

పీఠిక

శ్రీ పరమేశ్వరు కరుణామృతంబు శ నా సాపసమితి యను ననలంబును
 రూపుమాప నామోదంబు నన్ను శ శ్రీపదం బుబ్బునదిగఁ జెలఁ గీయ
 ధ్యానంబు గొంటి పరతత్వమూర్తి శ మానీంద్రపరం బై నట్టి మహా
 జ్ఞానసంప్రదాయకుల సారంబు శ దే నిమిత్తమున పెంపొనరునో యని
 యా నిర్మలంబు నాకబ్బునో యని శ పూనికను జెంచి శ్రీ సదాశివుని
 మానసమున గీలించి నతి నొసఁగి శ శ్రీనికేతనుని నతని కై క్యముగ
 వే నుతించి భద్రమున వరమంది శ యీ నవీన పద్ధతికి ననువుగా
 గాన భాగవతమును వ్రాసినాడ శ వే నతుల పండితులకుఁ జైచాపి
 తాన శ్రీధరుడు మంగళము గూర్చు శ నేను వినిపింతు నీ గ్రంథకృము
 నానందము సజ్జన సమ్మతముగ శ నే నందెద విజ్ఞులు దీవన లిడ
 శ్రీమ దాంధ్రభాగవతము దాసుల శ కామధేను వని యెంది కీర్తింప
 నేమమును గొనియు శ్రీ త్యాగరాజు శ్రీ మహిళావిభు రామచంద్రుని
 భావమందు నిల్పియును గీర్తనల శ పావనత గాంచి తాను రచించియు
 ఆవలను బాడి పాడించె పెరల శ నా విమలచరితు మనమున నిలుపుచు
 నే నట్లు భాగవతమును రచింతు శ నా ననుచు శ్రీశుడు మెచ్చునట్టి
 దై నవీనపథకమున నందరికి శ గాన భూషణముగా నంద మింపు
 శ్రీ మహితగుణుడు పోతనామాత్యు శ భామనిధానం బై నట్టిదైన
 శ్రీ మదాంధ్ర భాగవతి పొత్తంబై శ నా మనోవీధి పిననాటనుండి
 ప్రేమ నంద బీజముగ నాటుకొని శ యీ మహిత సమయమున భూజమయ్యె
 మొలకఫల మిచ్చె నని యది యమృతపు శ ఫలమునుచు భోజ్యమని దాని నట్లు
 విలసిలు ముదమున నది యారగించి శ తెలివి కొంత నను జెంద శ్రీశివుని
 ప్రసాద మనుచును మ్రొక్కి యీపనికి శ సుసాధనమునకు యత్నమును గొనుచు
 హసాదు శివునకె యర్పించి కృష్ణుఁ శ బ్రసన్నునిం గా వ్రాసితి నిట్టుల
 వేడుదును నిత్యమును వ్రాయు సిరిని శ జోడుగూర్చ శ్రీ పరతత్వమయుని
 మూడైన మూర్తిభేదముల నొకడ శ యీ డంది జ్ఞానులకుఁ దోచునట్టి
 హరుని శంకరుని హరిని కరివిభుని శ పరమేష్ఠిని వాణీశ్వరు నొకటిగ
 శరసమందు కళనైన వరుసచే శ తీరమతి సన్నుతిఁ జేసి వచించెద
 శరధిజాధవా ! మాయావిదారి ! శ కరుణింపుము నను నిను బాగడుచుందు
 గిరిజాధిపతీ ! కిన్నరేశసఖ ! శ పరిపూర్ణకృపాపరత నను గనుము
 అనుచు నభేదము శివకేశవులకు శ ఘనత దలంపున నత్తులు సెల్లించి

వారి వారి చిత్తముల భక్తిచేఁ శ గూరిచిరి శైలి కీర్తన లిచ్చుల
 జేరు పథంబుల గాన మొనర్చిరి శ మేరగాఁ గొంటి నవి యెల్లఁ గాంచి
 సంగీతశాస్త్రమునకు నుక్తముగ శ సంగీకరించినట్టివిధంబున
 భంగమును దోలి భాగవతమును శ శృంగారమంద కీర్తించితి నది
 గానమున రాగ తాళ నృత్యముల శ కే యిది రుచింప మన ముంచినాడ
 నేను మొదల నది యందరికి హితము శ గా నుండదేమొ పఠనమున కను ని
 దానమంది యోచించ నొక్కవిధి శ గా నందమింపుగా కీర్తనకును
 దానినే పాఠకులకు సుఖముగా శ వీనులకు నొక్క కాలావధిగా
 ద్విపద రగడ భేదముల నొప్పు గన శ నుపమగు పురాణఫక్కినిఁ జదువఁగ
 నపుడు రెంటికిని బెక్కుగతులుగా శ నెపు డేయరువునఁ బఠింపఁ గన్నను
 సుపక్వఫలభేదముల పోల్కిగా శ విపులంపు రుచికి సాధ్య మిది యనుచు
 విపరీతమిదిని గానక వ్రాసితి శ చపలంబు గనక శోధింప దగును
 చరణము ప్రతిదియు ప్రాసల నాల్గిత శ వరుస లుంచితిని కీర్తనకు సొంపు
 చరణంబు నాల్గుపాదముల నొప్పు శ చరణపాదమున యతిని బాటింప
 కరము యతిని బాటింపను ధాటిని శ చిరముగా గూర్తు ప్రాసలె ముఖముగ
 నాలుగుపాదము లొక్క చరణంబు శ మే లొప్పు చరణమునకు నఱువదియు
 నాలుగుమాత్రలు అం దర్ధచరణ శ మోలి ముప్పదియు రెండుమాత్రలగు
 రాగతాళముల భేదంబు లొందు శ నీ గణింపు మాత్రలును నటులనే
 భాగముల నందు పాదముల మాత్ర శ గమనిక నే గణింపజెల్లును
 గురు లఘువు లనెడు రెంటినే గణన శ నరసి నిల్పుదును ప్రాస నియమమున
 వరుస చెడనీను సాధ్యంబుకొలది శ కరము ప్రధమకాలమున కీర్తనగు
 తర మతిద్వితీయమైన భజన కగు శ సరణి మూడవది తందానపదము
 తరము గొనునెడల వ్రేల ద్విమాత్రల శ సరణి చొ ప్పడర నొక్క యావర్త
 మరయ పదారగు మాత్రల పాదము శ వరుస నాల్గుపాదములు నట్లనె
 వినుడు చతురశ్ర త్రిపుటతాళంబు శ ననుకూలవృత్తి చాల వెలయుటకు
 ఘనులు తమ యిచ్చకాలమున తాళ శ మును నావర్తము లెన్నో గూర్చుకొన
 విన సొంపు గులుకు గతికి లక్ష్యమిది శ కని చెప్పినాడ కీర్తన తెఱ గిజె
 అరయ త్రిక గతులఁ గీర్తింపఁ దగియు శ పరమ మోదంబై రాగము నందును
 వర మతుల చిత్త మేరాగంబున శ సరస మాధుర్య సంగతిని గనునొ
 పరమావధి యా రాగంబున కగు శ చరణంబు లటుల భావమునకు నను
 సరణమై రాగయుక్తమై తాళ శ భరితమై నృత్యమునకు హితంబై

నరుల కానందభజనమై యొప్పుఁ శ్రీ బరమాహ్లాదము బరగించు నిజము
 అరయుడు రసజ్వలై న మహానీయు శ్రీ లరసి భగవంతు కరుణ లో గొనుడు
 తరముగనుండు నే నిందుకొక్క శ్రీ చరణమును లక్ష్యముగఁ బఠింతు నిదె
 “శ్రీకృ ! సద్భక్తపోష ! జగదీశ ! శ్రీ కేశవ ! దుర్మదనాశ ! పరమేశ !
 రాశి నెగడు మా పాపసంతతిని శ్రీ నీచరణముచే మాపగంటి మిక ”
 యతిని బాటింప ననుటలోఁగూడ శ్రీ యతిని భూషగా భరమున గొంటిని
 గతి దై వవశముననె బాగు దోష శ్రీ మతి కలవడినను వ్రాసితి నట్టుల
 కొన్నిచరణములు నొకానొక్కయెడ శ్రీ చె న్నొందునట్టి దరియు నీశుమతి
 గన్నట్టిదె యని కడకబో విడువ శ్రీ తె న్నటు దోచిన నదియు కాదనను
 అట్టిచరణములు పట్టుగ నుండవు శ్రీ కట్టున నట్టివి మితముగా నుండు
 మెట్టు పొరబాటు గాదని వచింతు శ్రీ గట్టి గన్నమతి దై వవశమె యని
 తెలివిఁ బదంబుల విరిచి పలికెనను శ్రీ పలుకు లవియు వచనమును బోలియుండు
 విలసన మిటుగా వ్రాసితి మొత్తము శ్రీ అలరునే నింపు రాగ మెటుగొన్న
 తాళంపు గతుల కాలముల వల్పు శ్రీ మేలు బొందించుకొనుటకై యుండు
 పాలింపు డివియు ప్రార్థనల పెద్ద శ్రీ లాలకించి మన్నింతురు హరిదయ
 అష్టమస్కంధమున కూర్మరూపు శ్రీ హరి దాల్పుటయును నగు భాగంబున
 ఇష్టమును గాంచి మిశ్రగతినిగా శ్రీ నేర్పడ బల్కినాడను భక్తిని
 ఈచరణంబున అ హ లకుఁ బొందుగ శ్రీ రోచిని గూర్చితి యతిస్థానముగ
 వాచంయమి వినుతు డిచ్చ గూర్చినది శ్రీ నోచితి వ్రాసితిఁ దానిం దోయకు
 డిం దప్తయిష్టములు ప్రాసలగును శ్రీ పొం దమర వినికి ద్విపదగా బోలు
 అందు నేబదియు నామమాత్రలను శ్రీ పొందు చరణమున నాల్గుపాదముల
 ఆ విధిని మిశ్ర యేకతాళ మతి శ్రీ పావనంబైన నృసింహుచరితము
 భావమున నింపుఁ గొనియు వ్రాసితిని శ్రీ దేవుడైన హరి వరాహరూపపు
 చరిత నై దుమాత్రల యేకతాళ శ్రీ మరయ నానందకరముగా దోచి
 సరళమతి నటులె వ్రాసితి నందుల శ్రీ వరుసల యతినిఁ నర్థచరణమున
 నిర వొందునట్లు గొన్నియుం గలవు శ్రీ పెరయైన స్కంధముల చరితలందు
 అశమానశక్తి మతికి నచ్చినటు శ్రీ లసమంజసముగఁ బ్రాస విడనాడ
 పసదనము నించుకేనియు వదలక శ్రీ పొసగ వాని నిచ్చలు వ్రాసినాడ
 తిరమతిని గనుడు విద్వద్భృంధము శ్రీ కరము సరిజూచి శ్రీనిష్ఠుకరుణ
 వరపక్ష మందుడయ్య వందనాల్ శ్రీ వరమిచ్చు గ్రంథమునకు జయ మంద
 నే మావిరాజు లక్ష్మీనృసింహ శ్రీ నామమున బరగుచున్నాడ భువిని

ఈ మానసియు గ్రంథము పెద్దల శ్రీ మానమంది పూజ్యం బయ్యెడు
 శ్రీమదు పెద్దలచిత్తమున జేరి శ్రీ యాశాఫలమును నే భుజించుటకు
 కేశవుండె తాఁ గూర్చి మోదించు శ్రీ రాశిగా నతని కర్పణము నేతు
 కరణు జొత్తు శ్రీహరిని పెద్దలను శ్రీ కరుణ బరగించి యాశీస్సు గూర్చి
 శిరపు ధైర్యమున హరి నుతిని గాంచు శ్రీ చిరతరభాగ్యము నా కందింతురు
 అందరికి నందు హరిని భజించిన శ్రీ తొందర లడంగుఁ దోపు సమ్మదము
 గందుకేళిరుడుతో డిచ్చు వారి శ్రీ మందమతిని బోదోలి భాగ్యముల
 గామాభిమాన ముజ్వలింపగా శ్రీ భాషామతల్లి కిని సేవఁ జేయ
 గామాయోషకుఁ దగు కాన్క నిడఁగ శ్రీ భాషాసోమణ గావింప నెంచి
 అంధ్రదేశపదములఁ గూర్పఁదలఁచి శ్రీ యాంధ్రాముద్రిత పదసంగ్రహణము
 అంధ్రజనావళి కమూల్యకరమని శ్రీ యాంధ్రకవిత్వం బుద్ధరింపంగ
 అంధ్రభాషయం దుద్గ్రంథంబగు శ్రీ ఆంధ్రపోతన్న భాగవతమును
 ర్ణనీయమగు వేదాంతార్థము శ్రీ పూర్ణహృద్గోచరము సేయనెంచి
 గార్ల భావముల తేటతెల్లముగ శ్రీ వర్ణనాదులను సులభముగ జూప
 మవజనవిద్యావ్యాప్తి కొఱకుగా శ్రీ నవని నక్షరాశ్మితమ్మనకునై
 విపారులగు బాలబాలికల శ్రీ భావసౌశీల్య భద్రమునకై
 ననవోన్మేషమును జొన్న నెంచి శ్రీ నవీనవిద్యకు నుపకరింపగా
 అంధ్రగ్రంథభండారమునకు శ్రీ నాంధ్రసోదరి జ్ఞానమ్మనకై
 అంధ్రగ్రేయరూపమున వ్రాసితిని శ్రీ ఆంధ్రగ్రేయభాగవతము నాగను
 అధురైల్లరను గుణముల గ్రహించి శ్రీ యాంధ్రభాషాభిరతి గన వేడితి

శ్రీమం దాగమరత్నగర్భశక్తియుక్త శ్రీ జిన్నూర్తి యాద్యుండె యా
 శంబు స్మదీజేరు హర్షమున నే శ్రీ వేశంబుగా నంది శం
 శం చింతకు వేరుగాఁ గనని శ్రీ యీ కల్యాణమా గ్రంథము
 మండే ఫలదాత యీ ననుచునే శ్రీ నిష్ఠంబుతో నిచ్చెదఁ.

బ దు తూ రు , }
 16—19—52. }

మాదిరాజు లక్ష్మీనరసయ్య,
 గ్రంథకర్త.

పండితాభిప్రాయములు

మహాపాధ్యాయ కళాపీఠాధ్యక్ష
డాక్టర్ చిలుకూరి నారాయణరావుగారు
ఎమ్. ఎ. పి. హెచ్. డి. ఎల్. టి.

అనంతపురము
13—9—1949

మహారాజకీర్తి మాదిరాజు లక్ష్మీనరసయ్యగారు రచించిన “గేయభాగవతము” ఆను గ్రంథమును భాగవతకవులయిన వారి నోటినుండి కర్ణవేయముగా విని ఆనందించివాను. కృష్ణకథ నెవ్వ రెన్ని గతుల రచించినను దాని మాహాత్మ్యమును, వన్నెయు ఎక్కువ శోభనే పొందుచుండును. అందు దానిని గేయరూపమున సంతరించిన యెడల పండిత పామర స్త్రీపురుష హృదయంగమమై లోకమున నానంద మును జెల్లి ఖరియింపఁ గలదు. కవిగారు చక్కని ఆంధ్రభాషా పాండిత్యము గలవారు. వారు తమ గేయముల మూలముగా భగవద్గీతాగ్రంథమునకు బిమ్మెరపోతనామాత్యుని ఆమరకావ్యమైన భాగవత మును పేజుబంతిగా నుంచుకొని భాషాసాంప్రదాయ విషయమున దానినే అనుసరించుచు భాగవత మహాపురాణమునకు గేయరూపములో ననేక గతులను కల్పించి అతిమనోహరముగా సంతరించి కృతకృత్యులై నారని చెప్పటకు నాకెట్టి సందేహము లేదు.

ఈ మహాగ్రంథ మచిరకాలములో లోక కల్యాణ తత్పరులైన అపారదాతల సాహాయ్యముచే సచిరకాలమున ముద్రితమై ఆంధ్రీసరస్వతి కొక నూతనాలంకారముగా ప్రకాశించుచుగాక అని కోరుచున్నాను. కవిగా రీ గేయములను ప్రచారములోపెట్టి శిష్యప్రశిష్యుల మూలమున లోకములో వ్యాపింపజేసిన యెడల నీ మహాగ్రంథమునకు అధ్యాత్మరామాయణ కీర్తన గ్రంథమునకువలె తమ గ్రంథమునకును చిరకాల కీర్తిని గడింప గలరని విశ్వసించుచున్నాను.

(Sd.) చిలుకూరి నారాయణరావు వ్రాిలు.

శ్రీ మాదిరాజు లక్ష్మీనరసింహయ్యగారు శ్రీ బిమ్మెర పోతనామాత్యునిచే విరచితముగ ఆంధ్రీ భాగవతమును మూలము ననుసరించి కొన్ని స్కంధములను సంగీతపాఠకులకు ఉపయోగించెడి రీతిగను, పద్యరూపముగను రచించి యున్నాడు. వీరి కవితాధోరణి కేవలము ప్రశంసనీయము. వీరు తమ గ్రంథమును పండితపరిష్కృతికై యొసగియున్నారు. యథాకాస్త్రముగ పండిత పరిష్కారము వంది ముద్రించుటకు అర్హమై యున్నది. ఇక్కాలమున ఏతత్కార్యనిర్వహణమునకు ధన మవసరము గాన భాషాభిమానులు యథాశక్తి వీరికి తోడుపడుట అవసరమని సవినయముగ విన్నవించెద.

ఇట్లు,

(Sd.) కృష్ణ శాస్త్రి.

కర్నూలుజిల్లా ఆత్మభూరు బోర్డుమైన్కూలు ప్రధానాంధ్రీ పండితులు.

శ్రీ కొల్లాపురము సంస్థానపండితులు వనం నీతారామశాస్త్రిగారు, మ. రా. రా. శ్రీ కర్నూలుజిల్లా సందికొట్లూరు తాలూకా మిడుతూరు గ్రామవాసియగు మాదిరాజు లక్ష్మీనరసయ్య యను వారు పోతనామాత్య విరచిత పద్యరూపాంధ్రీ భాగవతమును ద్విపద, రగడ, లక్షణయంతముగ హరికథ భజనాదులకును గేయోపయోగముగ గూడా రామ రచించిన యీ గ్రంథమును స్థానీవులక న్నాయముగ కొన్ని భాగములు వినిపించిరి. ఇట్టి గ్రంథరచనాకైలి వీరి జన్మాంతర పుణ్యకర్మ

యత్నమగుటచే ఆంధ్రవాఙ్మయ మాధురీభరితములకు మిక్కిలి శ్లాఘాపాత్రమగుట పునరుక్తము. ఇట్టి గ్రంథకర్త శ్రీమదు గమనించి దయానుమానీయులగు నాంధ్రభాషాభిమానులు ఇవిగ్రహము గ్రంథ ప్రకాశమునకు సర్వవిధముల సహకార మొనర్చునని యాశించుచున్నాను.

ఇట్లు

(Sd) వనం: సీతారామశాస్త్రి.

వ్యయ పుష్క బహుళ పంచమీలు.

అయ్యవారిపల్లె.

ఆంధ్రమహాశయలారా !

కర్నూలుజిల్లా నందికొట్కూరు తాలూకా మిడుకూరు గ్రామము కాపురముడైన శ్రీ మాదిరాజు లక్ష్మీనరసయ్యగారు శ్రీ పాతమామాయుని భాగవతపద్యముల ననుసరించి కీర్తనల మూలముగా రచించిన గ్రంథములో కొంత వారు స్వయముగా చదివి వినిపించిరి. అది అతిమనోహరముగా నున్నది. మూలము ననుసరించి చురుపదములతో రసమును కాపాడుచు ఆర్థపుష్టి గలిగి విరాజిల్లుచున్నది. వారి కీర్తనలను నేను విని పరమసంతోషభరితుడ నైతిని. వీరు సంపూర్ణ భాగవతమును కీర్తనల మూలముగా వ్రాయఁ బ్రయత్నించుచున్నారు. ఈ కార్యము మిక్కిలి ప్రయోజన కరమనియు, సంగీతజ్ఞానము గలవారికిఁ బరమానందకరమనియు, ఆంధ్రులందఱకును మిగుల నుపయోగకరమనియు నేనుగ వక్కాణించుట నవసరము. ఇంతటి ఘనకార్యమును వీరు పూనుకొనుట యెంతయును శ్లాఘా పాత్రమైనది. ఆంధ్రులెల్లరును వీరు పడు ప్రయాసను గమనించి వీరి గ్రంథము నుచితరీతిని ఆదరింతురని నమ్ముచున్నాను.

ఇట్లు, విన్నవించు బుధ జన విధేయుఁడు,

విద్యాక నిమ్మరాజు కృష్ణరావు,

తాలూకా హైడ్ యక్కంటెంట్లు.

నందికొట్కూరు. ది 22-4

శ్రీ మాదిరాజు లక్ష్మీనరసయ్యగారు రచించిన “గాన భాగవతము” నేడు స్థానిపులక న్యాయమున మే మెల్లరము కర్ణానందముగ వింటిమి. ఇట్టి భాగ్యము మా కబ్బుఁజేసినందులకు కవిగారికి మే మెంతయుఁ గృతజ్ఞులము. ఛందోగతుల ననుసరించి వీరి కవిత్వము వీ రేర్పఱచుకొన్న నియమముల మేరకు కంటువడక, సరసమును, సరళమునై, హృదయ గ్రాహిణి యగు ననుటలో సందేహము లేదు.

ఇట్టి వీరి గ్రంథ మచిరకాలమున పండిత పరిష్కృతమై యచ్చు వడ నున్నది.

భగవానుడే తద్గ్రంథరాజము నాంధ్రావనిఁ గల భక్తావతంసుల కల్లరకు గానయోగ్యం బగు నటుల ముద్రాణాద సౌకర్యములనంద ననుగ్రహించుగావుత మని యస్మదాదుల యాశయము.

ఇట్లు, విద్యద్విధేయులు :

నందికొట్కూరు గాంధీ స్మారకొన్నత పాఠశాలాపాఠ్యములు.

(Sd) పల్లె రఘునాథాచార్యులు యం. ఎ. ఎల్. టి.

(Sd) నిధనపాటి కరణం వెంకట్రావు బి. ఎ. ఎల్. టి.

(Sd) మేడూరు దీక్షితుల వేంకటసుబ్బయ్య బి. ఎ. ఎల్. టి. విద్యాక

(Sd) ప్రతాపగిరి కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి, విద్వాను

(Sd) మద్దిగట్ల సుబ్బారెడ్డి, విద్వాను

(Sd) గొట్టుముక్కుల నీలకంఠశర్మ, విద్వాను

(Sd) పోలూరు రామకోటిశ్వరరావు బి. ఎ. (ప్రభృతులు)

మహారాజశ్రీ క్రియకులు కర్నూలుజిల్లా నందికొట్కూరు తాలూకా మిడుతూరు మాదిరాజు లక్ష్మీనరసయ్య అను కవివరులు తమచే రచింపబడిన పోతనామాత్యకృత ఆంధ్రభాగవతమునకు ప్రకృత కాల మనుసరించి రచ్యముగా వినువారల వీనులకు విందుగా కనుపట్టు కొన్ని గేయములను వినిపించిరి. వీరి కవిత్వము కొన్ని స్థలముల యందు నారికేళపాకమున వసుచరిత్రాది గ్రంథములను సరించుచు మఱి కొన్ని స్థలముల ద్రాక్షపాకమున బడి విజయ విలాసాది గ్రంథముల ననుసరించుచు ఆంధ్రసంస్కృత భాషాయోషలు ఒక స్థలమున నాట్యముచేయుచున్న కవికర్త రసాయన గ్రంథముపగిది ప్రకాశించుచు మిగుల రమణీయుగా నున్నది. కవికి ధనపన లేకున్నను కవిత్వధనపన బాగుగా నున్నది. ఈ కాలమున బృహద్గ్రంథములను మాచువారలే అరుదు. అట్టి గ్రంథములను గేయరూపములుగా రచించుట మిగుల శ్రమ యనియే తెలుపవలయును. కథ భగవత్సంబంధమైనది. కనుక యేది యెటులున్నను సర్వ జనులకు శ్రవణార్హముగా నున్నదని నే చెప్పు నవసర ముండదు. కవిగూడ“ తే ప్రతిప్రసవ హేయః నాత్మ్యాః” (సత్సంస్కారములచే దుష్టసంస్కారముల తొలగించుట) అను ఉపనిషద్వ్యాఖ్యముల ననుసరించుచు ఈ మహాప్రయత్నమున కుద్యుక్తుడై యుండునని తలతును.

మంచాలకట్ట, }
12—1—49.

ఇట్లు,
(Sd.) దోనిపూరి పాపయ్యశాస్త్రి,
జటపోలి సంస్థానము.

కర్నూలు జిల్లా నందికొట్కూరు తాలూకా మిడుతూరు పురనివాసి యగు మహారాజశ్రీ మాదిరాజు గారి లక్ష్మీనరసయ్య యను వారు పూర్వము సంస్కృతభాగవతమును కవితావితామహుడగు పోతనామాత్యుడు తెనుగున రచించిన వాడయ్యె. అది మొదలు లోకమున నుప్రసిద్ధముగా నది యుండె. ఇప్పు డాతెనుగు పద్యరూపమున నున్న దానిని ద్విపద రగడ, హరికథ, భజన, మొదలుగాగల తాళలక్షణయుతముగ రచించి వినిపించగా కొన్ని భాగములను వినగా మృదుమధురపదఘటిత సంస్కృతాంధ్రార్థమిళిత నారికేళ ద్రాక్షపాక మిళిమంబై రసగుంభితంబై అర్థభావగూఢంబై యతిశ్రావ్యంబుగ నున్న యీ గ్రంథము విస్తారంబుగ లక్ష్య లక్షణోపేతంబుగ నున్నది. కాన విజ్ఞులైనవారు దీనిని వాదరింతురని విన్నపము.

ఇట్లు,
(Sd.) విరివింటి అనంతరామయ్య,
కృతనాను సం||ర మాఘ శు కె లు.]
ఎఱ్ఱమతము.

(2)

శ్రీమ దాంధ్ర గేయ మహాభాగవత దశమస్కంధ ముద్రాణద్రవ్యదాతయగు

శ్రీ పాములపాడు ఆళ్లగడ్డ నాగేశ్వరరావుగారి

వంశాభివర్ణనము

శ్రీనివాసుడును సిరులన్ని గూర్చు శ్ర వసమాలాధరుడైన విష్ణుండు
 మానితంబైన దశమస్కంధము శ్ర గానభాగవత మందలిది దీని
 వే నవీనవిధి వెలయింపఁగన్న శ్ర దానప్రవరుని బ్రోచు నెల్లపుడు
 విన నాళ్ళగడ్డ వంశపువారన శ్ర జనవినుతుడు కౌండిన్యగోత్రజుడు
 ఘనుడు వినయగుణ ధనుడు రామయ్య శ్ర యనువాడు రామభక్తుఁ డితఁ డనఁగ
 నొప్పెడు సతనికి యువతి యుక్కమ్మ శ్ర ఒప్పు లలితగుణ సుందరగాత్రీయు
 నొప్పల కుప్పయు నాబరగు వనిత శ్ర మెప్పుగ పతినికా సేవించునదియు
 ఆదంపతులకు సుతుడు లింగయ్య శ్ర మేదినిలో శివుఁ డిటఁ బుట్టి ననఁగ
 మోద మిచ్చు నర్థులకు శివముగా శ్ర సాదరంబునను నకియ లింగమను
 తోడుగాఁ గొనుచుఁ వారల పుత్రుఁడు శ్ర నిండుకొన్న గుణశేఖరుడు తండ్రి
 నికా డాయు యశమె తా నందుకొనియు శ్ర వేడుక లొసఁగెడు వెలది నాగమ్మ
 యను పూజాఁగిని పత్నిగాఁ బడసి శ్ర యెనయ శాంతమతి శేషునికా బోలుఁ
 ననఘుడు శేషయ యతని కొమరుఁ డా శ్ర ఘనుడు హరిదయను బాడమి పెద్దలను
 గని జ్ఞానకలిమి నంది నమృతను శ్ర పెను మర్యాదల నర్థులను గూర్చు
 నలరు గలవాడు ఎల్లమరాజన శ్ర చలువజేనికాంతిని బోలుకీర్తి
 వలచి తనునేల నొప్పెడు నాతఁడు శ్ర వెలయు కొమరుడై వర్ధనము నందె
 అల శేషయ్యకు వారిపితృలకును శ్ర వెలచేని సుగతు లందించు నతఁడు
 వెలదిఁగఁ గైకొనె మలరాజసుతను శ్ర దలఁపుచుండు వేంకటసుబ్బమ్మను
 ధరణిని శ్రీ మిడుతూరు నా వెలయు శ్ర పురమున ఖ్యాతినిఁ గొనినవాడు నగు
 వశమతియు దాసుగారి శేషయ్య శ్ర వరపుత్రి యామె సంతన నగ్రిజ
 కనిష్ఠ యగు వేంకటలక్ష్మమ్మను శ్ర వినయశీలనుకా బ్రేమఁ జూచునది
 కని రా దంపతు లీదాతయైన శ్ర ఘను నాగేశ్వరరావును సద్గుణఁ
 దనయునిఁగా మఱి మీనాక్షమ్మను శ్ర దనయ సుశీలను హరునుతిపాలను
 ఏవనిత తనకు నిల్లాలు గాక శ్ర భావపెద్ది తొలిపూజలు శరెన్

యా వనితయైన వేంకటలక్ష్మమ్మ శ్రీ నేవరింపఁ గొనె తనప్రియము వెలయ
తొలి సుకృతకల్పి విభవయుక్తులయి శ్రీ కలిమియు సంతను గల్గి యెప్పుడును
తులఁదూగు చుండు హర్షముల వారు శ్రీ విలసిలఁ గాంచిరి సత్సంతానము
నాగభూషణారా వసుపానిని శ్రీ భోగిభూషణుని కళ గలవానిని

త్యాగమందు నికముందు తాతవలె శ్రీ రాగము నొందఁగ ఎల్లమరాజును
భోగిశయను నామమును దలంపునఁ శ్రీ దూగ వేణుగోపాలరావునక
యోగమట్లు శివశంకరరావును శ్రీ నాగ సుపుత్రులు మరియుఁ బుత్రికలు
ఆ నయగుణమతులకుఁ దగినట్లుగ శ్రీ మానసియ మోదమ్ము బెంపొంద
నైన లీల చెలువారఁగ నొప్పెడు శ్రీ నా వగేందు సుతకరుణను బొడమిన
సరస్వతమ్మయు సుబ్బరత్నమ్మ శ్రీ ఆరయ పీ రార్దురు సుగుణమతులు
సరసుడైన యీ దాత పిన్నమ్మ శ్రీ యురు వివేక వేంకటలక్ష్మమ్మకు
హరుకరుణను ఘణిభూషణారావను శ్రీ వరసుతుఁడు వంశదీపకుఁడు బుట్టి
వితతభ్యాతిఁ గన నాగేశ్వరరా శ్రీ వతఁడు నాకోర్కె విలథ మొనర్చక
వితథ మఘజాల మందే గూర్చుగ శ్రీ మతి వికసింపున నావలనుఁ గాంచి
సతతప్రీతిఁ జెన్నార గానంపు శ్రీ గతిమెప్పుఁ గనెడు శ్రీభాగవతము
దశమస్కంధము ముద్రింప ధనము శ్రీ వశ పఱతు ననియె వాగ్ధారమాతృ
వశమున ముదంబు ససి వృద్ధి నంద శ్రీ దశదిశల యశము వెన వెలయ సుజన
వశపరంపరలు మెచ్చఁజెల్లించు శ్రీ వశమం ది త్తది యాశీస్సులందు
యలిజన సన్నతుఁ డాదిపురుషుండు శ్రీ నతజనావనుఁడు నారాయణుండు
పతితపావనుఁడు భద్రగుణాధ్యుండు శ్రీ సతత మీవంశజులఁ బోవు దయను
బంగారుచేల మంగమున చాల్చి శ్రీ శృంగారమెల్ల శ్రీసంగతిఁ గన
రంగై నమూర్తి రజితగిరీశుని శ్రీ సంగడినిఁ బొంది సకలశుభముల
నొసఁగెడు నతనికిఁ బ్రమోద యుతుండుగతనసమాన యశము నా చంద్రదార్శము
పసిడితామరను బొడ్డుగ నలరెడు శ్రీ వసుదేవసుతుని కృపయె నిలుపుమతి
గోవిందా జై - గోపాలా జై - గోపాలా జై - గోవిందా జై

శ్రీమ దాంధ్ర గేయ మహాభాగవత ఏకాదశస్కంధ ముద్రణ ద్రివ్యదాతలగు

శ్రీ గడివేముల నాగరత్నమయ్యగారి

వంశావళి

శ్రీ కంతుని స్మరణమున పవిత్రత శ నాకర్షము నందిన చిత్తవృత్తి
మోకరిలుట తా నీశ్వరార్చనయు శ నా కడిమినె శ్రీకమలానాథుని
విభూతిముక్తియుఁ దనవంశదీప్తి శ స్వభావమునఁ దా రుచింపుఁ గూర్చిన
విభాసితోజ్వల సిద్ధపూరుషుల శ సభక్తి నిష్ఠను వాటించు సుమతి
గడివేముల వంశాబిని రంజలు శ వడి గూర్చునట్టి సుగుణసోముండును
కడలి తొల్లింటి నిలయుముఁ గల్గిన శ జడదారి వినతుఁడగు హరికిఁ బ్రీతి
దనరు చర్యలను దాను వలపందు శ ఘనుఁడు నాగరత్నమయ్య నాతఁడు
వనజనాభు చరితముల విశేషము శ మునియైన వ్యాసువాగ్విభూతిఁ గని
ఘనుఁడైన శుకుని వలన నభిమన్యు శ తనయుఁడు మోదమునను దాను వినఁగ
సకలవిధములై నెగడు తాపముల శ ప్రకరములు దొరలి దా ముక్తి గన్న
సుకపింద్రవందితములై న యట్టి శ యకలంకపూజ్యమైన భాగవత
మున నేకాదశస్కంధముద్రణకు శ ధనము నే గోరఁగా నిత్తు ననుచు
జనవినుతమతిని వచించి మెప్పునఁ శ దన వంశావళి నా కప్పగించె
మునిజనావనుఁడు ముకుందుఁ డలరఁగ శ వినఁగ వివరింతు నాతనివంశపు
మును మున నాతని పితృపితామహుల శ విన నిట్టి సుగుణ మూలకదంబము
తొలుత విఖ్యాతచరితుఁడు వివేక శ్రమలవడిన నీతిపరుఁడగు శేషా
చలమయ్య నాముఁ డతనియింతి గుణ శ ముల నిక్కుఁ గన్న యిల్లాలుపేరు
విలసితము నందె లక్ష్మమ్మ యనఁగ శ నల దంపతు లత్యైత్తమశీలుఁడు
తనయుఁడయ్యె రంగయ్యయు నా ఘను శ డనగఁబరహితముఁగూర్చు నడవడిక
ననువొందు నతనిభార్య సూరమ్మ శ తన సేతవెల్లఁ పతిక హితమగుచు
జనభూషితములు గా నర్ధిజనుల శ కనురాగవరము లయి విన విందులు
వనజాక్షి కీర్తనమున వరమంది శ యును గనిరి సుతులఁ గీర్తివిశేషుల
ఘనుల సంపన్నమతుల ధీరులను శ మనుజుల పొగడికలను సుజనవరుల
నాగను ఖ్యాతిని గను నార్చు రందు శ రాగము గజవరదునియం దొప్పిన
త్యాగవరిష్టుఁడు నగు సుబ్బరావు శ భోగిశయను దయ తనుఁ జేరునతఁడు
కృమమున శ్రీరామునిఁ దనమదిలోఁ శ నమస్కృతిని నిడు శ్రీరాములయ్య
విమలబిత్తుండు నాగరత్నమయ శ కుమతులఁ దెగఁడెడి నారాయణరా

వ్రను నసమానుండన ధీరచరితుఁ శ్రీ డనఁ దనగునట్టి యీశ్వరయ్యయును
 గనఁగ శాంతమున నటు ప్రభాసితుఁడు శ్రీ హనుమంతరావు నా సభిధలందు
 వారల తృతీయఁ డగు నీ సజ్జన శ్రీ వార మొగి నన్నతింప నర్హువు
 మేరఁ జెలువారు గానభాగవత శ్రీ చారుతరప్రకాశమునకుఁ దోడ్పడి
 నతని నివాసమునగు మోర్వకొండ శ్రీ సతత ముల కీర్తి నేగడుచు ముదితుఁడు
 అతఁడు తొలుత వేంకటసుబ్బమ్మను శ్రీ సతిగా వరించె నామె దైవగతి
 యతివినుతలోకమును గూర్చి చేరె శ్రీ పతిహితవున విజ్ఞానవిచారత
 గనిన దామె తన పితృపరమాస్థినిఁ శ్రీ బతికి నర్పించె సంతతి వర్ధిల
 ఘనుఁ డాతఁడు తలపుంచి నీప్రస శ్రీ క్తిని మాట యిచ్చె నాతలఁపు నూటి
 వసమాలికరుణ వంశాభివృద్ధిఁ శ్రీ గనుచున్నవాఁడు రెండవపత్నిని
 సుచరిత్రయైన సరస్వతమ్మను శ్రీ విచక్షణపుమతి పతిసేవ నంది
 రుచినందు విమలతను శీలమ్మన శ్రీ నచలితపుభక్తి గౌరిని గొల్చును
 ఆ మిథున మిటుల గారవం బందు శ్రీ నామచర్య గల ప్రభ్యాతురులుఁగ
 సోమకళాధరు ననుగ్రహంబున శ్రీ నామహితగుణులు సంతును గాంచిరి
 తనయులు నల్వరు తనయు లిద్వరును శ్రీ జననము నందిరి యిప్పటిమేరను
 వినడగు వారల నామము లిందున శ్రీ నొనరందు వరుస వేంకటసుబ్బము
 యును రామసుబ్బమయు సూరమ్మయు శ్రీ నన నాగసరోజమ్మయు నాగను
 దనయులు వేంకటసుబ్బారావును శ్రీ కనఁగ రామచంద్రారావు నాగను
 అనయ మాచంద్రాతారార్కముగను శ్రీ అనఘుల కల్పకమైన విష్ణుండు
 తన దయారసము పూర్ణంబు నంద శ్రీ గను బోచుగాత పారంపర్యము

శ్రీ మం ద్రై ము కే శ వ య్య గా రి

వంశావలి

శ్రీ శంకరుండు చిద్విలాసుండు శ్రీ కేశవశఖుండు విభూతు లానఁగడు
 రాశి గొన్న పుణ్యుండు కేశవయ శ్రీ వేశలం బయిన మానసస్థితుఁడు
 పడకండవంశజలధిసోముండు శ్రీ ఎడతెగని భజన శ్రీశుండు మెచ్చ
 నుడువుల జపంబు ననువుఁ గని యుండు శ్రీ చెడువును దరిమిన గుణమండనుండు
 తలపు నుతికొక్కు చరిత గల యతఁడు శ్రీ ఇలను భవము ధన్యముగాగ నొచ్చె
 నల రందు గానభాగవతమందు శ్రీ తిలకింప రుద్రసంఖ్య సృంధమున

దను సేవ మెప్పుగను గూడి నాకు శ్రమనమునకు దృఢ గన వాక్కుద్ధత
 విదిత మొనర్తును వీరివంశంబు శ్రీ సదయాపరతను హరి నన్ను జేర
 మొదటిపురుషుండు చెంచయ నామఁడు శ్రీ బ్రదుకునకుఁ జెరల వేడు దళలేని
 సుదయాన్వితుండు సాధువీనుతుండు శ్రీ మోదపూర్ణుఁడును నిల ప్రసిద్ధుండు
 ఆయనకు భార్య వెంకమ్మ యనఁగ శ్రీ న్యాయ మెఱింగిన సుగుణవహూటియె
 ఆయనకు బుట్టె కేశవయ్య నా శ్రీ నాయుమేశభక్తునకు కోనమ్మ
 నా యువతి భాగ్య పుత్రుఁడు చెంచయ శ్రీ ఆ యుదారరతునకు సతి కేశవమ
 ఆ యుద్దిగొన్న దంపతుల సుతుఁడై శ్రీ ఈ యనఘచరితుఁడైన కేశవయ
 వితలేసుగుణవతి నాగమాంబయను శ్రీ యతివ సతి యతని కగును చెంచయ్య
 సుతుఁడు మేటిగుణచరితుం డాతని శ్రీ సతియగు నరనమ్మను నా యువిదయు
 పతిభక్తి గలది యతిభిషమార్చన శ్రీ నతులితశ్రీధన విభునిఁగూర్చునది
 ఈదంపతులకుఁ బూడమె తనయుండు శ్రీ మేదిని వర్ధిలు ముందుపెద్దలను
 గాదిలిఁ గూర్చిన చిత్తవృత్తులను శ్రీ పాదంది భద్రమును నావరింపు
 గను నా సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరయ్య శ్రీ పినవాఁడు వయసునను బుద్ధి పెద్ద
 అనయ మీవంశజనితులఁ బోచును శ్రీ వనమాలి తన్ను పూజించుటలను

శ్రీమ దాంధ్ర గేయ మహాభాగవత ముద్రణ ద్రవ్య దాతలగు

శ్రీ సూరపు రాజుగారి వీరయ్యగారి

వంశాభివర్ణనము.

శ్రీరామావతి యైన శ్రీహరియు శ్రీ సీతేజనయును డిద్దరాభార
 పారమ్మను దన కొమ్మనం దాల్చి శ్రీ వైరానుగతుల కొమ్మ రూపణఁగ
 నమ్మిన దిక్పాలాది యమరులకు శ్రీ నెమ్మదిఁ గూర్చిన దేవుండు శ్రీల
 నిమ్మలఁ గ్రమ్మగ సాక్షాత్కరించి శ్రీ నమ్మతిని గూర్చు సద్గుణగరిష్ఠుఁ
 డైనట్టి పుణ్యసంగాతికయుండు శ్రీ మానధనుఁడు మూరపురాజుగారు
 నానుతినిఁ గన్న వంశభూషణుండు శ్రీ జ్ఞానంపుబాట నందెడు విధమ్ము
 గా నందము గొను ధన్యుండు వీరయ శ్రీ తా నిజంపు తేజమున కుమతులగు
 వారి యాటోప మణఁపు వరమతియు శ్రీ దానపత్రము దయ శాంతి సత్య
 మారయు చింతను విడని వివేకియు శ్రీ ధీరుండు హితబాంధవుండు ప్రియతముండు
 నారదుని జనకుఁ డగు నతనిజనకుఁ శ్రీ డారాధనీయుఁ డగు హరి నిజ మని
 తన మది నమ్మినవాఁడు పవిత్రుండు శ్రీ మును పుణ్యకల్పి నాధారంబుగఁ

దనకు ధవునిఁగా గౌరిఁ బూజించి శ్రీ వినుతిఫలమున నామెదయపేర్రిఁ
 గనిన శీలవతి నాగలక్ష్మమ్మ శ్రీ యచు నాఖ్య వడసి పతియుఁ దనుమొచ్చు
 ఘన దయామతియు వినయంపు భక్తి శ్రీ నెనయఁ జరమేశ్వరుని యతని సతిని
 మనమున స్మరించి యర్ధజనాతిఘ శ్రీ లను రాగమొప్పఁ గరుణ వికసింపఁ
 గను నావెలదినిఁ బత్నిగాఁ బడసి శ్రీ ఘనమైనముదము గడియు వీరయ్య
 వనజనేత్రుఁ డానందింపును గొనఁ శ్రీ గనె నీస్కంధము నచ్చొత్తింపఁగ
 దనకుఁ గుతుక మందించు భాగవత శ్రీ ముననె యష్టమము నాఁ నొప్పనదియు
 వినిన మాత్రమున మానపరిమితిని శ్రీ దనుజారి రమ్యధామము మనముగ
 ననువుఁ జెప్పినను మోదమున గూర్చి శ్రీ ఘనలఁగాను యత్నము నేటువరచె
 నతఁడును శుక్లయజుర్వేదశాఖ శ్రీ సతికిన విప్రుల వంశ కేళురుఁడె
 వితత మొనరింతు నతని పూర్వులను శ్రీ వెతలేని గతిని వారంద రుండ
 ధీరుఁడు వీరమరాజును పుణ్యుఁడు శ్రీ శ్రీరమేశు భక్తుండు సునయుండు
 సారాచారుఁడు శాంతచిత్తుండు శ్రీ మేరలఁ దప్పఁడు సత్కార్యసరణి
 నారసి వరించె నాసుగుణఖనిని శ్రీ నారసాక్షి సచ్చారిత్రి తరుణి
 తిలకమామె యంబమ్మ భార్యగాఁ శ్రీ దలఁపున మెలఁగెడు చందమును గాంచ
 నల రమాకాంతవలె దీప్తిగాంచు శ్రీ నలరుగను తోడు పతి ననుసరించు
 వారల సుతుండు పురుషోత్తమయ్య శ్రీ కూరమతిఁ దెగడు నిష్కపటాత్ముఁడు
 నారీమతల్లి శేషమ్మయునా శ్రీ ధీర యాతనికిఁ బత్నియై సిద్ధ
 ఫలము తమవంశమును వెలయింపఁగ శ్రీ నిలను శాశ్వతపు యశము నార్జింప
 లిత హృదయు నీ లావణ్యచరితు శ్రీ నలరున దనయునిగా నోచి కనియె
 నీ యుత్కృష్టుని సుతలు మువ్వరా శ్రీ నేయము న్యాయము సంగతులఁ బోల్చ
 ఛాయల మువ్వర మూర్తుల కాంతల శ్రీ నాయమ్మలు కళలనుఁ జెన్ను గండు
 వారలు వేంకటశేషమ్మ మరియు శ్రీ గూరిమిపెంపును గనెడు శేషమ్మ
 వీరికి సోదరి కృష్ణవేణమ్మ శ్రీ వీరు సౌభాగ్యరేఖలను గుదురు
 గాంచి పెంపుఁ గనుచుండఁ దొలిపుత్రి శ్రీ మించు వైభవశ్రీ తన్నుఁ బొంద
 నందిత సుగుణ విభూషు శేషయ్య శ్రీ సంచితప్రాప్తి వరించె విభునిగ
 ఆ పరమిధునము సంతానమిట్లు శ్రీ పావనముగూర్చు పితృలుమోదింప
 ఆ వీరయ్యకుఁ గుతుకాభివృద్ధి శ్రీ తావలం బంద బుధులు హర్షింప
 వేంకటేశ్వరులు పురుషోత్తమరా శ్రీ వింకనుఁ నాగభూషణరావను
 పొంక మిట్లందు తనయులు మువ్వరు శ్రీ పంకజమ్మదుల కళాంశలు తనయులు
 విసఁగ మైమువతి భారతమ్మ నా శ్రీ దనరు వారుగా రెండవపుత్రిక

కొండ రాచూరి నేమము నోముట శ నండఁ గాంచె నన దండిబుద్ధిచే
మొండు దోపించు వేంకటనరసయ శ నండఁగొనెడు నింతియును దానయ్యెఁ
దనయుని మోహనరావను వానిని శ గనియెరు దృతీయపుత్రికకు భర్త
వినయగుణుడైన గేమరాజకుల శ జనితుఁడు వేంకటసుబ్బారావ
కనె నామెసుతను సువర్చలమ్మను శ ఘనుఁ డా వీరయ నాము సంత తిది
వీరి నందరినిఁ దనకృపఁ బోచును శ మేర మోదముచు గూర్చు రమేశుఁడు
చారు మనోహర శ్రావ్యచరితుండు శ నారదవంశ్యుఁడు నారాయణుండు.

శ్రీ మా న వ పా టి సు బ్బా రా వు గా రి

వంశావళి

శ్రీనాథుఁడు కరుణాసముద్రుఁడును శ మానవపాటిని వసించుచుండిన
మానవోత్తముఁడు నై నందవరము శ నానందమించు పురచాడేశ్వరి
మానిత నర్చనలను నేమారక శ జ్ఞానంపు వృద్ధిఁ దనరారు నంద
వరీకులును నా ద్విజుల నుత్తముఁడు శ విరాగచిత్తుఁడు విష్ణుభక్తుండు
నిరాదరణఁదరి మతినఁ బోసిన శ పరామర్శక పెద్దలను గనువాఁడు
ధీరోదాత్తుఁడు పెదసుబ్బారావు శ సారగుణభూషణుఁడు నయ్య ధరణి
పేరందినట్టి యోబుళంపల్లె శ నా రహిం గనెడి వంశజనితుండు
పట్టువిడఁడు హరిభజంపుటలు విన శ నెట్టునగు సుకృతముల ఫలము లంది
పెట్టు నర్థులకుఁ గోర్కెలం దనియ శ గట్టునా దనరు పసిడి దది కవుల
కట్టివాఁడునగు ధర్మరతుండును శ కట్టలుకఁ గనఁడు శత్రుల నైనను
దిట్టఁ బోఁ డెవరి శిష్టపు నడవడి శ మట్టపునడకనుఁ గట్టుగా నిలుపు
గుట్టిడండు తననైన తప్పలను శ రట్టుబెట్టండు పరులలోపముల
పట్టంపురాణి నాగలక్ష్మమ్మ శ చెట్టఁ జట్టంగ నలరు జాపట్ట
వెలుగొందు నతఁడు తిలకించె నన్ను శ లలితేమ మడిగి యత్నమును దెలిసి
చెలుపు పెంపెక్కు గానభాగవత శ మల శృతిమెట్టుల మోదపూర్ణ తను
వినెను శస్తమస్కంధభాగమును శ ధన మిమ్ముంటిని దానిముద్రణకు
వినిపించె నాదు కోర్కినుజ్ఞాన శ మున పాండిత్యపు కవితాధురీణుఁ
డును శతావధానమున విఖ్యాతి శ గను రామకృష్ణ శతావధానుల
ఘనంపు శన్నిధికిని నను దోడ్కొను శ చును నతఃతేసియు నన్నెదుకపరుప
నేను వినయమున శన్నతి నొనర్చి శ వినిపించితి నా గేయంపునడక

గ నెడి భాగవత మందలివి కథల శ్రీ నను దీవించెను ఫలసిద్ధి బొంద
క నె వాక్రుచ్చెను స్కంధముద్రాకు శ్రీ ధనము నిత్తుననె గురుసమక్షమున
వినఁ జేతు నింక యతని వంశమును శ్రీ ఘనతను బొందిన యతనిపెద్దలను
నారాయణుని నా వెలయు ద్విజుఁడు శ్రీ నారీమణియగు యంబమ్మయనెడు
ధీరాత్మురాలి సతిగఁ దా వలచె శ్రీ సారాచారుఁడు దారుఁడు విజ్ఞుఁడు
ఆతఁడు గాంచెను సుబ్బరాయునిం శ్రీ ఆతతకీర్తి విశాలుని సుజను
సతతాన్నదానతత్పరుని బుధుని శ్రీ ఆతని సతియగు సుబ్బమ్మసుమతి
యాతన్వియు పతియాజ్ఞ మెలఁగెడిది శ్రీ పతివ్రతయునై పరిహితత్వమున
పాతు నెఱుంగునది యాదంపతులకు శ్రీ ఖ్యాతివెలయు జన్మించెను శేషయ
కాతరుఁడు గాఁడు కార్యములందున శ్రీ పోతర మెరుగఁడు బుధుల పరిచర్య
నలరందునాఁడు సతి శంకరమ్మ శ్రీ లలి నించు భర్త కనుకూలసాధ్వి
కలభాషిణియై విభునితోఁబాటు శ్రీ కలిసిమెలసి గాయకులఁ బండితుల
కలకొలఁది యన్న దానాదికముల శ్రీ నలత నెఱుంగక సత్కరించునది
వీరికిఁ బుత్రులు మువ్వ రందులోఁ శ్రీ గూరగణదూరుఁ డురుతరవివేకి
గారాము బెంచు కరము విజ్ఞాన శ్రీ సారము నెఱుంగు మహానీయమతుల
నారీమతల్లి నాగలక్ష్మమ్మ శ్రీ వీరి కనుకూలవతి యన్నివిధుల
సారసాక్షి నెల్లపుడు నుతింతురు శ్రీ మీర నీదంపతులకు సూనుండు
దారగుణములను మున్నందునట్టి శ్రీ సారతర లక్షణముల నొప్పుగను
కూరిమి గను కనుదృష్టి వెలయించు శ్రీ కారణభూతుఁడు శేషగిరిరావు
వీరివంశమును నాచంద్రాగ్రము శ్రీ నారసియు బోయి రాజీవాక్కుడు

శ్రీ ఎఱ్ఱమఠము అప్పలరాజుగారి వేంకటరమణయ్యగారి

వంశవృక్షాభివర్ణనము

శ్రీనివాసుఁడును సిరు లన్ని గూర్చు శ్రీ వనమాలాధరుఁ డైన విష్ణుండు
మానితంబైన వత్సస్కంధము శ్రీ గాన భాగవత మందలిది దీని
వేనవీన విధి వెలయింపఁ గన్న శ్రీ దానప్రవరుని బోయి నెల్లపుడు
కాశ్యపగోత్రజు డగు ఎఱ్ఱమఠము శ్రీ వశ్యముగా తన నెలపుగా నంద
వశ్యమును గన్నయతఁడు విజ్ఞాన శ్రీ వశ్యుఁడు నా యప్పలరాజుగారి
వేంకటరమణయ నామధేయుండు శ్రీ లంకెఁ గొన్న సచ్చరితుఁడు శిష్యుఁడు
పొంకమైన గుణసంపద తోడుగ శ్రీ వంకలేని సౌందర్యాంచితుఁడు క

శంక రహితమతియై జగదీశుని శ కింకరునివలెను సేవించు నతఁడు
 సంకట మెరుగఁడు సఖులఁ దయఁజూడఁ శ గింకిరిగొన డరులకుఁ జేజాప
 పొంకమందు సంపదలకు నెలవుగ శ బింకమునుఁ దోలు సుజనులు తను గన
 నిట్టివాఁడు తన పూర్వపుణ్య మను శ గట్టు మెట్టైనా నీభాగవతము
 పట్టున వష్టస్కంధము పూర్తిగ శ మెట్టుల గానపురుచి మట్టమంద
 జట్ట వింక దుర్గతులు నాకంచు శ దిట్టతనమునను వినె నీ శరణిని
 పట్టువెఱిగి యీ గ్రంథముద్రణకుఁ శ బట్టిన ధనమును నిత్తునని యొప్పె
 నతని పితామహుఁ డతి వదాన్యుడన శ యతిపోషకుడగు శ్రీకళ్యాణిని
 స్తుతుల మెప్పించు చర్యలఁ దిరిగెడు శ నతని యాఖ్యయును వేంకటరమణయ
 యే యన వెలుగొందుచుండు నట్టిడు శ ఆయనకుఁ బత్నియుగు శంకరమ్మ
 ఆ యమ శాంకరివలె నర్ధజనుల శ ఛాయల నిలుపును నాదరంబునను
 మీరి సహితమునఁ బతికిఁ దోడగును శ కూరిమి నెగవును హరినిఁ జిత్తమున
 వారిపుత్రుడగు వేంకటసుబ్బయ శ సారవివేకాశ్రయు మపకారియు
 మూరగుఁడు దుష్టవర్తనకులకు నయి శ దారసించు హరిదాసులను గనిన
 నారీరత్నము రంగమ్మనాగ శ నోరిమినిఁ బెద్ద తరుణి యతనిసతి
 వారలకు సుఖుఁడె యీ దానపరుఁడు శ ఈ రమ్యచరితు రమణి చిన్నమ్మ
 వీరికి నారససంతులేకున్న శ కోరి దెచ్చుకొనె నా బాలు నొకని
 వీరేశమయ్య యుచుసాఖ్యు సుగుణ శ మీరు ప్రేమచే దత్తతఁ గొనియెను
 వీరియిలు సంతు వెలయవలెనంచు శ చారుమతిని హరిదయను మునుముగొని
 తోడుఁ గనిరి యీ వరసంతానము శ నేడాదిగ దమ యశము భువి నెగడు
 పాడిదప్పండు ఆడఁడనృతముల శ జాడలెన్నెన వీడఁడౌధృతిని
 ఈ నయవినోది యంతకుమున్నే శ తాను శాశ్వతపు సంతానముల
 బూనికను బెంచి సాఫల్యముఁ గనె శ ధ్యానిపరత శివుఁ జేర్చ ననువుగా
 నీశుపరమేశునిఁ గిరిజేసుని శ పాశి భయాపహుఁడైన శంకరుని
 వేశ మొనరుగను బ్రతిష్ఠ నొనరిచె శ నీశునకుఁ బ్రీతిగా వనప్రతిష్ఠ
 నటులనె బావించి దత్కునిఁగూర్చె శ తటమగు సతిథుల సత్కరింపంగ
 పటిమవాటించు పెరతోవ గనఁడు శ దిటపుచాలంది యాజ్ఞవల్క్యుముని
 పవిత్రతను దెలియంగనగుచరిత శ మవని వెలయంగ ముద్రింపించెను.
 యతిజనసన్నతుఁ డాదిపురుషుండు శ సతజనావనుఁడు నారాయణుండు
 పతితపావనుఁడు భద్రగుణాఘ్నుడు శ సతత మీవంశజుల బ్రోచుదయను
 బంగారుచేల మంగమునఁ దాల్చి శ శృంగారమెల్ల శ్రీసంగతిగన

రంగైనమూర్తి రజితగీర్తుని శ్రీ సంగడినిఁ బొంది సకల శుభముల
నొసఁగెడు నతనికిఁ బ్రేమాదయుతుఁడుగ శ్రీ నవమాన యశము నాచంద్రాగ్రము
పసిడితామరను బొడ్డున నలరెడు శ్రీ వసుదేవసుతుని కృపయె నిలుపుచుతి
గోవిందాజ్ఞై గోపాలాజ్ఞై శ్రీ గోపాలాజ్ఞై గోవిందాజ్ఞై

శ్రీ దామగట్ల శివరామయ్యగారి

వంశావళి

శ్రీ నివాసుఁడును సిరులన్నిఁ గూర్చు శ్రీ వనమాలాధరుఁడైన విష్ణుండు
మానితంబైన పంచమస్కంధము శ్రీ గానభాగవత మందలిది దీని
వే నవీనవిధి వెలయింపఁ గన్న శ్రీ దానప్రవరుని గన బంధుహితుని
ఘను దామగట్ల పురనివాసునిం శ్రీ వినికిని యశమునఁ బరగు శివరామ
నామారూఢత హరిహరులకళల శ్రీ ధామం బందిన తేజోవంతుని
కామజనకునిం హృదిని నేమరక శ్రీ నేమమున దలఁపుఁగల యతని వంశ
మును బేర్కొనఁబడు నతని లిఖతంబు శ్రీ ననుశరించియే వ్రాసినదియు నిదియు
ఆతఁడు శ్రీవత్స గోత్రాఁడు శ్రీ రతియు నియతియును హరిపరంబుగా
గతి నందించును సమత నెద నిలుపు శ్రీ సతనిసతియు నా పతిహితవతి యగు
నామము లక్ష్మరు నాఁ జెల్లు ధరణి శ్రీ తామశగుణమును దరిమి పతిసేవ
సీమము దప్పఁగ నీ కాదరించు శ్రీ నా మంజుగుణుల వంశావళి యిది
ప్రపితామహుండు అంబదాసు నా శ్రీ విపులఖ్యాతి నలరారు సుగుణుండు
కపట మెరుంగడు కరుణను దాపడు శ్రీ ఎపుడును శంకరు హృదయమున నిలుపు
వసతి గలవాఁడు భార్యయు లక్ష్మమ శ్రీ సుసతి దయామతి యగు నతిధిజనుల
కసరింపక దా గౌరవము నించు శ్రీ బిసరుహాక్షు సతివలెనె శ్రీ లమర
పితామహుండగు రామచంద్రయ్య శ్రీ సతీతిలక మగు అంబమ్మభర్త
సతంబు సంస్తుతి హరి హర పరముగఁ శ్రీ వెతలు గీటు గన వెలయు చరితుండు
ఆ మిథునమునకు సుతుఁడు రామయ్య శ్రీ ప్రేమకు నిలయుం డాతఁడే యనఁగ
రాము శ్యామాంగు నచలితనుతులను శ్రీ నోముగాఁ గొనుచు దినము బఠించును
నా మనఃజవరునినాతి లక్ష్మమ్మ శ్రీ శ్రీ మహిళాసతి వలెను రాజి గొను
ఆ మాన్యుల నూనుండె యీతఁడగు శ్రీ నామనంబునుం రంజింపఁజేసె
భూమియందు విఖ్యాతిఁదాఁగొనఁగ శ్రీ బాము ధన్యముగఁ బరితోష మందె
ఆతనిపుత్రు లాహ్వరు నీతియుతులు శ్రీ సతతము పరాత్పరుని దయ మనెదరు

మతిమంతులగుదు రందరిని వరుస శ్రీ గతివెలయు వచించెదను శివుడలచి
 రామయ్యయు వేంకటనరసయ్యయు శ్రీ ఆమాడ్కి వెలయు వేంకటశేషయ
 నాముడతని తమ్ములు కృష్ణమూర్తి శ్రీ సోమసుందగుడు రాజేశ్వరయ్య
 రామయ్యకు మల్లిఖార్జున నాముడు శ్రీ నా మహాదేవుకరుణం బాడమెను
 శ్యామవర్ణుడయ మోహనగావను శ్రీ నాముడు వేంకటనరసయ్యకు గలిగ
 మరియు విజయలక్ష్మమ నా కొమరిత శ్రీ వరుసగ జనించె హరికృపాలబ్ధి
 వరమతి వీరయ గారికి పౌత్రిక శ్రీ తరమిల్లు వీరి నెల్ల గ నీశుడు
 యరసి రక్షించు సౌఖ్యమ్ము లిచ్చి శ్రీ చిరము యశము భువి డెలుపు నిండంగ

శ్రీ బిజనవేముల కరణము శేషయ్యగారియు, సుభద్రమ్మగారియు

వంశావళి

శ్రీధాముని దయ నింపుఁ జూపులను శ్రీ నాధారముగా నాపడలు చాల
 సాధనమగుననిఁ దలచి జపించుచు శ్రీ గాధలను దోయు కాంక్ష మది నుంచు
 పవిత్రమతి యీ వశిష్టయ్య యను శ్రీ సువిచారగుణుడు ద్విజుడు చాతయును
 బ్రవిమలకీర్తిని బిజనవేములను శ్రీ భవుని యోగమున నివసనము గుదిరి
 నవిధి నభాగ్యతాతిధిసేవలఁ శ్రీ దవిలి చిత్తమునఁ బదిలంబుగఁ దా
 భవరహిణునిఁ బరమేశు నర్పించు శ్రీ సువిశాలహృదయ వేంకటపత్ని
 తివిరి పతిమానసపు లక్ష్మ్యమెఱిగి శ్రీ సవివేకతఁ దా గొరిని స్మరించు
 నట్టివాఁడు తన జననీజనకుల శ్రీ నట్టె పితరు విఖ్యాతి తన కునికి
 నట్టి లోపముల లేని మతికలన శ్రీ పట్టియై పుట్టి కపటరహితమతి
 యైన సిరినొప్పు గుణలక్షణుఁడ శ్రీ దాసు జేపట్టె పుట్టమ్ము నాగఁ
 బూనిక నా వనితామతల్లి పతి శ్రీ నానతి మీరని వర్తనను నిక్కు
 సతత నిధానము దానపరత్వత శ్రీ వితతకీర్తి నిల శేజము నందియు
 సుతు నొకని గుణవరేణ్యుని గాంచెను శ్రీ సతతమోదరతి నాగరాజతఁడు
 సుతునికిఁ బేరగు నరసయ్యయు నా శ్రీ సతనికి శుభాంగి సుబ్బమ్ము నాగ
 సతి పతికి విహిత కార్యములతోడు శ్రీ సతిశ్రద్ధ మెలగు తెలివి బెద్దగను
 సుతునిగాంచి రా మిధునము గరిష్ఠ శ్రీ సతివిశాలగుణమందను శేషయ
 నాముని నాతఁడు సతిగా వరించె శ్రీ కోమలగాత్రగు నారాయణమ్మ
 ఆ మహితగుణులు గాంచిరి సుతులను శ్రీ శ్రీ మంజులగుణ రతల నిర్మలత
 తొలిపుత్రికయగు నారాయణమ్మ శ్రీ తొలిఫలముచాలు సురలోకమునకు

నెలవుగా నరిగె ద్వితీయపుత్రిక శ తలపు నిర్మలము మతి భద్రపరము
 నలరు తన మనముగా నొప్పు లలిత శ విలసితహృదయమునగు సుభద్రమ్మ
 తనకు సంతాన మీ కృతిహామణ శ మనియె తలపుంచె తన జ్ఞానకలిమి
 యసఘ్నఁడైన తన బావ కేషయ్య శ అను సమ్మతించిని చతుర్థస్కంధము
 మునిపూజ్యంబును నగు భాగవతము శ నను గానమింపుఁ గనిన భాగంబు
 మనకు ముక్తినిమి సొంపును గూర్చి శ ధనమిత్తు ననుచు హర్షతను నొప్పి
 వనమాలి కర్పణంబంచు బలికె శ గను నానందము నిహపరంబులను
 వినయగుణ విశుక్తుఁడగు కేషయ్య శ వనిత గతించఁ
 ఘనులయాసతిని లలన తులికమ్మ శ లలినింపు వనితగా చేపట్టెను
 వీరల సీమఁడు పరమానందము శ గూరుఁడు బాముల మరల్చి తన పద
 మారయఁ జేర్చును జెడని యశము ధర శ మేర మీరగను నాచంద్రార్కము.

శ్రీ బొమ్మ రాజు సుబ్బారావు గారి

వంశావళి

శ్రీ యమాదేవి భర్త శంకరుఁడు శ సాయమిచ్చి రక్షించు భాగవత
 శ్రేయరూప మందంబుగఁ జెలఁగెడు శ నా యగజాధిపు సఖుని పరమైన
 యవతాశంబుల కపిల యజ్ఞహో శ త్రివిచిత్రకథల సొంపారనైన
 ప్రవిమల తృతీయ స్కంధంబునకును శ నవసరంబయిన ధన మిత్తు ననుచు
 పూని వచించిన పారుమంచాల శ ననయము కాపురమంది యాగ్రామ
 మున ప్రభుత పరపు టుద్యోగకల్పి శ గనుటయే గాక భూ శ్రీ సంతతి
 దనరార దాతలన ఖ్యాతిగన్న శ మును బూర్వీకుల చాలు పేరంది
 ఘనత వెలయ నగు బామ్మరా జనెడి శ జనవినుతి గన్న వంశజనితుండు
 వినయసంపన్నుఁ డగు సుబ్బారావు శ కనకచేలు నర్పించు సన్మతియు
 కర మర్థి జనుల దీనుల భృత్యుల శ నారహిని పండితుల కవుల బుధులఁ
 జేరిన మాత్రిన యీప్సితం బెరిగి శ చాతురతంబుగఁ గోరికలఁ జేర
 ననువొంద నిచ్చు దనయిష్టదైవ శ మును వేంకటేశు మదిని నిల్పుకొని
 శనివారమునను నన్ను రమ్మనుచు శ ననుకూలమిచ్చి తప్ప కానాడె
 నేఁ గోరినట్టి యీ స్కంధమునకు శ త్యాగాంచితంబుఁ దా నర్పించెను
 వాగానుభూతిఁ దప్పని సరణిని శ యోగమును గన్న వారివంశంపు
 ఘనుల పూర్వజుల పరము వెలివార శ గను వ్రాయ నిచ్చె వంశవర్ణనము

తనచే వ్రాలున నా కీర్తిరతుని శ్రీ వనజాక్షుడు కృపమనువు చిరతరము
 ఆదిపురుషుండు సీతారామయ శ్రీ ఆ దొడ్డగుణుని భార్య పుల్లమృ
 ఆ దంపతులకు సుతులు ధీరతము శ్రీ లాదరణంబున మతిఁ గన్నవారు
 పుల్లమరాజనఁ బ్రభ్రాంతి నిగుడు శ్రీ వల్లన రిపులను దొలగించువాడు
 వెల్లువితరణను దన బంధుజనుల శ్రీ నెల్లరకుఁ బ్రాపు నందించునట్లు
 ఎల్ల పండితుల భూసురులఁబ్రీతిఁ శ్రీ గొల్లలుగఁ జూచు సాయమును వేడ
 అల్ల శ్రీహరిని హరుని నర్చనల శ్రీ నెల్లకాలమును దనయింట నిలుపు
 నాతం డగ్రజుడు తరువాతి యతిఁడు శ్రీ వీత చింతనుఁడు సతిశౌర్యధనుఁడు
 పాతకదూరుఁడు వేంకటశేషయ్య శ్రీ యాతనికి భార్య సుబ్బమృత నాగ
 ఆతతగుణసుందరియు సీరికళయు శ్రీ నా తరుణినిఁ జేరెను వితరణచే
 తనయునిగఁ గనిరి యీసచ్చర్యుని శ్రీ కన విపరీతపు మతిఁ ద్రొబ్బువాని
 ఘనుని దానపరుని కీతనికి శ్రీ వనితలు మువ్వరు వినయ రూపగులు
 అతి యుదారగుణ సంపన్నులునై శ్రీ స్తుతినిఁ బరాత్పరు నెడ నిల్చువారు
 అతివలు కేశమవేంకటరమణుడు శ్రీ సతి హనుమాయమ్మను నా వెలసిరి
 అందున వేంకటరమణమ్మకు సుత శ్రీ యందం బొప్పెడు పుల్లమృత నాగ
 నిందుధరుఁడు హరి వీరినందింతు శ్రీ మందమైన సంపదల సౌఖ్యముల
 ఈ దాతికుఁబెరయైన గర్భమున శ్రీ నాదరంబుగొన పుత్రీయుగ్మంబు
 దాదిలి బెంపుఁ గొనఁగాఁ బుట్టిరి శ్రీ మోదంబు నిండు పుల్లయ నాముఁడు
 తొలిపుత్రుఁ డతఁడు ద్వితీయుఁడెట్లు శ్రీ వెలయును మార్కం డేశ్వరరావన
 సలలితంబుగను వీరిని శ్రీహరి శ్రీ తిలకించు దండిహర్షింప

శ్రీ చ ల్లా పు ల్లా రె డ్డి గా రి

వంశావళి

శ్రీ లందించును శాశ్వతుండు వన శ్రీ మాలాలంకృతుఁ డైన బ్రహ్మాండ
 జాల రక్షకుఁడు శ్రీవత్సవక్కుఁ శ్రీ డాలక్ష్యదృష్టిఁ బ్రధమస్కంధము
 శ్రీమన్మహాసీయంపు భాగవత శ్రీ మీ మహి గేయపుఁ గలన విలసిల్లు
 నా మహాదేవు కరుణయె తోడుగ శ్రీ నేమమున వ్రాసి ముద్రాఁగూర్చుగఁ
 దలంచి చేరితి నిచ్చను దెలిపితి శ్రీ దలంపుఁగొనె నా తలంపుసిద్ధిగ
 కలంక రహితుఁడు నైన యాదాత శ్రీ చరింపు నందని భక్తి హృది నిల్చి
 చల్లావారను వంశదీపకుఁడు శ్రీ కొల్లగ ధనతతి గలవాఁడునునై

ఇల్లాలు గుణములను మజినాయన శ్ర వల్లగ నెడు కేవలము యామెకును
 వల్లభుండైన రంగారెడ్డియు శ్ర సల్లలిత గుణుడు శౌరికి భక్తుడు
 చల్లగూర్పుఫలతరువు సర్దులకు శ్ర పల్లవిడెడు వాఁ డాతనికి సుతుడు
 కల్ల లెరుంగని పక్షీరురెడ్డి శ్ర సల్లలిత పత్ని నాగమ్మ యనఁగ
 మల్లెపుష్పముల వాఙ్మ్రదుత్వమును శ్ర నల్లకొన్న యాదరణ గలవనిత
 మెల్ల నఁ దోడ్పడు పతిహితపుఁ బనుల శ్ర నెల్ల యత్నముల మల్లడి నెరుంగదు
 సుకాంత నాఁ జను నామె కొమరుండు శ్ర సుకాంతిదోడుగఁ దెలివి బోడుగను
 వికార గుణదూరగుఁడు నిర్మలుఁడు శ్ర సకామియగు నన్నిట ధర్మంబుల
 సకారణంబుల గాంచు సర్దులను శ్ర అకారణంబున నెందునను జొరఁడు
 ప్రచారములు సజ్జనాదరణలనె శ్ర విచారములు విజ్ఞాన గ్రంథముల
 సచారముల సుప్రసంగముల ని శ్ర ర్విచారుడగుగా దైవికములైన
 సుఖదుఃఖములను బాటింపఁడు దా శ్ర నఖిలమున నాత్మఁదోక్కఁడే యనియు
 నిఖిలకూటములు నిశ్చలము గనవు శ్ర అఖిలభూతమయుఁ డతఁడు హరియనియు
 అతని దలంచుటయే భవధన్యము శ్ర స్తుతికి నర్హతముఁ డాపరమాత్ముడు
 వెతలేల యనియు సతతమోదరతి శ్ర మతిఁగల్గునతఁడు పుల్లారెడ్డియు
 అనువాఁడాతని యింతి గుణరతియు శ్ర ననఁగ వెలయు రామకృష్ణమ్మనా
 వనిత కళానిధి సోదరునిఁబోలు శ్ర మని యున్నకాలమునను ద్రిమూర్తుల
 నెనయు కళలుగల మువ్వరసుతులను శ్ర గనియెఁ గ్రమముగను రామిరెడ్డి యన
 రామలింగేశ్వరాఖ్య రెడ్డియును శ్ర సామగుణుండగు రాఘవరెడ్డియు
 శ్రీ మహితులు గుణశీలరు వీరల శ్ర రామిరెడ్డికి ప్రభాకరరెడ్డియు
 ననెడు సుతుఁడు తా బ్రభాకరునివలె శ్ర వినఁగ రామలింగేశ్వరరెడ్డికి
 వినయభూషణులు నల్వరువుత్త్రీలు శ్ర యనఁఘులు మోదతలంపుల వెలయుచు
 వరుస చంద్రేశ్వరరెడ్డి నాగ శ్ర సరసుఁడు జ్యేష్ఠుఁడు తరువాతి యతఁడు
 వరగుణుడు జనార్దన రెడ్డియును శ్ర వరుసగ పుల్లారెడ్డియు మరియును
 రామకృష్ణనామంపు రెడ్డియును శ్ర ధామంబందును వీరలకు శ్రీలు

శ్రీమ దాంధ్ర గేయ మహాభాగవత పోషణ ద్రవ్యదాతల వంశావళి

శ్రీ కొత్త వేంకట నర్సయ్య శెట్టిగారి

వంశావళి

(రేగడ గూడూరు)

శ్రీయుతంబుగను నాభిల్ల గోత్ర శ్రీ ధీముతుండునయి పుట్టెను సుబ్బయ్య
ఆ యనఘునికేరి భార్య నర్సమ్మ శ్రీ ఆయుష్మంతుడు వేంకట శేషయ్య
జనించె వారికి బుత్రకుండునయి శ్రీ ఆయునకు భార్య వేంకటసుబ్బయ్య
ఆ సీతిపరులకును జనియించిరి శ్రీ మానసియులగు పుత్రులై లిరువ్వరై
వేంకటనర్సయ్య శెట్టి యనంగను శ్రీ వేంకటకృష్ణయ్య శెట్టినా బరగి
వేంకటేశుదయకును బాతులైరి శ్రీ శంకరునిభక్తి సేవించు చుండు
అందు జ్యేష్ఠునకు సతి శివలక్ష్మమ్మ శ్రీ ఆ దంపతులకు బుట్టిరి పుత్రులు
ఇద్దరు దుహితలు మువ్వు రొప్పగ శ్రీ అందు పుత్రకులు వేంకటశేషయ్య
సుందరుండునగు వేంకటపుల్లయ్య శ్రీ సుందరాంగియకా వేంకటరమణమ
అందముల నెలపు వేంకటశేషమ్మ శ్రీ మందగమన యా వేంకటనాగమ్మ
ఈ వంశజనితులైన వారిని శ్రీ యే వంశ శేక బ్రాచుత విష్ణువు
పావననాముం డాచంద్రాగ్రము శ్రీ భువనవందితుడు పురుషవరేణ్యుడు.

శ్రీ పై డి బంతుల వంశాల రామిరెడ్డిగారి

వంశావళి

(రేగడ గూడూరు)

శ్రీకరము పై డి బంతుల గోత్రము శ్రీ ప్రకటిత వంశాల వేంకటరెడ్డి
అకలంకగుణుడు నావెలసె భువిని శ్రీ ఆ కరుణాలయనకు వేంకటమ్మ
భార్యగా నయ్యె వారికి బుట్టెను శ్రీ ధైర్యోదాత్తుడు ధీవిశారదుడు
శౌర్యసమేతుడు భువి పక్కిరెడ్డి శ్రీ భార్య లక్ష్మమ్మ యాతనికి నయ్యె
వారికి జనించె రామిరెడ్డి యన శ్రీ వరదానపరుడు నాకీర్తి గాంచె
దారగా నయ్యె సతనికి అచ్చమ్మ శ్రీ భూరిదయామతి సద్వర్తనయై
వారిద్దరకును బుట్టిరై దుగురు శ్రీ గురుభుజబలులై పుణ్యమూర్తులై
మరియు నొక్క కూతురు లక్ష్మమ్మయై శ్రీ ఆ రమణీ మణికేసి నుదయించిరి
సరసగుణుండగు పెదరామిరెడ్డి శ్రీ గురుభక్తి పరుడు చినరామిరెడ్డి

రామిరెడ్డికిని వేంకటరెడ్డియు శ్రీ అమరగ పెదపక్కీరెడ్డి మరియు
నమలుడు చినపక్కీరెడ్డియును శ్రీ దమన మానసుడు పెదమద్దులేటి
అమిత శాంతుండు చినమద్దులేటి శ్రీ విమలంపురెడ్డి యనగను బుట్టిరి
వేంకటరెడ్డికి వేంకటలక్ష్మము శ్రీ పంకరహితయా భార్యగా నయ్యె
జంకులేని యీ దంపతులకు భువి శ్రీ పొంకముగ బుట్టె వేంకటమ్మనా
వేంకటేశుదయ చినపక్కీరెడ్డి శ్రీ బింకరహితయా భార్యగా నయ్యె
జంకులేని మతి భార్యగా బడసె శ్రీ అంకితమ్మగను వారికి వెంగమ
అంకిలి తొలగగ పుత్రిక జనించె శ్రీ అకలంకరహితు డా శ్రీ విష్ణువు
పొంకముగా ఈ వంశము బోచుత శ్రీ సంకటముల నడలించి సతమ్ముక్.

శ్రీ జూపాడు బన్నురు కట్టా వేంకటరెడ్డిగారి

వంశావళి

శ్రీ వేంకటేశు భక్తవరుండయి శ్రీ యే వంకలేని గోవిందురెడ్డి
భావింప తూము నుల్ల గోత్రమును శ్రీ లాలింప బుట్టె నాతని తనయుడు
వేంకటరెడ్డియు నాబరగు నతని శ్రీ వంకను మెలగును భార్య యంబమ్మ
పొంకముగ బుట్టె మల్లారెడ్డియు శ్రీ సంకటములు వెన బాపు పుత్రుడయి
అంబమ యాతని భార్యనా బరగె శ్రీ నంబికాభక్తి యతిశయింపగ
అంబమకు గల్గె వెంకటరెడ్డి ని శ్రీ జంబుగ వరసుగుణుడు శివారెడ్డి
ఆతని భార్యయు నాగలక్ష్మమ్మ శ్రీ నీతియుక్త పతిభక్తి సతీమణి
కుతుకమున వారికిని బుత్తుడయ్యె శ్రీ నీతిమంతుడౌ సుధాకరుడు నా
భూతదయుండగు వేంకటరెడ్డికి శ్రీ నీతబోలు వేంకమ్మ మరియును
భ్యాతి యుతయునగు శికుంతలమ్మయు శ్రీ ప్రీతిభార్యలై వెలయుగ ధరలో
వారికి సంతతి నల్వరు గల్గిరి శ్రీ ధరణి రామలింగారెడ్డి యింకను
వరగుణుండునగు వేంకటరమణుం శ్రీ డారయ శివలింగారెడ్డి యనగ
వర కుమార్తె యీశ్వరమ్మ వెలసెను శ్రీ పరమపావనుడు పరమేశ్వరుండు
ధరసు నీవంశజులను దయతోడ శ్రీ నరసి గాపుతసు నాచంద్రార్కము

శ్రీ మ తి పో లా ల క్ష్మీ దే వ మ్మ గా రి

వంశావళి

(పీరుసాహేబు పేట)

శ్రీ వేంకటేశు కరుణను ధారుణి శ్రీ బావనంబునగు పోలావంశము
ఆ వంశమునం దమల హృదయుండు శ్రీ భావంబు దైవభక్తి పరత్వము
వేంకటరామారెడ్డి నాముండు శ్రీ వేంకటేశు మది నుంచిన సుజనుడు
పాంకముగా జననంబును గాంచెను శ్రీ జంకులేక ధర్మంబు నేయునది
పరమపుణ్యవతి సంచమ్మనాగ శ్రీ వరపత్ని యాతనికియై వెలసెను
వారికి బుత్తుడు కృష్ణారెడ్డియై శ్రీ వరగుణమజ్జయై వర్ధనం బందె
యా పుణ్యపురుషు భార్యయై నెగడె శ్రీ కాపుకులదీప లక్ష్మీదేవమ్మ
యీ పూజ్యగ్రంథమును బోషించెను శ్రీ సచ్చిద్రాగ మోదహృదయం బందుచు
నీపుణ్యరాలి కా దేవు డెలమి శ్రీ కాపురం బిడుత బరమానందము.

శ్రీ గార్గేయపురము రంగారెడ్డిగారి

వంశావళి

శ్రీనిధానుండు నా చెన్నందెడు శ్రీ నా నలినాక్షుడు నలిననయనుండు
దాన దాన రక్షింపగ నొకటిగ శ్రీ ధ్యానసంస్కారై తన్నొలయు గుణ వి
రాజితుండైన శీలవర్తనుడు శ్రీ నా జగన్నాథు నర్చిలిన గొల్పు
చుక జితశోకుడు నై వెలయునట్టి శ్రీ యోజ నంది తా దానపరంబున
హరసఖుండునై యుచ్యుతుండనగ శ్రీ బరగిన దేవుని భక్తచాలునికొ
హరిని జేరంగ నదను నెఱింగిన శ్రీ ధీరవరుడునగు గార్గేయపురపు
వెల్లివిరియంగ ప్రమోదమందియు శ్రీ మెల్లని హృదయం బా హరి పరమున
యుల్లము పవిత్రతను నెలకొన్నది శ్రీ యల్ల యువతి తా దత్తపుత్రునిగ
యెల్ల సుగుణముల పట్టు గన్నట్టి శ్రీ వల్లకును గుదురు తానె యనగ దగు
లంకారెడ్డినా యతనికొ గనియెను శ్రీ పాంక మలరుగా సుకృతరూపములె
యంకము గొని రమ యుజ్వలగాత్రెల శ్రీ పంకజోదరుని భజించువారల
పంకజముఖులను పతిహితపరులను శ్రీ వంకల నెరుగని శాంతి నిలయులను
ముపురనాండ్రెగా గూర్చె నాతనికి శ్రీ దవులు గొనుప్రేమ వారి పోషించె
సపురందువారి వౌ నామము లివి శ్రీ భవుని యర్థాంగి భాతి నాగమ్మ
యవలి నారియగు లక్ష్మీనరసమ్మ శ్రీ సవిశాల దయను కలిమిపడతినా

దవలిన శుభాంగి యామె తర్వాత శ్రీ సవిధిగా బొందనైన యర్థాంగి
 సరస్వతమ్మయు నానాఖ్య లిటుల శ్రీ తరంబు వెలయగ నాయంకిరెడ్డి
 కరయ నా వంశవార్ధికి శశినా శ్రీ వరగుణయుతుండు నగు వేంకటరం
 గారెడ్డినాగ ఖ్యాతిని విలసిలు శ్రీ సారసనయనుని సద్భక్తు డతడు
 సుతుడగుచు నిలను సుగుణధురీణు శ్రీ నతులితపుశ్రద్ధ గొని చేరి న్యాయ
 గతుల నెఱిగి తన చిత్తము విశుద్ధ శ్రీ రతుల విహరింప నెలమిని జేరెడు
 సత డీగేయపు టాంధ్రభాగవత శ్రీ సతతముక్తి చేకూర్పు చరిత్రల
 విని దానిపోషణపు కార్యములకు శ్రీ ధనము నొసంగెద నని తోడు నిచ్చె
 ఘనుడతడు దానవాంతకుఁ కరుణ శ్రీ దనభార్యలయిన విమలమానసల
 సులోచనమ్మను రామకృష్ణమ్మను శ్రీ విలోకనమ్మల సేవలను నంది
 విలాసచర్యల విభవం బందుచు శ్రీ సులీలగా భువనాళి రక్షించు
 జగన్నివాసుని వైకుంఠవాసు శ్రీ నగేంద్రజాత్యజ వల్లభువునీత
 మగుఁ జన్మయన ధ్యానించు నియతి శ్రీ తగఁ సంతంగని యుర్విని పేర్చిని
 గనును గాకనుచు శ్రీ శర్వేశ్వరమతము శ్రీ ననుసరంబుగా నందు నిశ్చలత
 దనరు నాతండు బుద్ధివికాసత శ్రీ వనమాలికృపయె తోడు సతతంబు
 పల్లకీషమ్మ నాఖ్యాతి నిగుడు శ్రీ చల్ల న వంశావళి నిక్క- తలపు

శ్రీ పెద్ద శివారెడ్డిగారి

వంశావళి

(గార్లైయపురము)

శ్రీకళత్రి నిగమాంత సద్వేష్టు శ్రీ లోకగర్భిణుని సిద్ధసత్వగుణ
 సాకభేది సంపూజితచరణుని శ్రీ నా కమలపీఠి కారూఢవినుతు
 నిఁ కంజాక్షుని ముని సుశ్లోకుని శ్రీ నాకవకాంబరునిఁ కరుణామయు
 భగవంతు పరము సుతత్వమూలగు శ్రీ జగదంతరాత్ము నమలు నిశ్చలుని
 నగచాపుసఖుని నాగేంద్రశయను శ్రీ ఖగవరాహోహకుని కరిరక్షకు
 దలపున వలపున నిలువరముగూర శ్రీ తెలివిచాలు విజ్ఞానపరమ్ముగ
 నలరుపెంపుగను గార్లైయపురపు శ్రీ నిలయుడు విశిష్టచరుడు గురుభక్తి
 రతుడు రెడ్డికులజాతుడు సుగుణుడు శ్రీ సతతసద్గోష్ఠినిఁ దీ ప్తివెలయు
 నతడు చంద్రధరు నామమెల్లపుడు శ్రీ స్తుతికి దోపంగ తనమూర్తి యొప్పు

మనమున రోయుచు సోదరుండునగు శ చినశివారెడ్డినిగ జేర్చు కొనుచు
 వనజాలయాధిపుని వర్ణించగ శ ఘనమైన ఘట్టముల నలరాడెడు
 శ్రీమదాంధ్రగేయపు భాగవతము శ తామసదూరము కామవర్జితము
 నా మహనీయుల పరమభాగ్యము శ నామోదముక్తి నందించు నర్హ
 తను గూర్పుతత్వమును దాను వినుచు శ కను చూడ్కి సంతసము వెలి దోపగ
 పెద్దశివారెడ్డియను నామంబు శ తద్దయు సార్థక మంద తత్పత్ర
 ముద్దిక గురుత్వపోషణంబంద శ ఓద్దికకై ధనమొసగ వాగ్ధరము
 బారించె నతని వంశం బిదియగు శ బోరెడ్డి మూలపురుషు డీగణన
 బైరెడ్డి వంశజనితుడతడగు శ సారమైన నడతయు నతని కొప్పు
 తనయుడు సిద్ధారెడ్డి తాబోలు శ గనియె నాతండు యల్లారెడ్డిని
 వినయ వివేకుని విశ్వాసపరము శ ననఘుడు సువ్రత డాతనికి నింతి
 యయె యయ్యమ నాయార్యసమ్మతిని శ భయరహితమతిని పతిని గొల్చునది
 దయకలిమి నిండు హస్తయుగ్రముది శ నయ భావుల తనయుల గన్నట్టిది
 వారతే వీరు సోదరు లిరువురు శ దారులండునను పెద్దశివాఖ్యను
 బరగు నతని యిల్లాలు గుణభూష శ సరస సచ్చరిత సంచారమందు
 నారీమతల్లి రుక్మిణమ్మనా శ పేరుగాంచి పదివారలు పుత్రుల
 గని మువ్వరయం దగ్గజండగును శ ఉనికి సాధుత్వ మాను మనస్వియు
 జనహితచర్యల వీరత్వమందు శ ననువునను వీర కేఖరరెడ్డియు
 ననగ ద్వితీయుడు నట్టపట్టింపు శ గను నతండు పార్వతిరెడ్డియు
 చినశివారెడ్డి చిన్నచెంచమ్మ శ యను యువతిని శుభచర్య గలదాని
 యను నావిధమ్మనను తృతీయుండు శ విన సొంపంగు నీతారామిరెడ్డి
 తన యింతిగ చేపట్టుముదమునను శ తనయు కేషశయనా రెడ్డినాగ
 వరగుణుని గాంచె వీరి నందరిని శ పరమదయారతి బ్రోచును శ్రీశుడు
 ధర వీరిగోత్రమగు నాకుమళ్ళ శ నిరవొందువంశ గరిమవిశ్వేషు
 నురుతరపుభక్తి నేవింతురెలమి శ చిరతరయశంబు సుఖవర్ధనంబు
 హరిగూర్చుచుండు వీరికి నయంబు శ అరమరక తోచి హరుడు రక్షించు

శ్రీ కేతవరము మద్దులేటిరెడ్డిగారి

వంశావళి

శ్రీకరుండు శ్రీకాంతాదయితోడు శ్రీశ్రేయమును విముక్తిని గూర్చుగాత
 ఈ కమనీయపు భాగవతమందు శ్రీశిష్యుగాంచి వెలుగొందెడు కృష్ణుడు
 వీక ఫలింపగ నాతనిదా కృప శ్రీ జోక గన్నట్టి పుణ్యంపుభాగి
 గా కంజాక్షని కరము వినుతిండు శ్రీ నాకుటిలరహితుడగు కేతవరపు
 సల్లలితంబుగ కాపురంబందు శ్రీ పుల్లవారను వంశోదితుండు
 అల్లిబిల్లికను బొందించునట్టి శ్రీ చిల్లువేదాంతముల దొర్లించగ
 సల్లగూర్చు యమృతంపువాహినిగ శ్రీ చల్ల నిచూడ్కిని సల్లనివేలుపు
 యల్ల నా డర్జునునకు ముక్తికగు శ్రీ ఎల్లపదంబును బోధించినట్టి
 యుపనిషత్సార మనదగుగీతల శ్రీ సుపర్యులలరగ బంధంప దగియెడు
 తపఃఫలము తను నావేశింపగ శ్రీ అపభ్రంశముల నడుగం దింపుట
 యనువుగా వెలయు నట్టివిచారము శ్రీ యనవరత మందు నట్టి సుమతినా
 దనరుపాక్షై న సజ్జనప్రియుండు శ్రీ కన ను త్తముడును కవిజన వినుతుడు
 నా యశముగ నెడు మద్దులేటిరె శ్రీ డ్డి యను భాగ్యము నందుటకై తా
 న్యాయమంది శ్రీగయభాగవత శ్రీ సాయుజ్యదీప్తి తాను వెలిగింప
 బాయని చిత్రముతోడ భక్తినిక శ్రీ డాయ మోదతను దానపరత్వత
 దానిపోషింప వాక్కు వెలిపుచ్చె శ్రీ దీనపోషకుడు శ్రీహరి యలరగ
 తాను తన పితృలోకములు ముక్తి శ్రీ తో నవీన భవనముల విహరింప
 గల డాతని జనకుడు సుంకిరెడ్డి శ్రీ విలసితవర్తన సద్ధర్మమందె
 వెలయుగ నిల్లాలగు మద్దుమ్మయు శ్రీ తెలివిన రాజుల తను సేవింపుచు
 తలపు నతనిపై దైవవిధి నిష్ఠ శ్రీ కలిగి హరి హరుల బోలె ముఱవనిది
 యై యొప్పుగాంచు శంకరుని దలప శ్రీ నై యొప్పుగాంచు నిర్మల మతిగల
 డతడు మద్దులేటయ్య వరకలిమి శ్రీ విదత యశంబును వడయ జనించిన
 స్థితిని బాలుపొందె రాజీవనయను శ్రీ సతిని పేర్కొనగ జామంది యుండు
 లలితకళ గూరు గోవిందమ్మను శ్రీ వలచి యతివగా ప్రకృతి సుఖస్థితి
 వలనెఱిగి మద్దులేటిరెడ్డినా శ్రీ కలిమిబలిమి వినతికి మించ సుతుని
 దలపున ఘట్టిలుటను భాగ్యమంది శ్రీ చెలియ మార్చింప దత్తపుత్రునిగ
 అల సుంకిరెడ్డినిక పోషించుట శ్రీ యల నితనివంశ వివరం బిటుగా
 చెలువందె మద్దులేటిరెడ్డి యీ శ్రీ యలను సత్సంగ పరివేష్టియు తను

వలచి యున్నట్టి యిల్లాలు ఊమయె శ నిలయం బందెడు ఈసజ్జనులగు
 వీరికి పుత్రులు నేటికి నిరువురు శ సారసాక్షుడయ నుద్భవ మందిరి
 పేరులిట్లు శివరామిరెడ్డినా శ సారమగువిద్య నేర్వతరణుండు
 తొలిసుతుండుగా పరిణతిఘటిల్ల శ నల ద్వితీయుడయె సుంకిరెడ్డినా
 శ్రీలల నాభీష్టవిహారుండును శ వాలకుడె పేర నందరిని బోచు
 లీలల విచారములు సుజనప్రీతి శ గా లక్ష్యమందనై గుణవ్రజిత

శ్రీ రెడ్డి వారి శివరామిరెడ్డి గారి

వంశావళి

(పీరుసాహేబు పేట)

శ్రీరంజిల్లగ రెడ్డివారనక శ పారంపరమున బరగెను వంశము
 ఆరయ నా వంశింబునందునక శ సరసుడు పుట్టెను రోసిరెడ్డినా
 పరమపుణ్యుండు పెండిలియాడెను శ వరగుణమతినిక అచ్చమాంబయక
 ఆయుగ్మంబున కును నుద్భవించె శ నాయుష్మంతుడు స్వామిరెడ్డినా
 సాయని బ్రాహ్మణభక్తియుతుండయి శ నేయుమున దైవచింతన నేయుచు
 పిడువని బ్రహ్మజ్ఞానయుక్తుడై శ జడమతిగాకను సత్యశీలుడై
 పుడమిని బీదల సాధుజనంబుల శ తడయక కరుణామయుడై బోచెను
 త్యాగశీలుడై దేవాలయముల శ భోగిళాయి నెద నిలిపి గట్టించె
 అగణితంబుగను తటాకాదులను శ తగవుమీర దా ద్రవ్వించెను భువి
 ఆతడు తన పెదతండ్రియైన వి శ ఖ్యాతుడు పెదగోకారమురెడ్డికి
 భూతిపెంపుగా దత్తపుత్రుడై శ ప్రీతినడవడుల నాతనిని దివ్య
 లాతులం బెంచి తమపార్శ్వమీయ శ నూతనోల దా నయ్యె సిద్ధమతి
 ఆతడు బాలమ్మను బెండ్లియాడె శ పాతివ్రత్యము పరగిన సఖినిక
 ఆతతబలులై వెలసిరి పుడమిని శ యాతలిదండుల బ్రీతని బెంపగ
 భూతదయుడు వీరారెడ్డియునుక శ నీతిపరుడు శివరామిరెడ్డి యన
 పుత్రులుపుట్టిరి పుణ్యవశంబున శ పతిభక్తియుక్త నాగమ్మ వెలసె
 వీరారెడ్డిని భార్యగా జడసి శ సారవర్తనులు సదములులు నైన
 ధీరుల మువ్వర పుత్రుల బడసెను శ వరుసను బేర్కొన స్వామిరెడ్డిన
 సరసుండు రామకృష్ణారెడ్డియు శ నారాయణరెడ్డియునా బుట్టిరి
 దానశీలుడై దయాపరుడై శ ఎనలేని దైవభక్తియుతుండయి

మునుగొన విద్యావంతుడగుచును శ పెనగొన ధీరోదాత్తుడు సుగుణుం
డనగును వెలసెను శివరామిరెడ్డి శ వినీతమతియగు బూశమ్మను దా
ననయగ బాణిగ్రహణంబయ్యెను శ పొనరగ వారికి నారాయణమ్మ
వినయంపు శత్యనారాయణమ్మ శ తనుకాంతిమెరయు శంకరయ్యనా
మనమలరగ శివలక్ష్మీంబనగను శ తనయలు నల్వగు పుత్తు లిర్వరుగ
సోమసుందరుడు సుకుమారుండయి శ సోమశేఖరునికరుణ జనించెను
ఈ మహావంశ మింపుదలిర్పగ శ నేమరకుండను శుభముల నొసంగి
ఆ మహేశ్వరుం డాచంద్రార్కము శ ఇమ్మహి బోచుత నమ్మిమిరగగ

శ్రీ మి డు తూ రు భూ మా సు బ్బ య్య గా రి

వంశావళి

శ్రీ యలరారగ భూమావంశం శ బాయతకీర్తిప్రదమై వెలసెను
ఆ యనంతుడయి చేతను బొడమెను శ న్యాయశీలండు వేంకటాచలము
ఆయన అర్థాంగీమణి శేషమ శ పాయని పాతివ్రత్యమున వెలసె
ఆ పుణ్యదంపతులకు జన్మించె శ నేపారు చిన్న అశ్వత్థమయ్య
ఆ పుణ్యపూరుషుని పత్నియాయె శ సొంపుమిరగా సుబ్బమ్మ ధరణి
ఆ పూజ్యదంపతులకు సుబ్బయ్య శ ఇంపెన లారగ బుత్తుడై బరగ
శిరులకు నెలవయి శాంతికి దావయి శ పరికింపగ గురు భక్తికి నిరవయి
పరోపకారంబునకును దావయి శ అరయగఁ బ్రాహ్మణ భక్తియుతుండై
వరగుణమణియై దాతయు దానై శ వరసంతానపు నెలవుకు జోటయి
వినయవిధేయుడు న్యాయవంతుండు శ అనయము వేదల పెన్నిధియనగను
కినుక లేని పరిపూర్ణహృదయుండు శ మనమున గర్వము గాంచని మూనిసి
పెనగొన కవిజడ కల్పకం బనగ శ కనగను యాచక చింతామణియన
ఆతనికి భార్య నాగలక్ష్మమ్మ శ భూతదయామతి పుణ్యంపురాశి
భూతదయుడు వీవూరి వంశాను శ భూతుడు మిడ్తురి మద్దయ్యపుత్రి
యనగను వెలసెను పతిహితమతియై శ వినయగ నజ్ఞననుతగుణవతియై
ఒనరగ నాదంపతులకు బుట్టిరి శ మనమలరగ పుత్రీద్యయంబును
తనరంగము విరుక్తు కుమార్తెలు శ వినగ వారిలో రామస్వామియు
నూత్తుబుద్ధియు పాలుపును గాంచెను శ లక్ష్మీనారాయణుండు మరియును
అక్షిణభక్తియుతయగు రత్నము శ లక్ష్మణస్వితయు నాగమ్మ యనగ

ఆ రామస్వామికి భార్యనయ్యె శ నారీలలామ శ్యామలాంబనా
వారిరువురికిని బుట్టెను బుత్రిక శ భూరిసుగుణఖని నాగలక్ష్మమ్మ
లక్ష్మీనారాయణకుభార్య స శ లక్ష్మణవతియగు సుభద్రమ్మగా
లక్ష్మీసిద్ధితో బతినిసేవించు శ శిక్షణానుగుణపునీరమతియై
ఈ వంశ మవని యా చంద్రార్కము శ ఏ వంక లేని ప్రాధవంబుగా
ఆవంశనాశగానవిలోలుడు శ గావంగ భువిని వర్ధిల్లు గాత !

శ్రీ మ తి ప్రా త కో ట సు బ్ధ మ్మ గా రి

వంశావళి

శ్రీశు పరాత్పరు చిన్మయు నమేయు శ కేశవాది సంస్తుత్యనామగుది
గీశు లాది సర్పించు పరము ని ది శ నేక చంద్రాక్ష శంకరుని హేతుని
నారాయణ భువనావను నిత్యుని శ సారంపుభక్తి సన్నుతించుటల
మేర భవాద్ధిని కన నిశ్చయంబై శ దారగా తనదు మనమున జొనిపిన
ప్రాతకోటపురవాసి యగుచుండు శ నాతి సద్గుణోపేత శ్రీధాము
చేత మందునను నిలిపి యతనికృప శ నూతగా దన్ను సర్వశుభంబుల
నందింప తాను నందింపునంది శ ముందు పరమందు తనకు తనపతికి
ఇందుధరుని తోబుట్టు వల్ల భుని శ యందే తమదగు యాత్మలు జేరగ
సందు గంటి నని తన విభుండునగు శ మందమతి దూరగుడు నైన యట్టి
బండుగుల వలెనె యర్థినంబుల శ వంశనాది సత్కారసన్మాన
మున జరుపనుండి మూర్తివంశమున శ చెలువుగన్నట్టి నాగిరెడ్డియను
సలలిత కరుణానిలయు ను త్తముని శ యెల నవ్వున బోధించి భాగవత
పరమైన యట్టి కథల సంగీత శ పరముగా గూర్చి నట్టి సత్కృతిని
చిరకాలము ధర వెలయుంగ సుజన శ పరపతనీయుమునైన యీ గ్రంథ
పరిపోషణంబునకు ధనమొసంగ శ సరసత నట్టుల గూర్చె సుబ్ధమ్మ
పరమసాధ్వినా పరిగణన గాంచు శ వరమతియుతయై వర్ధిల్లు గాత
వారివంశంబు వెలది యటు సెల్లె శ సారమైన గుణచయము తన్నొలయ
సూరిజనవందితుడు పాపిరెడ్డి శ దార యగు నతని కట్టిద లింగమ
యతనికి పుత్రుడునగు శాంతచిత్తు శ డతులంపు ధర్మనిష్ఠ గలండగు
సతతమును మొక్కిక్కుచెల్లించు వారిని శ మతిమంతు డతడు పుల్లారెడ్డియు
నతనికి నిద్దరు పుత్రు లిందునను శ సతిగ లక్ష్మమ్మ నాబరగుచు గుణ
వతినా నలరెడు నామెకును భర్త శ యతి వివేకమున నడచు గుత్తెడి

యతనికి భ్రాతయగు నాగిరెడ్డి శ్రీ యతని భార్యయే యగు నాసుబ్బమ
గతియ నట్టులుగ లక్షమను పుత్రుడు శ్రీ సతతుని దయగను వేంగళరెడ్డియు
వీరిని పరమేశ్వరుడు పోషింపు శ్రీ భారమును గాంచు సర్వకాలముల
కూరిమిని పరము నందు తననెలపు శ్రీ జేరుచు విష్ణుడు సర్వజ్ఞు గలడు.

శ్రీ ప్రాతకోట యజ్ఞం నాగిరెడ్డిగారి

వంశావళి

(ప్రాతకోట)

శ్రీనివాసుండు సిద్ధవినుతుండు శ్రీ తానె సర్వభువనముల పోషింప
గా నిత్యమును నందియున్నట్టి శ్రీ దాననె భక్తుల సమ్మి శరణన్న
వారల బ్రాహ్మణ వెనువెంట నంటి శ్రీ పారగదోలును వారి భవబంధ
ముల్ రాపిడిగని విశ్వేష్వరగన శ్రీ నా రంజనీయ యుద్యమంబునకు
తా శరణు జొనిపి యీ సత్కృతిని శ్రీ వేళలపు నుక్తులకు నిలయంబయి
శ్రీసునిమహత్వ లీల వెలి బుచ్చు శ్రీ కోశము నా యొప్పందెడు శ్రీమ
ద్భాగవత గేయకావ్యము తేజో శ్రీ రాగమందుటకు తా దోషీయగ
తా గండుకొనియె నా ప్రాతకోట శ్రీ లో గరిష్ఠదశ కలిమినె నలరుచు
త్యాగభోగముల సందడింపుగను శ్రీ నా గుణప్రమోదరతుడు నిర్మలుడు
గన నా యజ్ఞం నాగిరెడ్డినా శ్రీ వనజాక్షిపై న మరులుగొనుభక్తి
దనరారుచుండి యొప్పి ధనమొసగె శ్రీ వినదగు నాతని వంశపవిత్రుల
మూలపురుషుండు నగునాగిరెడ్డి శ్రీ చాలు సజ్జనుల నమస్కరించుట
వాలకంబుగా నొప్పు నిల్లాలు శ్రీ చాలునట్టిదగు నామము చెంచమ
వారలపుత్రులు సుబ్బారెడ్డియు శ్రీ దారుడునగు నాతడు తొలిపుట్టుక
గూడినట్టిదగు బాలిరెడ్డియును శ్రీ పేరు విఖ్యాతి గనిన ద్వితీయుడు
ఘనుడగు సుబ్బారెడ్డి కిల్లాలు శ్రీ వినయధురీణయు నాగమ్మనాగ
దనరు నాబాలిరెడ్డి కిల్లాలు శ్రీ గను లక్షమనా దనరె నాయమయు
గుణగరిష్ఠయే యయ్యు సుపుత్రుని శ్రీ గణనముందు గను ఈశ్వరరెడ్డిని
ఘోషియనుని జింతించునట్టిడుని శ్రీ గణింప నొక్కని గనియె నిర్మలత
యనఘాత్యయెన యీ నాగమ్మకు శ్రీ దన విభునిసాటి బోలునత్పుత్రుని
గనె నాతడె యీ యుద్యమ మిత్తుడు శ్రీ వనిత లిద్ద రాతని వరింపగా
ఘనత గుభిణితి నందుచుండునా శ్రీ యను మోది కాంత లవిపేరులల్లు

దనరెడు ఘోరము తొలిభార్య క తనకవసరము గని కాంచె తనయ
నొకటిని చెంచములు నాబాలను క ఇక వివాహ నొప్పు వేంకట సుబ్బమ
సకల సుగుణవయ మందు ప్రశంసలు క సుకరమందునది రెండవపత్నియు
నగు వీరిబోయి భువనభరణుండు క చగు జనార్దనుడు యిహపరంబులను
దగ సుఖముల దోగంగ కృప నందు క పగటున నా పాతి స్మరించు ఫలమది.

(శ్రీ పా) త కోట పలుచాని నాగిరెడ్డిగారి

వంశావళి

శ్రీపతి విశిష్టమగు కరుణ బోయ క నీ ప్టున శ్రీమదాధ్యపతిచయ
మేపుగా తన్ను గూడ భావత క మా పురాణ రాజములు గేయంపు
గతిని కావ్యముగ వ్రాసిన దాని క మతిలోన మెప్పుగా విసంసరిట
నతుల వివేకత దాని పోషణకు క తీతయ శ్రద్ధను దాని దోడగుట
కొప్పిన చిత్తము ననునట్లుగాగ క గుప్పనకు ధనము నా కొనగనగుచు
నప్పురుపోత్తమునకు భక్తుడైన క నొప్పని శత్రులకైన నిడడుగా
ప్రాతకోట పురవాసియగునట్టి క పాతికచయంబు వారించునట్టి
చేతమున శ్రీమ నుతింపు మందరి క యీ తరుణమందు పలుచాని వంశ
మునను జనించిన నాగిరెడ్డియను క ననఘుని వ్యాయచిష్టు సజ్జనుని
గన నాతని వంశంబు వివరిముగ క సనయ మీహాత్తమందున వికాస
మును గాంచ వ్రాయునయె నిట్లుపలకు క గన భువిని దెలుపు టిది కవిమతంబు
ఘనుడు పలుచాని సుబ్బారెడ్డియు క వినయధురీణుడు అతని కిల్లాలు
పనితామతల్లి యీ వెంగనెయ్యయు క గ నిర్వరైన సుతుల కులదీప
కుల వారిలోన మల్లమ్మ యనెడు క లలసను సుశీలవర్తన నొప్పగ
వలచి భార్యగా గొన్న విఖ్యాతి క నలరిన చిన యల్లారెడ్డి యితని
జనకుడునగునా మల్లమ్మ జనని క యనమ గుణసుందరుండు తా నగుచు
దనకుననుసాధ్య నియతవర్తనము క గను పుల్లమ నాయువతిని భార్యగ
గొని గాంచె సుతుని వినయమండనుక క గనగ నాగలింగాఖ్యపురెడ్డిని
మనము నలరుగను నాతనికి సతిగ క నొనరించ మిగుల సన్నిధికి నెగడు
గనునట్టిదైన ఘోరములు క తనచర్యల సంతృప్తుల సందర
నొనరించునట్టి దాయమ వారల క కును తనయుడయ్యె వేణుగోపాల
రెడ్డి నాబరగు నతడు హరికృపకు క నడుల నెయ్యని గణకపరిలు
దొడ్డుబుదిగల వారల శ్రీహరి క బిడ్డైన విధి పోల్చి రక్షించు

శ్రీ గజ్జల నాగిరెడ్డి గారి

వంశావళి

(ప్రాతకోట)

శ్రీయనుంగు బంధుండు విష్ణుండు శ్రీ డాయడెట్లు తను స్మరించువారల
 ఛాయ నిల్చి రక్షింపు దైవమన శ్రీ న్యాయమొందు వరమూర్తి యాతడని
 నమ్ము వారి సర్వానుచయముల శ్రీ వమ్మున గూర్చుర కమ్మున వెలిగెడు
 సుమ్మును మహర్షి వాక్సంతతులను శ్రీ కొమ్ముగా నంది తథ్యానపరత వ
 శమ్ము దా నంది సజ్జనబృంద ము శ్రీ రమ్ములో స్థానమందు తను మెచ్చు
 నుమ్ములికను దనచెంత రానీక శ్రీ నెమ్ముదిని మోద పరిభూతినంది
 గానభాగవత సంబంధోక్తుల శ్రీ తాను బూని- విని తద్విధులమెచ్చి
 వినగదాని సద్దీప్తికిని తోడు శ్రీ నేను కొంత చేకూర్తుగా కనుచు
 ప్రాతకోటపుర వాసుడైనట్టి శ్రీ చేతము విశుద్ధినికా పరహితంబు
 కై తొట్టుగనక శక్తి తా బెంచి శ్రీ పాతకము దీన నడగు నిజమనుచు
 ధనసహాయమునకై మాటయిచ్చె శ్రీ మునుమున కుతుకము ముందు తన్నంద
 గనునాతడే గజ్జల నాగిరెడ్డి శ్రీ తనను వదించెను నాగమ్మ యనెడు
 వనితాతిలకము గుణము సుందరము శ్రీ గను తత్వమందియున్న దాయమయు
 వారలకు బుత్తుడై జన్మించెను శ్రీ సారసనయనుని దయాపరంబున
 చారుతరనడక రామలింగాఖ్య శ్రీ చే రమణీమతనందు గెడ్డిగా
 గజ్జలవంశము పావనంబంద శ్రీ సజ్జలజాడ్డు వీక్షణ నందుచు
 కజ్జల మడంచు భానుప్రభవలె శ్రీ సజ్జనవంద్యుల పాపతమ మణుచు
 వీరి వంశవిస్తార మిటులాప్పు శ్రీ మేరగనెను నాగేశ్వర రెడ్డియు
 సారసాక్షి యంబమ్మ తనయింతి శ్రీ గా రంజితుండు విభవయుతుడునగు
 వతులపుణ్య మా దంపతుల దార శ్రీ సుతునిగా గనిరి లింగారెడ్డిని
 యతివినుతిని హరిమతిని దలంపుచు శ్రీ సతతము సుజనస్తుతినందు వాని
 యతినికేని సాధ్య యయ్యె యచ్చమ్మ శ్రీ సతుల గరిష్ఠత లన్ని తనయంద
 పతిని సేవించు భాగ్యకళ నలరు శ్రీ సతివయా నామె యవ్వారికె యీ
 యసఘ్నుడు జన్మించి యీ విధిని యశము శ్రీ గన నొప్పినాడు మనెడు హరిదయాను
 మునిజనవందితు డురుతరకృపుండు శ్రీ వినుతజనావను విశ్వేశుని దయ

శ్రీ కట్టా రామిరెడ్డిగారి

వంశావళి

(వడ్డమాను)

శ్రీ పగిడిపాల గోత్రంబందున శ నేపున కట్టావంశమందున
భూపాలమానసియుండు నయిన శ చపలకహితుడు శివారెడ్డి యనగ
కృపాసాగరుడు పుట్టి నాతనికి శ విపాకమతియగు రంగమ్మ భార్య
వారికి బుట్టెను రామిరెడ్డియను శ వరగుణనిధియగు కుమారకుండై
ఆ రాజితునకు భార్యనుంకమ్మ శ వారికి బుట్టెను పుత్తుడొకరుండు
పరమసద్గుణుడు రామిరెడ్డినా శ ఆరయనతనికి అంబమ నాగమ
వరసుతలై భువి వెలయగ బుట్టిరి శ పరికించిచూడ నాగమ్మయందు
సరసుడు వేంకట సుబ్బారెడ్డియు శ తిరుపతిరెడ్డియు దారగుణుండును
ధీరుడు వేంకటరామిరెడ్డినా శ బరగిరి వేంకట సుబ్బారెడ్డికి
వరగుణయుతయౌ వేంకటరామమ శ దారయై వెలసె వారికి బుత్తుడు
వీరుడు వేంకటరంగారెడ్డియు శ కరుణామయుండు సుదృఢమయ్యెను
తిరుపతిరెడ్డికి లక్ష్మీదేవమ్మ శ ధరణి భార్యగా నయ్యె వారికిని
వరపుత్రికయయె జయప్రదమ్మన శ తరుగని సౌశీల్యంబు కలిమితో
నాగమాంబకు వేంకటరమణమ శ వగపులేని యంజమ్మ పుత్రికలు
నిగమవేద్యు డీవంశము బోచుత శ నిగ్గుమీర నా చంద్రార్కంబుగ

శ్రీ అల్లూరు గ్రామము మాండ్ర పెద్దలింగారెడ్డిగారి

వంశావళి

శ్రీ లక్షణంపు శిష్టావళికిని శ చాలుగ చాతల ధర్మింబులకును
మేలును గూర్చెడు అల్లూరునందు శ తాలిమి కిరవగు మాండ్రవంశంబు
నాబరగె భువిని నచ్చునడంగను శ ఆ బలీయమగు వంశంబందున
బ్రబలుడు వేంగళరెడ్డి నా వెలయు శ ఆ బలాధ్యునకు భార్య అక్కమ్మ
ఆ దంపతులకు బుట్టి కత్తెడ్డి శ మోదంబు మీర తల్లిదండ్రులకు
సాధుజనావన కార్యదక్షుండు శ మేదుర తత్వజ్ఞున నిలయుండు
ఆధీరునకు భార్య తిరుపతమ శ సాధితసద్గుణ సంపద్విలసిత
జోధిత సత్యానందసుధానిధి శ బంధిత యుందియ దుర్గుణయుతయౌ

అయ్యగ్మమునకు బ్రాహ్మవ ముదే. శ ధీయతూడౌ పెదలంగరెడ్డి
 ఆయెను శిష్యును ప్రతాపనాశజు శ దాయతనము నాగలక్ష్మయ్యకును
 ఆయారాధ్య సుపద్యక్తుడు. శ ప్రియకవిద్యాగోష్ఠి ప్రియుందును
 న్యాయమార్గావలంబులుండై శ దాయ జనముల నింబకుండునై
 పాయని బ్రాహ్మణభక్తిరతుండై శ గాయ జనములను రాయడై
 కవుల పాలింటి కల్పవృక్షముగ శ భువిని యనాధుల పెన్నిధియనగా
 అవిశంబుగను భూతిదాయుండ. శ ప్రముల కీర్తిప్రకాశకుండన
 ఆతనికి భార్య పుల్లమాంబ యయె శ అతులతప్తజ్ఞుల శేషమతియై
 ఆతతభక్తి జ్ఞానయుక్తయన శ నీతివర్తనపు నిర్మలమది యన
 ఆపుణ్యదంపతుల కుద్భవించె శ నేపుమీరంగ శినారెడ్డినా
 కాపురంబు సత్పవర్తనమునకు శ గోపురంబునగు విషయానళికిని
 ఆపుణ్యపురుషునకు భార్యయయ్యె శ రూపొందు రామకృష్ణమృత యనగ
 ఈ సద్వంశము ఆచంద్రాగ్రము శ వాసిగాంచి భువి శుభప్రదంబై
 ఆ సర్వేశ్వరు ననుగ్రహంబున శ భాసిలు గావుత విఖ్యాతంబై

శ్రీ ప్రాతకోట వేంకటరెడ్డి గారి

వంశావళి

శ్రీ దేవుడు విశ్వేశ్వరమిత్రుడు శ నాదోపాసత సర్పించువారి
 నే దారిని తా మలగకను చిరము శ చేదోడిచ్చును మూర్తిశనంది
 యా దేవుడై తనుభక్తి భజించిన శ నాదేశతి హృదయము నుపసించు
 గాదా యని యవ్వారు విశదముగ శ నాదేశపురుషు జ్ఞానచక్షువున
 తాము గన్నట్టి యఖిలస్వరూప శ భూముల తత్వము బుధమండలి విన
 నామబుద్ధి నుద్యుక్తత గాంచక శ నేమమంద వచియింతురు సత్యము
 నావినికి గన్నవారణదూగ శ పావనత మనమునను ప్రాతకోట
 నావిదితపురమునకు సధికారత శ తావలంబనము పారంపరీణ
 ప్రాపంది యున్న పుణ్యభావ హి శ తోషకరణపరిభూతాంగుండును
 చూపున కౌర్యము నిరసించి శమమై శ దా పు జేర్చుకొను యజ్ఞం వంశపు
 చలివేంద్ర నుద్ధరింప తా సర్ది శ పాలుపునను దోచు వేంకటరెడ్డియు
 లలన అంబమ్మ కలభాషిణియయి శ వలనెఱిగి విభుని సడ్డని శీలత
 గల దా దంపతులకు సుతులు ముపురు శ యలరుల చెలంగులను జననీజనకు
 లను గూర్చువారు నామముల విరుస శ గన మొదలు రాఘవేంద్రరెడ్డియు

వినయభూషణుడు విద్యాసగ్రీవశ్చైవ దనక వెలయుచును పెద్దలను గన్న
తన మానసరంజనము వెలి బుచ్చుక నుండు జాతండు నాగలక్ష్యము
యనెడు గుణవంతురాలి నెల్లాలు క గను దవసి శ్రీ నవానరెడ్డిచా
తనయుని గాంచెను ద్వితీయడగుగా క వనజాక్ష బాగము కృష్ణారెడ్డిము
నవల జనితుండు 100 రెడ్డియు క విః జెల్లె నెట్లు ప్రశస్తచరణ
వెలయుదురు మీరు హరిదయకలిమిని క యిల వేంకటాఖ్యరెడ్డికి జనకుడు
తెలివిని సుజనులదీప్తి కుట్టి క జలకాక్షభక్తి కించునట్టి
యతడును వేంకటరెడ్డిచా యొప్పి క సరితవిఖ్యాతి గనెట్టిచాడె
సతియ గుట్టుము నాధీరాత్మను క నుతి విభూతి గను దాన వరించెను
యతనికి నగుదురు జనవిజనములు క సరితసద్ధర్మ విభూషణాంగులు
ఘను లచ్చుమ్యయు కొండారెడ్డియు క వనమాలినెలవు వీరికి తిరంబు
గన జేయునెంచి యాంధ్రంపుచాక్కు కలను నింపు గూర్పు భాగవతమ్యును
విన నాశ్చర్యము కంచు గేయశ క నను వొందుకట్టి దాని రూఢతను
ననుకూలమంద కొంతద్రవ్య ముది క తను యశంబంద ధరవెలసె నతడు

శ్రీ త త్తూ రు పె ద్ద ముం త ల వేం క ట రె డ్డి గా రి

వంశావళి

శ్రీ లక్ష్మీశుడు చిద్విలాసండు క ఎలమి నిద్దరణిని పెద్ద ముంతల
కులమునందు సద్భక్తమూర్తిచా క వెలసిన ఘనుడగు తిమ్మారెడ్డిని
నిలిపె నాతనికి ధర్మపత్ని యయి క మెలగె లింగమ్యు సతిభక్తియుక్త
వారికి జనించె వేంకటరెడ్డియు క గురుతర పుత్రోత్సాహము వెలయగ
గారవమ్మలకు విద్యాసమితికి క మేర మీరు వినయంపు భక్తికిని
కూరిమి తోడుత పట్టుగొమ్మ యయె క నారయ నుద్యోగమ్మున వెలసెను
ఆ యనంతుడయ వారికి గల్గిరి క భయవిదూరుడగు ప్రభాకరుండన
ననఘుడు తిమ్మారెడ్డియు పుత్రులు క మనసిజాకారు లైన పుత్రికలు
వినయధురీణయు రాజమ్యు యనగ క వినతమాణిక్యమ్యు యనంగను
ఘనత దోపగను ప్రభావతిమ్మయు క వినయవతియు నన సూర్యకాంతమ్యు
ఎనయగ నల్వూరు తనయులు గల్గిరి క జనకుని యానందంబున నింపుచు
ఈగేయగ్రంథమును బోషించిన క బాగైన వీరి వంశము పుడమిని
భోగముల వించు పాలుపొందు గాత క యా గౌరీశుని పరివూర్ణకృపను

శ్రీ మం డై ము పొ లి మే ర రా మ య్య గా రి

వంశావళి

శ్రీరమాధిపతి భక్తుం డనగను శ్రీ ధరణి పొలిమేర వంశజుండు నయి
పరగెను పుల్లయ పుణ్యత్నం డన శ్రీ వరించె నాతని వెంకమ్మ భక్తి
ఆదంపతులకు పుణ్యవశమున శ్రీ మోదమలరు రంగస్వామి పుట్టె
నా ధన్యమితికి భార్య యల్లమ్మ శ్రీ ఆడరించునది యర్థిజనముల
వారికి నుదయం బందెను రామ యశసూరిజనవిధేయు డనగా వెలిసెను
పరగ నాతనికి నారాయణమ్మ శ్రీ వరుసతోడుతను భార్యగానయ్యె
సరస్వతైన యా వరదంపతులకు శ్రీ నరుదుగ బుట్టును రంగస్వామియు
సరయ నాతనికి సుబ్బలక్ష్మమ్మ శ్రీ దారయై పరగె ధన్యరాలనగ
వారును గాంచిరి ఎల్లరత్నమ్మ శ్రీ వరగుణమణిని పుత్రీక యనగను
ఈ శ్రీభాగవతపు పోషణము శ్రీ సాగించినట్టి యీ దానపరుని
నాగేంద్రశాయి సకలశుభంబుల శ్రీ బాగొప్ప నొసగి రక్షించు గాత

శ్రీ కేశవరెడ్డి గారి నారాయణరెడ్డి గారి

వంశావళి

(లింగాపురము)

శ్రీ మాధవునతి చెల్వెసలారగ శ్రీ ఇమ్మహి కేశవరెడ్డి వంశమున
భీమబలుండగు వీరారెడ్డియు శ్రీ నా మహనీయుని సతి సరస్వతమ్మ
వెలసిరి లక్ష్మీకేశవుల భాతి శ్రీ మెలగిరి గౌరీపరమేశులట్లు
కలిగిరి వారికి పుత్రీత్రయమ్మ శ్రీ తలపగ శ్రీ వ్యంధు రామరెడ్డి యగు
కలికి రాములమ్మ యాతని సతియనా శ్రీ పొలుపుగ పుల్లారెడ్డి ద్వితీయుడు
పొలితి యాశ్వరమ యాతని భార్యగ శ్రీ విలసిల్లెను పతిభక్తి మెరయగ
ఆ దంపతులకు జననం బందెను శ్రీ మోదం బేపారంగ వారికిని
సాధువర్తనుడు సజ్జనప్రియుండు శ్రీ మేధశాలియు వేంకటామా
భిధాను డనగను ముద్దులకుప్పన శ్రీ బుధతోమండను నుడి గాంచంగను
అరయగ వీరారెడ్డికి జనించె శ్రీ నారాయణాఖ్యు డెలమి పుత్రుడై
పరగెను నాతని భార్యయై ధరణి శ్రీ వరగుణరత్నము నాగసంజమ్మ
వారిరువురికిని నొదవెను పుత్రుడు శ్రీ సరసుండగు రామకృష్ణారెడ్డి
ఈ వంశము ధరనింపు దలిర్పగ శ్రీ భావము చేతోమోద మొనరింప
పావనత గాంచ నాచంద్రార్కము శ్రీ భావజజనకుడు రక్షించుగాత

శ్రీ పోచా చిన్న నాగిరెడ్డిగారి

వంశావళి

(పాఠముం చాల)

శ్రీ పద్మాప్రియు దయచు జనించెను శ్రీ నృపమానితంపు పోచాకులమున
విపులశౌర్యుడగు వేంకటరెడ్డియు శ్రీ ఆ పుణ్యపురుషు భార్యసుంకమ్మ
వారికి నుద్భవ మయ్యె బోరెడ్డి శ్రీ శౌరిభక్తు డాతనికి నరసమ్మ
వరుస భార్యయై భర విలసిల్లెను శ్రీ వారికి బుత్తుడు చిననాగిరెడ్డి
కూరిమి యాతని భార్య యంబమ్మ శ్రీ వారికి బుట్టిరి మువ్వరు పుత్తులు
పరగ నాగేశ్వరరెడ్డి మరియును శ్రీ బరగ జనించెను రామిరెడ్డియు
సరసగుణుండగు చెంచిరెడ్డియును శ్రీ సురుచిరగాత్తులు శుద్ధమానసులు
ఆ నాగేశ్వరరెడ్డి సతీమణి శ్రీ అపఘచరిత నారాయణమ్మ యయె
ఆ నయసంపన్నులకును బుట్టిరి శ్రీ ఘనత మీరగను బుత్తిక లిర్వరు
పొనరుగ నర్సమ సుబోచనమ్మన శ్రీ జనమతుడు రామిరెడ్డికి భార్యగ
వినయశీలయా వేంకటలక్ష్మమ శ్రీ ఆ నీతిపరులకును జనియించిరి
తనయులు వేంకటరమణారెడ్డియు శ్రీ ఎనయగ వేంకటరెడ్డి యనంగను
అనఘమతి చెంచిరెడ్డి యర్దాంగి శ్రీ సునీతివ్రతయా రామకృష్ణమ్మ
అనయము నీవంశమును బోచుతను శ్రీ ఘనుడగు శ్రీహరి కారుణ్యంబున

శ్రీ చింతలపల్లె యాలంపల్లి బాలవేంకటరెడ్డిగారి

వంశావళి

శ్రీల జెన్నోందు నందనుల్ల నా శ్రీ మేలిమిగోత్రము నందు జేక్కోనగ
యాలముపల్లియ వంశమందునా శ్రీ జాలుగ తిమ్మారెడ్డి పొడమెగా
నాతనికి బుత్తు డుదయం బందెను శ్రీ బాతకదూరుడు వీరారెడ్డియు
నాతనికి భార్య బంగారమ్మయ శ్రీ నీతివర్తనయు నిష్కపటహృదయ
ఆ దంపతులకు గలిగెను సుతుండు శ్రీ మోద మేపార నాగిరెడ్డి యా
నందమయుండగు నతనికి సతీయయె శ్రీ నిందువదన నారాయణమ్మ సూ
ఆ పుణ్యాత్ములకును బుత్తులిరువు శ్రీ రపురూపసుగుణ తేజోదాత్తులు
నేపుమీరు బాలవేంకటరెడ్డి శ్రీ చూపుల దయగనెడు వీరారెడ్డి
ఆ వేంకటరెడ్డికిని సతి యయ్యె శ్రీ వేంకటేశు గొలుచు గోపాలమ్మ

ఆ విజ్ఞానులకును గల్గె భునిన శ్రీ సవిమలహాపుడు రాఘవరెడ్డియు
వీరారెడ్డికి భార్య యీశ్వరమ్మ శ్రీ పరపత్ని యీ విమలవతీ యన
ధానుని యీ వంశమున ఉత్పన్నులై శ్రీ చంద్రుడు గావుత మేకటేశుకృప.

శ్రీ అన్నమరాజుగారి కృష్ణమూర్తి

వంశావళి

(వీరనగండ)

శ్రీ రమేశుదయ బోడమరాజు శ్రీ పాకవంశమున నాగరాజునా
వరసుగుణమునకి వనిత పార్వతమ్మ శ్రీ వారికువురికి సుబ్బరాయుడు
సుతరత్నంబై చెలగెను నాతిని శ్రీ కారితాతలకమ్మ భార్య నాగమ్మ
మతిమంతులైన వారికి బుట్టిరి శ్రీ సుతలు నాగలక్ష్మమ్మ పార్వతమ్మ
ఆ నాగలక్ష్మమాంబకు రామయ శ్రీ మానసియుండు భర్తగా నయ్యె
ఆ నయవిదుండు అన్నపురాజు శ్రీ మానితంబుండు వంశజనితుండు
మానుగ వారికి రామచంద్రయ్య శ్రీ నా నెగడ కృష్ణమూర్తియు గల్గిరి
లల కృష్ణమూర్తి భార్య శేషమ్మ శ్రీ లలితసుగుణుని వారికి కొమరుడు
విలసితానచుడు రామసుబ్బయ్య శ్రీ ఫలదాయకుడగు వారికృప గల్గెను
ఇల సీగింధపు పోషణమ్మన శ్రీ మేలుగను కృష్ణమూర్తి చా జేసి
వెలయు సీవంశ మాచంద్రార్కము శ్రీ సల్లలితంబుగ మాధవుకరుణ

శ్రీ పట్నం హరిహరనాథం గారి ఈశ్వరమ్మ గారి

వంశావళి

(వడ్డమాను)

శ్రీకర పట్నం హరిహరనాథుని శ్రీ ప్రాకటవంశపు దీపం బనగను
లోకరక్షకుని కారుణ్యంబున శ్రీ నకలంకుడు చెన్నప్ప జన్మించె
ఆ కరుణామయు కారతారత్నము శ్రీ కోకిలకంఠపు భాగమ్మ యయ్యె
ఆ దంపతులకు పుత్రులిద్దరును శ్రీ మోదంబాప్పగ బుట్టిరి వరుసగ
సాదరుండు ఓబుళయ్య యనగను శ్రీ బీదలపెన్నిధి నరసింహయ్యయు
ఓబులయ్యసతి చిట్టమ్మ యయ్యె శ్రీ అబ్బెను వీరమ్మ నరసింహయ్యకు
ఈ భాగ్యవంతులకు జనియించెను శ్రీ సాభాగ్యముక్త ఈశ్వరమ్మనా
ఆ సుమతికిని స్వామిరావునా శ్రీ భూసురభక్తుడు భర్తగా నయ్యె

వాసిమీర నీ వంశము బోచుత శ వాసవవందితు డురుతరకృపచే
భాసిల నాచంద్రార్కము మేదిని శ భాసురయశంబు నెల్ల దీపింప

శ్రీ కేశవరెడ్డిగారి అంకిరెడ్డిగారి

వంశావళి

(సుబ్బారెడ్డి) వడ్డమాను

శ్రీ కేశవరెడ్డిగారి వంశపు శ రాకాచంద్రుం డనగను బుట్టెను
అంకిరెడ్డినా నతనిసతీమణి శ పాంకముగ నయ్యె అంబమ్మ యనగ
వారిరువురికిని పెదనాగిరెడ్డి శ వరపుత్రకుడై పుట్టెను నాతని
దార యంబమ్మ వారికి గలిగెను శ సరసుడు సుబ్బారెడ్డి యనంగను
భూరిదయాభుడు పుణ్యమూర్తి నా శ పరమదాతయన భక్తుండనగను
ఆ సజ్జనునకు భార్య సుబ్బమ్మ శ భాసిల్లు సుగుణములకు దావలము
వాసి గాంచె నరుల నాదరింప శ నసమానభర్తృసేవాపరతను
ఆ సుదంపతులకును జనియించెను శ వసుధను ధీరుడు నాగిరెడ్డి నా
పసమీరు నాతనికి నయ్యె భార్య శ సత్ సౌశీల్యపు గోవిందమ్మన
ఆ సుమతికి శివశంకరరెడ్డియు శ భాసురులయొక్క యాశీస్సులచే
వెస జనియించెను శంకరు కృప గన శ నసమానపూర్వపుణ్యవశేషమున
ఈ వంశమ్మును నాచంద్రార్కము శ భావము సంతసమున బోచుగాత
పావనచరితుడు పరమేశ్వరుండు శ ధీవిశారదుడు దివిజస్తోతుడు

శ్రీ కేశవరెడ్డిగారి రామలింగరెడ్డి

వంశావళి

(లింగపురము)

శ్రీ కేశవరెడ్డిగారి వంశము శ నాకాధీశుని దయ భువి నెగడెను
ప్రాకటమ్ముగను నా వంశమందు శ రాకేందువదనుడు చెన్నారెడ్డి
జనియించి కీర్తిసంపాదించెను శ ఆ నయగుణునకు భార్యబుచ్చమ్మ
వనితారత్నము వారికి జనించె శ ఘుచుడునయిన పెద్దనాగిరెడ్డియు
అనఘుమతికి నాతనికి చెంచమ్మ శ తనరగ దారాభాగ్యము నందెను
వారికి జనించె చిననాగిరెడ్డి శ సారగుణుండయి సంతోషమ్ముగ
చారుతరకీర్తిదాఱుని లక్ష్మము శ విరచితానంద కేశవము యనగను

పాలుపుగ భార్యలునై విలసిల్లిరి శ వెలయంగను రామలింగారెడ్డి
 మేలుగ వారికి బుట్టెను నాతని శ పొలతులు శకుంతలమ్మ శంకరమ
 శకుంతలమ్మకు స్వామిరెడ్డియును శ సుకుమారుడైన నాగిరెడ్డియును
 శంకరమ్మకును చంద్రేశ్వరుడు శ అకలంకులైన పుత్రులు గలిగిరి
 రామలింగాఖ్యునకు సోదరుడయె శ విమలంపు హృదయు డా చెంచిరెడ్డి
 కమలానాథుని లక్ష్మీదేవమ్మ శ ఆ మానసియునకు నయ్యె సతిగ
 ఆ మహనీయుల కలిమినా జెల్లు శ గమాలలామగు నాగమ పుట్టెను
 చెంచిరెడ్డి సోదరుడై యొప్పెను శ అంచితుడు నాగభూషణరెడ్డియు
 మించు ప్రేమచే లక్ష్మీదేవమ్మ శ ఎంచగ నాతని యర్ధాంగి యయ్యె
 నాగభూషణరెడ్డి కినుండిరి శ జగతి భ్రాతలుగ నాదిశంకరుడు
 నిగ్గుమీద మధుసూదనరెడ్డియు శ నెగ్గులేని మతిమంతు డనంగను
 బుధజనకల్పడు సుధాకరరెడ్డి శ పుణ్ణిని వెలసిరి పుణ్యమూర్తులయి
 ఈ ధరణిని యీ వంశము బోచుత శ మధుసూదనుండు భద్రముల నొసగి.

శ్రీ త ద్తూ రి పె ద్ద ముం త ల శే షి రె డి గా రి

వంశావళి

శ్రీ యలరారగ తద్వారునందు శ ఆయతపుకీర్తివంతమైన శో
 భాయమానముగ పెద్దముంతలా శ హ్వయమున బరిగిన వంశ మందునా
 భూషితవర్తనుడును కృపాళుడును శ శేషిరెడ్డినా వెలయు నాతనికి
 యోషిజ్జనమణి నాగమ్మ భార్య శ శేషశాయి మది నిల్చి నేవించు
 వారిరువురికిని బుట్టిరి పుత్రులు శ వారితతత్రుడు తిమ్మారెడ్డియు
 సరసుండు స్వామిరెడ్డి యనంగను శ నారీరత్నము నాగమ్మ యతని
 దారాభాగ్యము బడసెను వారికి శ సరగున బుట్టిరి మువ్వురు పుత్రులు
 వరగుణుడు శేషిరెడ్డి యనంగను శ గురుభక్తియుతుడు రంగారెడ్డియు
 శ్రీ రామిరెడ్డి శేషిరెడ్డిని శ భార్య వేంకమ్మ వారికి బుట్టిరి
 సుగుణభూషణుడు దేవేంద్రరెడ్డి శ విగతకల్మషుడు జనార్దనుండును
 నాగా శివవరలక్ష్మమ్మ యనెడు శ సుగుణి పుత్రికయు బుట్టిరి ప్రియమున
 ఈ గేయకావ్య పోషణకార్యము శ బాగొప్ప చేసినట్టి వంశమును
 గంగాధను డిల యాచంద్రాంకుము శ రంగుమీరగను బోచు గావుత

శ్రీ పీఠ సాహేబు పేట అలంపూరు పెద్దనాగిరెడ్డిగారి

వంశావళి

శ్రీ మించు అలంపూరు వంశమున శ్రీ గామింపగ నవిశాకు గోత్రమున
 ధీమించు రామిరెడ్డి జనించెను శ్రీ నేమంపుచర్య లింపాన గూర్పగ
 ఆ సుగుణనిధికి భార్య అంకమ్మ శ్రీ భాసిల్లు భర్తృపరిచర్యలందు
 వాసిమీర నా యుగ్మంబునకు శ్రీ రాసినొందు సుగుణుడు లక్ష్మీరెడ్డి
 ఆ శజ్జనునకు వెంగమ్మభార్య శ్రీ నాశ మీరగను పతిభక్తియు క్త
 పసమీర వారికిని జనియించిరి శ్రీ వెస నల్వరు పుత్రులు పేరు వడయ
 భూషితచర్యలు పుణ్యపూరుషులు శ్రీ పోషితయాచకబృంధులు నైరస
 భూషణములునై కులమున వెలయగ శ్రీ దోషరహితులై ధన్యమూర్తులై
 అందు రామిరెడ్డి పెదనాగిరెడ్డి శ్రీ అందమును వంశమున కొడగూర్చును
 సుందరుండు సువిచారపరుడు గో శ్రీ విందు చరణములు మది నిల్పువాడు
 చిన్న నాగిరెడ్డి వేంకటరెడ్డియు శ్రీ పిన్నకుమారుండునునై వెలసెను
 వన్నె మీరగను పెదనాగిరెడ్డి శ్రీ పున్నెములపోవు దానముల నెలవు
 అన్నీతిపరుని భార్యసాలమ్మ శ్రీ మిన్నయైన పతిభక్తి నింపునది
 వెన్నుని కృపచే నా దంపతులకు శ్రీ నెన్నగ బుట్టిరి లక్ష్మమ్మ మరియు
 ఎనయగ కుమార్తె బాలవెంగమ్మ శ్రీ గన నింపుగొల్పు లక్ష్మీరెడ్డియును
 ఈ దానపరుడు ధీవిశాలతను శ్రీ మేదిని యీ గేయభాగవతమును
 నుదారగుణమున దా బోషించెను శ్రీ మేదురయశంబు తా నార్తింపగ
 సాదరంబుగను నాచంద్రాగ్రము శ్రీ మోదముల నిచ్చి దాత పెంపు గన
 మాధవు డెలమిని రక్షించు గాత శ్రీ రాధాసహితుండై ముంపు నింప

శ్రీ సూరపు రాజుగారి రామరాజు

వంశావళి

(వీపనగండ్ల)

శ్రీకరంబుగను సూరపురాజును శ్రీ బ్రకటితంబందు నా వంశమందు
 సౌకర్యమందు కాశ్యపగోత్రము శ్రీ నాకర్షింపగఁ బుట్టె సుబ్బయ్య
 ధీరుండుదారచరిత్రుండు వీరుండు శ్రీ కారుణ్యమొప్పఁ జూచు నర్థులను
 వీరివరుసవారెల్లకు దాతలు శ్రీ ధారుణి యశమునకును నీకుగొండు
 అతని కొమరుండు పెద్ద రొక్కయ్య శ్రీ యాతని పతియౌ సాధ్యి ఎల్లమ్మ
 సాతకరహితులు వీరికిఁ బుత్రుండు శ్రీ చూతకింపైన సుబ్బయ్య నాముండు

ఆతని భార్యయు ఎల్లమృత్యుగను శ్రీచేతము విశుద్ధిగల్గిన దామయ్య
 వీరికి వీరయ రామరాజునా శ్రీ శూరసమగ్రులు సుతు లిద్దరైరి
 వీరయ పత్నియు పుల్లమృత్యువేరు శ్రీ సారధర్మరతి పతికి యనుకూల
 వారికి బుత్తులు వేంకటసుబ్బయ్య శ్రీ మీరిన నయగుణి యితని తమ్ముండ
 పారధర్మండు నాగరాజు నా శ్రీ వరగుణు లిద్దరు వరుసగఁ బుట్టిరి
 వేంకటసుబ్బయ్య సతిగా వరించె శ్రీ శౌంకరినిఁ గొల్పు నారాయణమ
 శంకకింకలను బొంకముఁ గననిది శ్రీ యంక మందగనె నిద్దర పుత్తుల
 వారు వీరేశమయ్య రామయ్య శ్రీ ఆ రమణీయులు పుత్తులుగ నందు
 వీరేశమయ్య యను నా బాలునిఁ శ్రీ గోరంగ నిచ్చెను దత్తపుత్తునిగ
 పేరుప్రఖ్యాతి గన్నయెట్లమత శ్రీ పురనివాస వేంకటరమణయ్యకు
 శారదమ్మయును వేంకమ్మ యనఁ శ్రీ గూరిమి సుతలుగ వేంకటసుబ్బయ్య
 శ్రీ రహి వృద్ధిగఁ బొడమిరి ముదంబు శ్రీ జేరగ నా నాగరాజు సతియౌ
 కమలాలయకళ కమలాక్షమ్మయు శ్రీ శ్రీమదొలపు నర్థిజనుల పతిగూడి
 విమలమతులైన యా దంపతులకు శ్రీ కమనీయమంద నీలమ కొమార్తె
 ధీమహితాత్ముం డా రామరాజు శ్రీ గారాబ మందఁగొనె రత్నమ్మను
 సారమైన నియమప్రతచర్యను శ్రీ దారను భార్యగఁ బూజ్యంపు నిధిగ
 వారికి వీరేశమయ్య పుత్తుడు శ్రీ కూరిమి యీతని భార్య శ్రీమమ్మ
 వీరికి బిడ్డలు రత్నమ్మయును శ్రీ చారువు నింపిడు సుబ్బలక్ష్మమ్మ
 ఈ భాగవతంబును రామరాజు శ్రీ శ్రీభాయమానముగ పోషణకై
 యీ భగవంతునిఁ దలచి యొకకొంత శ్రీ దాధరించె ద్రవ్యంబు భక్తిమై
 ఈ భక్తవరుల రక్షించు హరియు శ్రీ సౌభాగ్యవృద్ధి సంతం నింపొందు

శ్రీ మ ద్ది కు ం ట నా గి రె డ్డి గా రి

వంశావళి

(జె. బన్నూరు - తరిగోపుల)

శ్రీ రుక్మిణీశు నేపారుకరుణ శ్రీ ధారుణి కుంభాల గోత్ర మందున
 నారయ వేంకటరెడ్డి జనించెను శ్రీ సారగుణుండును సత్యాత్ముండును
 బరగను నాతని భార్య వీరమ్మ శ్రీ పరమ పతిభక్తి నిరతము నల్పును
 వారికి బుత్తుడు నాగిరెడ్డి యన శ్రీ భూరిదయాపరతత్త్వనుయుండును
 దానపరుండును దారుం డనగను శ్రీ మానసియుం డుమాపతిభక్తుడు
 దనరగ వేంకటసుబ్బారెడ్డియు శ్రీ నన పుత్తు లిరువురును మరియు పుత్రి
 కలు వెంగమ్మయు చిలుకలనాగమ శ్రీ వెలయగ జన్మించిరి సజ్జనులన

పలువిధంబులగు భాగ్యకాలియగు శ బలయుతుండు నగు నాగిరెడ్డికిని
భార్య శివమ్మగ వెలసెను సతమ్ము శ ఆర్యాదేవిని నారాధించును
కార్యదక్షులగు నా దంపతులకు శ పూర్వపుణ్యమున రామకృష్ణమ్మ
శంకరమ్మ యను పుత్రిక లిద్దరు శ పంకజనాభుని కరుణానిలయుడు
జంకని మతి రామచంద్రారెడ్డి శ వేంకటేశు సద్భక్తుడు నాగను
కొమరుడు గలిగెను ముదము దలిర్పగ శ అమలుడు వేంకటసుబ్బారెడ్డికి
సమమతి వేంకటసుబ్బమ్మ యయ్యె శ కొమరొప్పంగను కూర్చి భార్యయయె
ఆ పుణ్యదంపతులకు జనించిరి శ యేళుగను రామకృష్ణారెడ్డియు
రూపాందగ వేంకటరమణమ్మయు శ చూపుల గరుణను నెరపెడు వీరమ
ఈ గేయకావ్య మింపుగ పోషణ శ భాగధేయమయి సలిపిన వంశము
గాంగేయుకరుణ గాచిన కీర్తిహరి శ బాగుగ వెలయుఁగ జేయు గావ్రుతః.

శ్రీ పోచా చంద్రేశ్వరరెడ్డిగారి

వంశావళి

(పా రు మం చా ల)

శ్రీ రంజల్లగ ఆవాలగోత్ర శ పారంపరమున పోచావంశము
ధారుణి వెలసెను ఆ వంశమందు శ కారుణ్యాత్ముడు చెంచిరెడ్డినా
జననం బందెను ధర్మపరుండయి శ ఆ నయవిదునకు భార్య సుబ్బమ్మ
వినయవిధేయత విమలమానసము శ పెనగొనంగ నాసతి యొప్పె భువిని
ఆ దంపతులకు స్వామిరెడ్డినా శ మోదమానసుడు కార్యదక్షుండు
పొందుగ నాతని భార్య నాగమ్మ శ డెందమందు పతిభక్తి నిండినది
వారికి గల్గిరి శంకరు కరుణను శ సరసుండు చంద్రేశ్వరరెడ్డియు
వఠగుణఖని శివశంకరరెడ్డియు శ వీరవరులునై పుత్రులిర్వరుగ
చంద్రేశ్వరాహ్వయునకు సతి యయె శ నిందుర్రాణివలె యా సుభద్రమ్మ
భద్రములపేటి వ్రతములకు మేటి శ ఛిద్రముల మీటు శుద్ధాత్మురాలు
ఆ పుణ్యదంపతుల కుద్భవించె శ అపురూపగుణుడు రాఘవరెడ్డియు
విపులమానసుడు శివశంకరునకు శ కాపురంబందె శేషమ భార్యగ
ఆ సుజనవరుల కుదయం బందిరి శ వాసిమీర నారాయణరెడ్డియు
భాసురగుణుడు సుభాషితరెడ్డియు శ భూషితచర్యుడు భూరిదయాళుడు
ఈ భాగవతము పోషణకార్యము శ శుభములు సెల్లగ చేసిన ఘనునిఁ
అభయదానముల ధర నొసగి పోచు శ నిభేంద్ర వరదుడు సంతసమ్ముగఁ.

విషయసూచిక

—: 0 :—

దశమస్కంధము - (పూర్వభాగము)

పుటసంఖ్య	పుటసంఖ్య
బ్రహ్మదేవతలు దేవత గర్భస్థుడగు దేవుని స్తుతించుట.	గ్రీష్మఋతు వర్ణనము 89
శ్రీకృష్ణావతార ఘట్టము	10 బలభద్రుని ధృతింబానుదని వధించుట 90
దేవతదేవి స్వామిని స్తుతించుట	12 శ్రీకృష్ణుడు దావాన్ని మ్రుంగి గో గోపక
దేవతవసుదేవుల పూర్వవృత్తాంతము	14 సంఘమును కాపాడుట 91
కంసుని పంపునఁ బూతిన యను రాక్షసి	16 వర్షర్తు వర్ణనము 92
వ్రేపల్లెకుఁ జనుచుండుట	శరదృతు వర్ణనము 94
బాలకృష్ణుండు శకటమును దన పాదములచేఁ	25 హేమంత ఋతువర్ణనము 94
గులఁ దన్నుట	గోపికా వస్త్రాభరణము 101
తృణావర్తుడను రాక్షసుఁడు నుడిగాలియై	29 మునిపత్ను లన్నముం దెచ్చి శ్రీకృష్ణబలరా
కృష్ణుని నెత్తుకొనిపోవుట	ముల కిచ్చుట 104
శ్రీకృష్ణబలరాముల బాలకీర్తిదాభివర్ణనము	31 గోపాలకృష్ణుండు గోవర్ధన పర్వతము నెత్తుట 105
మృదృక్షణ విశ్వరూప ప్రదర్శనాభివర్ణనము	35 శ్రీకృష్ణమూర్తి నందుని పరుణనగరమునుండి
యశోదానందుల పూర్వజన్మ వృత్తాంతము	41 గొనితెచ్చుట 111
శ్రీకృష్ణుండు దధిభాండ వికలనాదులు	42 శరద్రాత్రిం గాన మొనర్చు కృష్ణుని సన్నిధికి
చేయుటవలన యశోద యతనివెంటఁ	గోపికలు వచ్చుట 111
దిరిగిపట్టుకొనుట	గోపికా గీతలు 121
యనుభూతున భంజనము	43 రానకీర్తిదాభి వర్ణనము 123
నందాదులు బృందావనమున కరుగుట	46 జలకీర్తిదాభి వర్ణనము 123
వత్సాసుర బికానురల వధ	50 సర్పరూపియగు నుదర్శనుండను గంధర్వుని
శ్రీకృష్ణుండు గోపకులతో బంధించుట	51 కావచిమోచనము 123
గుడువ వనమున కేగుట	కుచేరభటుండగు శంఖచూడుడను గుహ్యతుని
అఘాసుర వృత్తాంతము	54 సంచరించుట 128
గోపబాలయ కృష్ణునితోఁగూడి చల్లు లార	55 శ్రీకృష్ణుండు వృషభానురుని సంచరించుట 128
గించుట	శ్రీకృష్ణుండు కేళిని సంచరించుట 14
బ్రహ్మ గోవత్సములను గోపాలకుల సంతర్ధా	57 శ్రీకృష్ణుండు వ్యోమాని సంచరించుట 14
నంబు నేయుట	అహోరుండు బృందావనంబున కరుడంచుట 14
శ్రీకృష్ణ బలరాములను బ్రహ్మ దర్శించి	58 అహోరుండు యమునాజలంబుల కీరము
నుతించుట	కృష్ణుల దర్శించి నుతించుట 15
గార్దభాకాయుడైన భేనుకామరుని	61 శ్రీకృష్ణమూర్తి మధురానగర ప్రవేశము
బలభద్రుండు వధించుట	నేయుట 15
కాశీయని భార్యలైన నాగకాంతలు	72 శ్రీకృష్ణుండు రజకుని జంపి వాయక నుదాము
శ్రీకృష్ణుని నుతించుట	లాసంగు పూజల నంగీకరించి మే లాసం
కాశీయని పూర్వకథ	80 గుట 15
గో గోప గోపికా సంఘమును గార్పించు	86 సూర్యాస్తమయ చంద్రోదయ వర్ణనము 15
చుట్టుకొనుట	సూర్యోదయ వర్ణనము 16
	88 శ్రీకృష్ణుండు కువలయాపీడనును గజంబును

పుటసంఖ్య	పుటసంఖ్య
వధించుట	162
శ్రీకృష్ణ బలరాములు చాణూరముష్టికలను వధించుట	163
శ్రీకృష్ణుండు కంసుని వధించుట	168
శ్రీకృష్ణుండు దేవకీవసుదేవుల చెఱి మాన్పి యుగ్మసేనునికే బట్టుంబు గట్టుట	170
శ్రీకృష్ణుండు గోపకాంతలచెంతకు సుధవునిఁ బంపుట	173
భగవదగీతలు	176
శ్రీకృష్ణుండు సుధవునితోఁ జేరుకొని కుబ్జా గృహంబున కేగుట	180
శ్రీకృష్ణుండు డక్కారని హస్తినాపురంబునకుఁ బంపుట	181
జరాసంధుండు సుధుర మీద దండెత్రివచ్చి కృష్ణునితో యుద్ధము నేయుట	185
శ్రీకృష్ణుండు నిరాయుధుండై కాలయవసుడు వెంటనంటఁ బరుగెత్తుట	192
ముచికుందుని పూర్వకథాభివర్ణనము	194
ముచికుందుండు శ్రీకృష్ణుని స్తోత్రము నేయుట	196
జరాసంధుండు ప్రవర్ణునిగిరి దహించుట	198
రుక్మిణీకల్యాణ కథాప్రారంభము	200
శ్రీకృష్ణుండు కుండిన నగరంబునకు రథా రూఢుండై వనుట	208
శ్రీకృష్ణుండు శత్రురాజులు మాచుచుండ రుక్మిణీదేవిని గొనిపోవుట	211
శుభాదయని భంగమునకు భిన్నయగు రుక్మిణీ దేవిని బలభద్రుని డూరాత్ముట	218
శ్రీకృష్ణుండు రుక్మిణీదేవిని బెండ్లి యాడుట	219
దశమస్కంధము (ఉత్తరభాగము)	221
రతిదేవి ప్రద్యుమ్న సహితయై గగనమార్గమున ద్వారకకుఁ బోవుట	225
శ్రీకృష్ణుండు లోకాపవాదనివృత్తి కొఱకు శమంతకమణిఁ దెచ్చుట	227
శతధన్యుండు సత్రాజితునిఁ జంపి మణి నవహరించుట	233
శ్రీకృష్ణుండు డింద్రప్రస్థపురంబున కరుగుట	239
శ్రీకృష్ణుండు కాళింది, మిత్రవింద, నాగ్నజితి, భద్ర, లక్ష్మణ, యనువారలఁ బరిణయం బగుట	241
శ్రీకృష్ణుండు సత్యభామతోఁ గూడ నరిగి	

నరకాసురుని వధించుట	246
సత్యభామ నరకాసురునితోఁ యుద్ధంబు నేయుట	247
భూదేవి శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుట	250
శ్రీకృష్ణుండు పదాఱువేల కన్నియల వరించి దేవలోకమునకుఁ బోయి పారిజాతము దెచ్చుట	251
శ్రీకృష్ణుండు పారిజాతము దెచ్చుట	253
శ్రీకృష్ణుండు కేశిగృహమునందు రుక్మిణీ దేవితో విరహోక్తు లాడుట	255
రుక్మిణీదేవి శ్రీకృష్ణునిచిత్రయై యతనిని స్తుతించుట	257
బాణాసురుం డీశ్వరప్రసాదంబు నొందుట	265
బాణాసురుం దనిరుద్ధుని నాగపాశబద్ధునిఁ జేయుట	278
నారదునివలన ననిరుద్ధుని వృత్తాంతమును విని కృష్ణుండు బాణాసురునిపై దండెత్తుట	279
బాణాసురునకు సహాయుండగు శివునకుఁ గృష్ణునకు యుద్ధమగుట	282
బాణాసురుండు రెండవసారి యుద్ధమునకు వచ్చుట	286
శివుండు బాణుని రక్షింప శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుట	287
ఉపనిరుద్ధసహితుండై కృష్ణుండు ద్వారకా పురంబున కరుదెంచుట	289
సృగవహారాచరిత్ర	290
బలరాముండు సుహృద్బంధుజన దర్శనార్థమై కేసరైకుఁ బోవుట	293
శ్రీకృష్ణుండు పాండవకవాసుదేవుని మీద దండెత్రిపోయి వానిం జంపుట	297
బలరాముండు ద్వివిమడను వానరుని సంహరించుట	301
బలరాముండు హస్తినాపురమును గంగలోఁ ద్రోయఁ బూనుట	303
పోదశసహస్ర శ్రీసంగతుడైన శ్రీకృష్ణుని మహిమ నారదుం డరయుట	307
జరాసంధ భీతులయిన రాజుల శంకున విత్తుండు కృష్ణునినిధి కేలెంచుట	313
నారదుండు శ్రీకృష్ణునితో ధర్మజా రాజు మాచుమా పెరవేర్చుచుని చెప్పుట	314
శ్రీకృష్ణుండు సుధవుని యాలోచన పోవుక	

పుటసంఖ్య	పుటసంఖ్య
ధర్మరాజుపాలిక బోవుట 316	శోధించుటకుం బోవుట 395
పాండవులు శ్రీకృష్ణుని దుష్కర్మని తోడ్కొని బోవుట 318	శ్రీకృష్ణుండు మృతులయిన విప్రీనుకులఁ దెచ్చుట 396
ధర్మరాజు శ్రీకృష్ణు ననుమతంబున భీమాదుల దిగ్విజయంబునకుఁ బంపుట 320	ఏకాదశ స్కంధము : 408
శ్రీకృష్ణభీమాదులు జరాసంధుని వధింపఁ బోవుట 322	వసుదేవునకు నారదుండు పురాతనంబగు విదేహరథసంవాదంబుఁ దెల్పుట 412
ధర్మరాజు చేసెడు రాజనయమునందు శ్రీకృష్ణుండు శకుపాలుని వధించుట 328	బ్రహ్మాదిదేవతలు శ్రీకృష్ణుని వైకుంఠమునకుఁ బిలువ వచ్చుట 425
పాల్కుండు శివప్రసాదంబున సౌభకవిమా నంబు వధసి ద్వారకాపురిపై దండెత్తుట 339	శ్రీకృష్ణుండు దుర్బిమిత్తంబులం గని యాద పుల నెల్ల ద్వారకనుండి ప్రభాసతీర్థము నకుఁ బంపుట 425
శ్రీకృష్ణుండు దంతవక్త్రుని సంహరించుట 348	కృష్ణుండుద్రవునకుఁ బరమార్థోపదేశము నేయుట 426
బలరాముండు తీర్థయాత్రకుఁ జనుట 348	అవధూత యదుసంవాదము 428
కుచేలోపాఖ్యానము 353	భిక్షుగీత 434
శ్రీకృష్ణుండు సకుటుంబముగా గృహణ స్నానమునకుఁ బోవుట 361	పురారణగీత 440
తక్షణయను శ్రీకృష్ణునిభార్య ద్రౌపదీదేవికి దన వివాహవృత్తాంతంబుఁ దెలుపుట 367	శ్రీకృష్ణబలరాములు వైకుంఠమున కరుగుట ద్వాదశ స్కంధము 451
నారదాదిమహర్షులు శ్రీకృష్ణదర్శనంబు చేసి కొని వసుదేవునిచేఁ గ్రతువు చేయించుట 369	యుగధర్మ ప్రాకృతాది ప్రశ్నయచతుష్టయ వివేచన 458
శ్రీకృష్ణ బలభద్రులు మృతులైన తమ సహోదరులఁ దెచ్చి దేవకీదేవికిఁ గనఁబఱచుట 375	శరీక్షిత్తు తక్షకునిచే దస్తుండై మృతి నొంద నతిపుత్రుండు సర్పయాగము నేయుట 468
నుభద్రాపరిణయము 379	శ్రీ వేదవ్యాసుండు వేదములను లోక మందుఁ బ్రవర్తింపఁ చేయుట 467
శ్రీకృష్ణుండు ఋషిసమేతుండై మిథిలానగ రక్షణకుఁ బోవుట 380	మార్కండేయోపాఖ్యానము 470
కుగ్రాతగీతలను శరమతత్త్వాన్త ప్రతిపాదకమైన పురాతనతీర్థానము 384	చైత్రాదిమాసంబుల సంచరించెడు ద్వాదశా దిత్తుల క్రమంబును దెలుపుట 474
శరీక్షిత్తునకు కుకయోగి విష్ణునేవా ప్రాక స్త్యంబు చెప్పుట 390	సమాప్తము.
శృంగునుహర్షి త్రిమూర్తుల ప్రాక స్త్యంబు	

శ్రీమ దాంధ్ర గేయ మహాభాగవతము.

దశమస్కంధము — (పూర్వభాగము)

మద్రాసు! వసుంధరాభరణ! శ్రీ భీమదైత్యనిరూప! భవతరణ!
 కామారి చాపఖండన! పృషీణ! శ్రీ నామపవిత్రామృతవినుతచరణ!
 రాజీవనయన! రమ్యకీరీటవి శ్రీ రాజమాన! భూనాథ! గమేశా!
 యో జయప్రకాశ! జగద్వినుత! హరి శ్రీ రాజధర్మార్చిత! రాకేందుయశా
 దాశరథీ! రఘువంశతిలక! గుణ శ్రీ రాశివిశేషత నిన్నాశ్రయించు
 సీతరణమ సూ! నిఃఖేదపదము శ్రీ నౌశుభంకరము లన్నిటి గదించు
 దేవ! నిన్నుమతియందు నిలుపుకొని శ్రీ భావము శుద్ధిగ భాగవతంబును
 పావనాతిశయ భాగ్యము కరతల శ్రీ మా విధాన ధర్మమున కది మూల
 మానని యద్దానిని గేయరూప శ్రీ మాన సజ్జనుల హృది బింబింపగ
 నేను రచించితి నన దగవు గంటి శ్రీ వేదమస్మృతుల సీదయయె తోడు
 శ్రీ నరసింహుడ నే సీదాసుడ శ్రీ నానవ్యసరణినైన యీభజన
 మానసుధీజన పఠనమున నంద శ్రీ మాను సకలజ్ఞ వినుత! తత్వజ్ఞ!
 దశమస్కంధం బిది కృష్ణచరిత శ్రీ విశదఫణితి శ్రీ పోతనకపిందురీ
 వశమునందె కీర్తింప పద్యముల శ్రీ దశదిశల యశము వడసె నాంధ్రమున
 నది కృతిమెట్టున బహుళాంచితముగ శ్రీ ముదము భజింపగ వడ్డిభానుగతి
 నొదవగ నాడిన నా మహాన్మూర్తి శ్రీ పదిలమున మదిని నిలిపి లిఖించితి
 శ్రీకృష్ణ! జగదీశ! పరాత్పర! శ్రీ శ్రీనిలయా! యోదేవ! భయాపహ!
 ప్రాకృతులై నను భవాబ్ధిమునుగరు శ్రీ భక్తిచేత నినుమొక్కి భజించిన
 దుష్టభంజనా! కష్టనివారణ! శ్రీ ఇష్టదాయకా! ఈశ! ముకుందా!
 శిష్టజనాదరణేచ్ఛ పృథివిపై శ్రీ తుష్టివిరియ జన్మింతువు ముదమున
 దేవాగ్రీణి! నిను దీర్ఘతపమునను శ్రీ సేవించియు గనె పావనత్వమతి
 త్రోవ యిదియ మాకంచు ముసీంద్రులు శ్రీ భావమున నిలిపి పఠిమును గాంచిరి
 అవల యుగములను నది బెడిదముగా శ్రీ భావము సార్థకము జేతుమెట్లులొ నని

ప్రవిమలాత్మతా పెద్దలు కొందరు శ భువిని భక్తియే నిలుప సమమనిరి
 దనుజ మనుజ సురలాదిగ సర్వులు శ వినమిత శిర్దులై విష్ణుని నిన్నున్
 అనయ మర్చనల కీర్తనాదులను శ మనము జొనుపగానై నను ధన్యులు
 కాన మురారీ! యేము నిన్నుమతి శ లోన దలంచియు మాసుగ బలుకుచు
 గానమొనర్తుము కంసదమన! హరి శ కంజనేత్రా! కరుణాకర! శ్రీశ్రా!
 మందరధర! మహానీయ గుణాకర! శ సుందరాంగ! సుస్థిగ! సర్వాత్మా!
 ఇందుధరార్పిత! చెందజేయుమిక శ ముందు భవము మాకందని పథమును
 నందసుతా! మునిబృందలో! యా శ నంద విజయముల బొందింపుము నీ
 యందు భక్తిచే నిందలి సుజనులు శ సందునిడక గోవిందా యందురు
 ఆదికాలమున నజని జేర్చితివి శ వేదతతుల మీనావతారమున
 సాదరమున సుధ నిర్జలకు నిడ శ మోదమైన తామేటివి యైతివి
 తదుపరి సవనపు కిటిరూపమునను శ ముదము జెఱిపితివి కనకాక్షుని యా
 తదుపరి సరహరి వయ్యు జీరితివి శ అదురుబాయ ప్రహ్లాదుని జనకుని
 అదితికి వామనరూపునఁ బాడమియు శ గదిరిందితి నా బలిని సురలక్ష్మి
 కుదు రడంచితివి క్రూరనృపవరుల శ నెదురులేని శూరతను రాముడన
 దశశీర్షు నతనితమ్ముని దుర్మదు శ దశరథరామాఖ్యను బరిమార్చితి
 యశమున బలరాముడు నాఁబరగియు శ దశదిశలం గలఁ గుటిలుల నడచితి
 అరిసూదన! యో యజ్ఞనేత్ర! హరి! శ కరుణాకర! నర సఖ! దేవకిసుత!
 పరమపావనా! పద్మాధీశా! శ షరిత్రింపుము భక్తజనుల మము
 కాపురుషసంగతుల దిందంచిన శ యా పరమగుణులు శౌనకాదిమును
 లేపున నుబ్బున హరికథ లడిగిన శ నాపక్షమంది సూతముని వలికె
 శ్రీ పరాశరుని మనుమని శుకముని శ నాపరీక్షితుం డసఘ్నః డడిగ నిటు
 పాపహరము వినుడయ్యా యజ్ఞత శ బాపుమనము సిరి ప్రాపుకోపుగొను
 మన మవియుఁబొగడ మలయుకలికలఁత శ మనుపు పునీతము మరలజన్మ నహి
 ఘనుఁ డాశుకముని జనవరునికరుణ శ గనుచుండ వినఁగ నిటుపృచ్ఛజేసి
 తెలియనయ్యె శశి తరణి కులనృపుల శ తెలివియు ధర్మము దయాపరత్వము
 గలిగినపదములు గాంచుసుఖమ్ములు శ గలవని యన్నియుఁ గల్మషరహితము
 ఏలాపుటై? మహాత్ముడు విష్ణువు శ లీలను వసుదేవునికి దేవకికి
 బాలరూపు నడలెట్లు? ఆమీద శ కాలచర్య తేపగిది విశాలము
 చాలని వచింప రమేశుచరితల శ నోలిని వీనుల విందు మాసింద్ర!
 భవరోగోషధ మవును హరిస్మరణ శ చెవులకు చిత్తమునకు చవులుపెంపు

సవిధిన్నఘములు సమయముక్తాత్మ్యం లవల నివసించు పదము నిచ్చునది
తవులు నలగించుఁ దాపములసంతకుం నవయించు దుష్ట కర్మలఫలముల
గవయించు శుభము లంద సుగుణములం పవిత్రమితి నే సిద్ధిగని కుడుచు
నీలవర్ణుడు కాలరూపగుణం బాలముల పెక్కు దోచి జన్మాదు
లోలిగలిగించు నన్నియదొలవుచుం మేలుగ ముక్తిని గూర్చుదలఁపునను
లయ్యా! నాదగు తాతలు కృష్ణునిం చేయూతలఁ గొని కాదె వెలయుటలు
కయ్యాలను భీష్మాదియోధులనుం కడిమిబాపియును ఘనయశముగొనుట
ఆ యుద్ధార్థవమునను నావగాం నా యుమేశవందితుఁడె ముకుందుఁడె
సాయమయ్యె నా వారితప స్పదిం యే యమేశు సత్కృత్య సుకర్మమె
నన్ను సాజనని గర్భమునందునం గన్న దాణి బ్రహ్మత్రయతాపమును
నన్నబుచ్చి వంశాభివృద్ధికయిం మిన్నదయచు నాచక్రి పోచుటయు
నెటులో వివరముగా వదింపుమీం కుటిలభయవఁడొ కృష్ణునికీర్తన
తోటి గీ టడఁతు నాటినవెత నీం బోటి గురుసదరి గంటిధన్వంతరు
నీదు వదనకమలమునఁ బొడమెనుం వాదపహితమగు హరినతియన్మృతము
గాదా? యది నే గోరిత నింకనుం బోదు వాంఛ యద్దాన శ్రమదొలఁగె
చేదని సంస్మృతి సుఖముల వీడితిం నీదయాపరత నేదనదూరము
మోదమానె నను నాకలిదప్పియుం లేదు మనములో నూనితి హరి విన
లో యంతఃకరణాది సుస్థితులం నీ యెల్ల వెలిని కాలగుణాదుల
బాహ్యక లోకంబులను లోకాళిం కా యారాధ్యుఁడు సర్వము గూర్చుచు
జననస్థితి లయముల గూర్చుబాపుం మనమున నిహపర విధిని నెరుంగగ
యనువుఁగన సంస్మృతిని బంధముక్తిం దనరొందు పట్టులను నిచ్చునతఁడె
మును వినిపించితి రోహిణి సుతుఁడనిం ఘనుని బలుని మది దేవకి సుతునిగ
వినఁగ నద్భుతముఁగద! మహామునీ! నీ వనమాలి నందురాణి యశోదయు
తనకు మాతగా నను వెటుల గూర్చె? నీ వనజ నయనుఁ డెటుఁజేరె నం దుపా
లనమున దా నుండుట యెన్నియేండ్లు? నీ వనిత లెంద రాయువు మితమెంతో?
హరి తాను మేనమామనుఁ గంసునినిన్ నీ బరిమార్చెడి కార్యముల్లెట్టులో?
దనుజుల బొరిగొను పెట్టుల దరిసెను? నీ వినుపింపు మంత వేడ్కను వినియెద
ననగ శుకుం డాదరమున నృపు గనిం జననాథ! విష్ణుకథల ప్రసంగతి
ననువున ప్రశ్నోత్తరముల సుభయులుం వినువారందరు ఫలమున సములే
గంగాజలముల నంగదోవతతిం బృంగించుఁ దన్నునమ్మి బృంగిడిన
అంగార పుటవి నెండినమాకులం రంగేడినటుల నఘముల మలపును

విష్ణుధ్యానము విష్ణుపది మునుక శ్రీ లుష్ణకరు రాక తమంబడఁగునటు
 వృష్టి కులోత్తముడైన శ్రీ శునుతి శ్రీ కృష్ణావతారచరిత వినజెల్లు
 రాజవరా ! విను, దనుజులు క్షీతిలో శ్రీ రాజనామములఁ బొడమిధర్మముల
 రాజ జెఱచి, సజ్జనుల నదల్పిన శ్రీ ఓజఃబాసి యెటనేని డాగి రా
 క్రూరమతులు దన్నేల ధరణియును శ్రీ భార మోర్వకను గోరూపముతో
 వారిజాసనుని పాలమొరయిడిన శ్రీ కారుణ్య మొప్ప క్షీతి నూరడించి
 వారిజనయనుని గాంచ సురలతో శ్రీ దారిబట్టి యొకచోటఁ దపంబున
 పరమపురుష సూక్తంపు మంత్రముల శ్రీ వరునఁ జదివి నియమమానఁ దా నుండ
 హరి సంతసిల్లి యబ్జజుని గని యిం శ్రీ పరిసి మేల్బలికె నవి తాను వినియు
 సురలకు ధరణికి హితవు యిదంచని శ్రీ మురువుగన వారికెల్ల జెప్పె నిటు
 మీరు సురలు యాదవులుగఁ బుట్టుడు శ్రీ జేరు హరియు వసుదేవుని సుతుఁడన
 కూరిమితో సురకన్యలు సుందర శ్రీ నారులయ్యు శ్రీ దేవునిఁ గొల్వడు
 కేషుడు రాముడు నాగఁబుట్టి మీ శ్రీ ద్వేషులఁ జంపుచు హరికి నన్నయై
 దోషహరి శ్రీ మాయాదేవియు శ్రీ వేషమందు పుడమిని సత్వంబిది
 యంచుజెప్పి తననెలవుం జేరెను శ్రీ మించు వేడ్క వాణీశుడు సురలును
 కించినృతిఁ బోద్రోసియుఁబుట్టిరి శ్రీ మించుబోడులై రమరకన్యకలు
 వసుదేవుడు దేవకుని కూతురిని శ్రీ కుసుమశిరుని మాతను మించురూపు
 అశమానసుగుణ యతివినయశీల శ్రీ అసురారినిఁ దన కడుపుననుఁ బుట్ట
 నోముఁ గనిన చానను దేవకియును శ్రీ నామెను పెండిలి యాడి భార్యయుకా
 మామ యరణముగ నిచ్చిన భూషణ శ్రీ దామాదుల మరి రథముల హరులను
 గరుల సుందరులఁగరము ప్రేమఁ గొని శ్రీ తేరునెక్కి తన వీటికినై వడి
 మీరఁబోవు నుత్సాహ మందుతను శ్రీ జేరవచ్చె కంసుడు మరదియు సంతోషము
 తోడను తోడను సోదరిదేవకి శ్రీ తోషితయును గా సొం పది గాంచి వి
 శేషం బిదియని వసుదేవుడు సంత శ్రీ భూషణ సల్పిన నతనికి మెప్పుగ
 హరుల పగ్గముల కరమున దా గొని శ్రీ పరమమంగళము వారికి దోషగ
 భేరి మురజముల గూడిన మోతల శ్రీ తేరికి సాంధి తానై హయముల
 దారములను వదలియు రొప్పుచు నటు శ్రీ దారితీసి తీవ్రతను బోవునెడ
 నేరవోయి! యోయుగ్గినేనసుత ! శ్రీ దూరమాకాలమున ఫలమిది విను
 నీదుసహోదరి దేవకి సూనుడు శ్రీ జోదుయగుచు నిను జంపు నట్టముడు
 మీదట దప్పదు సూ యని మిన్నున శ్రీ నాదమొకటి బుట్టంగ వినె నతడు
 బెగ్గడిలియు నత్యుగ్రుడయ్యు హా ! శ్రీ లగ్గును నీమెకు నంచురాగ నా

కెగ్గుగల్లు కారణమయ్యె నిచట శ్రీ నుగ్గడించె నాకాశంబా రా
 మృగ్గజేతు నీకామిని నిపుడే శ్రీతగ్గు భయము నాకేదురెవ్వం డిట
 నిగ్గునో యని తేరాపి యొర చన్న శ్రీ జగ్గుఖడ్గమును గైకొని సోదరి
 డిగ్గజేసి కోపమున కొప్పుచున్ శ్రీ వెగ్గలిపాటున బట్టె వెలదియును
 అగ్గలమగు భీతిని వణంకుచును శ్రీ గగ్గోలున విభుకడకను గోరుచు
 తన్ను జంపకను మాన డన్న యని శ్రీ ఖన్నత నందిన తనదేవిని గని
 విన్నదనముతో కంసుని డగ్గరి శ్రీ తిన్నగను బల్క నెంచి జడియకను
 మన్నింపదగిన కిర్రలపు మృదుల శ్రీ మెచ్చికలచిక్కు గన నతనికనియె
 అన్నపు నీ వీవిధమున గూర్తువె? శ్రీ కన్నియ దుఃఖము గాంచవ? శరారుల
 మిన్నపు బలిమిని కలిమిని యశమును శ్రీ గన్నవాడవే! భోజరాజ! నా
 విన్నప మింకీట వినుము చెల్లెలిని శ్రీ మన్నింపుము నొకమాట నీభయము
 సన్నగిలునుగా మిన్ను వాక్యముల శ్రీ నెన్ననేల యేవన్నె పలుకొ యది
 యరులెవరు గూసి రొక్కొ మాయగొని శ్రీ దరికిరాక వెరపున నదృశ్యతను
 పరువుజెడరె నిను కడిమిని నెదురగ శ్రీ ధరణిని మగడపు నీవు నీ సములు
 బెరలు నీహితులు దనుజులకు దొరలు శ్రీ వరుసగ నీమామయు బంధులట్ల
 నరయుము మనమున నరులకపట మిది శ్రీ దురమునను పారుబోతుల చెయువిది
 ఇట్టివాడు నాయన్నయంచుమది శ్రీ దిట్టమందు నీ యబలను సద్గుణ
 మట్టె జెడగజేయకు మన్నరొ! నీ శ్రీ మెట్టుదాట నుపమును జింతింతము
 మానుము జంపుట తగ దపకీర్తియె శ్రీ మానకున్న విను ధీరు నిను జేరు
 గాన కరుణచే గావుము కలికిని శ్రీ మానసమున నీమనువు కుశలమగు
 మీననేత్ర! చింతించు నెల్ల పుడు శ్రీ నేన యందులకు పూటయగుదు నీ
 యాన సత్యమునె నేను వచింతును శ్రీ మాను కొంత యాలోచన జేయగ
 మానినిజంపుట నీకు బోల దెటు శ్రీ దాని విమర్శన నే సలిపితి నిటు
 ఉత్తముడవు! గుణగోవిందుండవును శ్రీ రిత్తజేతువే చిరయశంబుధర
 చిత్తగింపు నామాటలన్నియును శ్రీ మత్తు విడుపు కోపమున గలిగె నిది
 చావుకు భయమును జెందరు విజ్ఞులు శ్రీ నీవ విజ్ఞుడవుగాదె ధర్మముల
 తోవలన్నియును దెలియు నీకు గద? శ్రీ నే వచించగా నేల ఐన విను
 మేను గలుగు జీవాళుల తప్పక శ్రీ నాని యుండునొ మృత్యువు దృఢ మిది
 గాన పుట్టుక లవెట్లును జెడునవె శ్రీ కాని కాలమది దరియగ నైనను
 పుట్టుక తోడనె పుట్టు చచ్చుటయు శ్రీ గుట్టుగాదు గురియింపజోము, అది
 యెట్లుల దప్పదుగాదె కంశన్వప! శ్రీ యిట్టులగుట కర్మముల ఫలంబగు

కర్మయనగ తమ్మొందు తమసేత శ ధర్మ మధర్మము నానడక సెల్లు
మర్మమేల నదె వృద్ధి క్షీణములు శ నిర్మలమతిచే నిజముఁ గను మధిప !
కీడులు మేళులు తడవ తడవ నిడు శ తోడున నవ్వల జన్మాదులకదె
కూడును జీవుడు దాన నూతఁగొన శ పిడఁదగదు ధర్మంబు మేలొసఁగు
కీడు దప్పు నిను నావాక్సూత్రము శ పోడిమి నీకగు వినుమింక నొకటి
యజనకునుగాదు కర్మ దప్పుకొన శ త్రిజగము లాతని స్పష్టిహోసె
నిజముగ మన మద్దాననె పుట్టుక శ త్యజము సేయ నోపముగ నొందునది
గాన ధర్మరతినుని కలంగుట శ మానినను నీకు జయ మెఱిగించెద
నో నయవిపుణా ! యను సంబోధన శ గా నమ్మ బలుకుచును మానసమున
ధృతి నూని మింట వెడలిన ధాటిని శ సతిగర్భజుండు యష్టముడగు గా
మృతి నితనికీచ్చు నతఁడు బుట్టవలె శ వితథము గాదా యశరీరవాణి
మతిమంతులు దైవమున భారసుడి శ వెతలందుచుంట గడప సమర్థులు
అతిశయ భాగ్యమునంద తమ బుద్ధి శ రతి యెందాకను బాగుచుండునో
యందాక విడరు యత్న చయంబుల శ ముందెన్నికలను మోలను నిల్చుచు
ముందున్న దైవయోగంబది యే శ చందాన నుండునో తెలియరెవరు
అనుచును దనలో, నొక యుపమునెంచి శ వనితకు బ్రతుకును గూర్చ నతనికనె
తను మధ్యఁగన్న సుతుల నందఱిని శ గొనివచ్చి యిత్తు కొమ్మను విడుమా
జననాథా ! నా బావమరందివి శ ఘనుడవు మనెదవు చింత బో విడువు
గనెదము శుభముల నిపుడు ముందుగతి శ కనువగు మార్గము యోచింతమింక
దైవము మనపరమైన యడ్డముల శ నే వైపుననో దొలగు నిశ్చయము
ఆవల సంగతి మన కిప్పుడేలా! శ యీవనిత కంటిధార మరల్చుము
బాటురను శత్రుకోటిగ దలచిన శ నేలకు జేర్చుము గాద బ్రతికించి
యేలికవై సీవేలుము వారిని శ పాలుగొను యశము పుణ్యము నిన్నో
బావా! యని తిన్నగను సన్నిధిని శ త్రోవదెలిసి పూజించి యతని మది
సావకాశముగ బ్రసన్నముం గా శ బ్రోవగు పలుకుల జొనిపి చేసాచె
నపు దుగ్రసేనుసుతుడు కంసుండు శ సపరిపాటి వినె వసుదేవునివో
విపులార్థములును దోపు వచనముల శ నిపుణత నమృత ననర్మమర్మము
రిపుజయంబు పుణ్యంబు యశంబును శ కపట రహితమును తనుజేసుట గని
కోపమొక్కింత తగ్గ చెల్లెలిని శ చూపుల నిప్పుల మాయఁ జూచుచును
యాపన్నరక్షణము ధర్మమన్న ! శ నాపట్టునె చింతించి సతి విడిచె
శ్రీదేవుని మును పూజలు సలిపిన శ నాదివ్య చిత్తులను భయమంటదు

గాదా? ఓతిహా ! సిద్ధి యలులుండు శ నీదు చిత్తమును ఈదెస నిలుపు
 మనమున నొకవిధి ధృతిని నటుగాంచి శ గుచుకున నింటిని జేరెను కంసుడు
 కనకదుంకుభి తన కాంతను గని శ మనల దరిజేర్చె భగవంతుడు హరి
 నూ నిర్మలాత్ము బాగడుచు మనదగు శ పూనికల నెల్ల విధి కర్పింతము
 దేటుకొనుము శతి ! పోచును దైవము శ కాటియబెట్టడు కరుణాపరతను
 దేజిచూడ వాపదలు పుణ్యులను శ తాటుమారు లవి కర్మవశంబులు
 అనుచు నా వనజమఖిని నూరార్చి శ ఘనత నిలుపుకొని గనెను తనగీము
 దేవకీదేవి ప్రతివత్సరమును శ భావపరిశుద్ధి పుత్తుల వెన గనె
 పావనంపుమతి పతిబాంధవ హిత శ సేవల మెప్పుచు బ్రీయుమును వడసెను
 వెలది తోలుత గన్నట్టి సూను గొని శ కలక నందబోకను వసుదేవుడు
 విలసనరతి యా సత్యమునందే శ పాలుపుగ నచలిత ధైర్యసిక్తి గనె
 కంసుని జేరియు సోతు నప్పగించి శ నికాసుకృతమందు గాక యో బావ !
 అంసమిది తలపు నాటిప్రసంగము శ హింస నీపరము గాకుండు నెఱుగు
 అలుకు విడిచి యీడింభకు గొనుమని శ పలుకు దిరుగకను బలికెన శౌరిని
 దిలకించి ధీరతను గాంచి, మెచ్చి శ తలయూచి, మనమువి స్మయవశముగ
 పినపాపడు నావైరిగాడుగా శ కనుక గొని చంప వీని గొనిపొమ్ము
 ఎనిమిదవది యగు దేవకిగర్భము శ నను బుట్టు శిశువు నావైరి యగును
 దునుమగఁ జూతును వాని నే జేల శ గొన నలుక వెఱపుఁగలుగ దిద్దాన
 విను మిక్కఁ బుట్టెడివారిఁ దేవలదు శ నునికిఁ జెఱుతునే నష్టముని సుమ్ము
 కనరు నీకు నిడ నిను శ్లాఘించితి శ మనికి సారకము నీ చర్య గన్న
 నిన్నుఁబోలు సుగుణంపు మానవుని శ ఎన్నడేని నే గానఁబోయి రా
 యన్న ! నాత డాబాలకుని గొనియు శ తిన్నగను మరలి నిజతలము జేరి
 వారిజనేత్రకుఁ జెప్పె కంసునుడి శ కూరుడెప్పు డేపగిది చరించునొ
 సారవచస్థితి పారము నిలుపునొ శ బీర మదెటులో గాని విధి చాలు
 నారయదగుననె యాదంపతులకు శ నూరదు మోదము ముందుగతి నెంచి
 మనమున వినుతిని వనజదళనయను శ ఘనకృపఁ బైకొనగాఁ జలుపనైరి
 వినుము నృపాలా ! యవల నార్వరిని శ తనయులఁ గనె నా తరుణీలలామ
 వనజభవుని సుతుడైన నారదుఁడు శ కినుకలేప నాకంసుని జేరెను
 మునుకొన యొకనాటను నిటులనె శ వినతుడైన యాతనికి భీతిగా
 నీవు దనుజుడవు నీహితులందఱు శ దేవవైరులే జగతిఁ బుట్టితిరి
 గావున మిమ్ముట గీ టడంప వసు శ దేవుని సుతుడగు గోండుఁడు విను

మానకదుందుభి మొదలు యాదవులు శ మానినులు సహా నమరులెల్ల రను
 మాన ముంపకుము నందు డాదిగా శ వానిహితులు సుతులంద రా పగిది
 భూమిని దేవాంశలఁబరఁగిరి మీ శ నామము లడంగ నేను మంది శ్రీ
 కామునిఁగొల్పిరి వీరుపూర్వమున శ నా మహాత్ముడే యష్టముఁడగు నీ
 సోదరికిఁ దేవకికి నిజం బిది శ నీదుపయిని నెనరున నే జెప్పితి
 గాదె రహస్యము పోకడ జాగ్రత శ నూదుకొనుము ధృతి కాలనేమియను
 వీరుఁడవౌ నిను నారాయణుఁడే శ పారదుగ్గించె దనచేతిఖడ్గమున
 సురలకు మీకును నయిన పోర తొలి శ యరసితినయ్యది యేదెలిపితి నిక
 పోయివత్తు మరి జెప్ప నొకప్పుడు శ బాయవలదు ధైర్యంబు కార్యమున
 కాయజ జనకుని మఱవ కతఁడె నీశ బాయ సుమీ పరికింపుచుంతటను
 ఆ యనఘముాలు సంగముధర్మము శ నీయదురుపాటు నను తా దోపును
 అనుచుఁజెప్పి తా నరిగె యథేచ్ఛను శ కనలు రెట్టిగా కంసురిడపుడే
 జనకునిఁదవని బాపి యధిపుడయి శ కనుకెంపున బంధించె సోదరిని
 నామెపతిని మరి వారిసూనులను శ బ్రామె ఖడ్గమున దయఁదలఁపక నీ
 భూమి నాకు నెదు రొడ్డెడివాడును శ లేమిగ గంటిని ఖ్యాతి బలిమియును
 నారదుండు నే డాడె విపర్యయ శ మార యంచు తనవారిసందరినిఁ
 జేరఁ బిలుచుకొని యహితుల నందఱు శ జీరఁ గ్రమ్ముకొనె బాణ భామ ధే
 నుక ప్రిలంబ చాణూర ముష్టి కులశ బక మాగధ పూతన కేళి మొదలు
 వికటు మహాశను ద్వివిదు నరిష్టుని శ వీక వెలయు సుడిగాలి రక్కసుని
 శకటుని దుండగునిఁమరికొందరి శ సకుటిలులగు దుర్మతులఁ జేర్చుకొని
 వారు వీరు నా వారు పెరలనక శ కారుబెట్టె తనవంశసంబంధ
 వీరులనెల్లను నందు యాదవులఁ శ గేరిపోరు కృమ్మించిన భీతిని
 వారుబారి నిషధాదిదేశముల శ దారిరి కొందరు నతని శరణిని
 వదనరుచులువెలివార యధవులయి శ పదవులు వదలియు సదనభేదముల
 కుదురు జెడిరి భోజాంధకవృష్టులు శ ముదమంది రెల్ల యెడల దనుజతతి
 నదను యిదియ యని మామూదేవిని శ సాదరంబునను బిలిచి యిటు లనియె
 దేపి దేవకిగర్భములో నా శ దీప్తిచెలంగెడు శేషునింబము
 నీవు గొనియు నారోహిణి కడుపున శ తావు నేయుమా! వెలది వసుదేవు
 యువతి మందలో నందునిచ్చాపునె శ తవిలియున్న దా నందునిరాణికి
 నీవు శిశువుగా జననమందెదవు శ నేను దేవకి దేవికి బుట్టఁగఁ
 దలఁచితి భూమిని జనులందరు నిను శ వలఁచినకోర్కెల నొనఁగుమాత వని

దలంచి నుతింపుచు కానికలు బలులు శ కొలదికి మించంగ నిచ్చి మొక్కుదురు
 మోదమందు నీనామము లీయవి శ పాదుకొనును విను పరమపావనీ !
 భేదరహిత, యఘనాశని, విజయయు శ నాదిశక్తి, నారాయణి, శారద,
 యంబ, యంబికా, మాధవి, వైష్ణవి శ కంబుకంఠ భవహారి చండికయు
 నంబరచరమతి, దుర్గ, కృష్ణ, యో శ యార్యాకన్యక, యాశాని కుముద
 వీరదైత్య సంహారిణి, కాళీ, శ ఘోరయాపి నతి, పరమేశ్వరి నా
 సారథి శక్తి పూజంతుగ్రాక యన శ నా రమణి మ్రొక్కి యానతి వసతిని
 నాతి దేవకి నేడవగర్భము శ పతనమయ్యెఁ బో యని పౌరులు పలు
 గతుల వాకొనంగ నట రోహిణిసతి శ సుతుని గనునటులఁ జేర్చెను దేవియు
 వనిత యొకనాటి శుభమైనవేళఁ శ గనియె సుపుత్రుని ఘను నాదిశేషు
 బలమున మీరుట బలుఁ డననొప్పెను శ లలినిరెండు గర్భముల కర్షణను
 పిలువ నయెను సంకర్షణఁ డనఁగా శ కల జగములకెల్లను రమణఁడగుట
 వేలసెను రామాఖ్యయు నాతనికే శ కలిగె కాలాన మరికొన్నిపేర్లు
 లంతట నానకదుందుభిమనమున శ జింతించెను శ్రీధామని కేశవు
 కంతుజనకునికా పరమని కమలా శ కాంతుని నిశ్చలు నిశ్చలబుద్ధిని
 మానసమున నేవించి తేజమును శ మానిని దేవకిగర్భంబున నిడ
 దాను వెలిగె ప్రాకృతిపూర్ణమనినమున శ దా నాచంద్రునిఁ దాల్చినట్లుగా
 విమతులమోములు వెలవెలఁబారంగ శ విమలాంగిమోము నావిధ మగపడె
 కుమతులకీర్తుల వెల్లనల్లగా శ సుమగంధికే జన్మలమొన లిట్లయె
 పట్టు నదుష్టుల గ్రీముల ధూమము శ బుబ్బునట్లుగాఁ గోమలియారున
 బుట్టె రోమముల చాలు శత్రువుల శ కట్టెతిండి యిక గిట్టదు గానన
 బుట్ట దింతికిని నన్నముపై మతి శ మట్టిపైన వాంఛయునుకా బాడమెను
 తట్టెశ్రీమయు నా తన్నికి రిపులగు శ నట్టకష్టములు సంధిలు నాగను
 జడతయు నావిధి సమము గన్నడియె శ కడుపున శ్రీహరి నిలిచి నెగడునడ
 చెడుగులంద టిక గుడుతురు వెతలన శ పడఁతిపతిహితపుబోధ వెత విడిచె
 పంచభూతపరివేష్టితఁడౌటను శ మించు కుతుకమున నదియు హరిని నే
 వించవచ్చెనన జేరె దేవకిని శ ఎంచఁబోలు నిటు వేడుక వినుమా
 చెమ్మటసలిలము తేజము తనురుది శ కొమ్మయూరుపులె పవన మనంగను
 యెమ్మెలాడి నడుమది బలియటయే శ సుమ్మగ గన పరివేశపు చొప్పది
 మన్నురుదిగొనుట మహిలోనఁజొరుట శ చిన్నెలయ్యెనిటు గర్భచిహ్నములు
 వన్నెల నీవిధి గాంచిరి దివ్యులు శ కన్నులపండువుగా నాలలనను

దేవకీతమ నటు దీప్తికహించగ శ దీప్తు లుగేగ దుష్టుంగన లందఱు
 నావలంకి మొలనూలు బిగువుగా శ ఆవేశము పరశతులకు సడలెను
 కలకంకి శివము పెద్దదిగ శ తులువలనారోగ కడుపులు జారెను
 నెలతెకు నాగము చాలులొప్పవెరి శ నెలతెకు శివ్యుని వెడలుతరుణమయె
 పొలతెకి బ్రహ్మ బోధులు పృథ్విగ శ ఖలుల వల్లభల విధవలు గానగు
 నెలలు దిండులు డగ్గరియెను శ్రీశచెలువుడుదేవకీగర్భమున వెలుంగ
 కుటిలునిలోపలి విద్యవోలెమరి శ ఘటములోని దీపంబుచాలునను
 కటువుగొన్న కంసునియింటను నాశకుటిలాలక చెఱసాల నుండెగా
 ఇట్టిచెల్లెలిని గాంచెనుకంసుడు శ బుట్టెనపుడు బహుభయ మాతనికొ
 దట్టకదిరా కాంతకుటుంగు నాశదట్టపుధైర్యము పా తగలించెను
 మున్నగర్భమున యిట్లుండదు చెలిగన్నదీప్తి నాకన్నులబరువై
 యున్నది యానిది మొనిమిదవచూలు శ వెన్నుడు లోపల నుండె నొక్కొ నే
 నేమిసేతు నీక మెఱువ్విది దలతును శ కామినిక జంపగాదు గర్భవతి
 నామనంబు భక్తంబు దెగడదుగ శనామరహితమా జంప యశము రమ
 బ్రతికియు చచ్చినవాడె యగును దన శ బ్రదుగునకై బండుగుల హితుల నా
 బ్రదుకుట బాపిన నదిగాక సమము శ పొదిగొని చుట్టుచు దుర్భావంబది
 యచుచు కలత మన మందున గాంచియు శ తాను కూరతకు దారక శూరత
 నూని మానినియు ప్రసవించినంత శ దునుముదు బుట్టిన శిశువునంచు నె
 ల్లపుడును వారి తనవైరియె యనెడి తలపునను దిరుగ్గుచు నుండె భీతుడయి
 ఎపు డేగిదిని తనకు దుఃఖమునోరెపుని నేమారగఁ దగదె నే ననుచు
 నడచు నెడనుగూర్చున్న లేచుతరి శ గుడుచుకాలమున శయనమున నిద్ర
 దడను గొనియు గోపించుచు నలుగును శ కడకమానె దడబడుచు నితరముల
 వినుట కనుట సోకుటల మూర్ఖునుట శ జనులతోడ దా బల్కు దలంచుట
 యనెడు వానినన్నిటను నాహరిని శ కనుల గనినటుల బెగ్గడిల్లు నృప !
 మనసునకును జ్ఞానేంద్రియములకు శ నైన శబ్దగంధాదు లవెల్లను
 వనజలోజనుని తను చెయిదమనియు శ కన సతనిమహిమలని నిశ్చయించె
 అంత బ్రహ్మరుద్రాదిసురలు వారి శ సంతసింప న త్తస్వి చెంగటికె.

∴ బ్రహ్మాది దేవతలు దేవకీ గర్భస్థుడగు దేవుని స్తుతించుట :-

నింతనొందగా వచ్చి గర్భగు సనంతుని మదిలో నిలుపుచు ముక్తిరి

సత్యమూర్తి! యో సత్వేశాచ్యుత! శ సత్యవిమల సర్వజ్ఞ! పరాత్పర!
 నిత్యనియమముల నారాధింతుము శ సత్యవాచు పరిహారివై న విను
 కాలత్రయములఁ గడలర నాడపు శ గల భూతములు గలుగు తలమ్మపు
 నీలవర్ణ! నీవే యై వానిలో శ విలువ నమరి మవి మరలివ లోకాన
 వెలసిన పురుషా! సమదర్శనమును శ గలవానిగ నిలు దెలిసి భాగద మా
 తలన నొనె మాయావేష్టినమరి శ గల మేలేరముగా కడులాపతి!
 విబుధులు పెక్కను గతుల నొరియూరక్షి గుబురుకొన్నట్టి మామను సిటియు
 దబదబ సంస్మృతినన్నియుఁ దెగడియు శ గలగబలనిన్ను సేవించున నూ
 పాదు ప్రకృతి సంహారవృక్షమున శ ధలములు కెండను సుక్షమభివ్యుత్తులు
 వేదవినుత మూ డైనగుణములే శ వేరులు వారుగు కరములు దర్శ ము
 ఖాదులు నైదిందిమములు నెరుకగు శ విద నారుమోహామ లూర్మువులు
 నాదగు గాదా! శాంతా! యశాంత! శ విదముయే తోడను నిన్ను బాగడ
 యెదునైన భాతువులు పైపొరలు శ జూడగ ఎరిమిది ప్రాగలు నెదగు
 జూడలు భూతము లటు బుద్ధ్యాదులు శ నూడ కోలరములగును కంఠములు
 తొమ్మిది పది పత్రములు ప్రాణములు శ ఇముక్త గన్న పక్షులు జీవేసులు
 నమ్మకముగ నీకృపఁ గలుగు మును శ గ్రమ్మరు నది యిటులేయగ ప్రభుడవు
 మంచి వారికిని మంగళ మిడగా శ కించనృతులను కొంచపరుషగా
 నెంచి జగముల బుట్టుక గండువు శ సంచితాను సంహారక్షేతిధరా!
 సీదైఁ దమమనములు నిల్పిపొగడ శ ప్రాప్తాదువు నప్పంధువు వోలెను
 యాపై భయములు బారసాఖ్యములె శ కాపుగ మనెదను కరుణాలవాల!
 అన్ని యాశ్రమములందు ఘనమతులు శ నిన్నె దలపగా శుద్ధులు శిష్టులు
 భిన్న రహితాత్మకులు సాత్వికులుగ శ నెన్నబడుదురా తమపులు నీమవి
 సత్వగుణము నీకాత్రము సుస్థిర శ తత్వమిదియు విజ్ఞానిపూర్తి మి
 త్రత్వముతో దీపించునందు సహనత్వంబున నీవెలయుటయు గలదు
 పలుకుల దలపుల కవ్వల దెలుపుగ శ గలుగు నిన్ను గుణజన్మ కర్మలను
 వలపులేని నీరూపుమేలిమిని శ దలతును పెద్దలు భవముల కందను
 మిచ్చు మిచ్చుగానక యుంటిమి మేరమిన్నినాశ్శేలియు గండుము నీకృప
 సన్నగిల్లు సకలంపు వెతలు వినుగన్న నీవెలది ధవ్యగుణామాంబ!
 పుట్టువులేని తలంబు నెలపు గరన్నట్టి నీవు యిటు బుట్టుట క్రీడగ
 దట్టుగాని యది మాయచేత నిను శ జుట్టుట గాదో పితాంబరధర!

మాయ మము జుట్ట పుట్టితిమి మేము శ్రమియందు భక్తి గలిగె బుట్టమిక
 మాయంపుము కంసారి వైఖలుల శ్రమాయగచాటులు మాయమగు దాన
 ముచ్చిలబడె నీలోకము దుష్టుల శ్రనిచ్చలోన జింతింపు వేగిరమ
 ఇచ్చు దొలుపు సుర శాత్రవు లందఱ శ్రమచ్చిక గావుము సురల మ్మానుల నిక
 విచ్చేయు మింక తల్లి జనరమున శ్రనిచ్చ నివసింపనేల? మహాత్మా!
 అచ్చెరు వదియగు నమరులకు మాకు శ్రచెచ్చెర గీములఁ జేర మొక్కులివె
 మీన, కూర్మ, కిటి, నరహరి, వామన శ్రఘన హయగ్రీవ, క్షీతిజేవభర్త!
 జననాథ రూపముల దయను మేలు శ్రగనజేసితి వింతకును గొలుతు మవి
 యంచు నుతిశలిపి దేవకిని గనియు శ్రమించుబోడి! జనియించు వెన్నుండిక
 జించు ఖలుల భయపడకుమమ్మ! యని శ్రమించు కుతుకముల నెలవులఁ జేరిరి
 పంకజాక్షుడట బుట్టు తరుణమయె శ్రసంకటమాయెను తరుణి దేవకికి
 సంకట మణగెను సత్పురుష తతికి శ్రసంకటములు విపులములు పాపులకు

-: శ్రీ కృష్ణ వత్సర ఘట్టము :-

పెలఁది కది యణఁప వైకుంఠుడవుడు శ్రదలఁచె క్షీతిపైనఁ దాను రతిగూడ
 జలధులు చంద్రునిగాంచి చెలఁగు క్రియ శ్రజలదములు నలరి కలరవము లఱుము
 అల గ్రహములు శుభదృష్టులఁ గాంచఁగఁ శ్రగొలఁచుల కమలపు సిరులు రహిగనఁగ
 దారలు కాంతిని మిగులఁ జెన్నొంద శ్రపారె నదులు నిర్మల తోయిబుల
 పారతరంబుగ వీచె గాలియును శ్రమిరి వెలిగె హోమాగ్ని నెలవులను
 వసుమతి నెల్లడ విస్తరిలె ముదము శ్రకుసుమ ఫలమ్ముల విహంగ రుతముల
 నసమాన శోభలందె వనమ్ములు శ్రదేశలు తేజరిలె సురలు పుష్పముల
 గురిసి రిపుడె హరిబుట్టె దేవకికి శ్రసరస నతుల గంధర్వులు వాడిరి
 వరుస నచ్చరలు నృత్యము సల్పిరి శ్రభేరు, లాదివాద్యంబులు మ్రోగెను
 చారణసిద్ధులు గాంచి రభయముల శ్రశౌరిపుట్టుకను సొరు లిటులయ్యె
 పౌరులెవ్వరికీ దెలియ దా పురిని శ్రహరిమాయవశతనందరు సుపులు
 గాగను యద్దమరేయికాలమున శ్రనా గజగమనకు నుద్భవించెగా
 నాగశయను డా నాగధకుడు హరి శ్రవాగీశుని జనకుండు విష్ణుడును
 నల్లనిదేహము జలధరంబువలె శ్రకొల్లదయను చూపులుగల కన్నులు
 నల్లన విచ్చిన కమలమ్ములవలె శ్రచెల్లుచున్న యానాలుగుచేతులు
 తీవి యొదవు కరితుండములవలెను శ్రతేవ గలుగు శంఖమ్ము చక్రమును

తావి జలుకు పద్మంబును గదయును శ చాల్చికంకమున కౌస్తుభమణి రం
జిల్ల నెదను శ్రీవత్సలాంధనము శ వల్లె పసిండిది నొప్పుగ క్రేష్టత
నుల సీలెడు కుండలములతోడను శ నెల్లదిశల వెలిగించు మకుటమును
జెల్లుమణుల వైదూర్య నీలముల శ నెల్లగాక కేయూరహారములు
వెల్లగనిడు కటిసూత్రకంకణము శ లెల్లయంగముల రుచిరము నొందగ
నవతరింప వసుదేవుడు బొడగనె శ దేవదేవు జగదీశుని సూనుని
పాదనచరితుల పాలినిధిని శ్రీర దేవివసుని ఘను నిర్మలభాముని
గాంచి తనువు బులకంచగ నుబ్బుచు శ మించుభాగ్యదశ గంటి నేననుచు
నెంచుచు స్నానము నెటులజేతునని శ యెంచి కుతుకమును వీరధి మునిగితి
చాలునదియె యీయదనున కంచని శ చాలహర్షమును బొందియావులను
వేలుపదియు భూసురులకు నిత్తుచు శ మేలుగలుగు కాలమున ముందట
నని యాబాలుని జేరి తేరజూ శ చిన దోచెడు యెదలోన పాప డీ
యన నలుమొగముల పాపనిగాంచిన శ వానిబోలియున్నాడు నిజంబిది
సాగిరిమొక్కియు లేచియు నిలబడి శ వేగము కరముల శిరమునను జేర్చి
రాగరహితజనబంధుడు విష్ణుడు శ యోగిహృదయ సంచారుండితడని
బాగడదొడగ నాతని మూలచరిత శ ఖగపతిసెక్కిడు ఘనుడు వినె నదియు
భోగవిరమణుల మతిక నెక్కునది శ త్యాగరహితు లాదారి బోనిమది
సీవు యుగముకాదినచలుడవు శ దేవ! సర్వమున దీపింతువుగద
పావనాత్మ! హరి! పాపవినాశా! శ తోవ దెలుపు సీతావుజేరుటకు
వీను నిన్ను నిఖిలాత్మనిలయునిగ శ జ్ఞాననిధివి యానందమూర్తి వని
మానసమున మరి మాయాదూరుడ శ వైన సంతతుడవనియు దలతు గో
పతివినుతా! నిను సూనునిగా గన శ నే తపంబు నాకు నూత యయ్యెనో
యతిజనపోషా! యత్యద్భుత మిది శ మతిమంతుల కావిధి విశదమగును
త్రిగుణాత్మక! యీప్రకృతిని బొందియు శ త్రిగుణకలితమా జగముల లోపల
తగినవిధముగా జేరియు వెలియై శ నగవు దనమునన్ గుడురుగ నుండువు
జేరియు జేరకయుండు టెట్లనిన శ గురువులవలనకా జెలిసితి పొగడెద
నారదాడి మునిమానస నిలయ! వీరచారమాన్య! దేవా! భవహర! హరి!
సీరజేక్షణ! నిర్గుణ! సూక్ష్మపు శ తరము లయిన భూతముల యునికీవై
సారబుద్ధి సరయంగ పదియునుకా శ యారు వికారము లవియు నాకృతిగ
పరమాత్మ! విరాట్పురుషాఖ్యుడ! యని శ జేస దశమగని వానినంటకను

దూరగుడవు నీవై తివనియు పది శ యాగు వికారములందు ప్రకృతిచే
 జేరుపడియు నొక్కటి యన్నియును శ యరుపదేవుగా నందు వెలయుదువు
 పరుడవందు నను పరమపావనా ! శ పురుషోత్తమ ! శర్వంబు నీవెగా
 ఆత్మవలననే యమరు శరీరము శ లాత్మకంటె బెరుగావు యవిమూడు
 ఆత్మవిదులు దెలియుదును దీనిదశ శ అబ్ధిరాజపుత్రీశ ! యథోక్షజ !
 గుణము వికారము కోరికలులేక శ గుణాది చిహ్నాల మాయ నినుజేర
 గుణవికార కోరికల మూటిచే శ గుణాదిగా యీజగములు వెలయగ
 దేవసేవకుల శౌర్యపు చెయివులు శ భావింపగ నాప్రభుని పక్షముగ
 సద్వర్తనంబు నీయందె యొప్పు శ యావన్నెచాలు లవియెల్ల వెలయ
 నా విశేషతను గుణవర్ణంబుల శ నీవరుస రక్త శ్వేతనిలముల
 నీవలయు నాని మూడింట నంద శ నవ్వసికెల్ల నదృశ్యతంబంద
 నీవు ప్రాపునగుదువు దైత్యుల నటు శ కావర మడపగ బుట్టెద వీశా !
 నీవు బుట్టుటయు దెలిసె ముటిచే శ తీవరంపు పగబూనె నీకయన
 నీయన్నల దునుమాడెను కంసుడు శ ఈ యింటను బంధించెను మమ్ముల
 నీయుదయము విన్నంత వచ్చుచిట శ నే యుపాయమున నీవు జరింతువొ
 యానతిమ్ము నే జేసిననెడి తరి శ సూనశరని గురుగన్న తల్లి యగు.

-: దే వ కీ దే వి స్వా మి ని ను తి ం చు ట :-

మీననయన వసుదేవుప్రియాంగన శ సూను డనంతం డని నమ్మిపొగడె
 నానోములెల్ల దొల్లివి ఫలించె శ నో నలిననాథ ! నాకు తనయుడవు
 నే నీభక్తిని సన్నుతించు విను శ మన్నా ! గుణసంపన్నా ! యనంత !
 నిన్ను నమ్మియే తరింతులార్యులు శ సన్నగాని యోగముల తపముల
 మిన్నభక్తి భిన్నంబుగానిమతి శ మిన్నయైన నీ నిజతత్త్వమును
 చింతలన్ని విడనాడి యీశ్వరా ! శ సంతతము నిన్ను శర్వాఘృడ వని
 ఎంత నిన్ను నాపతివలనను విన్న శ వింతయాపు నత్యంత పవిత్రుని
 అట్టి దిట్టి దనరాని యాకృతిని శ యెట్టి విమర్శపు పట్టున జూచిన
 మొట్ట మొదలు తుదిలేక వెలుగు గని శ పెట్టలేరు బ్రహ్మాదులునైనను
 వీక గొనియు నెల్లపుడు నొక్కటిగ శ నే కలిగియు నిర్విశేషమయ్యును
 యొక్కటైన పనిలేక యుండునది శ వాకొన మాకును గాదనియె శృతులు
 జ్ఞానరూప ! యథ్యాత్మదీపమవు శ నీనందనుడగు విధి పరద్వితీయ

న యరంబు తుది నీజగములు శ తానదానె మాయంగ బిగువెడలి
 కుభూతగణము నూత్తమగుభూత శ మనజేరగ నది ప్రకృతిలోపలను
 కముగా నది వ్యక్తమందు జూర శ బో నది నహిగా కేషుడివు నీవు
 వ్యవిత్యమును లీలనుద్రిష్టుచు శ నిర్వికారడనె మాయకు బంధుడ
 వ్యము శాశ్వతమైనకాలంబు శ సర్వమును మాపు కేషుంబు నీవె
 కడు విశ్వేషుడని సెన్ను దలచు శ భువిని వాడె యభయుండు ముక్తుండు
 బజ్రముండు జయశాఖ్యస్థిరముల శ దవిలి మృతి గనడు చిరమును శ్రీగను
 రాగముల గంటిమందురు పురాణ శ యోగులు నిక్కము గాన రావిధము
 గుగనెటిగితి భక్తిచేత నిను శ భోగిపాన్పునగు వాని కృపాభుని
 నిలగంటి నీకన్నలు మాంశపు శ కనులగుట జూడ జాలవుగ నిన్ను
 క జ్ఞానాంబక మావశ్యకముగ శ గనజాలితి మాధవ! మనుజరూప
 కన మేలుగూర్చునెంచి తనయుడవు శ విను దీననైతి పలు కాదరింపు
 నుడ! నీతేజమును దాపుమింక శ జనతతి మూఢత గనలేరు నిన్ను
 బ్రక్కెదను విశ్వగర్భ! నాగర్భ శ మక్కజనుగ నీచచ్చుట యెట్లాగొ?
 క్కమొచినను నిదియొక మాయయె శ చక్కని మూర్తివిన్వామి యచంచల
 నకుభాంగ! శ్రీశంక! ముదిత జయ శ దినకరాభ! యీదినము శుభదినము
 క నీమాతగదలప ననువైన, మును శ కొన్నపూజ నాపాలిజేదొ
 కగును! నీ జరులవగులు దొలగెడు శ పగగొనువారల నగవ్రుతికదొలగు
 కముల నాయకుడవు నీదుభవము శ భగభగ మండుచు విను కంసుడు మా
 గులు వాయువడిదునుము ఖలుడతడు శ పగతురవలె మము చేర నిడి యలంచె
 బ్రాగీశవంద్య! యోకృష్ణవర్ణ! శ వేగ బలుకు నీవేడుక లేమో
 గుముందెటులొ యోగమును సెపుమ శ హో! గుణోత్కృష్ట! సన్మనిప్రతిష్ఠ
 గ విసెను ఆయాగమవినుతుడు శ నాగురుజనోత్తములకు నిటువల్కె-
 యవ్వా! యో నాయనా వినుడు! శ మీయెడల వైరమందిన గంసుని
 రాయువును గొనెద, నాయవశ్యమది శ మీ యంతరంగములనెఱుంగుదురు
 గానుడు చింతన మందగితి వినుడు శ నూనుడ గద నాపిన్న వాక్కులవె
 కయునిగ నన్నుగంటిరె, ఇంతియ శ మును పుణ్యము నేనంతే యందితి
 సనఘులను మిమ్ము జననీజనకుల శ నను బెంచుపట్ల నాయనా! యమ్మ!
 సని పిల్చుచు మీదఁచు నిండునంద శ నను బొందకుంటైకి చింతింతును
 ంతే యిపుడు సంబంధము జననీ శ వంతును దప్పక రాదో జనకా!

యెంతవారలకు కాలంపుదశల శ సంతల దాటగరామి నిక్కువము
 వింతి నొందంగరాదు కర్మఫల శ మెంతో నాకు రుద్రునకు ధాతకును
 యంతగాంచ నను వై నంబందడు శ సంతసంబు మీకీత్తు ముందునను
 యనగహర్ష బాష్పములు గ్రమ్ముకొన శ జననియు జనకుడు తను జూచుచుండ
 ననుకూల మెఱిగి యూరటనుబెంపు శ ఘనతను దోషెను రుచిబెంచువాక్కు
 లను వనజభవుని జనకుడిటులనియె శ ననఘమతులై న యా దంపతులకు
 మీరు పూర్వమున ననుగొల్పితీరా శ సారతపఃబున నదియెల్ల వినుడు.

-: దేవ కీ వసు దేవుల పూర్వవృత్తాంతము :-

దూరమైన స్వాయంభువు మన్వంత తరమున సుతపుండను ప్రజాపతియు
 నతని యువతి బృశ్నియు నాదంత పతులు మీరు యజుపంపున నేమత
 సతులధైర్యసంఘటన కామముల శ యతులన్నియును జతుకజేసియును
 కొతుకుదోల మీబ్రతుకు సార్థమగు శ గతిని గాంచ వాతాతపవృష్టుల
 చేత నింక శీతంపుకాలముల శ చేత చలనముల భీతిపడక నే
 కలత లేక యాకలముల దినుచును శ వేలుపదియు రెండైన దేవతల
 చాలు మానమగు వర్షములెన్నో శ దూలదూలకను నను నర్పింపగ
 నేను మిమ్ము కడుమెచ్చి కనిపించి శ మానుడయ్య తపమని నియమించియు
 అనఘులార! వరమును గోరు డిత్తు శ నని యూరడించ మీరట్లుచేసి
 మీరు నామహిమ నొకవిధిగా నాశ్రధారముగా గొని బాయ బాయకను
 గోరితిరా మీ రంతదాక సంతసార సుఖమ్ముల సంతతి గానని
 వారు నగుట ననుజేరు గోరికను శ సాంమిదే యని తనయునిగ నన్ను
 మీరిన దయ జన్మింపుమ యని మనసార బల్కుటయు మంచిదనుచు మీ
 ధీరతనమునకు మోదమాన నేరపారగ బుట్టితి, పృశ్నిగర్భుడను
 పేర తొలిజన్మ మగల నొకతరిని శ మీరు కశ్యపాదితులనగా ధర
 పేరుగాంచ వామనుడన బుట్టితి శ చేరజేసితిని వై భవమిందు) న
 పారసుకృతఫల మందితి రింకను శ మేరయుంటనిపు డుదితం బందితి
 బాముల మూటిని నేను మీసుతుడ శ బాములు దొలగెను మీకు పూర్వంపు
 ఈ మహిపుట్టుక లింక పనిగానరు శ వేము క్తిపదము మీరలకు నెలపు
 నాకు బుట్టు కార్యము లుండవింక శ వీకలు ఫలించ నన్ను పరమునిగ
 నొక నివాసుల నేలునేలికగ్రనేకమతిని ధల పుంచుడు ధన్యులు

అంచితమగు నాశత్స్వరూపమిదే శ్రీ గాంచితిరని యొక్కంత మాటాడి
మించు మాయ దాపింప బాలుడయ్యెకేంచ వదలి రా శౌరియు దేవకి
నందనుండు పరమానందదాయి శ్రీ ఇందిరాధీశు డేమాజ్ఞ యిడెను ?
ముందు నెరవేర్చునుండే తీవరపు శ్రీ చందమొంది చిందాడగ మందను
నందుని భార్య యశోద గవియె సుత శ్రీ మందలొని వారెవ్వ రెరుంగరు
నందడిదెలియుట వసుదేవుం డాశకందు నిట జేర్చ తనపాపని నట
వాస మందింపు వడి నబ్బాలుని శ్రీ వాసుదేవుడవి వెలసెడు వానిని
వాసిగన్న తనదాసుల పాలుని శ్రీ యీ సచరాచర పోషకు విష్ణుని
కరతలముల నడ్డముగ నెత్తుకొని శ్రీ నజమునజేర్చుక నిల్లును వెడలిన
తెరువున నడ్డము లేవియునుగాక శ్రీ తెరవబడియె ద్వారము తమంతన
అరుదు గన తాళముల కిభ్యాడెను శ్రీ జరుగ మరల నుండెను తొలియట్టుల
నలరున నాతడు మొగసాలనిన్ని శ్రీ దిలకించి గడచి చవు డడుగ పదము
లలి మెల్లమెలన వల నెగిరి నడచి శ్రీ వెలికిని రాగనే కేషుడు పడగల
అలరు వెలయ విప్పుచును బాలునికి శ్రీ మేలిగొడుగు తా బట్టిన యట్టుగ
జాలి రక్షకై తోడు రా నతడు శ్రీ కలతలేక నాయనంతు చర్యల
తలపుల నాతడె తరుణమటుగూర్చు శ్రీ విలసనమునకును కెలసనము నంది
నిలువకఁజనగా నపుడు మార్గమున శ్రీ నలరునింపు తోయముల పాలుపుగొని
యలలు పొడవుగా నెగయ దరులనుక శ్రీ గలయుచున్న యమునానది జేరిన
నానదిమార్గము నిడెను రామునకు శ్రీ నా నదీవిభుడు దారినిడి నటుల
నానకదుందుభి యద్భుతంబునుచు శ్రీ శ్రీని వరించినవాని ధ్యానించి
మానిని యశోద శయ్యను తీణమున శ్రీ తాను జాసి యాచాలున జేరిచి
యా నాతిగన్న బాల నెత్తుకొని శ్రీ వేగ ముందువలె దారినిబట్టియు
తనసతినిజేర్చె యథావిధంబున శ్రీ పనులన్నియు శ్రీశ్రీని యాజ్ఞచొప్పు
ననుజేసి వెలికి నెఱుగని యటుండ శ్రీ జనతతి యెఱుగడు విష్ణుమాయ యది
యని లో నెంచుచు నానాభాగ్యులు శ్రీ కనిరి ముకుందుని జపమంత్రలోన
హరిచిత్రము గొనియాడదరమే! ఓతి శ్రీ వర ! మంద యందు నందుని సుతుండుక
కరము చెలంగుచు యెరులుదెలియలే శ్రీ రురగభూషణా ద్యమగులు నలరిరి
అంత బాల రోదనము చేయ నాశ్చెంత బరుండిన కావలివారలు
ఇంతి కనుటగ తలచి వేగమున శ్రీ కంతు జనకు జననంబు కొఱకునె
చింతించు కంఠనృపతికి జెప్పిన శ్రీ సంతకాకృతిని నెట్టె పాన్పుడిగి
అంత మొందింతు పుట్టినపాపని శ్రీ గొంతుఖడ్గమున నంచుగొంచు తన

కేశరములు వడిజార చీరయును శ కశవున వేల్పాడగ భీతిచేత
 రోశము నొకపరి కలతను పైకొనిత డాసివేగమున పదములు తడబడ
 బుసకొట్టుచు నాపురుట్టిలునుగని శ వెసను ముద్రలను దీసి లోపలికి
 బిసబిసన జేరి దేవకి పార్వ్యము శ నసిధార్యతనక పాపను జంపగ
 విసుమంతయేని కాలమున కెడము శ దెసనీక హుంకరించుచు పైకొన
 సోదరియా నాదేవకి యడ్డుచు శ గాదు బెదరు నీకన్నా! వినుమా!
 ముదము బెంపు నీచిన్నది కోడలు శ యదురులేదు శత్రుండు జనింపడు
 కనుము శిశువు బాలిక యనద శ యదియె కనికరమ్ము నీభోటికి జెల్లును
 ఘనలక్ష్మిన చిత్తమ్మున దిరుగుము శ ఘనయశంబునను మనెదవు ముందుగ
 గనిన యార్దురిని కొడుకుల ద్రుంచిన శ మనసులోన వెత మానితిగా హితు
 లును గారు అంచు నీ వటు తలచుట శ యనువే! అనుచును నడ్డు నే సెప్ప
 వినయమ్మున మ్రొక్కెదను పుత్రులను శ గన నే నోమను కన్నెను మనుపుము
 జనపతి వన్నా! తగవగు నన్నా! దునుమ శ వలదన్న! కోడలో యన్న!
 ననుజూడుమన్న! కామిని యిదన్న! శ ధనము యశమన్న! నీకబ్బునన్న!
 యనుచు బాలికను నక్కున జేర్చుక శ కనులనీరు గారగ దా గప్పచు
 తనపయ్యెదలో దాప నుగ్రుడయి శ తనసోదరి నదలంచి తిట్టియును
 పినపామను గారవమున తీవ్రత శ తనకేలను రెండడుగు లొడిసి ప
 ట్టిన వాపోయెడిదాని వినక దయ శ మాని మిన్నునకు బార గిరిగిరను
 ద్రిప్పి వినర సురసంఘములెల్లను శ కుప్పగొన్నవారై శంతసమున
 నప్పరంబునను నరియించుచు నా శ రొప్పుట నెఱిగియు నెదురు నడచి రా
 బాలకు త్రిభువనపాలకు జేతకు శ నోలిలోకముల నేలగ బుట్టిన
 శీలకు సుగుణాలయకు మాయకును శ నా లలనామణి బాలపోలికను
 జాలించియు పొందర్యకాంతయయి శ మేలు చేలముల మణులప్రోవులను
 డాలు దిశలకును బ్రోక సుగంధపు శ పూలమాలికల తాగహారముల
 నేలు నురము శకలాంగము లటులనె శ జాలు సొబగు భూషణతతిచే
 యుల్లసిల్లె, మఱి మకుటాదుల రం శ జిల్లె గదయు శంఖమ్ము చక్రమును
 యెల్లశరమ్ములు చాప మసిదోలు శ నల్లశూలమును నెనమిది కరములు
 వరుసదాల్చియును ఘనమహిమకు దా శ నిరపుగొన్న యాదేవిని కిన్నర
 గరుడసిద్ధచారణ గంధర్వులు శ వరవిమాన శంచారులు కాన్కల
 నొసగి యప్పరసలాడగ నుబ్బుచు శ మెసవె చార లిడు నుపహారమ్ముల
 పసిగాలి లలనకును గాసిదొలప శ వెసను సురలు దోసిశృంగ సంత

తనమున యాదేవియు కంసుగాంచి శ్రీ కసివృద్ధిజెంద కంటికి నగపడి
 వెంట నతనికనె సురసంఘము బృహద్రథ మింటచుండియే జంట జయధ్వనుల
 కంటుగొంటి వేరా! నాడైనను శ్రీ గొంటుడ బంబుతనంబేర! యిసీ!
 శుంట్రితనమున గొంటునందెదవు శ్రీ మంట గలుపు నిను తొంటికంటకుల
 మంటిని గలిపినవాడె మాధవుడు శ్రీ వింటివ బుట్టెను జేరె నొకచోటు
 జించితి వన్నల నంచు కోపమున శ్రీ బంచును కాలునిపోలు నిన్ను దిల
 కించగపాపీ! మదాంధ! దుర్మతి శ్రీ వంచు బలికి యామహానీయు హరి వ
 చించిన పగిదిని జనపదముల గనె శ్రీ వంచితొడయె నాదేవిని కంసుడు
 యులికిపడిన మనమునను గలవరము శ్రీ దలిగిన తంవర, చే నవి చెవులకు
 ములుకులైనయా, మాయాచెలియలి శ్రీ పలుకుల భీతిని, గడిసి సుడిగొనుచు
 చెలియలి మరదిని, జేరె రా బిలిచి శ్రీ యులుకదీర్చు వాక్సరణి నాదరము
 చులుకననేయక సొంపున నిలులనె శ్రీ తలకు తనలోనె, నిముసించు కొనుచు
 బాలభూతకుడ! పాపిని నైతిని శ్రీ మేలుగాన బాంధవుడ దుష్టుడను
 నేలగలరె నావంటి కరియలే శ్రీ కీలలు నిర్మలకులభూజములకు
 నేల గలయ మిపాపల జంపితి శ్రీ ధూలించితి ధర్మమును మీయేడల
 నీలవర్ణుడిట మీకు బుట్టునని శ్రీ బైలువలుక నది, పాటించితి నో
 యనఘులార! యోవిమలమతులార! కనుడు శ్రీ నను శాంతమునను దయ నింది
 నేన బోలితిని, జీవన్మృతునికా శ్రీ గాన యుపశమన మార్గము నింతకు
 వినుడింకమేలు, మిమ్మే జెందెను శ్రీ మనినాడ నపయశమును తలకుగొన
 దలప బోలదుగ, దశలు వచ్చునవి శ్రీ యిల జనాని కందఱకు మేలకీళ్ళు
 నెలకొంటి కలత దలగునె కర్మము శ్రీ తొలి జేసితి గా దుష్టమతివడియె
 ఫలమిది అవిధి తిరుగువారలకు శ్రీ ఖలమహ్యత్రము ఖన్నమె సన్నిధి
 చెడుపులు దొరలును జడుపుమారమగు శ్రీ విడువకదైవము నరసి జపించిన
 కడు ముదమునొందు తనుదుడు కుడిగిన శ్రీ బెడుపులేదు యవినీతిని జమ్మిన
 నడిజెడు దుష్టపు కర్మఫలములై శ్రీ వడి దరియు నశత్రుత్వల రేఖలు
 ననుచు వారిపాదములకు మొక్కింతు శ్రీ వినియముక్తన సంకెలలు దప్పించి
 పినయైన వదనమును వాల్చినిలువ శ్రీ మనముల నక్కఱగని యొక ముదమున
 దనరి రాపుణ్యపరులు వసుదేవు శ్రీ డును దేవకీయును హరికై నవారు
 మనమున శాంతము నెలకొన్నవారు శ్రీ యనయ మచ్చుతుని నుతి సలుపువారు
 అంతట కంసుని గనె వసుదేవుడు శ్రీ చింత నుడువగానెంచి యిట్లనియె
 శంతసింపగల వాక్తరిని చెలిమి శ్రీ సంతరిలగ నోబావా! ఇంతకు

చింతింపనేల? దై వంపు ఘటన శ నెంతెంత వారు దప్పంగ బోరు
 వంతొండ సున్న వంతున్నదరిన శ సంతది యుండు సక్కర్మఫలము
 ఇంతకు మును నీవల్కిన వన్నియు శ చింతింప దగిన గరిష్ఠ పదములె
 యంతరంగముల సంతరింప మతిశ మంతులు గారా యెంతటి మూఢులు
 జ్ఞానరహితులై మీరు మేము ననుశ మానమునకు వేదారుచు గర్వము
 నూని కామవర్గముచే రెంటిని శ నాని మఱియు రీశ్వరుని చెయిదము
 ఈశు శర్వరూపావిష్టుని జీ శ వేషులనెడి భేదరహితుని నిర్గుణ
 నాశనరహితు ననాది నిశ్చలుని శ పాసి భయము లేకుండ భవములను
 పాశములక సడలించుచేవునిక శ యాశల మురియుచు దలపరు పాశులు
 కోశములెవ్వియు కొనరు దరలునెడ శ క్లేశము వదలితి నిదె తలతు నేను
 ననియు నతని కూఱట యగు నటు గా శ మనమున పరముని జింతించుటయున్
 గనడనియుని మృదులపు పలుకుల శ వీనుల కింపుగ నాడిన కంఠుడు
 వారిచేత యనుమతిని వేగ కొని శ చేరె తనదు భవనమ్మును రేయిని
 సారవిచారము మీర గడపి తెల శ వారగ మంతులక జేర బిలుచుకొని
 మంతనమున దా విన్నదంతయును శ చింతతోడ వచియించె వారలకు
 చింతయు భీతియు వేగ ముశరుకొన శ యంతరంగమున నలికి వెలికి నది
 దోషనీక యోచించి వా రనిరి శ భూపతిలక! జాగేల పంపుమా
 ఇప్పుడే మ మ్మాజన నిలయములకు శ సీపనుపున మేమరిగియు శిశువుల
 వెదకి వెదకి జంపెదము మునివరుల శ గదిసి గినిసి ధర్మములను జెఱుతుము
 యదయత మఖముల నన్ని జెడగ జే శ యుదుము దేవతల పీచ మడంతము
 దేవాగారము లన్ని ట్టి గలిపి శ గోవుల దూడల తోడ దునుమెదము
 చా వందింతుము తపసుల వృత్తులను శ పావనమగు వేదముల జంపుదుము
 భూమిసురుల గారింతు మెల్లడల శ సీమ నియమముల నణగింతుము మరి
 నామ రహితముగ నరుల బాలియించి శ భీమబలముచే దిశల వణకించి
 నత్తుము విష్ణుడు జచ్చు నిటు సేయ శ మత్తు గొనుట దగ దా శత్రువులను
 బిత్తరంబు నొండంగ మాపవలె శ రిత్తయోచనల కాలము దోయగ
 మేలుగాదు ఏమరంగ బోలదు శ జులకన జూడగరాదు రిపుల నటు
 పలుచ గనని రోగములును నిందియ శ ములను బలము నల యావధసేవల
 శాంతమతిని నణగింప వలయులే శ సంత పెంపుగొని యందించు వెతల
 యంతు మాప మా తరమగునమయము శ చెంత విడము నిను యెంతకై న యని
 వారు బలుక విని ధీరత నందియు శ మీరు యథేచ్ఛగ లోకము లన్నిట

దూరి యెట్టిదల వెఱవబోక మీ శ సారపుకొలంది జంపు డగుల క
 య్యాల త్రిమూర్తులు యెదుర్కొడ్డిన మీ శ రాలసింపకను రండు నాకడకు
 నేల రాతు నవ్వారల నాకును శ చాలి నిలుతురే ముఖమున వీరుడ
 యని చెప్పియు సెలవిచ్చె, బోయి రత శ డును జేరె అంతిపురములోపలికి
 దనుజులు సుజనుల తలములజేరియు శ కనబడువారిని గాఢియవెట్టుచు
 మునుల ఘనుల తాపనుల భాసురుల శ తనువుల వశతుల ధర్మముల దోపి
 జనకంటకులై తర్జనఘర్జన శ లను భర్జనముల నన్నివిధుల నొ
 ప్పించ బల ముడిగె వారు నడంగిరి శ మించునగ్ని బడు మిడుతల వలెనే
 ఎంచుమయ్య సాధువుల జెసకను శ కొంచపడరె మదమంతయు చుల్లగ
 ఇంకవినుము నృప, పంకజనయనుని శ పొంకముడెలుపుడు వనుదేవుడు తను
 సంకటము వాయు సఖయు నందు సతి శ చంకవర్ణిలుము సాంద్రశుభము నీ
 కగునని బలుకుచు నచటి పాప గొని శ తగవున నింటివి జేకుట వింటివి
 యోగమాయ తము నలమిన నిదురను శ దూగుమాని మేల్కొని మందలో
 నందుడు తనసతి నందను గనెనని శ నందమొంద విని యలరు శ్రుతుల నిం
 పొందనేర్చి దీవించు భూమిసుర శ బృందములను రప్పించి స్నానమును
 జేసి శుచియు జెందియును నలంకృత శ్వాసీయగుచు పుణ్యాహ వాచనము
 వీశమైన లోపంబును లేకను శ జేసి పాడియావుల పెక్కింటిని
 కనక కలశ మణి వసన విశాలము శ లైన తిలల శైలముల నేడింటి
 యొనరదిగా విపులకు దానమిడె శ ఘనమైన ముదమునను దీవనలను
 వీనిజన్మకాలమును గణించిన శ దానవుల కితడు దండి సముడగును
 నల్లనివన్నెయు దిలకించినంత శ అల్ల వెన్ను డనదగు గొల్ల యితడు
 యెల్లవిధుల దోపించె నిజమ్ముగ శ బెల్లు యశమునను పెద్దగ బ్రదుకును
 నంచు బల్కుతరి సంతసములు తము శ మించు నేడ్కనాడిరి బాడిరి వం
 దించిరి గాయకు లాదిగ నంతట శ మించె ధ్వనులు మంగళతూర్యమ్ములు
 సుజనుల దీవన లక్ష్మీ బాలుని శ త్రిజగములను పూజ్యత నొందునని
 కుజనులకు వైరి, యె ప్రభుత నొప్పు శ గజబీజ నడంచు మహాత్ముడీతడు
 సురుచిరవై భవముల గీములైల్ల శ వరుస చివురు తోరణముల నొప్పెను
 విరిసె రాజ! ధూపముల వాసనలు శ గురుతరమయ్యెను పశువుల మందలు
 మిసిమి గలిగ పశపు నూనె నలదిన శ పసిమి బర్హి బర్హ ప్రథ నొప్పెను
 వాసికెక్కెనా యావులు నెద్దులు శ పసిదూడలతో నందం బగుపడె
 పాలు జల్లె పెల్లుగ పొదువులను శ యెల్లయావు లాబాలుడు పుట్టిన

కాలము నందున నందుం డలరుచు శ చాలలేమిగల వారలకెల్ల ను
 గోరకమున్నె జేర్చె ధనములను శ కోరిన గోవుల కొలదికి నెక్కువ
 సారకీర్తనలు దిక్కులు నిండిన శ సారమైన హరిభక్తి పెంపుగని
 మంద గోపకులు నందదంపతుల శ కందమైన వసనాదుల సొమ్ముల
 పొందు గూర్చ తా మందరు నట్టుల శ మందమోదముల కానికలను గొని
 వచ్చి బాలకుని లోకపాలకుని శ నిచ్చలు దీరగ కనుగొని మెచ్చుచు
 పచ్చవిలుతు బోలు నిత డన విని శ పచ్చవిల్తుగ జనకుడునా గొందరు
 పలికియు దృఢమున పాటించిరి యదే శ ఛెలగి యందరు వసంతము లాడిరి
 పాలుపెరుగు నీథుల నెన్న నేత శ చాల కుతుకముల మేలము లాడుచు
 స్త్రీల సముదయముగనిరా సేతల శ మేలి నోము ఫలియించె మనమంద
 నోలి ప్రీతిగల నందుని రాణికి శ బాలు డుదయించె మనసఖి యామెయు
 యశోద మన రాకడల గోరు యా శ కిశోరు సుందరు లాలింపున పర
 వళాన నగు మోదమ్ము మనకు గాఢ శ కిశోరు సుందరు లాలింపున పర
 యనుచు నొకరి కొక రెరిగించుచు నా శ వనితలు గుములయి శిశువును జూతము
 వనజ నయనలారా! రండు రండు శ వనజాక్షుడంట బుట్టిన బాలుడు
 గనెడము కన్నుల నని శ్రీఘ్నగతిని శ గని తను సుందరనడకల్లు చూపఱు
 లకు నింపుగలుగ వేణిభరంబుల శ పిక శుకముల చాల్ నెనయు పల్కులను
 అకలంకులు నై నడుము లసియాడ శ ముకురముల నునుపు గండతలమ్ముల
 నిగనిగ లెగయగ కుచము లల్లాడ శ నగపు వడనముల చిందాడుచుండ
 వగ లడుగుల మఱి శ్రోణి తలమ్ముల శ నగుపింప మేని సొమ్ములు ధరించి
 మేలికొమ్ముడులు వీడగ స్తనముల శ మీది హార సముదాయపు కలయిక
 లల గను పయ్యెదలును తూలగ మిను శ కులు గలిగినట్టి హాటక తనురుచి
 లలనలు మృదులంపు లలితములుగను శ గల నొయ్యారము కులుకు తళతళలు
 యెంతో కమనీయము వారిచెలుపు శ వంతల మలపును వారివిలాసము
 కాంతలిట్లు రంజిల్లు చిత్తముల శ వింతల పెక్కులుగా నా యశోద
 చెంతఁ జేరి తిలకించిరి కృష్ణు ని శ రంతరు భక్త వశేంద్రుని పురుని
 తెచ్చిన కానుక లిచ్చిరి చెచ్చెర శ హెచ్చిన ముదమున బుచ్చికొనిరి సిరి
 నచ్చిన వాని జగన్నాథుని మద శ మెచ్చిన వారల ద్రింపఁ గడంగెడు
 వాని నెత్తికొని నూనె దలయ్యెటి శ మేనున పసుపును బూసి నిర్మలము
 దనరు నీరమును బోసియు పరిశు శ దునిగాఁ జేసియు ధూపమ్మువేసి
 యొనరున న్నెదఱు నందుని సుందర శ తవయుని హరిరక్ష పామ్మమును వెన

నెనయగ జలముల గొన్నిటి ద్రిప్పియు శ మనమున నానందంబును మెరసి య
 లంకరించి సొగసైన తోట్లనిడి శ పొంకమైన పాటలను బాడుచును
 పంకజాక్షు లా పంకజవయను నిరంకుశ వృత్తుని చూచిరి యుయ్యెల
 జో జో మునిమందారా ! కృష్ణా ! శ జో జో పూర్ణేందు వదన ! సుందర !
 జో జో గోమలపల్లవ కరవద ! శ జో జో మృగరాజ మధ్య ! మాధవ !
 యని చాల బాడి ముచ్చటించి శ యా వనిత యశోదాదేవితేత మ
 న్ననలనంది తామిండ్లకు నేగిరి శ వినయగుణాకర ! విను మవ్వలి కథ
 పెక్కువిధుల భువనమ్ముల వెలయుట శ పెక్కుతోయముల నుంపుట మలపుట
 పెక్కురూపముల దాను బుట్టుటయు శ పెక్కువిద్యలకు నిలయుడైన హరి
 మక్కువగనె యాగోపాంగన లవి శ సుక్కునిప్రీమల జక్కపెంపుటల
 నిక్కుచుండె సుర సమితియు సుజనులు శ మొక్కుచుండ దా నలరెడు దేవుడు
 లోకములన్నియు నిదురించినతరి శ జోక చేయ తా వెలసిన దైవము
 శీక బూని గోపికల యూచుటల శ సోకె నిదుర తనకంచని జూపును
 జననరహితుడై జననమందె నిట శ ఘురుడు కర్మరహితాత్ము డదియు గనె
 జననిని తొల్లి యెఱుగకయ యశోద శ చుచుబాలు ద్రావవలసె బెఱుగుటకు
 హానివృద్ధులను గానని వాడయి శ ధ్యానింప పరబ్రహ్మ నా నెగడి
 మానుల తపముల నందమొందుచును శ తన కృపాపరత నందరును గోర
 మనికి యెల్ల పుడు గల తత్వమూర్తి శ నునికిపెంపు మురి పెంపు గనె మంద
 జనులవలన యా వారివ్రతమేమొ శ మునుపు జన్మముల తలపులేమొ యా
 కరణి గోపగోపికల పోషణల శ చరియించెను శ్రీజాని లీలచే
 సరణిచేష్టలను ధాతను బోలుచు శ కరము శంతనపుఁ జాపుల విష్ణుని
 స్మరణజేయ నలరారు కోపమున శ దారించె రుద్రుండు నాగ నై
 తిరుగుట గల పరబ్రహ్మమనంగను శ నిరతానందము నిత్యసుఖము చెలు
 వారఁగ పెరుగుచునుండె నందుఁడు శ సారసాక్షి వసుదేవుని భార్యను
 నారిగన్న సుతు రాముని మిక్కిలి శ చేరదీసి సౌందర్య వసనముల
 తోరమైన భూషణముల గూర్చెను శ పారిజాక్షి యా పూజల ముదమున
 నంది యతని యాదరణ నందించె శ నందనుండు యా యశోద సుతువలె
 నందచందముల నొకకళ నందుట శ నంద రద్భుతము జెందుచుండ నా
 నందుడు మధురకు జని కంసునికిని శ ముందురీతి జెల్లించె యరిని సెల
 వంది యంత దనహితుని వసుదేవు శ డెందమునను దర్శింపనెంచియును
 నందనుండు గలుగుటయును మొదల శ నందమైన దశ లాతనికి వచింప

నెంచియు వారల నూరడింపగా శ నంచితమగు వాక్యములతని కలన
 వినగా నెంచియుఁజేర వసుదేవు శ డును యానందముతోడ నసువులను
 గనినవాడ నేనైతి మరల నా శ తనువున నింతకులేవు నేఁ గనగ
 సంపితినన్నా! యవి నీవచ్చుట శ నింపితి నన్నా మరల దేహమున
 యింపున నవి నీ వచ్చుటయ్యె మఱి శ నుంపితి తృప్తిని నీబోటి తలపు
 సొంపేగద నీ సుతశతిహితులకు శ పెంపుగ నూనుని గంటివట వింటి
 ముంపుగాను నిన్ను మురిపెములింక ని శ లింపవైభవము నాకు జెందు నిక
 ముంపడు వెత మిము నెపుడు తపముల మ శ ఖంపుల పెక్కుల గానని పదవుల
 సంతతి లేదనుచింత దీరెగద శ సంతతి సద్గతి జూడ యానుగద
 సంతతి హేనుల సద్గతు లందవు శ సంతస మయె నా భాగ్యము గంటిని
 సంతతి పెక్కుల నిలువరపు వాని శ వంతు సేవింపులను గాంచు గరిమ
 యనుచు సత్కరించుచు నిటు పలికెను శ జన వినుతములగు వచనము లివిగా
 వినుము నెచ్చెలుడ సచ్చరితుడ నా శ కొనరు నింక నాపదలులేని దశ
 సకలమైన సుఖ దుఃఖముల నిడు శ వికలతఁ గను నీ తనువులు మనువులు
 నొకట నొక్కచోటను నిలుకడ గన శ బోకను బారును నేటి వజ్రదలను
 మ్రోకులు పోకల గాంచు విధముగా శ సకలమైన పరివారము లిటులనె
 వీకలు జెల్లవు కాలవశంబవి శ కాకపోవు కాగల సంగము లవి
 నీ మందల పను లున్నవె సుఖమున శ భీమమైన మోకములు దిరుగక మీ
 భూమి పచ్చికల యిరవులు గలవే శ నిర్మల జలములె కొలకుల వాగుల
 నేరుల వనముల శోభలు సెల్లునె శ మురియుచుండు) నీ బంధుహిత తతులు
 కూరిమి నెఱపుదె వారి గృహపతుల శ మేర నీకు నే జెప్పవలయునా
 బంధు మిత్రులను గూడ తనకు గల శ బంధురమా విభవముల నందకను
 కుందుదురే యవ్వారిని మోదము శ నందబోదుగా మరియొకటి వినుము
 నీతరుణి నిన్ను జనని జనకునిగ శ చేతమ్మైన నిలుపుచును దయ బోవ
 నా తనయుండట పెంపు గనుచుండె శ నాత డలరు నిడు భావిని మనకన
 నా నందుడు నవుమోమున నాతని శ నీ నందనులను జే బారిగొనె కంఠుడు
 జీనందక తప్పెను తుది నందన శ నీ నందను డందువె నానందను
 గాని లెమ్ము శోకింతువె తజ్ఞుడ శ వైన నీవు యావత్తుల గుండవు
 నిన్నుగంటి సంతసమును నందితి శ నన్నంపిన నిక పోయినత్తు నన
 పోయినమ్ము నీపనులు దీరె నిట శ యోయి! తీవరమునను మందజేరు
 ఏ యుత్పాతములో పొడమునందు శ నాయెఱుక నవియు నడగు దైవకృప

నని సెలవీయఁగ తోడి గోపకులు శ్ర వినిరి యందరును యెద్దుల
బూనికఁబూన్పిన శకటములనెక్కి శ్ర వాని నాతురత తోలి తోవ రా
గాననయ్యె నుత్పాతములు గొన్ని శ్ర మానసమున శ్రీహరిని దలపుంచి
ఆనకదుందుభి పలుకులు నిజమని శ్ర జ్ఞాన కలిమి విని గని రబ్బురమును
ధ్యానంబీశుని షరముగ తలకరు శ్ర లోన తోన వే తోలిరి బండ్లను

—* కంసుని పంపునఁ బూతన యను రాక్షసి వ్రేపల్లెకుఁ జనుదెంచుట *—

ఘోర రూపమును కూర్చి గుణంబును శ్ర భేరి బెగడు రవమును గల పూతన
నారి దురితసంచారి శిశుమారి శ్ర తిరుగును భేచరియై యెల్ల యెడల
భూమిని పురముల జనపదంబులను శ్ర నామెయి దిరుగుచు బాలురను మృతిన
నాముకొనజేయు కామరూపియగు శ్ర నేమ నీమి ధర్మముల నొప్ప నిది
ఖలుడైన కంసు పంపున మెలంగ శ్ర వలను గన్న దది పని యట్టిది ఖల
ఖలుల నెవడు బరిమార్చబుట్టె శ్రీ శ్ర లలనకు నెవ్వడు నాధుండగునో
ఇల సుజనావళి యెవ్వని నామము శ్ర వలికిన తలచిన భవముల నందరొ
లట్టివారు చరియించనైన యా శ్ర దిట్టమైన నందుని పల్లెకు రా
దట్టెను జెవులకు ధ్వని యొకటి నందు శ్ర పట్టి డంచు దా నెఱిగి తటుక్కున
గిట్టు ముదము నిందంచు నిల కుడిగి శ్ర మట్టముగల శృంగార కాంత యయె
కనులు చూపులును కమలాలోమినుకులు శ్ర కరికి కుచ గండములు గిరు లద్దాలో
మీననేత్రీ వదనము నవ్వులు యా శ్ర పున్నమ చందురు డాతని కళలగు
పన్నది కా నామిన్నును మించును శ్ర చిన్నవిగా వా శ్రోణి తలమ్ములు
నెన్నగ నిసుకల తిన్నెలను బోలు శ్ర చెన్నమించు పల్లవములు పదములు
సన్నతాంగి కొప్పును దొడ్డది యగు శ్ర వన్నెను జివురుల నేనిక్కుకైలు
యన్ని యంగములు లలితమే యొప్పు శ్ర కన్నియ యదిగా మోహినిభామ
విను మఱియు కర్ణమండల కాంతులు శ్ర నునుపుచెక్కిళ్ళ నిగనిగలాడును
ఘనమైన బడను మల్లెలాది వా శ్ర సనల సొం పమరు పుష్పదామాల
చరణముల నూపురముల విశేషము శ్ర లరయగ కరముల కంకణము లటుల
నురమున మాక్తికము లాది కేరులు శ్ర శిరమున దివ్యపు రత్నభూషణును
దనర మేలైన చీర కంచుకము శ్ర లును వృద్ధులంబగు సోయగము బిగువు
పయ్యెడ మరోజముల మీద జార శ్ర నయ్యెవిద దృష్టి యెల్ల దిశఁబార
నయ్యెడ వచ్చుట గని యా మికారి శ్ర తియ్యని విల్లుని గన్న సిరి యొకో!
మన కీయ వచ్చెనేమి ! పంపదల శ్ర తనుభావ దయను రావయ్యె గదా

వనితనెట్లు పూజింప నేర్తుమో శ కనకాంగి మనము రంజిలుట యెట్లు
 యనుచు మోహితులునైరి యావీటి శ జనులు మానమున దోగిరందమున
 వనజనేత్ర) లా యశోద మొదలుగ శ గనుచుండి గంతె యా కాంతహృదయలు
 నాతు లెల్ల దను జూడగ గృష్ణుని శ జూతు ననుచు దా నేగె లోపలికి
 భీతి లవము లేకను వడివడి నా శ యాతతాయు నారియు హతమగుటకే
 పాతక భంజను పగమేశ్వరు నికా శ వీతరాగ పరిపాలకు శౌరిని
 యాతుధాన భీకరుని శ్రీకరుని శ భూతమయుని మునిలోలు ననంతుని
 సారసాక్షి పరు సర్వాధారుని శ నారదాది ముని నాయక వందితు
 ధీరవైరి సంహారు కృపాకరు శ జేచూచె పర్యంక మధ్యమున
 బూది లోని యనలంబునఁ బోలి యశ్రరాతుల ద్రింపగ నదను గనువాని
 ఆదిన తన్నే బొరిగొను మనమున శ గుదురుకొన్న యత్నంపు వాని హరి
 ముదమున డాసెను కుచముల విషమును శ గదియ జేర్చినది గాన నది గుడిపి
 బ్రతుకు జెఱుతు నీ బాలు నటంచని శ బెదురు గనని చిత్తంబు తోడుతను
 నది బరికింపగ నబ్జనేత్రుడును శ సుదతిని జూచెను మీదెఱుగని దీ
 చెడిచె రక్కసియు దుర్బుద్ధియు నై శ గుడుప వచ్చె చనుల విషమృతనన్
 జడుపు నెఱుంగదు నేటికి నిచ్చట శ బెడుపు గనుగాక లోకము నుతింప
 నాదుసేత ఫణివలనిసేత నను శ భేద పఱుప నెంచిన దీనికి నిక
 ననుచు దాను నిదురించిన విధమున శ కనులు మూసి తా నుండె నా సుదతి
 చనుబా లాశఁగెద నీ బాలుని కని శ కనికరమును వెలి జూపి, తేపి గొనె
 కరముల బాలుని కనిరి రోహిణియు శ తరుణి యశోదయు తఱిమి వల దనుచు
 సరశను జేరిరి బాలుని యమ్మని శ యిరు పార్శ్వములను పని విరమింపగ
 వనిత కిట్లనిరి. వలదు చను గుడుప శ కనగ పసిబాలు డెటు త్రొవగలడు
 వినుమా పలుకుల గను నీదారిని శ కనకాంగీ! నీ చెయిద మిట దగదు
 మా చనుబాతే చాలు బాలునకు శ నీ చనుబా లివి యేటికి పో యన
 యో చెలులారా! పాలు పెల్లు నయె శ నాచనులను మతిలోన నరయుడని
 మాయ గుప్పి వా రనకయుండ నా శ మాయవిదారుని నక్కునను మోపి
 యోయి పినపాప! నాపాలు ద్రావు శ నాయభీష్ట మీపట్టున దీరును
 నీ యభీష్ట మింపొందు నిహమ్మున శ కాయజ జనకుని వన్నె గలాడవు
 గుణమతిని రేపు జడమతిని బోలె శ గుణహీన యయ్యు కోర్కెలటు గొనిన
 గుణవిరాజితుడు నిదుర మెలకువన శ గణనకు నబ్బరమాగ కనులు విచ్చి
 ఋణము దీరె భువి నీకో రక్కసి శ వ్రణముల పెద్దవు యమరతతి బాగడ

మొట్ట మొదట నిను మట్టగింపవలె శ నట్టె బాపవలె సుర వ్రాణ నిచయము
 ననుచు కరములను యాసురి పై నను శ కేచకను జూపియు నావులించుచును
 గన నాకలి దను పెనగొన్నటులే శ చను కుదురులపై మోపె వదనమును
 చనుగవ కరయుగమున్ జేపు కొలిపి శ యును వెంట రెండు గుటుకల గోలుట
 యును నారక్కసి మది దల్లడిలుచు శ చనుల గుడుప నే జాల బాలుడా !
 వినుము విడు విడుము చాలు చాలు నా శ ఘనుడేల విడుచు దాని యుసురులను
 గొనక భూనాథ! యా కూళశక్తి శ కనగ నొకక్షణము లోన దా బీల్చె
 జనని పగిది తన యురభరముల నిడె శ ఘనపదమును నీ దనుజ వడయడెటు
 వనజనయను డీ పగిది దాన విని శ తనువు బాయ పాణంబుల గొనియెను
 వనమాలి మనము లోని తలపేమొ శ దనుజను తనపదమున జేర్చదలచె
 తనువటు భూమిని బడియె రక్కసిది శ దాని వెలుగు పరమేళు దరిజేరె
 ఇటు లా పూతన యిల గూలుట గన శ పటుతరమగు వజ్రంపుధారచే
 తటుకున బడెడి మహాగిరి బోలెను శ స్ఫుటమగు భయకర ధ్వని నిండ్ల దిశల
 గొల్లె లెల్లమతి దప్పి యూల్కొనిరి శ డుల్లె తార లంబుధులు గలంగెను
 ఎల్ల గిరులతో క్షీతియు నల్లాడె శ యుల్లములను నలుకయ్యె యెల్లరకు
 మొదటి రూపు తోడనె చచ్చుటయును శ విదిత మగునుగద నాడువ్యశవము
 కుదురుకొనగ నారై న శ్రోశముల శ మేదిసీతలము తా నాకృమించె
 దారుణమగు వక్రంపు కోరలును శ ఘోరమైన గుహ బోలు నాసికము
 నరభీకరంబు నగు నా వదనము శ చిరతమంబుగల నూతులు కన్నులు
 పెను గొండలచా లమరు స్తనంబులు శ గన పెద్ద దిబ్బలను పిటుదులు సా
 గిన కట్టలు కరచరణంబులు నింకెన చెఱువునకు తులయగు కడుపును
 కలిగి యుండె నా కఠినపు పీనుగు శ దిలకించిరి గోపకులు భయపడిరి
 కలుగజే విషమగతి బాలకునకు శ నిలయము విషమును విషధరమె శయ్య
 కల సఖుండట్టె విషగళుండగును శ అలరున విషధర రిపుడు వాహనము
 తలప నావిషపు పొత్తుడు కొడుకగు శ కలత బడెడు పూతన స్తన విషమున
 జలరుహ నయనున కిటు విషసంతతి శ కలకాలము హితమయ్యె యుండుట
 చాల భీతిలె నేమొ బాలుండు శ లీలయానె యా యాడుది రాక్షసి
 నేల బాలియు కారణమేమో యని శ యాలసించకను పరువున పాపని
 దాసి యెత్తికొని రోహిణి యశోద శ యా సుర రక్షకు కేశవుని మొక్కి
 మోసము త్రొల్పినచేపుండికడని శ వే సుసితికై రక్ష బెడుదుమని
 యా వెలదులు కీఘ్రతను శుద్ధులయి శ పాపనమని యావుల తోక దిప్పి

గోవుల దుమ్మును మూత్రమును జల్లి శ్రీ యావల గోమయమున దేహములది
 తా మాచమింది రక్షాదక్షత శ్రీ నేను విధులెల్ల నెఱిగి యుండుటను
 నామముల బీజన్యాసముకాజేసి శ్రీ యామంజల బాలుని కృష్ణుని గని
 చిన్నియన్న! నీ యడుగు లజుండును శ్రీ జానువు లనిలుడు దొడలు యజ్ఞుడును
 నెన్నగ కటిశల మచ్చుతుండు నీ శ్రీ మిన్నయగు కడుపు నా హయాస్యమును
 హృదయము కేశవుడు రమేశుండును శ్రీ సదయు డినుడు కంఠస్మృత భుజస్మృత
 భిదుర వందితుడు చతుర్భుజుండును శ్రీ ముదమున నుపక్రముండు ముఖస్మృత
 శిరము నీశ్వరుడు సంరక్షింతురు శ్రీ మురిజేము గను నీ ముందున చక్రియు
 హరియు గదాధరుడయ్య వెనుకనుకా శ్రీ వరధనువు నసియు ధరియించువాడు
 ఇరు పార్శ్వస్మృత వారి నామములు శ్రీ వరుసగ మధువైరియు వికుంఠుడును
 తరమున మూలల గదాధరుండై శ్రీ మరి శంఖ చక్రధరు డురుగాయుడు
 నరయును యామీదను దేవేంద్రుడు మరి శ్రీ వరమతి యా తార్మ్యుండు క్రిందునను
 సరళస్మృత హలధరుడగు పురుషుడు శ్రీ కరమొప్ప నంతటను బోత్తు రిటుల
 పదిలముగ హృషీకేశుండును నీ శ్రీ పది యొక్క యిందియముల గా పండు
 పది ప్రాణంబుల నారాయణుండు శ్రీ సదయుడై బోచు చిత్తమును శ్వేత
 ద్వీపపతి యటులె నీమనంబు యో శ్రీ గంపు నేత కపిలుడు నీ బుద్ధికి
 కాపరియు బృశ్ని గర్భ డహంకా శ్రీ రవు పనులను భగవంతుడు పరుడును
 నాపగిదియె నీడల గోవిందుడు శ్రీ ప్రాపు శయనమున మాధవుడును నీ
 నడచుతరిని కేశవుడును కూర్చును శ్రీ వడుపున శ్రీపతి బోత్తురింకనున్
 గుడుచునెడను యాయజ్ఞ భుజుడు తా శ్రీ కడు భయదు డతడు సర్వ గ్రహములకు
 అన్న! శ్రీకృష్ణ! ఇట్టి రక్షగల శ్రీ నిన్ను దలచుపా రందు కలలోఁ
 గన్నచెడుగులను గానరు గా య శ్రీ ట్లెన్నువారి బాల గ్రహంబులును
 ముసలుల గ్రహములు కూష్మాండులు రా శ్రీ తన భూతప్రేత యక్షపిశాచా
 ది సమస్త వినాయకులు గోటరా శ్రీ ది సకలు రట్ల దేవతలు జ్యేష్ఠ
 పూతనాదిగా మాతృకా గణం శ్రీ బాతరుణంబున నశియింతురు నౌ
 చెడుగందరు నీయందు ప్రాణముల శ్రీ నడకలు నిందియముల తను నిరోధ
 మడుగంటును నున్మాదరోగములు శ్రీ చెడు నట్లనె యపస్మార మహాత్మా
 తమ్ములెల్ల నిను బొందకుండు గా శ్రీ యమ్మలహా మాదీవన లివి; నీ
 కిమ్మగు సౌఖ్యము గూర్చు ననుచు యా శ్రీ కొమ్మ యశోదా దేవి పాపనికా
 చన్నుగుడిపి పవళింపఁ జేయగనే శ్రీ కన్నుల కూర్మందిన యటండు నా
 యన్నను నుద్వేషల నూప బాడుచును శ్రీ గగ్గన్నన వచ్చిరి సంపాదులంత

మందను గాంచిరి పూతన శవమును శ్రీ తందరపడి నిజ మెఱిసి ధైర్యమున
 నందు డాదిగా బాలుని జూచిరి శ్రీ నందము నందిరి యావల దనుజకు
 మందమైన చితి జేర్చి దహించగ శ్రీ నందంది ముందె దాని ఖండించి
 మందకు దూరముగా నొకతలమ్ము శ్రీ నందు నేమించి యందరట జేరి
 పొందించి రగ్ని కాంతదేహమ్ము శ్రీ నందులేని పొగ గ్రమ్మె నామేర
 అందు నగరు మొదలైన వాసనలు శ్రీ మంద కుతుకములు నిండ వెలువడిన
 నందు డద్భుతము నందె నంగరట శ్రీ మందయాచ యఘమంతయు బోగా
 నందమించె నీ ఫక్కి సువాసన శ్రీ లందెగాదె యీ నందకుమారుడే
 దీని కలుషంబు లడపెను నటుగా శ్రీ దేవి యీ దనుజ పాపి కిదిఁబట్లు
 స్థానం బయె నిది యద్భుతంబనుచు శ్రీ దాన విని పొగడి మరియు ననిరి యే
 తిరమనిరి రాజ దనుజ విషమునే శ్రీ పరపుగ జేర్చిన పాల్ద్రావి నంత
 పరమ పదమిచ్చె తరుణి యశోదకు శ్రీ వరదు డే మిచ్చునో పోషణకై
 నరిసిన నట్టిడ గోవులు క్షీరాల్ శ్రీ శరసిజనేత్రుం డే మీయు నొక్కొ!
 పరమందు వీరు ముక్తి నెలపు మొద శ్రీ లరసి మోదింతు రిదె నిజంబు నూ
 హరి నిటు బెంచుచు చనుబాలిచ్చుచు శ్రీ కర చరణాదుల తన తఱువుబ్రాకు
 వరుసల కుతుకము నందు నందు సతి శ్రీ పరమ రసాయన మగు భవపు రుజుల
 తిరముగ దా నీ తేరగు భక్తులకు శ్రీ నరనాథా యన నామునిని శుకుని
 ఘనుని గురుని మోడమునను గనుగొని శ్రీ వినజెప్పు మవల వనజాక్ష చరిత
 భువిని దుష్టులను మాపె నే వలను శ్రీ దవలె నేవిధిని గోపికల ప్రియుల
 ప్రవిమల మందును విష్ణుకథలు విన శ్రీ గవయ నీను యేకలతను సంస్మృతి
 ననిన హర్ష మున నాముని యటులను శ్రీ వినుము రాజ! వనజారి బావయిటు
 దనుజుల చెఱుపంగ దనరె కృష్ణుడయి శ్రీ వనజాశనునకు నుడివిన మేరకు
 పూతన నటు దన నెలపునకు బంపి శ్రీ నూతన చర్యల మాతల నలరిచే
 నా తమ్మి కనులవాడు నల్లనయ శ్రీ చాతుర్యము జూపగ కొన్నాళ్లను
 నొదిగిల బారలగ నది గని యాగమ శ్రీ విదుల విప్రులను నదయతనుజేర్చి
 విధిమంత్రములను నభిషేకాదుల శ్రీ గదియగ జేసియు దానముల నిచ్చి
 గోపిక లలరగ మంగళకరముగ శ్రీ నోపిన పాద్యపు ధ్యనుల గీతముల
 పాపని దీవన లంద సావులను శ్రీ నేవువి శరసాన్నముల వస్త్రముల

∴ బాల కృష్ణుండు శకటమును దన పాదముచే గూలఁ దన్నుట :-

ప్రాపించిన ధాన్యముల ధనముల శ్రీ నోపికఁ దాపక సత్సత్తుల కిడి

పను లచటివిగా నెల్లరను నంపు శ పనుల బాలు తమ శకటము క్రిందున
 మది కింపుగ శయ్యగూర్చి భద్రత శ నిదుర బుచ్చి వే వేగవత్తునని
 యెదలోఁ దలచియు సరిగ నప్పనికి శ ముదవతి బో సందయెనని కంసుని
 పదిలమైన ముదలను గొంచు వచ్చి శ యదను వేచి యుండిన శకటు డనెడు
 యదయుఁడు దనుజుఁడు ముదమున దోగుచు శ భీదురపాణి సన్నతుని గనుంగొని
 పూతనాంతకుడు వీడే యానో శ చేతనం బుడుగు నాచే దప్పక
 వీతభయుండౌ నధిపుడు కంసుఁడు శ భీతి దొలగు నాబోటి వారలకు
 నం చా బండిని నావేశించియు శ దుగ్రించు మార్గము నాలోచించుచు
 జించుదు నా ప్రాణముల చక్రమున శ దుగ్రించుదు నా కుత్తుక నే బారి య
 డంచుదు నాకూబరముల చేతను శ నొంచుదు నా యీ కించుని పదమున
 ననుచు దనుజు డీటు దలచె జులకనను శ వనమాలి యెరిగె వాని చిత్తమును
 నను జెనకే మనువు జెడెదవు మూఢా ! శ కనవు నీపాలు కదిసె నంతు నిను
 ననుచు మనము నిద్రచు మేల్కొన్న యట్లు శ తనువు నిక్కించి చన్నుకేడ్చి నటు
 దోపుచు సన్నిధి రానైన బండి శ నాపగిడె దన్నె వామచరణమున
 నూటిగ దన్నిన వేల్చునను వాడు శ వాటము దప్పియు మింటికి నెగసియు
 డీటు కొలది పైబోయి పుడమిపై శ పాటన గిరగిర పడియె నద్భుతము
 దానవుండు తన మొదలి యాకృతిని శ నూని ప్రాణముల బాసి యా విధిని
 గాననయె తనువు ఘోరతరంబున శ దాన నమరు లెల్లను సంతసిలిరి
 బండి మింటిపై కెగసి క్రిందువడె శ బండమీద బడు మట్టి పాత్రవలె
 గండులు వదలియు ఇరు సొక్కచోట శ రెండు తిరుగుడులు చెదర పరము వే
 లొకటను గూలెను నొగలు కుదురు జెడె శ వికలచిత్తులై గోపికలు బెగడ
 యకట బాలు డేమయ్యెను అంచును శ కకవికలైన మనముల జీరియు
 వికవిక నవ్వున నున్నవాని గని శ చకచకను దీసి చక్క నెత్తికొని
 పాపని యంకము జేర్చి పాలిచ్చి శ పాటలగంధి యశోద భీతిగొను
 యాపట్టును విని నందు డాతురత శ నాపట్టిని జూడంగ వచ్చె యా
 శకటపు చెడువును గని వెఱగునంది శ సకల దక్షుడు దేవుడు శ్రీపతి
 సకల శుభాంగుడె యీ చిట్టిని కృపాప్రకటింప బోచెనని సర్వము విస
 సరగున బ్రాహ్మణ వరుల రప్పించి శ యరసి గృహశాంతికై దానమిచ్చి
 హరిహరాది దివ్యులను స్మరియించె శ నరసి మ్రొక్కి వారలను తిరమిని
 తరుణి రోహిణియు సంతకమండెను శ కర మాలోచించిరి యా తెఱంగు
 బాలురు కొందరు పాపజే యట్లు శ నేలపాలుగా బండిని దన్నెను

చాలుగొనియు మేమిందే యుంటిమి శ నా లక్ష్మ్యముంప రాశిశువుల నుడి
డింభకు డెక్కడ శకటము నెట్లు విశ్చంభణమునం దానెగయ జిమ్ముటలు
యంబర తలమున నది యూడుడుట శ శౌంబర మిదియే పగిదియై లగ్గయె

-: తృణావర్తుడను రాక్షసుడు సుడిగాలియై కృష్ణుని నెత్తుకొనిపోవుట :-

గాక విచారింపను నేల యనుచు శ వే కడకల గొనియుండి రొకనాడు
యా కమలాక్షి యశోద బుడుత డిపు శ డాకలి గొనెనని వేగ నెత్తుకొని
తోడల నిడుకొంచు ప్రేమ క్షీరముల శ గుడుపుచుండ విభ్రాంతి దనరు గా
కడు భారము తా నయ్యెను గృష్ణుడు శ పడతి యటు డించె విభ్రమము వాయ
నేడు నేమికలముననో బాలుండు శ చూడ నాకు బరువయ్యె నబ్బురము
దొడ్డ శిఖరమును బోలె దోచె బ్రహ్మాండనాయకుం డగు సీతండు
దండి దనుజ తండముల దునుపగా శ నిండు కృపను ధర వెలసె గావలయు
సేతలు చూపులు చిత్రతరములగు శ సీతని పొంకము హరిని బోలు నను
నంతలోన కంసుని సఖు డొక డా శ చెంతనున్న సుడిగాలి రాక్షసుడు
వింతయైన సుడివడుల దిరుగుచును శ అంతు జెమటకై యంబర వీధి క
నంతు గృష్ణు పిన్నాతని గొనిపోవంతున నెల్లర కనుల దుమ్ము జొర
సుడినిడ మందకు సుడిసుడి తా గొని శ వడి మది ముసగుట కసిబిసి వారు గ
నెడి పగిదిని తా కృష్ణుని నెత్తుక శ కడు తీవరంబునను మింటఁ జేరె
సుడివడు తెరుగని శ్రీ మాధవుండు శ సుడిగాలి దనుజు కడక నొక్కింత
సుడిసి నట్లుండి యంతలోన హరి శ మెడ బిగియబట్టుకొని నలుపుచు దా
క్రింద దిగగ నట్టు లనె బట్టుకొని శ మందముగా నది బిగియంగ నైన
సందు నెఱిగి రక్కసుడు వాడిమెయి శ నందిన బలమున నందు బాలు వడ
లించుకొనగడగ విడువడు కంఠము శ మించు వేగమున దిరిగె రాక్షసుడు
ఇంచుకేని గనరాదు భాను డా శ మించిన ధూళిని దిక్కులన్ని యటే
చీకటి గ్రమ్మెను దుఃఖించి రచట శ లోకమున భయము సోకె గతియేది
యీకడగండ్లను దాటు పేపగిది? శ ఆ కమలనాభునకు నిది యివ్వమ!
జోక జేసికొను తరము మనకు లే శ దీకలవరమున బాలు రేమైరొ
యంచు నొకరి నొక రాసించని తరి శ నొంచె బలమ్మును దనుజుని కంఠము
మించుసత్తి హరి ధరణికి దిగ జింతించె వాడు నీలాటి బాలునే
గాంచలేదుగా వీడు విష్ణువగు శ మంచు తనువుచై నాక వడలుకొని
సంచరించు సయముల చందమున శ నెంచె సుగుణ రత్నాకరు దనుజ ని

రాకరు శుభకరు సుజనమోదకరు శ సకలలోక పాలనకరు నీశ్వరు
 నాకచరాధయకరుని శ్రీహరిని శ లోకనాథు డా దనుజుని ఖగమును
 నుజీని లాగినటు బరువగుచు ఊతిని శ దరిసి యటె విసరి పుడమిని జదియగ
 గిరిగిర దిరుగుచుఁ బడెను ఊతిఁ దనువు శ నరసిన తిల లంతటి ఖండములుగ
 నుజుము నుజుముగా హరియు పీఠుపై శ సరళపు గతినాడుచు నుండెను నా
 నందమయుండయి నందనందనుడు శ కుందుఁ దీర్చె సురబృందంబుల కటు
 తొందర లడంగు మోదంబులు భువి శ యందు సందుగొన నయ్యె జనానికి
 గన్నులఁ దెరిచి యశోదబాలకుడు శ నన్నిధిలేకుంటును సతి యెఱింగి
 మిన్ను మన్ను దెలియంగ రాక నో శ యన్నా! కృష్ణా! ఎందుచుంటివో!
 నన్నుఁబాసి యెచ్చటికి దొలగితివో? శ పిన్నబాల ని న్నేమఱితినిగా
 యెన్న డెవ్వరికి దట్టని సుడి యీ శ తెన్నున నిందున బుట్టె నిను గాన
 కున్న మున్నీటి కలము మాబ్రతుకు శ లెన్నగ తీరము జెందుచే వన్నె
 కుందు బాయు నీ యందము గాంచిన శ ముందు ముకుందుడు మాయందున దయ
 నందింపు నోము నే నోచి యుంటె శ కుందు బాపు నాదేవు డింతటనె
 ఇచ్చట దించితె యాడుచుంటినే శ ముచ్చట వెలయఁగ నాతండ్రి! యిక
 యెచ్చట జూతునో యేది నాకు గతి శ అచ్చనేమొ మోదమున నిను గనగ
 స్వచ్ఛము బొచ్చముగా నోమితి నో శ యిచ్చ నెవ్వరిని తొలి భేదపరచి
 మృచ్చిల్లి నటుగా వారి కౌతుకము శ చెచ్చెర మూపియు జేఱియుంటి నొకొ!
 తేరువేది కృష్ణ! నాకు నీమంద శ కరయగ దైవము కీడు దొలప డాకొ!
 సరళ హృదయ సంచారి! పరమాత్మ శ వరదుడవుగ దిగ్విరులు నుతింతురె
 పరమ మునుల తల పామెయి వర్తిలు శ తరుణమున మాకు యది నాము గాత
 పటువున నిల్తు మ్మై న నాదేవు శ నిట కీఘ్రగతిని నిల్పుదు మను
 తటమున నే యా దనుజుడు గూలుట శ దిటము చెడక నాబాలుడు రాక్షసు
 గుటుకు మనిపించి యెడ వ్రేలుచుండె శ జటుల సన్నుతుని భయ మడరు నెట్లు
 స్ఫుటతరతేజుని శ్రీ కృష్ణుని కొ శ గిటుజేర్చుకొనిగి గోపకామినులు
 పటుతరముగ యశోద జేర్చిన శ మటు మాయమయ్యె బోటికి వేదన
 యటుగా నాబాలకు రక్షబెట్టి శ ఇటులనె నాముదవతి కృష్ణు గాంచి
 చేటు దప్పి నను జేరితివా యా శ రాట మణగె శ్రీదేవు డీశ్వరుడు
 చోటంది నిన్ను జేరనొ దనుజుని శ గిటు మాపె నది యాయుర్బలాది
 కముల నొప్పునది గద నాడింభక శ కృమమున నశించు నిను డాసి సంత
 తుములమైన యాడుదలు సర్వములు శ శమియించును నీవారి వెలలన్ని

కోటిదేవతల మోకరింపడ నీ శ్రీ బోటి సుతుని నా పుణ్యనిధానుని
 చేటు గూర్చరా చెనటుల నెడఁగ శ్రీ గోటు నీటు నిచుజేర్చిన కలమున
 నీవు మేటి గుణతతి నలరెదవని శ్రీ దేవదేవు డీవిధి బోవగ నయె
 కేవల మతి జూడగ నాచావుల శ్రీ గావ దలంపడు రాయుడులనె యిడు
 నారాయణు పరమేశు జనార్దను శ్రీ దూరదురిత సురశేశ తల్పుగుని
 సారథి క్తి సంస్తుతుల నగసిన న శ్రీ పారము సద్వృత్తుల నందు శుభము
 మేర యగును నే తప జఃఘలమొ శ్రీ దారె మమ్ము సీతరిని యాపదలు
 తూరమయ్యెనని యెంచుచుండ నటు శ్రీ జేరె నందు డతి విస్మయతఁగా యా
 నా డానకదుందుభి యాడినట్టి శ్రీ గూఢ వాక్యముల ఫలమిదె యానని
 వేడె హరిని కరివరదుని విష్ణుని శ్రీ వేడుక వెలయఁగ నావలను విచుము
 యొక నాటను గృహకృత్యములు దీర శ్రీ యకలంకాత్మ యశోద సర్వలిని
 సుకుమారు కృష్ణు సంతమునజేర్చి శ్రీ సకుతూహలమున జేపుగొని పాల
 ద్రావింప నెంచి వదనమ్ము నిమిరి శ్రీ యావరుసన సురమున ముఖముగూర్చి
 యా వనజయచు భావము తృప్తిని శ్రీ దావల మందుట లోనఁ దలపోసి
 మెల్ల న చన్నులఁ దప్పించి యంత శ్రీ వల్లన పచులకుఁ దాఁ బోవ దలంప
 లిల్లలితరూప బాలుని నొకపరి శ్రీ యల్లన గాంచిన యంతలోనె నా
 డింభకుం డావలింపుచు తల్లిని శ్రీ యంభోజ గర్భునకు తొల్లి తన వి
 జృంభమాణ కృపజూపిన మాయా శ్రీ స్తంభనంబైన విశ్వరూపంబు
 జూడగాఁజేసి తనవదనములో శ్రీ జూడల పెక్కుల నేటు దిలకించిన
 వేడుకయు నబ్బురంబు విభ్రమము శ్రీ జోడుకొనగ నా యువిదయుఁ గాంచెను
 చాలు జలనిధులు మేలి కులగిరులు శ్రీ డాలుమించు దిననాథ చంద్రముల
 గారి నేల నాకసమును ననలము శ్రీ వాలాయమందు దిశలు నకలంపు
 దారలు గ్రహములు దనరు భువనములు శ్రీ చరము లచరసంజాతము లన్నియు
 భూతజాలములు పుణ్యసరిత్తులు శ్రీ పాతక రహితుల నందు సదనములు
 చూతల మెప్పుగు దివ్యలయములు శ్రీ నాతతంబు పౌండర్యవికాశము
 లన్ని గాంచి కనోడ్చె కరము లటు శ్రీ సన్నల సంస్తుతి వెన్నుని పరముగ
 చిన్న బాలుగా నెన్నితి నారా ! శ్రీ మున్ను యజుని గన్నాడు ఈయన్న
 మున్న పుణ్యముల సారంబున నా శ్రీ కిన్ని జూపించె నితడు జగత్పతి
 సకల నియంతయు సర్వాధికుండు శ్రీ సకుటీలుల మాప నిటు నుద్భవంబు
 ప్రకటించె ననుచు మానవిన్నూర్తి శ్రీ పికవాణి వొంద నాలీల మలపె
 నకలంక చరిత యా నందువనిత శ్రీ చకచకల మెలఁగు తనయు నెత్తుకొనె

యొకదినమున నచ్చటికి గర్గముని శ వికసితమగు వరహసిత వదనమున
 సకల లోకపాలకుల బాలకుల శ యకలంకుల బలరామ కృష్ణులను
 నికరమందు నానందసమృద్ధత శ కిసలయ మ్మంద వీక్షింపగ నా
 వసుదేవు పంపునను మునివరిష్ఠు శ డసమాన సిద్ధ సన్నత గుణుండు
 విసువని నిష్ఠాపరతంత్రుడు మఱి శ కుసుమాయుధు జనకుని ప్రియభక్తవరుడు
 తా మాధవు దివ్యావతారమును శ భూమి చరింపగనే దశల నంది
 బాముల సజ్జన కోటి నప్పించి శ నామకీర్తనము భక్తుల నిలుపునొ
 యా మాన మెన్ని నందునకు బ్రీయము శ సామంత మందజ్ఞేతునని రాగ
 నాతరి నందుడు యెదురువచ్చి తన శ చేతులు శిరమున మోడ్చి గొనియాడి
 పూతహృదయు డీ మహనీయు డిందు శ నేతలంపునను రానయ్యె ననుచు
 నూరకవత్తురై మహనీయులు మా శ దూరపు పల్లెలకయ్య ! మిము గొల్వ
 నేగమయ్య ! ధర్మముల విధులన్ని శ కూరిమిని మీరు మా మొక్కు లంది
 యాదరంబు పెంపొందు దీవనల శ చే దుర్మతంబు మాయందు బాప
 గా దోడెంతురు మీవంటివారు శ గాదె మహనీయ నాచిన్న సేవ
 గొనుమా ! మునీంద్ర ! మీ రాకవలను శ ననవొందనైతి వినకొలంకును
 తన దివ్యతరగలను మిన్నువాక శ గననెంచినట్లు నే సపవిత్రుడ
 నీతి నిపుణుడవు నీవు మహనీయ శ జ్యోతిశ్శాస్త్రము నీ హృన్నిలయము
 యో తత్వజ్ఞ ! యదు వంశజులకు శ నూత నీ బోధగా కాంతి గాంచ
 గలిగెడు వారికి మీరిందు రాగ శ తలపేమి యొక్కో యజ్ఞాపింపుడు
 ఇలను ధన్యజ్ఞున సయ్యెడ దాస్యతి శ యలఘుడవు స్వామి ! నామనవి యొకటి
 తిలకింపవలయు నా బాలకులను శ యల వీరివృద్ధి చోద్యంపు చరిత
 లలవడు నొకొ యని వీక్షింప తనదు శ నిలయమున జేర్చి సశులు తా పూజ
 సలిపి యాపిన్నలను మొక్కించిన శ లలి నిక్క గాంచ మహానిడింభకుల
 మునుల శరణ్యుల మూర్తుల నిరువుర శ తనదు నయనములు సాఫల్యముగా
 గనియు నందు నేకతమున వారల శ ఘనము జన్మంబు దుర్లభంబు నొ
 మనకు జగమునకు విసుము రహస్యపు శ ధుని వీరిలీల కరుణామయంబు
 మునుల పీఠిడము సుజనాహ్లాదము శ వినదగును విష్ణువగు కృష్ణవర్ణు
 డితడు దేవకికి బుట్టి యానాడు శ స్తుతిని పవిత్రత గలవాడ వగుట
 సుతు డన నీకడ బెరుగు చోద్యముగ శ ఇత డనంతండు మహిమ చొప్పులులె
 మోహన గాత్రులు ఆహిత హంతకులు శ నూహకు మింతురు విక్రమచర్యుల
 దోహదాల గడపుటకై దిట్టమిందు శ దోహలంబంద నుందు రికముండు

ముందుజూచెదవు వీరియున్నతిని శ సందియ మందకు కంసునికి దేవి
యందె వచించెను తా మింట నిలిచి శ యుందువనె జన్మ యా జగజ్జనని
బృందారకవందిత యోగమాను శ నందన నీకయె యది హరిమతియే
ఇత డీపుడు నల్లవన్నెను చాల్చుట శ సతతము కృష్ణాఖ్యను ప్రసిద్ధుడు
వితతమ్ముగు నామములు కార్యముల శ చతురతల పెక్కు యుగయుగమ్ములను
ధవళాదివర్ణముల ముందొప్పును శ చెవుల విందు చారిత్రాలు పెల్లగు
కవుల వర్ణనలు నగు ననంతములు శ భువి దివిచారుల స్తుతులు బహుళములు
గానగు నిజంబు వసుదేవసుతుడు శ గాన నిపుడు వాసుదేవు డితడగు
దాన వారి యంకిత మీతని గుఱి శ వేనమ్ము ధన్యుడవు రాము డితడు
బలుడు బలభద్రుడును బలరాముడు శ ఖలభంజనుడు సంకర్షణుడు
తేలుపువన్నెగల మూర్తియిత డల్లె శ తెలిపితిని రక్ష కూర్పు మీ నుడుల
వీరు నారాయణాంశజనితులయి శ భారము భూమికి చాలున నొప్పెదరు
మీరు భక్తి పోషింపుడు దనుజుల శ పార మాయలను జేయ గవయుదురు
వారెల్ల కాలవశమున జెడుదురు శ జేరెదరు ముక్తి మహిమల దలంచి
మేలు బొందు మిము కృమములు నిట్టివి శ బాలుడితడు బ్రహ్మాండరక్షకుడు
కాల గళు సఖుడు ధ్యానప్రియుండగు శ జాలి దూలు నీ నీలశరీరుని
సేవ మీకజ్ఞె మీపూర్వతపము శ చేవ సిద్ధించె యాలించితి విక
ఖోవలయు నేను నెలవును జేరగ శ దేవదేవు నీతని వృద్ధి నంద
దీవించితి నని పూజింప నలరి శ సావిధిన మరలి వసుదేవుఁ జేరి
దేవకీయు నుబ్బ విన జెప్పె నచటి శ సావకాశముల కొఱత వడకుండ
తనగీముఁ జేరె గర్గమునీందుడు శ జనవరా! శూరసేను సుతఁ డలరె

-: శ్రీకృష్ణ బలరాముల బాలకీర్తిడాభివర్ణనము :-

విను మీక గోపాలబాలుడౌ శ్రీ శ వనితాకళతు కృష్ణుని బాల్యము
బాలశకాంకుని బోలె దినదినము శ బాలురు వృద్ధిని గనిరి యది సెవుడు
యా లలితాంగుల యనుదినవర్తన శ లాలక్ష్మ్యమొప్పు కళాస్ఫురత్వము
శేఖ్య సాచి దోగాడుచు కూర్చొని శ కాళ్యుఁడదిలముగ నిలువబడుచు త
ప్పు శృంగుగులనుకొ మెల్ల న నడచుచు శ నిశ్చ కడపలను చాటుచు నవ్వల
కొంగు లూతగొని వెంట నరుగుచును శ సింగారము గూర్పంగ తప్పుకొని
రం గారెడి గోవుల తోకల వడ శ లంగ బోక నవి తిరుగ దిరుగుచును
ఋరడల మేనుల నలదగఁ బారుచు శ తరమున జన్నుల కేడ్చి యమ్ములను

సరసః శ్రేరి తోడలెక్కి కంఠముల శ నురములను మోపి చేప దడుముచును
 బిరబిర క్షీరము లాని తృప్తి గొని శ సరసరః దోలఁగుచు చక్కిని వచ్చిన
 పెరబాలురతోఁ గూడి యలరుచును శ దరియ నురుకుచును వేళలను బెద్ద
 తడవుల నాడుచు తల్లుల గునుకుచు శ కడు విలసిల్ల గ తనువంగములును
 దృఢతరములు నై చూపరులకు నిం శ పడర దలఁచి సంతసమున నమరులు
 తడవుల నుతింప రంభాదు లాడ శ తడవుల మోములు తత్ప్రసంగతినీ
 తడబాటు చిహ్నముల నరులు గూడ శ తడవుల భయములు వీడె సుజనులకు
 తల్లుల చన్నుల పాలు గోలుటల శ ఎల్ల భువనముల నేలెడు మూర్తులు
 వల్ల గొనిరి యందులను నగుసాకు శ నల్ల సనంబుల మాత లచలులుగ
 వెల్లివిరియు యోగామృత పానుల శ నల్లకొన్న సంతసము తము జెల్ల
 నల్లారుముద్దు లెల్లరకును గా శ నల్ల బలరామకృష్ణులు నొప్పిరి
 వదనకాంతి బాలార్కచంద్రులను శ మదిలో బోల్పగ పరువునను హరులు
 కుదిరికల శిరములను నిక్కించుట శ గదియు నంకమది పన్నగ వరముల
 బోల గన్నడుదు రేనుఁగు కొదముల శ చాలున పంకములను రంగమింప
 బాలుఁడు యశోద పాపడు కృష్ణుఁడు శ లీల గొని యామె నమ్మయని బిలువ
 నిమ్మున నేర్చెను ముందున యమ్ముల శ కొమ్ముల నెన్నడు గవయక దా మువు
 రమ్ముల కవ్వల నెమ్మదిని మెలఁగు శ యెమ్మెకాడు బాల్యమ్మున విధిగా
 వెలసెను మాయావిజితుడు నవ్వున శ యల వేదరాశి పలువిధుల తన్నఁ
 దలకొని నుతింప తా తరమందెడు శ నలినాంబకుండు నవ్వ వృద్ధిగనె
 పుడమియు మిన్నును పూర్వంబున రెండడుగుల నామిన మూర్తిపలుడు దా
 నడుగుల దృఢమున ముందరకు నిగుడ శ నడుగు లడుగంటుటను రివుల దోప
 బడుట నూచించు విజ్ఞులదృష్టిని శ కడుచోద్యమ్ములు స్వేచ్ఛ చలనములు
 పలుకులు విందులు శ్రేతుల కెల్లరకు శ ఇల నడయాటలు నేత్రోత్సవములు
 వల నందు పనులు నద్భుతమ్ములగు శ నల రామ కృష్ణ లవిమగు నృపవర !
 హరి తా కృష్ణుడు తాను హరుభాతి శ పరిగణన నిక్కు బాల్యమం దిటుల
 హరునకు దనకు నభేదము గను డను శ సరణి బాలుపందె భూరజమె భూతి
 ముందర వెలసిన ముత్తైంపుబొట్టు శ చందము బాల శకాంకుని కళగా
 యందమొప్ప ఫాలమున రక్షకయి శ చెందించు జాక్కబొట్టు వీక్షణను
 కాముని గెలిచిన తన్నది యనఁగా శ నా మాడ్కిని కందమున నీలమణి
 యా మహాదేవుని గంశకంఠమును శ సామం బందగ నీబాలు మెడను
 వేళిలు హారములు బోల్ప దగుఱు గా శ జాలునను నురగహారముల తీవ

చాలిట్టు నొప్పె నీ పరముడు హరి శ్రీ మేలందు ఛాయ నా నుమేశునకు
 పినబాలుర నేమారక తల్లులు శ్రీ కనుల చక్కి తప్పంగనీక లా
 లనల పశువులను బారి తప్పింతు శ్రీ రనల, జల, కంట కాదుల తలముల
 భీతి గొల్పు బోసీక కాచియును శ్రీ చేతనై న రక్షణల గూర్చుచును
 ప్రీతి గొనిరి చిత్తముల లీలలకు శ్రీ యా తరుణమందు పలుకు పలుకులకు
 తాతా! యువ్వా! యమ్మా! నానా! శ్రీ దా, తే, మా, నా, పాపా, మామా
 యని దినదినముల నేర్చున నుడువుచు శ్రీ తనువు లా కళలు నిగ్గ జననులకు
 వనితాజనముల మెలమెలన విడిచి శ్రీ పనులు విడిచి గోపకులు తముఁ జూడ
 రామకృష్ణు లాతెరఁగున నట లీ శ్రీ లామనుజ గొలురై చరియించిరి
 రామ లంద రభిరామత వారి విశ్రామము లేకను వర్జింతు రెపుడు
 తా మొనరించిన యఘరాశి తొలిది శ్రీ నామ మడగె వారెంతటి ధన్యులొ
 చప్పుడు జేయకు మంచు జంకె నిడ శ్రీ దప్పుడు నలుగం బారి యంతలో
 నెప్పటి యట్లన అంతుఁ జేసి తమ శ్రీ చొప్పు దప్పుకొన యువ్వా! విందులు
 ఇప్పుడె వచ్చిరి జూడు మటం చని శ్రీ మప్పెదరు వారి యాగడతనంబు
 ల పృథ్వీబోలు లటు గని నవ్వచుఁ శ్రీ గుప్పన నెత్తికొనంగ పాల్పొవ
 రొప్పు లొప్పు జూపింప పాపలకు శ్రీ దప్పిదీర చన్నులను గుడిపెదరు
 దక్షులై రందులోన శౌరియును శ్రీ వక్షముగొనె పరవారి గృహముల
 వీక్షించి దొంగ జూడల నాతర శ్రీ కాక్షల నేమరపాటున వెన్నెల
 భక్షణంబు దాఁ జేసి యిలుజేరు శ్రీ నాక్షణంబు నన తల్లిని విడువడు
 తోడి బాలురను గూడి యాటలను శ్రీ జోడుపెద్ద తా నై వారలనుం
 మాడలు లేగలు మీరు గండు నే శ్రీ నీడు గొనెద పాలకు డనగ జెలఁగు
 రాజు నేను నామేర మీరుండఁ శ్రీ జూచుకొనుడు నే పంచకార్యముల
 దాచుకొనక చేయంగం దగునని శ్రీ చూచు బాను సేవకులని నొకపరి
 యాటన నింకొక యాట నెపుడు నని శ్రీ వాటమైన దొంగను నే నయ్యెద
 బూటకపు నిదుర మీ రుండవలయు శ్రీ మాటుఁజేతు సొమ్ముల మరి యిత్తును
 యని యొక యాటను నేను మిమ్ములను శ్రీ నొసరగు బొమ్మలు నంచుఁ జాతుగా
 నను మీరలు ఆడించు వానిగా శ్రీ గనవలె నంచును తా నాడించును
 ఇటుల మూలల న్నురుకుచు దాగుచు శ్రీ చటుల గతుల దిరుగుచును నవ్వచును
 పటుతరమ్ములగు నూయెల లూగుచు శ్రీ అటులగాక చేబంతుల నాడుచుఁ
 జార చోర జూడలను దీరుచును శ్రీ నాగులఁ బురుషుల నవ్వల బటపుచు
 పేరు పెంపుగొని యారి తేరు యేవ్వారలు జేయని సాహసము రెల్ల

-: గోపికలు శ్రీకృష్ణుని దుడుకుదనములు యశోదాదేవితోఁ జెప్పుట:-
 చారు తరంబుగ నటుఁడు రంగమును శ్రీ చేరి చూపఱుల చూపగ దనరెడి
 విధమున గొన్నిట గోపసతుల నాశ్రవిధిఁ బరచిన యా చేడియలందరు
 ను ధవులు తమ్మును బరిహరింతురని శ్రీ విధి జనకుండని తెలియఁ బాలుని
 గాన నా నందు రాణిఁ గన వచ్చి శ్రీ వినయమ్ములు దొలుకాడ నిట్లనిరి
 చేనందుము మాదండము తల్లీ! శ్రీ నీ నందను దుడుకు లవియెల్ల విను
 బాలురకును మా పాలు జాల వని శ్రీ బాలెంతలు మొరవెట్టిన విని యీ
 బాలుఁడు చేసిన పని విను మా యా శ్రీ వులను గుడువ దూడలను విడిచె గజ
 పడతిరా! నీదగు బిడ్డ డిలుకేరి శ్రీ కడవపాల నాపడుచులకుఁ బోసె
 తోడి వారగుట ద్రావిరి గాదా శ్రీ బోడి కడవలం బగులగొట్టనే
 మీ పాపడు మా యిండ్ల జొరబడుచు శ్రీ ఆపోవఁ బ్రాలు ద్రావి గనపడక
 కోపయునం మముగాంచి చిమ్ముకొని శ్రీ వాపోవుచు నిటవచ్చె గొట్టినటు
 వుట్టియుఁ బుట్టడు నేడే దొంగిల శ్రీ నుట్టి యండకను రోళ్ళు పీటలును
 బెట్టి యెక్కి కుండలను చేతులకా శ్రీ బెట్టజాలకను క్రిందఁ గట్ట వే
 తూటానరించియు మీగడ పాలును శ్రీ వాటముఁ గనియును ద్రావె దోయిలిని
 బోటీ! మా యింటను నంచు నొక్క శ్రీ చేటి బల్కెదా గట్టి మిట్టిపడ
 పీడు నాయంట పెరుగును మెక్కుట శ్రీ కోడలు చూచిన వెఱగు గనక నా
 కోడలు మూతిని జమిరి వచ్చెనిట శ్రీ కోడతె దొంగిలె నంచు గొట్టితిని
 వేడు కగున నీ వింటివి జెప్పుమా! శ్రీ చేడియరో! మాగోడు దవులుగద!
 జాడ చక్కగాఁ జెప్పితివే నీశ్రోడు గోడు దూరమ్ము మే ల్లగు
 నారీ! విను వారింటి లోపలికిఁ శ్రీ జేరి మీ సుతుడు నేతిని మెక్కియుఁ
 మేదదప్పి వీరింట కుండ నిడ శ్రీ వారు వీరు వాదములఁ జెనంగిరి
 వేలుపు లకు నాకంటెను మరి యే శ్రీ వేలు పెవండని పకపక నవ్వుచు
 వేలుపు గోడను నంగిలి పూసెను శ్రీ లీలావతి! నీకొడుకునకు దగునె?
 వెన్న చివంగను జూచెను గా మా శ్రీ విన్న బిడ్డ యడ్డంబును రాగా
 జున్నుల నొడిసియు బట్టియు రమ్మనె శ్రీ చిన్ని కొడుకునకు నింతిరా! నేర్పితె
 ఇమ్మగువయు తనయింటి వాకిటను శ్రీ గుమ్మరుచున్నను బిలిచి వే రడుగ
 కెఱిగియిని గరచియును విభుండనె శ్రీ కొమ్మా! యది సామాన్యపుఁ బనియే
 చేతి బంటి తప్పెను మీ యింటిలొ శ్రీ జూతు ననుచు భవనంపు దొడ్డిలో
 యాతురమ్మున నొకబంటి కని రాగ శ్రీ చేతిబంటి యుగ మిందుగంటి ననె
 కూతురు పొనము చిత్తల జేయఁగ శ్రీ నాతికో! చూచితి ననుట మంచిదియె!

కోతిచేష్టలివి పాటించుట యిది శ నీతిగాదు విన జేసితి దెలియుము
 ఇచ్చెలువయు నీ సుతు డింటిలోన శ ముచ్చిల్లుటయు దా వెంట నృదగా
 వచ్చెదవే నీ సొమ్మును నాతో, శ బుచ్చికొనగ నీ యిచ్చ యేమి యనె
 తుచ్చపు మాటలు గావే! సకియా! శ ఇ చ్చిటుతవి జూడగ నచ్చెరువగు
 మచ్చెకంటిరో! మానము బోదా! శ మెచ్చుగాదు చీ బుచ్చు నీకొడుకు
 కొడుకులు తేరని యొకసతి చింతిల శ కొడుకుల గలిగించుట యెంత నాకు
 పడతిరా! మగనిగ తను గైకొన్నను శ వడయజేతు ననె పడతి! సహింతుమె
 తలగినదానను రాకు దూగ మన శ తలిరుబోడి! నీ వెట్లుదలగితి వని
 తలగుచోటు జూపింపు మనియె గా శ తల యూచుచు నీసుతుడు తనుమధ్య
 వ్రాలగ వచ్చిన నీ సతి కృష్ణా శ చూలాలను దప్పంగ బొమ్మనగ
 చూలు మూల మెట్లని యడిగెను శ లలనామణిరో! సెప్పుదురె శనులు
 మగువా! నీ కొమరుండు యింటిలో శ మగవారలు తేకుంట చూచియును
 తగు సమయమునను బొందుమనియె నే శ జగమున నేర్చెనొ యిటుల మాటాడ
 నిదురబట్టి నాపట్టి యుండ గని శ యెదలో నేమని దలచె నొక్కొ గదె
 యదయత జడనుక లేగతోక ముడి శ గదియజేసి బెదిరించె దాని విను
 పొట్టనిండ పాల్గుడిచియు నాదగు శ పట్టి యుండగా బానెడు వెన్నను
 ఎట్టుదెచ్చెనో పట్టెడు పట్టెడు శ కుట్టూపిరిగొన పెట్టె నోటిలో
 యొక్కనారి పెనుమత్తున నిద్రను శ జొక్కియుండ చీరను దొలగించియు
 ఎక్కడ యొక తేలుండెచ్చి చు శ రుక్కున గుట్టగజేయ మొత్తుకొన
 ప్రక్క నిల్చియును నవ్వును గుక్కక్క శ చక్కనిరూపున నిక్కు నిను గంటి
 అక్కజం బయెను చక్కని చుక్కా! శ యొక్కమంత్రమున నొప్పి మరల్తును
 ప్రక్క జేర రమ్మన నే మది యిం శ పెక్కునె యువతీ! నీకు బుత్తునకు
 పెక్కు లున్న వని యందు జెవుదు నిం శ కొక్కటి విను మేమందువో యది విని
 కొడుకు కోడలును ఏకాంతమ్మున శ కీడలఁ జేలుచు సొక్కియన్నతరి
 పాడితప్పి పెనుబాము గొనివైవ శ చేడె తాను దినమొలల దిశలకు
 గూడ బార నీబాలుడు వాడి శ వేడుక దొలవుట గాక హసించెను
 వీడు ముందు జెడుదోవ గాన డా శ తోడిసతుల యవమానము జూతువ
 తరుణి! యొక్కతెయు దధిచి భాండమున శ నిరవుజేసి దరువంగ వంగినను
 పరువున నీతడు పణతి వెను గవిసి శ చరుసగొనియె మగవారి చెయిదముల
 తరుణిరో తగవట తనయనకు నీకు శ పరిమితి యలవడునుగ కొంటె నడత
 కలకంఠీ! మావాడ గరితలము శ పలువుర మొకటిగ జేరి నీతనయు

చులకన బట్టగ జాలుదుమని శ మాపాలుక బెరుగును జాచి పొంచుకొని
చలనము లేకయు రాకక దలచియు శ తలుపులకడ పార్శ్వముల న్నుండుట
చాలు చూచె గావలయు చిత్రముల శ చాలు దెలియ వెఱగయ్యె కోమలీ!
తలుపుల ముద్రలు తాళము లున్నవి శ నిలిచియున్న వారల మట్లనె యుంటిమి
నిలయుములలో నగు చప్పుడు వింటిమి శ కిలకిల నవ్వును నొక్కయింటిలో
వలవల నేడ్చును నొక్కభవనమున శ తలగ జూచు నొక్కొక్క తలమునకా
మేలిపాట నొకచోటం బాడును శ నిలపై చిందులు ద్రొక్కు నొక్కయెడ
కులుకు నాడు తల యూపును రొప్పిన శ జాలిబుట్ట నీ లీల విడుతునను
పలుకు మానమును జూపు నొకటొకట శ వెలదిరొ ఇవ్విధ మందరి గృహముల
కలత జెట్టి దిట్టియు వెక్కిరించి శ యలుకు మాకె గా ఖగ మృగ ధ్వనులకా
పోల గూసి తప్పించుక పరువిడి శ తలిరుబోడి నీదాపు జేరె నొకొ!

భూతములున్నవో? పీనికడుపులో శ చూతము పాలుక పెరుగును త్ర దయె
భీతి చాల పొడగట్టి గాచె యివి శ లోతుగ జెప్పట కేల మిగతలను
ఉ త్రకుండ లవి వ్రక్కలు కొన్నిట శ బి త్రరంబు మాకయ్యె నమ్మరొ?
బి త్రరులగు మా కేమి దోచడా శ ఎత్తు లిప్పటికి నెరుగరు మగలుకా
వత్తు రివి విన్న మొ త్రము కోధము శ చి త్రములను నుప్పొంగ గతియేమి
ముత్తుకొందుమే మగవారలు మా శ త త్రరంబు లిక దలగుట యెట్టులొ
సిరియును గలిగిన గుడిచి కట్టుదురు శ సరిసమానులము గామె యదల్పగ
విరసముగా మది దలపకు మతివా! శ సరస జేరితిమి సరసము కొరకే
అమ్మ! నీవు నీకొడుకుకుఁ జెప్పము శ మమ్ము మాతలములను జొరకుండగ
సుమ్ము యట్లు గాకున్న దరలుదుము శ కొమ్ముల కీర్తిని బూరించుచునున్
అని మరి బలుకగ నురియాటను గొని శ మనమున మానము దలపోసియు నా
వనజ వదన లందరు వినగా నా శ వనజనేత్రి వందునిసతి యిట్లనె
కనక లతల బోల్తనువుల మెరసెడి శ వనితలార! నాజనసులార! నే
వినయమ్ముల మిము నూరడింతు నాశ్రయయుడు మీదరి రాకుండ జేతు
చన్న దాస్త్రులు జాలింపక నాశ్రనిధినే తిరుగాడుచుండునే!
ఎన్నడు బొరుగిండ్లను దెలియ వనునె శ వెన్నలు దొంగిలుటెట్లు? ఇవి యెట్లు?
అన్యము లెరుగని యట్లుండియు మీ శ కన్యల కిట్లుక కడగండ్లు జెట్టె
అన్యాయం బగునట్లు దిరిగినను శ ధన్యుండగు నా దండన నింకిట
మంచివాని యాకృతిని మాటలు వ శ చించుట యాడుట పాడుట నడచుట
నంచిత డంచును నెంచియుందు నే శ కొంచ పరచినను కులము వెలిగాచె

కొమ్మలు బంగరు బొమ్మలు ముద్దులక గుమ్మలు షీటికిని సొమ్మలు గుణముల
గుమ్మరించు నుడు లమ్మతమ్ములుగా క నిమ్మకొన్న చిత్రమ్ములు నమ్మితి
కాంత లిటుల దన శల్లితో పలుకగ క శాంతు సొంపున పాఘని పగిడి
భ్రాంతుని కై వడి భీతిగొన్నయటు క చింతించినట్లు స్వాంతమున దోప
వింతలాల నీ వింతలు జేసితె ! క యెంతనేర్పితివి ! చెంత విడకు మా
యింతుల చెంగట దిరుగబోక నీ క వింతటిలోనే యాడుకొను మనియు
జనని వచించిన జడునివలెను తన క తనువు గదల్చక గోలబోలె నను
వున చనుల నున్న పాలు ద్రావి యా క స్తనవేదిక తన తలమోపి యాడె
బాలుడు లోకపరిపాల పాలుడు క శిలుడు మునుల సుచరితల వ్రాలుడు
లోలుడు స్త్రీశంగతి గనుటల సుర క బాలుడు వేడ్కల మతి నందుటలుక
గనెడి వాని శ్రీకృష్ణుని లీలలు క వచిత లెరుంగరు సుకృతఫలము లని
ఘనులు నైన ముని జనులకె దెలియదు క యెఱులు దలపగ నెవరు గలరు స్మృత !
ఇటుల కొన్నిదినములు గడవంగను క తలతట నడుగులు ధరణి మోయగా
దిటవు చాల గల బలభద్రుడు మొద క లట నాడుచున్న బాలుడు యశోద

-: మృద్భక్షణ విశ్వరూప ప్రదర్శనా ద్యభివర్ణనము :-

గని వెన్నుడు పెద్దింత మన్నుదినె క గనెనేని రమ్మా యమ్మా !
వినడు జెప్పితిమి వేడుక లా యవి క తినగ నేమయిన జెట్టి యది మాయ
మనగ వెన్నంటి చేరి బాలుకె క లును బట్టికొనియు పలికె బాలునకు
విను చిన్నికృష్ణ ! నను గన్నతండ్రి ! క దిన కన్న ! మన్ను గని రన్న సఖలు
మన యింటఁ గలవు మంచిభక్త్యములు క దిననుంటివేచి దెచ్చి యత్తుం గద
రా నావెంట నవీనంబగు నవి క నేరక ఇప్పుడే నీకిత్తును గద
అని పలికిన యో ముగుడ లిట్లీ కిని క ఘనుడు నెఱదంటయైన కొడు కనియె
నను నానోరును గని యనదగు గా క మనమున రోతని యెఱుగనె తల్లి
మను దినగను నాకేమి తక్కువయె క ఘనమగు భక్త్యములను దింటినిగా
కడుపును జూడుము నిండియున్నదియె క దుడుకుడనమ్మునఁ జెప్పిరి వారలు
విడు మా మాటలు నీవు నన్ను క గొట్టెడి యవి యని జన్నపుచ్చగను
ననుఁ జూచి నవ్వదలచిరి నిజ మిదె క వినవాడనె యాకొంటినె పేట్టినె
చానరొ గాదుగ మోడ మిరవుగొనఁ క గానుపింతు నానోటిని జూడుము
నా నయమును వాసనయు న్మాతా ! క నే నబద్ధ మాడుచునె పునీతా !
విశ్వవిదీ డీట్లు నవువదను డగుచు క విశ్వంబున కాధారభూతుడును

విశ్వము గుణముల చాలునఁ దిప్పుచు శ్ర శాశ్వతుడైన పరాత్పరుడు కృష్ణు
డత డనె వదనము విప్పుచు నువిదకు శ్ర సతముగు పల్కుల పరిగణించు డే
గతిఁ నను గొట్టగ చేతు లాడునా? శ్ర సతి జూచెను నా మాయాలోలుని
ముఖమునఁ జలములు వనములు భూమియు శ్ర శిఖ తరణులు శశి దశదిక్కులును
ముఖములుగా బ్రహ్మాండం బంతయు శ్ర నఖిశిఖ పర్యంతము లోకమ్ములె
గాఁగన భ్రమ గొని నిలిపె చిత్తమును శ్ర భోగిశయనుడగు నేమొ యితడు దన
యోగము నాకునఁ దేటపగచెనో శ్ర యోగమాయ తనబూమెలు జూపెనో ?
గలయో నేను యశోదను గానో ? శ్ర తలపున కెక్కువ గల చిత్రింబయె
కల సత్యము సంకల్పము లెట్టివో శ్ర ఇలాతలము లిం దెన్నియొ కంటిని
బాలకు డాబ్రహ్మాండపు మూలుఁడు శ్ర తూలుఁ గొనుగా కడుపున జగములు
బాలమాత్రుడునుగాడు నిజముగా శ్ర భాసితైష సర్వాత్ముడు విష్ణువు
ఇ మ్మహాత్ముడే విశ్వంబంతయు శ్ర నెమ్మి నిల్పెగా వదన మందుననె
ఇమ్మహానీయుని యాశ్రయింతునా శ్ర నెమ్మదికై రక్షింపు మంచును
నానూనుడు నా యేమరియుంటిమి శ్ర నా సహాయులును నేను నా పతియు
వాసిగన్న మా గోవులు మందలు శ్ర యీ సత్పుతునిఁ మోమునం దుండ
సీశుడంచు దెలియంగ లేకనే శ్ర పాశములగు సంసార వాంఛలను
నాశ మయెడు తేర గిదియుఁ గానక శ్ర నాశమాది ప్రోవుల మది నిలుపక
ననుచు తన్ను పరమేశ్వరుఁ డని భా శ్ర వన జేయుచుండ హరి కప్పె మాయ
వనిత యంతటను కొడు కితడంచును శ్ర తనలోడ నిడుకొని మమతను బెనిచెను
యనెడు శుకునితో ఘనుఁడు పరీక్షితుడనియె నందుఁ డాతని యశోద
మును పేతపమున బెంపొందిరొ యీ శ్ర ఘనుడు హరిసుతుడు నయ్యు నలరింప
వినియెడఁ జెపుమా ! మునీంద్రవర ! యన శ్ర జనవరా ! అదియు నే జెప్పెద విను
వనజాసను డొకనాడు ద్రోణుడను శ్ర యనఘుని వసువుల ముఖ్యుని బిలిచియు

-: యశోదా నందుల పూర్వజన్మ వృత్తాంతము :-

మీరు ధరను జన్మింపవలయు గా శ్ర సార యుదార చరితులు దంపతులు
మీరు నాయూజ్ఞ యిద్ది హరిదే యని శ్ర జేరుమంచుఁ జెప్పిన వారు చెలగి
హరియాజ్ఞయెన నీయాజ్ఞయెన శ్ర హరిసేవ గూర్చవలె గాదె దేవ !
అరయ మా జన్మ పవిత్రమునుగా శ్ర చిరతరంపు సేవదము గను తెరువు
అదియె గాద యన నల్లె యనఁగా శ్ర గుదురవైరి జన్మింపఁగ నిలలో
సదయాత్ముడు ద్రోణుండు నందుడగు శ్ర విదితమతని సతి యీ ధర యశోద

బరగుదురు వీరు విరించి పల్కుల శ పరివాటిని హరి కృష్ణుడన జెలగె
మురిపెముల నెత్తి ముద్దాడుచుండ శ స్థిరమైన ముక్తివీరి కిడ డెట్లు
ఓక్కనాడు తన యింటివాపలను శ నొక్కొక పవైకై యందరు బోవగ
యొక్కతియై యాయుశోద వేగమ శ జక్కన దరికంబము కడ జేరియు
యొక్క పెద్దభాండమును గుదురునను శ నుక్కుతోడ దా నిలిపి దధి నింపి
చక్కనను నాకత్రాడు చుట్టియును శ మిక్కిలి వడిగా ద్రిప్పు పూన్కి గని
కరపల్లవముల యరుణకాంతి యా శ కరముగ కవ్వపుత్రాభిషేక పవడముల
సారకాంతి చెలువారగఁ ద్రిప్పుఁగ శ నారి యురోడము లట విడ్వడంగ
నవియు నొండొకటి రాచుకొనుచుండ శ నవిటిపైన గప్పిన కొంగు బార
రవిలిన శోభయు గలహారంబులు శ గవిసి పెనవడుచు వెలికిం గన్నడ
కొను నులియగను గంకణముల దగు శ ధ్వజ విండగ నా కొప్పును సడలగ
ఘనమగు కాంతుల చెవుల కమ్మలును శ నొనరుగ చెక్కిలను వెలిగింపఁగ
చెమట ముఖమ్మన బాడయుట గనినఁ శ విమలమైన పద్మంబు మీదుగా
హిమకరణములు దట్టముగాగ నమరు శ సుమగంధియు తీవరమున దరువగ
చవుడుల బాలుడు బెదర బాడుచును శ విపులమైన సొం పది వినువారికి
నపుడే తరుణులు చివురుల నరలగ శ నా పువ్వుబోడి పెరు గిటు దరువగ
బుడుతఁడు కృష్ణుడు నిదురఁ విడిచియు శ పడి చేయుచు కిడుకుచు వాల్చుచు
వెడవెడ గంతులు వైచుచును పెరుగు శ కడవదరికి వడి జేరి యమ్మరో!
నాకు చన్ను సేకున్న కవ్వమును శ నాకత్రాడునను దిరుగనీయ నని
యా కవ్వమునుక కరమున బట్టెను శ యా కమలేక్షణ చిరున వ్యోలయగ
పెటుగుం దరచుట మాని సిద్ధమయి శ కరముల నెత్తుక యంకతలమ్మును
నిజవుగ నిలుపుచు కూకటి దువ్వుచు శ ముటిపముగా నా బాలు చన్లుడువు
చుండగ పొంగెడు పాలగుండ పొయి శ నండబాప నా యండజయానయు
నిండువడిని బాలకుని డించియును శ నుండుమన్న ! శిశువును వత్తును

-: శ్రీకృష్ణుడు దధిభాండ వికలనాదులు చేయుటవలన యశోద

యతని వెంటఁ దిరిగి పట్టుకొనుట :-

మొండుగ దాగ్రుడు వవల క్షీరమును శ నిండిం తును నీబొట్ట బట్టు నవి
రెండునిమిషములు దాళలేవె యని శ దండనగాని విధమ్మున బలుకుచు
కడపునిండ బాల్ద్రావని కొడుకును శ విడిచియును పోవ నారెం డంతట
వెడవెడ నేడ్చుచు బొర్లి నిలబడుచు శ దుడుకుతనము సుడిబడగ బాయిగొని

పెఱుగుకుండ దాకంగ విసరగను శ బఱిగె వ్రయ్యలయి భాండము జేడగా
 దొరలిన మీగడ పెఱుగు జాఱుచును శ వారిజముల నిరసించెడు కన్నుల
 భారలు గారగ దుడువ కరములను శ బేరుకొన్న మీగడ పెఱుగును మో
 మంత యంత దనువంత నదియుగా శ సంతసంబు భయమును నొకతరి నే
 వంతు గొనగ బాలుండు నుండుతరి శ ఇంతి వచ్చె నట బాలగ దించియు
 రంతు జేయు కొమరునికి పా ల్గుడుప శ సంతరించు మది శ్రీఘృత గనగా
 చూచెను కడవను వ్రయ్యలై న తల శ యూచి చిరుత జెట దారెను నంచని
 చూచె పార్శ్వముల వెలిని గానకను శ వాచకములఁ బెక్కుల నాతని నడ
 తను మది నొప్పుక చలమును గొనియుక్ శ చినవానిని నే దండింపగనుక్
 దనరకుండుటయె యింతకుదెచ్చెన ! శ కనెగా ! దుష్టతనమ్మును నన్నుక్
 గనడుగ కొడుదును ననుచు బెదరడుగ శ వినయము నయమును గానడు విడగా
 నెనరున గుదురదు నంచువెడకగను శ కనుల నెఱ్ఱజేసియు బెదవి గరది
 ఇలువెడలియు బొరుగిండ్ల నడుగుచును శ సెలగోలను చేపట్టి నడువగా
 లలనబాలు షోకయింటి రోలునక్ శ వెలిపాటును బొర్లించి యది యెక్కి
 యుట్టిమీది వెన్నను దా దినియును శ కట్టెదుటనుఁ గోతికిని బెట్టుచును
 యుండ గాంచి నిను నవసితపు చోరరుం డనియును గోవకశతు లాడక్
 దండింపని కారణమున నీవుక్ శ దుండగీడు చందంబున నిక్కితె
 కాని రమ్మ ప్పించుకపోదువె శ నను నీ మదిలో జల్కన జాతువె
 కాని నడత గని యూరకుండుటకు శ చాన యశోదకు దగు ననుకొంటివ !
 బాలు డీతడని భావించితి యీ శ లీల పెద్దలకు నైనక్ లేదే !
 మేలికొడుకవుగ ! యొక్కడ వని నిను శ పాలన జేసిన ఫలము జూపితివి
 భయ ముంతునన్న ! నది లేద నీకు శ భయమున్న దొంగనడత యుండదుగ !
 నయమతివై యొకచోట నుందువన శ నయము వ్రయముగా నన్ని తిరిగితివ !
 బుద్ధి విందువని యెంతునేని నీ శ బుద్ధి యింతటిది గానగవచ్చెను
 శుద్ధమానసము గలదు వెదుక నశబద్ధములకు నది యునికిపట్టు నగు
 నిన్ను బట్ట దలపోయ బారుటకు శ నన్నలెన్నియో పన్నచుండువట
 మిన్నవారి నెకశక్తములాడుట శ నన్నగ నీతల బుట్టెనే మొ యవి
 కొందరి వన్నియుఁ గూర్చిచెప్పినను శ నందియ మే నందితి నపుడు నీ
 వందున మన్నన జూపుటగానీ శ తొందరగూర్చితి వే మెచ్చవచ్చు
 లాలనమున బహుదోషితు లాదురు శ బాలకులెల్లరు తలిదండ్రులు తమ
 జాలినడకలను జూపగ పోషణ ! శ బాలనమాత్రము దండింపగ దగు

రారా ! చోర ! దురాచారా ! మహి శ సీ రాయకి మానుప బాలుదు నౌ
 వే రాకున్నను బోసివ్వను నూ ! శ మారాడిన మాకెదు రాదుట యగు
 నిలు నిలు మంచుకొల యుభిపించి శ లలస బాలు దగ్గఱిని జెగ్గడిలి
 నిలువకఁ బారెను తోలుం డిగియుక్ శ చలముఁ బూర్తి తల్లియును వెంటఁబడ
 మొలన గట్టినిగి గజ్జలు ఘల్లన శ తలకున నజ్జలు సాచి వేగమున
 లలనలు సందడి నవ్వగ వెనుకను శ చురుకుఁ జూప తనమాత యెదిగి రా
 గనే నవ్వసితయు నడ సుడి వడుతును శ నొనరు దప్పి మోమున దీనతయును
 తనువున జెమటయు నడు మల్లాడుట శ ఘన కచములముడి నడలి చెవరగా
 దనరిరాగ నొకకొంత నిలిచియును శ నొనరు బడిన స్తంభముల నడ్డముగ
 వనజనయన నట మలపుల బెట్టుచు శ కనుల నీరు వరదలుగ బారగా
 అమృత ! నను గొట్టంగ బోకుమా ! శ ఇమ్మియు తప్పుచు జేయ నెన్నటికి
 నమ్ము నామాట యిక నే దొంగిల శ కొమ్మలెల్ల నను జూచి నవ్విరిగ
 పాఞజమ్ము సెలగోల జేయచును శ నోరు మెడల్పున నీదరి పెక్కులు
 నారీమణి నీపాదముల బడుదు శ నేరనివానిని నను దయఁ జూడుము !
 కొడుకుమాట పాటింపలె తల్లి శ యుడుగుదు నేనే దుష్టచేష్టలను
 గుడి దిరిగిన నై నక గూటిని గని శ యుడుగు బోలి పక్కివలె నీదరి బాయను
 అని కనులు నులుపు నాయాశపడును శ తనువు శోషిలగ నలుకున నడుగిడ
 మనము పరవిశము నునురు నిట్టూర్పు శ గనపడదానను లోగె జననికిని
 తరుణికి తనుపోషించు తన్నికిని శ వరగుణజలధికి వనరుహాక్షికిని
 సురుచిర మానస పరిచార హరికి శ పరమ పతివ్రత యగు నా సుదతికి
 యశోద కిట్టుల జిక్కి దయానిధి శ యశోదయంబగు తనకు కుబేరుని
 యశోధనులు నగు కుమారవరులచే శ యశోదనందను దిశలుం బొగడగ
 ఇట్టి పట్టనకు లోనై చిక్కిన శ ముట్టడింపుగను పురమును బోలియు
 చుట్ట బాహువుల విష్ణుపురము నిల శ పట్టగ నెడి యావిష్ణుని గృష్ణుని
 పట్టు కొన్నంతఁ జేష్టలు దక్కియు శ జుట్టుకొన్న విషయాదుల దృష్టిని
 మట్టుజెట్టి యిట్లుండ నగును నని శ గుట్టెరుంగు గురుయోగి విభక్యున
 నున్న బాలు గని యా యశోదయును శ వెన్నబోలు హృదయమ్ము గలదియై
 గన్నకుమారుని గొట్టంజాలక శ వెన్నను మాయ యదేమా నృప ! విను
 తిన్నని నవ్వున శేషువును గృప గని శ చిన్నివాని శిశింప నెట్టు లని
 ఇత డా కృష్ణుడు వెన్నదొంగయును శ సతుల హసించిన వరగుణుడు నౌ
 కొతుకట యెన్నడు నది యెరుగడంట శ మతిలోని వంట పాలు దధి నేయ

దొంగవం చనిన, నే గాదను నట శ రంగలించునట సద్దోష్ఠిం గడు
 బృంగఁ జేయు నట కొంటెగుణంబుల శ ముంగల నాకట్టన వసించు నట
 నన విన బలుకుచు నాపిన్నను గని శ కనుగొంటిని నీనడత లన్నియును
 వినయ దూరుడవు జనహిత రహితుడ శ వసఘచరిత రతిఁబోవువాడవే
 గావు పట్టునం బట్టితి గాదా! నీవే శ వ్యక్తిని బట్టుల బడకను
 తావు దెలియకను దాగుదు వందును శ నీనలవల లన్నియు నాకు దెలియు
 తోయములం దొలగకనుక జొత్తువు శ ప్రాశము చిన్నిది గట్టుల నెత్తఁగ
 నే యనువుననో గుదుర దలంతువు శ న్యాయమే! చుట్టి యాటలు నీకును
 మిన్నయైన కంబముల నగలింప శ సన్నలు జేసియు చాటుదు వందఱ
 చిన్న లడుగుదువు యశ్యుల జూచియు శ గన్నఁడవునకు లోటిటు గూర్తువె
 నీరుల కడ్డము కట్టలు గట్టియు శ బారెంతువు పరతలముల వానిని
 హరిపగిదిని జాతువుగా ముసలిని శ చిర మంబరంబు మొలకు నడుగవుగ
 కలిమితనము నీకింక నేల! యది శ చులకన గాదా! యెఱుగవ నను నే
 వలను నైన దప్పంగ తేవుగద శ యిలలొ నిన్ను వ్రాల్పంగ వంప మరి
 వనిత యిటుల తనమర్కంబులు వెలి శ కనగ పల్కి యొకతోలను గట్టెను
 అనయ మిటులె బిగియింతుగాదె శ నీజనము నిన్ను గని పరిహాసపటిమ
 గను వాంగుదురు నే నీ నయమును శ గనునంతవఱకు యుండవలె కట్టు
 అని యిలుసేరియు పనులుం జేయుచు శ తనయుని మదిలో జాలి చెంచుచును

—: య మ శార్డు న భంజన ము :—

జనులు తన్ను గొనియాడ నందనుని శ మనము సమత రా నుండె నామెయును
 వినుము పరీక్షద్రావా ! తలపుము శ జనని తలంపును మఱవడు కృష్ణుడు
 నవనీతచోరు ప్రియవాక్కులాడు శ భువనపోషకుని దెలిసిన గట్టున
 అవినీతి బాపగా ధర బుట్టిన శ సవినీతి పరుడు సత్యస్వరూపుడు
 కవులనుతి నిలిచి వర్ణించ వలదు శ భవములబాపును ముండు తనపదము
 గవయం జేయుచు కరిపురనాథా! శ ప్రేమిమలనిలయుని కథ వినుము ముందు
 తోల నిట్టు గట్టంగ బడుటయును శ అలాన నున్న హస్తీయును బోలె
 చాలాడనేల త్తుది మొదలులేక శ వెలి లోన లోకముల బరగుమేటి
 వెలిది కట్టులలో నిలిచి యుండుటకు శ లలన నతులు జేసెను గాదె త్తోల్లి
 చిక్కడు సరి ననకాదియోగులకు శ చిక్కడు శృతులకు శివునకు నటులే
 చిక్క ను తల్లికి భక్తి మేలుగద శ మౌక్తికనవారల జుక్కు సిద్ధముగ

పెద్దబాజుగద చిన్నపాశముల శబ్దము చేయం గూర్చ జాలదయె
 ముద్రియ తన్నుఁ గట్టు నీక తా శ రద్దు గనదు ఆయాస మెక్కుడుగ
 జూచి కట్టుబడె నిందియజిష్ణుఁడు శ కాచుకొన్న నునిమతవర్ధిష్ణుడు
 నోచుకొన్న పుణ్యుల రోచిష్ణుడు శ బూచులజేరికి ప్రియుడగు విష్ణుడు
 బంధమోచనుడు దానై యుండియు శ బంధితుడయ్యెను మాతఃపట్టుదల
 బంధు డగునుగా సుజనమండలికి శ బంధనమన్నది యదిమాయె గాదె
 జ్ఞానులు మోక్షులు దానచరితులును శ ధ్యాన తపములను బెంపు గనువారు
 పూనిక దాసుల మంచు నతి యిడిన శ మానమె యగు హరికృష్ణ వడయుటకును
 నందయశోదల నందను డంత న శ మందవేగమున ముద మందమింప
 పొందిన శాపము తోడ మద్దులయి శ యందే యలతిగ జేర నగు దూర
 మందు నున్న యక్కుజేరసుతులను శ ముందుదశను పొందించుటకై జనె
 రోలీక్షుక నన బలికె నృపవరుడు శ యేలా? శాపమునొంది రెవరితో
 మేలు బొందెడు వారినామమును శ చాలు దప్పి యుండుటలు దెలుపవే
 యాలసింపకను యయ్యా ముదమయె శ పాలింపుము దయ పావనుడ నగుదు
 శుకు డిటు లడిగిన నారాజున కనె శ ప్రకటించును యక్కభున్ వినుమా
 సకలలోకనాయకు డీశ్వరు డత శ నికి సఖుడుగా కుజేరు డతనికి
 నలకూబరుడు మణిగ్రీవుడు నా శ వెలయు నామముల సుశు లిరువురు వా
 రలును నృంకరు కింకరు తాటను శ చెలుల గూడి యా వెండికొండపై
 యలరుల తోటల నాటలబాటల శ లలనల లాలన విడలేకను వడి
 నలరుచునాడవియగు నేనుంగుల శ వలపున పైకొను మృగయేన్దులక్రియ
 సుగంగములు నగు తరంగములచే శ వరాంగులును గామాతురపరులై
 పరమపాపులౌ జనుల పునీతుల శ బరపువసతి నెలవగు మందాకిని
 జలముల క్రీడలఁ జనుప నారదుఁడు శ దలపోతల నారాయణు నిలుపుచు
 పాలజలధి శయనా! పరమాత్మా! శ పాలనఁ జేయవె! లోకబంధనల
 పాలుగాక చి త్రంబు నెల్లెపుడు శ నీలవర్ణ! నీపదమే శరణ మ
 టంచు భాగ్యంబు నొసంగుమ శ మించు కుతుకమున నందై దట్ట నను
 మించుదు లక్ష్మీనృసింహ యంచును శ కంచు మ్రోగు ధ్వని గానమొనర్చుచు
 సంచరించెదను త్రిజగంబుల నవి శ బెంచువాడవును నీవే గావున
 నీచరణంబుల దరియుడు నటులే శ నే చరియంతునుగా నదెందుకన
 వాచమ్యము లెందరొ నిను గన రా శ నీచరణంబుల నర్చించగ రా
 గను టవసరమగునని దిరుగుదుగా శ వీనుల కింపుగ నిట్లు పాడగా

నిను గొనియాడుచు నుండు నాజన్మ శ్ర గన ధన్యము సామాన్యుల కగునే
యనుచు రా గనిరి నలినముఖులు దమ శ్ర మానములు నిలువ వలువలు గట్టిరి
మానహీనులయి మత్తున నుండుట శ్ర మానంబులపయి గప్పరు వలువల
వారిఁ జూచి నారదుఁడు శేపింపఁగ శ్ర వారి నాచమించియు నొకగీతము
సారమెరిగి లోకములు కుదురువడు శ్ర మేరబల్కె నిట్లనుచు నృపవరా !
సంపన్నుఁడు నొరు నోర్వం గానఁడు శ్ర పెంపునఁ దనువుం సంసారభద్రమును
సొంపు దన్ను గుదురంగ పెరవారి శ్ర కింపుఁదొలగించి హింసల నిడుచును
కన్నుల మదమున బుద్ధిజాడ్యమున శ్ర సన్నజాచు సాధుల కనఁడు వినఁడు
ఎన్నఁదగిన గుణములను దరిదుఁడు శ్ర మిన్నయైన వాత్సల్యత నితరుల
గన్నవాడు నై యందుల దీనుల శ్ర గన్నసర్వ మర్పించియు మ్రొక్కును
గా నట్టివాని కన్నులమదమున శ్ర ఘనమగు సంధతఁ బాప సంజనము
పూనిక నిడదగు నదియె దరిద్రము శ్ర మనసు రోయనగు హింస నిడుట యగు
దీన నొకటియగు హింసయొకటియే శ్ర గానగు నదియే గూడిన ఫలమా
ధనము గలిగె మాకంచును మద మా శ్ర ధనదని కొడుకుల గని యిట్లనె మీ
జనకుం డెన్నఁడు మదము గొనఁడె మీ శ్ర తనువుల కొొప్పును తరుగఁ జేయఁదగు
చేడిలకున్న వివేకము గనరే శ్ర పాడి దప్పి చరియించు పాపులకు
గూడు మీక సుడి ! నారులఁ గూడెడి శ్ర వేడుక దొలగియు మద్దులరు గండు
అనుచు నారదుడు యథేచ్ఛ నందఁగ శ్ర గనిరి వారు చరణములపైఁ బడి
మనుపు మహాత్మా ! కనులఁ దెరచితిమి శ్ర ఘన దయాపరత శాప ముడుపవే !
యనఁగ నూరు దివ్యాబ్జముల మీద శ్ర గనును వారియు కృష్ణావతారమును
మనుచు మిమ్ము నపు దిచటికి వత్తురు శ్ర మునుకలిడును మీ పూర్వకల్పిషము
యనఁఘుల పదంపు నిలయుని విష్ణుని శ్ర ఘను ననంత నారాయణ మ్రొక్కుడు
ముక్తిని గందురు సాధుభావమును శ్ర రక్తి నెలయు చిత్తమును గందుకా
న త్రమగును శాంతాత్మ మంతటను శ్ర శక్తి గలుగు నదె నిరోక్షేపమగు
అనుచును నారాయణశ్రీమము చేరెను నారదుండు మునివంద్యుడగుచు
వనమాలి కృష్ణఁ డా యజానందమీ శ్ర ఘనవాక్యంబుల మనమున నెంచియు
మూఢజనుల భావములు తను శ్ర వేడువారి వచనమ్ము లొకప్పుడు
నాడ బాడ విన గన్న మూఢతను శ్ర బోడిచేయు పెనుమాయకాడు యా
జోడు మద్ది వృక్షముల మధ్యను శ్ర జోడుపరచి నా తో లడ్డముగా
ముందరికి నిగిడి పడఁదొల్లెను నవి శ్ర అందునుండియుఁ గుహ్యకు లిద్దరు
ముందస్మితులై సుందరకీనువు ల శ్ర మందమైన కేబంబు దిక్కులను

నంద నెడలి స్థిరచిత్తముల నుద్దేశ మంది కరములను నిటలతలంబున
 పొందుపఱచి యో యదుమందారపు శ సుందరఫలచూ! సురపరిపాలా!
 వారిజాక్ష! వరదాయక! కేశవ! శ సాగసుఖద! సత్యంపుమూర్తి! హరి!
 నారద వందిత! నారాయణ! య శ పీఠభయంకర! పురాణపురుష!
 కాసునికోత్తమ! కంజగర్భపిత శ కరివరదా! శ్రీపతి! యతివినుతా!
 నిరంజనా! యో నీరధినిలయా శ కరావళేశా! పక్షింద్రగము!
 మందరధర! యో మాధవ! కృష్ణా! శ వందనమిదే మామంతు నేర మంతు
 నందసుతుం డన బరగును నే నీ శ విందు జగన్మయలీల బోల్పియును
 నీవు బాలుడవు లోకపాలుడవు శ పావనమూర్తివి యోగివంశ్యుడవు
 ఈ విశ్వము నీ లీలా రూపము శ యే వేళల నెల్లపుడును జెడవుగ
 నీవె భూతములు నిఖలప్రాణములు శ నీవె ప్రకృతులకు నధిపతి వయ్యా!
 నీవె జగంబుల సృష్టికర్తవును శ నీవే పాలనకర్తవు హర్తవు
 నీవె మునిజనుల యోగము తపమును శ నీవె జననీ జనకాదులునుగా
 నీవు మనిషితివి మమ్ము శాపమున శ తావుకొన్న తరువుల రూపమ్మును
 నీవు బాపుటచె మొదటి దశలు మము శ తావు కొనియే నారదుమునివౌ
 మాటలు చెల్లెను విశ్వమంగళా! శ పాటుదప్పె సుఖవాటి గంటిమిక
 తేటమయ్యె నీ యనురాగమహిమ శ సాటిచెప్ప మహనీయుల వశమా
 గుణహీనుడవై సుగుణుల నిలుతువు శ గణనజేయ నా యజనకుఁ గాదే!
 తృణముమొదల బ్రహ్మాండము వఱకును శ గుణముల చాలున వెలిగింతువు గద
 నీ కథలను విన వీనులు చర్యల శ వాకొన నాలుక పూజలు సేయంగ
 నాకరమ్ము లగు కరములు మరియొక శ బోక రాక్షసు! నీ నెలవుల కగు
 చూపులునుగ! గల్యాణమూర్తి వగు శ పాపహరుని నిన గనుటకె యొసగుము
 యోపిక గను చిత్తము సకలము నగు శ ప్రాపు నొనరు యంగములు తనువును!
 నీ పరంబు నగునటుల నిమ్ము మిక శ యోపరమేశ్వర! పుట్టుక గల్గుచొ
 నని చరణమ్ముల సోక మ్రొక్కియును శ వనజాక్షిని యానతి మదిగోరుట
 కనెను శ్రీకరుండు భావి దుర్జనుల శ మనువుఁ జెఱుప ధర తనువెత్తిన హరి
 ఘనకృపాకరుండు శ్రీకృష్ణుండా శ ఘనపుణ్యులు నగు కుబేరసుతులకు
 ననెను నగుచు సంతోషించితిగా శ సునయనార! బంధము లన్నియుఁ జెడు
 ననుజూచిన తలవుంచిన విరియును శ పెనుపగు చీకటి సమమగు యథుములు
 మీరు ప్రబుద్ధుల రైతిరి గనుటచె శ జేరు దీంక మీ రందుడు ముదములు
 నారదు గీతము నెద మంచుడు మరి శ నారతరంబగు ధర్మపు విధులును

ననగ సైలవు గొని తిరిగి చూచుచును శ్రీ జననదూరు సంతస్తుల నొనర్చుచు
మనము నిండ సంతోషముతో జని శ్రీ గనిరి కృతేనుని జనకుని మొక్కిరి
తనివిదీరఁ జెప్పిరి కృష్ణు చరిత శ్రీ ధనదుం డది విని ధన్యుల నొందెను
ఈ నతి విన్నను జదివిన వానినె శ్రీ మానసమున కేళివుడు వసించును
పూనికతో దానిచ్చు నాయవును శ్రీ శ్రీని బలము నారోగ్యము శుభమును
రాజ! యావలని కథ విను మయ్యా! శ్రీ పూజనీయుండగు జగ దవనుచరిత
కేజిలై కృష్ణుం డిట్టుల నట శ్రీ పూజాఫలమున కొంద రది గనిరి
సంగాదులు గోషకులు చచ్చు విని శ్రీ తొందర గని వచ్చిరి చూచి యా
సందమయుండయి తరులమధ్యమున శ్రీ సందులేని కేళలను చెలగుగను
సందకుమారుని సందు డంతటను శ్రీ సందున కట్టున బాపి యెత్తుకొని
సందిట గడుపుచు నవ్వచునా ఆ శ్రీ సుందర బాలకు నేతలన్ని విని
కొండలమతిఁ ద్రోచి శ్రీధరుని శ్రీ డెండమందు నిడి మోదము సందుచు
యాలోచించిరి పిడుగు వడమగా శ్రీ యాలో గాలియు బలముగ వీవదు
తూల నరుక్క బడ వివి తరువులు శ్రీ గూల కారణ మేమొ తెలియదని
పంతగించి ముందరికు లాగగా శ్రీ వింతలయ్యె నిద్దరు పురుషులు తరు
లందుండి వెడలి యితనికి మొక్కిరి శ్రీ అందు కొన్నిమాటలను వింటి మని
సందు యడక వచియింపుచుండగానే శ్రీ సందను కొరకై యశోద వచ్చెను
బాలుని దగ్గర యంత బాను విని శ్రీ లీల యగునో యని సందియముల గని
మేలుగంటి మిక నేమి కొఱత మనకేల యాజోలి యొక యుత్పాతము
కేలిపోయె దైవము కేడుదొలపె శ్రీ బాల ముదము తీరమయ్యెను మన కన
బాలుండును నది మలపఁ జిత్తమును శ్రీ నోలి తన్ను నాదరింప నాడెను
లాలన జూపెను గోప లలనలుక శ్రీ కేలుల చప్పుడు తాళిమ్ములుగాక
బాలుడుగూడగ నవ్వను యెగురును శ్రీ పాలకొరకు మాతను జూచును దా

—: నం దా దు లు బృం దా వ న ము న క రు గు ట :—

సంతసంబు పరవశితక గూర్చంగ శ్రీ యెంతో మచ్చటక గరముల గన్నుల
జింతలన్ని బాయంగ ద్రిప్పుచును శ్రీ వింతజేయ వారిండ్లకై డేరిరి
కూకటి చెరుగును వుడిసెమ బాలును శ్రీ నా కమాద! త్రావుమన్న యన గొని
కూకటి చెరుగక లేడే! నాకను శ్రీ యా కమలముఖకి కూకటి జూపెను
లీల నట్లు నొకకొలను బట్టిము శ్రీ జలజనయన మాయమ్మా యందున
జలకలకములో నుండె జూడవే శ్రీ బాలుడొకడు నను కొట్ల దివురు నన

బిచ్చగాంధుఁ నీ వేడ్చిన జూచిన శ బిచ్చపుశుచిలొ నుంచుక పోదురు
 అచ్చ పడెన నీ కన తల్లిని మా శ బిచ్చపువారిని జూచి భయంపడు
 ఇట్టి చరితలను బట్టి జూపగా శ చుట్టములను హితుల సేవకులను
 చుట్టుపెట్టుకొని నందుడు వారికి శ పట్టికినై విని బెట్టులు జెప్పెను
 ఉపనందుండను వృద్ధగోషకుడు శ యువము జెప్పి యిట నుండరాదుగా
 అపమృత్యువు పెక్కింటను దప్పెను శ అపయశంబు మనపాల నట్ల యయె
 దైవయోగమున యాపదలు గడపు శ ద్రోశని నుంటిమి జాలు నిప్పటికి
 పోవుద మిక బృందావనములను శ తావు విడిచినను యాపద తప్పును
 పచ్చికలకును నునికిపట్టదియు శ మెచ్చు నిచ్చునది జలములు తరువులు
 ఇచ్చు లిడరు యందుండి నెడలగను శ హెచ్చరించి యిట జేగుట హితవగు
 నం చన నందరు విని యందు శంచ శ చంచ దగును సౌఖ్యములుఁ కొల్లలు
 నంచు నపుడె యావుల మందలను శ బంచి రచ్చటికి మందమునముల
 బాలవృద్ధనారీజనములను శ చాలుజేరులును, గడలించి తాము
 పాలనకై కవచములధనువులను శ మేలిబాణముల తూణీరముల
 బూని యుత్సవపు వాద్యములచే శ మానసములు ముద మంద సందశీయు
 లోను గాగ తా మూడుకొమ్మలను శ మేనులు పులకలు బొడను బూరించి
 దానధర్మముల కీడుం బారగ శ మీననేత్రీలకు ముద మిం పొడవగ
 పసుపు కుంకుమల గంధము లల్ల ను శ వాసల నొప్పు గునుమ దామముల
 వేసముల సొంపు వడిగా గుమరగ శ బూసిరి వేసిరి జుట్టిఁ జెట్టిరి
 బంగరు మాడల దండలు సొమ్ములు శ అంగములకు నీటు లలంకరించి మె
 టుంగుగ బాటలు బాడుచు శిశువుల శ మంగలఁబెట్టుక మఱియుచుండగా
 నందునింటి వారంద రట్టులే శ నందమంప రోహిణియు రాముని
 సుందరియైన యశోదకృష్ణు లా శ ముం దుంచు నొకరథమున గూర్చొని
 నందను లపి శృంగారచేట్టలను శ విందుగొల్పు డెందముల నిక్కుచు
 నందుడు ప్రాపుగ నంద రటు గడల శ బృందావనమును ముదమున జేరిరి
 విందులు జీసిరి విడుదలయిండ్లను శ బృందములై సురతేతులు లేము జూడ
 బృందావనమిది మంచారవనము శ బృందావనంపు దరి కాళిందియు
 బృందావనంబు మునిబృందపోవ్య శ మించు పొం దందుటయె మనకు శుభము
 నన నిశ్చయముల నెలిపి వసింపంగ శ చనెను కొన్నిదినములు నెలలును వే

—: వత్సాసుర బకాసురుల వధ :-

ఇన శశి చింబముల చాలునా శ ఘనము లేజముల నిభివృద్ధి గనిరి

రామకృష్ణులునుఁ దోడి బాలకుల శ్రీ కోమలకాత్మలఁ గూడ జేర్చుకొని
 కోమలమ్ము దమ మనముల విల్పుచు శ్రీ రామలు మెచ్చగ వేఱవు లూడుచు
 వివిధమ్ముల గంతులు వైచుచు మరి శ్రీ నవులు చాల గల్గగ కంబళముల
 గోవు లెద్దులుగ రూపుల జూపుచు శ్రీ పృథివుల పదముల గజ్జెలు మొరయగ
 నడుగుల పుడమియు నమర నడచుచుచు శ్రీ దుశకు పంచెములఁ జెట్టుల నెక్కుచు
 వడి నడకల ఫలమంజరల గూల్చి శ్రీ ఘడియ ఘడియ పోట్లాట లంతటిలో
 కూడు చెలుములను జంతుచయమ్ముల శ్రీ వడుల వక్రతల బట్టఁ దలంచుచు
 క్రీడల కొలకులు జల్లు లాడుచును శ్రీ ఆడుకొను దూరములు బాచుచును
 దూడల గాచుచు పండ్లు మెక్కుచును శ్రీ వేడుక లిటుగా యమున తీరమున
 గోవుల నిలపియు యాటల నుండగ శ్రీ గోవురూపు రక్కసుం డొక్కరుడు
 ఆవులలో నిది మంచియావు యన శ్రీ ఆవుల గొంతుల నాకుచు హింసకు
 తోవ రోయుచున్నట్టి వాని గనె శ్రీ గోవుబోలె భక్తుల నేలువాడు
 భలభద్రున కా ఖలుని చెప్పియును శ్రీ బలిమి వెలయ నద్దాని బాగడుచును
 తలతోకను కేలను నిమిరియు దరి శ్రీ నిలువఁ బాడవ రా నది గురి గాగఁ
 పదములు నాలుగు తోకయు గదియఁ శ్రీ కుదురబట్టి యొక వెలగమ్రానునన్
 జడియగ విసరిన పవనములు తనువు శ్రీ సెదర వెడలె గోపబాలకులును
 కోయని యార్చిరి కుసుమములు గురిసె శ్రీ బాయని ముదముల సురలసేత యది
 ఆ యసురుని శేవమును గాంచియును శ్రీ యే యదురును గొనరు బాలికలు నట
 గొంగడు లెగురగ వైచటలున్ మరి శ్రీ చెంగున కృష్ణుని దరియఁ వచ్చియు
 పొంగుచు బాగడుచు చప్పట విడుచుచు శ్రీ బుంగెను రక్కసు డొక భయములేదు
 వత్సాసురు నిటు జంపెను శ్రీహరి శ్రీ వత్సలతను జగముల బోచువాడు
 వత్సములను మేపుచు తోలదొలుతను శ్రీ వత్సాంతకుడను బిరు దండె నృపా!
 మరియొక నాటను లేపకడను వేగిరమున వనమున గోవులతోడఁ
 వరుసను గుమిగొని బాలును వినోద శ్రీ చరణులై మీరు కౌశుకం బొప్ప
 నడచికి వేదని గోవుల మేపుచు శ్రీ వేడిమి చాలున్ యెండ మెం డగుట
 సుడివడి దప్పిని బెండువడుచు నొక శ్రీ యెడను కళకంములేని కొలకునఁ
 జలముల దాగియుఁ దృప్త శమింపఁగ శ్రీ చల్ల నగు చెట్లదావుల నిలిచియు
 మొలమొల గోవుల దరికి వచ్చునడ శ్రీ నల త్రోవను రజితాద్రి శృంగమును
 బోలు కాంతియును దూలపుచ్చగల శ్రీ వెలుగు బలము పెనుభయము నాకృతియు
 కలిగిన బకమను జూచి వెలుగుబడి శ్రీ బాధకు లిల వెనుకకు నడగు లిడఁ
 లవియున్ పొడవున్ దృఢమున్ బెంచియు శ్రీ చమనడచె నెవడు వత్సాసురునిన్

గదిసి మ్రింగుచును మొదలున వానికే తమపరి రాముని యవల బాలురను
 అనుచు తదేకధ్యానపరత గొని త మనమున మమతను విడిచి శ్రీహరిని
 ఘనుని నిలుపు మునికై వడి గనఁడి త మనఘను కృష్ణుడు తను దరియ రాగ
 పదములై త్రి కుప్పించి జెక్కలను త పది దిశలును దన గాలి యల్లుకొన
 విదలించుచు పైకెగిరి భయంబును త గదురఁ దన ముక్కువాడిని వదనము
 త్వరితముగా దెంచియును హరిపైన త నొరిగి నోర నాతని మ్రింగెను బా
 లురు బలభద్రుఁడు వెఱగంది చూడ త గురు శిలాకృతుల నచేతనుల వలె
 నిలిచియుండి రలుకేమి దోచకను త కల జగములను లోగొని మ్రింగుచు
 వెలిబెట్టుచునుక బని గల్లువాఁడు త ఖలుఁడగు బకు డను దనుజుడు మ్రింగగ
 నేలకొ యూరక నుండె నొకత్పటిని త యల నాదుర్మను వదనం బనలము
 వలగొనిన కరణి గాగ నుమిసియుక త వలనబోక చంచువున బొడువగా
 దలచెగాదె దనుజుండు చెడుటకై త ఖల హంతకు నా యదుకులజాతుని
 దలపఁడు యా దశ తనకు ఘటిల్లిన త దలఁగుకాల మది దరిసె నటు జేయ
 లోకనాయకుడు కృష్ణుడు నిలిచియు త భీకరుడై యా బకయావు గన్న
 లోకకంటకుని వగు చంచువులక త వికటంబుగఁ జీల్చెను రోషమించి
 రక్కసుడు జచ్చె కృష్ణుండు బ్రదికె త దిక్కుగంటి మచి తోడులు కీకల
 చక్కని కృష్ణుని పదములు మ్రొక్కుల త గ్రక్కున జేయగ నమరులు ముదమును
 గొనియు నట్టులే తామును జేసియు త యొనగున నందన వన కుసుమాదుల
 దనరి గురిపించి చెలగును గాంచిరి త మును లుల్లసింపునను త్లాఘింప న
 చేతనులై రిటు బాలుడు రాముడు త భీతికొ దొలగిరి కృష్ణుని ముందట
 నూత తోడుగా నావులమందను త నాతురమున దోడ్కొనుచు నెలవుఁ గని
 పెద్దవారికీక జెప్పి రచ్చటిది త సుద్ది సర్వమును నిబ్బరము గాగ
 అద్దిర మనభాగ్యంబు కృష్ణునికి త దద్దయు దైవము తోడ్పడె ప్రమదము
 నుద్దిఁ గొంటి మిక్ భేదము దూరము త ఇద్దియు మన సుకృతంపు కలిమియగు
 పెద్దగండములు నున్నను బోవును త ముద్దియ లందరు రక్ష యిడఁ దగును
 ఈపాపని జెఱుపంగ లేరుగా ! త పావులైన రక్కసులు వైరులును
 నాపాపకునిం జేరు శలభములై త యాపాపహరి ! మము బోవు హరి !
 యనిరి మరియు గోవులను పాలనము త పూని రా ఘనులు రాముడు కృష్ణుడు
 వినయభావముల గోపకబాలును త ఘనులని వాఁల యాజ్ఞల మీరరు
 శవులము మనమై జలధిని గట్టను త యపురూపము యది చేతగాద మన
 మిపుడు గట్టునది దానికైన యనియుఁ త జెప్పుచుఁ గాల్వకు నద్దము గడుదురు

మునిజనమ్ములము గామ యిట్లె యని శ మౌన మూని మెప్పితురు అందఱి
గానమందు గంధర్వుల మిట్టల శ గానమొనర్పర నంచు బాడుదురు
అడలేమ యప్పురస లెక్కువే శ యాడుదమని వేసముల నాడుదురు
జూడ సురాసురులము మనమూ గామ శ వేమక లవెయని సరసుల కగముల
సర సర తిరుగఁ జేతురుగా నృప! శ సరసగతుల నిటు హరిల దలంతురు
వరుసదప్ప నీగను నొకనాటచు శ తరణి యుదయగిరి చేరక ముందే
మురిపెమ్మలు తమ యిరవులుగా శ తమదెరువు దప్పకను చల్లికావడులు
కొమ్ముల బూరించుటల వేణువుల శ కృమ్ము నాదములు మనోహరమ్ముగ

—: శ్రీకృష్ణుడు గోపకులతో బంతిచట్టులు గుడువ వనమున కేగుట :—

నెమ్మదిగను సొంపుల బాటల నా శ ట్యమ్ముల గొందరు గొందరు బూనిక
వరధేరువులఁ రొప్పుక దోలుచు శ సరసపు మాటల నొకరి నొకరి గొని
వరుసలు దప్పక వసికిం బోయిరి శ చారు తలములను సద్దులు వెట్టిరి
బంగారముచే మణులు చేర్చియును శ శృంగారముగా గూర్చిన సొమ్ములు
రంగారంగఁ బెక్కులు దాల్చియు శ అంగు గందమని మొగ్గులు పూలును
చిగురులు పండ్లును పెట్టుదురు తోడు శ సొగసుగ తుమ్మెద రొదలు శృతి గాగ
నగుచు బొటలును గలయం బాడుచు శ తగునని పికముల వలెనే కూయుచు
నెమగుల గని యట్టులే యాడుచును శ భ్రమ గొన శుకముల రొదలఁ జేయుచు
గమనమ్మున బులుగుల నీడ మీరి శ సమము మరాళపు నడక యిదే యనుచు
వాని దగ్గరునుఁ గొంగలఁ బిలుచుచు శ దేనెల జోవుచు ద్రావుచు నడులం
బూని దూరముగ బోవుచు మరలుచు శ పాసియములనుఁ దోగుచు దీవల
గనియు నూయెలలనుం జేసి యూగి శ కన కపితండము వలె చెట్టెక్కియు
మనమలరగ నందు ఫలముల దిచుచు శ తరువుల నీడల గని హసించుచును
అటల పోటిని గాలు ద్రవ్యుచుచు శ నీటుల నిక్కుచుఁ దొలఁగుచు వ్రాలుచు
పాటి వారి నొకరొకరి మెచ్చకను శ దీటులేదు మనకెప్పుడు నంచును
దొంగలెంతు శా సద్దులు పరులవి శ మ్రింగుదు రితరుల భక్త్యంబులు గొని
చెంగుదురు గనిన పొంగుదురు లేద శ లొంగుదు రందఱు రామకృష్ణులకు
శువిధి వల్లవ బాలురు దేవత శ లేవిధి నైనను దలపఁగ నేరని
దేవనాథ పరితృకుని గృష్ణు శ భావము లలరఁ గాగిటఁ జేర్చుచు
పై వడి నగుచుఁ దన్నుచు గుడ్డుచు శ నవినయ సవినయ నడకల విడకయు
గవిసి యుందురుగ హితుడని యెప్పుడు శ యువల బోరు ఎడబాటుగ నొర్వరు

కావలి గాయంగ నుండువానివలె శ కంటికి తెప్పయు వోలె శ్రీహరియు
నా నల్లవబాలుర గాపాడుచు శ నావ యగుచు నా చాల్చి చాటంగ
జేయును. వాగల భాగ్య మెట్టివో శ యా యరసిందోదృఢపు నానందము
నాయెక పొంద న్నుండిరా వారు శ ఓ యర్జునపాత్రా! విను మవలగ
జేవల లమృతము దాగియు దిగులగ శ వోవ వేస యా యఘుకను దనుజుడు
జీవమున నుండ మనకు నాయువును శ నేవల జూనిన నస్థిర మనియుగ

—: అ ఘా ను ర వృ త్తాంత ము :—

అట్టివాడునుగ గొంగరక్కసుని శ పట్టువంటి వాతనికి సోదరుడు
పట్టి పగిలు యీ గుంపు నెల్లరను శ పొట్టలోపలగ బెట్టుక పోచుచు
వాడు కంసుపంపుననే వచ్చెను శ దీడె మీసమును గృష్ణు దుక్రింతు నని
జాడ నెటుగు నెటు చెడుకాలము తను శ గూడి తప్ప బో చాలడు నృపవర!
ఘోరమైన యజగద్రూపమె తన శ కూరచరిత కాధారమగు తనువు
నోర వీరి మింగంగ దగుదు నని శ బిరమెక్క గిరివోలె నిక్కియును
ఆమడ నిడువును జడువు బాడుముకొన శ భూమి మిన్ను పెదవులు చాకగనుగ
ఆ మదాంధ దనుజుడు నోరుగ శ భీమమయము నగు నిసిచే నిండిన
బెను గుహాబోలు చిగురుల శండులు శ గనగ బిలములకు నగ్గల మగుచుచు
ఘనమగు నదుల శృంగముల బోలు శ సునిశిత కోరలు వేడి యూర్పులును
గలిగి నాలబ్రోచు బాలురందర శ నోలి మింగగా నుండ నది గనిరి
బాలు రొక్కరికి నొక్కరు చెప్పి శ కేలు లెత్తి చిందులు ద్రొక్కుచునుగ
మేలు మేలు యాపాము రక్కసుడో శ చాలు జాడ భయకరము దోచెనును
వాలాయముగా గీడు తలచు నా శ లీలాబాలుడు కృష్ణుడు బారిగొను
వీనిభయము నవలీల చాటుదము శ మేలి చూపులను నాతడె బ్రోచును
యనుచును బడుచులు యలుకని మనముల శ యనఘరహితుడద మందనున్న యా
ఘనశత్రుము దరిజేర బోవగా శ మనములోన యుత్సాహపటిమ గని
చేవలలును భీతిని దను జూడంగ శ దావదహనరుచి గ్రాలు నాలుకను
నావ లీవలను శండులేని గతి శ తావులన్ని నిండింపుచు దానిగ
వెలికిఁ జూచి యాబాలకు లందరి శ తలఁగనీక గోవులతో గూడగ
ఆలసింపకను మింగె నది గనియె శ బాలులీల వెలుగొందు చేపుడుగ
జాలిగొనెను వారల క్షేమపరుప శ నేలాగున నా నని యోదించియు
కులాగున మదిలోన దలంచెను శ బాలురేరి శ్రీకృష్ణ! యనినను

గోఽగోపికలు అడిగిన నేవిధి శ చెపుట కగును విధినేత లిట్లుండె
 నాపంబుఁగ లేదే ప్రతిక్రియ శ పా పండు మాయ గొనెద నే నని
 యా పరమేష్ఠిని గన్న యతడు సిరి శ పాపుఁ జేర నలరారు శ్రీశుడని
 బగువాడు వామనుడయ్యును నా శ దరిమున సురలను మోదపరుప నా
 బలిచే నేలను గొన్ననాడు యే శ వలను రూపు బ్రహ్మాండము నించెను
 ఖలుని బారిగొనగ నదియె దాల్తునని శ నిలుకడ గొంతున జొరబడి పెరిగెను
 శ్వాస వెడలకను వాపుగనె కడుపు శ వాసె ప్రాణములు తనువున నుండక
 వాసి బాగ డ్దల తన్ను గొలువగా శ వేషము లొందిన సురల యంశలను
 దోషరహితులై యట్లాప్పిన దశ శ బాసి ముదమునఁ బయటకి వచ్చిరి
 భేనువు లయ్యవి ఋషుల యంశములు శ గన నాబాలును సురల యంశములు
 దానను శ్రీ నారాయణు డగు గా శ బూనె నట్లు గాపాడ వారియెడ
 దాన వారి యెటు వారిని బ్రోచెను శ దానిఁ గనెను సురజాలము, గురిసిరి
 దాన వారి హర్షింపఁ గుసుమముల శ మునులాది శకల దేవజాతులును
 తనివి నొంది రానందనాట్యముల శ గానకళల సౌభాగ్యమోతలును
 దనర విసేను పశ్చజు డిలకు డిగ్గి శ గనెను వారి మహిమాతీతయములను
 అంతకుమున్నే దనుజుని కాయము శ అంతు గనిన మరుక్షణముననే యొక
 వింతదీప్తి బయలాని దిరిగియు న శ నంతు గృష్ణులో డిందె నృపవరా !
 మోద మందె నిటు భువనములెల్లను శ పాడు జెడెను యఘదైత్యుం డంచును
 వేదవేద్యుడగు హరిచరిత దీని శ వేదవఁ బాయఁగ వినిన శుభంబగు
 మీద వినుము సర్వేశు చరిత్రము శ పాదుచెఱచుఁ బాపాళుల సత్యము
 యజగరచరమము తదుపరి యెండియు శ విజయము చాఱెను తదుపరి కాలము
 నిజ మిది యంచును జూచువారిలును శ భజయింతురు శ్రీహరి కృష్ణు డనుచు
 పొగండంబును ననెను సమయ మిది శ యగునంచును నా బాలురు దలఁతురు
 బాగుగ నిజ మీ యర్థము తీతివర! శ యోగులె యా నిర్ణయ మెఱుంగుదురు
 అనఁగ నాత డిటు లనియె మునివరా! విను మైదేవులు కౌమారం బది
 జనగ నామీద పొగండం బగు శ అనువెట్లు సంశయము దీర్చుమనగ
 శుకుడు యోగదృష్టిని దిలకించియు శ బ్రకటించెను యా రాజుకు నిట్టల
 నాకుఁ దోచె నది పరికించుటలో శ నీ కెఱిగింతును యోగరహస్యము
 తృటి కాలముల యుగము లున్నయవి శ అటు యుగములును నాత్మకు తృటులే
 ఇటు లనఘాసురు మొగమున వెలువడి శ అట నిర్మల జలమందు శుద్ధులయి
 చల్లని తరులం దరులం గలిగియు శ వుల్లసిల్లు కమలాదులంబనముల

నుల్లసీలు తుమ్మెదల రొదలుచున్ శ్రవణకీర్తనలు జోలె సంపదలు
మంచిన యంచల పలుకొల్పించి శ్రమచి నీకులం సొంపు గల్గినది
మించిన సౌఖ్యము బెంచు గాలియున్ శ్రమచి కంటిగా కొన్న కొక కొలను
గాంచి బాలురతో నాకృష్ణుడనె శ్రమకొండ మీట కడుపుల నివుడె

-: గోప బాలురు కృష్ణునితోఁగూడి చట్ట లారగించుట :-

ఎండ చాలు తీక్షణబయి నిక్కెఱు శ్రదండిగ నున్నది శద్దులు మేలివి
రంకు మీరి లిక నాలసింపకు శ్రదండ లవే యట గోవులు మేమును
దండి పచ్చికల మేసిన మెటనె శ్రదండిగ నీకులం ద్రావుదము గాక
అనిన వారు శద్దులను విప్పుదును శ్రమకుని శ్రీకృష్ణు మధ్య సంచుకొని
మనమున కింపగు నాకులు చివురులు శ్రమమైన తెగిన శిలలు పూవులును
యెనరు కంచములుగాగ మురియుదును శ్రదినగ నాగి రా యన్నాదికముల
బువ్వలు దినునపు దూరుగాయలున్ శ్రవత్తుచు వ్రేగుల గదలించుచు నటు
బువ్వలు తోడను నిజపకఁ దినవలె శ్రవత్తుచు నాపి తె నంచు నొక డనగ
ఒక తోకని నేమరంచి దొంగిలును శ్రపక పక హరించి వికటము జూపుచు
ఒక తోకడ మెక్కు బెక్కురి యన్నము శ్రకకవిక పలుకుల కేక లిడుచునే
అంద రన్నియును గలిపి పంచుకొని శ్రఅచిన మాత్రము మింగి లే దనుచు
ముందు కృష్ణునికి నీమఁ దగుననియు శ్రనందితు రతిను ముద్ద లంచుకొను
అందరికిని దాఁ బంచిపెట్టు మరి శ్రయందరు నమలిరి కలభక్ష్యంబుల
ఊరుగాయలను వ్రేళ్ళపెందు నిడి శ్రసారమైన మిగడ పెగుగు కలిపి
ఊరుమిండి రవ్వంతఁ జేరిచియు శ్రనోరి కింపు పెంపుగ గూర్చినట్టి
సద్దిముద్ద యాదాపలి చేరినె శ్రవద్ద నుండు కొమ్మును దండంబును
లేద్దయు విడకను జుక నంచుకొని శ్రము దొలికించెడి పిల్లన గోవిని
కడుపుక్రింద మొల దట్టి జేర్చుకొని శ్రదుకును జేరుకును భుజిపు దంచును
విడుపులేక వత్సెను వారల గని శ్రనుడువుల నూరారుచు దాను దినుచు
సంగడికాడై గోపశిశువులన్ శ్రరంగులు చెంగులు సింగారంబుగ
అంగలింపు దూరమ్ము వారి కిగ శ్రఅంప ముదముగా గృష్ణును సన్నిధి
యాగఫలము దా భుజిచు శ్రీహరి శ్రయాగఫలము లోకమునన్ నుండెడి
యాగభాగముల నందు యుమకులలో శ్రబాగు మింప గూర్చొనెడి మూర్తియట
గోపపింభకుల నడుమ నాపగిది శ్రయేపు మిగులగా నవ్వించుచుచున్
గావు చేయుచును పసులం గాచుచు శ్రవిూపగిది నుండి వారిని జూచియు

శ్రీపు లటవిలో దూరము వోయెను శ గోపబాలు రందఱు దినుచుండుడు
 చూపుల కోమల పచ్చికలకు నై శ దాపున జనె నేమయ్యెనో యిటకుఁ
 తోలుకొని వత్తు నేను నానద్ది శ కేల నుంచితిని వచ్చెద శ్రీఘ్రము
 కలగకు డన్నా ! యని హెచ్చరించి శ యీలల వారికి వెలుంగు లిచ్చుచు
 యాలకు దనదగు రాక విను ననుచు శ జాలి నంత పరిణుతినిక గన్నుల
 చాలు విశాలము గాగాఁ బరపియు శ నేలల నడకల గురుత్వ లివి యనుచు
 శిరముల శిఖింపింపుమును వెలయంగ శ నురమున గ్రైవేయమ్ములు దండలు
 హిరణ్యభాసిత వేత్రి దండమును శ కరమున నది వెలయంగ వేరొక్క
 కరమున నన్నపు ముద్ద యట యుండ శ వరుసల పరికించుచును నెల్లెడల
 కందువుల నెరిగి వేసరియు దాను శ నెం దెందున యవి తిరిగినవో యనుచు
 పొందుఁ గొన్న తలమును దాఁ గానక శ సందియ మందుచు బాలురచేతకు
 రా నటువారుఁ లేకుంట నెరిగి శ యాననంబు నాలోచనపూరము
 దనరినటులఁ జూపఱకుఁ దోడఁగా శ వనములోన నలుదిక్కుల నరసియు
 నలికెడి నడుగుల బాడల దెలియక శ మనములోన నిశ్చయించె నిట్లు
 పలుకు వెలదికిం బ్రియుడవు వాడును శ తలలు నాల్గునుఁ గల యతండు విధి

:- బ్రహ్మ గోపవత్సములను, గోపాలకుల సంతర్ధానంబు సేయుట :-

చులక నెంచె నను లీల గలదు నని శ ఖలుని యఘుని నే జంపుట వలనుఁ
 దలపునను నుంచి యీకార్యమ్మును శ వలపున జేసెను డాచెను వారిని
 గోప బాలకుల గోవులతోఁగహ శ నోపలేన ! నే నతని వంచింప
 తాపము నతడే గనివచ్చు నంచు శ పాపశయనుండు శ్రీ రమాధిపుడు
 గోపబాలకుని లీల దిరుగాడు శ పాపహరి యాకృష్ణు డిటుఁ దలఁచె
 పాపలు లేగలు లేరు లేవనియు శ గోపనారులకు గోపకులకు నే
 నే పగిదిని జెప్పిన బాగుగాదు శ పాపల రూపులు పశువుల రూపులు
 నేన యేవు మీరంగ దాల్తునని శ తా నట్లన్నిటి రూపుల నొప్పుచు
 కనులు శిరమ్ములు చెవులును వదనాల్ శ కనక వెండుగిలు కల కాంతులును
 తనను భుజవక్షములును నడుములును శ యొనరుల నడకలు మరియు నడుగులును
 యూరులు పైశ్రీందులు జంఘలునుక శ వేరుగొనగ దంతమ్ములు నఖములు
 చారుతరంబగు పలుకులు ధ్వనులుక శ తీరుగొన్న లీలు నవ్వుల చాళ్ళును
 వారువారు నేటు లుందురొ యట్లుల శ వారిసొమ్ము వస్త్రములు కొలలును
 సరిగ వయసును విహారవేషువులు శ సరవిఁ దప్పకను బశువుల వన్నెలు

లోకలు గిట్టలు శృంగముల చాలు శ పోకల రాకల చెంగు చెంగులును
 నీక దాల్చె నది యేమి పెద్దదియో శ జోకలోని సర్వంపు లోకముల
 సోకిన భూతాదుల రూపులన్ని శ ముక్కాలములం దనకు వానిఁ దా
 పోకడఁ గూడుట లెక్కగాదు గా శ ఆ కమలాక్షం నీట్లు నొప్పియును
 మరలుపు మనుటయు మరలించు మచట శ మరలెడు క్రేపులు మరలెడు బాలురు
 వరుస లన్ని దొలియట్లు దప్పకను శ పరమప్రీతి జేరి తమ నెలవులు
 బాలురు తల్లుల జేరి ముద్దు లిడి శ పాలుద్రాపి నీకుల బోసియును
 మేలి గంధములఁ బూసి సొమ్ము లిడి శ ఫలముల రక్ష తిలకముల నుంచి
 చాల రుచి గలుగు నన్నాదులు నిడ శ చాలంది దినియు పెజ్జ పవళింతు
 కలువరింత లా పూర్వము వలెనే శ కలిగియుండె ఘేదములు నహి రాజ !
 లేగల తల్లులు సంభారవముల శ సాగఁ జేరి చేరియుఁ బాల్గుడిపియు
 బాగందు నొప్ప మెడల నాకుచును శ రాగమందు మామూలు తెఱంగున
 తల్లులైన వేతలు గోవులును శ పిల్లలైన గోపబాల లేగల
 కొల్లలైన యొద్దికలఁ జూడగాఁ శ బెల్లగు ప్రియమును బెంచె శ్రీహరియు
 ఇట్లుల నొక్క యే డరిగె నై దారు శ పూటలు తక్కగ నం దొక్కనాడు
 పటుతరమతియో బలభద్రుండును శ చటులతరమతిని యా పట్టుగాంచె
 ఎటులందువ విను గోవర్ధన గిరి శ తటమున మేయుచు నున్న గోవు లా
 తటము సమీపము నందలి లేగల శ నెటుఁ జూచినచో సంభారవముల
 పరపుచు వడిగొని బెడరినట్లులగా శ నురుకున క్రేపుల చెంతకు రాగని
 పరిపాలకులగు గోపకులు నాప శ సరకు చేయమని వెంటబడి రంత
 వారలు నటులే వచ్చి బాలురను శ జేరి చూచి సంతోష మగపరచి
 జేరిచి రురముల ముద్దులఁ గొంచును శ సారతరముగా బుజ్జగించియును
 బ్రీతిచేత లాతురమున నమరగ శ చూత నిల్చి రాముండు నబ్బురము
 చేతమందు గలతను బడియును శ ఈ తరి నే పొరబడితి నొక్కొ నే
 రాముడ గానో హరిమాయ యేమొ శ భూమిలోన నక బూమెను పరుపగ
 నే మగండుగలఁడా ? హరిదక్కగ శ నా మహనీయుని యంశచేతనే
 నీమహి నాబుట్టుక యగు నితరుల శ వా మాయలు దై త్యాధములవి నను
 నామ పైన శ్రీకృష్ణుని లీలయె శ నా మనమ్మునను దెలియఁగఁ జేరెను
 ఇట్టిప్రేమ ముందెన్న డెరుంగను శ గోపాలకులకు బుట్టి నాటనుం
 జట్టి యున్నట్లులగాను గోవులకు శ ఎట్లు తెలియఁదగు హరివలె మమతను
 వారువీరు ననకుండఁ జూతురా శ సాగమైన యీ పొందిక లెటువలె

సురల యంశజులు గోపబాలురని శ్రీ పరమమునుల యంశములు లేగలని
 గనుచు నుందు నీ వజర వటుగాడె శ్రీ ఘనమతిఁ జూచిన యన్ని హరిమయుము
 మనమున జ్ఞాన విలోకవస్తుగాఁ శ్రీ గనెన ననుచు యోగమునందు నిలిచి
 నిజము తెలిసియును కృష్ణుని ముడిగిన శ్రీ విజయశీలుడౌ యతఁడన్ని దెలిపే
 భజించె రాముఁడు హరి మహాత్మ్యమును శ్రీ కడసచర హరణమునకుఁ బుట్టుట
 యజ మానఁడు న తృటియే యైవను శ్రీ నిజముగ నొకయేడయ్యె నకుల కది
 యజఁడంతన యాలోచనఁ జేసెను శ్రీ నిజమున నే నిటుఁ జేయరా దనియు
 నెంచెనేమొ చనుదెంచె నచ్చటికి శ్రీ వంచన నెరుగని బాలుర లేగలఁ
 గాంచి పైన మరొకచె నంచితలు శ్రీ వందితంపు మతి కెందు చేయుదముల
 విరించి తనలో వితర్కమును గొనె శ్రీ చరించు వీరల చరిత యెచ్చటిది
 విరించి నొకడనొ పెక్కులుండొ యీ శ్రీ చరించుటల గిరిగిరంబు మతిగనె
 తరింతునెట్టుల తిరంపుమతి గొని శ్రీ పరఁడొకఁడట వరింపఁబడె నొకొ
 రచింపు దగముల పరంబునకుగా శ్రీ వదింపరెవ్వరు వినంగ నైనను
 రుచింప దిక నా యెఱుక లేదఁబు శ్రీ అచంచలమ్మును గతికి చంచలము
 గుఱి గంటినిగా ఘనము దొలంగెను శ్రీ పెరగుణ మదేల రేగెను దాచితి
 దరలను బాలురు దలగవు లేగలు శ్రీ పెరహాపమ్ములు వీరిఁ బోలినవి
 విలయకాలమున విశ్వము నంతయు శ్రీ మలవువాని శ్రీహరిని వంచనను
 మలవుదు నని యీగతి గంటినిగా శ్రీ కలవరమగు మతి ఘనులఁ జెనకినను
 నని వదింతునే మునులు వినంగను శ్రీ విరుపించుటయే గాని విరుద్ధపు
 టనువున మతితోఁ ప్రిజ్ఞను బూనను శ్రీ మని నందుల కిటు ఫలమందుచేసె
 పగలు ఖిద్యోతరుచి చెడు పగిదిని శ్రీ బిగువంతఁబోవు రాత్రియు మంచును
 తగవున చీకటియును నే నల్లె శ్రీ నగుబా టందితి నాతండి పలుగ
 జగదవనుపైన పరుల మాయలెటు శ్రీ బిగువు గన్నడును తుచ్చులచేయదము
 నేను దలంపను మూఁడుడ నైతిని శ్రీ గాను కజ్జఁడను నింతవాడనై
 గాన నెందు నీ నూతన స్మృతులు శ్రీ గనఁజాలితిగా మదము నెడుగంట
 ఘనుల పదమునుగా గండు తిరమినిని శ్రీ గనివవాడనైతిని నే ననుచును
 వాణి మగఁడు పలువెంటల యోచన శ్రీ పోణికుండి శ్రీరామ కృష్ణులను
 వేణునాద విలసితుల సుందరుల శ్రీ పినాధరముని గానలోలురను
 గాంచ నెంచి యుత్సాహవంతుడై శ్రీ మొచ నెనిమిదగు కన్నుల దృష్టిని
 నందిత పరుషా ముందుఁ జూచినను శ్రీ వంచన నలయని వారు యెదుటనే
 గాంచఁగలిగె నది వివరింతు వినుము శ్రీ మించు శ్రీధ మనమున జేప్పె నృపా !

మించరావు నీసందిత కర్మల శ కించుండు శ మనచుండు నిండినను
 నేను మొక్కిదను వాసుదేవునకు శ ద్వానశమర్చన పీఠిలమునకు
 దీనజన పరిత్యాగునకు భవున శ కేను దాసుడ నభిమాన రహితుడ
 అని జనపతి పిన బాగడి మొక్కి ముని శ జనగర్విఃపా శుకముని యింటనె
 వనజభవుం డిటు దలచి శ్రీహరిని శ ఘనుని యనంతకు లీల బాలురకు
 ఇరువురు మేఘశ్యామ సుందరులు శ హారమకట కేయూర కుండలపు
 సారకాంతి చెన్నారు వారు మరి శ నీరజాక్షులును నివమాలి కాభి

:- శ్రీకృష్ణ బలరాములను బ్రహ్మ దర్శించి నుతించుట :-

రాములు శ్రీవత్సమంగళాంగద శ ధాములు చూపున కటక కంకణులు
 ధీమహితులు మరి తులసి దాములును శ భూమియు గగనము నిండు తేజముల
 వెలయువారు సుగుణముల భ్రాజులు శ విలసదంగుళీమక స్తాములును
 జలజకేంఠచక్రగదాహస్తలు శ నాలుగు భుజముల నలరారు వారు
 చలువలరేడి నవ్వెడి మోమున శ చెలుపుపెద్దగను వారు చూపులను
 చాలదమ గట్లు వారు తేజమున శ కలువలవైరిని దీలందు వారు
 అనంత లవ్యయు లక్ష్మరులు నిత్య శ లనంగ వెలసిన సచ్చిదానంద
 ఘనులు రూపులును నణిమాదులును శ యొనరుగలిగి యున్నట్టి వారలును
 భేదరహితులును శ్రీమహావిష్ణు శ సాధుజనోద్ధారుని బోలు వారు
 వేదములు తత్త్వములు సిద్ధులు న శ గాఢమయిన మాయా ప్రముఖకృ
 తులును గుణక్షోభ కాలపరిమితులు శ మునులు మెచ్చరూపముల నందియును
 ఘనసేవింపుల గనెడు వారును శ కన తత్త్వజ్ఞుల హృదయముల రమలు
 తాము రమణ మున్నందువారు నగు శ నామహానీయుల బాలుర గనుగొని
 శ్రీమహిళాధవు తేజమ్ము లిట్లు శ ధామము నందెను నీ సమయమునను
 వీరు నామదికి బాసిన వారిని శ తేరిజాతునని కనుల నిగుడ్డగ
 మీరు తేజమయి యది దిక్కులకు శ బారియు మిరుమిట్లుగొల్ప కన్నులు
 మనువు తనువును కర్మలన్నియును శ ఘనాఘహర మిశర్వణమంచును
 వినయమెంతో తన యాకారముగా శ దనర నాదేవుడ గనుగొని కరములు
 అట్ట మోడ్చి నా యజుడు తను మఱచె శ పట్టురప్పె తన యింద్రియ శక్తులు
 కట్టా ! మోసము దెచ్చుకొంటిగా శ చెట్టబావినను సవరింపగ నెవ
 రనుచు చిత్రరూపమునలె కదలక శ మనమున భయమును జొగిసిట్టులున్న
 వనజభవుని గని మాయాతీతుడ శ వనజాక్షుడు విజ్ఞానదుర్లభుడు

తనబాహుశ్చము జూచి అట్లయిన శ కనికరమ్మును జూపందగునని
 తాను ముదముగొన బుద్ధి నొంద డిక శ నను శోధింపగ తా నెంతవాఁడు
 మతినిదప్పి యిటులాపె నామహిమ శ స్థితిని మరచె తనపదవి పెంపునను
 యతులు నైన యొకపరి తగుగతినిక శ వితథపరతు రది కాలదశగదా
 కనికరమును గనుపరచి పంపవలె శ వనజ గర్భునకు గాసి నిడదగదు
 ననుచు మాయజూలించి రూపముల శ కనురెప్ప వేయు కాలమున దాచె
 అంతభాత తెలివొందె నజేవుడు శ సంతసంబుగా నజేవు డై నఁటు
 ఎంత వింతలిటు జేసెనాతండ్రి శ చెంతనున్న చెలికాండ్ర శ్రీకృష్ణులను
 మాయజేసి ననుదాటిపోయె నొకొ శ నేయనువుననే గాంతు నాదేవు
 కాయమునను నేప్రజ గనకుంటి శ ఆయద్భుతచరితుం డెటకేగెనొ
 యనుచు పదంబులు కరములు గదలిచి శ కనులు నిప్పుగానలు దేనలు గనియు
 తనివి గొనక మూలలు మిన్నమన్ను శ మనమున తీవ్రతగొనియుఁ జూచి నను
 ముందు కొంతదూరమ్మున హరియుక శ మందితోడు నెవ్వరును లేకుండ
 సుందరంబు తన్నొంద జరించుట శ బృందావనంబు నందమించె నిటు
 నెందునైన తమ సహజ వైరముల శ నందపు పక్షివృగాదులు వేడ్కల
 పందడిగొని సఖ్యంబుల దిరుగుట శ కొందల మందక మునులు మెలంగుట
 పావనంబు హరిసంచరంబు పరి శ దేవనమ్ము వచ్చుగ నెచ్చటనుక
 దేవజ్యేష్ఠుడు జూచి మెచ్చియును శ నా వనమాలిని దరియ దలంచియు
 నతఁజూడ నిటు లొప్పియుండె నృప శ వెత లుడుగును నీ వాయొప్పు వినుము
 సతత సత్యవాక్షియంత యచ్యుతు శ డితర కలత లేనట్టి నిలయుడగు
 తనకు పెరలెన్వి లేనివాడు నయి శ యొనరు నెఱయ ముమ్మూల విభుడునయి
 జననాదుల నొందించు మూలలను శ ఘనగుణముల సర్వంపు భూతముల
 ననయము దనలో నమరి యుండగా శ గ నెనా వెతుకక శ్రీకృష్ణ బాలురఁ
 నొక్కడయ్యు నఖలజ్ఞాండయ్యును శ ప్రక్కవారలకు పెక్కురు బాలురు
 ఎక్కలేని యున్నటుల బిల్చుచును శ చక్కన దిరుగుచు నున్న చక్క గని
 లో వెలి నంతట దాను జగములను శ భావశూన్యతను నిండి యుండియును
 అనివరము దనకును దెలియనియటు శ భవి నడుగు చొప్పు నడక యునికిక
 గలిగి లోతుపాతులన్ని దెలిసియు శ దెలియనివానిక బోలి యాడుచును
 చలనరహితుడయి చలియించు మాయను శ నలంపు జీయగ గలండితండను
 తలంపునకు తా వెఱంగు గనుచును శ నిలక గదలు గోపబాలుకై వడి
 నీతిభూతి తెలువారు తెలుపుగని శ చేతిపద్ది యన్నపు ముద్దనిడియు

ప్రీతివెలయు దాఁ దినుచు నరుగుచుచు శ నతిజేసిన తను బోచు ననువాని
 యజుడుగాంచి శీఘ్రమున నంచడిగి శ గజబిజి మచమున గదుర నురుకుచుచు
 తృజమహంకరింపు గాగ నా నీ శ రజనముచుని ముందరికి వచ్చియుచు
 కోమలచరణతలంబుల దనదగు శ కోమలతరువుం గూర్చ నేలనుక
 నామహాత్ముమది కింపుగ సాగిలె శ నామ సహితముగ ప్రచర జెప్పుచుచు
 అడుగుల పైబడు లేచు మరి బడుచు శ జడత బోవఁ దా నింతకు మున్నగు
 బాడగనిన రూపు తలంపునందిడి శ దుకుకుదనంబడుగంట శిరములచు
 వంచి కరముజోడించి గళము నవ శ టించికొంచు డగ్గుత్తిక నిట్లను
 పంచితాఘముల సమయించువాని శ మించబుధులఁ గరుణించువానిఁ గని
 కనకరుచిని మించిననొల్లెయునుక శ తనువుపైని వెలుగొందు దేవుడవు
 ఘనుడవీవు నాకనులకగపడుట శ గనిన దయాజలపూర్ణజలదమును
 బోలెదవే యో జలధరవర్ణా ! శ మేలై న పసపు చీరపై కష్ట
 జలదమందు నొక మెఱుపు కాంతిగా శ గలుగుచిత్రమది వేణు వేత్రిములు
 మరియు కొమ్ము శీతాన్నపు ముద్దయు శ మురిపెముగా శిఖిపింఛ వేష్టితము
 వరుసలన్ని వరదాయక కృష్ణా శ వరకుండలముల చలితపు కాంతులె
 కొంచెమైన పవనంబు తోడ్పడుట శ పంచభూతనిలయా ! శ్రీహరి ?
 మించినట్టి కృపజూచుటె వర్ష ము శ నెంచితి దడియుటె నీదయవడయుట
 మేలు గలుగ నిను దలపోయుటలే శ వాలాయముగా నురుముల చాలును
 ఫలము నను నిలుపుటయె గురియుటలుక శ గలుగ నొప్పు నిను మొక్కితి గదవే
 పాపహారివగు జనకా లీలను శ గోపబాలువలె నుంటివి గంటిని
 బాపువెతలు నీ వగవులు నాకుచు శ నీ పదంబులను గంటి సిరిగంటి
 నను మన్నించియు నీ భక్తులకుక శ ఘనతరంబు నగు మోదము గూర్తువు
 తమరూపము నా మనంబునను వే శ గనగ నచింత్యము విశ్వాకృతియగు
 వైభవంబు చందం బెట్టిదియో శ త్రిభువనాధీశ ! వినుతుడ వందున
 యభవా నీ వగుటను దెలియుదుగా శ ఇభవరదా ! నీ యునికి గరిమ మగు
 దాన తపోనియమాదులనుక విశ్వానలవంబును నెరుగకున్న య
 జ్ఞానులై న కొంచెముగు వినికినిక శ మనమాదులు నీకన గల్తురు నిను
 నట్టి భక్తి క్రేయంబు నిడునుగా శ కెట్టిదపము జేయంగ నైననుక
 వట్టిదగును మోక్షంబు నంద దది శ యెట్టులనగ పొట్టుత యైననుక
 దట్టదు లాభము కష్టము వ్యర్థము శ ఇట్టు లెరిగియే మాని జనులు యే
 గుట్టు లేక నిను కెంచెడి మార్గము శ పట్టు యిదంచని బుద్ధిని నిలిపి

మొదలు నిను దెలియకున్నను విచికిచి శ సదమహృదయ నీచరిత నూతగా
 మొదలు కర్మ నశియింపు నిలుకడను శ గదిసి నిన్ను దలపోతలు ముక్తులు
 ఈశ నిన్ను నే సంస్మరింతు నిక శ కేశవాది నామముల నేను గిరి
 జేసుకు నీయందును బొడముటయ్యె శ రాసిగొన్న పాపాధి మాన్పు హరి !
 నారములు నీకు స్థావరంబులగు శ నారయైన సిరినాథ ! భూధరా !
 జేరినవాడవు జగవిహారమున శ కూర్చరచితు మధు బారిగొనిన దేవ !
 మూడడుగుల నెల్లెడల నిండితివి శ వడుగు వీనె సిరి కాంత నందితివి
 పాడి గొనవు సర్వేంద్రియంబులును శ చూడ జగములను కమలము నాభియు
 గలుగువాడ వయ్యా ! షరమాత్మా ! శ ఉలూఖలంబున బంధితుండ వెటు
 విలయకాలమున నన్ని మరల్తువు శ నిలుతు వన్ని నీయందు యవి యటుల
 నిండు కాంతిగలవాడవయ్యుచు శ గండుగొనవు వైరుల నెవ్వరినికా
 నుండ గుదిరితివి పురుషోత్తము డన శ అండజవాహన ! క్షరాక్షరోత్తమ !
 క్రిందునైన నీచంపు దశలేవి శ సందుందు కన కాక్షసంహార ! పు
 రందరాది మునివందితచరణ ! శ కుందు నీకుమా ! కుహకజవహరణ !
 రూపశక్తి నసియింపజెప్పుకును శ నీ పదభక్తుల కెల్లను నీకును
 నోపరాత్పరా ! జనార్దనుడవుకా శ వ్యాపకంబునగు నొక్క కాలమున
 వాసవసోదర దశ సుంటివి దయ శ వాసి గనగ యీ జగంబు నందున
 దాసుల పాపవివారణ శ్రీహరి శ వసుదేవసుతా ! వారిజాక్ష ! నతి
 విషయవాసన లబుమాత్రమేవియు శ విషయముగ గొనక నే క్రియములేక
 విషయీకరింపు నెందును బూనక శ మృష యని మూఢులు తృణీకరింపున
 గనఁగనేరకా నట్టిసదూప్య శ మున వెలుగొందెడి దాని మనమాది
 గను నేకంబున జేయ నధికతమ శ గనెడి జ్ఞానమున యోగులు గాంతురు
 నీదగు నిర్గుణ శ్రీనిధూత్రిక శ యనియ నిషయికమా లన్ని మరలుపుట
 గాద గోపతాల ! నాపాలినిధి ! శ మోదమయ్యె నీనన్నిధి జేరుట
 గుణముతుడవు నము కొమకొందిన నీ శ గుణసమూహముల నెన్నంగరాదు
 ప్రణతిజేతు నని మితము లేనివయి శ గణనకు నందవు నాకు మిరి నీకు
 తారకుమారశ్రీకరములకును శ భూరజుంబులకు లెక్కింప నలవె
 నీరజాక్ష ! నీరమ్యగుణంబుల శ మీరలెన్న తరమెవ్వరికే గాదు
 ఎట్టివాడు కైడల్యపుణ్యక్రిని శ గుట్టుఁగాంచు సంపేరి దిమేశా ?
 దట్టమైన పూర్వోపుశక్రలను శ మట్టుపరుపవలె నినునీయించియు
 కరణములకు నొకటిగ మాదుకొల్పి శ హరి ! నీవు దయను జాతు వంచునుకా

నిరతరానందరతునిగ గనుచును శ సరసుఁడైన యతఁడగుచు ఈశ్వరా !
 పరేత ! పోషక ! నిరామయాచ్యుత శ విరాగహిత ! పరిపూర్ణ ! నమస్కృతి
 పురారిసఖ! యోపునీత! నిశ్చల! శ చరాచరముల విహార! సుస్థిర!
 నీవు సమస్తము మాయను నింపుచు శ పావనమతులను దరింప జేయుచు
 కావరమును గొన్నట్టి వారలను శ తీవరంబుగాఁ దిరుగుడుఁ బరశువు
 అట్టి నిన్ను నా మాయఁ గలతు నని శ ఎట్టు బడక నే జేసి తిటుల దయ
 బుట్ట వేడెదను నేర మెంచకువె శ ఎట్టు గెల్పు దవ దహనమును కీల
 రజోగుణుడను మూఁడుడ ప్రభుతను శ నిజంబుగా దగియుండచు శ్రీశా!
 భజించితిని గర్వాంధకారతను శ త్యజించి తిష్ఠుడు భ్రమించి యుండుట
 భూతపంచకము మహా దహంకృతియు శ నూతగ జుట్టిన యండకుంభమున
 నీతరంపు నేడైన జేసలను శ పాతు గొన్నట్టి తనవున నొప్పెడి
 నాపరిమితెంత! పావనమూర్తి! శ నీ పరిమితి దృగ్విభాండ మేరికి
 నోపు సంఖ్య జేయంగరాదు గద! శ ఆ పరమాంబు మొదలు బ్రహ్మాండ
 మంతయు నొడలుగ సంతరింతువౌ శ వంతుఁ గొంటె రోమాది భాగముల
 కెంతయు నోపుము నీకు ననంతా! శ ఎంత యంతరమో! దలవఁ బొడఁగంటి
 కంతుజనక! నను కరుణింపవలయు శ సంతతంబు నేమరను దలతు నిను
 వింత యుండునే నన్ను బ్రోచుటలూ శ సంత గనెడు నారీమతల్లియును
 పంతగించు నా కడుపులూ పాప డ శ లంత బొడమ జనసెం దన్నిన
 నించుకేని కోపింపదు గాదే? శ ఎంచు మటుల నను కారణ కార్యము
 లంచుఁ గొన్న ఈ జగంబు లన్నియు శ మించగ నీ కుక్షిలోనివే గద
 నేను న్నందలి వాడనె యాదును శ గాన నన్ను సరిగా దన దగదు
 మీనరూప! శర్యేశా! శుభదా! శ దీనజనావన! త్రిభువనపాలన!
 నను గనెడు మునులు జనవినుతముగను శ యనఘసరిత! నిను జనకునిగ బలుక
 వినెద నదియు నిజమనుచును దలఁతును శ వనజముఖముగనుఁ దనువును బడసితి
 విలయ జలనిధిలూ హరివి నిదుర గొని శ అలత దరల జగములను మనిషినది
 యలరున గుదిరితి కమలము బొడమెను శ గలిగితి నదియును పుట్ట నెలవగును
 ఇటుల ముట్టియును ముదమును జెరుపక శ కుటిల మతిని విడకను నిను జైనకితి
 జటివినతుని నిను దలచు పుత్రుడను శ ఇటు గూర్చదగునె కన్నతండ్రికిని
 జలరుహక్ష! శకలేశా! దాన జ శ నుల పరిపాలా! నుతింపనోడుదు
 జలములందు నీ యునికి వానికిని శ నెలవు నీ వగుదు నారాయణాఖ్య
 జలము నారమని వెలయుట నటులగు శ చలన రహిత నిఖలేశుడవు సాక్షి

వలనుగొంటు శ్రీ కరివరదాతా ! శ తలపు నిలుప నీ నిర్ణయమేదో
 చూసగా దది నూరేండ్లు వెదకి శ కలము నెఱుంగక తపమున గంటిని
 యొకతలంపు రుచి నీకు లేదుగా శ ప్రకటముగను యన్నింట దనరెదవు
 సుకవి వాక్య సంచారా ! శ్రీహరి ! శ వికటదూర ! ప్రఖ్యాతపాపహర !
 శకల ప్రపంచము నీ మాయగాదె శ చికురజాలసుందర తరముఖ ! హరి !
 అకలుష మది గల యా సతి యశోద శ సుకరముగను గనె సర్వము వదనము
 నందు నిన్ను సద్భక్తిని మ్రొక్కిన శ నందే ! యంతలో మాయ దాచితి వ
 దెందుకన్న నీలీల భక్తతతి శ గందు రటంచు పీఠియకా గదే
 ఒకడవయ్య బెక్కురు బాలవత్స శ నికరముగా బరగియును నది దలగి
 శకల్పంబున చతుర్భుజులునై శ శకల మూర్తులును సన్నుతి జేయగ
 ఎమరి కనుమూసి దేరుచు నంతలో శ నమరితివౌ తొలియాపు చోద్యముగ
 నమలరూప ! సగ్వాత్మ ! కేశవ ! శ అమరశన్నుతా ! అఖండరూపా !
 అంతయు గంటిని అఖలచయ ! నీ శ యంతరంబు గన నెరిగిన దోతువు
 వింతయైన నీ ప్రకృతిచైదమును శ యంతుపరచినను సంతసంబునను
 వంతునొంది నీదగు పాదసేవ శ చింత గుదిరినను స్వంత నిలయుమగు
 వంతు బడడు జన్మాదుల నింకిట శ నంత నీపదముచెంత సతతంబు
 మూటికి నీవే మూలకర్త వని శ మాటికి జెప్పగ నేల సుగుణనిధి
 పేట శ్రీపదము బాట నీసేవ శ చాట భవజలధి గీటు పాపతతి
 జలచర మృగ సుర మునివర కులముల శ ఖల నృపాల రూపముల దుష్టలను
 వలమ సుజకులను యలరున మనుషగ శ వెలసిన నీ గరిమంబు గన నెవరు
 గల రది యుండని కరుణాకర ! నా శ తలపులోని విష్ణుసము వినగదే
 కలల వంటి వీజగముల నడకలు శ అలుకులకు బెద్ద దుఃఖముల ముద్ద
 ఆలరుల నాద్రిగ మఱుపు బుద్ధుల శ కలయికలు గన తనువులు నిజ మేటు
 నీవు సుఖభోధ తనుడవుఁ జెడవౌ శ యేవి యైన లే వందు జననాదు
 లో విమలా ! నందమయా ! తిరమగు శ లావు చాలు గన సర్వము నీవే
 ఆత్మరూపుడ ! ప్రవాధిరహిత ! పర శ మాత్మ ! పూర్ణ ! యో పురాణపురుష
 ఆత్మవిధులు నిను సర్ధిని గాంతురు శ ఆత్మజతుల నత్యంత ప్రీతిగను
 నమలనిచారా ! పరమపదవాస ! శ సుమనసవందిత ! మారిజనస్తుత !
 కుమతిపారణ ! సుమతుల నేలు దేవ ! శ యమపాశభయానహ ! సత్యమూర్తి !
 నిరతానందా ! నిత్యసుఖిని ! శ పరమయోగిది తప్రకాశ ! సుర
 పరిపా ! వరముసింద్ర ! నందిత ! శ నిరంజనా ! నిష్కామ ! ప్రకామ !

శ్రీ విరాజతా ! శిష్టజనార్పిత ! శ్రీ ఈ విరించిపై దయ జూతు వాణో
 పావనుండ నే నొక ప్రణతి నీకు శ్రీ నీవ నన్ను దరి తేర్చవలయు గద
 దేవా ! నీవే జీవేశులుగా శ్రీ భావం బేకత నేరు గాంతురో
 యవ్వారు గురువు నా భానువలన శ్రీ దావలం బందు తెలివితే పెరిసి
 పావనోపనిషద్గర్జనము శ్రీ తోవ పెంపునై సుకేత్ర మదిగా
 నావరిల్లు నీ ప్రకాశదర్శన శ్రీ భావమొందు తథ్యంబు శుభము గని
 సంసారసాగరమును దరింతుకు శ్రీ గాసివి బొందరు యది యసత్యమని
 ఆస నేయ రా నిన్ను నెద నిలుపు శ్రీ వాసిచేత నీ పదముల గొల్తురు
 త్రాడు సర్పముగ గన్నకు భ్రాంతిని శ్రీ కిడు పడుప త్రాడే యగుగా
 జోడు చేయదగు నాత్మ మోహమున శ్రీ గూడు భ్రమను వీడగ పరమాత్మయె
 గాన భ్రమయనెడి భేద మది బోవు శ్రీ మాను మదిని నిశ్చయ త త్త్వంబును
 జ్ఞానరహితసంసారబంధనము శ్రీ దాని విడుపును జ్ఞానవిజ్ఞాన
 ములను జేరవు ముక్తి నీయ దది శ్రీ విలసితం బయిన పరిపూర్ణజ్ఞాన
 కలితాత్మ యనెడి పరమాత్మయందు శ్రీ చలనసహిత యజ్ఞానము లేమిని
 బంధనంబును జ్ఞానము లేమిని శ్రీ బంధన మోక్షము రెండు లేనివగు
 బంధమోక్షములు పరమాత్మను నిటు శ్రీ బొందవు దెలియగవలయు నీ దయను
 దేహాదికముల నాత్మవై న నిను శ్రీ భాహాటముగా దలచి మరి తీర్చి
 దేహమందు నిను వెలి నుందు వనుచు శ్రీ నూహల జెడుదురు మూఢు లట్లగుట
 సుజనులు దేహమే దేవాలయముగ శ్రీ నిజముగ జీవులె యీశ్వరుండు నని
 త్యజముజేతు రజ్ఞానపు పూర్తిని శ్రీ జయింతురు సుజ్ఞాన దీప్తు నిను
 నీ పదసేవల నిర్విన గద యా శ్రీ యపవర్గ మహిమ నెఱి దెలియుట యగు
 యో పరేశ ! సచ్చిదానందరూప ! శ్రీ తాపహాపపరిహార ! యశంత !
 సకలలోకముల ప్రభుత వలదయ్య ! శ్రీ యికముందున నీ విధి పదమంతయె
 యిక జన్మలు నాకున్న యందునను శ్రీ యొకవర మిమ్మది నిను బొగడుభక్తి
 క్రతుశతముల నీ కడుపు నిండదే శ్రీ సుతుల కేపులను వడుపున గోపక
 సతుల గోవులను తల్లులుగ గొనియు శ్రీ కుతుక పూర్తి గన చన్నుల బాలను
 గోలితివా నాతండ్రి ! యందుకు శ్రీ మూల మేనుగా మునిజనహా !
 నీలవర్ణ ! వా రెంత ధన్య లో శ్రీ బోలుప రానగు సుతింపు హెచ్చుగ
 పరిపూర్ణుండవు ! పురాణపురుష ! శ్రీ పరమానందస్వరూప ! బ్రహ్మపు !
 వరుసగొనిరి చెలికాడంచు నిన్ను శ్రీ స్థిరమతి నందుని పురివార తెల్ల
 వారిభాగ్యములు సామాన్యములే శ్రీ నారదసంయుమి గానవిహార !

నారాయణ ! దామోదర ! మాధవ ! శ సారథ క్త హృత్కముల భాస్కరా !
 మరియు నొకటి దలపోయ మది గలిగె శ వరుసగ పదిసొక యింద్రియములకు
 మీరజారి మొద లేసు గుచ్చును శ మేరలైన యా యింద్రియ సాత్రుల
 నీ పదాబ్జ మకరంద మమృతముగ శ నోపి దావియు కృతార్థుల మైతిమి
 పాపదూర ! పక్షింద్రవాహనా ! శ పరమపురుష ! జగదేకసుందరా !
 ఓక్కొకయింద్రియముల యధికారత శ జిక్కిన మేమిటు నెక్కువ గంటిమి
 చక్కని ఛక్కని సకలేంద్రియముల శ మిక్కిలి వ్యాప్తులు నీపై బరపియు
 మొక్కగాంచు గోపాలవర్ణముల శజిక్కెడి పద మేదిక్కున యున్నదో !
 నిక్కముగా నాకును దోపలేదు శ ప్రక్కవారలకు నెవరి కెరుకయగు
 రక్కసులహంత ! రాజ ! ముల్లోక ! శ పక్కపాపగా చక్కి గనుచేప !
 అక్కర నెఱపుము మొక్కులంతే దయ శ పెక్కు బాళ్ళనా నింపఁగోరితిని
 హింసఁ జేయగ నెంచియు దాసిన శ కంసు డంపిన క్రూరరక్కసిని
 హంసుని నినుగను యోగులకై నను శ ఆసింపగ నీయుని పదమ్మునా
 బొందఁ జేసితి వయ్యా ! పరమాత్మ ! శ ఇందుఁ పల్లెల దారపుత్ర గృహ
 సందోహంబుల గోవుల మందల శ సుందరుల పాణి దేహములనా
 నందమింప నర్పించిన వీరికి శ బొందజేయు పద మచ్చెట్టిదో యని
 సంజేహము నే బొందనాయెగా శ మందరపర్వతభారవాహ ! హరి !
 వేరు మమత నిన్నే మరి యున్నా శ వారి తనువు కారాగేహమునా
 నీరజాక్ష ! యా మమత బురులునగు శ వైరులు తక్కిన ఆశాదికములు
 ప్రపంచరహితుడవయ్య నాశ్రితుల శ ప్రపంచలీలల నలరు నింపుటకు
 ప్రపంచమందున సంచరింతువో శ సపింఛ వేష్టితదామ ! శ్రీధామ !
 యెఱిగినవారి యెఱుంగమి నంతయు శ యెఱుగుదు పెక్కులు బల్కునేల నిను
 నెఱుగుట వారల మది తోచినంత శ తరుగులేని దా యెరుక యనంతము
 సర్వాపరాధములను ఊమింపుము శ సర్వజగత్పరిపాల ! మహనీయ !
 సర్వాంతర్యనివాసి గానీ జెడ శ సర్వవిధమ్ముల బోవనెంచు మిక
 బోయివత్తు శ్రీకృష్ణ ! నందసుత ! శ బోయె సందియము వీరి జూచితిని
 నీ యకల్మషములగు పదము లిటుల శ నాయవి కరముల నంద జాపుమా
 యనియు ముట్టి ముమ్మారు శరంబులు శ దన హృదయానంద పూర్తి మోపియు
 వినయవాక్యముల వినుతిజేసినన్ శ దననెలవును జేరంగ నెల వంది
 జనకా ! మునిహృత్ పాంసుల విహార ! శ కనకాంగదవిభవాలంకారా !
 సనకాది మునీశ్వర స్తవనీయా ! శ యనఘాత్యనిలయ ! యదుకుల దీపక !

సీకు కల్పపర్యంతము మొక్కెడ న నాకు ముదం బది యో కమలాధవ !
 జోకచేయ నీవెందు నుందువని న వికనెక్కె రామంచనెలపు గనె
 నందసుతుండును మందహాసమున న ముందుచున్న యా నత్సభాలు లా
 నందపు ముందటి పులిసతలంబున న పొందజేరె బలరాముం డలరెను
 ధాత తమ్ము వంచించిన యబ్దుము న యాతరమ్ము గోపాల బాలురకు
 చేతమునక యొక్కీంత నేపుగనె న జూతురట్టు లాకాలము నెరుగరు
 హరిమాయవలన జగములన్నియు న నిరవుకొనును మోహంబు పెంపునను
 వరుస గాన రా బాలురం చనగ న సరియెగాద యో యభిమన్యుపుత్ర !
 బాలురనిరి శ్రీహరి రాకనుగని న నీలవర్ణుడా ! నీ వచ్చుదాక
 కేలుల నట్లే యె త్తి గుడువ మన న నా లలితాంగుడు నవ్వ నందఱును
 గుడిచి రెలమి పెంపార నుత్సుకత న నెడబాయక దా రుందు తొక్కటిగ
 వెడలి రచ్చటను యజగరచర్మము న వడుపు జూచి ముచ్చటల నాడుచును
 నెమలిపురితోడ సుమమాలికలక న దమించు శిరమున శోభిల్లుచునుక
 ప్రమదమంద వేణువు నూచుచు నట న గమికాండు దన్ను గొనియాడ చిత్ర
 మొయ్యారంబుగ నడసాగించుచు న నయ్యారామం బంత వెలిగించి
 నెయ్యల నందర జేర బిల్చుకొని న చయ్యన పల్లెను జేరె గోపకులు
 సంతసింప నా హరి శ్రీకృష్ణుని న వింతచర్యలను బాలురు జెప్పగ
 రంతుమాని శ్రీ కాంతుం డితడని న యంతలో మఱచి ప్రేమం జూతురు
 సుతులాదిగ ధనతతుల మీదనుక న మతిపెద్దగ నిలుపరుగా కృష్ణుని
 సతతము తమ హృదయమున దలంతురు న వెతలు దూరమగు నతని జేరగనె
 యనిన నృపు డనియే శుకమునివరునకు న మనమున నాశ్చర్యము దోచె నాకు
 ఘనుడెట్లు మనోరంజకు డయ్యెను న వినుతికి నెక్కుట యెట్లా వివరింపు
 మన ననఘా ! భవతి ధాతువెట్టుల న ఘనత భావార్థమై సర్వధాతు
 గణమునందునక దనరునట్లుగా న జననుతు డా శ్రీశు డుండుటను
 ఆకర్షింతురు తపము పెంపునను న యాకరమ్ముగా చి త్రము రతిగను
 ఆ కర్మవశము నగునది వెనుకను న సాకతంబుచే నటులగును బుద్ధి
 గాన హరిపై న వలపు వారలకు న గానంబడియెను అదియు వింతయే
 దానిం జెప్పితి నో నరాధిపా ! న దీనపోషకుడు మాయాతీతుడు
 మాయతోడనే మూ ర్తిభవించె న నీ యుదారు డవ్వారి దయ గనియే
 నీ యనువున నే మూడులోకముల న న్యాయము నిల్పెడు వాడతండు నూ
 శ్రీవతిచరణమె నావ భవాద్ధికి న నాపద దప్పగ తరింప జేయును

పాపదూరులకు సంస్కృతినాగర శ్ర మీ పగిది వత్సలపు పదంబగును
 గుట్టెఱుంగు మీపట్టు విన్నజే శ్ర పట్టు బరమాత్మ ముట్టించు దన్ను
 జాబ్బుకొన్న మునినిలయుము సిరి చే శ్ర పట్టిన విష్ణుని పురము దనపురము
 అంతట నొకనాట రేపకడన య శ్ర నంతలీలగతి బాలుడు కృష్ణుడు
 వింత సంతసము వినువారికి గా శ్ర చెంతకు తోడులు రాగవేణువును
 నూచిన బాలురు శ్రీఘృత నావుల శ్ర కడుపుల ముందుగ నిడుకొని దరి రా
 మోదమంది బలరామునితో సహా శ్ర నా దయాపరుడు గోవుల దోడ్కొని
 నిరంతరంబును వసంతసమయమె శ్ర చఱింప నద నగు వసంపు తరులను
 చరించువేడుక సుమంబులు రుచి శ్ర కరంబు ఫలముల కిశలయమ్ములును
 మరంద మానెడు భ్రమరనాదములు శ్ర కరంబు సౌం డగు శుక పిక రవములు
 చీరంపు శీతలమగు వారిదరుల శ్ర పరంబు లిడు తరుకదంబములును
 తీవల సాంపును పొదరిండ్ల పెంపు శ్ర తాపు లెల్ల వనమ్మగముల ఖగముల
 చేపమించు లేభావవైరముల శ్ర నే వలను నందకను దయఁ జెల్లగ
 నలంకరించిన వనాంతరమ్ముల శ్ర చెలంగులను వారందరు చరింప
 కలంక రహితపు జలంబులు గల శ్ర కొలంకుల న్లని నీరుల ద్రావుచు
 నలంతలను లేకనంతు దరియుచు శ్ర తొలంగుచును వారంద రిటుండగ
 వెన్నుడన్నుకొ జూచి చీరియును శ్ర మన్నన పెద్దతనంబు మెప్పుగా
 అన్నరొ చూచితె వంగినతరువుల శ్ర నున్నతలఁపు నే నెఱిగితి వచింతు
 చిన్నతరముగా నట్టి ఫలకుసుమ శ్ర వన్నెలన్ని పెను భారము మా కని
 నన్నల చెలిపెడి శుక పిక రవముల శ్ర మిన్న వచించెడి పల్కులుగా విన
 సన్నయాను మా భార మింక గొను శ్ర యిన్ని ఫలాదుల కాన్కలివె యనుచు
 సన్నగాని యా కొమ్మల చేతుల శ్ర నిన్ను జూచె నవి యిన్ని గొనుము తిను
 అవిగొ తుమ్మెదలు నీకీర్తి నాడు శ్ర నవియఁ జాట్టు నీ చరణాబ్జతలము
 లవియె నిను మెచ్చు తమ గూఢగతిని శ్ర భువి జడరహితుడు ఈశేవు డంచు
 నడకల నిను జేరగ వత్తురు యా శ్ర జడవారులు నీ కడకును గనుమా !
 జడుపు దీరు నీ శేతల నిక నను శ్ర నుడువుల నీ మహానీయత నెన్నుచు
 నీలాంబరమున నీవు మెలగగా శ్ర నీలకంఠములు నాడు మేఘమని
 చాలు పీఠి గోపారంగనలు చూచు శ్ర చాలుల హరిణము లట్లు చూచె నిను
 మేలిబంధువని పరభృతములు నిను శ్ర పలుకుదున్నె వవె నిర్మలనూక్తులు
 ఈలాగున వివేచనరులు నర్దులు శ్ర వాలాఘము నీ వెలయుట ధన్యులు
 వాచకమునకును నేటు యా భూమి శ్ర నీ చరణమ్ములు సోకుట పాపపు

నీచ మడప పుణ్యంబు నెలవయ్యె శ నీచదళలు బొందవు తృణము జలము
 నీ నఖంబులను తగులత లట్లనే శ నీ వయంపు జూపులు నవియెల్లను
 నీను కాంతులను ఖగమృగాదులును శ బూరిక నురమున మోస గోపకుల
 నారుల జన్మలు సఫలంబులయ్యె శ నారణ్యమంతి నిటుల పావనము
 ధీరాత్మా! జేసితి వనుచు బలికి శ సారెకు చిరున వ్విలయు నమలందు
 గిరులందు సంతసము నొప్ప దిరిగి శ వరమతి గోవుల మేపుచు వాడుచు
 చరియించెను హరి తోడివారలును శ సారదయామృత వృష్టి సంచియు
 మరి భ్రమర హంస, కేకీ, వనకరుల శ మురిచెముల గనియు మోయు ఘోషకుతుల
 మీరుచు ధ్వనులను బరగించి నడచి శ వారుచున్న వనమృగముల గని బారుచు
 ఖగముల రుతముల తా రొడ జేయగ శ జగ దవనుడు శ్రీకృష్ణు డిట్లయరి
 భగుని తేజమును మీరిన వడుపును శ నగవున చంద్రుడు సన్నగిలంగను
 దూరపు గోవుల రా బిలుచు నిట్లు శ తేరుల సొంపుల విడు మో రాజా!
 భారతి! లక్ష్మీ! మందమారుతీ! శ చారుచంద్రికా! గౌతమి! గంగా!
 భాగీరథి! క్షీరార్ణవ! శుభాంగి! శ బాగు గన్న చింతామణి! సుభీ!
 భోగవతీ! యో సర్వమంగళా! శ నాగరత్న మణిదీప్త! శృంగార!
 సారా! శుభాంగి! సులక్షణ! సత్యా! శ సీరజారికళ! సీతిరధి! యని
 చేర బిలుచుచును సొంపుచెంపుగను శ సార ముదములను గాంతు రందరును
 అన్న నిటుల కాంతార విహరణల శ మిన్న విమర్శల నెన్నో జూపుచును
 చెన్ను వెలయు గోపార్థకుల సంత శ కన్నురెప్పవలె గాపాడుచుండు
 వేదాంతపీఠి ఫణిరాజశయ్య! శ గా దాంతి నొందు కడు ప్రీతినిందు
 వాదాంతరమ్మునకు నిమ్ములేదు శ వేదాంతముఖ్యు డగుట నట్టులగు
 కాంతార నరక పల్లవపుశయ్య శ లెంతేని విడక శాంతి యత డుండు
 సంతోషవృత్తి సంతాపవిజయ శ మెంతైన వార లింత దెలియనగు
 సంతానతరువు భక్తజనులకు య శ సంతాది నామ రూపములు పెక్కు
 యోగి మానసపు గుహల మెలంగెడి శ యోగవిలసితుడు కొండగుహలలో
 డాగి చరించుట యొకలీల యశాను శ రాగరహితజను లది మెచ్చరెల్ల!
 శ్రీ కాంతాశతికటిపైన నలసి శ యా కాంతయె తను నుపచరింపగా
 రాకేందువదనరుచి నపుమోమున శ యా కమలానన దిలకించువాడు
 గోపబాలురను గూడి యాటలను శ ఆ పగిదిని నలసతను నొందినను
 యోపికలను నా గోపబాలురే శ బాపుదు రాయాసములు పల్విధము
 లగునది యెట్లన కొందరు శిశువులు శ చిగురు టాకులను దెచ్చి విసరుధుడు

భగవంతుడు తా నగుట వారలను శ్ర నగుచు మెచ్చి మాటాడు చెమటడగ
తాను జగములకు నాశ్రయముడయ్యును శ్ర తానే నీడల తరుల నిలుచునా
యాగఫలభాగ మశేనముగా గొను శ్ర భోగశాలి యటవీఫలముల దిను
దిండులుగా దమ తోడల శిరమునకు శ్ర నండ నిడుదు రవ్వారు శ్రద్ధలను
ఎండల దిరుగన్నీరు నడకలను శ్ర గుండులు రాళ్ళను తాము దొలపుదురు
నడవలేని తన మొకపరి జూపిన శ్ర దుడుకు విడచి తమమూపున మోతురు
గొడుగులవలె బట్టుదురు వస్త్రముల శ్ర దడదడజేతురు పనులు వదించిన
పదములొత్తుదురు పానీయమ్ముల శ్ర ముదము పెంపునం దెచ్చి యిత్తురా
శదయల వారి న్నూరడించియును శ్ర అదురుభోవ ధైర్యముల బురికొల్పి
రామకేశవులు గోపబాలురును శ్ర ఆ మానములం గుదిరి యుండునెడ
నా మహనీయులు విన నిటు లనె శ్రీ శ్ర ధామనాముడౌ గోపబాలకుడు

—: గార్దభాకారుండైన ధేనుకాసురుని బలభద్రుండు వధించుట :—

అసతిహారమునఁ దాళవృక్షముల శ్ర వనము గలదు అద్దాని ఫలమ్ముల
దినగ మనసు మాకందగ కుండును శ్ర కన రుచి నమృతపు పరువు తుల్యమగు
ఫలములు పతనము నొందె రాసులుగ శ్ర నిలింపులును నవి దినంగ దలతురు
తలకును గందురు అచ్చటు దరియగ శ్ర ఖలుడు బలుడు ధేనుకు డనురుండట
నుండు నె ట్టిడుల గం డడగించును శ్ర నిండుకృపను మ్మాపై నుంచితిరే
లెండు మాకు దినిపింప జేరు డట శ్ర నండగొనుచు మీవెంబడి వత్తుము
మెండు బాయ నా దనుజుని గెడపుడు శ్ర దండిప్రాణములు వానిం దొరలగ
వాడు ఖరము నాకారపువాడును శ్ర తోడిహితులై యంద రేకముగ
వాడి మగలునై మనుజుల దిందురు శ్ర బడుదురు మీచే బడయుదుము పండ్లు
ఫలరసగంధము నాసములను లో శ్ర పలను దూరె మా మనములు వానక
వలపు లెక్కువయె మము నమలింపుడు శ్ర ఇలలో దనుజుని రూపు నిజము చెడు
నని పలికిన చెలికాని వాక్యముల శ్ర నిని యాలస్యము విడిచి మోదమున
తినిపింతుము రం డంచు వారలకు శ్ర మన మలర జెప్పి యా నెలపు జేరి
జేరిన వెంటనె బలరాముడు యా శ్ర సారఫలంబులు కుప్పలుగ బడగ
తరుల బట్టి త్వరతోడ గదల్చెను శ్ర కరివలె నప్పుడె ఫలము లిల గప్పె
రిపు డెవ్వడౌ నా వనిలా జొరబడియె శ్ర నపురూపమార నను లెక్కగొనడ
ఇపుడె దీతునా వాని ప్రాణములు శ్ర కుపితుడ నైనను త్రిపురారి యలుకు
అనుచు ధేనుకుడుఁ గాడిదరూపును శ్ర మనమున రోషముఁ దొడబడ నడుగుల

వనములోని యా పుడమి వ్రయ్యలుగఁ శ దన రాద్రము గవి సురవరులు బెగడ
 దంతఘట్టనల భీతి నిండించి శ అంతుమాయ వా నంతకువలె ముని
 పంతము నెగ్గగ దలపు యీశ్వరుని శ చెంత దాయుఁ దా వచ్చుట బోలెను
 సంతరింపు సజ్జనుల పరముగా శ వంతుగొవియు రూపమ్ము దాల్చిన య
 నంతు డీశుడగు బలభద్రుపైకే శ అంతున భీకరు డౌచు జీలినవి
 చెవులు గదల్చుచు వాల మల్లాడ శ దివులున గోపార్థకులు దను జూడ
 గవిసెను నాతని గరవగ దన్నగ శ భువనపీఠ డా వట్టునకు దప్పి
 సందు నీకున్న రోస మినుముడిని శ బొంది యెట్టులో సుడివడుల దన్న
 నందుకొనియె నాపదముల నాల్గిటి శ కుందు నా రిపుడు వొంద పిడికీలిని
 బట్టి చిరచిరం దిప్పి యిలఁ గొట్టి శ అట్టె నసురులకు పట్టు మరల్చుట
 దట్టెము నటు మరి దిప్పి యొకచెట్టు శ కొట్టకొనను దాకంగ విశరగా
 నదియు విరిగి మరియొక్క చెట్టుకొన శ గదియ నదియు నింకొకటిపై బడగ
 నదియు నట్టుగా నా వనమంతయు శ జదిసె కొన్ని దక్కంగ పెనుగాలి
 వలన గూలు పోలికగా దనుజుడు శ ఇలను జీవముల నెటు బాసిన గని
 చలము గొనియు గాడిదలై జ్ఞాతులు శ ఖలహంతకులను నందరు పై బడ
 వారిజోదరుడు రాముండు వారి శ ధీరతనంబును జిక్కియున్న యా
 తరుశిఖరమ్ముల తనువులను మోది శ సురల మెప్పుగా విసరి జంపిరా
 వెనుక పాదములు బట్టి త్రిప్పచును శ దనుజు లంద రిటు మడియగ నా ధర
 కనుపుగొట్టు లందిన తరుచయముల శ దనుజ శవములను గప్పంబడియెను
 సురలు వారిపై విరుల న్గురిసిరి శ వరదులైన యవ్వారి దయవలన
 కరము రుచి వెలయ నమలిరి ఫలముల శ దరమే వారల భాగ్యము గోపా
 ర్థకు లది నటు పనిదీరగ వారియును శ వికచవదనుడై బాలురఁ గ్రేవుల
 శకల శుభంబుల గుదిరించి కొంచు శ ప్రకటిత యశమున వీడులను కేర్చె
 గోపదధూళియు ముంగురుల గప్పఁ శ నాపగిదిని శిఖింపము భాసిల
 చూపుల దయ నొలికించుచు చిరునగ శ వేపుగొనగ గోపిక లలరగ నా
 వనములోని పుష్పముల మాలికలుఁ శ దనమెడ దాల్చిన కాంతి నందియును
 జననీ యని దా ననడి యశోదయుఁ శ దనకు నెనురు రా దా గీము జేరె
 వాడల జేరిన బాలుర తల్లులు శ దూడల దరి గను గోవుల పగిదిని
 గూడిరి ముదముల వేళ్లల గూర్చిరి శ పాడితోడ దిను భక్ష్యము లన్నియు
 దిన దినమ్మునను గోపకాంతలును శ గినయమ్ముల వీడా హాస విలో
 కనముల నాదరపూరము గాగను శ గనుచునుండ రోహిణి యశోద

లును దమకొడుకుల రామకృష్ణులను శ చను వెక్కుడుగా పాలన జేతురు
జనులు గొనియాడ దినచర్యలిట్లు శ వనజ నయను జా గోపగోపికా
భ్రమరసంతతికే దాను కమలమై శ రమణ దనకృపయె మరందమునుగా
కమనీయంబుగ దాన బజ్జె నా శ రమ రమణుడు శ్రీ విష్ణుడు కృష్ణుడు
ఒక్కనాడు బలభద్రు డడవికిని శ పెక్కుమందితో బోక మోదమున
ఒక్క డింటికడ నందాదులు తన శ చక్కని పలుకుల ముచ్చటలు వినగ
నుండె గృష్ణుడును గోపాలకులును శ దండి గోవులును యడవికే జనియును
ఎండచాలు పెక్కగుట దప్పిగొని శ యుండి యొక్కచో కాళిందియడుపు
యండగాగ నందలి విషవిషముల శ మెండుగ ద్రావిరి గోగోపకుల
నిండు ప్రాణవాయువులు వెడలంగ శ దండిప్రభుడు కృష్ణుడు వారలను
దండిదయను బ్రతికించె వారలును శ మెండుకొన్న సుఖవిద్రాలు తీరిన
గండుతనమ్మున దేరి మోదములు శ నిండగ గోవుల గూడి సేవ గన
నుండ జూచి కాళింది మడువునక శ నుండిన కాళియు డనెడు సర్పమును
గం డడగించియు యాతలంబునను శ నుండనిక వేరై స నిమ్మునకు
పంపె నన పరిక్షిత్తు శుకమునిక శ సొంపుగాను దిలకించి యిట్లనియె
ఇం పయె వీనుల కీ నుడి మహాత్మ ! శ కేంపురుషాది సుతుండు పరమాత్మ
జేవకయనుడగు శ్రీశుని చరితము శ దోషరహితమగు గాదె విపులముగ
వేష మొంద నను వినుపింపుము దయ శ తోషమునను జోడింతు కరములను
తోట్టుల గాచుచు నుండిన నందుని శ కుజ్జని చరితము పరమామృతమగు
జుజ్జుదలతు నా చెవి దోయిళులక శ నెట్టులయిన సుజ్ఞానలె యకాదురు
కట్టి నెచ్చెలియు నా ప్రాణదాత శ కుట్టియగును మునిజన్మల కోర్కులకు
అట్టులెత్తి శ్రీకృష్ణుని బాడిన శ కుట్టు లఘుములవి కూలబడునుగా
నన నుత్సహించి మునివర! యోనృప! శ ఘనత నందెడవు శ్రీహరిని మతిని
జన రహితునిగ సగుణ విగుణునిగ శ గనినవాడ పీ వైతి వని దెలిసె
వినచెప్పదు సేవడిగిన విపులము శ ఘనుల సమ్మతుని హృదయగతుని నా
జనకుని వినతిక గన్న యాతనిక శ వినయమ్ముననే ముక్తిక్కుచుండు గడ !
కాళిందీనది యొక్క మడువునక శ కాళియు డనెడు ఘనీంద్రుడు వసించు
కాళినాథ వినుకుం జాకృష్ణుడు శ వేళగాంచె నా సర్పమును దోల
తన విఘాసలముచేత నావిషము శ కథగ తప్తమగు నట్లు చేసె ఘన
వినువీధిని జను పక్షి లాజలము శ పై నిజబోవ నుడి తిరిగి యందు జెడు
మరియు నాజలము కుంపుకులగాలి శ దళుల మేర దిరుగాడు జంతుతతి

బారిన యంతన బారును తనువున శ్రీ పూరితంబుగా నున్నపవనములు
 జలము నుడుకుచును పొంగుచు నుండును శ్రీ తలకుమరు సురలు నట తేరిచూడ
 జలజాక్షిం డది చూచి వెఱిగింది శ్రీ జలమును విషరహితముగాను జేసి
 కలుష మడగ ద్రావింతు నెల్లరను శ్రీ చులకఁజతు నే భుజగపు నడకను
 చులకనగాదే నాకిది లెక్కయె శ్రీ ఖలుల ఖలత్వము బాప నుంటినా
 నని కినుకను తా బెంచి పాముపై శ్రీ కనికరమ్ము లవముక జెందబోక
 కనియే దరిసి నొక కదంబ భూజము శ్రీ మునుతఁబు ఫలమేమొ హరిచరణ
 ములను దనపై న దనరుభాగ్యదశ శ్రీ కలిమి గన్న దానిక వడి నెక్కియు
 తలగబోకుమా ! ఖలుడ! పొగ రడఁప శ్రీ చలము బూని నే వత్తునం చనడి
 యెలుగున కేకలు దివిముట్ట నింపి శ్రీ వలువ బిగించియు గొప్పు సవరించి
 విపులకొఖపై నడచి గుభిల్లున శ్రీ జలము గలగ గోపాలసింహ మటు
 చెలగె దివ్య లాసాంపును గనగక శ్రీ జలచరావతారము స్ఫురింపునగు
 విలిసితవ ర్తనుడౌ మనువు బోవ శ్రీ నలరున హరి మెలగిన కథ యది యగు
 దూకిన మాత్రిన యా వేగమునను శ్రీ భీకరోర్ములను జలము పొంగియును
 ఆకసంబునకు సోకగ నెగసియు శ్రీ యా కడిమిని దరి నాటి ధనుశ్శత
 దూర భూమిని గప్పె నాతరగ శ్రీ లా రక్కసిహసనం డిటు కలవుట
 వారిరాశి పిహరించు మీనహరి శ్రీ సారగతిక వలె నీట నాడుటను
 భుజగనాథు హృత్పీఠాగ్రమునక శ్రీ నిజరోమాగ్నియు జ్వలింపు నొందగ
 విజయశ్రీకరుఁడు విష్ణుడు తనవగు శ్రీ భుజముల బలమున జలముల మెలగుట
 బాలు డెవఁడీ నా ముగుగునందు శ్రీ లీల విభ్రమోచ్చలత్కిర్ణ క
 ల్లోలంబుగ గలచె జలంబుల గన శ్రీ జాలడౌ నే నిందుండుట విహగ్ని
 కీలల భస్మము తా నగు టెరుగఁడు శ్రీ శూలి శూలవేడిమిన్ నైన తప్పగను
 బోలు నా జ్వాల మృగక తక్కునె శ్రీ కాలఁజేతు నిపు డీ జలముననె
 ధీరు డొకడు నానెలవున నేటికి శ్రీ శూరత జూపగ రా గలిగె నంచు
 ఘోరవిమానల ప్రభలు గ్రమ్ముకొన శ్రీ భారితరఁబగు నాగ్నటింపునక
 కూర నిరాకరు సుగుణా కరు నా శ్రీ ధీరబాలకుని శ్రీనిధిని కృష్ణఁ
 జేరి కఱచి పీఠు తివక మరియునుక శ్రీ ధీరత వెఱవక నిజవదన జనిత
 విషదహనశిఖలు మెఱయ తనువునక శ్రీ విషధరవర్ణుని దా జాట్టుకొనియె
 విషపునయనుసఖు డీతడని తెలిసిన శ్రీ విషధర మీతని జనకునె ! నృపవర !
 గోపతాళు రది గాంతిరి కృష్ణుని శ్రీ పాపిభుజంగము మన చెలికానిని
 పాప మనకనుక పాప మనబోక శ్రీ ఈ క్షుగిదిని కనకుండ జాట్టగా

నోపలేము గద పాము నడ్డగను శ నేపు నూపు కూర్మము మాపగను
 గాడె మనల గాపాడువాని కిటు శ రాదగునే దుర్దశ యిప్పట్టున
 అడుకొనెను వారెవ్వరు లేరే శ యా దయానిధికి నాగతి దప్పగ
 శ్రీదుడైన నిటు రాడే బలుడుక శ బాదు పుచ్చె నీ దినమున రాకను
 జోడెవండు మనలోనే లేడే శ యేది యుపాయము మది కెక్కడుగా
 పోదమన్న కాళ్ళాడవె పల్లెకు శ బీదలమైతిమె బలమున బ్రతుకుట
 లేద మనకు నా కాలమంతటిదే శ యాదరింప నా నందాదులైన
 ఈతరి జేరెడు సనువు గుదురదే శ యాదిదేవ యయలాత్మ! శ్రీహరీ!
 నీదయనైన నా దోడు బంపుమా! శ యేదుగొల్పునే యాపద దేవా!
 కాద మమ్ము శ్రీకృష్ణుని కౌగతి శ నూదగొమ్ము మా పవనములు నీవ
 యెన్ని యాపదల దప్పించితివో శ చిన్నియన్న మము శేర వెఱచె నవి
 యెన్ని పెనవడియు పైకొనె నాగా శ నిన్నిపు డీపట్టున బెట్టు నగుచు
 సన్న బుచ్చితే దనుజుల గొండఱి శ నున్నబలము నే డేల వెలిగింప
 వన్నరొ! ఖన్నత నిన్ను దొలగి చన శ కున్న నిన్ను గానంగ వత్తుమని
 మిన్నయైన భేదమ్ముల బాలురు శ కన్నుల నీరును గార్చుచు కృష్ణా!
 వెన్నడ! నీ విక మా మ్రోల నిలువ శ కున్న తలపు త్త్యవంకల దారును
 బాలురిట్లు పలువిధముల దుఃఖము శ లోలి నలమటను వందురుచున్నను
 లాలకించి లో వాపోవుచునుక శ చాలుల నిలిపెను జూపుల చెదరక
 బాలురవలెనే కన్నులధారల శ మేలు దొలగె నా మనకన్న యటుల
 వాలములైన నా అల్లార్పక మే శ పులదిక్కుల నైనను బోక నిలిచె
 భూమి వడకె నుల్కలములు డులైన శ భూమి మడరె దిక్కుల నన్నింటను
 గాముగణము లవి కేకలు వినబడె శ నోముఫలముఁ జెడ బోలు మా కనుచు
 మంగళగౌరీ బేర్కొంచును దమ శ పొంగు లెల్లయుక మరుగు వడగ నా
 యంగతలమ్ముల ముంగలి సత్త్వము శ బుగ్గిండు వడగా నిదియేమొ యనంగ
 గొల్లల నిలుపుల యత్పాతమ్ముల శ కొల్లలుగాఁ దోపంగ బెగడిరి వడి
 జెల్లగ నిడ్లక వదల గోపకులు శ వల్లలు దప్పిన వడకల వెడలిరి
 నందయశోదాదులు రోహిణియును శ ముందు బలభద్రుండు తోడుగను
 మంద నున్న యా బాలకృష్ణులును శ ముందు వెనుకలక గనగ వేగముల
 నంది కృష్ణఁ డేలేట్టున నుండెనో శ కందుమ యతనిక బొందకుండు నే
 మందమైన యత్పాతఫలమ్ములు శ నందసుతుఁడు మనకెదురు వచ్చునొకొ
 యనుచుక బెక్కు తెఱంగుల బలుకుచు శ మనముల నెన్ని దురూహల దిరుగుచు

ఘనునిజాడ గననేది మార్గమని శ తనువులు మరచియు బనులు మరచియును
 ధనము మఱచి గోధనమును మఱచియు శ తనయులాదిగా మమతలు విడిచియు
 తనువు మనువు ధనతతులు సర్వమును శ వనజాక్షుని జూచుటతో సమమును
 గావుయంచు ఘోషంబు వెడల నట శ యీ విధి దలపున కృష్ణుని నిలుపుచు
 బావురంచు వాపోవుచు వడుపుల శ దేవదేవు శ్రీహరి నెన్నుచును
 పోవగ బలరామమూర్తి వారల శ తోనల జూచియు నగుచున్ ధీరత
 జూపుచు; దానే యూతగ జరుగుచు శ ఆపడు చిత్తము వారిపై పీఠిని
 నాపరంబుగా నుంట నెఱియనియు శ యీ పునీతచిత్తుం డటు నడచెను
 హరియడుగులు మార్గాభరణము శ లరయుడు జాడ లివే యని యమునా
 తీరము గని యా వారిమధ్యమున శ కూరసర్వపరివేష్టితుడయ్యు
 భోరున నేర్చెడి బాలురనైనన్ శ దేరిచూడగను తోవ గనని యా
 బాలకృష్ణునిన్ పరమానందుని శ చాలు; జూచి యెలుగెత్తి కృష్ణ! యని
 లోలురైరి పెనువంతల పనివిరి శ పోలజూడవా! నందసుతా! మము
 నేల జూచి మాటాడవు కృష్ణా! శ లీల లేవి నీతోడి బాలురను
 నేల బిలువ వన్నా! దైత్యమున శ చాలు దప్పితివె దుష్టభుజంగము
 పాలుగంటి వెటులో బాలా! నీ శ మేలికళల దిలకింప నగుమోము
 వ్రాలె నిను బ్రోచుటెట్లగును శ మాకు తూలె నేల నీపైన నాపడలు
 దేవు డిప్పుడు నీపట్టున లేడో శ యే వలనికి జనె నిం కెవరు గతి మాకు
 భావి నీవు ఘనుడ వయెదవని భూ శ దేవులు బల్కుట హీనంబగునే !
 యెదురువచ్చి నను బిలిచిన తలచిన శ ఎదురు వచ్చుటయు బలుకుట నిలుచుట
 ముదము గొల్పుటయు డాయ డాయుటయు శ వదనమునందున చిరున వ్యోలయగ
 జూచుచుందువే ప్రియమున జూచిన శ జూచుట మాటలు మొదలు నన్నిటికి
 కాచుకొందుమే కంజాక్షా! మము శ జూచుట మొదలుగ మానితేల ? నీ
 నాడు పోడిమి! దాచితివేలా ? శ కీడు గొంటివే ఘణిచేత జాల
 జాడ యేది మా కీడ నిను కీడు శ పాడుచేసి మా గోడు బాప నె
 వ్వాడు గలడు యోకృష్ణా! ఇయ్యెడ శ తోడివారి గన్నెత్తిచూడ నా
 వేడికోలు గమనింపడె దేవుడు శ బీడుబోయె మా భాగ్యం బింకను
 అడుగుల గల శుభలక్షణచిహ్నాలు శ పుడమిదేవి కలంకరింతువె
 పుడమికాంత సీపాలిసామ్మ యని శ నుడువుచుంటి మది గీటు బుచ్చితివ !
 పతితయైన పూతన చెడుటయు శ గతి జెడి సుడిగాలిరక్క-నుడు
 క్షితిపై బడుటయు యంతకు ముందుగ శ గతజేవుడు శకటుం డగుటయు

క్రేపురూపురాక్షసు డిలఁ బడుటయు శ నాపగిదిని బకు డఘుడు గూలుటయు
 పాపలు పనులుఁ సీదయ బ్రతుకుట శ గోపకులందరు నిను మొక్కుట గని
 పాపివిధియు నోర్వంగ నోపడాకొ శ నీ పదసేవల మేము ధన్యులము
 నీ పరిరక్షణ మోస మందితిమి శ యేపు గొనుట గని కీడంచె నొక్కొ
 జగదీశుడ వసి నీ లీలల గని శ పగ బూనిన నిను పగ నొందుదు రని
 పగలు మాని మేమెల్ల శ్రీహరిని శ దిగులు దొలప దినసేవ దనరుడుమె
 యా దయాపరుడు తోడ్పడి నిన్నుకొ శ యాదరించి మోదంబు గూర్చడే
 యనుచు గోపికలు యారాటములను శ వనరుచుండ గోపకులును నటులే
 పనివి పనివి యలసియునుకొ సోలుచు శ మనములు పరవశ మగునటుండ యా
 నంద యశోదా రోహిణి లందరు శ తందర నొందుచు బృందావనమున
 చందము జెడగా జేతువె సజ్జన శ బృందాశీస్సుల ఫల మందవేల !
 విషకుచయగు రక్కసిని గూల్చియును శ విషవిజయము నందితి వలనాటకొ
 వివరువాక్ష ! శ్రీకృష్ణ ! యద్భుత శ విషయుడవే ఈ విషమున జిక్కితి
 క్రూరుల కొందరి గెడపితి వికనుకొ శ దూరఁజుచు నీ లోకమునందున
 క్రూరదూషితుడు నీనందను డని శ ధీరత వినంగ గనియు నింతలో
 కంటిమె నిన్నిట కాకోదరమున శ గొంటుదళను గరవంగఁ జట్టగను
 బంటుదనంబును నీవు జూపమియు శ కంటకమువలెను హృదయతాపమును
 గంటిమె తండ్రి ! మా జీవములకొ శ వెంట గొనక పోదగునే నీకుగ
 జంట గొనని యపరాధమేమి మము శ గంటివన్న మాకంట నీ రిడితే
 అకటా ! భుజగము మమ్ము గరవకను శ వికటమతిని సెను గరచె నెందులకొ
 సుకరంబుగ నీ వఘాసుగుండను శ సకుటిలాత్మ్య సమయించిన శౌర్యము
 నేడీ దుష్టభుజంగ వుంగవుని శ వాడి జెఱుపంగను యత్న మొనర్చి
 వాడ వెందుకో ! కొడుక ! గుణోత్తమ ! శ తోడున రాముడు లేక యిట్టెతివో!
 తోడు నీ కగును ! రాము నిదె పిలువు శ నేకు నగుచు నున్నాఁ డదెందుకో
 పాము గజచునెడ పలవించితివో శ భీమరూపు గని భీతి నందితివో !
 మము బిలిచితివో ! లేక తిట్టితివో శ కమలాశనునికొ యెటుల గుందితివో
 నీవు భద్రమును బొందియుంటివా ! శ తోవ జాతువో మా యాపదలను
 బోవలేమె మే ముండియు నిన్నుకొ శ భావి మేము బ్రదుకుటయు నిష్ఫలమె
 అందెలు పదములయందు మోయగా శ చిందులు ద్రోక్కుచు నీ వాడుచుండ
 మంద నెల్ల రానందింతురె వీ శ రందరి నేడ్పించుట హితవె తండ్రి !
 గోపకాంతలను గలిసి నవ్వుదువె ! శ యా పూబోడులె యంద రిటువచ్చి

నీ పరంబులగు లీలల దలచియు శ రాపుకంఠముల నను జేరుచు వా
 పోవుచుండ మాటాడకుండుటయు శ పావన చరితా! నీకు ధర్మమా!
 అమ్మా! అకలిగొంటి నన్నమిడ శ రమ్మా యని నను బిల్లు రెవ రింక
 అమ్మా! నోరును గనుమ! మన్నుదిన శ నమ్మ యనియు నీవదనమున సకల
 మును జూపింపగ నేరితరంబగు శ నను నెత్తికొనుము అనుచు దనువుపై
 పను లున్నను మరపించి బ్రాకియును శ జనువు గొల్పు ముద్దిమవార లెవరు
 వీనుల సొంపుగ మాటాడ నెవరు శ లేవనవ్వు దెప్పింప నేరికగు
 మానసంబు సుకృతంపు కల్పిని శ ఊనమొందె యింకేల మా యునికి
 మాకు దిక్కు గాబోడు దైవమును శ నీకేపాదీక దప్పె గావలయు
 మా కీట కాగలపనులేవి లేవు శ మా కనులను నిను గాంచగ వత్తుము
 అనుచు యమునలో దిగ నిశ్చయించు శ కొనగ జూచి సంకర్షణుడు నగి
 ఘనుని మహిమ నిక తృటిలో శ గందురు వనరు విడు దింక వరలు మోదములు
 పాముపై న బవళించుమేటి కీ శ పామువలని భయముండునె నరయుడు
 బాములన్ని బాజెడు శ్రీహరి యిట శ బూమె కొంత గొనె మీమది గనుటకు
 అనుచు బల్కునమయముననె కృష్ణుడు శ తనువు బెంచె నా త్రివిక్రమునివలె
 మనమున తలకును గనియె భుజగపతి శ తనపట్టులన్ని సడలె హరివలన
 తాను గరచుటలు చాలించియును శ మేనున శక్తియు క్షీణింప దొలగి
 గాననయె నిట్టూర్పులు బుచ్చుచు శ మానసంబు చలియింపగ ద్రిమ్మరి
 మోముల నానల విషము గ్రక్కుచును శ భూమి సభమ్మును దిక్కులు దోచక
 భీమము జెడ శాంతుని వడుపునను శ నా మహాత్మునెడ మునుగొని నిలచెను
 ధూమ కాష్ఠమును బోలి యత డుండ శ గుములుకొన్న కోపాగ్ని రవుల్కొని
 వేలికి భయదముగ వెఱగు దోపగా శ ఖలుడగు భుజగుని గదిసి చే జరచి
 నోలి ఖగేందుని వలె లీల బట్టి శ జాలి మాని చిరదిరల తోకను
 సరసర ద్రిష్టాచు దుర్విషానలము శ కురియు గనులు పడగల ముఖములు
 నురువు జెడగ సత్యంత శ్రోధమున శ అరుదు బుట్టె సురజాతులు మెచ్చగ
 బాజె జలముపై యాతని తనువును శ యూదినిలిపె దన పదములు పడగల
 మీద నెదురు నూపంగ హీనుడయె శ గాడ దుష్టత్వ మంతటిదె
 చెడుగు గనరె యెవ్వారలు పరులకు శ చెడుగు దలంతురొ కడ కిటు లగుదురు
 ఝడియబోడు యచ్యుతుడు కృష్ణుడు శ గడువేడ్కల నా పడగల సృత్యమా
 నేయ దలచి యా నది తరంగములు శ మేయ ధ్వనులన్ మృదంగనాదము
 నా యనువుకు దగు తాళశబ్దములు శ రాయంచల నాదములు పల్కులును

కమనీయ శబ్దములుగాగ పాట శ భ్రమరనాదమే పెంపారుచుండ
 సుమనసు లాదిగ దివినుండి జూచు శ విమలసమూహమె గూడిన సభ్యులు
 రతనకాంతి విలసిల్లు ఫణితలలె శ యతులితంపు రంగస్థలము గాగ
 శతత విలసితుడు శత్యరూపగుడు శ పతితపావనుడు శ్రీ పరమాత్ముడు
 శకలభువనముల నాడించువాడు శ అకుటిల మతులచు ప్రేమ గనువాడు
 ప్రకటిత యశుడును వికటదూరగుడు శ యకలంకుడు సర్వజ్ఞుడు సత్వ్యుడు
 నశినలోచనుడు తాను నటుండై శ విలసనమ్ముగా నాడె తన్ను గని
 నలికాక్షంకును నలినగర్భుడును శ జలదవర్ణు గని జేజే లిడగా
 కలకలనవ్వుల సురలు విరులవా శ నలు మీద మీద గురిసిరి మెచ్చుచు
 హింస నొంది కన్నుల విషము గ్రక్కి శ మాంసరక్తముల ముఖముల నుమియుచు
 హంసు డిట్లు జేయంగ బెండు బడి శ హంసవాహనుని వ్రాత నొసలిపై
 నుండె నాకు నిటులైతి నా తలల శ నుండి యాడు నత డాభీర కుమా
 రుండునై న న న్నొడించుటెట్లు శ దండియైన నా ఖండలుడైన
 దండక జేరగ భీతిని గొందురె శ కండకొవ్వు గరగించె నీతడు
 నిండుమతిని బరికింపగ నా సిరి శ యంద బరుండెడి వాడని దోచెను

∴ కాశీయుని భార్యలైన నాగకాంతలు శ్రీకృష్ణుని నుతించుట :-

యా భీలము నా విహగ్ని ప్రాణికి శ యీ భారంబున నను రొప్పువాడు
 యీ భీతి నాకు దోషిడి వాడగు శ ఆ భవానిపతి హితుడు నిక్కముగ
 నీతడు సర్వచరాచరంబునకు శ నేత యగుట నా బోటివారలను
 పాతకమతులను పరహింసపరుల శ జాతము మలుపుటకై బుట్టినేమొ
 నీచసంఘముల నిర్జింపు దండి శ వాచకము పెంపు వర్ణింప నైన
 నోచునేమొ నా తనుబాధ పెంపు శ దోచదయ్యె స్థిరమతి యిప్పట్టున
 వాసుదేవ! సర్వామయరహితా! శ యీసు కొంత తగ్గింపు మ్రోక్కెడను
 జేసెద నుతిని వాసవవినుతా! శ నీ సమాను లెవరుం గారు దేవ!
 నీ సరి నీవే పరమపురుష! సహ శ వాసపడితి నే దుష్టగుణములను
 గాసి మానెడుగ నీ దయజూచితె శ దోసకారి కిటు జెల్లునంచు నా
 యాసము పైకొన మైమరచియుండె శ యో సుగుణముణి! యవల వినుము హరి
 జేరవచ్చి రాతని కాంతలెల్ల శ దూరమయ్యెడినో మన సౌభాగ్యము
 వారిజాక్షిణి సలయించె పతిని శ కూర్మగుణుడు నని యుదితన ధర్మము
 నారుల పరిహితపరుల బ్రోచుటయు శ నారద నుతనకు సారధర్మ మగు

నానులార మన మందఁగమును నా శ్రీ ధీరు నయాపరు నిగమవంశ్యు హరి
 జేసి మొక్కి మన జీవితేశ్వరుని శ్రీ గారింపకు మని కోరదగును విను
 మేర యాను యిది చారుచేత్రులకు శ్రీ వారధర్మమే యగు పతిసేవయు
 యని పతిపై గల నెయ్యము పెంపున శ్రీ మనముల గలిగిన వేగముల నెలపు
 లను విడిచియు కచముల మునులు సడల శ్రీ గను కౌను దీక్ష కంఠము నందగ
 రంగజేయు కుచభారముతో పై శ్రీ కొంగులు చేలం జేరాడుచుండ
 అంగములందలి సొమ్ములు విడిబడ శ్రీ అంగలార్పుచును నట్లేఘ్నుచున్న
 బాలబాలికల ముందుఁ బెట్టుకొని శ్రీ సోలుచు సుక్కుచు లీలగాలు గో
 పాలసుందరుని శాస్త్రవశూరుని శ్రీ బాలుని వలె కీడించు పరాత్పరు
 గనియు భక్తిచే నాగిలమొక్కియు శ్రీ వినయ మొప్పు చేతులు జోడించియు
 వనరుహలోచన ! వైకుంఠాధిప ! శ్రీ మునిమానస నిలయా ! సురావనా !
 ధనద సఖుని నతి పఠించు మంత్రుని శ్రీ ననుసరింపుగల రూపములు పెక్కు
 లనయము దుష్టుల జెరుపగఁ దాల్తువు శ్రీ వనజధ్రువకే గాదు నిను నిజము
 జెలిసి నుతింపగ దేవ ! జగత్పతి ! శ్రీ దీవజనావన ! దివ్యవందితా !
 జలధిసుతాపరిపాల ! యశోనిధి ! శ్రీ ఖలజనదూరా ! బాల ! గోపాల !
 క్రూరమారకుడ నీ వౌటను నీ శ్రీ క్రూరచరితునిం దండించుట సరి
 ధారుణిలో నీ విట్టి వారినికా శ్రీ బీరమడంచుట నీకు ధర్మమా
 ధరణికి భార మధ్యము ప్పెట్టుట శ్రీ ధరణికి అఘువగు నది ద్రోబ్బ బడుట
 సురవరవందిత ! నీ వాధర్మ్యువు శ్రీ పరిరక్షణలో శత్రుమిత్రతను
 బరగినవారిని భేద మొనర్పువు శ్రీ పరుని సుతుని బోషింతు ధర్మమున
 నరహరివి యయ్య బాలు బోచితివి శ్రీ వరసుతుండైన దారి దప్పనెడ
 హరరూపుడవయి యార్తువు మదమును శ్రీ కరుణాకర ! నీ నడవడి యిదియా
 జగ దవనమె నీమతంబుగు నచ్యుత ! శ్రీ ఖగవిహార ! కామారి ప్రియా ! హరి !
 దిగులు తొలఁగ మాపతి మీశిక్షను శ్రీ బెగడు గాక క్రూరంపు నడనడక
 నిగ్రహముగు నా విషాద్య లగు మము శ్రీ ఉగ్రమతుల శిక్షించుట ధర్మ మ
 నుగ్రహంబుగా దలపఁగ దగుగా శ్రీ యగ్రజనత్ర పరిపాలన చరితా !
 ఏరు గంధుకౌ తపాదికంబుల శ్రీ పారముగా పూర్వంపు భవమ్ముల
 చేరుబాటుగా నాచరించి యో శ్రీ శ్రీ రమాధిపా ! నీచరణంబులు
 శిరములపై నృత్యములు సేయగా శ్రీ బరగు మానమును గురిని గనె విభుడు
 యోగులకై నకా బొందరావు అవి శ్రీ భోగిశయన ! శ్రీకాంత ! బహుతరము
 త్యాగసహితమతి నోచి బడయ నని శ్రీ యగు గద యా చరణములు మహానీయ !

వాని రజోవేశములు తరువునకే శ్రీ పూనిక తము సోకగ నేమము గొన
 ఆనందాబ్ధిని నోలి యూతగొని శ్రీ ఆనందనిధి ! నీపదము గండు
 ఆస నేయ రా యింద్రజిత్తులు శ్రీ ఆస నేయ రంతకును నిక్కునవి
 ఆసింతురు నీభక్తి పెంపునకే శ్రీ దోషదూరుడని నీయెడ మతి గని
 సారహీనమని జేరుగా నం శ్రీ సారి నడకలకే ధీరులు గొందరు
 దూరపరతు రివ్వారలపదమును శ్రీ జేర నేమమే గొనక మాపతియు
 గాంచ జూచితిమి కాంచనాక్షిహార ! శ్రీ పొంచుకొన్న దుష్కర్మ పరువిడియె
 నుంచు మయ్య ! దాటు యశోదనందన ! శ్రీ జించు పురాతన పాపసంఘముల
 పరమపురుష ! హరి ! సకలమునందున శ్రీ పురుషాంతర్యామిరూపతకే హరి
 సుకుచిరంబుగా వెలయుదు నిక్కము శ్రీ గురువోషక ! భూతాశ్రయ ! మాధవ !
 భూతవాసుడవు ! భూరిగుణాకర ! శ్రీ భూతశేబ్ద వాచ్యుండవు నీవే
 ఆతతమా విజ్ఞాన పరిపూర్ణ శ్రీ చేతన పద ! నిర్వికారి ! నిర్గుణ !
 బ్రహ్మానందా ! ప్రకృతి ప్రవర్తక ! శ్రీ బ్రహ్మాండ నిలయ ! యాద్యంతరహిత !
 బ్రహ్మమూల ! యో పరమ శుభదాత ! శ్రీ బ్రహ్మాది మూర్త్యాత్మ స్వరూపా !
 పరమపదదాత ! భక్తసంప్రీత ! శ్రీ నిరత యపాకృత సకల భువనపిత !
 కరిరాజనేత ! చక్రధరహస్త ! శ్రీ తురగ గ్రీవహర ! దుష్టభయంకర !
 కాలచక్ర సంచారిత రూపా శ్రీ కాలనాథ ! యో కల్యాణమూర్తి !
 జనన స్థితి లయ కారణ చతురా ! శ్రీ దిననాథచంద్ర తారాది గ్రహగతుల
 దనర జరుగు నా దివాదియుగముల శ్రీ యొనరు లన్నియును నీ యందే వెలయు
 టను కాలావయసాక్షి ఏవెగా శ్రీ ఘనమహానీయా ! నీవు నతి గొనుము
 కనికరంబునకే మము కనుల గనుమ శ్రీ మనివి వినెదునందాక మొక్కుకులివె
 మానుట నీతియు గాదె సతులకును శ్రీ దానఫలము లేదందురు పెద్దలు
 మానినులకుఁ బతితోడి గతి గలుగ శ్రీ బూనవలయునని గాదె శాస్త్రములు
 నీ నుడువులుగా బలుకును దేవా ! శ్రీ మా నుతి నందుము మర్యాద యగును
 లేని యెడల ధర్మంబు జెనుగదే శ్రీ చేసును గంచెయే మేసినట్లుగునె
 దీనదయాళి ! దేవ ! భవత్పద శ్రీ ధ్యానచరితు లశుభంబుల గందురే
 విశ్వ మీవ యై విశ్వము జూచుచు శ్రీ విశ్వము జేయుచు విశ్వహేతువయ
 శాశ్వతుండవయి యిరువది నాల్గిట శ్రీ శశ్వత్పకాశతనె దాల్తువుగా
 అట్టి యాత్మవయ గుణముల నావృత శ్రీ పట్టున నభిమానంబున జిక్కక
 ఇట్లుని జెప్పగరాని వాడవై శ్రీ గుట్టు గనక సూక్ష్మండ వీవు నయి
 వికార శూన్యత కూటస్థుడనక శ్రీ ప్రకాశతను గలిగియు గలడు లేడు

ప్రకారమిది యది యను నిర్ణయింపున క శ్రవకాశ మెచటక వచింపరాదుగ
కొంచెము గొప్పని యెంచ దగదుగా శ్రవంచితంబె యగు యొకం డనేకుడు
వంచనచే బద్ధుండు విముక్తుడు శ్రవంచను యెల్లవి మాయవలను నని
నిరోధపరతురు మాయ నరసియును శ్రవనిరోధవర్గము దరి నుండనిరు
సరాగమున నీ సర్వము జూడరు శ్రవరాగమే నిందింతు మనమ్మున
రూప నామములు పెక్కు లగుటచే శ్రవోపు గందువుగ శాంతులు పెక్కులు
ఆ పగిదినె చక్షురాదులకును శ్రవదాపు లేకను ప్రమాణదర్శన
దనరి నిరపేక్ష జ్ఞానపు కలిమిని శ్రవగని వాని దమయ నహరహమున నే
ర్చున శాస్త్రయోని వయ్య మూర్తిత్వ మన సంకర్షణ వాసుదేవులును
ప్రద్యుమ్ముడు అనిరుద్ధుడు నాబడు శ్రవద్యోతనంపు నాల్గురూపముల
ఉద్యోగత్వత నంది మహాత్మా! శ్రవద్యోజాతుడ వీవయ్యెదుగా
అంతఃకరణ ప్రకాశత్వమతి శ్రవసంతతంబు సజ్జనుల ఫలంబును
సంతు నొంద జేయంగ వెలసియును శ్రవంతుగొంటివో గుణముల గప్పుచు
చిత్తవర్తన గుణముల సాక్షివి శ్రవమత్తుగొన్న నల్లెరుంగరాదుగ
ఉత్తదిగా దది సత్యరూప! యా శ్రవయెత్తు గందు రది సుజనులు శ్రీశా!
సకలకార్య కారణ విహారహారి శ్రవశేంద్రియాధిపత్యము నీకే
సకల సుకర్మల నీ కర్పించియు శ్రవఅకుటిలులై నిను మాయాదూరుని
గాగ దలచి విద్యావిద్యలవో శ్రవప్రొగుల్లు గనిపించిన వారికి
దోగు బంధములు సాధనల వశము శ్రవయోగిజనాశ్రయ గాదగు దెలియగ
మోదమందుదురు ఆత్మరాముడ శ్రవది వీవ యని మాను లెరుగుదురు
అన్ని నెఱుంగుచు సంతట వెలసియు శ్రవన్నియు దెలియక సంతటను లేక
యన్న నిన్ను నుతియింప నేరికగు శ్రవసన్నతంగ! సంసారము నందున
నెన్న నపారము నిను జంఠించుట శ్రవెన్నడ విధినిన్ గన్న భువననుత!
సన్నుతింప మా తరమ? జగన్మయ! శ్రవచిన్నబుచ్చుకుము మము నీ యధీన
మిన్నియు ననియున్ తెలసిన్లుగో శ్రవవిన్నవించితిమి యీశా! నీవే
మన్నింపవలయు మిన్నసంకటము శ్రవన్ని గడద్రొబ్బు పన్నగ నారుల
మన్న! వాక్యములు చిన్నవియైనను శ్రవన్నిగూర్చి నవి యెన్నిన భువములె
మూఢజాతులము శాంతశూన్యలము శ్రవగాఢముదము నూ తలన నుండుగా
రూఢమగును దిననాధ శశినయన శ్రవగూఢుడ వగు నిను గొలుతు మెటుల దయ
తోడ మాపతిని బాధ బెట్టకువె శ్రవనేడు మొదలు నీ నేవకుల గూడు
జూడు మింక పూబోదులపై మా శ్రవగోడుబాపు కృప పాడినాద యిది

చలతమతి గల కుమతుల సుతులక శ నెఱము బైట్టి యవలీల తలిదండ్రీ
 యపుడే తలగక దోత్రు రెట్టులో శ విపుల జ్ఞాననిలయా ! యశోద
 తనయా ! యిక యాలసింతువా ! యా శ యనిలాలయమును వెనుక బరచుమా
 పెనిమిటి కగు యాయాన మికనొక్క శ కనగీటున దొలగింపవేని మా
 తనువులు నటులే గనెదవు నూ హరి ! శ మనివి వినుము యింకొక్కటి వచింప
 మఱమున దోచెను మాధవ ! యదియే శ దన మా పసిదనమున యైన పెండ్లి
 యనువుగాదు నీ విపుడు మాకు విభు శ ఘనతగూర్చి జేయగనైన పెండ్లి
 నిజమగు మంగళసూత్రము నీ దయ శ భజనపెంపు మము నుంచిన శోభన
 మజ హరాది సంస్కాయమాన ! హరి ! శ విజయ విషహరా ! విషచరయాపా !
 తలలు వ్రస్సి పోకలను రాకలను శ వెలికి లోనికిని దిరుగు మారుతము
 బాలు డనుచు బహు మంచివా డనుచు శ జోలిబెట్టమా శ్రీ లలనేశా !
 బాలింపుము మము నీలవర్ణ ! మీ శ రాలుక మగలుక కన్నబిడ్డలము
 చాలు దప్పి వైధవ్యమున గుదుర శ జాలి విడిచి చూడంగ నోపి తిక
 వేల లేదు యీ దుఃఖాబ్ధికి నో శ నీలవర్ణ నీ తలపు మా వలపు
 మేలు జూచితివ ! పతి నింక మేము శ నోలగన్న క్రూరంపు నడకలను
 చాలుదప్పగా జేసుకొందు మిక శ శూలిసఖా ! మా కేలుమోడ్పు లివె
 బాలగోపాల ! పరిపంధిజాల ! శ కీలముల వారిధార నీగుణము
 అని యిటు తను నుతి సలిపెడి కాంతల శ ఘనదయాపరుడు వనమాలి క్రిడ
 దనరువాడు మది నిలిపి యవల నిలి శ చిన నెట్టకేలకును స్మృతి గనియును
 శిరము లన్నియును సవరించు కొనియు శ మనములోన శ్రీకృష్ణుని విష్ణుని
 పరము నిష్కా ము బంధురయశునిక శ సరసముగానే చేరి నుతింతునె
 కరము భక్తి నని యంజలి ఘటించి శ శిరములన్ని వంచయు నిటు నుతించె
 గరళకంఠ ! వినుతాంఘ్రిద్వయ ! శ్రీ శ గురుదేవా ! శ్రీకృష్ణ ! నందసుత !
 సురపరిపాలా ! చరాచరాత్మక ! శ శరణు శరణు సర్వేశ ! యఘహరా !
 విరించి వందిత ! విహంగవాహన ! శ విరామదుర్జన ! విశ్వశుభద ! యో
 కరీంద్రవరదా ! కమలాక్షా ! యోం శ కారహాప ! కరుణాకర ! సుకరా !
 గతియు వంకరే మతియు వంకయే శ విఠరణ యన్నను వెతుకగ గానను
 పతితుడనై విపరీతభావనత శ యతిపోషక ! నిను స్తుతింప నెఱుగను
 శోపము ముదమును ఆపుగ గొనియును శ నీ పదధ్యాన రతులను జెనకితి
 యో పరమేశా ! నిన్ను గజచిలిని శ నాపాపము నీపగిది బరిగించె
 నదియు నమయనగు కటాక్షముంచిన శ యదనున గుదిరితి నఖలభీతహర !

హృదయతలమ్మున నీవు నిల్చుటచేత జెడరె పూర్వకిల్బిషము బుధనిధి!
 పుట్టుకలోనే బాడమె బుద్ధి నిటు శ కట్టడితనమును యొడి గట్టుకొంటి
 కెట్టితపము పెంపొ యిపు డీ శ బెట్టు దప్పి మా కనుల నిను జూచు
 కలిమి మాకు నీ కృప దావలించె శ జలరుహనయనా! యో చక్రపాణి!
 వివిధములగు భావాకారలీల శ లవి పీఠ్యాజో యోని బీజాంశ
 మవశత జరయోని యుతముగా యీ శ భువనము లన్నియు నీవ జేసితివి
 గుణముల కలరే తనువులు పెక్కగు శ గుణమణి! యవియు నీ మాయయందు
 గుణములు వెలియగ మేము వానిలో శ నణువుల వలెనే వృద్ధి నందితిమి
 సహజగుణముచే కూర్మము గందుము శ అహంకరింతుము అడప నీ మతము
 అహ మంతయు నన్వదలె నీ దయయె శ యహహ! యన మతివెలయు మీదటను
 నిను దెలియరాదు నీ మాయ దాటి శ చనరాదుగ సకలజ్ఞ! సర్వేశ!
 మనుషదలచితేనియు మన్నింపుము శ యునికి యెచట జాపెదో నీకె యెనుక
 సనకాదిమునుల పదము నా కబ్బె శ మునిపరిపాలా! బాలగోపాలా!
 యనఘుల మదిలో దిరుగు గుణశీల! శ దినకరుదీప్తిని తమ మడంగు క్రియ
 జేడియెను నా పాప మను అంధతయు శ ఘడియక్రింద గల వెత యదృశ్యమయె
 చెడుగు దలప నిక నీ యడుగులాన శ విడిదిని జూపుము యెందు నుందునో
 పడతుల బాలుర గమనించు దేవ! శ జడతలేని మతి వడయ వర మొసగు
 జడధివాస! శ్రీనాథా! నా దగు శ నుడువు లివియె యని యడుగులపై బడ
 పీఠి బొంది యా చతురు డిట్లనియె శ యీ తలంబు గోపాలురు గోవులు
 ఆతతంబుగా దిరుగాడ వలయు శ చేత మింపుగొను వారికి నిమ్మగు
 నీవు నీవారు ఇం దుండవలదు శ కేవల సుఖజీవనము సముద్రము
 తావు నొందుమా భయరహితుడవై శ పావనంపు మతి మము దలపు మందు
 నా పదలాంఛనములు నీ శిరముల శ జూపు వంది నిను గరుడుడుఁ బట్టడు
 నా పరంబువా డగుట భీతి విడు శ నీ పడతుల నుతి నాకు మెచ్చునయి
 గాపాడె నిన్ను నాపలుకు వినుము శ పాపాభి మాప నౌ పుణ్యసతులు
 ప్రాప్తయ్యు విభుని బ్రతికించుకొందు శ యీ పుణ్యసతులు నీ నేవ నుందు
 నా పదంబు తుది మీ కబ్బనుండు శ నీ పవిత్రతను గాపాడుకొందు
 అని శ్రీకృష్ణుడు నెనఱున నాడిన శ వినిరి యాజ్ఞ శిరసావహించియును
 వననిధిని జొరగ నెంచి మోదమున శ వనజనాభునకు మొక్కి కాళ్లులుగ
 కడు మెరసెడు రత్నాధికములను శ కడు వేడుక గన గూర్చిన సౌముల
 వడుపులేని కనకంబుమయముగా శ పడతులు తలియల గొని వడి రా నా

భుజగేంద్రుడు హరి నలంకరించియు శ నిజభక్తిని నర్పించి కాన్క- యిడి
నిజఃరివారముతో సహకరముల శ భజనకై న చప్పుళ్ళు దివి ముట్ట
జై రమాపతే! జయ సుందరాంగ! శ జై రజతగిరీశునిమిత్ర! వరద!
జై రత్నాకరకయన! మునివంద్య! శ జై రమణీయ వికుంతవిహారా!
యనుచు ప్రదక్షిణ వందన మొనర్చి శ వనజాక్షుడు సెలవీయ నటు గదలి
గని రా రత్నాకరము ద్వీపముచు శ కనినమాత్ర సుఖ మమర వసించెను

—: కా శీ యు ని పూ ర్వ క థ :—

కాళియు డన శుకు నడిగె నృపవరుడు శ కాళియు డచ్చట వసించె నెందుకు ?
మేళుల నెలవులు సంబుధియందు శ గాళ విహారమునకు నిమ్మగునే ?
ఏల యుండె నా పిన నెలవునందు శ చాలుకొన్న కారణము నే నినగ
నోలిగ వివరింపుము మహాత్మా! యన శ నీలవర్ణ శ్రీదేవు దలంచుచు
నృపతిలక! వినుము చెప్పుడు నా చరిత శ క్షిపణపు భావము నీకు దూరమగు
విపుల శత్రుఖని విహగేంద్రుడును శ రిపుత పెద్దదిగ నా కాళియుఁడ
జూచుచుండు నట్లెందు కంటివా శ దోచువాడె నాకైన మేర యీ
నీచుడు ఫలముఁ దా ననుభవించు శ నేచువాడె నా కీడుభోజనమ్ము
దానె నమలెగా కని కనలు నొంది శ ఘనుఁడు గరుఁడు డాతని దన్న వచ్చె
కినుక వేగమును సహింపకను పవ శ నుని వశువును గన దాను దాల్చియును
అరెరే కూరా! భుజగాధముడా! శ మీరు భూజనుల రాయడి బెడుదురు
వారు మీ దాడి శాంతమగుటకై శ ఆరాధన రూపమున మేలుకై
సారాన్నంబుల భక్ష్యంబు లాది శ నారగింపుగా నెల నెల నిడినవి
మీరు మీ కులజు లందరు నాకిడ శ ధీరత మీపై నే జూపకుండ
తరువుల క్రిందను జను లట్టిడినవి శ సరసత మీ మీ భాగములు నాకు
దిసనిచ్చుట నే ప్రీతి మిము జంప శ కునికిగ న్యాయము గంటి మవి దోసి
తినుట నీ కగునె నాకీయకుండ శ గని విని సహింతు నెటు నా యీకన
తనువును నలియగ డీకొందు మదము శ జనుగగ బారులు గనుగొందు నెందు
మనెదవో నీచా! రమ్మను నంతనె శ విని విహగ్ని రోచులు దిశల బర్వ
పెను కోపమునఁ ఘణములు నిగిడ్చి శ జనభయదముగా కీలిజ్వాలలను
బోలి నాలుకలు గాల్గ గరుడునిఁ శ వ్రాలి తన్ను డాయంగను నదనున
కాళి చెంపును బిరబిర గజచిన శ మేలుమేలు రాజులగ నీ నెల
కాల దూరమగు నీకని తన్నిన శ నెల గలిసె దన వదనమాల రదము

య విషము గ్రక్కి శిరములు పటియలు శ గనుబారెను గరుడుండు వెన్నంట
 నె నీమడుపును కాళిందియందు శ వనజ నమన తురగుండు రా డిటకు
 నెరున సుఖమున నునికి నందెదను శ ననుచు నాడాదిగా నుండె నిందు
 దియు వినము గరుడు డిందు జేరని శ యదను గలిగె పూర్వమున సౌభరియు
 దయాన్విత చిత్తమున నీహృదము శ గదిసి తపము జేయుచుండ నాముని
 ండ మీనులుం మెలగ మోదమున శ నుండ నొకప్పుడు ఖగేంద్రు డచ్చట
 ండు నాకటం జేరి మీలను శ గండువి గానివి నేర్పరింపకను
 ండిగ దినుచును తనముదము దోప శ మెండుకోపమున యాముని ప్రచండు
 ండ దగదు యో విహంగ వల్లభ! శ దుండగీడ వై మరల నిచ్చటికి
 కిలేనియును గీడుచు గాంతవు శ క్రూరదనము బో దారిబట్టు మన
 రత జూపగ బెదరినా డాది శ దారడండు నాకథ యిత డెఱుంగు
 కరు సర్పముల కా కథ తెలియదు శ నారదమునిచే నొకట వినె నతడు
 గారిజాక్షు డిటు వెలయ సీ చరిత శ సారము నుతింప విష విజయులయ్యు
 గ్రారసర్పముల బొరిబడ రని యు శ దారదయను వచియించి మరియు నీ
 గారి మునిగి యుపవాసవిధి నలిపి శ తోరమైనట్టి భక్తి చేత నను
 లచి దేవతల మొక్కి పితృదేవ శ తలకు బ్రీతిగా జలతర్పణంబు
 లిపిన సమయును వారిపాపములు శ మేలు లిహమునను పరమున నా దరి
 లుగు ననుచు నా కాళియుండు విన శ బలికి యుండె నాతడు బోకమున్నె
 లకించెను హరి తనవారి గోప శ కుల పెద్ద చిన్న లందర నారల
 లను ముందటి శోకధారలే శ చాలు రూపటియె మోదధారలుగ
 నులవెడల నలువలును దడియగా శ దనరాక గోరు నందాది సర్వ
 నుల హృదయముల కుతుకాభివృద్ధి శ దనర గంధమాల్యాదుల భూషణ
 గాజి మెరయుచును రాక నాటిద్విజ శ రాజుపగిది శోభాయమానమగు
 గాంతిచేత తమ తాపమంతయును శ సంతరింప శ్రీకృష్ణుడు మడుపుచు
 డలి జేరి రాముండు కౌగిటను శ కడుప్రీతి దనర నిడుకొన్న నవల
 డివడి నందరు నటుల దను జూడ శ వేడుకలను వా రందఱి నలరిచె
 ంకె వెట్టి చెలువొండె వృషభముల శ హంకారముతో లేగలు బరుగిడె
 గొంకమండె గోవులును తరువులును శ వంకురించె నా హరి రాగ నచట
 గారీజనము యశోద రోహిణుల శ జేరి యో యమ్మలారా! శ్రీహరి
 శ రూపున మీ సుకృతఫలమ్మున శ జేరి మిమ్ము మీ నందను డనగను
 ననుచు నుండగనె భూసురులు సందు శ గొనివచ్చి జాలి హరిని తాము గని

ఘనుడ వయ్యెదవు వనమాలి! వరద! శ్ర యనఘా! కృష్ణ! యని దీవించిరి
 యశోదతనయుని గౌగలించుకొని శ్ర యశోనిధీ! నాబాల! నాతండ్రి!
 దిశాంతముల నీ కీర్తినింపితివి శ్ర విశాచ పన్నగ భీతి హరణు డని
 నిను గొని యాడగ బరగితి వన్నా! శ్ర ఘనమగు పన్నగ బాధను నడపిన
 ఘను నిను కనులను గంటి నెమ్మదివి శ్ర మును జేసిన నా సుకృతఫలమైన
 ననె నందరు సంతోషముతో నా శ్ర వనజనాభు వర్ణించుచు బల్లెకు
 జనక నచ్చటనె నివసించియుండ శ్ర నినుడు చరమాద్రి జేరె నిశి బర్వె
 నాకలి దప్పలు గలిగియు దలపరు శ్ర ఆ కమనీయూకారు మాధవుని
 పోక లన్నియును వినుచుఁ జెప్పుచు శ్ర సోకిరి నిద్రను గోపకజనములు
 లోకపావనుడు శ్రీకృష్ణమూర్తి శ్ర వ్యాకులంబు నడగించె వారలకు
 వనమున నొకయెడ పొడమె దవవహ్ని శ్ర జనముల మీదికిఁ గృష్ణ జుట్టుకొనె
 గనిన నిద్ర జాలించి కలవరము శ్ర గని బెగడుచు నా దవానలమ్మును
 గనిన యంతలో కీలల వేడిమి శ్ర తరువులు సోకిన తాళలేక నా
 వనజ దళాక్షిని కృష్ణుని మరియుం శ్ర యనఘుని ఘను బలరాముని జీరుచు
 వనవహ్ని మమ్ము మనికి బెడుపుటకు శ్ర వినువీధి నెక్కి ఘనభీకరమ్ము
 నగుబాటుఁ జెల్ల పగ గొన్నరిపుని శ్ర పగిదిన పరువున యుగాంత తరుణము

-: గో గోప గోపికా సంఘమును గార్చిచ్చు చుట్టుకొనుట :-

నను వెలుగొండెడు విలయానలువలె శ్ర మనము తొట్టువడఁ జుట్టె నింకెటులొ
 దప్పకొందు మీ యాపద నిపుడుకా శ్ర గుప్తన నార్చగ నొప్పు మీశక్తి
 యప్పలార! యని యఘసంహర శ్రీ శ్ర మెప్పుకాడ వని చెప్పుదురు బుధులు
 శ్రీహరి! గోవిందా! జనార్దనా! శ్ర శ్రీకృష్ణ! నీవారి బోధపుమా!
 శ్రీహారాది వందిత చరితుడ! శ్ర యహహ! యని నిను నద్భుత చర్యను
 గని బొగడి మొక్కి నానందింతువు శ్ర మునిమానస! పంకజపీతా! నం
 దుని కుమార! జగదేక శరణ్య! శ్ర దినరాజతేజ! దివ్యవినుతపద!
 యని భంతలోన యదియు గదియ రా శ్ర గని దాని వదనమును దెలిచి ద్రావె
 హరివిజయము దశదిశలు నిండగా శ్ర సురలు విరుల సోనలు గురియగ
 హరి యుదయగిరికి వచ్చులోపలనె శ్ర తరలి రచ్చట సదనములఁ జేర
 ఆనందమునఁ జెలగిరి మందలొ శ్ర యా నందనుత్పన్న పరమానందుడు
 చేపండు ముక్తి యిచ్చెను నుతించిన శ్ర వే యందుబాటు నగు నిహసుఖములు
 పవళుల కాలము బాగు తీవ వలె శ్ర దినమణి యుత్తరదిక్కు పయనించె

సవిత తేజమును భరింప తాపము శ భువి జీవతతికి పెంపు నొందగాఁ
గవయబోయె భూరేణువులు మీట శ పవమానుఁడు సహ వేడిగ గనపడు
ప్రబల పానీయశాల లచట చట శ ప్రభలు తరుగు వేండ్రిమున కుసుమాది
లతలు కనగ దంపతులకు రతుల శ పీఠి చాల వెలయంగ గాంచనగు
శీతల తల జలముల నాసింపగ శ నాతురత్వమును జీవతతి నొందె
కీలి యడవుల శ్రేణులు సల్పెను శ నోలి గీష్మముతు విట్లు భీష్మమయె
మేలేమి దలచి బ్రహ్మ బ్రహ్మాండ శ బాలములను నీ వేడిరస ముంచె
జగమంతయు నిట్లుండ యా వనము శ జగదీశులు శ్రీకృష్ణుడు రాముడు
నగవుల గోప కుమారాయుతులై శ పగతుర జయింప నట మెలగు చుండ
నమరినట్టి బృందావన తలమున శ శమమును బొందెను వేడి యద్భుతము
విమలమైన యా వనంత కాలము శ సమమే యబ్బెను సంతసము నిక్కె
భయంకరంబగు నిదాఘకాలము శ వ్రయంబు నడలెను నిట్లుల మధుకాల
నయంబును గాన్పించుటె గాకను శ వ్యయంబు తాపము గాగ తరువులును
చివురుల మొగ్గల కుసుమఫలంబుల శ పౌరు నింపు లతలను బెంపుఁ గనగ
చెవుల కింపుగా శుకపికముల రొద శ నవపుష్పమరందము నాన దిరుగు
భ్రమరనాదములు మయూరచయముల శ కేకా రవంబులను కమనీయపు
విమల నదీహృద కల్లోల కంక శ ణముల నిండిన పంకతలంబుల
కమల కల్పార నిలయంబగు నా శ యమునానదివౌ తరంగములచే
అమరిక గన్నవి యా సువాసనల శ నమరిన యనిలము ముదమును గూర్చగ
నా వనమున వారి బలరాముండును శ గోవుల గోపాలుర గూడి మేప
బోవు వేడ్కలును దీపింప వారు శ కేవలమతి గొన వారలుల జేర
నందరు గలిసియు వడి మించ వెడలి శ కొందరు కొందరు గుములుగ నేగుచు

∴ గీష్మ ఋతు వర్ష నము :-

సందడి జేయుచు నగుచు నడచుచును శ పొందిక వృక్షపు సందుల దాగుచు
అందు వారి బెదరింప నజిచుచును శ ముందుతెటంబుల కురుకుచు వెన్నల
మందమయిన నడకల వచ్చువారి శ సందరి గేకల గూడ బిల్చుచును
తిరుగుచు మలగుచు నెగురుచు వంగుచు శ వరుసలు గొనియొక అపహసించుచును
మరి మరి సరసము లంతలొ విరసము శ కరము పీఠి బింకంబు లంతటివి
గాగ నొక రొకరుఁ దన్నుచు గుచ్చుచు శ దాగిలిమూతల నాడుచు గూడుచు
రాగముల గొని పాటలు బాడుచు శ వేగముగ దరులెక్కియు ఫలముల

జల్లుల రాల్చియు దినుచు తేవియల శ కొల్లులుగా ద్రావుచు పుష్పంబుల
నల్లుకొంచు దండలు వేసికొంచు శ పిల్లనగోవుల నూడుచు దూకుచు
పిల్లజాట్లు దూలంగ తలలూచి శ ఇల్లుగ పొదరిండ్లను దూరుచు వెడలుచు
యల్లమందునక ఉత్సాహపటిమ శ చెల్ల గురుశిష్య భావన లొక్కొక
తేవల నృపసేవకులభాతివి శ గోవులు గోపాలుర వలెను దామె
నోవు వేవముల నొప్పుచు కృష్ణుని శ భూపతి యంచును గొల్చుచు భుజముల
మోవు వహించుచు ప్రియద చిత్తులై శ యా పరమేశుల రామకేశవుల
దేవదేవులని తా రమరులవలె శ భావముల దిరపరచి నుతింతురు
పావనాత్మ! యా తలపు నిజమెగద శ నీవు వింటివా తెఱగు లన్నియును
ఇటుల వారు భాండిర వటము కడ శ పటు రయమునజేరియును నాటలకు
దిటవుగొనగ యా యదనున వారల శ తటమున జేరెను ప్రలంబుడను నా

—: బలభద్రుడు ప్రలంబాసురుని వధించుట :—

కుటిలుని కంసుని సఖుడు దనుజుడ శ కృటికమారుడగు క్రూరుడు నయ్యున్ ని
శాటులమేటి యన బరగువాడు శ వాటమైన గోపాలక వేసము
తోటివారి నలయింప నా బలుల శ దాటజేసి తప్పించి చంపగా
సాటిగొనియు నందుండ వెన్ను డా శ చేటుదలచు దనుజాధము నెఱిగియు
ఆట నొకటి గల్పించె చెలిమిచే శ పాటుదప్ప జేయింతు నన్నచే
వాటముగా నత డితిని జంపు నని శ నాటకధారుని భంగి ధారుణిని
బూటకమతులను బొలియింప నున్న శ నీటుకాడు హరి కృష్ణుడు గానుక
రాముడు పెన్నుద్దులగ జింకాట శ నేమంబుగ నియమించి చెప్పియును
తాము నోటుపడ నితరుల వారిని శ ఆ మేరను మోవకవలె భుజముల
నంచు నేర్పరచి యా యాటలోన శ మించ జేసి బలభద్రుని జోడగు
ప్రలంబు డోడెను సంసభాగమున శ బలుండు వానిని నధిరోహింపగ
దలంచె బిలువగ నా ఖలు డొప్పియు శ చలంబు మనమున బూనియుండుటయు
కలంకు లేమిని కాన్పింపు గాక శ నలంతు మున్నీతని యవల పరుల
నిల స్మిలితముక జేతు నాకెక్తి శ గలంత కంసుని కందు నామెప్పు
యనుచు మూపుడై నెక్కించుకొనియె శ వనజడళాక్షుని యన్నను రాముని
ఘనాఘ తమహరు దినకరాభునిక శ కానలోన కనుమేర దాటగ నె
బలుడుక గనియెను వాని వృత్తమును శ ఖల విశేషమతి యైన వాడవుడె
తలకు లేక గంభీర నిజరూప శ మలవడంగ శ్రీకృష్ణ! కృష్ణ!

వీ డెవడో కను దుష్టనిశాటుడు శ వాడి మిగుల నను గొంచు నెచ్చటికొ
గోడు నా కిడగ తోడు బాపి నిను శ వీడు తృణముగా జూచు పోక యిది
రమ్మా దనుజుని దుమ్మున గలుపగ శ కొమ్ము నీకొ అది నాకే యిత్తువో
ఇ మ్మానతి నానాధ శ్రీనాధ శ నమ్మినాడ నాగతి యేమన్నరొ
నేను బరువుగా నదిమిన బెరిగెను శ కాని లెక్క గొనబోడు దుర్మదుడు
కనకరత్నమకుట కుండలధరుడు శ జన భీకరుడు నుదగ్ర దంష్ట్రుడును
ఘన వికృతతనువు మనము కుటిలమా శ నను జేసె పిటుల నీవ యోజింపు
మనిన విని హరియు నీవు నేను యను శ టనెడు భేద మేలన్న నీతెరిగు
నీవు డెలియవా యా యనంతుండవు శ గావే వేనవేలగు శిరములును
తీవి నయనములు వానిరెట్టింపు శ నవుగా జిహ్వాలు నయనములవలెనె
తలల తలము గగనంబు చివర యగు శ తలము నగును మూడవ లోకము భూ
తలము నడుముగా విశ్వమంతయును శ నలవరింతువుగ నలపుము దనుజుని
నిల భారము కడ ద్రోయబుట్టితిమి శ చులకనగా నీ నీచు హరింపుము
వీడు పృలంబుడు మదావలంబుడు శ వీడు నీచేత జాగల డన్నా!
వీడు కంసుప్రేరణను నిట వచ్చె శ జూడు విజ్ఞానదృష్టిని హలధర!
పిడికిటి పోటున పుడమిని బడండా శ చెఱుపదలపు గలవాడే చెడు దే
వుడవగు నిను జెనకెడు వాడుండునె? శ విడుమింకిట వెత జడు పడుగంటక
బలవైరియు నిను మెచ్చు ఖలవైరి శ తలను విరుల సోకలను గురియుదురౌ
బలారి యనుచరవర్ణము రామా! శ ఇలాభరణములు నగు నీసేతలు
ననిన పిడికిలిని దృఢత నలరించి శ దనుజుని తలపై బడు పిడుగుబోలె
ఘనుడు బాది తా వడి లంఘించిన శ నడుగులోనె వా డిల గూలె సురలు
వనజనాభు దన్నటుల జేసి రా శ పెనుకొతుకముల గోపకులు చెలగి
మునిజన వినతు లనుచు మొక్కిరి యౌ శ వినయశీల విను! మవలివృత్తమును
గోపకు లచ్చటి పచ్చికలపెంపు శ ప్రాపుగ పసులం దోలుకొంచు వని
కేవున నడిభాగమునకును బోవ శ నా పరిశరమున దవాగ్ని ప్రబలియు

— శ్రీకృష్ణుడు దావాగ్నిని మ్రింగి గో గోపక సంఘమును గాపాడుట :—

గోపకులక గోవులను ముట్టరాగ శ బాపురె కృష్ణా! భక్తార్తిహరణ!
భువనభరణ! రణనిపుణ! హరి! శరణు శ తవచరణయుగము తివిరి మతి గదియ
నవుడు ర ట్టిడులు భువిని పవిత్రులు శ ప్రవిమల రోచిష్ణుడవు విష్ణుడవు
ద్రవము నీదు మము బొరలింపుము శ దవుల వాపదలు తాపాగ్ను లారు

దవులు నెట్లు ఈ దవాగ్ని వరదా ! శ భవసంకటహర ! దీవి హరింపుము
 పవనదు వోడుగ గట్టుచెట్టనక శ నివృణుచు యిదె కార్పిచ్చు గ్రమ్ముకొనె
 యవన మొనర్చగ నీవె నీవారి శ దక్షిణి రక్ష నేయంగ నీచి త్త
 మెటులొ యెట్లు గావింపు మనగ హరి శ తృప్తిలో మరల్తు కనులు మూయుడన
 నటుల చేయగా మటుమాయముగా శ గుటుక గొనెను దావాగ్ని మాధవుడు
 చిటుకలొ శీతల వాయువులు తమ్ము శ చటులతగా నివి సోక నయనముల
 నటు దెరవగ శిఖ యదృశ్యతెను గన శ పటుభక్తిని శ్రీకృష్ణుని బాగడిరి
 మునుపటి తనువును సన్నిధి గనుగొని శ వనజవయన ! నీవే దేవుడవో !
 మనుజాకృతి మము గలిసి యుంటివో శ వనజోద్భవాది వరసుతినిలయా !
 యనుచుఁ దలంచుచు వారు మునుకొనియు శ ఘన మదమ్మునను నడవ మందకును
 జేరిరి వేలుపు పూరించుచుచు శ వారిజాడ్లు డా వీటప్రమదలను
 ధీఃతనము బో భ్రమింపు దనకై శ గూడిన మనముల నెపుడు గందు మని
 నిముసెమె యుగములు గాగ దలంచుచు శ గమనము నెదురుకొ జూచుట సఫలము
 నమరు నటు జేర గోపకులందరు శ చుమునిమందిరము ప్రలంబు జేర్చుట
 తము జాట్టిన గార్పిచ్చును మింగింతు శ కనుసీయముగా గాన మొనర్చిన
 వినిరి వారు సురవరులు వీర లని శ వినుతిచేసి రటు దినములు జరుగక .

-: వ ర్ష ర్తు వ ర్ష న ము :-

దిననాథు వేండ్ర మది శమియింపుగ శ జనులెల్లరు సంతోషము నిక్కఁగా
 యొనరునైన కాలంబు దరియయ్యె శ వనదంబులు నభమందు గుమియయ్యె
 ఇనబింబము పరివేషయు క్తమయె శ అనిలంబులు తూర్పుదిక్కునవి యయె
 జనపతి ! పడమర నింద్రచాపములు శ దనరగ ను త్తర తటమున యెటువులు
 ఇనసుతుని దిశను మేఘములు నడిచె శ వనచరమలకును వర్షిలె కుతుకము
 చాతకములకుఁ దప్పలు దీరెను శ వీతిహోతుడుకొ శాంతు డడవులను
 అతతప్రీతిగ బొందగ నిలకు శ చేతుల గొన్నవి యప్పులు వృద్ధిగ
 గనుమని యర్కుఁడు నిచ్చె ననగ భూ శ జనులందున మరి కర్ష కులు నలర
 వనితయైన భూదేవిని విటతకొ శ దన నఖాంకముల చాలు లుంచెగా
 ఘనతయె వర్షాకాలభుజంగున శ కన నాగటి చాలులు నొప్పె నిలయు
 చెలువుడయిన మూడవ ఋతుండను విభు శ కలయిక బులకల గనెను భూశాంత
 మొలక సస్యముల పొలపున వెలయగ శ నిల జనావళికి నయ్యది కుతుకమె
 నీలవర్ణ మేఘములు తెక్కలను శ చాల బలము గన్పించు వేగముల

గాదుగ్రలవలె యవధి చాల గల శ చాల వేలనగు పథముల జరింప
 న గలిగియున్ గుమిక నేకతను శ గలిసి శశితరణి బింబముల దాపు
 ను మెరసి చదలున్ గప్పియు శ నిలతలమున జీకట్ల బరపుచును
 యునట్టి యా వారిదములచే శ పలుఖండములుగఁ బడెడు వడగండ్లు
 లు తెట్టి వన విను మిలాధిపతి శ జలదసమయ విటశేఖరుఁడు సరస
 భూలలనకు మేలిమిగా తా శ గడించి యిచ్చెడు కర్పూర తునుక
 విరివిగ నప్పించుట దోచును శ జతగ వానితో గదియు జలధార
 నిర్మలములు నయ్యు రంగునన్ శ మతికిదోచు నీలమణిమాలికల
 మున మరియున్ నల్లని పాముల శ విధముల తనువుల బోలి కన్నడఁగ
 ధితముగా మదధారల దోగెడు శ మదగజములవలె సలిలధారలును
 కురు దోపుచుండెడి కొండలునన్ శ మదికి సొంపు జనియింప నందుపై
 రము లందుండి ప్రివహించు శ సఖండర్పరముల చెదరు తుంపుకుల
 ల భూమితల మచట నుండునది శ అఖండముంగా నావరించుటయు
 తుకులను కువల చితుకుల తొంపులు శ సతము వెలయ వరదల చేరికలను
 కల నేడుపడు నేకులు వానిలొ శ అతులసంఖ్య నెమరెక్కు మిహములు
 ననత్ర తనువుల కాంతిని శ నూనలేమ మే మను మేల్రెఱుపులు
 నముల మధ్యకు వెలువడి గలియును శ గనిన త్తణమ గంపించియు దొలగును
 మించుల చాలును విశదఁజుపగా శ నా మించుబోలులెల్లరు పురుషుల
 మించ నిలువరని నలువయును శ భూమిని ఘంటాపథముగ వచించ
 లు ననగ శబ్దముల నిడెడి మే శ ఘాల గర్జనలు వెలువడ ముదముల
 లువిప్ప పింఛముల మయూరపు శ మేలి నృత్యముల మేళవింపుగా
 గ భీకరము విరహులకుం గా శ నిగుడు జనులకును నెఱుగబడక దు
 ములుగా మూలతీకుసునుముల శ యొనరిక లడంగ దివావసాన
 పయములను మినుకులను వెల్వెఱచు శ రమణ నొప్ప ఖిద్యోత చయంబులు
 యుణిరాక తమ మనముల గోరుచు శ తమమున చలిచే వణకును గొనియును
 నల పక్షముల నాహారముగా శ గోను సమయంబులు లేకను ఫలంబు
 ప దినగా దలపోతల దిరమున శ వనమున ఖర్జూరజంబులాదిగ
 డువులను నెటా బడిసి యవి కడుపు శ నిండుటకై తమయత్నముల జొనిపి
 డితనంబెడ విడకనున్న ముని శ తండములును వారికి నింపు గలుగ
 లి వాసనల మించుకేతకుల శ చాలు వాఱ కాంతలు భుజంగులను
 లు విడని వడుపులు దోచువాని శ నోలిని కదంబ కుటఱ కుసుమముల

పరిమళమిలితములైన మార్గముల శ వరుసలన్ని గననీకను బెరిగియు
 సరసికంబులగు పచ్చని కశపులు శ హరిమణి కిరణపుదీప్తులను బోల
 వెలసిన మెసవియు మిసిమి గలవియై శ వలుద పొదువులక పాలు భారముగ
 నిలిచి గదలకను నెమరుల వేయుచు శ నలరు నింపు గోవుల యున్నతి
 చాలవలన సభిరామము నిక్క-గ శ నీలకంఠ హస్తముచుక సాటికి
 బోల మెండు సారంగ పీఠి నయి శ మేలి కనకగిరి చెలువున నిందుగ్రిని
 ధనువును పూర్వాపరదిశల వెలుగ శ ఘనత విభీషణహృదయము వైఖరి
 గనపడు తెఱగున హరిశబ్దములును శ దనర మరియు నిట్లాప్పు భూములను
 వినుకులుగా నల్లెడల వెలువడగ శ ధవదసఖుని పూజనపు చందమున
 నింద్రగోప విభవజనకముగ శ జనకుని యాగము వైఖరి సీతా
 ప్రకరణాలంకృతమునై తొలి యుగ శ ప్రకరణం దోషము బహువర్ష జీవ
 న కరముగాగక వర్షాకాలము శ సకలకాల సంతోషకరము నై
 యేపునూప శ్రీకృష్ణుని రాముని శ గోపకుమారుల చేరి విహారము
 దోషం దిరుగుచును మనోహరమునగు శ వాచర్వతంపు మిట్టు భాగముల
 సద్గుణుఁ దినియు సరసతను మించి శ యద్గుల నాడుచు ముద్దులుగా తమ
 పెద్దవారు గన వత్తు రిండ్లకును శ అద్ది బుద్ది కిటు దోచు నృపవరా!
 బాలకృష్ణుడే మేఘమునుబోలు శ నీలయ చిరునగవు తటిల్లతయుగా
 జలధరగర్జన వేణునాదముగ శ తల జుట్టిన శిఖిపింఛ దామమే
 అల సాంపగు నా బలారి ధచువుగ శ విలసితశాంతము నగు దయారసమే
 చెలువగు వర్షము చాలు వెలుగంగఁ శ దలపున తను తలపోయు మునిజనులు
 అల గోపకులును చాతకములు గా శ లలితమైన బృందావనమే మిన్నునా
 ననుచు దోచు శ్రీకృష్ణు డక్కాల శ మున సర్వకాలరూపు తా గాడే
 విను మత్తరుణము దాటెడు దినములు శ వనములు జొంపములను గుదు రందెను

-: శ ర దృ తు వ ర్ణ న ము :-

గన రొంపు లిగిరె నెమళ్ళ రొదభులు శ గనక యూరకొను నదుల వేగములు
 దినదినము తగ్గు గన నిర్మలంబు శ వినువీధి మేఘములు పలుచవారె
 వివరావు నుజుములును నట్టులనే శ గనబడవు మెఱుపులును నన్ని దిశల
 జీవవముల సంస్కృతిని వదలుకొని శ భావశుద్ధి విజ్ఞాన పరంబుగ
 సావకాశమును బొంది యభిమాన శ మేవలను లేమి నందు పురుషులను
 బోలి మేఘతరి నొందు నోలి యిటు శ కాలవశము గని వెల్లివిరిసె నవి

చాలుదోచె గగనంబు నిర్మలము శ్రీ డాలందె యోగిజనహృదయఛాయ
 నీల దుకూల వితాన సంయుతపు శ్రీ మేలి ముక్తాఫలంబుల వడుపున
 తార లొప్పె వినువీధి ప్రకాశత శ్రీ గూర నాకాంతి శుష్కైత్తున గొను
 మేర బ్రహ్మాండమును బరణియందు శ్రీ జేరిచిన యట్టి కర్పూరఖండ
 ములు నానొప్పెను చంద్రకిరణములు శ్రీ అల కిరణచ్చర్మలను సగర్భలయి
 నిలకు దుర్భరములై సిండి పండి శ్రీ హరికుల నిశితపు కొడవళ్ళ వలన
 గలుగు నాటోపమునకు తల్లడిలి శ్రీ వెల వెల బాసుచు నీల యగు మాతకు
 తమగోడు తెలుప ఎన్నుల వేగిన శ్రీ కృమబలము తగ్గ గాలికి నిలుచక
 భ్రమ మర్మరముల నొప్పి వ్రాలు శ్రీ శ్మములు వానివలె మంజరీపుంజ
 ముల గొంచక చంచువుల కబళించి శ్రీ నలరున శుకము యి శుకీశహిత బా
 లలతోడ మెక్కి కడుపు నించుకొని శ్రీ యల యున్నతమ్ములై న మంచెలను
 వెలదులు వెన్నుల కావలి యుండగ శ్రీ నలరున వారల చిగురు మోవులను
 అల గాంచి బింబఫలము లని గజచి శ్రీ లలన లవి కరాస్ఫులనల కలికి
 కలకలరివంబులను శుకము లొప్ప శ్రీ కలహంస కోక సారస కోలా
 హల మండితంబులై నిండినట్టి శ్రీ జలజాకరముల నిర్మలపు జలము
 లను మీనంబులు విహారవడులను శ్రీ జను లాయువులను తరుగుట కనకను
 గన నానల సంస్మృతిని పెనుకు వల శ్రీ గని మూఢత దిరుగాడిచ విధంబు
 నను జలము లునికి దరుగుట గానవు శ్రీ జనవర ! జలచరములును భయ మడర
 గను నదుల జలము దినదినము తగ్గ శ్రీ గను నందు సైకతముల నెలవు లవి
 గనగ మణిసాధముల సోపానము శ్రీ లను కర్పూర మంటపంబులును
 కనుల దోప నందుల నుదయమ్ముల శ్రీ మునులు నిత్యశీలముల జపమంద
 మునికన్యలు కలశముల జలములను శ్రీ నొనర బోసి పెంచిన కుసుమ లతల
 సముదయముల పొందులను తరులును శ్రీ కృమమొప్ప వారి నిలయుములను
 విమల శోభ గన నందు బాలసా శ్రీ లములు రసాలములాది వృక్షముల
 నమరు కొమ్మలను నాకలమ్ములను శ్రీ ప్రయదమున మెనవి మశరు గవిసియును
 విమలకాంతి జెన్నెందు కొమ్ములను శ్రీ నమలత ప్రవహించునట్టి యేలుల
 దవిలి దరుల ద్రవ్యచుఁ జిమ్మి కుగ్రమ్ము శ్రీ నవసరమునందు కరుల సముదయము
 లవి కుంభములక కనక కుంభరుచి శ్రీ సవురు గన్నట్టి కుచభారత భీ
 రువులునై మధ్యములు నల్లాడెడు శ్రీ పువ్రబోడులై న చెంచితలు వారి
 ధనువులను విశరు నిశితవాలమ్ము శ్రీ లను పోటుల బడి పరువును గనియెడు
 ఘనమైనట్టి వరాహాదులాది శ్రీ ఘన పుండరీకము లమయమ్ముగా

నందు నున్న పుండరీక కుముదము శ్రీ లందమించుటను వానిదైన మక
రందమును గోల తేటి కడుపులును శ్రీ నందమింపంగ గడుపులను గాంచి
పడదనమున దను గని స్మరవికార శ్రీ రస ముద్భూతిని వృషభములు వెంట
వెసగొని గోవుల చూలు నెక్కిలుపు శ్రీ రసములట్లు లాకరము గనుగొన్న
వర శరదృతువు మరి వినుము రాజ! శ్రీ వరరాజ రాజమందిరము బోలు
నరయ కుండ పద్మములచే నలరి శ్రీ కరము మానధను చరితము పోల్చున
కలుష రహిత జీవనము దేవరుచు శ్రీ వెలితి నీలకంఠశబ్దము గాగ
కలన దోపగా లేని హీనువలె శ్రీ యల శాస్త్రవేది హృదయము కైవడి
విలసిత కాలప్రకాశపదమున శ్రీ వెలసి రాము ననివలెను బాణాశ
నాలంకృతమైన పంకమగుచు శ్రీ కాలుని మానసమును చెలువొందుచు
రాజహంసముల విరాజమానత శ్రీ తేజమించు పంకజభవు నిలయుము
నోజ కులవధూరత్నము చాలున శ్రీ రాజత పయోధరములు మరుగుగా
వననిధి వసువుల భూభృద్వాహిని శ్రీ యొనరులు సంకులముంగా ధరణిని
గన నృపులవిజయ గమన శోభనము శ్రీ లను నొందిన హారతుల శ్రీలక్ష్మి
ననుకూలపూజ దేవోత్సవముల శ్రీ గణనయ్యె వసుధలోన నెల్లడల
యోగము గని మదచుడు చెఱుకువింట శ్రీ బాగుగ నీలోత్పల బాణరాశి
వేగమున గూర్చి విరహిజనుల నల శ్రీ భోగపరత గన పరితాప మిచ్చె
పగను బొంచియును వ్రేసె మృగముల శ్రీ దగ లుబ్ధకుండు వంచించు నటుల
ఇట్టి శరద్వాసరముల కృష్ణుడు శ్రీ దిట్టత బృందావనమున బసపులు
దట్టమైన పచ్చిక జొంపముల శ్రీ నట్టె మిసిమి గన మేపుచు నుండియు
నందనుతుడు శిఖింధము మాళిని శ్రీ నందమింప కర్ణికల చెవికొనల
యందున దాల్చిన కాంతిగండముల శ్రీ యందు ప్రభ గూర్చ నబ్జదామంబు
నురమందు వెలయ డాకాలుమిది శ్రీ వక్రసన నిలిచియు దారకల కాంతి
నిరవొందు నఖము లవి రుచుల మెఱయ శ్రీ ధరణి యొప్పుటల నృత్యవిన్యాస
పదముల కరముల వేణువును దాల్చి శ్రీ ముదము వెలయ తల యోరగిల కొంత
గుడు రంద పచ్చనిది వలువ గట్టి శ్రీ యుదిత విజ్ఞాన పూర్ణ చండ్రోవలె
విదితకళ వెలయ మోహనపుమూర్తి శ్రీ యధరమున మురళి నాన పడ్డాది
రవము లేర్పడగ పంగుళుల సొంపు శ్రీ దవుల చాతుర్యమున నామోదము
నవిభాజితముగ గాంధర్వగీత శ్రీ ప్రవిమలా పూర్తిగను మోయించెను
మార వికారములను కారణమయె శ్రీ నారీసముదయములకు మందల
సారతరానందము గూర్చునీ శ్రీ తారవము విన్నమాత్రే సుత్సుకత

య మించి పనుల వర్జించి గోపత వనితలు సిగ్గుల మలగించి బంధు
 పులు వారించినను నిలుపు గాంచత కను పడుగు రైదుగురు నొక్కొకచో
 మిజేరి ముచ్చటలకు తా జొచ్చిత తమలోన నిట్లు తలపోయుటలను
 మముల బలికిరి యొకరితో నొకరు త సుమశకుని బారి తము నగ్గలింప
 పాలనకృపర్తిని యశోద త పాపని నందుని ముద్దుల బాలుని
 రా పాటలగంధులు పుల్క లెగయ త నాపాలు బామ కృష్ణుని పదముల
 ను మనములందు నాలింగనంబు త భ్రమ దొలగని మతి కామవికారత
 మి నెదురేగుచు వర్జింతమసుచు త సుమగంధి రావె సుందరీ రావె
 లతీ రాగదే పూబోణి యదుగో త జలజనేత్రుండు బృందావనమున
 లరున తన మధురాధరామృతము త యుల మురళిముందే పూరించె గదే!
 హలవెంట వనమం దొప్పు గనుట త నా లలితమూర్తి గాంబిజిమి గదే!
 హి లతాంగీ! వేణునాదమును త యాలించినంత తలకెనె చి త్తము
 లియ నే నెటుల తాళుదునమ్మా త నలినయచు నను పరికింతువె యన
 లికి యొకతె నే ముందున చనువున త కలిసికొని నిన్ను పలికింతు సఖి!
 తోడ తప్ప నాడ నింతిరో త నీతోడినారు నిను మెత్తు రబల
 త తోడ రమ్ము సిగ్గంద కతివ త నీ తోడుననే నన్ని సమకూర్తు
 రుణీ నందకుమారకులు వేడ్క త నరసి గోవులను మధ్య నిలిదియును
 రున నీలోత్పలముల పద్మముల త వర మాలల ధరియించి వస్త్రముల
 రివేష్టనంబు సుందరంబొప్పు త సరసను గోవుల నూదగ గంటిర
 రమ హర్ష మున బహు నటుల చంద త మరయ తాండవము సలుపు గాంచుచో
 ర పీన కుచోజ్జ్వలలార! శీత త కిరణబింబ సమ వదనలు కృష్ణుని
 ని నార లలనలార! వేణు వా త ఘనునికెమ్మావి సుధారసంబును
 నున కొకింత యేనియు మిగులకుండ త గను తా నానుచు చోద్యముగ మోయు
 పను మనల మోదమను పీరను మా త రుని బారి వేదనము జేరజూపు
 ను మెరయుచున్న దది యే తపమున త గనెనొ యా వంశ మావంశమందు
 మదితా! యే నదిసీటిచే వేణు త విది జెరిగి వృద్ధిగాంచి చక్కవము
 దిసె నీ వెన్న దిన్న గోవిందు త యధరసుధ గోల నోమధురాధరి
 ను డీవేణువు జననియైన నది త తను సత్సంతతి గన్న మోదంబు
 ననుపద్మాదుల రోమాంచములను త తన హృదయహర్షమానోజ్వలంబు
 కరగల కరముల నటించు గూర్పును త తరుణులార యీ నది పుణ్యమెంతో
 చలియలార! హాక్యములు వేలేల! త జలజ నయను దర్శించు కన్నులే

కలిమిఫలము దోపించు వర మ మరు శ నలివేణీ యీపూత చరిత్రున్
యతిధక్తిని హరి నర్పించువారి శ నతులహర్షమున పూజించుఘనుల
గతి దోష తరులు వీరి పూజేనే శ లతివిస్తరముల నర్పించు గనుడు
అతివ నే మోసమందితి గదవే శ మతి దోచె నిపుడె మానము పచింతు
నతులంపునోము మునుజన్మమందు శ నుతి పాత్రముగ నోచనైతి నే
అటులేని యిచట కాళిందీనది శ తటమున వంశముగా నే పుట్టుక
నిలు గాంచి యుండుగా కుటిలాలక శ యటమట ముండదు నాకటలై నను
గనెద నిపుడైన యా నోము నోమ శ నన నింకొకసతి నాకదియె జాలు
కనికరమున నను గూడ యానోమ శ నను పా లిమ్మన నలరుదు రందరు
కలికిరొ మయూరతుంటుముల గనవే శ జలదవర్ణుండు జలదమె యనుచును
నల వేణువు రసమును ఘర్జవోలి శ చెలగున పింఛములను విప్పి నృత్య
ముల వారలల్లె యాడదొడంగెను శ చెలియలార మనమట్లు యాడుదము
గిరిచర మిథునము లలరున గనియెడు శ శరసిజరాభుని చరణపద్మముల
నరయు జాడ లవి సురపురముకన్న శ కరము బృందావనము మేలు తరుణి
ఆమరేంద్రాంగన లావిమానముల శ గమనంబు శలువు చీవిమలాంగుని
కృమమందు మనోహరము రూపమును శ విమలముగ శ్రోత్రస్రఖము దీప్తి గను
మనము హర్షమానమున విరహ వే శ దనము తముఁగూర పరవశతె వత్తుల
యొడులఁ దూలుటల గనిరి మన్మథుని శ నడిగన్న పూవుటమ్ముల తాకున
పడతులార! మన మా యశోదకును శ కొడుకగు నీ ఘను శ్యామాకారుని
అడుగులకు మొక్కి యాదరింపుమని శ యడుగుదము తపము నోముల వేలను
ఎదురనే నిలిచి యందరి మనముల శ గదిసి మానసపు మానధనములను
లాగె వనవీధి తా నందమందె శ తీగెజోడులను దరి జేరు పాట
రాగమున గూర్చె మన మనురాగము శ వేగమంది తను డాయ వలపించె
భోగమున గూర్చె తా డాయరాడ శ యీ గానమేల గూర్చితి వనుచును
నిలుపుదము కేలుబట్టి ధైర్యమున శ యల గొరిచేవికె దలపుదమా!
బలమిచ్చునామె గాదా యో చెలి శ యలు కేల యనుచు నందురు కొందరు
మనమె గానకళ నిపుణతను జొక్కు శ గనివార మచట యుండని యుదిగో
కనగదే భేషపులును వత్సములు శ వనజనయను నే జూచుచును మేపు
లను జూచె పాలు గుడువ చేప వవి శ ఫనిత యా దూడలును నట్లు పాలు
గొనవు వృక్షములకాళుల ఖగములు శ కనులుమాని తమ గమనముల నాక
మనములో కృష్ణరూపమును జెక్కి శ గొని యానందమ్మునను బహి మరతె

ఘనులైన యోగిజనముల బోలుచు శ కనుడు వల్లీకముల భుజగచయము
లును తలల నిక్కి భయరహితంబున శ వినుచున్న వదిగొ శర దంబుదంబు
విరులు గురిసి తనశరీరమెల్ల న శ కరము ధవళే ఛత్రము బోలె వీరి
పరమున నీడను గూర్చి చలించని శ కరణి నభంబున నొప్పుగను గదా
పింఛచేలములు గట్టి సోయగము శ మించ వనంబున మంచీఫలములను
చెంచితలు దెచ్చి హరిచేత నించి శ అంచితముగను కరాలంబనముల
మించి యుత్సాహమున క్రీడింతురై శ చంచలాక్షిరో ! గంటివ యదిగో !
యొక భిల్ల వనిత కుచభరంబులను శ చకచకలక నడు మల్లాడుచు రా
సకలమనోహం మైనపుష్పముల శ ప్రకటిత హారంబొప్పుగా గూర్చు
కొని తెచ్చి నందనుతు మెడవైచియు శ గన చెలంగు తా నగుచు నవ్వించె
కనలేదే మే మన కది యబ్బిన శ మనము నవ్వమా ! యో పువ్వుబోడి !
తరులెల్లఁ బల్ల వించె మోడులపై శ గిరులెల్ల జలములయ్యెను గన భూ
చరులెల్ల జొక్కి రా హరి యాడెడు శ మురళి రవామృతరసమును గోలియు
ఓ గటిత రామకృష్ణ చరణముల శ వర సంగమమున ధన్యత సందుచు
ఈ గిరిరాజము వర పుష్పఫలము శ లరసి యర్పించు ధేనువులకును
జల ఘాసంబుల గూర్చి మిక్కుటపు శ నలరున ప్రకాశితపు భూజములను
విలసిత మండెడు పులకలను బోల్చి శ వలనొప్పు మెఱయు విధమును గంటిర !
యనుచు తమయిందల్లోన నేకాంత శ మునజేరి తత్పరత జేతనముల
వనరుహనాభుని మఱచుగొని యుండి శ రసఘా ! యని జనపతికి మరి మునియు
వినజెప్పె నవల ఋతుయాగమనము శ మునులు వినుండని నూతుడు వచించె
శౌనకాదులకు జెప్పె నీపగిది శ ముని శుకుం డనియె, నభిమన్యునుతా !

—: హే మం త ఋ తు వ ర్ణ న :—

శరత్తు గడ చనగానె వడిపెచ్చి శ తరంబందె హేమంతము ధరణిని
పరంబు గొనె విహరింప బలంబున శ నరాళి విరహుల పరిపాటి మిగుల
సరాసరిని హిమగిరి పంపుగొనుచు శ విరాన చలితో జుట్టె నల్లెడల
హేమంతఋతువు బాడ లీతెరుగు శ యీమహి సర్వము శీతలంబంద
నీమంతినుల కుచోష్ణ సన్నిధియై శ తాము శరణుక పురుషుల తాలిమి
యేమెయి నయనను శాంతమును గనదు శ కాముకుల శెంతో నుబ్బు ప్రబ్బుగొన
గొబ్బున నహములు సన్నములుగాగ శ నిబ్బరముల కుదురంద దలంచిన
దబ్బున దహనుని హితమును వేడగ శ నిబ్బుంది శాంత శాంతినిం జెంద

నై నట్టి తరుణ మది మరియు బొత్తు శ చానలకు వారి ప్రాణ పతులకును
 మేనుల మనముల సేకముగ నెన్ని శ పూనికల వారు మెత్తు రొకరొకరి
 లన్నుల చన్నుల దండల జేరి వి శ పన్నులు గాకను బ్రతుకును రెల్లరు
 చన్నుల ప్రాప్తును బొందకున్న నా శ పన్నములును దప్పంగ బోరుగా
 యన్నలువ శంభుకును వెన్నుండును శ వన్నెల మలగరు కృన్నన సతులను
 దండ విడబోరు హిమమునకు వెఱచి శ అండజయానల యోగం బందుట
 మెండు ప్రియంబుల పడచుల గూర్చుట శ సిండు ధృతికి వడకును గాంచకుంట
 తెలియదగుఁ గాద వెద త్రిమూర్తుల శ చెలువలను బొందనేల హంసులై
 విలసిల నుండరె వినమా భానుఁడు శ చలికి వెఱచి యా ఋతువున పరువును
 గొను పొడుపు మొదలు పడమటికొండను శ తను దాపుకొనెడు దాకను నట్లే
 యనల త్రితయంబు ననువుగొని దాగె శ ఘనడగు శంభుని కంటిలో నొకటి
 వనధిలో నొకటి మరియు నింకొకటి శ మనుజ మందిరములలోనఁ జేరెను
 హరి చలికి వెఱచె వారిమధ్యమున శ సిరి దన కుచంబులను దాపు నిచ్చె
 హరునటె గొరియు పర మందించెను శ తరమున్నె చలికి వడకక నిలువగ
 వినమా చలికాలమున తొలిమాస శ మున కాళిందీ సలిలంబులలో
 వనిత లాగోపకుమారికలు వే శ జని రేపకడన నదిలోనఁ దోగి
 నియమ మూని నిసుకను గొరిదేవి శ జయమున రూపము గూర్చి భక్తి చే
 క్రియలగూర్చి పూజంపు యత్నతన శ జయము తముబొంద నిత్యార్చనముల
 సురభి కుసుమ గంధముల దీపముల శ వరధూపంబుల బహువిధములయిన
 శరసోపహారముల తాంబూలము శ కరము దక్షిణల హారతులతోడి
 వరుస పూజించి కరములు మొగిడ్చి శ తరుణు లటు వినతి సల్పిరి యంబను
 గిరిజాదేవి! వరదాయని! శ్రీ శ సురుచిరభాగ్యైశ్వర్యరూపిణీ!
 హరురాణీ! కాత్యాయని! పార్వతి! శ కరణము నీ చరణముల నమ్మితిమి
 సరసిజనయనుని వందకుమారుని శ వరునిగ వరమును ననుకంప గూర్చు
 ఓ తల్లీ! ఇటు దయ నించి జేని శ నేతిని పాలను పెరుగు వెన్నలను
 పీఠి నిండగ వసంతము లాడుచు శ జాతర గూర్తుము దండి ముడుపులను
 చేతము లన్నియు మావి శ్రీకృష్ణు శ చేతఁ గొనబడియె దాపము కోర్కుల
 బూతి నీరుగ్గపట్టున నిన్నె శ యూత గొనుచు నీరక్షణ విభవము
 నెలపూర్తి నియమ మిటు నెల్లగ నా శ వెలదులు వేకువ లేచి బల్కికొని
 తలకరు చలికిని జలజాత నయను శ నలరున బాడుచు చను లల్లాడగ
 నసియాడు మధ్యముల తీవ్ర నడల శ వెశవలయు వాని జలకలశంబుల

పసిడి భూవణము లొడలుల మెఱయంగ శ్రీ నిసి గడవక మునుపే యమున జేరి
చెలువులెల్ల తమ వలువల గట్టున శ్రీ నిలువర ముంచియు నంద రవ్వారే
తలపున శంకల గొనక చలంబుల శ్రీ జలజగంధు లా జలముల జొచ్చిరి
వారిజలోచను బాడుచు నందే శ్రీ సారమతుల వెలిబుచ్చి బబ్బుచును
వారివిహారము శలిపిరి దివిజులు శ్రీ నారులు పీరి విహారములు మెచ్చ
తోయమది చిత్తమున దా నెరింగి శ్రీ తోయజ నయనుడు తన తోయముతో
నా యమునానది వారలు దోగెడు శ్రీ పాయ దూరమున నందరి నిలుపుచు
కదలి రాకుడని కనుసన్న నిలిపి శ్రీ పదముల మెల్లన నేల మోపుచును
పొదలమాటు గని వలువల దొంగిలి శ్రీ మదగజము లీల యవ్వల దాటుచు
అనతిదూరమున నున్న సీపతరు శ్రీ వును నెక్కె వడిని లలనలు గాంచగ

—: గో పి కా వ స్త్రా ప హ రణ ము :—

మనములు కలతను తొలుత ఝల్లనగ శ్రీ మునుకొని వినయంబునను వేడుటే
ఘనమని మామా ! వలువలు ముట్టకు శ్రీ వినుమా ! మానము గొన నీకు దగునొ
కనుమా మా యెడదను దయగలవే ! శ్రీ యొనరున మా మా చీరల నొసగుము
అనుచుఁ జెలువ లా ఘనుని నుతింపగ శ్రీ గని రా పూర్వము సుకృతపు వాసన
గని రేమొక్కో ! వనజాక్ష ! నీకు శ్రీ జనునా ? బహుజీవనమున జరించు
టను ననువొందెడి నీవు నీ గోత్రమును ధరింపవో వనచరపరతను
ధరణి మనుపవే మనుజపారివయ్య శ్రీ పరబలమ్ములను జెరుపు వరుసలను
సురలు నుతింతురె బలిని దెరల్పిన శ్రీ వరదుడవు పిన్నయైనను బెద్దపు
అరయగ రాజుల గెలువ దగువాడ శ్రీ వరుదా రగు నీ గురునాజ్ఞ చొప్పు
పరువున నొనరుచు పారము నందవో శ్రీ వర బలయుతుడవు వరుసగను మరియు
దనుజహంతకుడ వభిరామత గని శ్రీ కనగ హలభూతి నకుల గెడపెడవు
ఘనమతులు మెచ్చగను ప్రబుద్ధతను శ్రీ గనదగును కల్కిదనము నీకొప్పు
నే నలిననాథ ! వనితలచేలము శ్రీ లాన మానితమె ! మరియును వినుమా !
గన రాజసమున నీ యొప్పిదంబు శ్రీ గనినారము వింతల చెయిదములను
అనఘ ! సత్త్వదీప్తి గనిన సత్త్వ శ్రీ మున గూడువారి దుగుముట విందుము
ఘనుడవు తామసమున తామసులగు శ్రీ దనుజుల రొప్పుట నవియు దెలియుదుము
మాయల మలపెడు మాయావినోది శ్రీ వీ యబలల గారింప దగవగునె ?
యే యెలమిపాటి జూడ గుణ నడక శ్రీ లా యనంతముల దోతువె ? ఇందున
న్యాయము గనుమా ! రాజగు నందుని శ్రీ కీ యుదంతమును దెలుపం గందుమ

నీవే రాజపుగావే వస్త్రము శ నీవే గైకొను మా వందనములు
 దేవుడు మెచ్చునె నీవు దేవుడవ శ కావలయు సంబరము లిష్టిప్పుడు
 నా విని కృష్ణుడు నవ్వుచు ననె నిటు శ యో వనితలార! మీ రొప్పితిరా!
 రాజు నందుడుగ నే రాజసుతుడ శ రాజపుత్రిలతో రాజీవాక్షులు
 యోజలు సెల్లగ మేలమాడుదురె శ తేజమంద నీరంబుచు వెడలుచు
 చీరలు గొనుండు నే నీ నందునె శ నారులార! నందుండు వృద్ధువయి
 మేర నన్ను లాలించుట దెలుతురె శ మీరకు డాజ్ఞ ను త పొన్నర్పితిరి
 దాని దెలిపెదను చలికే వడక రిక శ పూని నియమమున దేవీపూజను
 మానిత మందుచు దినమలను నీర శ మును జొరదగునే యది తప్పగాద
 మునుకొని కరముల నెత్తి మొక్కినను శ గనును దయ దేవి జలమును వెడలుడు
 యన నా కనకాంగులు లజ్జు చే శ తను పెనగొని ముసి ముసి నగవున చలి
 నిలువ వెఱచి తమ నోము ఫలించెను శ జలధరురాణియు జలధరదేహుని
 వలపుల మనలను నేల ప్రత్యక్ష శ మలవడ గృష్ణుని మనపాల జేర్చె
 ననుచు వనమధ్యమున నుండి వెడలు శ చుచు తమ మనముల వెల్లడిగ జూపు
 నొనరున స్తనముల పొంకములు వెలిని శ గన కరము నొకట మర్మముల దాచి
 మునుకొని యొక చేతను మొక్కి నగుచు శ ఘనమా తగు నావనిత లంబకును
 తొలుత వరఫలము నంది మొక్కిటుల శ పలుచబార నొక కరమున బోలునె
 అలుగునేమొ మిము నలరునను రెండు శ కలుపుడు హస్తములను గిరిజ మెచ్చు
 తలపుడు మనమున శ్రీకంఠునినతి శ కలక లడపి మిము నను గూర్చు ననిన
 మర్మములు దాపనేల శ యింక నని శ ధర్మకలన కరతలముల రెంటిని
 సర్మిలినీ తమ్ము నావిష్టుడు గిన శ ధర్మమూర్తి హరి దుర్మదవిదార
 నిర్మలాత్మ! జగదీశ్వర! సుందర! శ సర్మపు వరుసలు నీకె చెల్లు నీ
 ఘనత లొప్పుగన దయ నేలుదువో శ వనభనయన! మాధవ! మహనీయా!
 యని నతులు సెల్ల సాగిల ముందున శ వనరుహము దిగుచు చీరలు భుజమున
 దనర సమీపము వారలు జేరిన శ ఘనమైన ప్రీతి వారిని గాంచియు
 వనితలు కనకపు ప్రతిమ లనదగిన శ యునరు సింగారముల మీరినారె
 కననయె మీమనముల వ్రేతనియచుము శ లనఘులార మిము పిననాట నుండి
 కనినాడే తెలిమి మీరూపు గననె శ తనువుల మనముల ననిలముల మీరు
 నను గూర్చివారు వలువ లిడె గొనుడు శ కనికరము వన్ను గదిసె చలి దీర
 గొనుడు కట్టడో యిచ్చె బాలికల శ కును తలల కరములను జేర్చె సిగ్గు
 లను కడలుచ్చెను నియమప్రతిబంధ శ కని రా వనితలు ముదమును హరి చే

గొని రంబరముల గట్టి వ్రతపూర్తి శ్ర దనర సెల్లించి యంబరు మొక్కిక్కుచు
 తగవున నందకుమానుని మగనిగ శ్ర జగి నంది ప్రక్కలను జేరి నిలువ
 నగభేది పురంధ్రులు నారిపైన శ్ర తగవున మందారాది సుమములను
 గురిపించి రదియె జగన్మాత తము శ్ర నరసి పెండ్లి యూనిధి న బరపె నని
 శరశమతుల సంతోషపూర్తి గని శ్ర వనజనాభుపై కరుదృష్టి నిలిపి
 తలలు వంచి మన మలర నమ్ములుగ శ్ర నిలిచిన వారల చిత్తముల దెలిసి
 లక్షణవతులకు మీకు నాకృపను శ్ర పక్షమంద నొసగితిని చిత్తంబు
 నిక్షేపమునుచు గొనుడు నాయందు శ్ర లక్షించినమతి యతివిఫ్రతంబు
 గన దెలిసితి నిక నాభక్తిమీకు శ్ర ఘనత జేకూరు ముక్తి నిజమృత
 వనితలార! నను శాశ్వతపురుషుని శ్ర గన సర్వాత్మునిగా నమ్మ డబల
 లార! మత్సంగతిచే కల్మషము శ్ర జారు మిమ్ము నా పరమేశ్వరి కృప
 జేర రాశులను నను నేకాంతత శ్ర జేరి మోదమున యల గాంతు రనగ
 నింతులు భ్రాంతిల నడగు మనంబుల శ్ర సంతసమున నేగిరి యింద్లకడకు
 గొంతుల తీపిని గదుర వెన్నునిక శ్ర బంతముల గొనుచు బాటల పాటల
 నెంతు మనోహరముగఁ గూర్చి దివ్య శ్ర మంతనము లబ్బురము దోపగ నిటు
 గోప గోపికావల్లభ! కృష్ణ! శ్ర పాపహరణ! పరమాత్మ! మా వల్ల
 భా! పరమశీలవృత్త! జనార్దన! శ్ర మా పరజన్మలు భవ్యము లర్థదేను
 నీపదంబులను రేవు మాపనక శ్ర ప్రాపని యెల్లపుడును ధ్యానింతుము
 యోపి యేకాంతమున నేవింతుము శ్ర రాపిడుల మాపవలె బంధనముల
 మోహము నీపై మురళీలోలా! శ్ర యూహలు నీచరణార్చన విధులను
 స్నేహమంద సంగమ సౌఖ్యములను శ్ర దోహద దోహన బాహుములగు
 ననుచు నుండిరని యా వనజాక్షుండు శ్ర దనరు రా గోరు గోపబాలురను
 ఘనుని విజ్ఞానభద్రు బలభద్రు శ్ర మునుకొనుచు జేరి బృండావనమును
 దాటి దూరమున నేగి ధేనువుల శ్ర వాటమైన నెలవులను మేపుచును
 నాటల ధోరణి యెండతీండ్రములు శ్ర నీటున చల్లన నిక్క నిక్కించు
 తరుల దారి యట విశ్రామమంద శ్ర పరువున గోపకుమారు లందరును
 అరయవలయు నీ వృక్షతతిపెంపు శ్ర ఆరవిందాక్ష! రామ! శ్రీదామ!
 కర ముపకారము గూర్చు నరులవలె శ్ర పరుల బ్రీడింప కనే నర్థులకును
 తా మొనగును సత్కారము వలసిన శ్ర యే మానమున నైన మీ కిచ్చు
 ఆ మాత్రన లోభమును గూర్చ వదె శ్ర తాము శీతవాతాతప వర్షపు
 ధాటి నెలిచి ఫలపుష్ప పూదేన శ్ర లాటంక మందకుండ నిచ్చునని

వీటి పుణ్యంబు పాపసంకరము శ్ర చోటంద బల్కురాదు గద మేలు
 దీటుగొన రిట్లు నరులు దమకూటి శ్ర పాటునకు లోగి పాటును దెలియరు
 గా యని గోపకులాడ మెచ్చుచును శ్ర వే యమున జేరి పశువుల నీరును
 న్యాయమొప్ప ద్రావించి మరియును శ్ర మేయ విడిచి ప్రొద్దగుట యాకటిని
 పొందు గనుచు శీఘ్రమున దరలంగ శ్ర తందరల బల్కు తోడులను గాంచి
 చందము గణించి గోవిందు డనియే శ్ర యిందు కుపాయము గల దది వచింతు
 ఇందె సమీపము గన్న యా ద్విజుల శ్ర సందడి గను తలము సత్ర మద్ది
 యందరి కైనను నన్న మిడుదు రట శ్ర ముందు స్వర్గమున కరుగదల వుంచి
 పొందు గొని బ్రహ్మవాదు లొనర్తురు శ్ర అందున నీకుండును దొలగ మమ్ము
 లను జెప్పి తెండు భుజుత మందర శ్ర మన వారచ్చటి కేగి విప్రులను
 గని మొక్కి అయ్య ! కృష్ణబలభద్రు శ్ర లను గోపాలురు గూడి వనమ్మున
 నునికి గని యాకలిని బాయ మిమ్ము శ్ర గని యన్నమడిగి గొనిరా నిట మము
 పనిచి రన్న మిడు డనఘులు విప్రులు శ్ర ఘనతగలపెద్దలను మీధర్మము
 లనుసరింపు కార్యములు సత్ఫలము శ్ర గనుగాక మనల నేల మా ణోరు
 టల దీర్ప కాలమును గాదె యయ్య శ్ర లల యాలోచనముల గూరనేల
 నలరున గడచనె పశువధంబును శ్ర అల సౌతామణియును జరిగె మీద
 గుడువ జెలు నేరికినైన దోష శ్ర మడరదు మీకును దెలియ కున్నదియే
 నుడువుడు మీ మానసవృత్త మెట్లా శ్ర తడవు పెద్ద బడలిక గంటి మనగ
 మతిని మెచ్చ రవ్యాకృముల ద్విజులు శ్ర కృతువు మంత్రములు కాలదేశములు
 వితత ద్రవ్య విస్తారతంత్రములు శ్ర అతుల తప వ్రత, జప దాన ధర్మ
 ములకు మూల మెవ డట్టి దేవుండు శ్ర తలప నాకలిని యన్నం బడిగిన
 తెలియని మూఢమతుల వోలె ధర్మ శ్ర కలన దల పుంపకను లేదనుచును
 పలుక వారేగి వెన్నుని కంతయు శ్ర వెలవెల లందుచు వచించి సంతన

-: మునిపత్ను లన్నముందెచ్చి శ్రీకృష్ణ బలరాముల కిచ్చుట :-

కీకల సప్తమ భూసురుల నడుగవలదు వారి పత్నులకాల కేగి
 అలరు దోషంగ నడుగు డుచితంబు శ్ర లలనలు ధర్మపు నడవడుల పెద్ద
 నలరారు వారు నమ్ముడని పంప శ్ర నలుకు గనక వారేగి నాతులను
 గని మొక్కి కృష్ణ సంగతి దెలిపిన శ్ర మనముల వార్షము దోవు చెలువు గని
 వననిధిని బాయ వాహినుల విధము శ్ర నను దివ్యతరములగు భక్త్యంబుల
 మనము వీరిగను భోజ్యతేవ్యముల శ్ర ఘనమైన చోవ్య పానీయంబుల

తన రుచి నింపెను సరసాన్నంబుల శ గొనుచును నడ్డము సెప్పబిడ్డలను
 కనక నన్నలను మగల బాంధవుల శ వినక మారొడ్డుచును వారివెంట
 వనజాక్ష గృష్ణ జగదీశ్వరునిక శ గనియు నన్న మొసగంగ జని గాంచి
 రేలమి నింపగా వనచరహితము శ నలర పల్లవాదికముల గూర్చెడు
 కొక యశోక మా యమునాతీరము శ ప్రకటిత నిర్మల తటమునం దుండ
 నకలంకమూర్తియైన గృష్ణుడు శ నకలేశ్వరుడు దాని నీడలో
 నశమంది తాను నిలువంగ గనిరి శ శశిముఖులు వనజ నేత్రుం గాంచిన
 నిశదమగు చదురు దెలియ విను మధిప ! శ యశమందు ధర్మమూర్తి యచ్యుతుడు
 మొక సఖునిపైన చేయి జాచికొని శ యొక కరమున లీలాబ్జము నూచుచు
 తుంటిల కుంతలములు కొన్ని గ్రమ్మి శ ప్రకటిత గాంతిని నిక్కు గండముల
 పొట్టిగ చుంగులు పోసి కొమరంద శ గట్టిర పచ్చని పుట్టంపు వాని
 అట్టే శిరమునను చుట్టును గూర్చిన శ దట్టమైన శిఖి పింఛదామంబు
 గలవాని కలువరేకుల చెవులను శ నలరున జేర్చిన వాని పెక్కు పూ
 వ్రల దండల మెడదాల్చిన వానిని శ నల భువనమోహనమునగు సుందర
 కను మించువాని కృష్ణుని గాంచిరి శ కనుల కరవుదీరంగ కాంత లిటు
 నను జూడ నన్ని మరచి వడి గాంచి శ ఘనమైన భక్తి తీవరతగూర్చి
 ననుప్రీతినిక నర్చన నన్నము శ లను దానమెప్పు లంద రాలోన
 రా సత్కులజల సచ్చరిత్రాలను శ వాసినించు గుణరాశి నెగడందు
 మా సతీమణుల గాంచి కృష్ణుడనె శ యో సన్నతాంగులార ! కుశలమే !
 మీకు మీగృహములక గలయందర శ జేకూరునె మంగళములు కొల్లగ
 మీకు ముదము గూర్పంగ నేనేమి శ జోకనందియ్య వలతురొ రం డిట
 రాకు సంతసము గూర్చె మీరాక శ సోకుమరు పెక్కుకల్యాణములను
 తులార ! పుణ్యవతులారా ! మీ శ పతులు గృహధర్మ సందీప్తవరులు
 కృతువు లొనర్తురు అవి నిర్విఘ్నత శ గతుల సాఫల్యమును బొందుగాక
 మతుల నలరు మీకగును నెమ్మదిని శ యతివేగంబున యాగవాటముల
 జేర జూడన్నముల మాకు నిడుచు శ మీరేల రావలయును నన్నముల
 కూరిమి నిచ్చిన జాలుగడ యింతు శ లార ! మీరాక వేచియుందురట
 మీరజనదు వారల యాగముల శ సారతరదీ ప్తి మీవలన గాద
 మనోన శ్రీహరి ! మాకేల హరి శ గనబోవుట మరి పెక్కు జన్మముల
 గనినార మీట పతి సుతాదులను శ వనజహాథ శాశ్వతములు గావే !
 మునిజనవినుతా ! నీవాశ్రయములు శ మనము నలరించె వార నడ్డియాను

పతివి నీవె యీ భువనజాలముల శ్ర మది దలంచి నిలిపితిమి నీయందె
 సతులము కనికరమునను దయ బరపి శ్ర నతి గొంచు దాసిజనులగా నేలు
 నిను మాహృదయమ్ముల పతి వనుచు శ్ర గన లోకపతివి ముక్తి సతి వనుచు
 ఘనతరభక్తిని కామించి జేరి శ్ర కను డాసితి మిక మము బంపకు మన
 వనితలను చి త్రశుద్ధి పరికించి శ్ర కనికరము పెంపు గన మరి యనియెను
 ఘనమైన కల్పవముల నాయుండు శ్ర మునుకొన్న భక్తి జ్ఞానాభంబున
 మలపగంటి తమమం దదింక చెలు శ్ర వలార ! ధర్మమును పాటింపగన
 వలయు లోకముల నియమ రూపమున శ్ర చలనము నందని నా స్వరూపంబు
 ననయము న్యాయపరంబున గూరును శ్ర జనుడు మీరు నాసన్నిధి డాసిన
 మనముల కోర్కెము వారలు జెందరు శ్ర ఘనతను నింతురు వారె యపరాధ
 మున లోగితి మని చింతింతు రిదియు శ్ర గన దగు నందున సమ్మదము మీకు
 నౌ తనువు సంగసుఖమును గూర్తురె శ్ర యాతర సౌఖ్యము వశ్యయే గదా
 నాతోడియాత్మ సంగతి సుఖంప శ్ర మీతోడి దగును మోక్ష సుఖం బది
 నాకీర్తనంబు వినిన ధ్యానింప శ్ర చేకూరు ముక్తి మీకు నిక్కముగ
 మీకు మీవార కబ్బు శుభగతుల శ్ర నా కూరిమి గనినట్టి మహత్వత
 వారి యవ్వారి జేరిన వారిని శ్ర వారి వారి వగు శ్ర ప్త తరంబుల
 వారు మరిక్రిందు మీద త్రిశ్రుత శ్ర పారమత్మ మీభక్తి విశేషత
 పరమునను జెందెద దరుగు డనుచును శ్ర వరుస నింప వా రిడిన యన్నముల
 హరి సఖులతోడ గుడిచి సంప్రీతి శ్ర తరుణులను బంపె యా విపులదరి
 కిని వారు గాంచి వనితల మేలిమి శ్ర గని ధన్య లనుచు నబ్బుర మంచుచు
 మనమున శ్రీహరి వాక్స్పించుమును శ్ర విని డెలిసి మొక్కి నిటు ధ్యానించిరి
 వనితలపాటియు మనకు మతిలేద శ్ర వనజాక్ష మహిమ గనిరి చిత్రముగ
 మనము ఖలవృత్తమున నీచమంది శ్ర మనివార మకట కల్పవము దారె
 వనజ దళ నయను డాదిదేవు డని శ్ర మునులు పలుమారు బలుకగ విందుము
 మన యాగపర్వముల కధీసుండు శ్ర ననయ మతని కృప గనగాడె యిటుల
 నియమ మూనుటలు నిగమ స్తుతులును శ్ర భయవిమోచనుని శరణ మందుటకె
 నయము డప్పితిమి డై వమగు నతని శ్ర చయన గనబోక రమ్యనక నన్న
 మడిగిన లేదని చపలతను నాడి శ్ర దుడుకున జప తప శీలము లన్నియు
 జెడ నభిమానపరత నందియు మీ శ్ర యొడలు ఘనమనుచు వెడగుల మైతిమి
 గురలు డొంగులును సిద్ధజనవరులు శ్ర పరతత్వమయుని గన కాంక్షింతురె
 హరిభక్తి లేని యాచార్యులు శ్ర వరదు మతింపని వేదపకనంబు

కరము డాంబికము గాదా సర్వగు శ్రీ డరయ నారాయణాగ్ధా మనకను
వరములెందునను వడయ రాదయ్యె శ్రీ సరసిజ భవవార సన్నతు! నీశుని
పరమాయ మనల మోహింప జేసి శ్రీ తరుణు లు త్తములు మనకు సద్గతుల
హరి గూర్చి మొక్కి వరముల గొని రా శ్రీ సరసిజ నయనుడు వీరిని మెచ్చెను
మనకు వీరిమూలమున ముక్తిగను శ్రీ ఘనభక్తి దోచె నగుట ధన్యులము
యనుచు నధోక్షజ నచ్యుతు పరేశు శ్రీ వినుతులు సల్పిరి వేడ్క లిగురొత్త
జననాథ వారు కంసుని పాలనమున శ్రీ వర్తిలుట నియమముల దనిరి
అనయము మనమున ధ్యానము గొనుటయు శ్రీ యొనరుగ కృష్ణుని గనబోరు వింటె
విను విక కృష్ణుని వినుత మహత్వము శ్రీ దనకేల నెత్తె గిరిని నునిచె
గోపకసంఘము నారుల బాలుల శ్రీ నా పరీక్షితుడు నతి నొనరించెయు
నా పరమపావనుని శుకుని గాంచి శ్రీ యేపగిది సెప్పుమా చరిత్రమును
నా విన జెప్పెను నా ముసింద్రుండు శ్రీ పావనహృదయా! జనవర! వినుమని

—: గోపాలకృషుడు గోవర్ధన పర్వతము నెత్తుట :-

ఒకనాడు నందు డాది గోపకులు శ్రీ సకలజ్ఞుడైన హరి శ్రీ వచ్చి
యకలంకమిని యింద్రయాగమున శ్రీ ప్రకటవైభవముగను నేటేటను
జరుపుచుంటి మది చేయవలె నివుడు శ్రీ సరసిజనయనా! సంసిద్ధత నీ
పంపున గావలె నేడాదినుండి శ్రీ పంపు నియమించవలయు నది గూర్చి
నింపు సొంపు పెం పదర నీచేత శ్రీ ముంపు గొను ముదము మా కన వారికి
తకటభంజనుడు శౌరి యిట్లనియె శ్రీ సకలసుగుణవృద్ధులు మీకు నేను
వికటత గూర్చక నెంచితి ననకను శ్రీ యకుటిల భావమునను వచింతు విన
వలయు నీయాగమున నేమిఫలము శ్రీ గలుగు నెవ్వండు దీనికి ప్రభుండు ?
దలప నేశుభము వలయు పరుం డన శ్రీ తలపగ తలకక మీరున్నదెల్ల
దెలియజేయుడని యడిగి నందునికా శ్రీ గలయగాంచి యోయపు! నీకొమరు
దెలమిగూర్చు నిను యలుకగొనకు మని శ్రీ కిలకిలనవున వలగొని బలికిన
నందు డానందమున ప్రోథనుశుని శ్రీ యందు మమతవాటించి యిట్లనియె
సందియ ముండునె తండ్రి! నీమోగి శ్రీ డెందమున దాచగల వవి యుండునె ?
సురనాథు డధిపు డాభగవంతుడు శ్రీ కర మీశ్వరుండు మేఘబృందముల
కరము మేదినిని భూతప్రీతిగను శ్రీ పరమదయను గురిపించు వర్షమును
పండుసన్యములు ధాన్యములరాశి శ్రీ మెండుకొన జనులు జీవింతు రందు
దండి భూతంబు పశువుల కబ్బుడు శ్రీ నిండు పాడి మన వీటివ్రజ గనును

నిండుశుభము మోదంబు మనకెల్ల శ దండముల నతని గూర్తు మేలేట
 గం డడగును దుష్టిక్షోగములు శ ఖండితముగ మనయాండ జేర వని
 వచించె నందుడు రుచిఁ ఘనతగను శ వచింత్యనీయుని నచాల్పు సుగుణుఁ
 శశీఘ్రిని తన ప్రచార మదమును శ విచారమున రూ పడంచ దలచిన
 వనమాలికి జయశీలవృత్తునకు శ ఘనచకు సుందరమూర్తి కృష్ణునకు
 విసె నది యెల్లను వదనము విలసిల శ పిన నగవు గూర్చి నా తాత! వినుమ
 వినుడు మరియొ గోళుల వృద్ధులును శ మనమున నరయుడు నే జెప్పునదియు
 జనులు జగంబులు కర్మసంతతులు శ జననము కర్మమే మనుటయు కర్మమే
 తనువు మాయుటయు కర్మమే సుందీ శ వనిత ధనాదులు కలిమియు లేమియు
 గన వివరంబున కర్మబంధములె శ ఘన లెరుంగుదురు గద నీయర్థము
 కర్మమే దేవత శుభాశుభంబుల శ కర్మమే గూర్చు నదియె దైవమన
 కర్మము ధర్మము నడవడిన శుభము శ నిర్మల ముక్తిని బొందించు నిజము
 కర్మవిదూరుడు ఈశ్వరుం డొకడె శ నర్మము మర్మము లేదు గాదు స
 త్యమునె బలికితిని ఇందుఁగొక్కడె శ క్రీమ మిందు మేలు జేర్చ ఘనం డొకొ
 వినులులు ముమ్మూర్తులును భానుచం శ ద్రీములును పవనాగ్నులు వరుణుండును
 యము డక్ష్వినిదేవతలు నుపేందుగ్రీడు శ సమత నింక నెందరొ రక్ష నిలుప
 నమరి యుందు రందున నెవరి గొల్వ శ క్రీమము సంధిల్లు శ్రీమ లవి మలయగ
 ఇంకను జెప్పుదు కర్మఫలంబుల శ నంక మందకను దప్ప రెల్లరును
 పంకజభవు డా పంక హరిహరులు శ కింకరుజే నిష్కరుడ దాత్మండ్
 యట్టి సర్వేశు నీశుల నీశుని శ గు ట్పెరిగిన మతి పూజంపకున్న
 దట్టరు శుద్ధము జ్ఞానసంపత్తి శ పట్టుగొన్న నా పరత త్వమయుని
 మెట్టుగాంచ దల వుంచవలె గాద శ మట్టమంద దీపూజ మన కేల ?
 ఇట్టిది జారుని బట్టి నిజపతిని శ నెట్టిన కాంతను బోలు కర్మ యిది
 చుట్టము లెవ్వరు బంధముల బాప శ నెట్టు డాబుద్ధి సర్వేశు నాజ్ఞ
 చట్టమంది యందుగ్రీడు నన్నించు శ పట్టున నలేండు వెలుగు సర్వమటె
 వేదమయుడు కర్మముల సృజించెను శ వేదపకనంబు విపులు గొనంగా
 వేదధర్మముల పోషింప నృపుల శ వేదిత కృష్యాదికముల వైశ్యుల
 సదయ నందరిని గాంచ శూద్రులను శ నుడితమనస్కులగా నాజ్ఞ యిడెను
 యది విపరీతంబైన తా నవుడె శ గదియు నవతార మదిబావు శక్తి
 గను నిట్లు గాగ మనజవనంపు శ ఘనని పూజిత మదియు వచింతును
 వినుడు మఘవ్రవను కోపం బనెదరొ శ ఘనత మాయు తత్ఫలము తానందు

తన కర్మఫలము ఛాయ బోనిండు శ యన కేది బోవు మళ్ళు మాన్యములు
 ఘనత నేలు దేశముల నగరముల శ జనల మనుషనగు వ్యాపారంబుల
 మనబ్రతుకు గూర్చు నీ గిరిరాజము శ గనెదము పూజను హరిరూప మనుచు
 వినదగు నిదియును గిరుల బ్రాహ్మణుల శ దన కలిమి కొలది పూజింప గనుట
 గననగు శుభముల యింద్ర యాగమున శ కును దెప్పించిన వల్లగూర్చు గన
 దినశుద్ధిని గని పూజ నందింత శ మనఘులార! నావచింపుటలు హిత
 మనెదరేని తెప్పింపుడు సర్వము శ మునుల బిలిపించి యర్చ లవి సెల్ల
 గను భోజనముల పాయసంబులును శ గన సప్తాహముల ఫలశాకములను
 పాలు పెరుగు మీగడ నెయ్యి వెన్న శ జాల గూర్చి మన మలర సకలురకు
 మేలు బొగడు గన సధమకులు లాది శ చాలుగ భుజింప కేతము ప్రియమున
 మేలైన దాన దక్షిణలు గూర్చి శ డాలంద గలము భూతత్వప్రియగు
 ఆల నలంకారము గూర్చినాడు శ మేలైన ధాన్యముల దిసిపితము
 అందరము బంధుయుతముగ మంచివి శ గంధపుష్పాది భూషణములతో
 అందె నలంకృతులము నగుచు మిగిల శ పొందుల భాషింతము నాకు నిదియు
 న్యాయ మని తోచె జనకా! పెద్దల శ కీ యనువు బోలు టుచితంబ యేని
 డాయ రండు సంభారంబులతో శ పూయుం డలకులు కూర్చుడు మందల
 అని నిలింపవతి లో మదము డింతు శ నని దలపోసియు నాజ్ఞ యిడి నంత
 ఘనత నటుగూర్చి భూసురుల బిలిచి శ వినజెప్పె శుద్ధి నంది వేగంబు
 గని స్వస్తిని పుణ్యాహవాచనము శ లను జదివించియు దానము లొసంగి
 వలసిన యట్లుగ భోజనంబు లిడి శ తలుపు కొలది మోదముల కుదురంది
 రల జలజాక్షుడు నొక వింత యందు శ నొలయించె తెలియ విను జన్మపాలా!
 తాను నిజరూపమున నందు వెలసి శ పూనిక నొక శైలము రూపు నొంది
 దీని గనుడు మన భక్తికి మెచ్చుచు శ వేన మనమిచ్చు భోజనంబులను
 దిను నంచు కామరూపము వెలయగ శ ననువున నీ గిరి ధన్యమున మనల
 గనునని తానే యదృశ్య రూపమునను దిన్ యందర నా యద్రీకినికా
 ఘనత మొక్కించి తాను నటుజేసి శ ధేనువత్సవృషభాళి పూజింపి
 మన మీ శైలమునకు బ్రదక్షిణము శ నొసరింతము వై భవమున ననుభును
 గుఱ్ఱముల వేగమును మీరునట్టి శ యట్టుల గట్టిన రథముల సిద్ధత
 తొట్టుల మందల వత్సంబులతో శ గుఱ్ఱల యార్చులు చేలగ శుభవాద్య
 కలన నృత్యగీతముల నంగనలు శ నలరున పాటలు బాడుచు ద్వీజ లవి
 వలసిన దీనెనలను తోడు నొనుచు శ చెలగిన దిశలను గాంతులు పింపుచు

గనిరి ప్రదక్షిణ నతు లాయద్రీకి శ కనె నిందుడంత వారి వృత్తమును
 మనమున రోషము కలత గలుపించ శ తన సన్నిధి సంవర్తక మేఘము
 లను జేర బిలిచి విన నిట్లు బలికె శ గను డా గొల్లలు పాల్పెరుగుఘృతము
 లను దివి ద్రావిన పొగరున దూలుచు శ నను గిరిభేదిని వజ్రధరుని గన
 కను నొక మూఢుని బాలుని బెద్దగ శ గొని గీటున నా యాగమును మాని
 గిరిని పూజించి ప్రదక్షిణం బిడి శ జరుగుచున్నారు వాడు కృష్ణు డట
 పరిభవించఁబడె నిందు గౌరవము శ పర మందింతము గొల్లల మదమును
 ఘనత కర్మమయ కృతమహాదధిని శ జనవియత జ్ఞాన పరవిద్యనావ
 ననుశరంబునను దరింప నగుగా శ కన దుర్మతి మూఢతను నుడువముగ
 చాట గను తెటుల నీటడంపవలె శ వీటుకొనుడు మీ పాటవంబు లవి
 గోటంద బొందు బాట గనకుండ శ ధాటిని గురియుడు మేటి శిలవృష్టి
 ఘాటున గూడుదు కోటవలె మిమ్ము శ నేటున పిడుగుల కోటిని బర్వుడు
 చేటొందునట్టి పాటున పొల్పుడు శ వాట మిదె షగకు చోటిడిరి వారె
 కాటు జాట్లనటు వారి జీవముల శ వీటు బుచ్చుడని పంపుచు సంకెల
 లను దప్పించిన మహానిలంబులు శ ఘనత తోడండ ప్రచండ గతులను
 దనర మేఘాఘములు డాసి మండలను శ మునుక నంద నినుని మరగించి
 దెస లావరించి నిబిడతమంబును శ వెస గూరిచి బలభంజనుని దెస
 పసమిలచు రెండు ననెడి పాదమున శ కసిబిసి నజాండ మంత చిట్లుగన
 వెలి సముద్రములు నిర్ఘరము లనఁగ శ తలపుల భీతిని బరపు నీటి ధా
 రల నెడతెగకను గురియు శిలలచే శ నలవిమించ బలుపిడుగులం బర్వ
 గను మిట్టు పల్లములు సమతలమ్ము శ లును నేకంబుగ నిండి యంబుధిని
 విను మందు రూపునను దోప నీదు శ చును విలయకాల విద్యుల్లతలను
 గన దీటందిన మెటువుల చూపులు శ కనుల రిమ్మసొమ్మల గాంచు వేగ
 లును నా లేగల మూతల లడ్డమిడి శ యును ప్రళయకాల భైరవ హుంకృతి
 ననుసరించు నురుములను చిందరల శ గని బారుచున్న ధేనుచయంబులు
 గన నా ధేనువులను వెనుకజేర్చు శ కొని కాలరుద్ర కర గదాఘాత
 లను నిర్ఘరముల ధాటి పోటు గని శ వనమాలి చరణములను శరణమను
 చును ఘోషించిన విధి సంభారవ శ మున తలలు వాంచియున్న వృషభ ములు
 వాని మొదలుకొని రక్షకు నిలిచిన శ పూనికల గోప బృందములు శిలల
 వానతాకుడుల తనువులు నలమట శ మాన మానువడి నెలుగిడ లేకను
 నిలువ నోపకను యున్న గోపశతం శ లలబడి నొందుచు నడుములు నుడివడ

తలలు దాప సడలేక వడకుచును శ జలజనయను గోవిందుని జీరుచు
చలిత ధైర్యముల వాపోవుట గన శ నల వారి కఠిన కుచకలశయుగళ
మును మరుంగుగొని శిరములను దాపి శ పెను రోదనముల బరగు శిశు సంత
లును నటు గాగా గోపవృద్ధు లా శ ఘనుని బకాంతకు జేరి శ్రీకృష్ణ !
నందనందనా ! గనుమా దయవడి శ నందకున్న నీ మందల గతియే
చందమొ జెలియదె యింతదనుక నీ శ వెందుంటివి జగదీశుండ వహా !
ముందెఱిగితివా నిందుని గోపము శ తందరలు నిండె మాకిక బ్రతుకుల
నందింప నీవె గావే మాధవ ! శ ఇందు కేది సంధించెదో యుపంబు
ఇందు గన్నట్టి విపరీతవృష్టి శ ముందుకాలమున గనలేదు మేము
పెనుభయము నించె నుఱుములు మెఱుపులు శ వెనుకొనె పిడుగులు శిలావృష్టియును
గనవ కృపగనవ మనువు వేగంబు శ మును నిను గంటిమె దావాగ్ని నార్ప
మము రక్షించుట సీరజనయనా ! శ భ్రమ వాంఛింపుము మొక్కులు గను మన
విమలు డవ్యయుడు విష్ణువు కృష్ణుడు శ క్రమమంత నెరిగి గర్వభంగంబు
గనజేతు నింక నీమఘువు ననుచు శ కనలి సురల మరె యదితిని దలంచి
మనికి జెరుప వలదిదె చాలు ననుచు శ మనము కొంత శమియించ నవ్వచును
వినుడు పరస్వ్య డిపుడు కినుక గొని శ తనను యాగమున పూజింప రనుచు
మనల శిలావృష్టిని ముంచె నన్ను శ తన మదం బడచు పెరుగడు కానడు
పరుల యున్నతిని తా నవమానము శ పరతగొను నింక వెరవకుడు మీరు
పరమేశ్వరుండు కరుణించు మిమ్ము శ వర భేరువత్స వృషభ సముదయము
లను బాయనీక మీరు మీతరులు శ లును శిశుసౌతును భద్రము గాంతురు.

-: గోపాలకృపఁడు గోవర్ధన పర్వతము నెత్తుట :-

అనుచు కరమ్మున నొకట గిరినెత్తె శ మును కిరియై ధర పంట నెత్తినటు
సరసిజ ముకుళము కరి యెత్తు కరణి శ హరి వరదుడగుచు నద్దాని క్రిందు
త్వర గని సేరుడు మీరని నుడువుచు శ నరవరా ! బాలు డాట పూగు త్తి
గొని ఛత్రమనుచు మీదికెత్తి నటు శ వనజాక్షుడు గోవర్ధనగిరిని
తనహస్త పటిమ విష్ణుందించియు శ కనగ బాలుండు పొట్టి తా నయ్యు
పొడుగంతో బలము ధీరత లెంతో శ కడు చోద్యంబున బ్రహ్మాండధరుడు
వడిని భువనముల దాచెడు మేటియు శ జడుపుదీర నన జడి గీటు వుచ్చ
ధరించి తల్లి ! రమ్మా తండ్రీ ! శ కరంబు సుఖమిట రండు యందరును
పరంబు గొనుడి గిరి చాల పొడవు శ నిడివి గల దిందు నెమ్మదిని గనుడు

నిండు ధృతి గనుడు యిందులోనుండి శ కొండ పెద్దదని కలగుడు నందకు
 అండరూప బ్రహ్మాండంబులు పైసండ్గొన్న నా కే లల్లాడదు
 అనిన వారు సందేహము నందక శ మనమున మోదము గుమురుకొన జేరి
 కనిరి సుఖిసితి నిమ్ములను గనుచు శ జననాథ కృష్ణు విలోకనామృత
 రసవృష్టి నాని యాకలి దప్పల శ దేవ నాసింపక కృష్ణులీల గని
 యశమోనశ క్తి యుత్తుడితడు హరియె శ వెన మనల గావ నిటు ధర బుట్టెను
 నయ వినోద మిది యా యాశునకును శ భయము దూరంబు హరి దాపుగాంచి
 జయమున నాపద గెంటితి నంచు వినయమున కృష్ణు వినుతులను నింపిరి
 రాజీవ నయను కరమున తైలము శ రాజీవము చాలంద మేఘములు
 రాజిగొన్న మధుకరముల బోలెను శ రాజ ! సప్తదినములు గడచె నిట్లు
 గిరిభేది విసికి హరిచర్య వినుచు శ త్వర గాంచి మరల మేఘయుతంబుగ
 కర మైరావతమును తరుముకొనుచు శ పురముచేరి కనరాగ తా నుండె
 పరముడు కృష్ణుడు వారి నందరిని శ వరుస నిల్పె వర్ష మునీరు దలగ
 కరములెల్ల దిగ నభ్రతల మమరి శ తరణి పృథలు దిశలన్ని ప్రసరించె
 వెలికి జనుం డని యందరు బహిరా శ జలదవర్ణుండు గిరిని యప్పటిని
 నిలిపి తా నలరె వల్లపు లెల్లను శ పలుపలు విధముల నుతు లొనర్చుచును
 కాగలించి దీపించి రెలమి గనిత యా గోపవనిత లెల్ల సేస లిడి
 యా గోవిందుని దధ్యన్నకబళ శ యోగమందించి యాశీర్వదించి
 రంత నంద బలభద్ర రోహిణులు శ సంతసమున మరి యశోదయుతముగ
 నంతో పీఠి మిన్నంద కాగిళ్ళ శ సంతరించి రా బాలగోపాలు
 సురపతి నానతి గొని సురసిద్ధులు శ గరుడ గంధర్వ విద్యాధరాది
 వరులు పుష్పసోనల విష్ణునిపై శ బరపిరి జయ తూర్వంబుల మింటను
 వారందరు తమ గోష్ఠప్రదేశము శ జేర నరుగుచును వెన్నుని బాడుచు
 ధీరత కోరిక లెల్ల ఫలింపగ శ మేర గనిరి వైభవత నిలయుముల
 నరనాథ ! దొడ్డమతిగల గోపక శ వరులు నందునికా గాంచి యిటు లనిరి
 కరము చోద్యమగు గోపాలబాలు శ డరయ కృష్ణుండు హర యగుట నేడము
 కనులు వీపు గివ్వకనె పూతనను శ చనుబాలు ద్రావునపమున చంపెను
 కన మోడునలల బాలుడే ఐండి శ దనుజుని పదమున జెండె దండివలె
 వానికి దోషు సుడిగాలియైన శ దానవుని మెడను వ్రేలుచు దునిమెను
 యా నాటికోక్క యేడు బాలుండె శ యా నవ్య కేమల సుయనుని జననియు
 తాట రోల ముడితట్ట ముద్దులను శ గీత నోలి బతు నావుల గాయుచు

మాటుగొన జంపె వత్సాసురు నటె శ్రీ మేటి వెలగతో బాది బాలియించె
 ఖరుని సబలుడై జంపె చిత్రముగ శ్రీ వరమతి బలభద్రుడును నల్ల
 ధరణికి బలిగా ప్రలంబు గూల్చెను శ్రీ వరుస కాళియుని నిలయము బాహు
 దవ దహనంబును మ్రింగెను త్కృటికను శ్రీ కనుమూసినంత లోన చిత్రముగ
 భువి నేడేడుల నీనాటి గిరిని శ్రీ జవము జతనంబుగా నెత్తి మనల
 దవిలి రక్షించె వర్షంబు నుండి శ్రీ భవవందితు డీ బాలుడు విష్ణువు
 నగు గాద యిట్టి యద్భుత శక్తుల శ్రీ జగదీశు పరము ననువందియుండు
 జగతి నవతారమందె గాబోలు శ్రీ నగధరు డిపు డా మందరధరుడగు
 ననిన వారి వినిపించె గర్గముని శ్రీ తనకు ముందు నాటను దెలిసినట్టి
 వనజనయను వృత్తమును సర్వమును శ్రీ విను డీత డీశుండా నగు నిజమా
 తనయు డితడె యవతార రమావతి శ్రీ యనఘుల బ్రోవగ నిలు విహరించును
 మన మితని నీశుడని నమ్మనలయు శ్రీ నన నందరటుల నుతి నతి సలిపిరి
 హరిహయుడు కృష్ణ మహానీయమ్మును శ్రీ కర మద్భుతంబు వెరగు నింపగా
 సరగున మందారపు సుమంబులను శ్రీ కరముల ధరించి దివినుండి భువికి
 త్వర గని దారియు ధర దుష్టహరణ శ్రీ మరసి జనించిన హరిని జగత్ప్రభు
 సరసిజసంభవ వినుతు శ్రీవరుని శ్రీ సురుచిర గాత్రుని సుందర వదనుని
 కరుణామయుని శ్రీ కనక చేలును శ్రీ దరహాసిత చంద్ర కిరణ యశోధను
 నాదిమూర్తి నచ్చుతు నారాయణు శ్రీ నాదిత్యతేజ ననంత వాచకు
 వాదభేదముల వాదును నెరుగని శ్రీ భేదమాన్యు నిష్కాము లోకనుతు
 మోదమున గాంచి సుమములు పదముల శ్రీ మీదనుంచి పూజించి మొక్కుచును
 కరయుగమును జోడించి వినుతించె శ్రీ నరనాథ! వినుమ ఇంద్రహరిస్తవము
 పురుషోత్తమ! సింధామమ్మా సత్త్వ శ్రీ పరము శాంతంబు నగు రజస్తవము
 లరయ లేవందు నిత్యము భద్రము శ్రీ వర తపోమయము మాయారహితము
 నిరతానందము సత్యశేఖరము శ్రీ వరదాయకంబు నీపరం బదియ
 గా నిర్గుణుడవు నిర్మలరూపిని శ్రీ దాన వికారములగు షోడశంబు
 పూనిక నందపు పుణ్యధానమవు శ్రీ యో నళిననాథ! పదారుకశలను
 భాసురమునందు అచింత్యభావత శ్రీ వో సత్యాత్మా! నచ్చిదానంద!
 భాస్వంతనామ! పాపదూర! శ్రీ శ్రీ వాసితవత్స! పరమేశ! కృష్ణ!
 నీచరిత మద్భుతము దెలిసినాడ శ్రీ నీచమతి గొంటి నిజ మరయలేక
 నీ చరణంబుల డాయ నచ్చిరిని శ్రీ యోచన గొనుచును తత్త్వంబు గాంచి
 తిని భేద! నీ వఖిలాంతరాత్మ శ్రీ పును జ్యోతిస్సువు తత్త్వము లన్నిట

గన తేజిల్లుదువు వాని కవల శ దనరు త త్వంబు నీ స్వరూపముగ
 ఘనులు కొంద రభిఃతనికా సలుపుచు శ గన రభిమానము కామాదిరిపుల
 యొనరు మాపుదురు నిష్కామ సురియ శ ననువంద దాల్చి వాని పెంపులను
 మోహలతల మొదలంట గోయుదురు శ ఆహవవీరుల వలె వాన విజిత
 సాహసదీప్తివి దనరుదురు వారు శ శ్రీహరీ! నిన్ను నిట్టివా డనుచు
 మదిని నరయకను మానవమాత్మనిగ శ దలచి కోధమునుం గొని తప్పను
 గుడిరికను నీదు మేర మెలంగెడు శ ముదిత మవస్థుల బెడ రందించితి
 మదము నను వీడె మాధవ! నీ దయ శ బ్రతుకు సార్థమున బరగింప జూడు
 ఇదె వందనముల శతము లీశ్వరా! శ విదితవేదాంత! వాగ్విలసన! శ్రీ
 నివాస! శర్యేశ్వర! నే చుడుకర శ భావచర్య నీ చరణాబ్జమున
 నవారితంబగు పావనతమంబు శ నావర్ణింపగ ధ్యానమరందము
 నాన నిలుపు నీ భక్తిని స్థిరముగ శ దాన నాదైన పదవి భవ్యమగు
 నేను నీయాజ్ఞ మెలగుదు నెప్పుడు శ మా నిత్యవిభవ మంతయు నీచే
 మానింపబడినదే గద కేశవ! శ నే నది మఱవను క్షమింపు మని మరి
 చరణముల నతిని నొనరుప హరి యిటు శ పరమ దయ బలిక నిండునింగూర్చి
 హరిహర్యా! నీవు వైభవ మదమున శ పరివేషమంది యుండుట దోషగ
 కరము నీబోటి కది తగ దనుచును శ పరిభవనూచక మగుటకే యిట్లు
 నీ మదాంధతను బాసి ప్రకాశము శ నామ గనెద వని నీ చేప్త లుడుగ
 నా మహిమ జూపి తింతే తెలియుము శ నా మేటిభక్తజనుల దుర్భివల
 నీమెయి మలపుదు యాగహీనతకు శ సామము దొలగకు నను జింతింపుము
 నను పరబ్రహ్మ మనియె నమ్ముమా శ గను మిక నెలవుచు నిరభిమానమున
 వనుకూలభావమున త్రిభువనముల శ ఘనత పాలింపు మని యాజ్ఞ నిడిన
 సిత కరి గమనుడు బ్రతుకు గంటి నని శ మతిని మోదమున యతిహృదయ గతుని
 నతి శమర్పించి వెత దొలగి నిర్మ శ లత నుండునంత స్తుతిని విధింపు
 నను కామధేను వటు జేరె గోవు శ లను వెంట జాట్టుకొని రాగ నంద
 తనయుని గృష్ణుని విశ్వంభరునికా శ గని నమస్కార మందించి పలికె
 వనజేశ్వరా! నిను పరమదైవమును శ ఘనుని నిందునిగ నభిషేకింపగ
 నను బంపించెను ధాత యా పంపు శ నను రాక సర్వమును శంపన్నము
 ననుబొందియున్న విధి ముహూర్త మవ శ వనజనాభున కలంపుతీర్థముల
 పరమహర్ష మున నభిషేకింపగ శ వరమతి నిందుడు సురభిక్షీరముల
 సురల విజయ తూర్వములు తెలంగగ శ పరున వారదుడు తుంబురు యతిముగ

గాన మొనరింప గంధర్వచరుల శ్రీ మానిత గీతముల నప్పరశనృత్య
మానతరంబుల చారణాదు లవి శ్రీ ధ్యాన వినుతులను ననుకూలమైన
సుమవృష్టి బర్వ జగంబు లలరగ శ్రీ కృమిత గోగణము కీరములు గురియ
విమల జలముల నదులు ప్రవహింప శ్రీ నమిత కుతుకముల మునిజనుల నొనరు
తరులు లతలు గిరిప్రదేశములును శ్రీ సరనపుష్పఫలపత్ర భరితములు
కరము శృంగారవన్నెల రాజుల శ్రీ ధరణిసురల సమ్మదములు దనరెను
పరమాత్ముం డట వేదధరణ సుర శ్రీ వరధర్మశీల సత్వాదిరక్ష
లరసి గోగోప గణములకు నధిపు శ్రీ డారుతరయశెంబు నంద నభిషేక
మందిన తరుణము నందు పౌం దమర శ్రీ నందమున నిందు) డానందంబున
నందసుతామర వందితసద్గుణ శ్రీ బృందబృందానన విహారి ! హరి !
సుందరవిలాస! సురుచియశోధన! శ్రీ ముందు భవములం దింపని దయ గను
మందులు పాపమతులు దుష్టులెల్ల శ్రీ సందు గొందు రా నిన్నొకపరి గో
వింద! నృపారి వాసుదేవ యనగనె శ్రీ జెందుదురు నిరయగతి దష్టు ముక్తి
పదమని నుతించె కామధేనువటె శ్రీ గదిసి వినుతించె వారి కాన తిదే
హారిని మరి మరియు గనుచు వారేగ శ్రీ మురిపెమున కృష్ణు డట సుఖ ముండెను
సరనాథ! యీచరిత విన్ననెల్ల శ్రీ రరయ భద్రముల నందుదురు రెంట

—: శ్రీకృష్ణమూర్తి నందుని వరుణనగరమునుండి గొనితెచ్చుట :—

విను మొక యేకాదశినా డధిపా! శ్రీ ఘనఁడు నందు డుపవాసము నుండియు
దనుజవేళ యని యెరుగక వేకువె శ్రీ యనుచు యమునలో గుంకిన నప్పడె
నతని బట్టి కొనిపోయి వరుణునకు శ్రీ నతి నిశి యిచ్చెను దానవుం డొకడు
మతి వెఱగందుచు నాతని జాటిన శ్రీ మతి విశారదులు రామకృష్ణులను
పిలిచి రార్తి దమ పేరెలుంగులను శ్రీ నల మాధవుండు నిజము గురు తెరిగి
జలము సొచ్చి యోగమున వరుణు గన శ్రీ తలరుచు నెదురుగ వాసి శరణమని
జలధిపతి జలదవర్ణు చరణముల శ్రీ కలత బాపి మొక్కుచు నిట్టులనియె
దేవ! దేవేశ! నా భటు డొక్కఁడు శ్రీ పావనుండైన నీతండ్రిని నా
తావున జేర్చెను క్షమింపవలయును శ్రీ నీవు సర్వమయ కాలమెరుగుదువు
నీవలని మాయ మన్మావరించె శ్రీ కేవలము మూఢమతులమో యీశ !
స్థావర జంగమముల వెలయు దీవు శ్రీ భావము శుద్ధము పరమాత్మ! నీకు
పాపనుల జేతువా నిను మొక్కిన శ్రీ నీవలని దురితసంతతిని జెటిగి
నట్టి వారలనె దయ పెద్ద జూచి శ్రీ నెట్టుగొన్న కర్మముల దొరలించి

పట్టున నమృతపదమును మెట్టగ శ మెట్టు బొందింతువౌ పరమేశ్వర !
 అట్టి నన్ను భుజనాధిపు మూటికి శ పట్టుగొమ్మ వగు నిను నెట గంటిని
 దట్టై సుస్థితపూర్వంబు నీసేవ శ నెట్టిత దురితము నీతండ్రి నిదే
 గ్రాని వేంచేయుము నా నొప్పగించి శ ఘనమోదము తా నందె కృష్ణుండు
 జనకుని దోడ్కొని వరుణు మన్నించి శ మనముల గోపకు లలర దరిజేర్చె
 వార లతని గని యీశ్వరు డితడని శ సారభక్తి నతి జేసి భారణను
 బారుచు నిశ్చలమున గురి నల్పిన శ వారిజ నయనుడు వారికి ప్రకృతిని
 దూర మందింపు దృష్టి దయగూర్చి శ మేర మామూవిదారమయి నిత్య
 మై విశుద్ధమయి బ్రహ్మాంబ సత్య శ మై విజ్ఞాన ప్రవోద్యతన మగు
 తా విశ్వరూప సంభూతి నంత శ యా పరితాపిలకంబు యశోదకు
 ముం దక్రూరునకును జూపనైన శ ఇందు శేఖరాభ్యర్చితంబయిన
 పొందుగన్న మూర్తిత్వము జూపెను శ ముందట పుణ్య ఫలంబు వా రంద
 యందరు హరి పూజంపుచు నిత్యము శ మందలో సుఖముండిరి వినుమా
 నిండు మనమ్మున రుచిగల భోజ్యము శ విందు వీనులకు సుధరసము గోరిల
 విందు కనుల కా విష్ణువు రూపము శ విందు లేని భవరోగముల మందు

—: శరద్రాత్రిం గానమొనర్చు కృష్ణుని సన్నిధికి గోపికలు వచ్చుట :—

నరవర ! వినుమా శరద్రాత్రింకు శ వరుస కళలట్లు చకోరములకును
 కరము సుఖమందు భోగకాలములు శ సరస్సులకు కలువలకు ప్రియకరము
 లగు జారుల దుర్దశ లొక్కపగిది శ నగవు మొగమ్ముల నాడెను తరుణుల
 బిగువందు మోహతమి గూర్చు నవియు శ తగవున శశికిరణముల పెంపు లవి
 గన కామతంత్రీ తీవి కలువలకు శ ఘనమైన జోక కందర్పధాక
 గన నతి విటులకు గల తాల్మి పోక శ దను గూర్చు చరిత మాచక్రివాక
 ములను గూర్చు భూలోక సంప్రీత శ మల చంద్రురాక యా నిశియు రాక
 తరుణి నొసల పతి యనురాగవరత శ వరముగ కుంకుమము న్నలదుమాడ్కి
 పరమందె ప్రాకృతీవదన మట్లై శ సరణి శశికిరణ సంభూతి నందె
 అదురు విటసేవకులకు గూర్చవచ్చు శ మదనుని గుడార కనక శిఖర మన
 మదిని ధృతి లతల కాముకుల ద్రేంప శ నది కాముచేతి చక్రిందే యన
 మారుడు విరహులమతి జ్వలంపగా శ జేరిచిన పెద్ద నిప్పుల కుప్పన
 దారిని పాంథమ్ముగమ్ముల మదనుడు శ పారమంది వేటాడంగను నా
 తీరున గానగ దెచ్చినట్టి యా శ మేర వెలుగు మోహనపు దీప మన

వింత నునువు వృత్తమ్ము యరుణంబు శ సంతరింప మతి కాంతి యుతంబును
 సంతసము చోరులకు నిండ్లకేగు శ వంతున గాగా పొడుపు కొండపై
 కెక్కె నెల్లరుల మరులారి నిక్క శ చక్కని కుంకుమ సంకితమునందు
 అక్కజము నింపు మా దేవి ముఖము శ చక్కని కాంతిని చంద్రమండలము
 వనజనయను డది కాంచి యమునదరి శ ఘనత నిలచె నొంటరిని వేణువున
 వనజభవానంద గీతమును నా శ మునిభనులనె మోహింపగ బాడెను
 విని రా గానము గోపికాజనము శ లకు రాగ మోహ పరవశ లగుచును
 కల పంచ భల్లు భల్లంపు మొల్ల శ ముల జల్లులందు పెల్లుల తల్లడ
 ముల ఢిల్లుపడుచు నా పురుషోత్తము శ వలచి వలను గన వెలువడి రెట్లన
 జలధర మధ్యమునుండి వెలువడిన శ విలసిత విద్యుల్లతల చాలునను
 యులుకు గనక విన రెవ్వరి పలుకుల శ తిలిదండ్రులు పతు లన్నదమ్ములును
 యల వృద్ధు లత్రమామలు బిడ్డలు శ నిలుపుటల నాగకను పనుల విడిచి
 చిత్తము లచ్యుతు సన్నిధిని డాయు శ తత్తరము తీవగంబును బొందుచు
 మొత్తముల గొనుచు గోపజవరాంధ్రు శ సత్తువ కొలదిన పరువెత్త నిండ్ల
 వెలువడు నప్పుడు నాలలన లెల్ల శ తలపుల చలనమొ నిశ్చలమేనో
 యల గోగణముల పాలను గొనుటకు శ నల లేతదూడలను చేపుకొఱకు
 ననువున విడిచియు విడిచి విడువకయు శ గనగళ బాలనుపిడుకుట యందున
 వినుము పితకియును పితుకక యట్లునె శ గొనిన వాని కాచుటల గలయట్టి
 పని కాచి కాయకను నవి దించుట శ లను డించి దింపకయు నా పాలు
 బాలురకు ద్రావ బోయు వృత్తమున శ పోలిక గన పోసియు పోయకనే
 తా లలనలు తమ పతుల సేవించు శ నాలవాలమున నవియును మరచియు
 తలల ముడి వదల ముడిచి మాడువకయు శ అల పయ్యెదలవి జారుట దలపక
 లలి గొనరు భూషణముల దాల్పంగ శ వలగొనరు హారముల చిక్కుదీర్చ
 జలజాక్ష నెవుడు జూతుమో యనుచు శ కలకంఠులందరును చాళ్లు గొనుచు
 గోవిందుదర్శనము గోరి వచ్చి శ పావనమూర్తిని గాంచి రా యమున
 పావనతీరము నందు శుద్ధతలి శ కేవలవిలాస నెలవు తనకు గా
 నిలిచి యానందభావ మెలయంగ శ వలరున మురళీగాన విలోలత
 ననురాగ వీక్షణముల తముగాంచు శ వనజనేత్రునికు వరుసన మొక్కిక్కుచు
 కనుల నామూర్తినిక రమియింపగ శ వనిత లటు నిల్చి యుండ గోరుదురు
 ఇలు వెడలగ రారాక నందులకె శ అల మరుబారిని మరల్చ నేరక
 తలపు హరిమీద మోహమున గూర్చి శ జలజాక్ష ధ్యానరూప సంగతిని

గని తమిదీరగ ముదమున కొగిలి శ్ర తనివిదీర చనువంది రమించిరి
 వనితలు జారుని వలె కృష్ణునెన్ని శ్ర కనువారు గలిసి గుణమయ దేహము
 సభిమాన ముడిగి యా విష్ణుపరము శ్ర సభిరుచి నందగ ధన్యులై రనిన
 జననాథు డనియె శుకుని మహాత్మా శ్ర వనితలు కృష్ణుని జారుం డనియె
 కని రంటివె ? ధన్యంబె యది యెట్లు ? శ్ర ఘనుని పరమేశుడని గొల్వరాఁ
 మనము సంశయమును దీర్చుమనగా శ్ర జనవడుండైన సభిమన్యులెనయు
 విన జెప్పె నిట్లు వినుము మును జెప్పి శ్ర తిని చైద్యుడు తా విరోధి యగుచును
 గనెను ముక్తి యా కామియ లందరె శ్ర ఘనత గలరు హరిపైన వలపుగొన
 వినయమున మ్రొక్కి పూజించి యిష్ట శ్ర మున కేళి సలిపి నట్టి కామినుల
 కరయ ముక్తి యలవడదె సంశయపు శ్ర వరుస గననేల యే విధినైనను
 హరిని దలంచి మనమున నిల్పిరేని శ్ర వరుసగొని వారి తన పదమొసగును
 పగనైనను బాంధవమున నైనను శ్ర పగనైన కామమున నైన పీఠి
 తగవున సఖ్యత నైన తపాదుల శ్ర నగధరుని భక్తి యన్నిట నొప్పును
 జగతీనాథా ! యా దేవమయుడు శ్ర సగటున సభిమానము దొరగి తన్ను
 తమకంటె వేరు గని నుతించినను శ్ర కృమమున సాత్త్విక సరణి నందుదురు
 జనన జరామరణముల దన కలిమి శ్ర యును లేమియు సుఖదుఃఖసంతు లి
 ట్లును హర్ష విభ్ర మాశ్చర్యముల శ్ర గనుట లాది నరభోజ్యము లవన్ని
 వనజనాథు లీలలను నిశ్చయము శ్ర నన సచలితమతి హరిపై నిలుపుము
 పరమాత్మ పురుషరూపముగానే శ్ర కరము భక్తి సతిపోలిక ఋషిగణ
 మరసి బ్రహ్మరది నిర్విచారంబు శ్ర వరుస పతి సన్నిధిని కాంత యెటుల
 మనము తనువు ప్రాణమును మానంబు శ్ర ఘనము తన్నుండ మరుగును గూర్చు
 విను మేటి దాచినను నీచమె గద శ్ర ఘను డీశ్వరుండు అట్టిపురుషుడగు
 మునివినుతు డతని పరనిత్యసుఖము శ్ర నను జేర నిశ్చయముగొన్న వార
 లును నాగులవలె భక్తిని వలంచి శ్ర యుని దావదహనమున దప్పి బారు
 వనమృగముల వలె తాపత్రయముల శ్ర ననువున దొలంగ వలె నిర్మోహత
 గనవలె నీశుని భువనపతి విష్ణు శ్ర ననఘు నిరభిమానుని నాదిపురుషు
 గను నిచ్చుల సభిమానం బుడిగియు శ్ర వనితలవలె జ్ఞానభావమున
 జనవర ! చిత్తుఖమూర్తి ననంతుని శ్ర దనర భావించి సర్వమ్ము నతని
 పరమైవ కళలె గాదా భూతము శ్ర లరయ సకలంబు నాతని రూపము
 వరమంద వేరు భావింప జనునె శ్ర సరణిదప్పు నేమనినట్టివారి
 పరము భేదంబు గనడు లోకేశు శ్ర డరసి తనయందె యైక్యం బిచ్చును

విను మింక సర్వసాక్షి సర్గాది శ కి పంచవింశతి తత్త్వసంజాత
 ముననైన వానిలో నంతరాత్మకృతన దగినవాడు సకలము రమించు
 నత డావనితల రమించె ననగా శ మతి జొరింతు వదేల మాధవుని
 సతతయాపంబు మనల రమింపదె శ సతులభావంబు మనయం వొప్పదె
 వనిత లట్లు జిజ్ఞాసువు లగుచును శ ఘనవిచారమున బంధముల వదలి
 జనని జనక సుత వనిత పతులూది శ ధనవశువ్రాత పదార సంగతి
 మనకేల యస్థిరముల కర్మముల శ యొనరు లివి యేల నని యెల్ల విడిచి
 పరముని పరేశు కృష్ణు జగద్గురు శ కరము భక్తి రమియించిరి కరుణను
 తరుణుల తమదా విమలనేత్రమున శ పరు డితడు గాడు పతియె నిత్యుడని
 తమ మాన ప్రాణ తను మానసముల శ విమలని నమ్మిరి విజ్ఞానవశత
 క్రమమది పూర్వతపంబు పేర్చెయగు శ సమచి త్రంబున నవ్వలి కథ విను
 ఘనమధురగీతి విని చెంతనున్న శ వనితలను జ్ఞానబీజహృదయలను
 గనియు నా సుగుణి న్యాయనేర్పరియ శ పనవిహారుడగు వారి వారి కనియె
 వనిత లీ నిశిని డాయ వచ్చితిరి శ మనము ఝల్లు మనె మంద నే భీతి
 గననయె బారగ గతమేమి ? సర్వమును కుశలంబే క్రూరమృగంబుల
 కును సునికిపట్టు వనితసంచారమునకు నర్హంబు కాలంబు గాదు
 మిము జూడ నందు నెమ్మది గననయె శ విమలాంగులార ! భ్రమల గూరితిర
 కొమరొప్ప మీరు వెనుదిరిగి యిశ్వ శ క్రమమున జేరుడు శుభ మొదవు మీకు
 మీ రిటురాగను మీ వారెల్లరు శ మీరిన చింతల బరికింతు కెంతో
 నాకులకు దగునె తోడు గొనకుండ శ జేరరా యువిదలార ! సాహసము
 గాదా ! గంటిరి చాలు చాలింక శ నాదరింపదగు నా నియమపు మ
 ర్యాద మీ రందవలెను నిలవడుల శ గా దీ చర్యలు మగల తలవంపు
 లను గూర్చి యత్తమామలను నొప్పి శ గన జేసి బంధుజనుల పినబుచ్చి
 విన జారవాంఛలను బుద్ధినిలిపి శ నను కులాంగనలు మెత్తు రెటు బుధులు
 మీరు సత్కులాంగనల చాలంది శ బారు డిపు డిచట నాలసింపంగ
 మేరదప్పు లోకంబు ధర్మగతి శ ధీరతల నిటుల గోలుపుత్తురే !
 మారవికారము నంద హితవగునె ? సారమతులు సీచతకు నోర్తురే ?
 జీవితేశు డెరిగిన జీవహాని శ భూవరుడు దండనము గూర్పు మామ
 కేవలమును మాపించు పలువ యగు శ నావిధి దలవరి తలిదండ్రులకును
 తలవంపు లిదియె పొడుచు నేరాలు శ నెలత లిటులుగా తనయులు నాదర
 ముల దూరమెంతు చుట్టములు వెలిని శ నిలుపుదురు హితులు చుట్కున జాతురు

ఇతరులు రోతల కూయుదురు సతుల శ్ర గతు లిటు సుఖముల యశముల నందము
 వెతకినను లేదు బ్రతుకు రుచిగాదు శ్ర మతి కేవలపు నతుకు నిరయంబు
 పతిమతి హీనుడు పామరుండైన శ్ర సతతము దుష్టరతుండు బడుగైన
 యతడు రోగి జడభావుడు కురూపి శ్ర వెతగూర్చువృద్ధు వికలాంగుడైన
 వలదు విడువదగ మగని సన్నిధిని శ్ర లలన లెల్లరకు నిధివిహితధర్మ
 మిలన దూరు మీపాల నెడ విడదు శ్ర అలరుగని పొందు బిడ్డలపాలను
 గుడుపుడు గోవుల మనువుడు పతులను శ్ర బెడుపు గనని సేవలను గొల్వొందు
 కడు భయంకరపు యమునాతటమది శ్ర కడిది తరులు పొద రిండ్లు ప్రబుచ్చనది
 హరి వృకసంచారము కూర్సరప్ప శ్ర పరిశరము లిందు మసలుటయు దగదు
 హరిమధ్యలార! నను గంటి రదియు శ్ర వరుసన మందిరముల చేరి నన్ను
 వినుతి గానముల జపమున వినుటల శ్ర ననువందిన ధన్యములు మిము జెందు
 వినుడో మానవతులార! శీలము శ్ర ననువ ర్తిల్లుడు పతిభక్తి నిగుడ
 గనుడు పెద్దలందరు మెత్తురు మిము శ్ర జననింద్యముల నుడిగి నడు డనిన
 లలనలు వికహాసల జ్వాలల చా శ్ర లుల వెడలు వేడియూర్పుల ముఖముల
 వెలుకలు వాడ కనులజారు క శ్ర జల ధారలు కుచముల మీద జార
 నలదిన కుంకుమ గంధాదు లురల శ్ర అల చెక్కుల జేర్చిన కరతల వే
 డిమిని వదన కమలముల కళమాయ శ్ర సుమశరునివైన పూముల్కి పోట్లు
 దమ డెండములను తాప మిడగ డై శ్ర కృష్ణములు సన్నముగ దుఃఖభరమున
 భ్రమలు నుడువులను దోప తొడిగుడుచు శ్ర కృమివిరుద్ధమగు శ్రీశుడగు గృష్ణు
 పలుకులు కలవరమును గూర్చు చెలియ శ్ర లలరు లొలయ లనుకూలము లెట్టివో
 తలప మనభాగ్యమెటుల సిద్ధిదమొ శ్ర అల నల్లన నిటు వినుతింతమనుచు
 ధ్యానమంత నా పురుషోత్తముపై శ్ర మానస విశుద్ధిమానం బెనగగ
 ఓ నలినసమున! మానాధ! కరుణ శ్ర గానవ గావవ! కల్యాణమూర్తి!
 ఓ నళివభవా ద్యమరగవందితా! మా శ్ర నర్మిలి నీ చరణాబ్జములను
 మాన మందింప గానవచ్చితిమి శ్ర మానితశజ్జన సారపూజితుని
 శ్రీరమేశ నిను కూర్మడంచనగ శ్ర నేరుతుమెటుల నో మనోహరా
 కార! మా మారుతాపము హరింపు శ్ర చారుమూర్తి వీ వని వాదరింతు
 వని నమ్మినాథ ఘోకట నర్వము శ్ర వను సిండ్ల నుజ్జగించితిమి చెచ్చె
 రను గానిచియును వని మాకేల యనుచు శ్ర ఘనమతి నీదగు చివ్యమును గూర్చు
 మురళీనాదము నాలుకింపగ నె శ్ర తరవంధి లజ్జ నవల బోదరిమి
 సకల నీవరణ నిర్జల సర్వ శ్ర పరిహర మూర్తి నిలిచి మావలపు

తలపు లిగురొత్త నిను మా మనమును శ్రీ నలగ రమింపగ రమణతను నీవు
 లలనల ముముక్షుసక్తుల చిత్తము శ్రీ వలగొన కరములు గీల్కొన శిరముల
 వినుతి నీకరుణ పాలింపు నందు శ్రీ ఘనత నిత్యమోదంబు నీపొందు
 గోరి కాక యిది మాధవ యిక విను శ్రీ సారసుఖము గననేరము మందను
 వారిజనాభా! పతులబంధువుల శ్రీ కూడిమి వికారగతుల బంధములె
 యో రమణా! నీ యంగసంగతిని శ్రీ జేరి యంకమున వసించు నందము
 దారత మది మా విరహతాపంబు శ్రీ దా రందించును నమ్మితిమి కృష్ణ
 నీవు పతిపుత్ర బంధుహితాదుల శ్రీ కేవలంపుమతి గూర్పు నడవడుల
 పావనధర్మమటంచు బల్కితివి శ్రీ భావజసుందర గాదనము అదియు
 దేవ! నీవ పతిబంధుహితాదుల శ్రీ తోపలు ఔక్కులు గాగ భాసిలుచు
 భూవలయపతివి ఆత్మారామత శ్రీ కేవలము మాకెగాదు సర్వమున
 యీవిధి పతిసుత భావముల ప్రకృతి శ్రీ దేవులాటగని భావింప నిన్ను
 చిత్తమున భర్తృవాంఛ నుత్తమము శ్రీ పొత్తుని నిరుసౌఖ్యతి హరుని నిత్యు
 హత్తుకొన్న మోదమున రతిసల్పి శ్రీ తత్తరము నుడిగి తేజరిలుదు మని
 గుత్తు గొంటి మో సత్పరూప హరి శ్రీ ఎత్తు దప్పింప కిపును మాప్రాణ
 పతివి నిశ్చయము ఆ యిమ్ములెల్ల శ్రీ గతిని రిత్తయపు నవి యశాశ్చర్యము
 నతుక దందు సౌఖ్యము నీకూడిక శ్రీ మతి తాపమడగు నేకాంతమందు
 పతిసతివిలాస కేళీముదంబు శ్రీ సతత మందింపు మాలింగనమున
 నిను బొందింతురే నీవిలాసంబు శ్రీ మనచున సహింతు గెలు నెవ్వారలు
 గనరు జగత్పతి నెల్లరకు ననుచు శ్రీ వెనుదిరుగ బోము వారు నీతోడ
 దిలకింప జెప్ప రట్టివారేల శ్రీ నలరుపెంపార నీలీల బలుక
 దెలియని వారిని సేవింపనేల? శ్రీ వలదు సంతటము వలచిన వారిని
 కలయికను గూర్చి మలపుము దుస్థితి శ్రీ నిలయము గురుతర కరుణ పరమేశ !
 నిరుపమానంద దాత ! హృన్నేత ! శ్రీ వరద ! చరణముల నొత్త కరముల
 వరుణ నీయంగసుందర మరయగ శ్రీ వరమందుటకై మేలు నయనముల
 హరి నిన్ను జేర రా మా పదములు శ్రీ పరముడ నీ చరితము విన వీనులు
 మనమాదిగ త్రికరణముల నీసేవ శ్రీ ననయము దలపగ బలుక తిరుగాడ
 నొనరందింతుము జీవంబు నీవ శ్రీ కనకచేల హరి మా జీవితేశ !
 మేల మేల మా మనము దొంగిలియు శ్రీ జాలి నింపి యది దొలగంద్రోబ్బువు
 నీలవర్ణ ! తగవందితె! యిట్లుల శ్రీ పాలంద మరల బొమ్మన నేర్తువె!
 కాంతలము చింత బాపు సర్వేశ ! శ్రీ భ్రాంతముల జమ్ము దరి నిచ్చి మమ్ము

చెంత జీరి మొక్కిక్కిరిమి నీవంతు శ సంతసంబు నిను సమ్మతి వండగ
 నెంత మింతె వినయముల్ల నేర్వము శ పంతు గూర్చకు కంతుకేళి నీ
 మంతనములు రంజల్ల లాలించు శ వంతున నీ పురుషోత్తమ ఖ్యాతిని
 నిలుపుకొనుము శ్రీదేవ! మాదేవ! శ జలజాసనాది సర్వదేవతలు
 తలపుల నీపై వలపున సర్వము శ లను నిన్నే గని శ్రీల నంది రది
 దెలిసె నిను మతిని గూర్చిన యప్పుడు శ బలిమిని దొర్చిబ్రకు చులకన గొనకుము
 చపలమున నిండ్లవరున లాదిగా శ వివరీతమతిని విడిచి రనకు వే
 సుపదాధీనా! యవి విమవకున్న శ నిపుణతెసెల్లునె? నిను గవయ దేవ!
 భావము దెలియుదె? పడ్డానరహిత! నీవు కామదాయవి నానిజంబు
 దేవాధీశా! శ్రీకాంత! నిన్ను శ నేనింపలేదె? నీ చరణ రజము
 గోరుచు తులసిని గూడ జేర్చుకొని శ జేరె నీ వక్షమున వసియింపగ
 నారులు మగలను మగలు వల్లభుల శ కోరుట తెందును లోక విదితములు
 సారసాక్ష! మగవారి మాట లే శ పార నొప్పుగా నారుల పట్టున
 కూరిమిని కేలుజాపి కొగలిని శ జేరుపుము ముద్దు మా కగు కృష్ణా!
 పరమానందము గూర్చు నీయధర శ వరసుధ గోలగ చెక్కులు ముద్దిడ
 కరము నీముంగురు మా కరముల శ వరున చక్కనొత్తుచు నున్న మమ్ము
 బిగువు దోపగా రతిని గదియించి శ జిగి నందింపుము మోదపు పొంకము
 నగధర! నిను జూచిన చూపుల శ తగ వందింపకు పెరవైపు ద్రిప్ప
 వినుమ చెవులట్లే హృదయాదులల్లె శ కనకరత్నమయములకన్న నిన్ను
 కనికరము గోరి భూషింపు నంది శ నిను మెచ్చ భోగ మందింతు మహా!
 వనజేక్షణ! నీ వక్షస్థలమున శ కవ మా చను మొగ్గలనాటి పెంపు
 గను తోలుకు గాంచు ప్రేమరసంబున శ దినదిన ముబ్బగ దీప్తి నిగుడుదుము
 నీ దరహాసితము కనుదృష్టి మాకు శ ప్రోదిగూర్చె నిక్కము కాము కోర్కె
 యో దయానిధే! ప్రిదు కరముల శ మాదగు హృదయ తలముల దడవుమా!
 యో పద్మావతి! లీలామూర్తి! శ మా పాలిండ్లను నీచరణముల
 మోపజేసి మా మారుని పరమ్ము శ తాపసంతతులు దొలగ వచ్చుతా!
 నీ పదపద్మములను నేనింపగ శ ప్రాపు నొసంగిన మా జీవంబులు
 రాపిడి నందక నిలుచు గాదేని శ యో పుష్కరాక్ష! యేమానో గద?
 లంగముల నీ యాలింగనమున శ భృంగములు పత్మముల నాశ్రయించి
 సంగతి మకరందము నాని-మురియు శ రంగున చెలగును గాంచగ నుండును
 కామవ్యూహు పీడించె నాపద్మము శ నీ మధురాధర సుధను కాంతించు

ఈ మరువిరహోద్ధిని దరియిలపగ శ్రీ సీ మంజులరతి నావ వల్ల భా !
 ఈ మదనాగ్నిని సీ కేళివృష్టి శ్రీ బూమెను దూర్తుము గాదె ప్రాజ్ఞేశ !
 ఈ మదనుబాణ వ్రేణముల లేపన శ్రీ మో మనోహరా ! నిను ముద్దందుట
 లనుచు పలుకులవి తడబడ డెమటల శ్రీ తనువుల బాష్పముల కను లొప్పుగ
 మనములు పరవశమింద మూర్ఖులను శ్రీ గనచుండగ దామోదరుడు వారి
 నందర నన్నివిధంబుల హర్షము శ్రీ నందింప దరిసి కేలుల గ్రహించి
 సుందరకరముల హృదయములు తడవి శ్రీ సందున గిలుగిలులను నొక్కుటలక
 డెక్కులు బులుముట చుంబించుటలక శ్రీ మక్కువల సఖములను నురోజముల
 చక్కని గుర్తుల నుంచి చికురముల శ్రీ ప్రక్కను దిద్దుచు పరిపరి విధముల
 నిక్కుగాంచ రతి నేతె స్మరతాప శ్రీ మక్కజముగ మాయించె సుఖమొనగి
 చుక్కల నడుమన సోముని వడుపున శ్రీ నక్కుటిల కుంతలుల వెలుగందుచు
 వనజాక్షుడు తా వనజముఖులతో శ్రీ వనమధ్యమందు భూ వనజాక్షిని
 వనితగ విలాస మందిన యనువున శ్రీ వనరుబాపె యొనరున వారి నెల్ల
 వనమున పలుతావులయందు నొకట శ్రీ వనరుహనాభుడు వనభూషణుడయె
 హరి యిట్లు హరిణ నయనల సొంపున శ్రీ వరదుడై భోగపరత జొక్కింప
 తరుణులు మురిపెము లనుమించి అధిక శ్రీ తరభాగ్యదశను తాము గరిష్ఠత
 గనినార మనుచు మదమును గనుటల శ్రీ యొనరున నది యుడుపగ వై నంబును
 గనగ యోచించి కరుణామయుండు శ్రీ మనసిజ జనకుడు మహితానందుడు
 మందలుగా తను గొల్చుచేవతల శ్రీ తందరల కుందుదూర్ప దానవుల
 మందల కుందును బొందించు నా ము శ్రీ కుందుడు ముందర ముదమిడ దాగెను
 మందయాన లా నందకుమారుని శ్రీ సందిలిలొనే యంతర్ని తుడుగ
 చిందులనుగూరు చందము లన్నిట శ్రీ కొందలమె నిండ కరిణి కరిణు లే
 పగిదిని బాసిన విధి నరయుదురో శ్రీ వగలాడు లటుల వెదుక దొడంగిరి
 నగధరుని నాగ శేయనుని నమరులు శ్రీ వగబాటు వరముపొంద నిగుడుక్రియ
 నేన నేన శ్రీకృష్ణుడ గనుమని శ్రీ మానసముల పరిహాసత నందలు
 మానితాకారు మంజులమూర్తిని శ్రీ ధ్యానానందుని నమందనుందరు
 భూతలవిహారి భేదరవినుతుని శ్రీ భూతలములలోను వెలి నమరు వాని
 చాతుర్యమ్మున భూతముల నటన శ్రీ ప్రతినిధులను మెఱియించు నేర్పటిని
 నాతులు గానగ నందరిని తమ్ము శ్రీ నాతురమందగ నడిగి కృష్ణు డెట
 నని ఘడి గనుచును నాతని బాడుచు శ్రీ మూనులు పరమేశు తమ హృదయమ్మున
 గాన గోచి జపమును శలిపెడు విధి శ్రీ వనజాక్ష! కృష్ణ! కృష్ణ! కృష్ణ! హరి!

మనసిజాకార మాధవ! ముఠలీ శ్ర గానవిసోదా యని పిలువ జొచ్చి
 వనతరులచాటు నంది తమహోయలు శ్ర కనుచుండెనేమొ యని యా తరులత
 లను నడుగుదమని యంద శ్రేకతను శ్ర గనినవారి తమ యిచ్చలకొలదిని
 సురపొన్నగంటె సురవంద్య కృష్ణ శ్ర వరహతిని నిటలతిలకుని గంటివ
 సరసతిలక మా ఘనని యశోధను శ్ర గురిగన్నావా ఘనసాలతరువ
 మాబుందుగునిక బందూక! గంటె! శ్ర మాబోటి మదను మదనమ గంటివ?
 పూబోడి ధనుని పుష్పఫల! గంటె! శ్ర మా బుద్ధి మెప్పు మా కందగంటె
 కువలయనేత్రుల సామ్య నావాని శ్ర కువలతరువు గని యుంటివే! జెపుమా?
 భువి నింద్రభూజమా! యింద్రవిభవు శ్ర నునిదలపెన్నిధినిక గనినావే?
 నల్లని వర్ణము నయనము లబ్జము శ్ర లల్ల వల్లె పచ్చనిది నవ్వు వెద
 జల్లు మోమొప్పు కరుణారసంబు శ్ర చిల్లించు చూపులను సింగారము
 కొల్లనించు శిఖిపింఛ వేప్పితుడు శ్ర పెల్లుతేజముల దిశలు కులికించు
 వల్ల నినుపోల్కి రాజల్లు నతడు శ్ర మల్లెల చాల్పంతముల నొప్పందు
 వల్లభుడు మాకు నీదారివచ్చె శ్ర మల్లియలాదులు గనిన వచింపుడు
 వల్లభకాంతల మానధనంబుల శ్ర మల్లెగా గొనుచు వల్లగూర్చె నిటు
 పురుషసుందరుడు మరుజనకుడగు శ్ర కరము శ్రీరంగదురము చె న్నమరు
 పరముడు మధురపు రవము నొలికించు శ్ర కరవేణు ధారి బుజ్జగింపులను
 తరుణుల లజ్జల గొని పృథుబారికి శ్ర గురిజేసి వచ్చి గంటిర మీరో
 వర లవంగ లుంగమ్ములు యో శ్ర తరములందు సారంగములారా!
 సురుచిర కాంతుల నమరు తరువులును శ్ర పరమకాంతి చెన్నొందు లతలునుక
 వరుసగ సర్వములగు మీరు సెప్పు శ్ర డరబెట్టక యా హరి గనిన జాడ
 హరిచరణ ప్రియా! వరతులసివనమ! శ్ర హరి జాడ చెప్పి శుభ మందింపుము
 కరముమొక్కి నిను బెంతుము నిత్యము శ్ర వరదుడు మా దరిజేరినట్లయిన
 ననుచు వనితలూ తరు ల తాదులను శ్ర వాని నామముల హరి విశేషణత
 జొనిపి యడుగుచును వన మెల్ల తలము శ్ర లను దిరిగి కనక భ్రాంతి పరవశత
 వనితలు కృష్ణుని అన్నిటియందున శ్ర గనుచున్న యట్లు గృష్ణమయమ్ముగ
 పొనరుతరమంద వారికి వారే శ్ర వనితలార ! మనలోనె కొందరము
 భునుడగు గృష్ణుని బోలె నటింతము శ్ర వినుడు తక్కురుల యాయా పోలిక
 వనజనయను చందమునె ప్రకటింప శ్ర గనెదము గాకని యటాన రందిరి
 వనిత యొకటి తా పూతన గాగా శ్ర చను గుడుచు నొక్కకాంత శౌరియై
 కన బాలునివలె నేడ్చి ఘోకయింతి శ్ర కనకాంగి యొకతె కికటం బయ్యెను

యొకతె సుడిగాలి యొకతె కృష్ణుండు శ్రీ యొకతె బకుడుగా నొకతె శౌరి
యొకతె రాముండు యొకతె కృష్ణుండు శ్రీ సకలురు శోవులు వారి రక్షకులు
దనుజహరుడ నే నను నొక్కకాంత శ్రీ దనుజబిరులుగ దామె మెలగుదురు
వినుమొక్క లలన భువనముల కుక్షి శ్రీ యొనడున నిలిపిన కృష్ణుడ నే నన
కనకగాత్రి యొక్కతి యశోదగా శ్రీ కన నోరుదెఱచు నితరు లుబ్బుదురు
కన్నె యొకతియు వెన్నదొంగ యన శ్రీ వెన్నుడనై నను బట్టి కట్టుమము
యన్ను మిన్నయగు నందుని రాణిని శ్రీ నన్నలు మగవయు రోల నిడి చెలిని
గట్టు చెఱుంగున మద్దులము మేము శ్రీ పట్టున సనుచును యిద్దరట్లుగా
జుట్టి యాశ్చర్యముల బుట్టింతురు శ్రీ జుట్టు కృష్ణునే పట్టింపును గని
లలనలు గొందరు యమునవలె దోష శ్రీ వలనున కాళియ ఫణి నను నొక్కతె
యల కృష్ణుడ నే నను నొక్కయుతి శ్రీ తిలకింపుడు మము నాగాంగనలుగ
నని కొంద రట్లుగా కాళియు డను శ్రీ వనితను బంపుడు నందుండి జరుగ
కనులు మూయు డిదె దానాగ్నిని శ్రీ నే ఘనత మ్రింగుదును శౌరిని నేనే
యనుచు నిట్టులా వనిత లొక కొంత శ్రీ ఘనమైన కృష్ణు లీలల గూడుచు
నరిగిరి జాడల నెరయుచు నడుగుల శ్రీ వసున లాలోచనముల తద్భ్రముల
తరుణి కృష్ణుండు యొక తరుణికిగా శ్రీ వరిపుష్పమ్మల గోసి నా డిచట
చరణాగ్రమ్మిన మోపుట గంటిమి శ్రీ తరమా వరాంగి యెవ్వతె మనలో
తరుణిని చంకను గొని యేగనేమొ శ్రీ కరము జోడుగా దిందు జాడొక్క
వరుణయే యిందు తృణ మధిక మగుట శ్రీ దరమదిగ దోపు నవ్వల గందుమె
లలన యిట కొప్పు ననువూలు గూర్చె శ్రీ వలను గంటిరే యిద్దరు కూర్చున
తలము లక్షణము గాన్పించె గదా శ్రీ చెలియను కెమ్మోవిని నాన నిచ్చె
చెలుపుడు కృష్ణుడు గనుమా పోలిక శ్రీ కలికి నిక్కి తా నందన చాలిదె
యనుచు మరికొన్ని విధముల జాడల శ్రీ కనుచు సంతకంతకును దీవరము
గను డిట నిద్దరి రమణుల రమణుండు శ్రీ మనుకు గని నడిచె మధ్యజాడ గన
ననుచు వనజాక్ష చరణముల గుర్తు శ్రీ గని మొక్కి యింతులార! యీచరణ
ముల సనకాదులు యోగముల హృదయ శ్రీ ముల ధ్యానకలన గూర్తురో యబల!
లలన యివి వేదకామిని పాపట శ్రీ దలరు వీధిగా విహరణ గన్నవి
ఇవి శ్రీ బాలకు పట్టుగొమ్మలగు శ్రీ ఇవి మోక్షలక్షి మోహనంబులగు
ఇవె బ్రహ్మేశానులు దివిజవరులు శ్రీ దనిలి పూజించు శిరముల దాల్చురు
అనుచు జాడ లగసియు శ్రీశ్రీ శ్రీ గనక పరితాపమున మరి రోయుచు
గని రొక్కచోట నాయా యడుగుల శ్రీ ఘనుని చరణముల గుఱుతు గనబడమి

వనిత లిటు యోచనల పరికించిరి శ గను డా కాంతలు గర్వమున మించి
యెత్తు కొమ్మనిన పుత్తడిబొమ్మల శ హత్తుక సత్తున కొలది జూపింప
బిత్తరము వాచిదోపి యెత్తునను శ గొత్తందసక తా నత్తరుణుల
కను మరగినట్టి జాడ లిందొప్పె శ ననుచు నట గొంత జరిగియు కాంచిరి
వనశ్రేణి నను బాయకు వెంటనె శ జరుచెందు గాని యెత్తుకొమ్మ నను
నను బాయవలదు నిలు నిలు మనియెడి శ వనిత హరిమధ్య నెదుట నటుగాంచి
నీవెంత కడటమతివే కృష్ణుని శ బోధ మము దప్ప దోడ్కొని యేగియు
కావరము పెద్ద మము గూడితివా శ దేవుడెటు మనల గదియు మన మలరు
గనుపాటి యేదొ యనుచును నొకతల శ మున జేచి కృష్ణు ధ్యానముల నిలిపి
వనితలు వలపున మనము వికసింప శ ఘనులైన మునులు హరిని విశ్వరూ
పుని గూర్చి ధారణను దలచినట్లు శ మనములు కృష్ణుని, పరము మరల్చక
వరగీతములను నిటు గానమంది శ రనఘా యర్జునపాత్ర! విను మనుచు
ముని పరాశరుని పాత్రుడు శుకు డీ శ ఘనగీతలు జిజ్ఞాసపరంబుల
వినిపించె ననుచు సూతుడు శౌనక శ ముని యాది సకలరకు వినిపించెను
మునులు విని రదియు శుభము నొన గూర్చు శ వినువారికెల్ల ననియె శుకమునియె

—: గో పి కా గీ త లు :—

వనితాజనములు కరములు మోడిచి శ వినువీధి సురలు మెచ్చ బాడిరిటు
శ్రీరమణా! గోపవ్రజమున శ నీరమ్యపుష్పలక్ష్మీ కళనొప్పె
వారు నీ వారు ప్రాణములు నిలిపి శ ఆరయుచుందురు నీ సన్నిధినికా
నీ రూపము వారలకు జూపుమా శ మేర దప్పకుము ధర్మసారమపు
నీ రమణీయపు దృష్టి యొప్పెసగు శ శారద కమలాదర రుచిగేవా!
మేరగొన్న వేల సుందరరూపుగ శ దారిచితివి మము దాసులుగ నీవు
ధీరుడవు నీవు నీ రమణుల మము శ బా రందింతువే నొవ్వు వొడమ యది
గాద దర్శనము నిడి రక్షింపుము శ మోదము గూర్చుము ముందరి యట్టుల
యో దయాచరా! మము బోధిసావె శ గాదిలి నింపియు కాళిందిజలము
విషమును గూర్చిన కాళియుని పనిచి శ విషము శంకటము దొలగించితి వటు
విషయదూర ననలమ్మున గాలిని శ సుషుమ మమ్మంద బ్రతికించితివా
నీవు యశోదకు బుట్టుట నెన్నిన శ దేవతల బోధ వీధి యను ప్రార్థన
నా వరం బదియ దనుజుల దునుమగ శ కేవలము వినుతి గూరిన హరి వని
సావకాశమున తెలియనయె యెల్ల శ తోధ గని మహిమలును పెక్కుజూప

యట్టి మూర్తివిట నమ్మినవారిని శ రట్టున దవులగు గుట్టున తెలిసిన
 గొట్టు తప్పిదము నొనరుప లేదె శ బెట్టు చూపకను దర్శన మిమ్మా
 దేవ ! నీవు గోవులవెంట దిరిగి శ నీ వెంట గొలుచు వారి యఘంబుల
 తోవ గననీక జాలియున్నట్టి శ నీ వరచరణంబులు కాళీయుని
 శిరముల నృత్యము నందిన వయ్యవి శ యురమున మము గూరుప కోరినాము
 సరసిజ నయనా ! చాల్పస్నీక శ మరుని తాపాధికము నార్చగదే !
 నీ మధురవాణి బుధరంజనంబు శ మా మనములు గరగించె శ్రీవరా !
 కామవశుల మందర మందుననె శ వే మరగినార మాగద నాథా !
 కామినుల క్రోధమున జూడదగునె శ కోమలాంగ ! మా కోమలము నీదె
 ఘనము శ్రీయుతము కామ విదారము శ విన దురితనాశనము శోభనంబు
 శనకాది వినుతిపరమునై తాప శ ముచు బాప నల్ల పున్నాగహృదయ
 మున దోచినట్టి జీవనప్రదమ్ము శ నన బరగును నీ చరితపావనము
 మునికాంక్షితమ్ము నగు యమృతరసము శ గన దాని గోల మును దాన తపము
 లను గనిన యబ్బు దేహ ముదితేఫల శ మును గాంచు ముక్తిపద మదియ హరీ !
 వనజనయన ! యో శ్రీ మనోహరా ! శ మనసిజార్తిహర ! నిను దలచు వారి
 మునుగనీవు భీతిల శంసృతిని వాల్గివి శ్రీ కామా ! శ్రీకరంబైన
 ఘనచింతామణి ! నొనరోప్పనట్టి శ జననభయము బాపంగ నభయ మిడు
 టను మునుకొను చేయిని మా శిరమున శ వెరుగొనుముదముల నందింప జేర్చు
 మనముల నియామకుడవు సర్వముల శ మనముల మాయని నీ వరయలేవె !
 ననువందియుంట గాదనరాదో శ యనఘాత్మ యధర రశ మాననిమ్ము
 అనంగతాపజ్వరకాంతి నింపు శ మనంగజనకుడ వను ఘనత నిలుపు
 మనంగ వేడెడు నీ యంగవలను శ యనుంగునను కొంగులను చేతార్చు
 నీ నగవు చూడ్కి నర్కము నడలును శ ధ్యానమున పొందు గూరిన మనముల
 దేన నితరముల పాలంద బోక శ మానమందు నిను మా నాధుడ వను
 ధేనువుల మేష గోవకుల గూడి శ కాననముల దిరుగాడ కోమలత
 నాదు నీచరణముల కతిన శిలల శ చే నొచ్చు ననుచు జల్లున తలకెద
 మో నవనోజనయన ! సందెలచు శ గానవత్తువో మే మెదురుచూడ
 నీవు ధూళిధూసరిత పూర్ణతను శ ఆవదనము ముంగురుల సమేతము
 మావలన శుద్ధమును గూర్చునెంచి శ తోవ సరసెదము నేకాంతమంద
 నీవు మము జూచి మరుని జూపెదవు శ కేవలము పరుడవు గావు ప్రియుడ
 నిను మో కాంతా ! భక్తకామదము శ లనవరత దివ్య నేవళియంబు

లనయఁ బీ యిల మండనంబులను శ్ర వణజాక్ష! నీదు పదములు మా వ
 క్షములె పదనములుగా నిలుపు కృష్ణ శ్ర నమము గాదనెద మాసుధను నీదు
 విమలాధర! రుచి గోలి మాపతి శ్ర నమస్కృతుల నర్పితము రమ్మిక
 సుమతెరువి దుండగము వొలగింపుమా శ్ర నమలమతి ఋతుల కీ వొసగునట్టి
 ప్రమదంబె మాకు నీ పడతుల కిడు శ్ర మము భేదమంద కది నీ సహజమె
 భవనభరణ! నిను గనము వనముననె శ్ర పవలు గోతతి గాయ చరింతువు
 దవిలి తేలయిన నీ దివ్య రూపు స్రవిశాలత గన రెప్ప లడ్డమవు
 కనులకు విభాత కూర మొదెనొకొ శ్ర గన తనహృదయునిగ జేసె నిన్ను
 వనితల మోహరసముల మది! నించె శ్ర వినవ మాపురువవర! కంతుకూర!
 తను మొరవెట్టిన గావు పగతురము శ్ర గన గాదె యేల దూర మందితివి
 నిను నమ్మి సకలురను మా వారిని శ్ర గన మాజ్ఞ విలువ మది సంతటంబు
 ననువందిచగ తగు బంధనమ్ము శ్ర లనుచు నీసంగరతి పర మృనుచు
 వినుతివి స్మరచింతకు ద్రోశుబూని శ్ర కను జేసిన మము కేళిని దనుపవ
 నీ మంజుల మురళీగానగీత శ్ర మే మానసధీరశల బాపె నా
 కాముని చేప్తు నాతని వాసుగ శ్ర గ్రామములు మమ్ము గాములై జుట్టె
 గా మనోహరణ గామిలి గాగా శ్ర శ్యామసుందరా! శ్యామల! నీ
 వే మహారాధము గంటివో దాపకు శ్ర మో మనోహరా! మా మనోజ్ఞ! హరి!
 యామదను దావ్య నీ మంతనములు శ్ర మామరులు వృద్ధిగను రేగి మమ్ము
 నామెయి నీ నగవుల కనుసన్నల శ్ర భామల మగు మము జలిబిలి గిలిగిలి
 వలపు నింది కళలంటి రమించియు శ్ర తలగిన నోర్తుమే! జలహుహలోచన!
 వలదు కఠిసంబు లలనల వ్రాలుప శ్ర వలరున తనువుల దడవి రతి నేల
 వలువలు దొంగిలినట్టి దినమ్ముల శ్ర చెలియల కేనుని నెల విచ్చితివో
 యలనాటిలీల లీనాడు జూప శ్ర వలయురమ్ము నీ కరములు మాగళ
 ముల కేలిలీల స్పర్శ గన జేయ శ్ర వలపు ఫలింపగ మా చన్ను గవల
 నీ చరణమ్ములు నిలుపవలె గాకను శ్ర నో చక్కాంకెతమూర్తి! కర్మశమే!
 మోచినట్టి వనముల సంచరింప శ్ర చకోరాక్షులకు నొవ్వు గాదె!
 దాచకింక నీమంగళరూపము శ్ర నోచిన ప్రియలకు ప్రాణముల పీడ
 నించుట తగునా? విడువ న్యాయమా? శ్ర మించనీకుమా! చంచల గాత్రుల
 నందితంబంద పొంచుకొన రమ్ము శ్ర మించిన కాలము నెంచ మాప్రియుడ!
 జీవములు నిలుపు కేవలజ్ఞాన శ్ర మే వలన మమ్ము నీవర్ధనమ్ము
 భావముల లీనమందితి మించని శ్ర దేవ! నీయాన సర్వమును మేము

వదలిన వారము గలియుదుము నిన్ను శ్రీ బదులాడవ నీదరి మెత్తుమిదే
 గదియ వత్తుమని మేన సహంకృతి శ్రీ కదియనీక యా బింబాధరు లల
 రున వనమాలిని దర్శించినటుల శ్రీ ఘనమైన పులక లెగయుగ కన్నుల
 ఘన హర్షభావముల ధార లొలయ శ్రీ ఘనత పట్టూర్పు ఒడర వదనముల
 నిల మోపి భక్తి సాగిలి నాయక శ్రీ కలలోని పిఠి వెలెని గచ్చుటుల
 నలరున లోపల నాని వెలిగింటి శ్రీ మంవడెన సిద్ధి నీకృత స్వయము
 గన నేల నిన్ను గను కలయిక పరి వంశలాడి పాపుల సృష్టి విహమున
 దనరందని మతినున్న తక్షణమ శ్రీ కనకాంబరుండు కరుణామయుండు
 వనజ నయనుండు వంశధరుండు శ్రీ పిన నగ వొప్పెను చందమున వనిత
 లార ! పని గల్గి మీతో నాడక శ్రీ జేతి తీవరముండుట వచ్చితి
 కూరిమి నింపుడు నేరంబెన్ను శ్రీ నా రమణు లంత లేని పరమ మో
 దము సంధిల్లగ నాపొవు భంగి శ్రీ కృమముగ నతులను నతుల నాలింగ
 నముల కిలకిల నలుకల చూపుల శ్రీ విమల మానముల ననియు తొలగుటల
 ముట్టుట గిల్లుట మొట్టిన చిహ్నాల శ్రీ తిట్టిన మెట్టున పొగడుటలే యం
 దుట్టిపడ నాడుటల బెట్టిదముగ శ్రీ కుట్టున గనరుట లటు శాంతి నంది
 చుట్టుకొని రిక్షాఖండమానం బలె శ్రీ మట్టమున చీమ గమి పాక్కినట్లు
 నట్టె సుధ గోల బార్లందు దివ్య శ్రీ లట్టుల మోదము చాళ్ళమర గనిరి
 చుట్టము రాకను గన్న గృహమేధి శ్రీ పట్టున దట్టిన మమతల కృష్ణుని
 యొక తె కృష్ణుని యే పని యుండెను శ్రీ సకల సిద్ధు లవి పిలో నుండెను
 ప్రకటిత మది యింకెందుకు దాపకు శ్రీ మకుటిలమతి నని యింకొక్కటి యన
 యొకకాంత కృష్ణ ! నడచి తెటుల ననె శ్రీ యొకచెలి పదములు గలవని బమలనె
 యొకసతి వెన్నుల దొంగిల గాననె శ్రీ యొకవనిత గాలి గొనిపోయె ననియె
 లలన గాలి దనుజుడు లేడె యనియె శ్రీ కలన సవ్య నొకతె కేల్వట్టు నొకతె
 పిలిచిన పలుకుడు యొక యింతి చెలగు శ్రీ తలయూచె నొక్క కాంత లీరితి
 పలుపలు విధముల నలతి గానట్టి శ్రీ పలుకుల నీతులు వినుతులు నొనరుప
 విరహతాపముల వెలువరించి యా శ్రీ జలజలోచనుల పరమకృపామతి
 నరసి యా తాపములు దూల నలరి శ్రీ కర మాలింగనము లాడి సన్నిధి
 వలసిపట్టి యిచ్చులను తీవరపు శ్రీ కలతల చిత్తములు శాంతి గనుచు
 చెలిమి గని పరమ ప్రీతి సుత్సాహ శ్రీ ముల గౌరవించి యానందించిరి
 మును లహంగములను బొందుపట్టి శ్రీ ఘనుని మోక్ష సామ్రాజ్య పట్టంపు
 నను దిట్టమందు దేవుని హరనుతి శ్రీ దనకు యోగిజనమానస నిలయుని

గనిరి తమ దుష్టభాగ్యము ఫలింప శ్ర వనజనాభు శవ్వారి దయ జొన్నె
 అంత ననంతుడు వారి శ్రీకృష్ణుడు శ్ర చెంత శక్తిని కరములు మూర్తితను
 వింత జేసెటలు లింతులు దోడ్కొని శ్ర సంతసమున మందారకుండముల
 సంతలుగు పుష్పవాసనల నింపు శ్ర టంతరంగముల కనుకూలవాయు
 చలన కలన సలతలు వాయ యమున శ్ర వలని నైకకళస్తలుల సుందరత
 వెలయ జేరగనె యా నారులెల్ల శ్ర కలిమి మించనగు జ్ఞానకలిమినే
 వలది వెలగన్న వశువున జాటును శ్ర కలిచి వేదములు అచి పూరుషుని
 కలన గాంచినటు కల వెలయనొప్పి శ్ర విలసిత ముఖముల విశ్వస్వరూపు
 బంధురతర సంతార పాశముల శ్ర బంధముల మోహలంపట లడంచు
 బృందారక వినుతుని నందసుతుని శ్ర బృందావనభూషిత విహారుని
 అతి మృదులంపు పటంచలములను శ్ర యతిరమణీయపు పీఠగా నతని
 యతివ లతని సుపవిష్టుర జేసియు శ్ర వెలి పలాయనపుగతి చిత్తవృత్తి
 ముదముగ నతనికి సుత్రాహ పత్ర శ్ర యదురంతిలకు డవి ముందు వెలయు
 మదనగోపాలు మదన నామ్రాజు శ్ర మదె యిందపడవి నందమింపంగ
 చదరున హాస విలాసాదులను శ్ర కొడువలేని కౌతుక మనుపట్టును
 గట్టి పదములను నతి సేవించుచు శ్ర దట్టపు కూర్మిని కొంత కోపమును
 దట్టి నటురహస్యమున నక్రమునె శ్ర పట్టింపు నట్టి హరి మాప్రేమలు
 లహరి కొనంగా నీవ విరహితపు శ్ర విహార మందియు విరహము గూర్చిన
 సహన ముందునే సహజ మిది గనవ శ్ర అహ ! సీసభ్యము హఠాయలు కపటంబు
 కొలిచిన గొలుతురు కొలువక యున్నను శ్ర కొలుతురు కొలువకయును యారకుండు
 రల పతులపతుల యిది గుణంబెగా శ్ర జలజాక్ష ! యిందు నీ చందమేదో
 తెలుపుము నీచత లిందునను లేవు శ్ర కలికిచయము కన్నీరు నీ కలక
 నావిని బలికెను సలిననాభుండు యో శ్ర వివేకసుందరులార ! వినుడు
 నాచలని గొలువు పర్వులకు గాదు శ్ర కేవల విచారమున గొంతగొంత
 తా నంద నగుచు మీ విశేదబుద్ధి శ్ర ఏ వలని జెడవి భద్రమును గూర్చు
 నేపడి బూన్చితి కనుల కగపడక శ్ర మీ వినిశ్చయము చొప్పున నరయుచును
 తాయ కుండితిని నట్టె త్రిసంధుల శ్ర నేయము గందును నను నమ్మియున్న
 మిను దుపకారము గని దాని గూర్చు శ్ర గను సౌహృదయము పెద్ద యది గాదు
 గనగ తా నదియె గోరి చేయుటయు శ్ర ఘనమది యంతదె తా ఫలము గోర
 కనె యొనర్చువారలు గలరు వార శ్ర లును తమవారికి నైన దాంబికమె
 గననగు మీదట గలరది బొందియు శ్ర గన రట్టివారి వారి విధము లటు

వినదగు విబుధుల వాక్యముల చాలు శ్రీ వినయ ధురీణులు గమనింపు డదియు
జ్ఞానులును జడులు నాత్మదర్శకులు శ్రీ గానగ దయ నెరుగని కఠిను లనగ
జ్ఞాని వలపు గూర్చు పొప్తయచుచు శ్రీ గాన డశ క్తత జడు జాత్యదర్శి
రెంటికి దూరుడు గాన నొనర్చుడు శ్రీ తొంటి కర్మబంధముల పర మనును
వెంట రా లోభమున కఠిను డొప్పు శ్రీ నంట నన్నింటి నేను పరముడను
మానసబంధుడ కారుణికుండను శ్రీ ధ్యానదర్శకుడ నిత్యప్రకాశుడ
మానియల మిమ్ము స్థితరథ్యాన శ్రీ మాని రుచి గనుట కేను దాటియును
గానవచ్చితిని దృఢము మిమ్ముదె శ్రీ దీన నిష్కలుష సుఖకర మబ్బును
యే పూర్వబీజ మికబంధుపక్ష శ్రీ మేపందు కిత్త సంచితిని మిమ్ము
నా పక్షమంది పెరచో నెవృత్తి శ్రీ పొందెది ధ్యానరతులైన నిట్టి
పక్షమ్ముననే పటుతరపదంబు శ్రీ నాక్షాత్కరింప నుసిద్ధత మీ
కక్షయ ఫలంబు ఆనందము మీ శ్రీ నాక్షులు మీ మది చింత లుడుగు డిక
నా రూపు నిక్కమున తీవరమున దా శ్రీ రంద గనరు గనిన తక్షణము
గూరంగబారు గొందు రహంకృతి శ్రీ జేరంగ లేరు సారూప్యము క్తి
నరు జాత్యధనము గానని యేడనున శ్రీ పరితాపమ్మున బిట్టు వాచరత
నరసి భద్ర మునుమగి యేమరండు శ్రీ వరుస దలంపుడు మీరును నట్టుల
తగవు ధర్మమును నాపరంబుగా శ్రీ శగటున బంధుల నరయక వచ్చిన
నగవుల మితారులను వగ నెతునె శ్రీ ఒగ గొందునె పరుడను గాను మీరు
వినుడు మీయట్టి సృష్టి శృంఖల శ్రీ మును నదల్చుకొని ధీరహృదయలై
నను సేవింపగ వచ్చిన మిమ్మును శ్రీ ఘనమతుల దేన నుపకరింతు మీము
యుగయుగముల నాసేవ ప్రేమమంద శ్రీ జగి మమ్ము గూర్చు దొలగితి నది త
ప్పుగ దోచెనేని మన్నింపుడు నను శ్రీ వగ దక్కుడింక నా బిగికొగిట
నన వారు కృష్ణ శంగమసుఖమును శ్రీ గని వియోగతాపమును గంటిరా !
జనవర ! మగువలు మగని నటు గొల్వ శ్రీ వగల గూరుమరె యిక విను మవ్వల
యాపద్యాక్షుడు పద్మాలయపతి శ్రీ గోపికామనోహరుడు వారితో
నీపగిదిన భాషించి యులరించి శ్రీ యే పందిన మోదమున రాసంబు

— రా స క్రి డా భి వ ర్ణ న ము :—

గనగ నయనదృష్టికి పర్వంబుగ శ్రీ మనమునకు విందు నా యప్పరశల
కును గాగ దివ్యగణములు బొగడగ శ్రీ గని పుష్పవృష్టి ఘనత గురియింప
శ్రీరమావరుడు చిత్రతరంబుగ శ్రీ నా రమావిలాసినుల కెల్ల తానె

కోరిక మెల్లము గూర్చె ననుడనుచు శ కూరిమి నోరిమి మండలం బొప్ప
 గనగ వలయుమున కెలకుల లలనలు శ వనితల నడుమను దా నొప్పారగ
 వనితల కిరువంకలను దా నొప్ప శ ఘనమైన బాహువులను మెడలపై
 నను భుజములపై యొక్కరికొక్కరు శ పెనవైచినట్లు మధ్యరంగమున
 వనజాక్షు డట్ల నిలిచి వలయుంబు శ నను దీప్తివందె బహురూపముల
 నేన నేన ధన్యు నోము పండె శ నా నర్చిలి నే యుగెలకులందు
 దాను రూపంది నను మోదంబుగ శ మాననీయమతి మన్నించె ననుచు
 దివిజుల తూర్వధ్వనులు తోడుగా శ గవిశిరి గానము నృత్యము లొక్కట
 ప్రవిమలానందమున గంధర్వులు శ యువిదల యుక్తము వారి గీర్తిప
 జయ లక్ష్మితా ! జగన్మోహనా ! శ జయ మునింద్రువత ! చారువర్తనా !
 జయ చంద్రముకుట ! మావసైక్య ! హరి శ జయ జయ విజయాభ్యర్చిత విజపద
 కనకచేల ! జయ గదాధర ! జయ శ వనజనేత్ర ! జయ ! వైష్ణవప్రీతి ! జయ
 వనమాలీ ! జయ వైకుంఠా ! జయ శ ఘనవర్ణ ! జయ ! గాయకనుత ! జయ
 నయమూర్తి ! జయ నారాయణ ! జయ శ భయవిహార ! జయ భవమారా ! జయ
 జయ దశబహుళ ! సునందనందిత ! శ జయ నారద మునిమోద ! ధృవపాల !
 యనుచు ఘనమైత రాగభేదముల శ విను ముట్ట గీతముల చెలగు గనగ
 ఘనమైన నృత్యమున నదలముల శ నను వొప్ప సందియల రవము చిందు
 లను లాళ సరణి వృత్తములు సెల్ల శ వనితలు కృష్ణుడు నిండు రాసమున
 కన్నె లిరువు రట వీణావముల శ గ్రన్నవ మేళన మొనరించి తోడు
 వెన్నుడు ఘన్యుడు మురళీవంబు శ తిన్నగ నందున నేకీభవించ
 పాటలు నీటుగ రాగాలాపము శ లాటలును మేటి కుదిరింపుల నా
 బోటులు లీలాకృష్ణమూర్తులును శ నోటిధాటి దప్పంగ నీకుండ
 కనులు ద్విష్ణుచుచు బొమ్మ లెగయించుచు శ విరుతి పరంబుల చేతులు ద్విష్ణుచు
 ఘనతే పదములను లయగతిని సవ్య శ డివి గను చర్యల విన్యాస మొప్ప
 మెడ లన్నిప్రక్కలను సోయగముల శ వసుపున ద్విష్ణుచు జడల ధమ్మిల్ల
 ముడులు వదలి మోవుల వీవుల వేరే శ లుడుల నొయ్యారముగను మధ్యములు
 పీఠ స్తనభారముల తోడుగా శ మానమున గదలింపు మనోహర !
 మావమంద బహుభేద నృత్యముల శ బూని రాగముల తాళానుసరణి
 పలు ఛాయల బరగించె చెలువముల శ చెలియలు గృష్ణుల కిలకిలలు గూర్చి
 గిరిగిరి నులుకుచు నొనరుల గిల్లుచు శ పల్లవపాణులు పల్లభుని హస్త
 ములను జెక్కి శ నుకముల జేరుచు శ వలగు గనుచు వనితేణులు వినుడు

మొలనూళ్ళ గజ్జెలును నందెలు కర శ ముల కంకశాది రవములు నేకత
వెలసిలులు బయలునను లయనారము శ లలకు దోష గను నాట్యం బిట్టులు
మెండు నలతగను నంతకు నాడిరి శ కుండల దీప్తుల గండ తలంబుల
దండిగ స్వేదము నిటలాబు ల్లై శ అండ్జమానలు నా యాదిమూర్తి
యును నాడి యాట నిలిపి విశ్రామ శ మును బొంద లలన లందరి సన్నల
ననువొంద నిలుప వారలు నాటల శ గనిన యులతలను వదలిన వలువలను
ముడులు బిగించుచు కొప్పులు గూర్చుచు శ నెడదల గంచుకములును గొంగులును
నడము గనక నివసించి యావిధిని శ నొడలులు గదియగ స్పర్శసుఖంబుల
గనిన పరవశము నాధుని కరమున శ ఘనత తడవబడి తెలివి వికసిలంగ
వనితల చేలాంచలముల స్వేదము శ తమవ్రన దొలంగ వివరుచు దుడుచుచు
బడలికల గొంత దీర కాళింది శ మడువున దోగగ యత్నంబుల గని

-: జల క్రిదా భివర్జనము :-

నడచె గృష్ణుండు వనితల తోడుత శ పడతులు దాచుచు కరి కరేణువుల
వడువున జొచ్చెను శలిమధ్యముల శ యెడలు నంటిన స్వేదపరాగము
లను పరిమెచ్చి నందెకు కాక్షును శ కన నిధి చంద్రుని గాంచి ముదంబున
గొనినటు మాధవు సతుల యుక్తముగ శ తనయందు వాచిప్రకిరింబము లవి
గన శరశ్చంద్ర కళల నీకళల శ దనర కుతుకంబు మిగులు గననొప్ప
వనితల ముదమున ముందుగా దిగియు శ గన చరణ జంఘ జాను జఘనముల
విను మధ్యంబుల కుచములబంటి శ జని చక్రవాక జలచరావర్త
ములు శైవాలంబుల చంద మొప్పు శ నల కళింద నందనయు వారలను
నలరున తనుదాసిన యేరు లనుచు శ నలరి కరము ముదమున ముద్దుగొనగ
కరముల జూచిన తరంగములచే శ తరమంది ముట్ట నులుకుచు నెగ్గుచు
తరుణులు బెగ్గునలకు చేయి సాచి శ వరహంసములను బట్టి జోవుచును
నీట తప మూను చక్రాదికముల శ బోటులు దోలుచు తమ వదనములను
దీటు గనలేక మింటి చంద్రుండు శ నీట తన కందుమాసి బొల్తునని
తాను జలంబుల జొచ్చియు యావిధి శ గాతక చలించు నట్లుల యందున
గానరాగ యల దేటులు మరంద శ మాన రాపక్షవిక్షేప వాత
సముద్ధూత కుముడాది పరాగము శ దము గప్ప వదన కమ్మదనమును
కృమత మూగు నవ్యానికి వెరచుచు శ విఘ్నముగు నీటిబిందు సందోహ
ముల దడియ పూవుదీగెల్ల విధమున శ నలిగనయను డటు కరములను తోయి

ముల పెక్కు తోయముల జెల్లుకొనుచు శ్ర వులుగడిగిన మదనుని శరముల క్రియ
 తనువుల మెరయగ వారలు కృష్ణుని శ్ర కనుల శృంగార చూపుల నట్టుల
 మునుములు గొని చల్లుచును నవ్వుచును శ్ర గన భాషించుచు దాటుచు గూడుచు
 వారి కరేణు కర విక్రీర్ణ భారల శ్ర కరము నొప్పు నభిషిక్త కరిరాజు
 సరణి గన్పట్టి మది వారు విసరు శ్ర సరస కల్వార కైరవముల నగు
 పుష్పాదుల గ్రమ్ముటల భూతిభూషు శ్ర నొప్పున నొప్పుచు నట్లై మనోహర
 మొప్పుగ సహస్రకనుల వేల్పుచలె శ్ర గుప్పున కమలములను వైచుటలను
 జలబాణం దాలనల వౌ కుచ శ్ర కలశముల కుంకుమపు పంకంబుల
 వలన బాలభానునివలె భాసిల శ్ర కలకంఠుల పరకటాక్ష విత్తే
 పముల మారచందనము కాంతి నమరి శ్ర శమనము గని యా జలముల వెలువడి
 విమల వస్త్రముల గంధమాల్యముల శ్ర కొమరొందు భూషణముల నందరును
 విలసిలు సౌభగుల నొప్పి దరుల పూ శ్ర వుల పొదరిండ్లను నింపగు తలముల
 యల కుంభికరేణుల గ్రీక్ష నల్పు శ్ర వలనున వలపుల ముచ్చటల రతులను
 యా శరత్కాల వెన్నల రాత్రిల శ్ర నా శశివదనల రమించె నింపున
 ఆ శచీనాథసన్నతు డీసుడు శ్ర శ్రీసు డిందిరియ స్థలన మొనర్చక
 నన పరీక్షితుడు శుకమానిని గని శ్ర మునివర్య! విష్ణువగు నాకృష్ణుడు
 మునివంద్యు డమలరూపి సుదర్శను శ్ర డనఘ మూర్తి పరమాత్మ ధర్ముడును
 ఆనయ న్యాయపరిపాలనశీలుడు శ్ర ఘను డంతరాత్మ తా జగన్మయుడు
 వనితాజనముల పరాంగనల నల శ్ర ఘనమార వికారముల నందించి
 యనువేది గనియు నీపగిది వారి శ్ర జనుల పతుల బంధువులాది వదలి
 తను జారచిత్తముల గదియ మేలు శ్ర ననుకూల మచ్చెరువుగ తా గూడె
 సకల ధర్మజ్ఞుడైన శ్రీహరికి శ్ర శుకవాణుల గ్రీడింప నే ధర్మ
 మకటా యని నా మనము కలగెడును శ్ర వికలమది బాయ విన జెప్పు మనగ
 జనచాల! వినుమ యనలమూర్తి తా శ్ర ఘనత వెలయగా సకలము భుజించు
 ఇనుడు శశియు మరి యంకను గొందరు శ్ర మునుకొన్న దివ్యమూర్తులు నావిధ
 మున కళల హేయమగు చోటు నంద శ్రమనికి గాంచి దోషముల జెందరగు
 వనమాలిగాదె యారూపు లన్ని శ్ర గన ఘోర దురిత హరణుడగు హరికి
 నవి యంటబోవు వాన దూరగుడు శ్ర ఘనుడు సర్వేశు డగుట నటు లొప్పు
 పరకాంతల నటు బొందు దుర్నరులు శ్ర తరమందుదు రెటు బ్రతుకు పరపదము
 లరయ నది పెద్దదోష మటంచని శ్ర సరిగా డది నాశ్రుతి పరంపరల
 వాకోనంగ నగు నది విచిత్రము శ్ర నాకలోకపతి వినుతిని పట్టున

గాక యన్యులకు గా దదెట్టులన శ్రీ లోకభీకరపు హాలాహలమును
 పానమొనర్చగ గౌరీశున కయె శ్రీ గాని యితుకులే యెన బ్రతుకుదురె
 యో నరేశ్వరా ! యింకను వినుమా శ్రీ యీ విఖిల స్పృష్టికర్తయు దానై
 యేపారు హరియు సర్వమున వెలసి శ్రీ నీపీనివి గననైన దృగాదుల
 యాపరాత్పరుడ నాక్షి దా నగుచు శ్రీ వాక్కులు వుడుపులు స్త్రీలు జంతు
 వుల దా నభిరామముగా కీర్తిడచు శ్రీ నలుపు రిమేశున కరయ పరులెవరు
 యల నారుల పెక్కండ్రీ నొక్కరుడు శ్రీ చులకన గన డా నామాన్య నరుడు
 పలుసారులు విని గన బహుదూపుల శ్రీ వెలయు బ్రహ్మమూలగునగు దోషము
 లలడడవు నిక్కమది యింద్రాదులు శ్రీ దలప హరియాపు లనుట లటుండగ
 జగముల వుడుపుల రూపాంతరుడు శ్రీ నారుల రూపులు తగును క్రిమాయ
 భగవంతు డనెడు వారికి నెల్లరు శ్రీ పగరు తనవారు ననెడి భేదంబు
 గనుపడని భంగి పాపశూన్యులకు శ్రీ మనము నిష్కామ వృత్తముగ జొరగు
 గోపనతుల వర మావిధి బొందెను శ్రీ యూడంతెలుకు దా బాస లిడిన
 యాపరముం డటు కామముల దేర్చె శ్రీ నాపద్యాక్షుడు బంధ విదూరుడు
 అతని స్మృతిమాత్ర శ్రీ తితులె యెఱుఘులు శ్రీ యతని గామించుటల నలులెవారు
 అతుక వంహములు నాదివ్వుని పర శ్రీ మతుల సతులకును సంకయింపకుమ!
 వినుమా ! యద్భుతశక్తి పరమాత్ము శ్రీ డను విధిని సర్వమూర్తుల స్వేచ్ఛను
 గని నటించు నట్టిదుల నడకలను శ్రీ జనులు భ్రాంతి నానిన గీడు గదియు
 జనపతి ! బుధులచర్య లటుండఁబి శ్రీ ఘనత శోభిల్ల వారి వచనముల
 గొనుట హితవృద్ధి ముక్తికరస్థము శ్రీ వినుమా ! దేవుడు తనయిచ్చ మెలగు
 నని బూనరాదు లోకమర్థముల శ్రీ వినికిడిని నిజము సరయక మూఢత
 మారివికారము సంస్మృతి లంపట శ్రీ సారమైన ధీరత జ్ఞానసిద్ధి
 నారయ కామేచ్ఛయె ముక్తియు నా శ్రీ సారసాక్షి లెన్నగ సుజ్ఞానులు
 గురు డా కృష్ణుడు బోధసుధాసమ శ్రీ మరయ సంగతమె సంగమోదంబు
 తరుణులు కృష్ణుని మ్రొక్కియు నిండకు శ్రీ నరుగ వారి శుద్ధి పరిశుద్ధి
 సరసి జింతించి హరిదయను బొగడి శ్రీ కరము భక్తివశులైరి తరుణతల
 సరవర ! యా గోపాలకృష్ణుని శ్రీ తరుణు లాగోపికల క్రిడింపుల
 పరమ విజ్ఞాన మలవడు విన్నను శ్రీ పరమున ముక్తియు నిహమున సుఖంబె

—: సర్పరూపియగు సుదర్శనుండను గంధర్వుని శాపవిమోచనము :—
 ఒకనాడు నందు డాది గోపకులు శ్రీ శకటంబు లెక్కి యంబికావనికి
 శకల పూజార్హ ద్రవ్యముల గొనుచు శ్రీ సకలభూషణత సన్నాహులగుచు

యకలుషమతి జాతరను నెల్లించి శ్రీ నికరోత్సాహములను చెలగు గాంచ
 నరిగి సరస్వతి జలములను దోగి శ్రీ సరసమతుల భూసురుల దానముల
 వర భేదహిరణ్యముల వస్త్రాది శ్రీ వరత బూజించి జలములను శుద్ధ
 మతిని వ్రాశించి వియమముల బూచి శ్రీ గతి గొనిరి నిదుర లారాత్రి యచట
 క్షీతిఁ! యొక భుజగ మందున నందుని శ్రీ చుతి యయిన గరచియును మ్రింగగా
 పనిగొన నందును తెలివిని గాంచియు శ్రీ వనజాక్ష! కృష్ణ! కృష్ణ! రాగదే!
 నను పా మొక్కటి మ్రింగుచున్నదన శ్రీ విని యచటివారు గుడెలను మోదిన
 విడువడయ్యె భీతి కృష్ణుడు గతి శ్రీ పడి నేతెంచియు దర్పమున మించి
 చెడుగు పన్నగము చెడుమని పడమున శ్రీ దడ దీర నందువాదిగ నలరగ
 తన్నిన మాత్రని యా సర్పరూపు శ్రీ క్రొన్నన మాయగ నాశ్చర్యంబున
 మున్ను గలయట్టి దుష్కర్తృఫలము శ్రీ తెన్నుడన్న విద్యాధర రూపము
 నంది హరికి మొక్కిన నగధమంత శ్రీ నంద మింపొంద నాతని కిటులనె
 విందు నీచరిత మండితమూర్తి! శ్రీ ఇందు భుజంగము తనువేల గలిగె?
 సుందరాకార! వరరిత్నభూష శ్రీ లందిన చుంగిరూప! యెవ్వడవు?
 ఆ వనజభవార్చిత! యో యచ్యుత! శ్రీ నా విముక్తిమూలంబ! జనార్దన!
 దేవ! వినిపింతు నా నిజస్థితిని శ్రీ యో విశ్వమయూ! విశ్వంధర! హరి!
 నే విద్యాధరడను; సుదర్శనడ శ్రీ కేవల రూపము సంపద గర్వము
 నావశంబుగా దిరుగుదు నలైడ శ్రీ నావిధిని నొక్కయెడ గాంచ గంటి
 పావకుల నాంగిరసులను మాకుల శ్రీ భావసుందరుల కురూపతనువుల
 కావరమున నీరూపు గన్నట్టి శ్రీ తీవర మడవు విచార శూన్యతను
 నవ్వునాపకను వడి బటిదితి నను శ్రీ కొవ్వందినాడ వార దుర్మతీ!
 యివ్వనంబుపను పామై యుండుము శ్రీ నొవ్వు మముగూర్చినందు కీఫలము
 నావినుతి వారిచరణముల భయము శ్రీ దోవుడని మొక్కి నాదరము గూర్చి
 ఈ విపినమునకు గోవిందుడు తా శ్రీ భావియందు వంశమున జన్మించియు
 నీవు ముక్తిగన పడమున వన్నిన శ్రీ నా వరతరుణమునను తొలిరూపును
 గాంతువు మూఢుడ! గర్వ మండకుము శ్రీ సంతత పద్వర్తనము నీ వందు
 చింతింపు మీకు శ్రీహరి నని రా శ్రీ వంతున శాపము వరమును ఫలించె
 వందన మొనరుతు నిందిరావతీ! శ్రీ ముందుభక్తి నీయందు గూర్తు నిక
 మంద గొన నింక సర్వ మధోక్షజ! శ్రీ నందితహృదయ! సుసంఘవందితా!
 యని సంస్తుతి యొనరించి దివమునకు శ్రీ జన మోదంబున విద్యాధరపతి
 గని రెల్లవారు విని రావృత్తము శ్రీ జనవర! అంబాజాతర పూజము

ననువందించెయ్య మందను జేరిరి శ్ర మనముల కృష్ణుని దైవమని యెంచి
రనఘ ! మరియొక్క రాత్రి నెన్నెలను శ్ర వనజనయనుండు బలభంగుండును
ఘనము నిగుడ భూషిత గాతులగుచు శ్ర వనతటీ లేనమున జేరియు నట
వివిధ పుష్ప సౌరభముల తావుల శ్ర దళిలి గొనుచు నా మరందసంతతి
గవిసి గోలి రా మధుష గీతముల శ్ర చెవుల మనోహర మంద తా వినుచు
గోపిక లండల నుండగ బాడిన శ్ర యా పద్మములు నందమె తగవున
యేపందిన మోదముల గూడియును శ్ర నా పంచులనుం ధ్యానముల నిల్చి
వలువలు వీడుట కొప్పులు నడలుట శ్ర తలల పుష్పములు జారుటలు గనక
లలనలు పరవశి మంది యుండునెడ శ్ర చల కుభేరభటు డొకడు కుత్సితుడు

—: కుభేరభటుండగు శంఖచూడుడను గుహ్యకుని సంహరించుట :—

దలపడు వారల మహానీయు లనుచు శ్ర చెలువల కొండట యోగబలంబున
గొనుచు నుత్తరము దిక్కున బోవగ శ్ర వనిత లది యెరిగి రామా ! మాధవ !
వినుడు మమ్మొక్క దుష్టు డెత్తుకొని శ్ర గ నెను పరువు మము రక్షింపు డనగ
ఘను లిద్ద రచటి సాలముల గొనుచు శ్ర వెనువెంట బడిరి వనితల భయమును
గూర బల్కుచును డానిని వాసిన శ్ర నారులను డించి బారెను భీతిని
వారిజాక్షుండు యన్న నట రక్ష శ్ర జేర వీరి గనుమని నిలిపి వాని
బారసీక నా మేర కొంతలో శ్ర దారి యోని నిలుపోకు మనంగనె
వాడు పెక్కు రూపముల దొలగుటకు శ్ర గూడిన మాయల దా నటు వెంబడి
దాడి వెట్టి పిడికిటను దల దొడిచె శ్ర వా డవని గూల వాని తల నున్న
రతనమును గొనుచు మరలి రామునకు శ్ర సతులకు మోదము నిక్కగా చేర్చె
యతులిత ప్రభా భాసమానమగు శ్ర రతన మాతనికి గానుకగా నిడ
యతివల తోడుత మందను చేరిరి శ్ర మతి మెప్పించిరి వజ్రమున ప్రజల
జనవర ! పవలుల రామకృష్ణులును శ్ర వనమున పశువుల మేవుచు గోపక
జనులతో నచట విహారములు గన శ్ర వనిత లిండ్లకడ వారల లీలల
మనముల నిట్లు దలచి బలికెదరు శ్ర వనిత లొక రొకరికిని విందు గొలువ
హరిమధ్యలార ! మనవల్ల భుండు శ్ర సరసిజనేత్రికు భూ విక్షేపత
కరము సొం పొంద దాపలి భుజమున శ్ర శిర మొకింత యోరగ గూర్చియు తన
మరలి యధరమున జేర్చి వాయింప శ్ర వరుష నంగుళుల ద్రిప్పుచును దాను
ధరను మోహనపు రూపంబు దీప్త శ్ర సరణి తా వెలయు దివ్యవనిత లా
పరముని గాంచియు బ్రాజ్ఞేసులు తమ శ్ర సరస సుండినను స్మరపరవశులు

వరుస నీవిబంధములు సడలంగ శ తరమంది విభుల తొడల సోలుదురు
 తరుణి మనవరుని మురళీనాదము శ వరధేనువత్సములు మృగాడు లవే
 పరమానంద సుఖమ్ముల పీనుల శ పరమున మనములు సొక్క నాలించి
 వరుసలును దీరి మోరల సత్తియు శ కరము మేతలను గొనవు నా సుధా
 రసము గోమలయె కడుపులు నిండుట శ దేసల నీక్షింప వా హరిని గనుచు
 బిసరుహాక్ష ! ధ్యానించు మునుల వలె శ పస మించు చర్యలను నచలమ్ముల
 నారీమణి! యా మనమనోహరుని శ తేరగాంచి యా వనమయూరములు
 గారాబమందు నీలాభ్రము వలె శ హారరుచులు మిణుకులుగ నావేణు
 చారుతర రసము జలధర ధ్వనిగ శ పారమించు కేకలతో నటించెను
 లలన మనప్రియుని గలిసి సుఖంపగ శ దేలవారె రవియు నుదయాదిగ నెక్కి
 నలినభవుడు పవలుల నిర్మించెను శ కలువకంటులకు విరవాచిత్త మతు
 లకు వెగటు గాగ తా మండగమున శ పుకముల పలుకులు మనకు నిం పెటుల
 నకట వలలేడు వికటమె గుటి పడె శ సకల తరుణముల నిశిగా మనబో
 టులకు నొడగూర్చ విధికి గుడిగట్టి శ నలరుల పూజింతుము గా దేలను
 తలప డతడు పలుకుల చెలియలి దా శ కలయికను నెప్పుడు విడదె యి దేటికో
 కలికీ! కృష్ణుడు మన పజ్జ లేని శ వలనున ఊణములు జాములు దినములు
 నెలలు వత్సరా లక్ష్మి కల్పముల శ తిలకింపనైన వరుస హృదయమున
 తలకు నించు నీ కాల మెటు గనప శ జలజాక్ష డెప్పుడు ఇలు సేర వచ్చు
 జలజాప్తు డెప్పుడు తా మరుగు గనునో శ అలగున కొగిలి లోన రతి నేలి
 వలపు దీర్చు నా సమయంబునకై శ పలువరింపు గనపలసె నందసుతు
 గలసిన తాపము దొలగు గద యనుచు శ నల రిబ్బు ననుచు కాలమున లేచి
 వేనుల మరచుచును యొనరు నెటుల బో శ గనబుచ్చి కృష్ణు రాక గోరుదురు
 ఇను డ స్తమించు తరుణము గదియగ శ వసితలు దూరము నందు గోధూళి
 గని యా మండల వృషభాది ధ్వనుల శ వినుచు నెమరేగి తమ వలపు నెఱపి
 పలువిధ చేష్టల కులుకులను జూపి శ తలపు సిద్ధి నారాతుల గందురు
 నల రందించును హరి వారి నెల్ల శ వలరాజుబారి దొలగించు పీఠి
 వినుము జననాథ! వృషభాసురుండు శ దనుజ డరిష్టుడు వినె నాకృష్ణుని
 మనమున గలుషము నెంచి రోపించి శ దనఱింకె గర్భిణుల గర్భంబుల

—: శ్రీకృష్ణుండు వృషభాసురుని సంహరించుట :-

పాత మొవరింప పదహారిని ధూళి శ ఓడిని కేగి యా పతుంగు గప్పగ
 యూరిని కొమ్ముల చిమ్ముటల గిరులు శ పాతులును గదలి పడగ మూపుదుము

జలదముల రాయనేవున మిగులుచు శ నల మంద గవియ కేపులు గోవులు
 తలకె వృషభములు గోపాలకులుచు శ అలుకు గదిరి కృష్ణుని జేర బోగ
 లలనలును బెగడ అంకెల దూకిన శ జలజనయన ! రక్షింపు రక్షింపు
 మని తను బేర్కొన నా వృషభదాన శ వుని నెమరొడ్డుచు వనజనయను డనె
 నను ధీకోరా వృషానురేంద్రా ! శ వనితల బాలుర పశువుల బీతిని
 గన వెలిపించుట బంటు తనమగునె శ నిను దురుమబుట్టి నట్టి నే నుండు
 టరయవె మూఢా ! కృష్ణశర్మల శ మరకె నీ గొంతు దుంప కెల్లండు ?
 ననుచు డాసి తన హస్తమున వాని శ పెను మూపురమును దట్టిని వాడును
 తన తోక మేఘములు దొలగ విసరు శ చును గిట్టల నేలను ద్రీవుచుచు
 కనుల విప్పు లోలుకంగ కోపమున శ ఘనుని వనమాలి గని తన కొమ్ముల
 నురమునను గుమ్మ్ర నురువడిని జూప శ హరి యటు వానిని నెదిర్చి కొమ్ముల
 పరువడిని బట్టి కరికరిని ద్రొబ్బు శ కరణి పదునెనిమి దడుగుల నెట్టిన
 వెనుకకు వెలకిల బడి చమర్చియును శ కినుక పెంపు దుర్మదము తోడుగా
 వనజనయను వక్షము నూటిగా శ దనదృష్టి నిల్వ వెన లంఘించిన
 ఘను డా గోవిందుడు వాని కొమ్ము శ లను బట్టి ధరణి పెడగిలను ద్రొబ్బి
 దనుజ భటులకొమ్మది యూడి నటుల శ తను భజించు దేవతలకొమ్మబ్బ
 యొక కొమ్ము బెరికి దాన శిరమ్మును శ వికలముగ దునియ మొత్త నిల గూతె
 నెత్తురు గ్రక్కచు రోజుచు మూత్ర శ శ కృత్తుల విడుచుచు నాయోన్ముండు
 బొత్తు పాసె తన ప్రాణచయంబుల శ నత్తరి దివ్యుల సుమ వృష్టి నిగిడి
 యందున గోపకు తెల్ల జెలంగిరి శ మందల నెల్లరు నతులాదిగ నా
 నందము గూరగ బలభద్రుండు శ న శ మంద మోదమున తన్నగింపగ
 నట సుఖ ముండిరి గోపవ్రజమున శ నిటలాడ్డు వినుతు డైనట్టి విష్ణు
 డట కృష్ణ రామ నామాఖ్యుల తా శ నటన మొనర్చుట లోక భద్రతకు
 దనుజ పంహరుని దావన హృదయుని శ ఘనుని బంధ నిర్మూలుని గృష్ణుని
 దన మనంబునను ధ్యానమును గూర్చి శ గానమున సురల చిత్తము లలరగ
 వినుతిని పలువుచు నారద మహర్షి శ కన నేగె కంసునికొ దనుజాశుని
 మునివరుని రాక గనియు కంసుండు శ ఘనత మొక్కి కూర్పుండ పీక మిడ
 విను భోజనపా ! నిను బోధింతును శ మునిపోషకుండు చక్రి దేవకి
 తనయుడై పుట్టి తన యాజ్ఞచోప్పు శ నను యోగమాయ యశోద తనయగ
 బుట్ట దా నచట జేరె తనమాయ శ పట్టున నా బాలను నిట జేర్చంగ
 గుట్టు దెలిపి వసుదేవున కారడు శ రట్టు గాకుండ నాజ్ఞ పాలించె

నతడును రోహిణి నందనుడునుఁ గా నతి దేవకి తనయులె నిలుపు మెదను
 యశులిత బలంబు దీప్తి తము నంద శ్ర మతిజేతురు తనజలను దనుజాంశ
 జుతుల నుపాలురను మదాంధుల శ్ర దునుమ మరి వినుము పూతనాదిగా
 దునిమినా డతడు గాదా డెలియున శ్ర విను దుగ్రంతు ననుచు నెద గూరినాడు
 నిను నా యాపద యుపమాన దప్పక శ్ర ననువొంది జరింతువుగా యని నే
 విన జెప్పితి నీ యత్నంబు కొలది శ్ర గను చరింపు మన తా వసుదేవుని
 మనమున కుత్సిత డని దూషించియు శ్ర తన ఖడ్గధార దునుమ నడచుటయు
 జన దలని దనుమఁ దప్పెడు గఁడు శ్ర వనజాక్షమాయ బయల నడువండు
 నినుఁ దలచు మంచిన ర్తన మనమున శ్ర ననముఁ డలని పగఁ గొనకుఁ గృష్ణుఁడై
 బలము జూపు నీశ్వర్యము వెలయును శ్ర తెలివిని గంటివి చాలు దప్పకుము
 దలపు పరము నే పని వినియెద నని శ్ర తలకు నింది తా నరిగె యథేచ్ఛను
 నారదుని వాక్యముల రోషమంది శ్ర సారచరితులను చెల్లెలి మరదిని
 కూరతను లోహపాశ బద్ధులను శ్ర గారవంబు జెడ గూర్చి చెఱి నిడియె
 దనుజవీరుడగు కేశియును వాని శ్ర వనజనయను వే దునుమ బంపించి
 దన పరివారము నందఱ గూర్చుక శ్ర మనమున భయంబు వెలిని డాంబికము
 దోష సభ కుదిరి సాశ్వ కోశలుల శ్ర నా పగిదిని చాణూరముష్టికుల
 చాగ్రపు నుంచుకొని భట మంత్రు లాది శ్ర పాప చింతలుల మరి గజారోహ
 కులను గూడుకొని వారల గాంచియు శ్ర నలుకు లేనియటు వారల కిటులనె
 వినుడు నావలని భీతి నింద్రాదు శ్ర లును వెలిబారరు కయ్యునున నన్ను
 గని నిపుడు గొల్ల బాలకు లిద్దరు శ్ర ఘనత బెరుగుచును నాపై బడరా
 నునికి గాంచి కంసుని మర్దింతుము శ్ర అనుచు జేరెలుచును దిరిగెదరట నీ
 దినమున నారదు డది యెల్ల జెప్పె శ్ర మును పూతనాదులను దునిమె వాడె
 వనజాక్షి డంట కృష్ణనాము డట శ్ర విడదగు బలభద్రుడు వాని కన్న
 యగునట వారిని నిందు రప్పింతు శ్ర బిసుపు జూపి వారలను దుగ్రంతు నిట
 జిగి పెద్ద గనుడు మల్ల పీరులును శ్ర పగరను గెడవుడు చాణూర ముష్టి
 కులను మిము గలువ రుదుర దోషమగ శ్ర నల రంద రార హస్తప కేంద్రా !
 నిలు ముచట మల్ల రంగద్వారమున శ్ర చలమునను కువలయాపీడ గజము
 నల మెదము నిక్క వారందు జేర శ్ర బలి పెట్టవలయు పశుపతిని గూర్చి
 మును రాగ నన్ను చతుర్దశిని యా శ్ర దినము ధనుర్యౌగమునకు నుచితము
 విను దింక నీకీర్తనకు బ్రీతుంబుగ శ్ర ఘనమైన పశువులను విశేసింపుడు
 వను గొల్చి భద్రమును జూపింపుడు శ్ర నను బాణ సరిక పొందాదులెల్ల

వినుతింప నఖ్యతను వృద్ధి గాంచె శ్రీ దను సుండి యనుచు నకూర్చుని గని
 ఘనుడ వనఘుడవు నాకు హితుండవు శ్రీ విన నయ్యెగదా మందన శత్రులు
 గలరు నారదుని మాట లబద్ధము శ్రీ వలను గూర్చడగ దివియు హితములగు
 జలశాయి యూతనల సుక లందరు శ్రీ వలగొని వెఱపున గనుదాక లేక
 మొరె పెట్ట నీటుల జన్మ మెత్తె నట శ్రీ నరుడు గా దంట నారాయణుడట
 కరము వసుదేవు తనయు డగు నంట శ్రీ నరము డట నందుతనయుడు గాడట
 పరమమిత్రుడవు అకూర్చువాడయ ! శ్రీ త్వర గని వారల నిట దోడితెమ్ము
 అరి నడిగి గొమ్ము ధనుర్వ్యాగమును శ్రీ సఃణి గాంచ ర మృతము నందరను
 ధరిణి శత్రురహితముగ బాలింతు శ్రీ అరిద మను డనెను హరి నే నుగ్రంతును
 వినును దిక్కరుల మించు నొక గజము శ్రీ మనపాల నున్న దది యీశు నడ్డు
 గన నా బాలుర నది కాలరాయు శ్రీ నను జయమందును గాద నామల్లు
 రనిలో వారి సమయింతురు కేదా శ్రీ ఘనత నా ఖడ్గధార జెండెను
 వారలను జంపి నీచు వసుదేవు శ్రీ ధారుణిని తనవును తునుకలుగా నే
 పారుటను గూర్తు సుగ్రసేనుని శ్రీ కూరిమిని దలపాడు తండ్రి యని
 నాతని నీటడగించి దేవకుని శ్రీ నాతనితో పా త్రంద బంపెను
 నాతోడి వైరమును గొన్న హరి శ్రీ నూత కొనసేను జీవనంబులను
 నను గొల్చువారి కెల్ల మోదమును శ్రీ పెనుపు గూర్తు నీకును మేలు గూడు
 ననఘుడవు నీకు తగు నీ కార్యము శ్రీ జనుము వారి వోడ్డిమ్ము ముద మిమ్ము
 వినుడు మీ కెల్ల నా జన్మచరిత శ్రీ మును నారదుండు రహస్యముగ నా
 కును జెప్పినట్టి దది నాప నేల శ్రీ జనకు డాది బంధువులు నా శత్రు
 లగుట నే వీరి జంప నెంచుటయు శ్రీ దగు కారణంబు పొం దిక గల వది
 వినయగుణధీర ! విజ్ఞానహృదయ ! శ్రీ జనని పతివ్రత ధర్మిణీ శీల
 మున ప్రఖ్యాతిని గన్నట్టి చాని శ్రీ వనమున సౌరభ పుష్ప వల్లులను
 ఘనమైన తరుల కలయికల మించుటను కుసుమశోభ చివురుల కాంతులు
 యొనరుగల ఫలములను వేడుకతో శ్రీ గనుచు గొనుచు నట దిరుగుచు ఋతుకా
 లపు స్నాన మొనర దీర్చి శుచియునై శ్రీ విపుల మణిభూషణముల గంధ మా
 ల్యపు దార్యంబుల సొగసున నొప్పుచు శ్రీ నవుడె నా వనపు సొంపు తలమ్ముల
 తన పతిని గూడి కీర్తింప నెంచి శ్రీ ఘనుని రాక నెడ గోరి దానితో
 లలిసి యటు బల్కె నీవు వే పోయి శ్రీ యల విభుని నన్న కలయ దెత్తువే
 వలపు గొంటి నని జెప్పు మాతంతో శ్రీ లలన యెంటి నీ రాకగోరె నను
 మని దాని బంపి తద్ధ్యానంబును గొని శ్రీ విరహవశత నాథా ! యనగా

వనితమనము గ్రహించి కామియై శ్రవణజముఖుని వాసెను సుగ్రసేను
 రూపున నామెయు నాశురంబునను శ్రీనాపతిని నయను బొందవచ్చితివె
 నీ పడతిని నను మరుకేళి నయపు శ్రీమూషజాల తమి నేవు గొంటి నని
 యతిని వీగి కొగిలిన దక్కి బలువ శ్రీనతడు గంధర్వుడగు ద్రమిదాఖ్యుడు
 నతని కళ లంటి నవ్వును హుచ్చియు శ్రీమతిమెచ్చ రితిని దెల్పె నతని గనె
 నతని తన కభిమ కామి కోపించి శ్రీమతిని వెలి రోతి దోసి నలు బలికె
 యోచి నీ వెవడికి నలు మోసించి శ్రీవాతని నన్ను కూర్చి! దుక్కేలా!
 నారిని పతివ్రతను నయమ చిత్త శ్రీమూషయ కలుషము గూర్చితే!
 బలుకు నిజము శపియింతు నీచుడవు శ్రీపలువ నిను జాడ రోత పాతకుడ!
 నిలువు జెందితిని నాదు విఖ్యాతి శ్రీఖలచరితు నీవు బాలియ దిట్టచగు
 నన విని నే నరుడను గాను బాల! శ్రీనినుము సురజాతి గంధర్వుండను
 నిను జూచి కామవశత నందితి శ్రీనినుగొంటి నీమ హృదయ మట్టులుగ
 నది నాకు సమయ మగుట గదిసితిని శ్రీసుదతి శుద్ధునిగ దలవుము మనమున
 ముదము దీరె కోపము జెందనేల శ్రీవాదిరాక్షిరో! యనులోమంపు సంత
 గనెదవు దోషము బొందచగు నిన్ను శ్రీవనమాలిని వెద నిలిపిన వృత్తు
 డను నేను నాదు తేజము నీకు శ్రీక్షిని నిలిచె నొక్క సుతుడు జన్మించు
 గనలు విడువు వది దైవవశంబగు శ్రీమునుల మర్యాద లిటు గొన్ని గలవు
 ఘనుల కవి తఱచు ప్రాప్తి ఘటిల్లుచు శ్రీననన నా జనని యా గంధర్వుని

—: శ్రీకృష్ణుండు కేశిని సంహరించుట :-

కినుక పడలకనె బలుక నంతలో శ్రీదనయుడు శ్రీమంతుడు ధీరతముడు
 ఘనుడు బలిమి సుత్యాహము వెలసెడు శ్రీననుచు శాంతి గొన నాడుచు నున్నను
 విచారిత ధర్మమును సాధెదవో! కపటు డయిన శశి దిక్కాలగతుల
 విశ్చలధర్మ సత్వధముల నరయక శ్రీనిపుణత బల్కెడు పంచభూతముల
 సరణి నెరుంగని పాపిని నీతో శ్రీకరము సుతుని నే గనియెద నేనియు
 వరగుణ సంతతి గనసి కూర్చుడగు శ్రీహరిని ద్వేషించి మదమున బంధుల
 పారి పారి విరోధమున దూరత గని శ్రీహరిపదము జెందు వానిపుత్రతను
 మదము గొనను పో బొమ్మనునంతనె శ్రీఅదై సమయమనుచు బ్రతుకు గంటినని
 సుదతిని కాపము నిడకుమని వేషి శ్రీగదిసె తనమార్గమును హరి దలచుచు
 వసిత యా గుట్టు దెలుప దెవ్వరికి శ్రీనను గనియె నేను నానాల బంధు
 జనులకు విరోధి నైతి విధివశము శ్రీనను చా లందితి నటుగాన వారి

జనకుడాది సర్వులను గెంటించి శ్రీ భువన బాహు మాగధుల సఖ్యతను
 ఊతని బాలింతు నాయుజ్ఞ సరణి శ్రీ వితతయశమునను దిశల నుతిగాంతు
 యజ్ఞబలప్రాప్తి నతనికి మీరలు శ్రీ సతతము గొల్పగ నాకు భయమేల ?
 ధృతిని గొన్నాక మదము గూర్చుడని శ్రీ మతిమెచ్చ రథము గూర్చి యుక్తారు
 వినుతి మరె జెప్ప నాత డిట్లనియె శ్రీ జనపాలు డప్పుకు మాబోడి కేల
 నిను నానతి విడ దప్పి నడుతునే శ్రీ యనఘ! నీ రిచ్చల గొనితెత్తు నెట్లు
 ముని నారదుండు తెలియజేసెను శ్రీ మనము దై వేచ్ఛ మెలగుదుము గాద
 ఘను డాదేవుని మాయావిచ్ఛేద శ్రీ లను దెలియుము రాబోవు ఫలగతుల
 గనలేము విశ్వమయున కేదెలియు శ్రీ వనజనాథు డతడైన నంతె గద
 యని సెలవు గొనుచు నింకిని కేరెను శ్రీ జనవరుకు కంసుకును భవన ముడై
 చిను మో జనవర ! కేశి హయాకృతి శ్రీ దనర ఖరఘట్టనమున ధరణికిన్
 ఘన భారమట్లై కేఘ ఫాములను శ్రీ గనవోల్చున సకలింపున దివ్యుల
 కినుక జూపులను ననలజ్వాల లన శ్రీ గన దంతరుచులు మృత్యుకోరిన
 గోప గోపికా బాలవృద్ధులను శ్రీ వాహిన భయము వోప విహరించి
 యీడగిది నితరులను భీతి బాదుగు శ్రీ సప్తపాటి గదియుంపగ నేలను
 రిపు పీరులనెను వారెవరో వారి శ్రీ నిపుకు గదియు నలె నని హేమ నింప
 నపుడే కృష్ణుకు వాని నెదిరించి శ్రీ నిపుణ నిశాటా ! రమ్మ నాచేత
 గనెదవు పరంబు నిను బోనిత్తునె శ్రీ నిను కరివి సింహ మది జీల్చినట్లు
 దునిమెద రమ్మన యన్నంత లోన శ్రీ దనగోపవేగమున వదనం బది
 వడి దెఱచి గృష్ణుని గజవ రాగ శ్రీ పిడికిలను బొడిచి కా టంద దప్పు
 వడుపు జూపింప వాడు పదంబుల శ్రీ దడదడ గూర్చగ దన్న నాథీరు
 డడరి వాని వేటలుల దప్పుకొనియు శ్రీ జనువున నా హయదనుజుడు పుడమిని
 బడద్రొబ్బి వాని నడుగుల నాల్గితి శ్రీ కడకను బట్టియు గిరగిరను ద్రొప్పి
 విసరె ధనుశ్శత మాత్రదూరంబు శ్రీ కసిబిసిని వాడు బడి మఱలి రేగి
 వసుదేవ సుతునిపై దుమికి నోరు శ్రీ వెస విప్పి మ్రొగ నువ్వోగించిన
 వనజనేతుని దన హస్తంబును శ్రీ దనర వాని గుహబోలు వదనమున
 ఘనమైన ఫణిని జోనువు క్రియ గూర్చి శ్రీ గన వాని రదములును డుల్లించియు
 యుదరమున జొనిపి వృద్ధిబొందించె శ్రీ సుదితరోగంబు పెంపొందు కరణి
 యదె శ్రీకృష్ణుని కరము వానికయి శ్రీ కదిసె మృత్యు నన యూపిరి బిగియగ
 పదములు దన్నుక చెమటలు గ్రమ్ముగ శ్రీ బెదరు వెడలె నన మిడిగ్రమ్మ వెలిని
 బడ పుడమి బడియు జీవముల విడిచె శ్రీ బడి బఱపిరి కుసుమముల దేవతలు

జడధివాసుండు హస్తమును లాగె శ్రుకుల వడి మొగిచి నుతిజేసి రతని
 దివిజులు మింటను నట గోపబృంద శ్రమవిచార మందె నందరికి ముదము
 గవినె లోకమంగళము ప్రాపించె శ్రునిశాలయశము నందె కృష్ణుండు
 శ్రీనికేతనుడు భువనవిర్రాజ శ్రమన వనజభవుని నిల్పినదేవుని
 భ్యాఃభాఃకాదులకె నశమందు శ్రమానిత మూర్తియు నగు నావిష్ణుని
 గని రహస్యమున నాదదశయమి శ్రమనత వెలయు నిలు సన్నతి సలిపెను
 విను భువనాధిప! హరి! వాసుదేవ! శ్రమిని సర్వభూతమయునిగ పరమే
 శ్వరునిగ దారువునందలి జ్యోతిగ శ్రమతత్వ విచారసమర్థు లెరిగి
 పురుషవరుడనుచు లింగాభ్యు బల్కి శ్రమము నిర్గుణుని గుణచర్య గూర్చి
 జననాది రహితునకు జన్మ మొప్పు శ్రమను నిల్పి సత్య ధర్మ స్వరూప
 మన రాజలెడవు సత్యమభ్యుముగ శ్రమి ముచు నెడలొ నిలిపి నీవింపు
 లవి నీకు సెల్ల నర్పించు బుద్ధి శ్రమి విముక్తి నిలయమును వేడెదరు
 ప్రసిమలానంద! ప్రకృతి నిరాకరి శ్రమవిచార నిలయ! శుద్ధసిద్ధనత!
 పలువిధ రూపుల బరగు బ్రహ్మాంబ! శ్రమనకు నమేయగుణాన్మష్టి నీది
 ళలలా నీవు దుర్జనుల బాలియించి శ్రమలకున భారము దరుగ నీక్షితిని
 పాలింతు వికను బాలియింతు నట్టి శ్రమాలిత ఖలతతి దమనుడవు నగుచు
 నీలవర్ణ! చాణూర మష్టిగులు శ్రమల నల్లె గజ శంఖ యవన ముర
 వరక బాణ శిశుపాల పౌండులును శ్రమన మరికొందరను నని జంపుదు
 వనఘ! పారిజాతమును క్షీతి నిలిపి శ్రమనత నిగుడ నర్జునునికి సారథి
 వనగ ప్రబలమగు భారత రణమున శ్రమనతలు ధర్మచూరుల బాలియగ
 జాతువు కృష్ణ! నీలీల లెన్న శ్రమ తమ్మిచూలెకిని శేషునకును
 ఈ తత్వరాశిమూల మే తత్వ శ్రమారగొనెనొ నిను నీకే తెలియును
 విను ముక్తిప్రదనిగా విచరింతు శ్రమనిమందారా! నీకు నతు లిదే
 నని సర్వమును నెఱుగబలికి దా శ్రమినిదీ నేగ నా బ్రహ్మాసుతుడు
 విను జనేశ్వరా! గోపకుమారులు శ్రమనమున బశువుల మేపుచుండి యొక
 దినమున నచ్చటి కొండదరి జేరి శ్రమన మలర నిలాయన కీర్తిగూడి
 కొందరు గొటీయల మే మనగ వారె శ్రమిందరు పాలకులుగ వరుస గనగ
 కొందరు దొంగల మనుచు కొందరిని శ్రమందభాలె గొని దాగు నందింతు

—: శ్రీ కృష్ణుండు వోయముని సంహరించుట:—

రెండు మయామరసుతుడు వోయముండు శ్రమందుగొనియాడి ముచ్చదానగుచు
 యెండు గోపకుల నందరి మేకల శ్రమందనెపంబున దా గోపకువలె

చందమించు రూపునను గొని యొక్క శ్రమంత నండిన గుహలోన శ్రేష్ఠ
యల వారి నల్లు శ్రేష్ఠుడు దప్పగ శ్రమలమెల్ల నొక్కటన
బలమున నొక్కటి గండశిల గప్పి శ్రమమున నందరి జంప గడగు నెడ
జలజ లోచనుడు వారి వాని బెరిసి పలువ! గడిదొంగ! రా రా మిగిలిన
మముగూడ గుహను జీర్తువె దువ్వుడ! శ్రమము గంటి నీవివరీత చర్య
భ్రమ గూర్చితివా? నాతోడి వారి శ్రమమతిని హీన! యనుచు సింహంబు
దను నెదురొడ్డిన వృకమును బొల్పి శ్రమనల వాని లంఘించి పట్టినా
దన నిజరూపం బొప్ప బెరిగియును శ్రమ దప్పకొనగ బలముచు బాలక
శంక కింకిరిని కినుక చెనగొనగ శ్రమకడనాథుని బాడిచె శిరమునను
నొంకును గొనకను తన్నిటు గూల్చిన శ్రమమతిని పిడికెట్టిని సురమ్మున
పిడుగు బోలి నడరించ వా డట్టె శ్రమమి బడి తిరిగి తన్నుక జీవము
విడిచె సురలు సంతసమున గూరి శ్రమిరి వేదనల పాపములు తెల్ల
వడి నరిగి కొండగుహలోని వారి శ్రమ భీతివాయు గండశిల దొబ్బు

∴ అక్కూరుండు బృందావనంబున కరుదెంచుట:-

దడ దొలగి వారు తను గూడిరాగ శ్రమచె మండకును బడతు లలరంగ
జననాథ! వింటివా కంసుపంపు శ్రమ నను నక్కూరుడు బృందావనమున
కును నేగ రాత్రి మధురాపురంబు శ్రమ నిదుర దీర్చి వేకువన లేచి
తన నిత్యకృత్యముల దీర్చుకొనుచు శ్రమనల మెరయ రథ మెక్కి తా గడలె
వనజాక్షు డున్న బృందావనంబు శ్రమ తోవలోన హరిని దలచె నిటు
ఎట్టి పుణ్యఫలముల సారంబో? వట్టున యోగులు భ్యాసంపు దృష్టి
పట్టున గానని పరబ్రహ్మమును శ్రమి యిట్టి దనరాని మహనీయ
తను వెలుగు గాంచినట్టి పరతత్త్వ శ్రమనము చిద్విలాసుని భవదూరుని
గన నేగ గల్గె తొలిజన్మకలిమి శ్రమదు నైశ్చర్య కలిమి యస్థిమె
వనజాక్షు గొల్చు ధనము జపతపము శ్రమ యథోచితపు దానవ్రతములు
అనయ మక్షయపు సుగతుల నలగున శ్రమనుకొని నరతను వెత్తిన ఫలంబు
నను రాజి గూర్చు స్థిరధన మజ్ఞెచు శ్రమ నచంచలపు నిధి హరి నన్నుతి
నూరిజనులు తొలి యేదేవు నీ వా శ్రమన నైఖరి గను చరణంబుల
పారమందు నఖరాజి లేడమ్మ శ్రమచు భవాంధకారాధివ్రత
నని గొలుతు రట్టి పావన మూర్తిని శ్రమ విరోధమున నైన దల వుంచి
నను బంచ బిలువ శుభము నాకగును శ్రమగ కంసుండు హితవరిమృదగు

నాకు సందియము లే దందు నిజము శ్రీ యా కంబాక్షుడు కంససఖు డనుచు
 పీక పరిహార దనుచు దలంచియు శ్రీ వే కక్క సమున దుర్జయం డనుచు
 తన నెయ్యము గనని దొకొ భక్తిని శ్రీ నను మొక్కుకు ననుచు నాదరించునో
 గనడ దివ్యచిత్తమున సర్వజ్ఞ శ్రీ డఃఘులు హృదయ నివాసి యుచ్యుతుఁడు
 అటులైన ధన్యుడను భాగ్యరాశి శ్రీ తటమందు నన్న పుణ్యలికట మది
 జటి వినుతుఁడౌ భాగ్యన మాత్రిమున శ్రీ కుటిలము చిత్తముగాని తత్త్వమిది
 అకల విభాజితము పూర్ణ చంద్ర శ్రీ వలచ గనుమోము దరహాస యుతము
 జలజముల తీవి కనుల సోయగము శ్రీ యల కర్ణ కుండలముల నౌ కాంతి
 తిలకింప గండముల చెలింపు గన శ్రీ నలకు నింప దనభక్తుల గాంచగ
 యొనరు దయ గూర్పు హరి నను మెచ్చుచు శ్రీ గనగ శుభమ సూచించె మృగంబులు
 జనుచున్నవి కుడిదిక్కు భద్ర మది శ్రీ వనమాలి కరుణ నాపై బొరలెడు
 పరమ పురుషు డాహరి యవలెంచె శ్రీ భుజిభారంబు గెడప విధి వినుతి
 నరరూపున ధర్మంబు పెడి నలుప శ్రీ కరము సుజన రక్షణము వృత్తముగ
 నా సత్యమూర్తి నంట నే దరిసి శ్రీ నా సకలాంగములను సాగిలంగ
 వే సన్నుతించు విని తన హస్తము శ్రీ వాసవాది భయదారిత శ్రీదము
 నాతలను జేర్చి ముదము బెంచు నని శ్రీ కారరుఁడు గాక ప్రీతిని నేగుచు
 ఎవఁడు కార్య కారణముల చెంటిని శ్రీ దలిలి సర్వసాక్షిగ నెన్నెబడునో !
 ఎవని సన్నుతిన మునీంద్ర గణములు శ్రీ భవసాగరంబు దరింపఁ గందునో !
 ఎవని సంస్కరణ పవిత్రతను గన శ్రీ దపులనీని మఱి బో దట్టు ! వాని
 పొరు తన తనువు బోల్పుడగు నట్టు శ్రీ లవముగా నందు కైన భూషితమె
 యని దలంతు నని ఘుఁతులు విబుధాళి శ్రీ మనముల కామము లెల్లఁ త్యజియించి
 పనిత లాది సందిడుల లంపటము శ్రీ లని మమత సేయకను సర్వమయుఁడు
 హరి యాశ్రితుండు పరమ పదవాసు శ్రీ దరిసి నిత్యముఖ మొసఁగు చిరసితి
 కరము సంప్రీతి తన చరణసేవ శ్రీ పరమ మోక్షగతి గావర మొనగును
 యదుసంప్రభుష ! నొండు తా వెలసె శ్రీ ముదము దోప సాహృదయభావముల
 నుదిత జిహ్వాప గదియు పవన ర్తన శ్రీ జమరంద నిమ్ము గొను వరదుఁ డచట
 మును లది యెరుంగుటల వారి హృదయ శ్రీ మున దా వసించు తా మోదపూర్తి
 నను దుఃఖిలవృత్తి సరిసార గహన శ్రీ మున త్రో వ జూపి ఘనత దయ నేలు
 ననుచు మది మెక్కు విధముల గృష్ణుని శ్రీ తన వివేక సన్నితిని చాల్చునియు
 వనరుహనాథా ! వాసుదేవ ! శ్రీ శ్రీ కనకవననధర ! కాలవిజ్ఞాన !
 మానసలక్ష్మ్యంతర్లక్ష్మ్యనిలయ ! శ్రీ మానితసుందర ! మారమణేశా !

యని నుతింపుచును జని గాంచె ముందు శ నను హరిచందన కుండ మందార !
 ఘనసార సాల నింజ రసాలము శ లను వొండ తరువులను పుష్పలతల
 ననుమోద ముబ్బుఁ గనఁజేయునట్టి శ కనులపండువును మనములకు విందు
 గను మెచ్చు గూర్పు కాళిందీనది శ ఘనత పుణ్యజన కౌతుక దర్శన
 మును నగు ప్రవాహమున బెంపుఁగన్న శ మనఃజనవిరుతము బృందావనంబు
 గని తొలి నమస్కరింపు నెల్లించి శ వనజాక్షు డిందు నను గోచయముల
 తాను బాలించ విహారమందును శ మానుషాధ హంతకుఁకు క్రీడమె
 గాని బ్రహ్మాంధుల పాలనంబు శ నాను దైవమున కిది యిచ్చ యాను
 ననుచు నట పచ్చికలసాంపు గాంచి శ యును మేత గూరి దూర మరిగియును
 గో పకులు బిలిచి నంతనె దూసుచు శ మేపుల దృష్టినిజూప వడి దరియు
 నా పట్టుల గని సంతసిలుచు మరి శ ఆ పద్మనయను లీలలు బాసుచు
 గో వృషధ మండలిని ప్రత్యేకము శ తీవతల దోపఁ దోలుకొనినవచ్చు
 నా వజ్రవాసుల యాకారంబుల శ నావ్రతధన్యులు గాంచుచు ముదరు
 దరియుచు మనమున రామకృష్ణులను శ కర మావరింప నెపుడు మ్రొక్కెదను
 కరి వరదుఁ డెపుడు తన యభయకరము శ శిరము పరము గనఁడు నొక్కొయంచు
 బలధన్రుఁ డెల్ల నను జూచు నెపుడో శ యలసనను జెందు నెప్పు డెప్పుడవి
 జలదశ్యాముని దలపుచు సూర్యుడు శ అల పశ్చిమాది క్షేక ముందున
 గనవలయు ననుచు తీవ్రత రథమును శ నమపు కొనుచు తా ఘోషమున జేరి
 గనె గోపవనిత లచట నచట నా శ వనజాక్షుని గన పనులెల్ల విడిచి
 యొనరున సంకేత స్థుల నిలుచు శ లను గాంచుచు దోహనముల చెప్పుడు
 వినుచు జలజాంకుళాది రేఖలను శ గని భూమి నచట తా రథము డిగ్గి
 మనమున నివి యా హరి చరణచిహ్నా శ లని యాచరణ రజము చిహ్నాలుర
 వరులు కిరీటములను చాల్చు రట్టి శ సరిసిజాక్షు పదధూళి నే బొరిలి
 ధరను పవిత్రుడ నయెద నని యటుల శ కరము తనువునను పులకలు హర్షము
 నను బొడమ పొరలి హరి మందనున్న శ యొక రిచటి గోపకుల దెలిసి వేగ
 మున నచట జేరి రామకృష్ణులను శ గనె శ్వేత నీల గిరుల చందమున
 దనరారు వారి లోకమండనుల శ ముని వినుతుల కమనీయ గాత్రులను
 ఘనుల సుమహారథులను దయారతు శ లను నభయదాయులను దనుడదమను
 లను గని కృష్ణుని చరణముల వ్రాలి శ ఘనత సాష్టాంగమున నతి గూర్చిన
 వనజనాభుఁ డాయ క్రూరుని తను శ మునుకొన్న భక్తి మై మరచువాని
 వినయ సుందరుని జనహితంకరుని శ ఘనమైన భక్తి తను మ్రొక్కువాని

కరముల నెత్తుచు కౌగిటను జేర్చి శ్రవణమతిని రాము డల్లె యాదరము
 పర మందించెను వారిరువు రతని శ్రవణ మందిరమునకు దోడుకొనుచు
 విచుల వీర మిడి పాదముల గడిగి శ్రీ కృమత మధుపర్కమును గోసహితము
 సమమతి పూజను నిచ్చియు రసవం శ్రీ తము నైన యన్నమున విందు గూర్చి
 రమణీయ గంధమాల్యాదుల నిడి శ్రీ కమనీయ తమ్రలము నిచ్చి శాంతి
 గన నందు డతనిదరి నుపక్షిప్త శ్రీ వినయ మొలుక నో యనఘ ! యక్రూర !
 వినమయ్య సేమమే ! యని నుడువఁగ శ్రీ మనము గొంకు నా కంసుపాలనము
 నను నట చెల్లెలు కన్నీ రొలుకగ శ్రీ తనయుల తనయను జంపినా డతడు
 కనికరము దవ్వుఁ గనడు కూర్మలను శ్రీ తనసన్నిధి నిలువంగ మెప్పుగను
 నను నంతలోన వానిజనేతుడు శ్రీ వినవడిగ నచటి భద్రముల నతని
 వాకొనుము నీదు కుశలము మొదలుగ శ్రీ నాకరణి బంధు హిత ప్రజలకును
 మాకు మామగడ కంసభూషతియు శ్రీ సోకదే భయము నెద్దాన నైన
 పావన చిత్తులు నా తలిదంశ్రులు శ్రీ దేవకీయును వసుదేవుడు చెఱలో
 మావలని వుట్టు వే నెఱుముగాగ శ్రీ నావడి శోకము నంది యుందురుగ
 నీవు రానైన తరి మాటాడితె ? శ్రీ నా వార్త లచట వినరు గాఁబోలు
 వీవలను వారి యడుములు దొలగునో ? శ్రీ దేవునకే దెలియు వారి సంకటము
 లెటు ! లుండునో నీరాక యెందులకు శ్రీ నిట నేమి గనగ నేతెంచితివో !
 కుటిలహృదయుడవు గా వదెఱిగితిమి శ్రీ చటుల మందకను దెలుపు సన్మతిని
 నన వనజాక్షుని గాంచి యకూర్మఁ శ్రీ డనుమతిని సర్వమును దెలియఁ జేసె
 మునివడుడు నారదుడు మధుర జేరి శ్రీ కిమక కంసునకు లేపి తా నేగ
 తను బంపువరకు నన్ని విశదముగ శ్రీ వినజేసి మిమ్ము ధనుర్భాగమును
 గన వచ్చుటకై పిలువ నను బంచె శ్రీ విను డిది నెపంబు మిము రొప్ప నంది
 భునత నింది రథమిచ్చి పంపించె శ్రీ మును మీ రరినిఁ బెట్టవలసినది
 గొని రమ్మనె నని నతి తోడు గూర్చి శ్రీ భునులైన రామకృష్ణ లాహరిణి
 విని నవ్వి తమ్ముఁ జాట్టి కూర్పున్న శ్రీ వినయ ధురీణుల గోపకుల జూచి
 వరవరుడు ధనుర్భాగమును జూడ శ్రీ సరిగొనుచు గావ్యులను గొని రమ్మనె
 వరయవలయు మన మా మధురయాత్ర శ్రీ పరమాత్మాహము జేర నరుగుడము
 కరము పాలు పెరుగులు నెయ్యి మొదలు శ్రీ వరమైన యుపాయనముల గడలుడు
 వర వృక్షభంజుల కేకటముల బూన్చి శ్రీ తరమందు యోనముల పిడమగుడు
 అని యానతి శ్రీహరి తమవారికి శ్రీ మన ములర జెప్పి యాత్రజాట గన
 వినిరి వనిత లాగోప మందములు శ్రీ మనముల విచారమంది నుండె నని

వలని మనోహర లీలలు వాక్కులు శ యల నవ్వులు పరిహాసముల ప్రణయ
ములు నల్కలు లాలింపులు నేమగు శ వల నేది యడ్డ? తగుపాటి యెద్ది?
యనుచు నేకాంతముల గుమలగుచుచు శ వనితలార! విధి దుడుకు గూర్చి గద
ఘనుడు మేటి గృహపతి యని నమ్మక శ మున మోస ముదితిమి మనల హరిని
ననయ నేవలను దన రిందనీక శ నచకూల వేగవశమునఁ బాపునె
మనము భారతిని మొక్కి వేడుదమ శ తనవిభుని వాగ్రత దిద్దిపు ముచుచు
తరుణులార! హరిచర్యలఁ గాంచరె శ సరసిజగంధుల బాయు డెటు లనక
పరువున మధురకు బయవమయ్యెగదె శ కరము తను నమ్మినార మనదుగా
మరుని కోలలను నేమాదురొ నను శ విరహమున నోపరని యెన్నడుగా
వల దట బోవగ నని గోపవరులు శ పలుకరె దప్పెను. మార్గము నరయుఁడు
యల కంసుదూత యక్రూర నామశ్రమలవడ బాల్చుట క్రూరత మెలగుట
గాదేని విభుని మనపీట వదలి శ యాదవుల పురికి రావలదనకే
మాధవుని మనము నాన బోధింప శ నేది యచకూల మరయుఁడు మెల్లన
వనజముఖులు మధురాపురమునందు శ వనజ నయచు మన విభుని సోయగము
గని మేడలెక్కి సువర్ణలాజములను విరుల గురియ తా నలరు గాని
మనల వేరెలను మనమున మెచ్చునె శ కనునె దయ వారి సంగతిని మెలగి
కనకచేలుఁ డా కనకాంగులవౌ శ తమవుల మెఱుగుల నర్కముల నరసి
విన సొంపు వాక్యముల వలపు పాలు శ లను మరగు క్రొత్తవనితల పొందుల
మనసు నిలుపుదురు నరవరులు గదె శ మన నోము లిటుల ఫలమందె గనుడి
పుట్టిన నాటను హరి నెఱుగని యా శ పట్టణ సుందరు లితని గూడంగ
పట్టందుటయును మన మిట వసింది శ దట్టపు విరహము పట్టున విచార
మట్టె జుట్టుకొన గుట్టు వెలిగాగ శ రట్టున దైవము గూర్చి నిక నట్టు
హరిని గొని పోకుమని యక్రూరుని శ చరణముల మొక్కి దమ శ్రీవరుకే
తరుణుల మందర మడ్డి నిలుపునమ శ వర మిడ వేల్పుల నర్పితమ యిక
మనవారి కెరుక గూర్చి మరల్తమ శ విమఁడేచి యనువు దృఢము గొను డనుచు
వనజ నాథు విరహమును నోర్వకను శ తను నంబర భూమాణముల మనమున
దలపక నేడ్చిరి సిగ్గులను వదలి శ యల పవన చలిత లతల తనువొప్ప
కలికి చయము కన్నుల జలధారల శ నోలుక గండముల పల్లవ కరముల
జేరిది మాధవ! మా జీవధనమ! శ సారసనయనా! సమ్మాదదాత!
నీ రమ్య సంగతిని బాయసేర శ మోరమణియ! మనోహర! బాయకు
మీర నీ మెంట తార నేరెంచి శ తీరము గందుము విరహబృ దాటి

నీరజనాథా ! నీవే తరణిని శ నారుల నమ్మిన వారివెంట గొను
 మన వారికరుణ దూతిక ముఖమున శ మనమున నూరట గనుఁడు వే నత్తు
 నను మనమున జిలించుకు సుఖమును శ మునుకొన గూర్తును సంగతిని ముందు
 వనితలార ! నీ సత్యవిలాసితు శ డని తెలియ నయ్యెద మును చర్యల
 నన వారు నమ్మి పొందియను మెచ్చి శ రనఘ ! సద్ధర్మరతు డాత డనుచు
 వినుమా వేకువ నన్నతోఁ గూడి శ యొనరు వేచి సన్నిధిలై యున్న
 తన వెంట వచ్చు నందాది గోఁ శ జనుల శికటముల గోరసము లాది
 గను కానుకలను గొనుచు నుత్సాహ శ మున కూడరాగ వారి తోడుతను
 మునుముందే యుక్తుఁడు సిద్ధము శ గనుజేరనైన రథమును రంముడు
 ననుసరింపగా నెక్కె యట నిలుచు శ జనుల నిలుపుచును దినకరుని యుదయ
 మనుకూల మెరిగి గదిలె విష్ణుండు శ ఘుఁడు మున్న దురుజుల వధియింపగ
 నరిగెను విధంబు దోచె దివ్యులకు శ హరి తా కృష్ణుఁడు మధురాభిముఖత
 సరణి నక్రూరుఁ డరదము వడిగా శ బాప మందనసులు యా మూర్తుల
 పరమపావనుల పరమేశ్వరులను శ వరుస నుతింపుచు మొక్కుచు నిలిచిరి
 వనితలు వనజాక్షుని మధుఁయాత్ర శ గనుచు నదిగొ వారి వేంచేయు చుండె
 వనమూల యదిగొ శిఖింఛ మదిగొ శ కనకచేల మదె బలభద్రుఁ డదిగొ
 యనుచుఁ గనుచూపు లందిన యుతికుఁ శ గని యింద్ల చేరి హరిని నుతించిరి
 శ్రీహరి రామాక్రూర సహితుడై శ ఆ హరితనయుని పాపహారియును
 నా హరిచే నిర్మలము తన్నొందు శ మహానియత క్రూరాహిని దోషిన

:- అక్రూరుండు యమునాజలంబుల శ్రీరామకృష్ణుల దర్శించి నుతించుట :-
 పావనమూర్తిని నుతించు నదియును శ నై వెలయు యమున గాంచి రథ మాపి
 జేసనిమతుండు కృష్ణుఁడు జలముల శ ద్రావనెంచి బలభద్రుని గూడియు
 వదిలోనఁ జేరి జలములను ద్రావి శ ముదమున జెలంగి తీరమున నున్న
 మది మెచ్చనైన తరునీడ నున్న శ యుదితప్రకాశ రథమ్మ నెక్కెను
 అంత సక్రూరుఁడును వారి మొక్కి శ సంతసమొప్పుగ వారి యానతిని
 పొంత నున్న యా పావననది నీ శ రింత నిర్మలము నౌ గాక యనుచు
 స్వంత విధుల జెల్లింప స్నానమున శ యెంతో హాయి గని వేదమంత్రముల
 చింతన గూర్చియు నుండ తనదైన శ చెంత నీర నా రామకృష్ణులను
 గని నీరలు రథమందు నుండిరే ! శ వనమును దరిసిన దెందులో యుచు
 భూమి లిట నెప్పుడు తొచ్చిరొ యని యట శ రుస వడి రథమును గాంచె నందువను

వనజ నయను లిరువురు నొప్పుచుంట శ్రమము విభ్రమాశ్చర్యసంగతిని
 నదిని మరలఁ గనె నందున నుండిరి శ్రయది చిత్రమునుచు మరియు నరదంబు
 చదురంది యుంట మది వేర గండుచు శ్రవణయులు వీరలు వెంట గనవడిరి
 ముందు రథంబున నిందు సేర్పఁగ శ్రవణమింపు గనుచుండిరి యందున
 బొందండియుంట బాలమొ ! కలయో ! శ్రవణమేమొ యోచింప నే నోప
 ననుచు జలమునను శిశ్వుల చిత్రము శ్రవణ విలోకింప వేదభూషితుని
 ఘనుని వేయి మస్తకముల భాసితు శ్రవణము సహితుని మణిభూషితుని
 ష్టీతిని తలల నాడించు మూర్తిని శ్రీతిఁగి వేపుని దయాభిలాషుని
 శతత సంతోష శాత్రున జగీషు శ్రవణశాంతు విగతదోషు కేషు
 గన నీలాంబరపంయుతుని సిద్ధు శ్రవణ సుగవతుల విమతింపగ నగు
 మండిత మూర్తిని గని నతి యొనర్చి శ్రవణముదంబున దేలి యందు బ్ర
 హ్మాండ పరివేష్ట దివ్యప్రభావు శ్రవణంశు కోటి ప్రభ నొప్పు దేవు
 హరిద్ర వస్త్రాంకితు డగు మూర్తిని శ్రవణమున శ్రీదేవియు నొప్పువాని
 కరము నలుమోములుం గనెతెనయుని శ్రవణ మంద బుట్టుకను గల్గివట్టి
 వరుసఁ గనెకు కమలపు నాభివాని శ్రవణమున బహుపద క్రమ విశేషముల
 రవము నింపు చరణముల నూపురాల శ్రవణలందువాని ముని వినించి సుర
 భవ సనందనాదులు మౌక్తికువాని శ్రవణ సుందరుని బురుషవర్చుని
 గన శుభలక్షణ లక్ష్మీత నఖిపద శ్రవణతర గుల్ఫములును జాను జంఘ
 లును నూగు కటితలము నాభిమధ్య శ్రవణ సుదరంబును సాదరంబున
 గలిగి శ్రీవత్స కౌస్తుభ వనమా శ్రవణ విరాజితపు విశాల వక్షుని
 నల కంబుకంధరుని నిందువదలు శ్రవణ గదా చక్ర శంఖ హస్తని
 వర మణి కుండల హార కేయూర శ్రవణకంఠ కటకాంగుళియుని
 తరణి ప్రభ దోపు మకుటంబువాని శ్రవణిజ నయనుని సుందర కపోల
 ఫాలభాగుని కరుణాలోలుని శ్రవణ మెప్పుడు నాసాధరములు
 ఆ లలిత రదన కర్ణ గండములు శ్రవణనొప్పువాని భక్తపాలితుని
 నారద ప్రహ్లాద సునందనాది శ్రవణ శంస్తుతుల నాలించు వాని
 శ్రీరంజతు శ్రీపుష్టియు తుష్టియు శ్రవణ హిని కీర్తికాంతి నార్జవము
 లారయ విద్యావిద్యయు శక్తియు శ్రీధీరయు మాయలును సేవింపగ
 సరస సిద్ధులును సిద్ధ ఎహర్షులు శ్రవణముల మొగిల్చి విసలించు వారి
 గని గద్గద కంఠమున శిరస్మిన శ్రవణహస్తముల జేర్చి మెల్లనను
 వినుతి జేసి నిటు జనవర ! వినుమా ! శ్రవణతరంపునుతి గాన వినోదము

శ్రీ పరమేశ్వర ! శ్రీ రమావిభో ! శ్ర యో పురాణపురుషోత్తమ ! నిర్గుణ
 రూప ! బ్రహ్మాండలీలస్వరూప ! శ్ర ప్రాపక చిత్కళ ! విచిత్రభూతియే
 నీలరంబు నగు టది చిత్రతరము శ్ర యోగద్యునయన ! నీ సగుణరూప
 మను నుతింప దర మెవ్వారి కగును శ్ర మునులు దోచినటు బలుకుదు రదియును
 మనమున కచింత్యమగు హృషీకేశ ! శ్ర కన దెందును నీయందు నొప్పుగను
 నిను మొదల దలప విస కన రాకను శ్ర నను వందునెద్ది ! యది నీ మూలము
 దాన నేమి తలపోసితి రూపము శ్ర గానరానీని తత్వముల కళలు
 వేసవేల తెఱగల ప్రాణతాగ్నిః శ్ర బూని సంకల్పమాత్రమునఁ బొడమ
 వాని నీసకలమును దోపింపగ శ్ర వేస వ స్త్వంతర వ్యాప్తి గూర్చి
 తొలుత నీవొకటి దవ్వలిది మాయ శ్ర తెలిసి సీతత్వ మదిమాయ తత్వ
 కలసగా దెంటఁ బోల్పనగు నిన్ను శ్ర తొలిని వస్తుశూన్యడ వీధమున
 గల సర్వంబుల నిన్నె కా దలచి శ్ర ఎలచి నలువ వేదములు బాగడుటలు
 సురలు మును లదియు నమ్ముటలు బలుకు శ్ర టకయ నిజము యో దేవ ! నిరాశ్రయ
 పరుడనై భూతముల కాశ్రయముడవు శ్ర వరుస మాయూప్రధానపరిష్కృడ
 వయన మానసేంద్రియ వృత్తులట్ల శ్ర వయన మొందంగ కారణ కార్యము
 లను విస్ఫోత మాయూక్త శ్రీ శ్రీ సనువునఁ జొరగా పురుషరూపి వయ
 ఘనత నీకళను నందు శేర్పంగ శ్ర వనబాహు ! నీదు లోన లీనంబు
 నందినట్టి యీవిశ్వము జనన శ్ర మృందె యీప్రకృతి గర్భమున నదియె
 నంద మొప్పె దా మహాత్తత్వమది శ్ర ముందు వెనుక లగు దండి గుణములకా
 వినికి నది ప్రకృతి యంతముల కాల శ్ర మును దేశంబును గుణముల చాలును
 గని నిటుల భేదముల వెలుగు గాంచి శ్ర దనరె నేకముగ నామాయ పోత్తు
 నను విశ్వమెల్ల సర్గాదికములు శ్ర ననయము నీలో నివి యయ్యె నీక !
 విలయ జలధి కల్లోల బాలమున శ్ర పాలుపునను బాలు లీల వటవత్ర
 ములర శయనించి నారాయణాఖ్య శ్ర వెలయు దీవె నీ నాభికమలమున
 నలువ బుట్టెగడ పంచభూతములు శ్ర దలప యోగ్యములు మానసాదులును
 గత నింద్రియములు లోకశంతతులు శ్ర ననువొందనైన యా బీదముల
 కును నెలవును నీవు నయి స్థూల సూక్ష్మ శ్ర మన నొప్పు నాత్మ రూపమున భ్రాత
 తము నంది యెలుపు మొదలు నీయయము శ్ర విమలమూర్తి ! ఈ విశ్వజాలములు
 శ్రీమతి వీ మహాదేహంబై యగును శ్ర సమతే నందు నవి సర్గ స్థితి లయ
 ముల నీవందున వైతన్యమూర్తి శ్ర కలవ విహరించు జ్యోతివి వీవో
 జుల క్యామా ! వీ యొప్పిద నిది శ్ర యల యధ్యాత్మములను పదునాల్గిట

మనమాది నాల్గు దశేంద్రియము లవి శ్రీ గన తన్మాత్రీలు నై నవి యైవగు
 వినుట తాకుటయు కనుట రుచి గొనుట శ్రీ యును వాసన గొనుటయును యట్లులే
 పలుకుటయు దాన గమన విసర్జన శ్రీ ములు నానందము నిశ్చయ. చింతన
 ములు నభిమానము తలంపునను నివి శ్రీ వెలయు నవి భౌతికములు నీమయమై
 నీ వధిదైవము లను భేదముల శ్రీ తోవ దిగ్వాయు లరుణ వరుణులును
 ఆ విధి నశ్వీను లనలు డిందుగిడు శ్రీ దేవ యుపేందుగిడు మృత్యువు బ్రహ్మయు
 గురుడు ఔత్రిజ్ఞులును హరచంద్రులు శ్రీ కరము నీమూర్తి భేదములచే
 నరయ నధిదైవతము లీవె యయు శ్రీ పరముడవు యొక్కరుడవె వెలయునువు
 వనమాలి ! నిన్ను విజ్ఞానధనులు శ్రీ ఘనత నిగుడు కర్మములు నిరసింది
 మనము సంసార మితిని దప్పించి శ్రీ మునుకొని సన్యాసము నంది సర్వ
 మున నిన్ను గనుచు ధన్యత గాంతురు శ్రీ ఘన మిత్తు పాంచ రాత్రానసార
 మున దన్మయత్వపరమున భవ్యులు శ్రీ నిలు వాసుదేవ ప్రద్యుమ్నులుగా
 ననిరుద్ధుండని సంకర్షుండన శ్రీ గన నాల్గుభేదముల దలంతురో
 నిరుపమాన ! సర్వేశ ! యద్యుతా ! శ్రీ వరదాయక ! యా సరిత్తు లన్నియు
 వరయ నబ్ధిలో శంకతములె గద శ్రీ తిలకి చంద్రములు కుంభాంతరముల
 పలువిధుల దోచినను మూర్తి యొకట శ్రీ తలప నభస్థల మట్లె యొకము
 నలినభవజనక ! నీయైప్పిన మటె శ్రీ కల భువనంబులు పదునాల్గు నీకు
 వలని దేహసంస్థితము తాను వారి శ్రీ అల పదము లాది శిరము వర కలుల
 బలారి వందిత ! దశావతారము శ్రీ లిలావతంసములుంగా దాల్చియు
 బలారి సంపదలను మదమందిన శ్రీ తలాల ఖలులను సంహరింపగా
 నీ వవతరింతు వంతట సుజనుల శ్రీ గావ ధర్మమును నిలుప రమేశా !
 ఈవలను నిన్ను నిజయాపు గంటి శ్రీ దేవుడవు నిన్ను నీకృప దెలిసితి
 జలవాంఛ నెండమావుల దరియగ శ్రీ నల తృప్త దీరు పెట్లు దగదీశ !
 కలలోని సౌఖ్యగతులు వనితాది శ్రీ కలిమి సాశించ నిదియు చించలమె
 స్థిరముగా దిందు సుఖరహితమె గద శ్రీ నిరతర దుఃఖము నిడు నీడ మగును
 పరమేశధవాస ! నను దయ నేలుము శ్రీ నిరతము నీచరణముల భజియించు
 వరము కృపనీయు మిదె ముమ్మాదులు శ్రీ ధర సాగి మ్రొక్కెదను సర్వేశా !
 సురపోషణ ! సుస్థిర యశోనిధి ! శ్రీ ధంజిరమణ ! శ్రీకృష్ణ ! జగన్నాథ !
 యని వినుతించిన శ్రీశు జానంద శ్రీ మును బొంది తనదు మాయలో గొనిన
 భును డతఁడు సంతసమున రథముననె శ్రీ పాన రందియున్న రామకృష్ణులను
 గని తుచ్చి మ్రొక్కుచును దాసె వారి శ్రీ విన నిట్లు బలికె నా గోవిందుడు

అనఘ ! యశూ ! చాల ప్రార్థయ్యె శ కనినాథ వేమి ! వింత నీటిలో
వినిపించు మాకు నీచి త్రవ్వుతి శ గన నానందమునను దోగితివా
శ్రీమది శివస్వరూపు నుతింపుచు శ వేళ మందితివె ? సజ్జనవర్యా !
క్షేత్రంబులు శూన్యము నందును పర శ మేళుని సన్నుతి నని బల్కినంత
దివిజేశాద్భుత ! దిక్పాలకుత ! శ ప్రవిమలా ! చోడ్కములు నీలోనివె
కవి బుధ రంజన ! జల, భూ గగనము శ లవి నిండిన నీచర్య కళచిత్ర

—: శ్రీకృష్ణమూర్తి మధురానగర ప్రవేశము నేయుట :-

మరయ దయ నన్ను జూచుట భవ్యపు శ తరము నాకబ్బె మోదమయ్యె నో
సంసిజాక్ష ! నీజపము కేవలము శ పరవశ మందిన నరుడు విజితుడగు
ననుచు రథము వడి మధురానగరము శ గన సేర గడపె నంతకు మున్నే
వనమున పురమున వెలిని మనోహర శ తను నిలుపు నందియున్న నందాదు
లను కేర నీలిపి బలభద్రుడు తా శ నుచు రథముండిగి యశూరును గని
యనఘ ! నీనిక పురమును జొచ్చియు శ వినశైష్యము మారాక నెల్లరకు
వెనుక వచ్చెదము మావారి గూడి శ యనుమతింపు మన నా హరిని గాంచి
మునిజనావనా ! నే నీదాసుడ శ నన్ను దయ గని నాయంట వసేంతువు
ఘనమతి నిను పదముల నద్దెంతును శ తనువు గేహంబు పవిత్ర మయ్యెడు
మును బలీందు శ్రీచరణ సంసేవ శ దనరు టాపదవి నంద సమరుడు
ననకాది మునులు సురలు వారిపతి శ వనజభవ భవులు దీన భవ్యులుగ
దలతు దేవ ! యన నే నట్లు జేయ శ గలను శంసు బారిగొన మోదంబున
గలయ వత్తు నన హరికి శరణమని శ పలికి ఋరి కేరి కంసునికి జెప్పి
నిలు సేరె నినుడు గుంకగ ముందునే శ జలజనయను డట కొంత విహరించి
శంతనము వెలయ రామగోపకుల శ చింత జేర్చుకొని నగరమును జొరగ
నంత పుషరాష్ట్ర మది చాటగ భాశస్వంతుని వేడిమి శాంతి నీయంగ
వరుస గాంచె నావారి యా పట్టణ శ వరిఘట కొటల గొమ్మల పడగల
వరుడు గొల్పు ప్రాసాదవీధులను శ హరులు తేరులును కరులు వీరభట్టు
లున్న నిలయముల గనుచు నేగుచును శ వన్నెల దీరిన తరుణుల పురుషుల
మిన్నయైన భవ భాన్య సమృద్ధిని శ గన్నుల పండువుగా గాంచి యొనరు
లకు మెచ్చుచు దా వరుదేరుమండ శ జనతతులు రామకృష్ణ గోపకుల
గని తాల్చి యొప్పు చొప్పు దిలకించి శ మనముల ముడమును దోప బలుకంగ
వినుచు ముందు జొవుచును శృంగార శ మున నొప్పు భవనముల తాము గనుచు
వెన్నుడు బలుండు నీలశ్యకాదు శ లన్న తెలుగునను కన్నన నడువగ

కన్నుల జూచిరి జన్మసాధ్యుల కే మన్న నిదేగద మన కని జను లన
నందలి సుందర కామిను లల గో కే విందుని గాంచగ మది నుబ్బు చెలగ
నందుని తపంబు పంట మనవీట కే నందముగ మెలగ వచ్చెనదే గమము
ముందు భవ భీతి నందరట వీరి కే పొందును గను మునిబృందము లెల్లను
బృందావనమున గోపీబృందము కే లందు నోముఖుల మీతండె సుండి
యందరము గంద మీతని చందము కే మందయాన లిదె కండు రం డనుచు
తమకము నందుచు తందర గొనుచుకే కే క్రమత నొసరించు కృత్యముల మరచి
తమ మానసముల కృష్ణదర్శనమే కే విమలతర భోగమందించు ననుచు
కనరు భోజనాదులను సొమ్ములను కే కనరు ధరించుట వస్త్రముల నటులే
తనువుల దొలంగ స్నానంబు లాడు కే తను మరచి యట్లే సిగముడులు వీడ
పడతులెల్ల దమ బుడుతలను మఱచి కే నుడువుటల మగల బదులాడ మరచి
దడదడల హారములు సుడులు పడగ కే నడుగులు తడబడ మేడలను నెక్కి

—: శ్రీకృష్ణుడు రజకుని జంపి వాయక సుధాము లొసంగు పూజల నంగీకరించి
మే లొ సంగుట:—

వడివడుల నడుము లవి కుచభారము కే లడర నసియాడ నా సహోహృద్ధ
గనిరి మేలేదృష్టి గూర కుతుకమున కే మనమున నాతని వినియున్న విధము
లను బల్క గనిరి వాక్పవిత్రమును కే తనువు భవ్యముగ నాతని లీల
వనితలార ! వీడె నట పూతన కే చనుబాలు గుడిచి చంపిన బాలుడు
గనుడు వీడెను జగములను జూపె కే జననికి ముఖమున మును దిను నెవమున
వీడె గోపికల తోడి బాలురను కే గూడి వెన్నలను దినినాడు దొంగ
వీడె వారి మానముల గెడపి గొనె కే పాడి యదే నట వీని సొగ సిదే
అంద చందముల నితని గూర్తురట కే మందలోని యాగొల్ల సుందరులు
సుందరు డీతడు వారి సందుగొని కే పొందిక తేటలను ముదము నించునట
ఇతని బొందకను జన్మమే వృథ యట కే ఇతని యనికి వైకుంఠ మగునట
నితడు లేకున్న పుర మటవియె యట కే ఇతని నుడులు నా సుజ్ఞానిమృత లట
ఇతని తలంపులు ముక్తి నెలవు లట కే ఇతని గనుటయే భాగ్యరాశి యట
మునులు మెత్తురట ఈ మహనీయుని కే వనితలార ! మన మీతని సేవల
దనియింతమ యా గోపికల వలెనె కే ఘనత గొని పాడుచును వినుతింపుచు
మును జన్మములను వా రేమి నోములను కే నీ కృష్ణుని జలజలోచనుని
నలరువ దలంప బలుక నాడంగ కే గలయ సొలయ మోదముల దేలగ

తుల లేని భోగకలిమి నిల బొందు శ వలను విహరింప నలినాక్షులార!
 యువకు హరిరూపు నయనముల వెంట శ మనము తమి నింప లోగొని న తిండి
 ఘన సువాసనల పుష్పచయంబుల శ ముచ జలీల దనరారు హరిపై న
 మునుకొన జల్లిరి జయమి దనరు నన శ వసితాదన మిటు దను గొనియాడగ
 నడచుచుండె నా కృష్ణుం డన్నయ శ కడు వేడుక గొని జనులు కాన్ప- రిడ
 నడి నందుచు నవి గోపకుల కిడుచు శ వడ దీర విప్రు లాది బూజించ
 నరుగుచు నగరద్వారమున నుండి శ బిరి బిరి బోయెడి నొక గజకు గాంచి
 నరసిజ నయసుడు అరెరె! ర మ్మిందు శ వరున నీ మూట డించి యొనరు గల
 వర చేలమ్ముల మాకు దొడిగింపు శ నర్హతిని జూడ నిట రాక మాది
 వరమతిని నీవు మంచి పటమ్ముల శ నరుదు గొల్పునవి యీవలె దప్పదు
 మామ గావలయు మాకు గంసుండు శ నీ మనమున సంకోచము నందకు
 మా మందలోన నిట్టిని జక్కనె! శ మేము ధరింపగ నీర వేగమున
 యోరీ! బల్క వడేల! పెడ జూచె శ జారా యనగా నా రజకు డనితె
 మా రాజ వస్త్రముల వెట్టిగల్గె శ లార! గోరుదురె! కట్ట నెట్టబు)
 మీ రాడినట్టి వెల్ల ముడించిన శ వా రాడు పోరు గీరెడుకూతలు
 దూరాన బొందు గాడేని జీవ శ ధారల నెత్తురుధార ఏకముగ
 మీరు మారాజ సొమ్ము గైకొనగ శ నేరాజులైన గడగడ వడకగ
 వీరాధిపతులను బోల బల్క శ నోరాడె నార! తొలగుడు బ్రదుకుడు
 మేర మీరితిర! నేనే జాలుదు శ నారా! నల్లని గొల్లపిల్లడా!
 యన రోషమంది వనడ నయనండు శ తన ముష్టి వానితలను వ్రేయ్యలుగ
 దునిమి పుడమి బడ వానితోడు లట శ నునిచిరి మూటల వడి గని రిండ్లను
 జను లదరి రచట అన్నయును దాను శ కని గట్టి రందు మేలైన వాని
 తనవార లట్టె గట్ట మిగిలినవి శ గన నట్టె విడిచి ముం దరుగుచుండ
 ఘను జోక వాయకు డారామకృష్ణు శ లయ ఘనభక్తిని గని జేర విలిచి
 కొని పూజింపైన మృదులవస్త్రముల శ నొనరంగ గట్టనిచ్చె మది మెచ్చె
 వజ్రాకుడు బలభదు) డని గట్టి శ గనన నలంకృతి దిగ్గంతుల వలె
 గన వారు దోప నా తూరవరులు శ దనకృప వాయక నాము నాతనిని
 దన హస్తాధినిపియును శిరంబును శ తన వలచేతను దడవి వర మిడియె
 యుఁ ఘోషింపు విన్న సారూప్యమందు శ నను వైభవయతుడవు వయ్యెద వని
 వినితి నతి గొనుచు పుచ్చలు గడలియు శ గన సుదాముడను మాలాకారుని
 నరకు తన నెలత్తు శేరనైవట్టి శ యతి సుగుణుల బలవీరులను గాంచి

మతిలోన ముదము పెనుగొన వేచియు శ గతికొలది పూజ నందించి మొక్కి-
 పావనమూర్తులు పుణ్యభాములను శ దేవవర్య! సంస్తుత పాదఃపద్మ
 తావలరు నన్ను పావనత గూర్చ శ మీ వేంచేయుట దీనకరణ్యులు
 నా వంశ మెల్ల పుణ్య గతి నందు శ తోవ యెడ కోర్కులన్ని నను జేందె
 భూవలయంబును గావగ బుట్టిన శ దేవవరులు మీ రాదురు కృష్ణా !
 నావలని పనిని మీరు గొంతురని శ పావనల పుష్పదామ గంధముల
 తావుల గుమ్మెడు తాంబులములను శ భావ సమగ్రత నందించి మొక్కి-
 నా వనజనయను దాతని కిటులనె శ యే వలము వలయు గోరు నీకీర్తు
 నీవు నాభ క్తఃపరుడవు మెచ్చితి శ నావిని యలరున నాత డడిగె నిటు
 నీ పాదకమల నేవ యొసగవలె శ నీ పదభక్త జనముల నేను మఱ
 నేపారు భూతదయ నింపు మనము శ తాపసమందారా ! నను జేందని
 యన నవియు బలము నాయువు కాంతియు శ ఘనమైన సంఘదయు గీర్తి నిచ్చి
 వినుతి నంది యటువెడలి మార్గమున శ గనియె నొకవనిత త్రివక్త్ర కుబ్జును
 ఆ నలిననేత్రీ నానావిధ లే శ పనముల సారథ విశేష భాజన
 మున మేలుగూర్చి దను జేర రాగ శ గని యింతి కనియె శ్రీవరదు డిట్లు
 యెవరి దానవో! యింతి ! గంధముల శ నెవరికి గొంపోయెడవు యిత్తువా !
 దవలెడు ఫలంబు మా కవి గూర్చిన శ పుపుబోడి చక్కనవును వీ జన్మ
 యనుచు కృష్ణ డన యతివయు నలరుచు శ వనజనయన ! నీ వచనధాటిచే
 నను సరసమాడ నేల చక్కదన శ మున నీచొప్పది యందరి కబ్బున
 విను నేను కంసుదాసిని త్రివక్త్ర శ యని పేరు లేపనములు గూర్చు పని
 కత్తెను నందున పేరు వడయుదును శ యిత్తును మీ కవి మంచి గంధముల
 నత్తుకొనుడు మే లంద దేహముల శ గుత్తుగ సువాసనల మీపొత్తున
 జొత్తు రందక తైలు వలసియున్న శ కుత్తుకల నురములను కరములను
 నలదుడు వస్త్రములను బూయనగును శ వలనున మీకై దెచ్చితి నివె యన
 ననినేటి పలుకు లాలించి కృష్ణ శ డలరున యో యెలనాగ ! మా రూపు
 లను మెచ్చితివా ! గంధముల నలద శ గనదగుదుము మే మలదు పెట్టులనొ
 విసము మా గొల్లఁలై నివి శవో ! శ వనత ! నీ నుది జాప్తింతు వోగో!
 యన వారి వాక్యముల మనము మెల్లదన మూని యిచ్చె వలయు గంధముల
 వనిత తను కిచ్చినట్టి లేపనము శ లను మేన నలది యీ యింతి చక్క-
 నగు నట్లు జేను దగ్గరకు బిలిది శ నగుచు తన పదములను నాతియడుగు
 లగజితపు వింత దోపంగ దొక్కి శ నిగ నిగల మెరసి దతివ నీ వనుచు

గవుడల కరతలముల జక్కనైత్ర శ యువిద చక్కనయె హరికగుణ వలన
 హి రంజ వక్రదనములు నమ్మగ శ భునిని లోహంబు పరుసవేదిక
 దలిని ఛాయను పొలి రూ పంజె శ అవయవముల బహుసంపు గాన్పించె
 భామ పూర్వభవనోము ఫల మేమొ శ కాముని శరమున నొప్పె చూపరకు
 కాముని జనకుండు చేతల నంటిన శ నా మహిమధాము తలపేరు యొక్కొ
 వనిత వనజనాభునకు వల మొక్కి శ దనయింటికి రమ్మనుచు బొర్లింప
 వనిత నీ తలపు వచ్చు నెఱిగితిని శ గనవత్తు నవల పని దీరినంత
 నను భజింపు సర్వమును సిద్ధించు శ మును పూజకలిమి నా దయ గంటివి
 యని నచ్చజెప్పి యన్నతో గూడి శ గన విపణిపిధి యందున వారలు
 ఘనమైన కాన్క లిచ్చిన గొనుచును శ దనమిని వారి దయ గనుచు నరిగి
 కనిరి ధనుశ్శాలను నా పీరులు శ కననంతన జోజరాగ వారలను
 ఘనత నెరుంగక నడ్డికి కావలి శ జరులు లో బోవరాదన్న వారి
 గొనక జొచ్చి సురరాజ ధనుస్సులు శ నమకరించుచును వీరగు ప్తాబు
 నగునట్టి ధనువు బటువున పొడవును శ జగి నంది దాని కృష్ణుడు చే గొని
 నగుచు పుటుకవలె విరచిన నచ్చట శ జగము నిండ బ్రహ్మాండమైన ధ్వని
 విన భీషణముగ దోష కరిసాల శ మును ద్రుంచినట్టుగాగ కావలిని
 దనరి యన్నట్టి వీరభటులెల్ల శ కినుక వారలను జాటి నొప్పింప
 దదియ నా వింటి ఖండముల గొనుచు శ నెదురించిన యో రోరి బాలురా!
 యెదురు గనక మా రాజ ధనుస్సును శ చిదుపుటయుగాక నెదురింతుకార!
 అని బొదివి పోటులను బడ విసరిన శ మునుకొని జంపిరి వారి నావింటి
 తునుకలచేతనె రామకృష్ణు లా శ దినమున నంతట మరలిరి విడిదికి
 గనిరి ముదంబును గోపకులతోడ శ వినజెప్పి రెల్ల సంగతు లన్నియు
 జనవరుండైన కంసభూషణికి శ వినినమాత్రమున భయము మనమున
 జొనినె వారిమహిమలను వినియుంటి శ మును సశరీరపువాణి బలుకుటయు
 దలచి చింతించి వారి బాలియింప శ వల నేది యనుచు గలత దా గనుచు
 తలకు నలుక మునుగొనగ వగపు గనె శ నలరున గోవిందుడు విడిది నుండె

:- మా ర్యాస్తమయ చంద్రోదయ వర్జనములు :-

విను మాకన మను వనమున దిరిగెడు శ ఘనమైన యంధకార గజంబును
 గని కాలవ్యాధు డది బట్టనెంచి శ యెవరున చివురుల గల్పించి నట్టి
 కందుకము ముచ్చుకావు నది యనగ శ మందప్రభ నినుడు పశ్చిమాది తట

మందె క్రమంబున నా చంద మిట్లు శ్రీ పొందుగూర్చ దగియుండె నరవరా !
 గగన మను లక్ష్మి చంచలమతియై శ్రీ జగి నంను వయస్సు గల శ్రీతేజరణు
 దగ బొందు గూడి యుచ్చకరు డగుచు శ్రీ బిరువురు సకలిన ముకుశలిభానుని
 గన జూడ రోసి తాను గెంటె నన శ్రీ గను మూర్త్యు డస్తమించె నా పట్టు
 నను సాధ్యయైన సరోజకామిని శ్రీ తనవతిని జూచు కనుల పరుని గన
 గనుచు తనమగడు తపనడైన సరె శ్రీ మన మలరుచుండు గాని యీ శశిని
 గనను కళల వృద్ధిని గాంచనైన శ్రీ వసజాలయ తోబుట్టువైననా
 తనను శివుడు ఘనతను గూర్చి శిరము శ్రీ నను నిలువైకొన్న నని యెల్ల వసుచు
 కనులు మూసికొనె తనను లోకములు శ్రీ వినుతి సలిపె నిపు డన ముకుళమందె
 అందమొప్పె నొకకాంత యక్కాల శ్రీ మందు విప్రు యర్జునుల నిడగా
 మందేహాదుల ద్వింప నాధార శ్రీ లండె వజ్జిహారలను నా దనుడ
 మందల ఖండింపగ గారుచున్న శ్రీ సందున దోచెను రక్తఛాయలన
 సందె దోచె నాశ్శిమ దిక్కున శ్రీ సుందర బొప్పి శ్రీహరి యశంబు
 అమృతా బ్ధిగాగ ధరణి నిండుగ శ్రీ అమృతబిందువులు మిటి నిండె నా
 యమృతా బ్ధి నున్న మీనజాతు లా శ్రీ యమృతతరంగములను నెగయించెనా
 నాయన చుక్కలు వినువిధి మెరసె శ్రీ నా యనువు మరెయ దోచును నిట్లు
 నా యనంతగుణ మణులవ్యాప్తి గన శ్రీ నా యజుడు సకల దిక్కుల జల్లిన
 హరి చాయ దనరు మృగమదూబా యన శ్రీ కరము తమము వ్యాపించె సంతటను
 పరువున చీకటిబారె తప్పనలె శ్రీ త్వర గనకున్నను ననజుట్టు నేమొ
 తఱుముకొనె తమము నన్నని యరుణుడు శ్రీ వసున భర్తాచలపు మలకతోగన
 చరింప నేగెను గాక నిలిచినను శ్రీ తరం బంద డెటు తమము పైబడక
 గన ప్రాకృతి ఫలంపు తిలకమున శ్రీ పొనరున విరహుల ధైర్యులత క్రించు
 ననువు లవిశ్రము మరునిచేతి డన శ్రీ విను శాలవ్యాధు డాధకార మృగ
 మును ఖండించగ చాల్చు ఖడ్గ మన శ్రీ టును నా తమాలతరు మూర్చుకొమ్మ
 యందలి నిం పగు పల్లవ మనంగ శ్రీ సందుల దిరిగెను దొంగల గుంపులు
 మందగొని పరువు గను భీతి నింప శ్రీ అందమున తొగలు సంతపిల్లంగ
 వారినిధికి నుప్పొంగు దోపంగ శ్రీ భూరి ప్రియము యా చకోరములకుగ
 జారులకు భయము నింప తా నొప్ప శ్రీ మూనునికి మామయగు శశి బొడమెను
 వారిజ భవాండమెల్ల పటేరము శ్రీ నారసి నింపిన యటులు వెన్నెలలు
 భారణిని బర్వ సారన నయనుడు శ్రీ శ్రీరాన్నంబును నన్నతో గూడ్చి
 కూరిణు పేరిమి సంద భుజించియు శ్రీ ధీరత కంఠుని దుష్టతను మాప
 మేర విహరింపుటల నప్రమత్త శ్రీ చారమున నొప్పు మాటల గూరి

-: సూర్యోదయవర్ణనము :-

సరనాథ! కంసు దావిధుల దలచి శ్రీ హరిని దలచి యెదలోన నితరంబు
 సరయక నన్నిట హరిని గన్నటుల దరమందకు నిదురింపకు హరిపై
 మతి జేచి నావలన జెడం దా శ్రీ యతబలవీరుడు కృష్ణుడనువాడు
 యశుల హర్షమానుడు యచ్చుతుండు శ్రీ మతీ నిలుపు మనెను నారదమహర్షి
 ఇతని శరణుగ హితులు నవ్వెదరు శ్రీ గతి వీరతయే నాకు శరణ్యము
 అని చింతించుచు గలవరము నిద్ర శ్రీ గని దుష్టమైన కల గనే నది విను
 గంభీరుడు దిరుట ప్రేతమును దాను శ్రీ పరిరంభించుట నగ్నుండగుటయు
 శీరమున త్రైలంబును నంటుటయును శ్రీ ఖరమునునె క్కుట రక్త సుమమాల
 ధరించి యేగుట మొదలు కీ డొందు శ్రీ పరంబులగు నవ్వెగుల కల గాంచె
 చెవులు మూసికొన ప్రాణఘాతంబు శ్రీ దవుల వినరాదు తలదర్పణమున
 నా విధి జలాదు లందు గనరాదు శ్రీ సువిచారమతిఁ కరశాఖ నాన
 కొన గుఱి చూచిన బహుళంబు దోచె శ్రీ తనువు నీడ బయలందె వెలుగునకు
 దనయడుగులు కనబడవు దృష్టి నిడ శ్రీ వనరుహములన్ని హేమతరులయ్యె
 గనుడు భువ్రవి యా వశిష్టమానిని శ్రీ తనకు కాల మంత్యము దోప నిల్లు
 హరిచేత పరము జెందెద నే నని శ్రీ కరము భీతి తా కుదురు గనే భోజ
 సరపతి యంతట వేకువ జొచ్చెను శ్రీ తరణికును సింహమున జేల్చబడిన
 తిమిర గజ కుంభ మాక్తికరాసుల శ్రీ కృమత మెరసె నెట్టినికాంతి నుడులు
 తమము దొలగ భానుండు నుదయాద్రీ శ్రీ సుమనస విమతుల బాడము తరియయ్యె
 అల కచీదేవి తనబాలుచాన్పు శ్రీ వలనున పైగట్టిన పవన బలి
 వలె దోప నాయు రథవ్యయముల శ్రీ కలయ చాటుగతి కాలజంఘాలు
 దనగ జీవితము జేపు లదిగొలువ శ్రీ దనరెడు హేమము కొలపాత్ర యనగ
 గన నపరకాంత తనయాపు గాంచ శ్రీ గను ముందు నుంచుకొన్న యద్ద మన
 అల చక్రవాక తాపము హరింప శ్రీ వలనగు ఘటికయు నాగ పద్మినీ
 లలన నోము ఫల మనగ త్రిమూర్తుల శ్రీ కలముక సారపు ముద్ద యనంగా
 నినుడు బాడమె నుదయాద్రీ చల్లగా శ్రీ ననిలము ముందున జొచ్చె వత్తరిని
 వనజములు విచ్చె చీకటులు పరువు శ్రీ గొని దాగ గుహల పద్మమందము
 భువన గోలంగ దనరె తుమ్మెదలు శ్రీ మాచులు భానుని స్తుతించి రప్పడు
 జనవర! యంతట సర్వదనములును శ్రీ గని రుక్మాహము వనజ నమనురెడు
 బుభుధుండును ముందె మేల్కొనియు శ్రీ యలరుప కృత్యము లన్ని దీర్చుకొని

విలసితోత్సాహమున పురము జొరగ శ్రీ తలపుల నెగడిరి యచట కంసుండు
 తన యాజ్ఞ నెఱపి సకల సన్నాహ శ్రీ మున మల్లరింగమును దీప్తి నందు
 చందమున తాలు వల్మీకాదుల శ్రీ నందు లేకుండ మృకులతర మృత్తు
 యం దందమింప గొజ్జంగి నీటి శ్రీ పొందున కస్తూరియు శ్రీగంధము
 కలయిక జల్లున గూర్చి యా నెలపు శ్రీ పలువిధతోరణముల నలంకృతము
 పాలుపున చందన దారుపరివృతము శ్రీ గలుగ బంధించినట్టి బహులునను
 ఘనులు వసింపగ శృంగార మంచ శ్రీ లను నిర్మించిన ఛాతు రమృంబు
 గన మంగళవాద్యము లవి ప్రోవులు శ్రీ జను లుత్సాహములను గుములు గట్ట
 వినుతి నెక్కు భూసురులు జనపతులు శ్రీ మనము లలర తను మంచల వసింప
 నా తలమున జేరిరి వీరులయ్యు శ్రీ హృతము నుప్పొగు మల్లులును
 ఆతరమున చాణూర ముష్టిగులు శ్రీ కాతరము నెఱుంగుట్టి హృతమున
 వారల శిష్యుల శల తోనలుక శ్రీ దారపాటు మ దా జేర గా
 ధీరుని బోలె నుదారత వోపగ శ్రీ భీరువు నె వెలి నది గనసికను
 సార శృంగారతను దా గూర్చొనె శ్రీ మేరను బెట్టిన యున్నతెరుంచము
 నను కంసు డాత జననాథుపరువు శ్రీ నను నం నాదులు తెప్పిన కాన్కల
 ఘృతి గననిచ్చి తమ మంచలపై శ్రీ ననుమతి చొప్పిన తాము వసింపిరి
 వనజాభుజు బంధనగుండు శ్రీ తరువులు మెరయుగ భూషితులు నగుచు
 గన వచ్చిరి యా మల్లరింగమును శ్రీ మొందున తూన్యధ్వనుల విని వరుస
 నా యా ద్వారముచేత నున్నట్టి శ్రీ సోముగము పెద్దగా గూర్చొట్టి
 యా యనంతు మార్కొన బాలి యున్న శ్రీ పాను మహాద్రిని గొలు ధీగొనెడు
 కువలయావీడ మను గడంబులు శ్రీ భువనసంరక్ష పిర్వోద్దాముని
 అవినయహంతకు డగు కృష్ణుడై శ్రీ గవియింపగ నా మామటింతో
 బలికె నిటుల హరి కుంజరపాలుడ శ్రీ వలదు డీకొలుప మత్తగడంబును
 చలపట్టు వలదు లేద బలి వెడుదు శ్రీ నిలను నిన్ను మదగడంబు ననగా
 యలుక గొని వాడు యౌర యాభీ! శ్రీ కులుక! బాలుడవు! పొగరున గూయుడే
 దొంగి బోడువెటు నా బారి దప్పి శ్రీ తులువ! నిన్నె బాలియింతు నిలు మనుషు
 జలజాక్షుని బహు చులకగా నాడి శ్రీ లలి లవము గనక నా కుంజరమును
 గోప సింహుడై నలుక ధీకొలుప శ్రీ కోపమున కరియు గదిసి కృష్ణు
 చూపున బలహీనునిగ దలచె నొక శ్రీ యేపున తుండము జాపె పట్టుకొన
 పదమున నేలను జమికెద ననుచు శ్రీ మదను దప్పించుగొని తొలగె కృష్ణు
 డది గని విలయుపు కీలివలె వెలిగి శ్రీ గదిపె విలయానిలుని వేగమున

ఘనని మాయాని హననుని విష్ణుని శ్ర తన హస్తంబున జరచిన కరియును
 వెనుదిగి మృత్యుదేవత భంగిని శ్ర తన తుండంబున జాట్లు పట్టుకొని
 నేల విశరినను కృష్ణు డిల బడిన శ్ర కాల రాతునని గజ మటు దుమికిన
 కాలుల సందున తా దిరుగువడుచు శ్ర నీలవర్ణుడు దప్పకొనుచుండి
 యెడమ కుడి తుండము త్రిశ్చటలో శ్ర దగబాటు గూర్చి దాని వాలంబు
 నొడిసి గరుడుండు నాగ సర్పమును శ్ర వడి బట్టినట్లు విడికిటిని బట్టి
 కరిని దిప్పి యిరువదియైదు వింశ శ్ర పరిమితిని విసర నది సోలి లేచి
 హరిని గదియు రాహువువలె హరినిక శ్ర కరిగుప్పు గప్పె పదముల సందున
 చిరచిర దిరుగుచు సందీకయున్న శ్ర త్వర త్వర హస్తీయు సతనికి జక్కక
 తిరుగుడుల సమము నలసటలు సమము శ్ర అమర్దనాండు నట్టె తా బెరిగి

-: శ్రీకృష్ణుడు కువలయాపిడ మను గజంబును వధించుట :-

గిరిని కందుకము బొల్పి విశరినటు శ్ర కరము చిత్రముగ కరిని విశరినను
 భూమిని దొరలుచు గెరలి మరి గవిసె శ్ర భీమమావు డద్దానికి గుటియై
 నా మహాగజము తుండమును బట్టి శ్ర యా మందరంబు నబ్ధి విశరినటు
 విశరిన బడియుచు నెస మాట్టి కృష్ణు శ్ర పస మాపె ననియు మావటి లుబ్బు
 నుసి నీక నందసుతుని కరంబు శ్ర వినరె తాను నాతడుచు దొర్లాడ
 అది గని యురవడి తనకంతయులకు శ్ర చిదుగ గుత్తున మిడికె నెగసియు
 నదిమె దంతముల చా నెలియాక్షుని శ్ర మదిని దాని వృత్తముచు ముందె గని
 ఘుఘుకు మాత్మరూపమున దప్పియును శ్ర కినుక బెరిగినటు తాను చెల్లగి వడి
 తన వామచరణమున దాని నెడను శ్ర గని సూటి దన్న నది నేలబడిన
 దానిపై నెగిరి కుంభతలంబుచు శ్ర మానము బెడ విడికిలిని ఘట్టించి
 మానవాభేద్యమగు నా గజముచు శ్ర మానిత జీవములను బాప నెంచి
 కొమ్మలను బెటికె తుంగ మొలకవలె శ్ర దుమ్మున భారలెడి యేన్లు నటు బొడిచె
 జమ్మ దిరుగ నది జీవముల విడిచె శ్ర కృష్ణుని మావటివారు శ్రీహరిని
 ఓహోరి గొల్ల ! మా మేలు కరిని శ్ర బోరి కాలకాలుని జేరబంపి
 తొర నిను నటుల మా కరిని గూడ శ్ర జేరబుత్తు మని గవినెరి దొమ్మిని
 గదలు గుడెలు గొని తాకిరి ముదమున శ్ర ముద్దముతోప లా గోభవిర్గుండె
 అద్భిద మిగజము పరమందు తన్ను శ్ర గదియ రాగోరు నటు సాలింపుడు
 ఇదె మీకు బాడ యనుచు దంతముల శ్ర బ్రదుకుల్లు దొలంగ వారి మడియించె
 హరియు రాముండు కరిదంతములను శ్ర కరముల భుజముల నిడుకొని మ్రోముల

చిరుచేమట గ్రీష్మ గోపకుల శ్రీ గూడి దరహాసనమ్మన దిశల బరికించు
 చును రణవీరుల మల్లరంగమును శ్రీ దరియజేర నట జను లా మూర్తుల
 గని హరిహరు లిటు వీరతేజము శ్రీ జనవిరోధులను మునుము జేరి రన
 బలియును మల్లరు గిరిసమూహములు శ్రీ వలనుగ నట ధీరులును తము గాంచ
 బలశౌర్యముల నచటి మల్లరకు శ్రీ తిలకింప పికుగు లన సజ్జనులపాల
 జనపతి యన కామియులు కాము డన శ్రీ గనగ కంసునికి తాను శమసుడన
 ఘనులను విప్రులమతికి దివ్యుడన శ్రీ తను బోషించిన నందుని సుతుడన
 మునులు పరమాత్ము డీతండ్రి యన శ్రీ దన బంధుజనుల ప్రేమరూపు డన
 ఖలులపాలి కాలానల జ్వాలన శ్రీ చెలులగువారికి ప్రాణత్యుక్తవన
 యల సురపాలికి శ్రీ రమేశుడన శ్రీ తలపున గురులకు గురువను డిత డన
 అల రంగమధ్యమున దాను జేర శ్రీ ఖలుడు కంసు డని యెల్ల విని వడకె
 జనమండలంబు గని రా విష్ణుల శ్రీ ఘనులు వీరు వసుదేవుని సుతు లట
 వనజధవు ప్రార్థనముల బుట్టిరట శ్రీ మునుల కథయంబు గూర్తు రట వీరు
 యోగమూర్తులట భూమిని జనించి శ్రీ భోగ మదయతుల బారి గొందు రట
 భాగవతజనుల పరిపోషించియు శ్రీ నోగు గననీక మోదమును బొందు
 గూరుతు రట మన కనులు సార్థకము శ్రీ మేర మన జహ్మ లివియు భవ్యములు
 సారములు దెలియు మనహాలు ధన్యమె శ్రీ నారద నినుతుడు నారామబుండు
 వీరి కృమంబులుగా ధర విహార శ్రీ మారసిరి వీరిచరిత మహితసుధ
 కనుల జిహ్వాలను మనముల భోజ్యము శ్రీ గని నారము మన మెల్లపుణ్యలము
 దునిమెను పూతన యనుదాని శిశుల శ్రీ దనుజుని గూల్చెను గాలి నటులనే
 మనువు బాపె బకు నఘుని యా విధమె శ్రీ మనుట మలపె నా వత్సరక్కసుని
 యమున కాళియుని వెడలించె నంత శ్రీ భ్రమ బాపె దావదహానమును మ్రింగి
 తమవారి గోపకుల రక్షించెను శ్రీ సనుమతిని గనని యిందుప్రేమ రడచె
 గిరి నెత్తె కేశివ్యోముల హరించె శ్రీ తరుణుల గోపక సతుల కోరికల
 పరిభూషించెను మాధవుడు నిజము శ్రీ దురిత ముడుగు నీ కృష్ణుడన్నుతిని

∴ శ్రీకృష్ణ బల రాములు చాణూరముష్టికులను వధించుట :-
 నని రహస్యమున జను లాడుచుండగను శ్రీ ఘనుల దరిజేరి చాణూరుం డనె
 వినుడు గోపబాలురు వీరు లనగ శ్రీ జను లాడ వనిని గోవుల మేపుచు
 సాముల నేర్పియు గొందరిని దునిమి శ్రీ భూమి ప్రఖ్యాతి పరగుటచే మా
 భూమిపాలకుడు మీతేవ గనగ శ్రీ నీ మల్లరంగమును ధనుర్భాగ

మాను గూర్చి మిమ్మా లిలువ సంపించె శ జరులు చూడ నీ మల్లరంగమును
 మనము బోరాడ దగును నాశక్తి శ వివ జెప్పవలయు నాకు ధర్మమది
 జనసత్సంగము గలనా ? నీకును శ నవకు గురువు నీసామును నేర్వగ
 దవులునునా ? పోర్త నమ్మతిఁ గలనా శ సవుగు కళలంబూ లేను వంగంబులు
 పటిమ కలయినా ? భూమకు డానన శ దిటవులు గలనా ? పంచెముల నాడ
 ఁటు గనమ నాదును ప్పి నజ్జి బూ శ పటలాడు నేర్పకీలమో గాక
 ఁటు వందు యమని చేతికండ బూ శ యటు బోల్చదగును నాచేతి పోటు
 దినుట దో గనై నన్న మెపవులయె శ యనకు బాలుడవు గానొప్పు గనియు
 భువదవు బలమున గజమున దుఃఖితి శ నను గర్వోబున గూడినవాడవు
 నిను బాలు దనగరాదు నూగుడవొ శ నను మారుకొనగ జనపతి యలరగ
 దల ఛంది చేసి సిద్ధమ్ము గన్నూ శ తలకందిమున్న తొలగుం డిరువురు
 ఇలను బ్రేమకు మీకగును నిట నడవ శ దెలిసితికే యన కృష్ణు డిట్లనియె
 తలఁపు బలియుగ నుల్లుగు మీరలు శ తొకక నిలుచుట మాతరం బెటుల
 నిలలా గురుడు మను నివి నేర్పకేడు శ చలగుటయె సామలను నభ్యసించు
 తలపు లేదు మా కది నోలుతనండి శ నలచునదెగాని మీజనపాలుడు
 నలరు గన డిడు మా నేర్పుచండ శ మలరు జనుల కగునట్లు గూర్చంగ
 వలను గనడమే కాకన జెల్లున శ తెలిపెనను వివము మా సత్సంగులు
 మిము విడిచిదిలి వయ్య మాశక్తి శ మము వినినారలు మీకు స్పష్టముగ
 క్రమము జెలుప మేలముగాదు మీతో శ సమబలము గలరు నీవు ముష్టిగడు
 నను నీతోడ మాయన్నతోడ శ బూని నారెండు గాదనము విధిని
 నీవు దెలిపెదవు మేము నేర్తుమదె శ నీవు మానములు నీయట్ల మాకు
 భూవరుడు గనని మోదలోకమున శ మావలని నేత పటు లంచెదరో
 నావిని చాణూరుం డనె బామముడి శ నీ వివేక మిదె నచ్చె మనమునకు
 నే విఖ్యాతుడ సత్కుల గుణస్వ శ భావుడ సత్కర్మాభి రతుండను
 నీవు మీవీట గోవుల గా యుచు శ పోవు లెటుగవు వీరుల వివార
 మును యవి యుండని యీచాణూరుడు శ ఘువడగు రుచుని మెచ్చబోడు యా
 వనసభవుని యొక లెక్కలో గొనకు శ వనమాలిని దా నవ్వు మహాబల
 మన మీరి ననిలు తృణముగా జూచు శ వినుము వరుణు డాదిగ నట్లె చులక
 నను గేలి నేము పట్టిబలికాలి శ గన నొక గోషక బాలునకు దాను
 తొరగ నవకాశ మిచ్చెనని వింత శ దనరు పోలో నాదట్టి క్రింద

దూరవి మల్లుకు లోకమున నరుదు శ్రమిగు నాభీరబాలురు మూర్ఖులు
 పారదలచినను బ్రతుకు గలిగెడును శ్రమిశృంగార లీల లిట కెల్ల
 కూరిమిని గూర్చి మీకు బలికితిని శ్రమి దాభీరజనులు మిము గొల్వ
 ఓరి పోరేని నా వేల్పుపొంది శ్రమి బాసు దప్పరాదుర వెట్టులూర!
 చలమునను నత్తు జెనకిన తమరి శ్రమి దొంగ జలరాశి దూరంబై మీకు
 దలగి ననమందు దిగుగ దా గంగ శ్రమి లెవున ఒడ్డున ననము లివి గావు
 చెలగును గనగా కొండ దరిగాదు శ్రమి కొంకు జొరగ లేవు ననుకప్పి
 మనుజ సింహముని మలయరాదు నా శ్రమి నెమర నిలిచి చెయి జూప లేవు
 నను ననుసరించి పొడవునను జెరుగ శ్రమి ననువొంద నేను భూనాథ బారు
 గన బోవ నీను కాన జొర నీను శ్రమి నను బలమూర్తిగను దలప నీను
 ఘనమని బుద్ధుల జెప్పుగనీను శ్రమి నిను కిల్కినము చూప తర మీను
 వనజనయన! నను మార్కొను తలంపు శ్రమి నను తరముగొనక తలగు తలగు డిట
 వనమాలి ననెద వేమొ యిధుర యిది శ్రమి వననిధిని వెలయు వైకుంఠ మగునె!
 సంసారశూన్య సభ యనుకొందువో శ్రమి కంసుని సభ యిది గాంచు నాపొడుపు
 హంసడ ననెదవో! యిది నీ జీవపు శ్రమి హంస యిందుండ గాను శ్రీకృష్ణ!
 నారదు కేదాగాన మెటు వినగ శ్రమి స్నానమైన నా భుజోదిత ధ్వని
 పారజాదు మిది మల్లవిగ్రహము శ్రమి నారుల పట్టుల ప్రణామవిగ్రహము!
 తల దాచుకొన్న మానుల మనమా! శ్రమి నొలసి తిరుగ వేదాంత విధియా!
 జలశ్రేణి! నడువంగను నీ భ శ్రమి క్తుల జాడగాదు నామోల సుమ్ము
 అనుచు రోహిణి ధూమ మొలక యన శ్రమి గను తలన పొసిగ వెలయంగ
 గనగ కరము లివి దిక్కురులకైన శ్రమి ఘన భీతి నించు కరములను బోలు
 విలయ శ్రమను కోరలు నా మీసలు శ్రమి అల కాటుకకొండను తనువు నొప్ప
 నిల చలించ నాకనము తూటంద శ్రమి నలుక మల్ల సరిచియును నార్భటిన
 పలుల నూరుచును పొరుల గుండెల శ్రమి తలకుగొన వారిహృదయ భల్లుకయి
 జలజనయనుపై నడరె మల్లుకు శ్రమి అల నందసుతుడు వలువను బిగించి
 నిలిచె రంగమున భీత వలగొని శ్రమి మెల మెల్ల మెల్ల మగు భీరంబున
 వెలసి వల్లపుల వల్ల భువు హరి శ్రమి నల రొద్ర మంత కంతకు నెక్కగ
 తన భువంబులను జరచె వానివలె శ్రమి జనులు భయ మడర దాయ నడచి రా
 ఘనులు చాణూరుదును నా కృష్ణుడు శ్రమి విన భీషణంబు లగు కేకల నిడి
 కరములను గలపి కరికరి హరిహరి శ్రమి గిరిని దాకిన కైవడి గవిసియు
 ఇరువురు పరస్పరము హింస కోర్చి శ్రమి వరుస దహనంపు జ్వాలలకై నడి

విలయ మేఘములు తాఁసిల్లుటయు శ విలయాంబుధు లని పీక నొండొకటి
 కలయు మీరింగ బడ దాకుచును శ అనుక మెము బొడుచుటయు జప్పరించు
 టయు దన్నుటయును పడచరణముల శ వైపు నెఱిగి నలియంగ మొత్తుటయు
 భయము గొన కలయు రుద్రుల వలెనే శ రయ భాటిభ్రమణ సవ్యాపసవ్య
 ముల పట్టచుచు దప్పించుకొనుచు శ తలబడి వా బడి బడక తలగుచును
 నిల నెత్తివేయు పట్టుల నెత్తిన శ తలబడని పొద్దులను మి న్నెగయుచు
 యల మింట విసర దిశల లంఘించి శ యెలుగుల వెలిబుచ్చుచు హంకరించి
 కలియబడి దేహమాలు నవశయిగ శ చులుకల చులకని పోటులని దలచి
 జెట్టి పట్టులను శిరముల డీకొని శ పట్టున తొమ్మూల తట్టు గుమ్ముచును
 యట్టె డొక్కలను యెదురు పిడికిలిల శ నట్టిపడ బొడుచుచును బట్టువిడక
 మెట్టు గని హరియు మల్లుచి భూటుచి శ పట్టున బొంగి దొర్చిన తేదియు
 ముట్టె వేరిచి నొవ్వండి మల్లుండు శ యట్టె హరిని గూర్చుంగ మరి యడరి
 నేల నడిమి జానువుల నడిమినను శ కేలున కేలున మల్లుకు తనుసుడి
 మాలిమిని గూర్చి తొలగిన హరియును శ జేలుగని గనక పదముల పదముల
 కరముల కరముల గడిపి మోకాల శ సరి నడిమి పార్శ్వమున బొడువ వాడు
 కర మలిగె హరిని పెడల నరచేత శ పరువడి నడచిన ధరణి పడి పడక
 యరువడి కోపమునను పిడికిటను శ వర వక్షంబున బొడువ మూర్చిల్లి
 తెలిసి మఱి గవిసి గరుడధ్వజంబు శ యల శ్రేయయుగము మింట బోరాడి
 బలముల యుసి గనకను నేలబొరలు శ వలనున క్రిందును మీదను వారలు
 తనవుల పోటుల బడుట దాకుటల శ కన చినుప లగుచు వాపులు గ్రమ్మగ
 నను గతుల సోలి జేరి పట్టూచ్చు శ లనల జ్వాలల విధమ్మున వెలి రా
 మల్లుకు బిరిబిర నేల దిరుగు వడ శ గొల్ల పీరుండు వడిగ నదేయన
 వల్ల గూర్చె హరి తల్లడమున యా శ మల్లుకు ఖలమతి కృష్ణునిపై బడ
 హరి మింటి కెగసి వానిపై దూక శ బొరలి చాణూరు డటె చురచుర గన
 వరున బలరామ ముష్టికు లటులనె శ సరిసరి బెంగిరి జను లలరును గన
 పురమున సర్వలు వారి పోరాట శ మరసి మనమ్మల కరుణయు భయంబు
 తరమంద పొంకాంత లిట్లునును శ పరిపరి లలనలు బలుక దొడంగిరి
 మంచి కుమారుల ఉసుమకోమలుల శ వంచింపగ బిలిపించె కంసురకు
 మించి గేన బోడు కీడ పొంచు గొను శ అంచుకుల మల్లుతొ బెనగించెన
 గుమికొన్న నభను పెద్ద లొకరైన శ శ్రీమముగా దనరె కిశోరదేహుల
 సమ మంజులంబు గను పసివారలు శ విమల బుద్ధులను జంపింప దేగున

యు జత్తురే యమృత దేహముల శ కూరిమిని ముదము గూర్చ జెరిగి రా
 హరసాక్షి నందుని యశోద శ మేర గని జెంచె వీరులు వీరల
 లనలార ! యీ నవ మోహనాంగు శ వలచి గోపికలు వరునిగ బడసిరి
 తొలి నోము లెటులా మన కవి తెలియవై శ యల మరిజన్మల మనము మరిబుట్ట
 పలసిన యా నోములను నోముదము శ తలపున గోర్కెల పొసగించు నితడు
 పనిత మాధవుని యధరమున సుధను శ దనివి తీర దా గోలునట ముని
 మనకబ్బులు గడ యా వేణుజన్మ శ మును నెత్తియుంట మోహము దొలగునె
 మోహన రూపుడు శ్రీహరి యితండు శ ఆహవప్రియుండు దోహల ప్రియుండు
 దోహన ధేవు భక్తజనులకు శ దేహము సీలము గల వనమాలియె
 మనము బృందావనమున నే పగిది శ జనన మందినను నీతని గాంతుమె
 మనము పశుధము ముక్తి యజచేత శ కనియుందుము గడ యదె వివతి గనుడు
 గోపాలకృష్ణు డీ ఘనని గూడి శ గోపాలు కెంత భాగ్య మందునుదొ
 గోపాలన సమయంబున తోడున శ దోవు గోపబాలురును దాదొల్లి
 యా కమలేక్షణ వదన కమలమున శ నా కమల బంధువులు దోవుచుంట
 నీ కంసుడు మల్లుల వారి తోడ శ నీకరణిని బోరు గల్పించిఁబట్టి
 సమయమున దోచి నట్టి శ్రీమవలన శ శ్రీమము దెలియ నయె స్వేదం బదిగా
 సుమబోధులార ! జూడడె దివ్యుల శ శ్రీమ జాప తాను శ్రీమగను లీలల
 ఘను లాశభ గూడిన వారి కొంత శ నోరు పాపంబు భక్తియు వలుకరు
 ఘను లనగ రాదు దోషముల నెఱిగి శ విన జెప్పకున్న యూరుకున్న నై
 నను యెరుగకున్న గాన యీశభను శ ఘనమతులు గారు వీరలు కంసుని
 భయమున బలుకరు గాని యావనజ శ నయకుడ ! గెలుపున వీరి పవిత్రుల
 దయను వినుతి గని దొలగించు సఘము శ భయమున జెనునే జనపతి యనుచును
 పనిత లిటు లనుచు విజయమోదమును శ కనకచేలుడగు శ్రీకృష్ణ పరము
 గను బలుకుచున్న తరుణంబుననే శ గనిరి వడిని మల్లరను దుసుముటకు
 మొల పట్టిలను బట్టి పైకెత్తి శ పలువలార ! యిక బడుడు పుడమి నని
 పలరులు తమ వారలకు సుజనులకు శ గలిగింప గోరి యెల్ల యొనర్చగ
 భృతి సెడి మల్లురు లోబడగానే శ యతివరదులు బలరామును హరియును
 మతి వెలయ ముష్టికుల చాణూరుల శ గత జీవులుగా బుడమిని మోదిరి
 బుడ బుడ రక్తము నానామఘముల శ వెడల గ్రక్కుచును విడిచి రనిలముల
 వీడి బరచిన యా కూటుని బలభదురీకు శ ముష్టిని వానిని శిర మడచెను
 హరిపై తొనల శిలు లడర నల్ల శ లొరిగొని రచ్చల జనులు స్తబ్ధులుగ

నరసి లక్ష్మణుల మల్లులు బారికి శ హరి విక్రమించె నా హరివలెనే
ముదమున సభ్యులు కృష్ణు నుకించిరి శ పదముల నందెలు మోము నా హరియ
కదియవచ్చె కంసుని నచటివారు శ బెరుస కలలెల కలకలం బెంగ

—: శ్రీకృష్ణుండు కంసుని వధించుట:—

జననతి మంత్రుల గని యా గొల్లల శ దునుమాడు ద్రొబ్బుకు నా యెదుర నుం
జనక వసుదేవులను బడ గెడవుకు శ గనగ నందునటె మట్ట మందింపు
డని పలుకు నంత విడి బెంచు నడక శ దనవెంట రాము డట్లె యదరు గన
గన మంచె నున్న కంసు న్నశంసుని శ ఘన మదగబాబు గూర్పు మృగరాజు
పగిది సనయంగ వచ్చు కృష్ణు శ జగి ధీరత గని జరులు వీరు డన
తగ నెదురు నడచె ఖడ్గము దా గొన శ యెగసి బట్టె నారని వనజాక్షుడు
గరుడుడు భుజగము నొడిసి పట్టినటు శ కరమున కేకెల్ల ముడిబట్టి ఎడమ
పదునడివి ద్రొబ్బె హాళి మకుటాపు శ వర రత్నమౌక్తికములు కల్పాంత
మున ధరణివాళిలు తారలను బోల శ గరు నతడు భయమునను నెపుడో విడిచె
తన బొందెనన్న జీవయంబు వనజ శ నయను డా తనువును నీడ్చెను
సింహము గడమును నీడ్చిన విధంబు శ సింహాకృతి తా ముందున్న వర
సింహ రూపమున నీతని నిచ్చుకు శ సంహరించె నని సురలు విచరించి
వరసుని మ్రొక్కులు పెల్ల త్వర గనగ శ వారిచేత బారి యుటలు నా కంసుకు
కరము నెల్లపుడు తిరుగుట గుడుచుట శ వరయుట నిద్రకు గూరుట దానను
హరినె లెలచుటలు హరినే జెందెను శ నరవర! యఃఘులె హరి నెటు దలచిన
పరమ కుతుకమున నారదుడు తనదు శ కరతాళముల ధ్వనిజేసి యాట
పరమున పదముల చిందందిము నొక శ వరగీతంబును గాన మొరెన్చెను
నరవర! యటు హరి కంసుని జంపిన శ మరుతర కోధమునను సోదరులగు
వారు న్యగోధ గహ్వరును మొదలు శ మీరు కోపముల గోపాలు డొకడు
వీరుడగు కంసుని మా యన్నను శ భారుణిని యిచ్చి జంపినా రార!
రా రండని సాయుధులునై జట్ట శ వారిని ధీరుడు సంకర్షణుండు
గని యొక పరిఘును నట నున్నదాని శ గొని యడ్డి నందరిని తలలు జరియ
డన భీరంబు శాంతి నందించె శ గనిరి ముద్దం బా దేవకీసుతులు
జనవర! దివి హర, సురేంద్ర, యజులును శ ఘనులైన సురగణములును మాను
డనర నిలిచి వారల కుసుమవర్ష శ మున ముంచి బాగడికలు తూర్వధ్వనుల
నారదుం డట్లె యాడుచు బడ లవి శ జారుచుండ శ్రీ కృష్ణ! కంపహర!

నీరజభవసుత ! నిత్యానందా ! శ ధారుణి భారము డింప లీలలా
 మేర వెలయింప బుట్టిన మాయా శ దూరా ! నారాయణ భ క్తవరద !
 పాపము శమింప నీ భోజరాజ శ నీ పదంబు గనె నిజము పాపులను
 నీ పరధ్యానమున గూరిరేని శ దార బోని సద్గతి నీ విత్తువు
 యింకముందు సాగింతు వెందరినో శ పంకజనాభా ! పరమకల్యాణ !
 యని బొగడ శర్వదివిజలు నెలవులు శ గనినీ నారదుడు బ్రహ్మచు దరిసెను
 వనితలు గంసుని మరణంబు వినగ శ కనుల కన్నీరు గార సదనముల
 విడిచి యొడళ్ళను మరచి యేడ్చుచును శ వడి కంసునిపై బడి మూర్ఖుల బడి
 ఎడ ద వ్వేగితే ! పుడమి మము విడిచి శ మెడల సూత్రహారము లూడ నకట !
 పెడ దిరిగ ముదము మాకు గతి యేది ? శ యొడముడా ! విడువజేసె మము వాత్ర
 ఫలము చెడ్డ దయె గోపాల సింహు శ డలుక గొని గజము కరణి నిను జంప
 యల దేవకి తనయుడు నీకు వజ్ర శ వలె భీరుడయి కొండ వడి గూల్చి
 యాదవేశాల్చి నిను దీవి వలెను శ యోధస్సూక్తిని ముంచెగా నాధ !
 మాధవానిలము తరువువలె ద్రోబ్బె శ మేదిన్ బడగ మా కేటి బ్రతుకు
 భూతముల కెగు సేయు ద్రోహునకు శ నేతెరగున శుభ మమరదని తెలిసి
 భూతి జెడితివే ! యీ భూతములే శ యీ తరుణంబున ప్రతిఫలము గుడిచె
 నని యేడ్చుచున్న వారి శాంతి గన శ వనజనాభుడు పలికి సంస్కార
 మును గూర్చు డింక వీరి కందరికి శ ననుచు మోదమున తీవరము గనుచు
 జననీ జనకుల గన సుత్యహించి శ విషయదీప్తి జెలువార హ్వరాశ్రు
 లను తలిదండ్రుల చరణముల దడుప శ జను లెల్ల నలర జేరి వారిని
 మును ముందె శంకలను బాసినట్టి శ ఘనుల పుణ్యలను పదముల ముక్కిరి
 రామకృష్ణు లా ధన్యుల సాగిల శ భూమి నందవల సనందనాదుల
 నేమముల నేలు మహనీయు లనుచు శ నా మంజుమతీలు మాను లయి యుండ
 జన సమ్మోహన మూర్తి వెన్నుండు శ దన మాయ వారి ప్రకృతి సుతు లనియె
 గనెదరు గా కని డలపరూఢి గన శ ననె నిటుల నెన్న గలయ ముదంబున
 కన్నట్టి జనని జనకులు యిదే మీ శ చిన్నికుమారుల కన్నుల గాంచుడు
 ఇన్ని నాళ్లు మిము సేవించు నోము శ మున్ను నోమలేకున్కి నిజ మమ్మ !
 మము గంటి రంతె గాని మా బాల్య శ క్రమముల పొ గండాది వయస్సుల
 విమల రక్ష క్షణ లాలింపుల శ మము మీరు గనుట యనుకలమి గనము
 మునుపటి తపముల ఫలము లుండవలె శ జననీజనకుల సేవింప నయ్య !
 వినుడు మా భాగ్య మింకే యున్నది శ ఘనులార ! దైవయోగ మ్మిటులుండె

మా తనువు మూల మన మీరె గారె శ్రీమాలా! మా పిత! యని మి మ్మిష్టకు
 వాతకరాసులు భస్మములు గాగ శ్రీ నీ తరుణంబున నైన గంటిమో
 ఎవడు జననీ జనకుల సుత గురుల శ్రీ నవల దార వృక్ష విప్ర ప్రభృతుల
 దవిలి పోషింప వీరి గనకున్న శ్రీ భవము వృథ యితకు జీవన్మృత్యుండు
 వరము గనకు వా దాత్మవంచకుడు శ్రీ నిరయము దప్పురు యట్టి కష్టనకు
 వరమతులారా! మా పూజ్య లరయ శ్రీ ధర మీరు గారె? యాదరణ గూర్చు
 నరుదెంచినార మీదె సరస గంటి శ్రీ మరయు డిక మమ్ము మీ పుత్రులమో
 చిరకాలమునను మిము జూడ గలిగె శ్రీ కరుణ వినవలయు మాకొరకు మీరు
 భర మందితీతా పెక్కు దుఃఖముల శ్రీ తలమందుటె గాకను చెరసాలను
 పరిభవము నందితిరి కంసువలని శ్రీ నిరతర శంకయ భయ క్షేమముల
 మురిపెమును గనకు యా దుష్టుడును శ్రీ సరకు నేయండు మిము సుగ్రీసేను
 పరితాపమ్మున మీతోడు గూర్చె శ్రీ కరము కూర్చులను పారించు శ్రీ క్రిని
 పరమందు పరుల మగు మేము నింత శ్రీ వరుస గనువరకు మీ దరిని జేసు
 టరణుని తప్పిదమును మన్నింపుడు శ్రీ చరణములు మీవి మా తల నిల్పుడు
 అనుచు లేచు కరములను వారిపదము శ్రీ లను విడువ నేరకున్న యవ్వారి
 గనుచు పారివాక్యముల నలరు గనుచు శ్రీ కని రంకములను వారి నిలుపంగ
 కనుల వానంద భార లొలుకంగ శ్రీ తనయుల శిరముల దడిపిరి ముదమున
 జననాథ! యుగ్రీసేను నటుకూర్చి శ్రీ మనుజునింహుండు మాధవుఁ డిటు లనె
 విను మో తాతా! యీ భూమిశెల్ల శ్రీ జననాథుండవు నీవే భరింపుము
 గను మాదిరమును యదువృష్టులాది శ్రీ గను సేవించును యయాతి తలపున
 గన యదువంశుల జననాథ! పట్ట శ్రీ మును గాడెఱుంగు దీవన్మి మొక్కుచు
 జనవరు లెల్లను నీ కరి నిడగా శ్రీ ఘనత మెఱయ నేలగను మాతోడు
 జను మెలగ నీవే పూజ్యుడవు మాకు శ్రీ ననుచు యొప్పించి యటు గూర్చెదలంచి

:-శ్రీకృష్ణుండు దేవకీవసుదేవుల చెఱి మాన్చి యుగ్రీసేనునికిఁ బట్టంబు గట్టుట:-

నిను జెన్నుండు జనవరునిగ గూర్చుట శ్రీ ఘన సీతీతత్వపాలకు డితిధని
 జనులు గొవియాడె జనుకుండు మెచ్చ శ్రీ జనని యలచిగా ముఖులు ఘుద మంద
 గవ భర్తృతత్వండు ఉగ్రీసేనుండు శ్రీ దిననాథులే జై పాతించెను
 వనజనాథు లేన మనుమనిగ వడయు శ్రీ ముని సుకృత ఫలము పొప్ప దెట్టివో
 జనవరా! కంసుభయమున పారిన శ్రీ తనవారి నెల్లరకు నిమ్ము లిచ్చి
 తను వృద్ధనమ్ముతిని మెలగుదు పనె శ్రీ గనిది మోదముల పురవాసులెల్ల

తనసన్నిధి నెడబాయకుండు నా శ్రీ తని యాతని పతిఁగ రామకృష్ణులును
మతి పెంపొందిన ప్రీతి గాంచి రా శ్రీ యతిని కరమ్ముల జూపి మ్రొక్కుచును
నందయశోదలు వారు నానంద శ్రీ మందిరి గోవిందుని తమకొడు కను
చుండు రీవరకు నిజము సందియము శ్రీ డెంద మందుండె నది దొలగి యిప్పుడు
నంద సుతుఁ డగునె బ్రహ్మాండనిలయు శ్రీ డందమించె నేలీల నిజం బని
తందరను గనక వినుతించి రట్టై శ్రీ మందహాసమున వారి దరిఁ జేరి
హరి బలికె వారు హర్షాఘ్రోహాఘ్ర శ్రీ సరణి సరయ మెల్లన వల్ల గనుచు
మా జననీజనకు లైతిరి భాగ్యము శ్రీ ఈ జగద్వినుతి మీపాల స్థిరము
మా జననీ జనకులను మిగుల మీరు శ్రీ యోజ నరసి రక్షించి మనిచితిరి
కనినారు కడుపునను వీరు మమ్ము శ్రీ గనుల గన్నారు మము మనిపినారు
వినుడు మీము మరువరాదుగా మాకు శ్రీ గొనుడు మ్రొక్కు లివె మందను జేరుడు
ఇందు పనులన్ని దీర మీచెంత శ్రీ కుందు మాయంప వత్తుమని బహుశ
మందు కాన్కలను మరియు గోపకుల శ్రీ కండరికి నిచ్చి వేసెల్ల కంచె
వారును వనమాలిని నెడను నిల్చి శ్రీ శేరి నెలవును నిరంతరము నా
నీరజ నయనుని బలభద్రుని నెవు శ్రీ దారసి మనముల దివ్యులే యనుచు
తలచు చుండు రవ్వారి చర్యలను శ్రీ నలరు నమయముల నెల్ల తగుణముల
తలచె వసుదేవు డాతని తనయుల శ్రీ యల నుపనయనమ్ముల గూర్చ బిల్వ
బనిచె గర్గాది భూసురోత్తముల శ్రీ వనరుహ నయనుల నటు జేసి వారి
జననాదు లెఱుంగ మునుకొనుట ముందె శ్రీ కని వినియుండుట జగతి కీర్తించె
ఘనమైన దక్షిణలను గోవులను శ్రీ కనకరత్న వస్త్రాది యన్నముల
మును జననకాలమున తల వుంచిన శ్రీ యనువున గోచయములను ద్విజ తతికి
వసుదేవు డొసగె బ్రహ్మచర్యమున శ్రీ వసువులాది దివ్యులును హరి రాము
వెన నుతించి రవ్వారి మహత్వము శ్రీ దెసలన్ని వెలసె ద్విజులైరి వారు
ముదమున వేదము పఠింప గురువుల శ్రీ సదన పరిసేవ కుదురంద వలయు
ఇదె తరుణ మనుచు నా యదువీరులు శ్రీ మది నెంచిరి గురులయ్యు గురువునఁ
గనగ వారణాసిని విభవరాళి శ్రీ ననయము పాపనివారణ రాశిగ
మును లరుగు తలము శివుడున్న నెలవు శ్రీ ననుకూల మొంచి యాతీరంబున
పొనరున యవంతిపుర నివాసియును శ్రీ విన శకల విద్యలను వెలయు వాని
ఘనుని సుగుణ సమృత్తుని ప్రజ్ఞాను శ్రీ వినయ ధురీణుని నాందీపుండను
మునివరుని శేరి మ్రొక్కి నేనింప శ్రీ గనె నతడు వీరు మహానీయు లనుచు
తనను తోక వర్తనమున గురునిగ శ్రీ తనవద్ద నేర్వ వచ్చినా రనుచు

మును మిడి వేదములను వేదాంగము శ్రుతములను ధనుర్వేదమును
 విను మింక తండ్రి ధర్మశాస్త్రముల శ్రుతనాథుల నీతులను భైషజ్య
 మును నాది సకల విద్య లెల్లను శ్రీ మహమునకు దోచినట్టి చందమున
 దినముల కరువది నాల్గిది నన్నియు శ్రీ ఘనులు నేర్చి కొక్కట దినవరుసల
 పఠనాథ ! గురుల కెల్లను గురుడగు శ్రీ పరిసిజనేతుక్రిమి గురు లఘుభేదము
 లరయ నీని మహనీయుం డ్బుల శ్రీ వర సురాది హితమునుచు దా నేర్చి
 గురుహిత చర్యల పరమునందే తీవరము సుఖతరము పరమ నిధానము
 అటుల నా రామకృష్ణులు విద్యల శ్రీ షటుతర శక్తిని నేర్చిన వారిని
 దిటవు నంది మహనీయతలను విని శ్రీ ఇటు బలిక పరమపురుషులు వీరని
 మీరు పుణ్యధాముల గంటినిగా శ్రీ సారమగు విద్య లన్ని నేర్పితిరి
 కూరిమి గలజేనియు నాపుతుక్రిమి శ్రీ వారి మునిగ నా ప్రభాసమందున
 తిరిగి మాయముగ వెలికి రాకుండ శ్రీ వర బలయుతులకు మీకు సాధ్యమగు
 గురునకు పుత్రుని డక్షిణ నొసంగి శ్రీ కరము మీయశము నింపుడు భూమిని
 గురులకు బ్రీతియు నగు శిష్యులెల్ల శ్రీ సురుచిరైశ్వర్య బల మహిమ గండు
 వర మిడియ నాకు మీకు జయమగును శ్రీ వరుస గొను డనగ వారు వెంబడినె
 సాగరుని కేరి చయ్యనను మొక్కి శ్రీ మా గురుతనయుడు వారిని మునిగియు
 వేగమున నదిని నను జేయుండు శ్రీ అగడము గూర్చి తేనియు పూర్వము
 గనెదవు శ్రీరాముని నాటివలెనె శ్రీ నన సాగరుడనె యయలార ! యతని
 గొనె పెద్ద యలయు నందున దనుజుడు శ్రీ ఘన మదమున నాబాలుని మ్రింగెను
 ఘను డట వానిని యని త్రోవ దెలుప శ్రీ గని కాంచి రతని పంచజయం డన
 దునిమి వాని హరి యొక్క శరంబున శ్రీ గనెను వానియుదరమును శోధించి
 తమ గురుని సుతుం డందు లేకుంట శ్రీ కృమమున శమముం డతని గొనె నేమొ
 విమల మార్గమున బోయి యడుగుదము శ్రీ సమమతి నిడునని దనుజుని దేహజ
 మైన శంఖమును హరి గొనుచు నేగి శ్రీ వైన వెరిగింప శంఖము నూదిన
 మానవు డెవండో ! మన పురము వెలివి శ్రీ మానవాపసార్వరత గర్వింబె
 వాని దునిమెదను గాకని శమనుడు శ్రీ దాను దోష దహనునివలె మించియు
 పూనిన బ్రజ్జ్వల మూర్తియై కేరె శ్రీ మానవాతీతు మానాతిమాను
 ధ్యాన పరిష్కృత హృదయ నివాసుని శ్రీ మా నాథు హృక్ష కేమని కేశవు
 మానసియమతి నభిమాన ముడిగి శ్రీ దీనశరణ్యా ! దేవజనార్దన !
 మానితసుందర ! రీలామానుష శ్రీ మూర్తి ! శ్రీహరీ ! నీ వని యెరిగితి
 నా పూజ గొనుము నను మున్నింపుము శ్రీ వీపని గలిగెను ! నిట నీరశయు

నాపుణ్యఫలమే నిను గొనివచ్చెను శ్రీ వీ పని సేయఁగ నన్ను నియమించి
 యని వదింప నా యముని కరుణ గని శ్రీ వినుము పితృపతి ! నీకు దెలుపంగ
 ననుకూల ముండి రాక నందితిని శ్రీ ఘనఁడు సాందీపముని మాకు గురుఁడు
 అతని తనయు పంచజనుడు మ్రొంగెను శ్రీ నతఁడు నాచేతఁ జచ్చె నెదిరించి
 యతని తనువునను గనక నిన్నడిగి శ్రీ మతి మెచ్చు గురుని నతి నిడుడు మనుచు
 యతి వడిని వచ్చితిని వాని నిమ్మా శ్రీ సతతము ధర్మమునను నిలువుచుయ్య
 యన వీడె గొనుడు అని యెప్పుగించి శ్రీ మునివినుతుని మరి యర్చన సలిపిన
 వనజ నయచు డా దురన దమచుని శ్రీ వినయనిధిని గరుణించి నిలువుచును
 గురుసుతుని గొనుచు యోగమార్గమున శ్రీ పరమహర్షమున గురుని నన్నిధిని
 వరుస గని జేరి దక్షిణ గొనుచుని శ్రీ కరముల శిగమున జీర్చి పుత్రుని
 పరమ ప్రీతి గన యొప్పుగించి యా శ్రీ గురు పత్నికీ నింపున సాగిల్లిరి
 పరమనుచు సుతుని గని శ్రీహర్షి శ్రీ పరము దనంతుండని యెంచి వినుతి
 కరము మోక్షవిద్యను గూర్చి బాగడి శ్రీ పరమవిజ్ఞాన నిధులు మీ రనుచు
 దీనింప నింక నేమి యడుగు మన శ్రీ సావనమూర్తి ! యేమియును కొతుకు
 లేక మనమ్మున మీ ధ్యాన సుతియె శ్రీ సావకాశమున నిలువుదు నంచని
 మే లందెద రిక యశమున మెలగెద శ్రీ రోలి సాభాగ్యములు మీకు వెలయు
 చాలందు వృద్ధి మోదములు పెక్కు శ్రీ వాలాయమందు మ మ్మెద నిలువుడు
 యనుచు మరి మరియు దీవించి పంచ శ్రీ వనరుహనేత్రుడు బలభద్రుండును
 కనక రథమక్కి మధురను జేరిరి శ్రీ గనిరి బంధువుల వారంద రలర
 విన జెప్పె వారలకు తమనేర్పుట శ్రీ ఘనత పాంచజన్యము తా నొందుట
 విని రవ్వారలు యద్భుతం బనిరి శ్రీ వసుదేవు డలరె దేవకి యట్లనె
 జనవరా ! యొక్క దినమున కృష్ణుడు శ్రీ తనమనంబునను దలచె ప్రేమలై
 తనరగ జననీ జనకుల మిక్కిలి శ్రీ యనప్రీతికరుల నంద యశోదల
 తనసఖుల గోవవరుల యావనిత శ్రీ లను వారలెట్లు సుఖమున నుండిరొ !
 విన బోలు ననుచు తా నచట బోవ శ్రీ ననువు తగదనుచు నంచెగా వలయు
 మరి బరికించెను వారి క్షేమముల శ్రీ గతి విచారింప తాలిమిని పెంపు
 న్నతి గూర్చ మంచి నేర్పని బంపి శ్రీ యతివల తాపము బాపి ముదంబున

-: శ్రీకృష్ణుండు గోపకాంతల చెంతకు నుద్ధవునిఁ బంపుట :-

గని తన్ను గనని యునికికి బెదరమి శ్రీ వనిత లొప్పుగా చేతునం చనుచు
 ఘనుని నుద్ధవుని బుద్ధిగురుసముని శ్రీ దనయందు భక్తి మునుకొన్నవాని

నేను వెంట నెల్లడు నెడబాటు గనని శ్రీ వివయ వివేకుని గాంచి యిటు బలిక
 వినుమో! యడ్డం! నీవు నా మంత్రీ శ్రీ వసఘూడిపు నిన్ను వినిపితు నొకటి
 పోయి రావలయు మందకు నందుని శ్రీ దాయవలయు మన కుశలము వచించి
 నేయ మొప్ప వారల క్షేమమెరిగి శ్రీ న్యాయమున పతుల తాపము మలపుము
 నీ యనువు మంచినది దోచె నాకు శ్రీ నా యనగు సఖుడ వగుటజెప్పి తని
 నను వారు పరముడని నమ్మి బోతు శ్రీ ఘను లవ్వారిని మరువను నెప్పుడు
 మునులు హరి నెట్లు ధ్యానింతురొ నను శ్రీ వనిత లెట్లు దలపోతల నుందురు
 వినిజెప్పవారి మెల్ల న నేకత శ్రీ గని వత్తుననుము కాపంబు డిందు
 గనవలె వారలు యెంత తపింతురొ శ్రీ నను గనని దివము లే యుగంబులుగ
 దలనురు వలపుల వనముల దొలగరు శ్రీ కిలకిలల గూర్పు వాని నా పలుకు
 లల రట్టిడగ ముదమున మెలగుచు శ్రీ చెలగునను మించ చెప్ప తగుదు వన
 విని యడ్డపుండు నతి నీడి యానతి శ్రీ మునుకొన కనకపు రథ మెక్కి గదలి
 ఇను డస్తమించుటకు ముందు గోవు శ్రీ లును మందజేసు ధూళి తను గ్రమ్మి
 గనె వ్రేలెను నందు మందిరము శ్రీ నను జొచ్చె నందు దానందంబున
 గని కాగిలించి పూజ లందించి శ్రీ మనము కాంతి తనమెద్ది గనజేసి
 భువత గోక్షీర మంజులాన్నముల శ్రీ మొనరున భుజింప గూర్చి మార్గమున
 గనిన యాయాసమును బాపి పీతమున గూర్చుండగఁ జేసి ముదంబున
 తన యంతిచెంత గని నిలువ నొక్క శ్రీ యెనరై న పీతమున తాఁ జేరియు
 కనుల నానందమున దొరగుచున్న శ్రీ వసధారల దనయొడలు దడియ నన
 భునుడగు నుద్ధవునకు ప్రియధ్వనకు శ్రీ వినయానందుడు నందగోపకుడు
 అయ్యా! నేనుమె యుగ్రీసేనునకు శ్రీ నెయ్య డైన వసుదేవుండు కుశలమ
 ఆ య్యవిదాతలకంబు దేవకీ శ్రీ చయ్యన మోదం బబ్బి యున్నదే!
 మా పాల నున్న రోహిణీదేవి శ్రీ ఏవున ప్రేమదము నంది యున్నదే!
 ఆ పాపచిత్తుడైన మత్తతన శ్రీ ప్రాఫందిన కంసుండు దీరగా
 జా' వృద్ధునిరుల భద్రము దవరునొ శ్రీ ప్రావును విడరా రామకృష్ణు లా
 నందము గాంతురై మమ్ము డల్కతువా శ్రీ డెందఘులు మాని తమయందె నుండు
 చండ కూడుదురై ముందు జా వీట శ్రీ ముండనున్న హిత ముందిరి దలతురై!
 గోవుల దలంపు నని మెలంగుటలు శ్రీ పావనచర్యులు యమునాతీరము
 లావన తిరువుల దా మెలంగుటయు శ్రీ ఆ వరమతు లన విందువె వచింపు
 ఆ వసన వయసు నింక మా జన్మ శ్రీ నే నలమున నై నమది గాంతు మొక్క
 ఆ కలంక రహితమువదనులన్న మా కన్నలు వసల మింతుగాంతుమే!

మాకు వారిరాకను వినిపింతురే శ్రీ జోక మిముం గనిన వారి వివరింపు
 మనుచు కనుల నీ రాపక డగ్గతి శ్రీ కను గాన హరిని రాముని ముందున
 నొనరించిన పనులెన్నో వచించును శ్రీ తనరాణి యశోదయు నట్లే బలుకు
 తను గాంచి యుద్ధపుడు వారిశాంతి శ్రీ గని యూరడించుచు చిరునవ్వును
 దనర వారి కది గూర్చ బలికె నిటు శ్రీ ఘనులు మిము జేసుమరుగాక వేగ
 వనరు నందకుడు జననీజనకుల శ్రీ విన బల్కుచుండు నేమాటనైన
 గన దల వుందురు విచుడు నెమ్మదిని శ్రీ వనజ నయనండు వేగ వచ్చుటకె
 యొనరు గల్పించి మిము జెప్ప నన్ను శ్రీ బనిచె ముందు గన నింతలో వచ్చు
 వనమాలి యైన హరి యతడు సుమ్ము శ్రీ తను దలచువాని దయ జూతు నంచు
 బలుకడే ఖలుల బాలియింప బుట్టె శ్రీ నల పన్నాపతి యీలీల దాను
 నిలకు భారంబు దొలగింఁగోరి శ్రీ జలజ సంభవుని ప్రార్థన నంచును
 అలనాడు గడ్గ డన విని ముంటివి శ్రీ దలపున నుంచితె విన్న మొప్పుటికి
 తులువ కంసు జంపుట యెఁచి కగుచు శ్రీ నలనాడు గిరిని నిలిపి దనగేల
 పూతనను దునుము టాది యన్నియు శ్రీ స్థితల ముగే గాడె మాధవుని
 సేతె లన్నియును మహాప్రసాదము శ్రీ లాతరంబు విన సత్యవృత్తులు
 ఆదిమూర్తి యా యనువల్లభుండు శ్రీ నీదగు తపంబు పెంపున నిందున
 మోదమును మీకు గూర్చ వసించెను శ్రీ ఆదరించు దన భ్యాన సమగుల
 పరమ హంసరూపగుడు స్వయంభువు శ్రీ నిరతుడు సత్యస్వమూర్తి యాధ్యుడు
 నిరయదూరుండు నగు తను స్మృతాను శ్రీ కరము ముక్తిని ప సర్వహక్కియై
 కర్మఫలదాత తా నిష్కర్మయు శ్రీ మృత్యుమెరుంగుడు రతని తపంబున
 నిర్మలచిత్తులు నీవరము గాంచి శ్రీ సర్వముల గూడె నాడె మీసంతు
 లను గోపగురుల నొక్కట చిక్కునె శ్రీ తగ నక్కజంబుగను భక్తి జిక్కు
 నగధరుడు నాగ వరదుడు నగు గా శ్రీ నగపరచె గదా యమ్మ యశోదా
 జగనండు జగములన్ని మోగవంచు శ్రీ ఖగవాహనుండు పరవశమాడగును
 పగతురు నెమ్మురు బంధుల్లునాగను శ్రీ జగదీశునకును భేదము లేదే !
 వగల దొలగి నుతియింప సన్నిధిని శ్రీ నిగ నిగ లాకుచు నందను వీరడు
 సుగుణుల చెంగట యవగుణుల దూరు శ్రీ డగు నీలాంగుడు నిజము శ్రీహరియై
 అని తెలిపినంత నా హరిని దెలిసి శ్రీ వనట విడిచి రా నందయశోదలు
 ఘనత నిద్రించె ముఖశయ్యపైన శ్రీ యొనరున మేల్కొనె దధి జిల్కుధ్వనుల
 గను వనితల సందర్శల వేగుటను శ్రీ భులు దిరుగాడు సమయంబుగాడు
 గన భుక్తులందు తాళ వియమముల శ్రీ తపశార్జములను దీర్చి యొక్కచో

టను మంతనమున మాటాడ యోగ్య శ్రమనునైన యొనరు గని నివసించిన
 వనిత లావల వీడనం బుత శ్ర గనిని నందునింటికే వచ్చింటి
 కనకరథపు గురుతును బట్టి యడుగు శ్ర చురు మధురాపురినుండి వచ్చేనని
 కనిన శాంత లా తక్కినవారికి శ్ర వనజముల బోలు కనుల సుందరుడు
 నురము వికృలము పీతాంబరము శ్ర కరములు దీర్ఘము కమలమాలయును
 వరముగ కంఠము నం దొప్పువాడు శ్ర సరసిజ నయనుడ పంపించె నేమొ
 అరయుడ మాతని సరశకు నేగియు శ్ర తరుణులు తీవ్రత పరమున జేసిరి
 కరము సిగ్గు దోపంగ దిలకించి శ్ర చిరునగవు లొప్పు సుందరముఖముల
 నరోత్తమా ! నిను నడుగక తెలిసెను శ్ర పరోజ నయనుడు పంపెను ని న్నని
 శరాగమందుచు తలదించుగిల వలె శ్ర శరాన నైనను మేలె యిది కొంత
 విరాగులైనను విజ్ఞుల బంధు శ్ర పరాసుగ్ధ గాంతురు శఖి లట్టులె
 నిరాదరింపరు యారాజముఖ్యు శ్ర తరం బెరింగితిమి చరించు పట్టుక
 శరోజమీలను మరందమును గొని శ్ర శరాసరిని బో నగునా సరఘు
 నరోత్తముని పశ చా మెరింగినను శ్ర నరాభి నిలుతురె యాతని యెంతను
 పరాంగనారతి బారు జారుడు శ్ర వరాంగి నింటను పొందు గోరునే !
 సురాది హృదయు నిదయాగుణం బెటు శ్ర స్వరంబు దోవును కలుపు దొలగు నెటు
 ధనహీనుడైన విటుని విడుచుగద శ్ర వనిత వెలయాలు నాచార్యునట్లె
 విషయమున జడువు నేర్చి మించియును శ్ర గనడా గురువును దక్షిణును గొన్న
 యతిడు ఋత్విజుడు యజమాని చాటు శ్ర గతి జేర డతని పని ముగిసె ననుచు
 తతి ఫలము లీచ తరువుల ఖగములు శ్ర స్థితిని గనని యటు అతిథి భుజించిన
 జనులు యింద్లముక్త మృగములు బయలుగు శ్ర వనములను విడుచునట్లు మమువిడిచె
 మనమున మా జాలిని గనండుగా శ్ర వనితల నిటు తా వంతల గూర్చిన
 ఘనున కందు సుఖయింప ననువు గనె పిననాటినుండి మము జూపు దశల
 మునుపటి విలాసముల దలచి మేము శ్ర దపను చింతింప నట నిలిచె నెట్లు
 అని సిగ్గు విడిచి యాతని లీలల శ్ర విస బాడుచుండ నుద్ధవుడు బలుక

—: భృ మ ర గీ త ల :—

నుండువంతలో నొక గోపవనిత శ్ర దండన డైన వశంబున నుండుట
 మోడుకొన్న శంభ్రమమును నడ రెడు శ్ర గేండు తుమ్మిదను గని కృష్ణమీద
 మనసు బరచి మైమరచి యా భ్రమర శ్ర మును కృష్ణ డంపి నట్టి దూత యని
 తనలో నిలుపుడు చాని నాశ్రితులు శ్ర వనిత చలిచె నది యుద్ధవుని ప్రరము

నదునగు నన్యోపదేశ సాటిని శ్రీ విను మో నరవర ! యా యితిపల్కు
 భ్రమర కితవ బాంధవ ముట్టకుమా శ్రీ మము పదాబ్జముల నీవు వసమాలి
 క్రమమున సవతుల కుచ కుంకుమాకి శ్రీ తము నాయూసుట నలిగిన దండను
 నాని యాగురుతు గూడితిని నీవు శ్రీ మాన మది యోర్వ మిదె డెలిసిపోమ్ము
 యా నలినాక్షుడు మన్నించు నిన్ను శ్రీ యదుశదన మండ మానిసుల పొంత
 యొకపువ్వురసము గోలి యింకొకటి శ్రీ సుకరముగ గాంచి పోయెడుగా నీ
 విక మరల నగును తనయధర సుధను శ్రీ నకలంక మతిని యిచ్చి యిపు డోసగ
 డతని లక్ష్మీ యెటు పద మాశ్రయించె శ్రీ సతతము కపటపు మాయవచనముల
 సతి సమ్మేళాలు మంచి యున్నదియె శ్రీ నతని చాతుర్య మంతః డెలిసినది
 వింతలు గా వని పాతబొంత లగు శ్రీ సంతసంబులగు నవటి కాంతలకె
 చెంత నీ వతని గని సంగీతము శ్రీ వింతు విట మాకు పీఠియగు నేలుల
 మే మెవర మిపుడు కావలసినట్టి శ్రీ రామలందు నను వింత గులుకంగ
 ఆ మంజుమూర్తి పలుకుల నగవుల శ్రీ నే మహిళలు తమ మనము నీయవో
 కామించె లక్ష్మీ యందువనే కద శ్రీ నీ మరులు గొలుపు ప్రకింశ వల దిట
 వినబల్కెదో యది దీనరక్ష యని శ్రీ గనము మే మదియు మా పదము విడువు
 వనితలము మేము తనను నమ్ముకొని శ్రీ కనభోము పతుల మొదలు బంధువుల
 మము మోసగించె మెత్తురే ! విమలలు శ్రీ క్రమము నెరుంగడు యా మానధనుడు
 సుమభోడుల వంతల గుదిరింపగ శ్రీ సముడు గాడు ధర్మమును దన యిచ్చ
 యగు నోకో ! వారి దునుముట వలచన శ్రీ యగు గదా ! బలిని యడుగుట వెలయుట
 తగవున త న్నొకపరి విన్న మిటి శ్రీ భగములకు ముక్తిపద మిచ్చు నతడు
 తగున మాపట్ల కఠినము గూగుట శ్రీ పగ గొను నింతుల నొకటి వలచినను
 తగవు విడిచియు విరూపిని దనుదను శ్రీ జగి దప్పుజేసె అదియు వినదగునె
 బోయ కూత విని తమజాతి దనుచు శ్రీ నేయముచు గోరి దండ తిసుగుటను
 కాయ మిలను బడ నాటు శరము వలె శ్రీ నా యమలుడు మము మారు నారాచ
 ముల గూర్చి బారె పలికెద మెవరిని శ్రీ విలసిత భృంగమ ! నీ వేగి కెప్పు
 లలనల విరహోద్ధిని దోగ ద్రోబ్బి శ్రీ యల పరునెత్తుట బలిమి గాదనుము
 చలము వల దనుము పాడి గా దనుము శ్రీ లవి జూపు మనుము మూలము మొక్కి
 కలగిన మనముల నేమీ మొ బలుక శ్రీ వలనందినారమో భృంగరాజ !
 వలిసనయను డీ వలివేలుల గన శ్రీ మలయక రమ్మను నలరంది నీవు
 వినుత భవనములు కనకోజ్జ్వలములు శ్రీ గన మధురాధరి లోన గలుగుగా
 గవతన్యు వెలుల మా కుటీరముల శ్రీ ఘన నగరం బది మాది పల్లెగడ

వర సురభిపాద ఫలశోభితములు శ్రీ పుర సమీప వనములు నమరు నచట
 నరయ కంటకాదులు మా వనములు శ్రీ హరికి సొంపు నింపునే ! మా తలములు
 వరతురగ కరివ్రాతము లచ్చట శ్రీ సరణి నిక్కమాధేను పాలనము
 కరము ముద మిడునె ! శ్రీకృష్ణునకును శ్రీ తరుణులు సుందర పరత దివ్య లట
 దరి జేరు లుట్లు ! గొల్ల పడతులను శ్రీ నరనాథు డతడు నూతన ప్రియుండు
 మురిపెము నింపున మము తొలుతవారి శ్రీ సరసిజనాథుని మెచ్చ జెప్పుదు వెటు
 పరమసఖుండవు హరికి దెలియనయె శ్రీ సరసగుణ ! మమ్ము దయ చిలకింపుము !
 హరిపరములె మా సర్వము దెలిసితె శ్రీ వరమతివి నీకు నింత జెప్పగ
 నేల నైన మావలని సంగతిని శ్రీ నీలవర్ణునకు మొక్కుటగఁ దెలుపు
 చాల నాభ్యుద్యో నాతని జూడక శ్రీ మేలు కూర్పు నీకును శుభ మమరును
 నావిని యద్దవు డలరుచు నిటులనె శ్రీ యో వనజగంధులార ! పవిత్రము
 నే వరించియున్నట్టి సౌందర్య శ్రీ భావు లల్పముల నెఱుగని శుద్ధ మ
 తులు మీరు మీకు నతు లొనర్పదగు శ్రీ వలపున మనమున హరి నిలిపినారు
 యల జప తపాదులను శలుపువారు శ్రీ విలసిత సవనము లొనరించువారు
 వలను గనరట్టి హరి మీకు వశుడు శ్రీ లవి భక్తి దట్టితిరి యావెన్నుని
 రీల వెలయ మీలీల హరి నిల్ప శ్రీ జాలువా రెవరు ! జ్ఞానవేత్తలును
 మీర గారె వగ పేల ! హరిదండ శ్రీ జేరు మీ రతని గోరక నె ముందె
 సారసనయనలు మీ తల పెరిగితి శ్రీ నీరజేక్షునునిచే వింటి మొదలె

మేర వరమ హంసముల దీప్తి మిము శ్రీ జేర హరియు మీ రొకటె యని దలతు
 నే వచ్చునపుడు హరి బలికినట్టి శ్రీ మీవలపు మెఱుము వాక్యముల నాడె
 యా వర వచనములను దెలుపుచుండు శ్రీ జేవ వినుతములు మీకును దెలియును
 నను బల్కింతురు విన వచ్చే గొని శ్రీ వినుడు ముదం బది మీ జన్మవరము
 వనజాక్షులార ! సకలంబునకును శ్రీ గన నేన మొదలు కారణుడ ననియు
 మనమున దలంప మత్పదము వేటు శ్రీ గనక మీసన్నిధానమున గనెడ
 రసఘ మతు లెరుగదగు నీవాక్యము శ్రీ లను రామలార ! చరచరంజుల
 గన మహాభూతములు వనింపు గను శ్రీ వినుడు నాడు పైతన్యరూప వా
 నిని బొందింపును గూర్చితిని నేన శ్రీ దనరుడు వన్నిట ప్రాణ మనంజుల
 ఘనత గుజేంద్రియ కర్మల యందున శ్రీ ఘనలు గొనియోడ వాయుచ్చ వనియు
 జనన స్థితి లయములు నానకంటె శ్రీ యనయ మివి వమ్మ జాయెపు నిర్మలా
 డును ననాది నగు నేను నిత్యుడను శ్రీ గనుచుండు మాయయును వాపరంజె
 యదె యభివ్యయన నొప్పు ప్రికృత యది శ్రీ గదియె నన్యయు కాని విభావము

లడనున వెలుగును నను దెలియ నిలువ శ్రీ సదనము గన వని యా మాయగుడు
 కూరుడ నేసని మునులు బలుకుదురు శ్రీ జేకుదురు ముక్తి నటు మనోధృతిని
 నారయ నది యానందరూపముగు శ్రీ మేర దెలియ నదె నాస్వరూపంబు
 గాన నేన నిత్యానందుడ నని శ్రీ ధ్యానమంది నను స్మరించువారిని
 నే నరసి దండ నిలుప నిలుతు నది శ్రీ నా నిశ్చయంబు సుండి నారులు
 మానిత విజ్ఞానులు నేకమతిని శ్రీ మాన మెంత యన మిన్న వెలయు నను
 ఈ సయనాదుల కళల నను గనుచు శ్రీ స్థానము నెరుగుచు సంస్మృతి పరముల
 కలలోని భోగపరము లని తలచి శ్రీ అల-మథనమునను నవలుని గని నటు
 తలపు వలపు ఫలమున మొదల బరగు శ్రీ జలజాపుని వెలిగించు నాకళను
 యవలీల గాంచి నాలో నేకత శ్రీ దవలి సుఖంతురు భవముల వడయురు
 యువిదలార ! తుచ్ఛముల వలపేల ! శ్రీ గవయుండు జ్ఞానధనము నార్జింపు
 విధము తెలిసికరి మీదన్మ భవ్య శ్రీ మదిగాద చింత విమరు యాదృష్టి
 నిధిని మిము స్థిరము గూర్చ నిందుంటి శ్రీ విధిని భేదంబె గా గలయ జూడ
 నను విశదమతిని యేకత వెలయగ శ్రీ వనితల మము నాధ్యాన సహితలను
 గనుచుందు నెపుడు సర్వసాక్షి నై శ్రీ గనుడు మోదంబు ముక్తి యదె మీకు
 నను జెప్ప మనియె చాలు దప్పకను శ్రీ వినిపించితి నిక వగవును గొనకుడు
 నా వనిత అలరునను యాతని గని శ్రీ నీవు మాకు నీతరి జెప్పినట్టి
 పావనవాక్యము విది సంతస మే శ్రీ మావలను జొచ్చె మోహం బట్టిది
 గాన యిట్టి వేదనకు పాల్పడగ శ్రీ మానికుల మగుట బలికెరిమి నీకు
 ఆ నలివ వయను డిట వచ్చు నెపుడు శ్రీ మానినులు మధురలోనివా రెల్ల
 దా రాగ నడ్డ మరుడెంతు రేమొ శ్రీ కూడిమిని ధాత గొనకు మామీద
 నీ రాక మాకు జీవముల నిలిచె శ్రీ నా రాజీవాక్షుడు బల్కినట్టి
 చనువు నెరవు వాక్కులె మాపాలికి శ్రీ గన సుధ ధారలు గద యో యుద్ధవ !
 తను గాంచనున్న తనువుప్రాణములు శ్రీ నువికి వల్లయును వేగ రాకున్న
 యముఖా తీరమునందు మము గూడి శ్రీ విమల సుధాకర కళల రాత్రిలను
 సును కోమలులము మము కుసుమ శరుని శ్రీ కృమపు చాల్దపు సంకమున గొనుచు
 కళము మా మోహమును దీర్చ కేళి శ్రీ వరుస బంధముల గూర్చు జెప్పనే
 వరదక్షిణ హరి మా మనోభర్త శ్రీ చిర-తలంపులను తన్ను బాయ మని
 వనితల ధీరత చి త్రములు వ్రయ్యలను గూర్చుటయో యావలి ఫలంబు
 గనబోము సెప్పమధ్య మా హరికి శ్రీ మనమున బ్రజ్ఞ విడిచి చెప్పితిమి
 మును మునుగొన్నది పింగళవధనే శ్రీ మనమునను శాంతి గనుచునె యాంధ్రము

అనుచు ధ్యానమున హరి నిలిపి విరహ శ్రమన నైన తాపముల నడపి యతని
 ఘోర బూజంప గొన్ని నెలుండి శ్రమకు నందు దోసరించు సత్కార
 ములను బ్రీతుడై పెక్కు గాయకల శ్రయల రామకృష్ణరూపదేవు డాది
 కల హితులకెల్ల నర్పించ నోసగ శ్రమిసిలానందమున నవి గొంచును
 సెలన ది నిలువ జేసి యువిదలను శ్రమల నెల్లెగించు మధురకు హరి గన
 వచ్చె వేర్వేర నందు దోసగ శ్రమెచ్చుల కెల్లను నందరికి నిచ్చి
 ముచ్చటలెల్లను మోదమున జెప్పె శ్రయచ్చకోరాడ్డు లాడిన వసుసల
 జలజ నయననకు దెలిపి మరి యనియె శ్రమలనల వలపున మనమున నిన్నే
 తలపుచు తమ జీవములు నీచాల శ్రమలయ నర్పలను దోగుడు రెడ్డుడు
 తిలకింపు రిమ్ము నా బలికే రయ్యకలవరింపుమా యువిదల నన్నిధి
 ననుచు నన్నించె కృష్ణుల తా నెట శ్రమకు డుడ్డవుండు బుద్ధి బృహస్పతి
 జననాథ! వినుము యలనాడు కృష్ణ! శ్రమను నేల! నామయింటికి రమ్మన

—: కృష్ణం దుడ్డవునితో జేరుకొని కుట్టాగృహంబున కేగుట :-

మెరుక వత్తునని తా నాడినట్టి శ్రమనిత త్రివక్రము గని దానికీడ
 నల రందింతును గాకని యుడ్డవు శ్రమెలమి తను తోడుగొని రా యింతియు
 మెలగు భవనమునకును నడచె హరియు శ్రమలనయు హరి రాకను వేచి యుండి
 తుల మించు నలంకృత తా నగుచును శ్రమిలు నలంకారమును గూర్చి ద్వార
 మున వేచియుండ ముదిత సదనమును శ్రమనజ నయనుండు జేరె నా కాంత
 ఘనభక్తి నెమరు కొని సంభ్రమమున శ్రమచేలులు తాను నతిని పూజించి
 తను బ్రీతి గాంచ కనకసుందరపు శ్రమనత నెగడు తల్పమున హరి కేర్చి
 యొనరున నుడ్డవు పూజ నలరించి శ్రమనజనాభు నానతి నాత డుండ
 కనకచేలుండు కామిని దలపుచు శ్రమని లోని కరిగి యట వింతపాన్పు
 నను నుపవిష్టుం డయిన హరి జూచి శ్రమకలతభోలు కామిని జేవా!
 వనజ భవాదులకును నీ మహిమల శ్రమను వెలుగరాపు నాకది లభ్యమే!
 మును సుకృతఫలము మేర నాయుంట శ్రమిని గనుగొంటిని కామించి నిన్ను
 కామ కాముడవు నా మనము గొనియు శ్రమమున నింపు గలుగు వరంబును
 గేమంబు గొనగ నిమ్ము నా మనము శ్రమ మహిత సంగమమున తనువుతో
 జీవము ధన్యము నందు భూప్రభో! శ్రమి యధరసుధను నాననిమ్ము నను
 కేలము కాగిని నాదరింపు శ్రమము భావజకేళి జేలింపు
 మో విజకేంద్రియ! మనభీరామా! శ్రమ వందనమిదె యని కాగిటివో

జేరిన నీవి సడల్ని నురగుంటి శ సారసాక్షిఁగ పరిగంధనాది
 మారు సంచూఢ్యమాన పరంబుల శ నారిని గూడెను రతికేలిలీల
 గూరిన మాయావిహారి యా శ్రీ శ నారిప్రాణనాథుడు విష్ణుడు
 యా రమణి తపము లేమొ ముందునని శ శ్రీరమణుడు తన చిత్రాబ్జ విహా
 రియు నయ్యు వశంకరుడయ్యు తనకు శ నయము క్తి నొసగు చాతగా నెంచె
 వియచ్చరులు సంతి దను గనగ శ నయ భయ వినయముల హరి కరుణను
 గనె నా చక్రీయు దాని గర్భయన శ తనయు డొకడు బుట్టుగ వరమొసగి
 గొనెను నేవ నమ్మిదితచేతనము శ నయపు కొలది తా నలరి యిలు సేర
 వనిత సనకాది మునుల పాలించు శ ఘనుడు తన్నేలుటను మురిపె మందె
 జనవరా! వింట! హరిని గామించి శ వనిత మోహమున ముక్తిని యడుగక
 తను రతి నేలుట నడిగె కర్మఫల శ మున నిట్లు ఘనులు సంపదల గోరి
 మును కొందు రిచ్చలను నింక ముందు శ నను నదియె ముక్తికూర్పు దమ కనుచు
 మది దలతు లేమొ! యది హరియె యెఱుగు శ నదియు ప్రాబలన దొంగుటక
 విను నరేశ్వరా! యఃఘుడ వయ్యెడు శ వనజనాథు డొక దినమున నుద్ధవు
 డును బలభద్రుని నిరుపార్శ్వంబుల శ దనరంది రాగ న్న కూరు నింటి
 కిని జేర నరిగె అత డిచ్చు సన్న శ తిని బ్రీతి బొంది యతని కరివగర
 మునను తనను బంధుల కుశలంబును శ నను వెఱింగి రా పాండవుల మనము

-: కృష్ణుం డకూర్చుని హస్తినాపురంబునకుఁ బంపుట :-

నను నిలుపుచు నాతని గాంచినంత శ గనియె మాధవుని రాము నుద్ధవుఁ
 దన కెంగేలుల సూతగొని నవ్వు శ పెనగొను వదనపు చూడ్కి దను బరప
 గని లేది వారి మొక్కి యుద్ధవుని శ ఘనమతి గొగిలి జేర్చి పూజించి
 హరిచరణముల నూరుల నిలుపుచు శ కరము మోదమున సన్నుతి బలికెను
 దేవా! కుటిలుల గూడిన కంసుడు శ దేవత లలరగ దీర నాకుటిలు
 డా విధినె గూర యదువంశములకు శ తా వందె మోదజీవనపు తోన
 దేవసన్నతులు విశ్వాది పురుషు శ లీ విధంబునను ధర బాడమితిరా
 నావలని పుణ్యరాశి నగ్గింప శ సావకాశమున నిట కరుడొచ్చితే!
 వాసుదేవ! భక్తానన! శ్రీకా! శ నా సద్భావ్యులంబు నీచరణ
 వాసన సోకన మాత్రిన ధన్య ము శ ఘో! సుక్లోక! భవాబ్ధి దరింతును
 విశ్వము నీచే వెలయుట లాదిగ శ విశ్వయుడుగ వీచే యం దొప్పియు
 నిశ్వకారణంబగు బహుయావుల శ విశ్వంక నొక్కడచే దోతు నట్లు

ఇను దొక్కండే కేరణ జాలముల శ్ర కనువైన జగములన్ని వెలిగించు
 నొనరునను నీవు ప్రసవకారణ శ్ర మున ప్రభుత కలనంబున నీలో
 జరించుచును కార్యములచే పొనరు శ్ర గన నగు తనువుల భూతంబులన్ని
 యనుగత దీప్తిని నీచుగూడి వెలసి శ్ర యనురూపందించును కార్యములను
 నాని గుణకలత జేవు డహంకృతి శ్ర నాను కర్మలను దా పరంబు గొను
 యో నలినేత్రుడా ! ని న్నాకర్మలు శ్ర స్థానంబు గొనవు నిష్కర్మసిద్ధి
 నీవు రూపము యందుట నెఱుగక శ్ర నీ వది న్యాయము గలుగ రూపండు
 దేవుడ వీ వన భక్తపాలనము శ్ర గావించు వంతె బంధ రహితుడవు
 జేవు డహంకృతి దేవకున్న యెడల శ్ర లే వతనికి సహకర్మ బంధములు
 దేవుడ వగు నీకవి యందు నెట్లు శ్ర భావవేద్య ! సంభావిత భావుడ !
 నీకు జననాదు లే పరంబునను శ్ర లేకుండి బంధమోక్షములచే
 నాకర్మింపని జ్యోతిని నీవై శ్ర యే కరణి రోల బద్ధుడ వైతివా !
 ఏ తెఱగున నా భుజగ ముక్తుడవా ! శ్ర యో తమ్మివాపవనక ! రమేశా !
 నీ తత్త్వమెఱుగ నేటికి గాదగు శ్ర పాతకదూరుడ వగు పరమేశ్వర !
 ఎపుడు సావంధ ముఖరమార్గమున శ్ర నృపులు వేదవిధి తొలగు వర్తనల
 రిపుత గొని సజ్జనుల బాధితురొ శ్ర యపుడు బుట్టెడవు నీవు వైకుంఠ
 భామి ! పరాత్పర ! ధర్మప్రభావ శ్ర నీ ముందుభవము వసుదేవు తపము
 దేవకీదేవి నోమిన ఫలంబు శ్ర పావనులగు నా నందయశోదల
 భావదీప్తి నెగ డందిన పుణ్యము శ్ర దేశవరుల సుఖదాయక మగు శ్రీ
 హర సన్నత మగు నీచరణము లివి శ్ర కరణ నను పోక నిచ్చిన దానన
 కరము నా వంశికరులు పవిత్రులు శ్ర నిరయముల విదూరంబు నిజమ్ముగ
 నను నీ సరిసారమున జహుభీతి శ్ర గనుచుండు దీనిసంబంధమైన
 ధన పనికాదిక మమతల దవిలియు శ్ర గనగ తుచ్చ సౌఖ్యములను గూరియు
 ముం దెన్ని జన్మలను గర్భనిరయ శ్ర మందితిన్ ! ఇందీవరేక్షుడా !
 అందునను ముక్తి గనము తెల్లమని శ్ర నందులేక చాటును పుత్రులొదిగ
 నందరును వినుచు బల్కుచు నెఱుకను శ్ర నందమొండు టదెయును వేదవేదంబే
 నను ని న్నేప్పుడు గొలువ దలపుంచి శ్ర మనముల విలువగ స్థిరమును నింతే
 వనబాడు ! తపము బండ నీరాక శ్ర యును బూజ గొనుట పని నెఱుమింపుమి !
 సుమనసమితా ! చక్రి ! మహామతు శ్ర లనురదరు యోగకంఠ సేను శేర
 కమనీయాకాశ తిన్మానతి ! యని శ్ర నమస్సు లిడవలె పరిపారి యయ్యు
 డను గనగ వలయు నీరంభముచును శ్ర విషయ విశేషదేవును జనక సముదా

వనభు ! యక్సాగ్ర ! నీవంటి భగవ శ దనుచరుల గనుచు చనువు శఖ్యమున
గన జేర వెట్లు ! సర్వతీర్థముల శ మువిగిన ఫలంబు అన్ని కాలముల
కనియును దివ్యుల నేవ ఫలింపను శ విను మవియె గాదనరాదు గాదని
యొకచోట గాంచ నగునివె యిమ్ములు శ సకలంబు నందు బరగుట దెలియుము
అకలంక మతిని హస్తినాపురికి శ సకుతూహలమున నీవు జేరవలె
జనపతిగ ధృతరాష్ట్ర యంధస్థపు శ గనవలయు పాండు భూపతి పుత్రుల

-: కృష్ణం డక్కొందుని హస్తినాపురంబునకుఁ బంపుట :-

తనవారి నొకట పాలింప జెప్ప శ విను పాండువృషతి పరమును జెందగ
వనిత మా యత్త కుంతి తనయులతో శ తను దాండెయె గాన నరయు మను
ఘనయశమున కీర్తించు జగ మరుము శ నను మదికి దెమ్ము ఇనినాయూడుట
లని యందరు విన జేయు మిందునను శ తను నూటయేవురును గొల్చియుంట
జగ మెల్ల నీవె బాలింతు వనుము శ అగడున బోవని విధము నరయగా
నిగ నిగ లూడును నీ వంశములను శ పగ జెంచిలేని వృక్షయం బనుము
ఇంకను దోచిన వెల్ల మాటాడి శ పాంకము నంకము నెఱిగి వే రమ్ము
జంకు గొంకు గొనకను బోయి రమ్ము శ సకటము బావు మత్తకు మొక్కుల
నని బంపు నంత నత దా పురి గన శ కనకరథ మెక్కి వడి చేరె నచట
గనె ధృతరాష్ట్రుని భీష్మ బాహ్ని శ లను ద్రోణ విమర కర్ణ గురువుతు
లును సుయోధను దుశ్శాసనాదులను శ పాండుసుతుల నందరిని గుమిగ
వారలు దను సత్కారముల దనుప శ చారుతరానందమున స్నేహమున
గూర యొకనాట విమరుడును వినగ శ ధీరణ కుంతిని గని మొక్కి యచటి
కిని తా వచ్చుట సెప్ప జేరుటయు శ వనిత యతని కిటు లనియె విమలతను
నిను బంచునపుడు జననీ జనశులు శ తన యన్నయు తోబుట్టులు వారల
వనిత లల్లుండు) నాతో నేమను శ మని రందరికిని కుశలంబు గదా !
తనయులును నేను వీరమధ్యమున శ నునికి వ్యాఘ్ర మధ్యము హరిణంబు
యొనర వసించిన యట్లు లున్నదియు శ కినుకను సుయోధనును నాకొడుకుల
దునుమ దలచు నెల్ల పుడు విమం బిడె శ ఘనమైన నాగముల గరపించెను
గనగ నీట తీగల జాటి నూకె శ ఘనత నిద్రింప నాయుధములను
బొడిపించు జంప వెఱుదీయ దన్న శ కొడుకును నుడువడు దుష్టతనంబును
కడు పెంపున వడరింప యవారకొను శ విడ డయ్యె పగయు ద్రోవంగ నుండె
నొడయను ధృతరాష్ట్రుని మిత మ జేయు శ కడుపుకూటికై నే మీ గూడి

దినములు గడుపుచు నుండినదానను శ్రీ ఘన లా బలభద్రుడు కృష్ణమూర్తి
 నను నా తనయుల దలపుదుకె వచ్చి శ్రీ తన మేనత్తకుమారుల పాలును
 వారి నుండి విడదీసి యప్పింప శ్రీ వార లెంతురొ త్రోవ గనరాదు
 శ్రీ రమ్యుచుము నా కోర్కె దీర్చి శ్రీ నా రాజీవాక్షుడు విశ్వవిదుడు
 మునుల నుతి గనిరి దానవుల జంపి శ్రీ మునె వినిన దాన పుట్టుకాదిగా
 నని జనార్దనా ! కరిషిపాలా ! శ్రీ గనుము దయను దైవంబు మాపాల
 నిను జూపిరాదు మాకు తోడంద శ్రీ యనఘ ! కృపనేల నీవె గావె యని
 వినితి సలుపంగ నకూర్చుం డనె శ్రీ వినయ నయ సుగుణ కుంతికి శాంతిని
 వరమతి నమ్మా ! చింతింపవలదు శ్రీ సరసిజనయనుడు సర్వంబు గూర్చు
 నిను మ్రోక్కినాడు నీ వేడ్కకొఱకె శ్రీ నను బంపుట యని బలికి యూరార్చి
 జనపతులు తన్ను నేనింప గొలుపు శ్రీ నను భీష్మాదులు శ్రీ యుండుంగ
 గనెను కురువతిని పాండుని యన్నను శ్రీ ఘనని ధృతరాష్ట్రు పృజ్ఞాచక్షుని
 వినయమూర్తిన నిలు వలిక నకూర్చుదును శ్రీ కరము మోక్షై యో మహాప్రభో !
 వనజరాధు తా యదుకిరీమణియు శ్రీ దనజ దయచడగు కృష్ణ బల్కు లిది
 నీవు పాండవేయులను నీనుతుల శ్రీ త్రోవ గని రక్ష గూర్చుట గాంచగ
 భావము నేకత సమదృష్టి వలయు శ్రీ పావనులు మెత్తురొ నిన్ను భూప !
 నీ తమ్ముడైన పాండు నృపవరుడు శ్రీ మే తరుణులు నైన నీ యాజ్ఞ
 చేతః ప్రీతిని చెల్లించి దిశల శ్రీ నీతరంపు బలప్రఖ్యాతి నిలిపె
 జనవర ! మరుజుడు ధర్మము యశస్యు శ్రీ నను గూర్చు దలప దైవంబు మెచ్చు
 ధనమున కై తా ధర్మమును మీట శ్రీ ధనముతో దాను జెకును యెల్లప్పుడు
 ధనము శాశ్వతమె రాజ్యభోగంబు శ్రీ లును నచంచలము ! నిలువ వెప్పటికి
 నిలుచు పుణ్యంబు ధర్మాభివృద్ధి శ్రీ కలిమియే పెద్ద జీవనం బంచు
 దలపు మదంబున యొరుల వేధింపు శ్రీ నరమి యెన్నాళ్ళు తను మని యుండుట
 కన జనన మరణములును లేమి సిరి శ్రీ విను మటు సుఖముఃఖము లాది సర్వ
 మును తటస్థాతి కర్మఫలంబుల శ్రీ ననువున గూడుచు మరలుటయు నటులె
 తనువు దృఢంబె తనయులు స్థిరమా ! శ్రీ వనితలు హితవర్గములు భవనములు
 గనమె యొకనొకని గవయుట విచ్చుట శ్రీ వినికి పెద్దగల విజ్ఞాన మయిత
 మన మొప్పు నీ వజ్జీర్తి గనకుము ! శ్రీ తనయుల నందర మనజూడు దుష్ట
 మతము వారెంపు మార్వంబు మాను శ్రీ సతతము బుధానుమతమున పాండుని
 సుతుల దయ జూడుమా పెడగూర్తున ! శ్రీ ట్లితి తలంబునకు భీతిని గూర్తువు
 భాతము దారు నిండయును తేరు శ్రీ నీతో నీ వంతి నుంటిండు సుమ !

ఈ తక్షణమునను నుద్ధిష్ఠితునకును శ్రీ ప్రీతి బెంపొంద వారి భాగంబు
 గూరుపు కా దేనియు బుధుల నడుగు శ్ర వారిది విన వేనియు నెగ్గు నీకు
 మేర యిట్లుచుచు వారిజ గాఢుడు శ్ర సావమతి వెలయు మ్రొక్క చెప్పి మనె
 నన ధృతరాష్ట్రుండును నిట్లు లనియె శ్ర అనఘ ! నీ వాఙ్మయలు మేలుకూర్పు
 ననియు హితము లవియెల్లర కనియును శ్ర మనమున నిలుచుదు గాని స్థిరంబున
 నిలువ దామతియు నానుతునిగన్న శ్ర తలపు విచిత్రము గతి మూర్ఖుడెందు
 దలతు నది ఈశ్వరేచ్ఛకొలది యని శ్ర యల పరమపురుషు డైన యామూర్తియే
 ణన యిచ్చ గూర్పు నేను నిమిత్తము శ్ర గను లేల ననుచు నూరక యుండును
 మనుజువతాంమును బొంది నట్టి శ్ర వనజనాథ మునివండ్యుని కృష్ణుని
 ఘనత దలచి నులియించి మ్రొక్కుదును శ్ర వినుము నా యత్ని మిఁగిటిదే దెలియు
 ఎవడు వనజభ్రవువేమక బుట్టెను శ్ర ఎవడు వసుదేవ దేవికి తనయుడు
 ఎవడు చరాచర విభుడైన వారియొ శ్ర యా విశ్వహూర్తి యగు నతనికి నతి
 యునుచు వచించితి నని కృష్ణమూర్తికిని శ్ర ఘనత సత్కారముల గూర్చి పంపె
 వనమాలిని గన వచ్చె నకూర్పు శ్ర డును మధుర జేరగను మోదంబున
 వనజనాథునకు సకల బంధులకు శ్ర తను పోయి వచ్చినట్టి దెలిగింప
 విని వారు డైవవిధి జరుగు ననియు శ్ర మనముల మోదము నే పొందుగూర్చి
 ఘనత సౌఖ్యముల నుండి రంతటను శ్ర జనవగా ! వినుము అప్పటి చరితము

—: జరాసంధుడు మధురమీద దండెత్తివచ్చి కృష్ణునితో యుద్ధము నేయుట :—

వనజాక్షుడు తమ మగని కంసునికా శ్ర మును నా వనిత లస్త్రము బ్రాస్త్రము
 జనుకొడైన యా జరాసంధునికా శ్ర గని వైధవ్యము దెలిపి మరియు నిది
 విను మో తండ్రి! యదువంశస్య లెల్ల శ్ర మును మున్ను దినల బారిన వారలు
 ఘన మదము గొంచు జనపతుల దిట్టు శ్ర చును వారె ప్రభుల మని మనపక్షము
 వారిని జంపియు మాబోటివారి శ్ర నీరజ నాథుని ప్రాపున నిట్టుల
 మేర గూర్చి రని డెలుప నుగ్రతను శ్ర వారిధాటి నే చెడుతు నిదె యదను
 నాదగు చండ ప్రతాపానల శిఖి శ్ర యాదవాటనిని భస్మ మొనర్పజె
 మేదిని నను మీరెడువా డెవండు ! శ్ర ఊది నిలుచు శౌర్యమున నా యెదుర
 హరి హర సురేంద్ర వరులు బారెడు శ్ర అరరె ! మదించితె ! నీవమ్మగంబులు
 హరికి తుల్య మెటు లని యార్భటించి శ్ర దురమునకు సిద్ధముగ పైన్యంబుల
 నిరువది మూటిని యక్షాహిణు లవి శ్ర వరుస కరి తురగ శృంగదన పదాతి
 జనవ్రాహ్మణంబుల ధరణి గ్ర క్కదల శ్ర గనురేగు ధూళి చీకటిని బర్వ

గను తరణి హరులు తోచిన తడయూడు శ్రీ టను వడి దప్పగ జని యా మధురను
 నిసంతము కిషలయ పత్రంబుల శ్రీ సరయ కోరిక సుమముల ఫలములను
 కరము సౌభము లీను పూ లతల శ్రీ తరచు తము బ్రాకు టాదిగా నిక్కి
 భరితభారమున నేలను నానిన శ్రీ వర తరువుల సుందరమగు వనతతు
 లవియు నందునను వాని బోషింప శ్రీ దవులు యత్నము జలోన్నయనమున
 శవు రందు దారు యంత్రాధికముల శ్రీ భువి దోపు వర్షమున తరుణమందు
 కరణి జెన్నోద కాలభటుల వలె శ్రీ పీఠల కరితురగముల రథంబుల
 పురజనుల మిగుల నొప్పు గన్నట్టి శ్రీ సురల కభేద్యములగు కోటలు మఱి
 వర యంత్ర చక్ర ప్రాకారంబుల శ్రీ సరస సరోవరముల సొంపు మించు
 హరిదయ గూర్చిన సకలైశ్వర్యము శ్రీ లురవడిని కల్పతరు కామధేను
 సమ దయమూలను విద్వజ్జనుల శ్రీ క్రీమమున శృంగుని పాలితింబునను
 విమలప్రకాశత నొందు పురిమును శ్రీ విమతుల బాలియింపగ వజ్రాక్షు
 నవతిరించి నిర వొందు ద్రావి శ్రీ గవిని సైన్యముల చుట్టు మట్టందె
 భవనముల ముంపు వార్ధి వలె దోప శ్రీ భువనపాలకుడు వెన్ను డది గనియు
 తన మనమున దలపోసె నీ పిది శ్రీ నను దాకవచ్చె పగ గొని మాగధు
 డని పున నిగవది మూ డత్రోహిణు శ్రీ ను సైన్యవ్రాతములు నిక్కు నిందు
 ధరణి భారంబు బాపగా నేను శ్రీ కరము జనించుట రాముని తోడుత
 యిరిని నామ దాని భేదమున శ్రీ సరి సరయగాదు దండనమ్ముననె
 వరున బొటించి జముము వడచు వలె శ్రీ పరువడిని వీరి దురుముటయు గాదు
 బలముల ముచి ముచి చేర్చుకొని రాగ శ్రీ పలను గన నగును ఖలుల గుంపులను
 నలుకను వీడి కొనితెచ్చు నిందు శ్రీ తల వ్రేయ్యులింపు నవ్వుల జాతును
 గా కని తనలో నేమి దలంచెను శ్రీ ఆకసంబును దుండి రెండైన
 నాక వాస వినుత ప్రభావముల శ్రీ యా కమలాపతి యైన కృష్ణుపకు
 తన మనోరథము సిద్ధి త త్వమున శ్రీ ననుకూల మందు నటుల నది దైవ
 మమెమ యోగంబు నా రూపమంది శ్రీ ఘనత వచ్చెనని శకలాముఖముల
 కును స్థానమయ్యె నక్షయ శక్తుల శ్రీ ఘనత కలయట్టి శర శరాసనము
 లును చక్ర శర పూరితంబులును శ్రీ తన రందినట్టి రథములను గాంచి
 బలభద్రుని తన దరి నిల్వ గాంచి శ్రీ జుబాకు డనియె ఓ యన్న ! రామ !
 ఖలుల దురుముటకె నీ విట బుట్టుట శ్రీ దలపవలె నిదియె తరుణ మందులకు
 మనల సేవించు యాదవుల బ్రోవ శ్రీ నను విదే లెమ్ము పగతుర బారిగొను
 మని పలికె తాను నల్ల సిద్ధమయి శ్రీ మనము పరత త్వ దీ ప్తి భువనము

వెలిగించు లీల సమర సన్నాహ శ్ర ముల పూర్ణ మోదయతుడై చెలంగి
 కలను తలమునను నిలిచె దారకుడు శ్ర నల సాధియై రక్షము వడి బరప
 పగతురు తల్లడ పాటును గూరగ శ్ర ఖగవర్ణుడొత్తై పాంచజన్యమును
 వగలు దొలగు ధరణికి నిక భారము శ్ర వగధరుని వలన ననుచు సుర సమితి
 బొగడు నిర్మలుల మోద పూర్తికై శ్ర జగముండి నూర్చియించ హరి విక్ర
 మంపు రాక గని శంఖరవము విని శ్ర సొంప దరుగ దను కళ లంఘయము
 పెంపొందినట్లు రిపునైన్య మొప్పు శ్ర తెంపరి యగు నా జరాసంధుండు
 హరి జేరి వచ్చి వివర ! గోపాల ! శ్ర కరిఘటలమంద నావుల గుంపని
 జేర వచ్చితివ ! తురగ హేమలను శ్ర నరయక సంభారవము లని దలుతె !
 గిగుల బోలు నా వరరథంబులను శ్ర చిరుతలాడు బండులుగ దలంచితె !
 యునువి భీకరము దోపు వీంధట శ్ర గుములు గాని యాభీరుల గుంపులె !
 సమమును బోల్తువె ! దావ దహనమ్మ శ్ర క్రమత గొని యార్చ బడసి శోగన్నుల !
 మురిపెము గొన బృందావనము గాదు శ్ర తరుల నురుమాడు సమరతలం బిది
 వర యమునానది తీర సభగాదు శ్ర నరపతి చమూహ ఘోరకూట మిది
 తరుణిని కొంగను తరుల నూకుటయు శ్ర ఖరమును బామును గాని గెడపుటయు
 గిరిని నొక కెలను నెత్తి పట్టుటయు శ్ర దరము గొనువాడ వెటు శ్రగ సహతి
 పరమున కోర్తువో ! నరపాల ధగ్మ శ్ర మరసి నిను దొలగు మనద బ్రతుకగను
 గోపికల వీణ రవ మిది గాదో ! శ్ర మోపగు శింజిని ధ్వనుల చెవు డమరు
 యా పడతుల కరముల జల్లు లనకు శ్ర యా పటుత్వమగు శ్రరథాటి ధార
 లను యా వనితల చూపుల తాకులె శ్ర వినుము శరము లవి పదునులు సోకుట
 వనితల కర కమలము లనుకోకుమ ! శ్ర ఘనమైన ముష్టిపోటులు నిండున
 గన గొల్లపల్లె గాదు నీయాట శ్ర మునుకొన భీకర జనపతి మూకలు
 ననువొందు వీర మకరాలయంబు శ్ర ననువొంది నిన్ను దీవనలె ముంచు
 గాన దొలంగుము అజి నీకేల ! శ్ర నీ నటన చాలు పనిగొన దిందున
 నా సభినయను డాతని గనుగొని శ్ర నీ నరపాలుని వడగంటి మిందె
 వీల ! నీజంటులనము జగ మెటుగు శ్ర మేలు హరింతును నిన్ను నీ యనిలో
 కాల దహనమును చూపు వృష్టివలె శ్ర నీ లావు సెల్ల దిం కిట వాగకు
 గోపాలకుడను గాదనను నిన్ను శ్ర భూపాలక దుష్టుడవు నిను గెలిచి
 గోపాల భూపకులుల భేదంబు శ్ర నీపాటివారు బెండ నిను గూల్చు
 నన జరాసంధు డనె మరీ కృష్ణుని శ్ర గని విన్నవాడ వగుట నరపతుల
 కినుకకు నోకృత్య నీకంటె పెద్ద శ్ర ఘను డా రాముడు వానిని బంధును !

నను లజ్జ గనుచు నీతో బోలిన శ జనవతి వీరుకు బాలుని దలపడ
 నలుక నూడె నన కీర్తి నిల్పుటెను శ వలదు నీవు నీ యవన బంపు మన
 నల హరియు నన్ని యిటులనె నతనికి శ పలుకు లనె వీరతనము జూటెదవ!
 పలువ! పలువతనమున గూయ కింక శ నిలచు బాగడుకొన నేల? శూరుండు
 అలుక పెద్ద నిను జంపక వదలదు శ హలి గాన దొలగ దలచితే బ్రతుకుము
 వలచితిని నీవు పొగరున గూయక శ తలగి పోవ బలుకుట నా ధర్మము
 దెలిసితి మాగధ! యుగ శ రోషమున నల పవచుడు తన పన్నిన బలంబు
 నను మేఘబృందము భావకీరణము శ లను గంప కరణి సైన్యముల దరిమి
 యును నావరించె విక్రమపు వేర్పి శ ఘనలు బలరామకృష్ణులు సురలను
 మనుప ఖల భంజనులుగ ధర బుట్టి శ మునుల సజ్జనుల బ్రోచుమూర్తులను
 గనెను ఘనంబగు మాగధు సైన్యము శ ననుశర విజృంభణమును మెచ్చగను
 విలయ జలధులో యను నటు బొంగుచు శ కలయబడి భటుల చాకిరి కడిమిని
 విలయ కల్లోల ధ్వనుల బోలంగ శ కలకలార్పటము లొక్కు-మృడిగా
 గిరి కందరముల వెడలి ఢీ కొనెడు శ కరులవలె మరియు హరులను బోలుచు
 శరభముల ఛాయ గండభేరుండ శ సరణి నొండొరులు రణభేరి మోత
 లను నుబ్బు గనుచు కుంతముల గదల శ ఘన ముసలమ్ముల తోమరాదులను
 మనమున బెగడును దరిమి మొత్తుచును శ కన విసరుచునుకా దిప్పి బాదుచును
 శూలముల గ్రుచ్చి బాణముల జిజి శ నేల పీచుగులమయము గావించి
 జ్వాల లపి వాయుసఖ్యమున బెరుగు శ పోలిక శౌర్యములను డీలు వోక
 కరములను దునిమి కరుల బడగొట్టి శ తురగముల జదిపి రథములను గడపి
 వరభటుల శిరము లాది యంగముల శ నరవడిని తురుముగా గూర్చుచు నటు
 లిరు సైన్యంబు లిట్లు బోనుచుండ శ సరసిజనాభుని సైన్య మొక్కింత
 కలత బడె చిక్కి మగధ సైన్యములు శ చేలరేగి తరుమ పురసతులు వీరి
 పోలుపు భవనముల నిలిచి గనుగొనచు శ బలభక్తుడు శ్రీకృష్ణుండు వీరు
 దిలకింప వీరవరులు బలయతులు శ నిలిచి ముసైన్య సమూహములనుకా
 గనుచుండగాను కష్టము గూరుట శ విన గన చిత్రము ముందేమి యోనా!
 అనుచుండ హరియు మధ్యాహ్నభాను శ ననుకరించు తీక్షణత శంఖంబు
 దివి భువి నిండక బూరింప నదియె శ వనిలి పిశ్రయంపు మేఘగర్జనము
 చెవు లనినె మాగధుని బలంబు కు శ జనములు దొలంగె ధృతి సన్నమయ్యె
 తాన ని-మేఘంబు బాధదు శ దా నలినేకలు తోడుపనంబు
 గా నిండున్నట్టి శరపరంజరల శ మానములు దూల మగధ వాహీనుల

నేల గలిపె దా విలయ రుద్రునివలె శ్రీ మేలు మేలను దివ్యులు మెచ్చగ
 తాలభ్యజుండు నట్లే గవిసియు శ్రీ కాలాంతకుండు బోలె సీరమును
 గొని విజృంభించి పరుల వాహినుల శ్రీ దునిమెను భరణిని కరుణభారంబు
 ననువును తగ్గగ దోపింపు నొప్పు శ్రీ ఘనుల కది పెద్ద యగునె జననరా!
 విన వర్ణనమున గృతుల బలుకంగ శ్రీ మునలు సంస్తుతుల నిలు బొగడి రంతె
 కినుక గొనిన జగములు మలయ వెట్లు? శ్రీ వనజనాభునకు నిది యొక లీలయె!
 విను జరాసంధు డటె వారి గదియ శ్రీ ఘనుడు రాముండు వానిగుఱ్ఱముల
 దునిమి సారథుని జంపి విరథుడుగ శ్రీ దను లోకున గొని దైవ్యమున ముంచి
 తనమష్టి వాని కంతగతానుని శ్రీ గను జేసి ముసలమున శిరము నలియ
 గొట్టెదనని ముసలం బట్టె నెత్తు శ్రీ పట్టున వారి తా నడ్డంబు వచ్చి
 ఇట్టె వీని బడ గొట్టిన నెట్లుల శ్రీ దట్టముగ వీని వారలు ఎత్తురె?
 వీ డిది దప్పియు మరి వారి గూడి శ్రీ దాడి రానిమ్ము అవుడు జంపెదవు
 పాడి మన కగును చెడు నికముందున శ్రీ వీడు నీ గోటికన గాడు విడువు
 అని యతని జూచి యేడువ వలదో! శ్రీ కినుక బూని మరి రమ్ము సేనలతో
 అని మము దాకు శౌర్యమును జూపు శ్రీ యొనరు గనలేని నిను భూతంబులు
 దిన జచ్చి యశము నైనను గాంచుము శ్రీ నిను విడిపించుట మరలి వచ్చుటకె
 యనుచు విడిపించగనె ముఖమునందు శ్రీ నను వన్నె దటుగ దిశల గనరాక
 వెను దిరిగిచూడకనె కోప కపట శ్రీ మనమునను దపము గొని యైన వీరి
 దునుచు యత్నింతు నని బారె ముందె శ్రీ తనకొఱకు బారి యెను రందువారి
 తోడున పురమును జొచ్చె నోటమిని శ్రీ పాడి వెలయ సుమవృష్టి యమరు లా
 వేడుక పరమున హలి హరులపైన శ్రీ పాడుచు నాడుచు పరవీరి మిన్నున
 తనవార లెల్ల తూర్క ధ్వనులను శ్రీ ఘనమైన నృత్యగీతాది సంత
 లను మంగళకరవస్తువితతులను శ్రీ వినుతుల వెందిగణముల వరసలను
 మునుకొని ముందున నడువ నలంకృతి శ్రీ దనరు కనకమయ విజయధ్వజముల
 నను వొందినట్టి తోరణాదులను శ్రీ యొనరుల మృగమద జలసి క్తములను
 పొనువున నలికిన రంగవల్లులను శ్రీ కనుల పండువుగ గూర్చిన పురమును
 జేరి వుక్యాంగనల సేనలచే శ్రీ మీరిన సమ్మాదముల నందరిని
 పార ముదించి రానందమేర శ్రీ వారి దీనించె మగ్రసేనుడు
 ఆ జరాసంధు డిట్టుల తనదగు శ్రీ నోడ నుడుగకను పదునేడు తూర్పు
 ఆ జగద్వీరులను దాక దుష్ట శ్రీ భూజననాథుల గలుపుకొని వచ్చి
 యాదవుల దాకి హీన బలుడగుచు శ్రీ వే ధురమును మానుచు తిరుగుచుండి.

మీర కడు నెదిరువ కూరి రాగ శ్రీ ఆరమె గాంచె రణ యత్నమునె
 సుకముని కలహ విక్రముకు నాండుకు శ్రీ పరమ హర్షమున హరి సన్నుతించి
 సరస జేరె నొక తరుణమున కూర్చి శ్రీ సరణి చరియింపుగల కాల యవను
 కని యవన ! నీవు లోకము నందలి శ్రీ జనపతులగెల్పినాడవు పరమకు
 ఘనములను నెలుల కకవికలు గూర్చి శ్రీ దనరునొ నట్టికు లై నీవేల
 బలయుతుల మనుచు గర్వింపింట్టి శ్రీ ఖలుల దునిమెదము మేమను యార్భట
 ముల నిగుడునట్టి యూడవు : నెదరా శ్రీ నలునవు లెడవు బలమును నెఱువు
 కలమన వారిని గడియ వింతకును శ్రీ నలరితివో వారి వీరత్వమెన్ని
 విసవో ! పిరికివో ! హీనబలుడవు శ్రీ గననైతి వొక్కో ! నీటికి నీ పశ
 దనము శూన్యమని నీ మది గంటిని శ్రీ విను ముక్కు నెఱుగ భయమునఁ జాగు
 కొనువాడ ననుచు నని విసకుండిన శ్రీ విను మిప్పుడైనను వారల నొక్కడు
 ఘనకు ఖలహంతకు నై వెలిగెను శ్రీ దనుజుల జంపెను క.సు.గ దునిమె
 జనవినితిగాంచె జరాశంధుఁగ శ్రీ యనిలోన పెక్కు లెడవల దరిమెను
 నావిని యవనుకు ఏమేమి మునీ ! శ్రీ నీ విన వానిని విశేద మెరిగింపు
 ఏవలని నడక రూపుశౌర్యము శ్రీ భూవిభుని కంసు జంపెను నెట్టుల !
 కావరం బడతు నా కెమరొద్దునె ! శ్రీ తీవరముగ నాడుము నన్నెరుగుదె !
 నా విని మనిషుడు దవియె వానితో శ్రీ నీ వెఱుగవొక్కో ! యది దెలియ వినుము
 నీలమేఘంబుకరణి తను పమరు శ్రీ చాలున మోదము దోవు వదనమ్ము
 జాలున మూర్ఖుని కాంతి నెలి దొడ్డు శ్రీ మేలికమలముల బోలి కనులొప్పు
 కనకవనమును ధరించు నాలిడు శ్రీ ఘనమైనకాహువులును వక్షమును
 గన విశాలంబు శ్రీవత్సయుతము శ్రీ విను కౌస్తుభమును మణికంఠమందు
 దసరి తన తేజమునకు దిక్కులన్ని శ్రీ కనకసరిగతిని వెలిగించురాజ
 యతడు మకర కుండలముల మెఱుగును శ్రీ సిరిని వర్ణింప దరముగా దెవరి
 మతులకు మాన పరిమితి యంతటిదె శ్రీ యతులకే కొంత దెలియునేమొ నడ
 యతుల శూరండు నంతటను దిరుగు శ్రీ వితరులకు పట్టుపడని సామానుడు
 పట్టున బట్టిన గాని జక్కడగు శ్రీ దిట్టతనమునకు నునికెవ ట్టతడు
 మెట్టు గన దుర్జనుల జంపబట్టి శ్రీ నట్టి వా డగు గట్టిగ జెప్పితి
 యొకరుండె చాలు భోవనములు గెలువ శ్రీ సుకరముగ న్నొకుము జత గూడుక
 ప్రకటిత సేవాగొని చేయ మధుర శ్రీ సకలమును నీవు దెలిసెద వచ్చుల
 నని విన జెప్పెను యింకను వలసిన శ్రీ ఘనమి యెఱుఱివి లీల ల వెన్నియొ
 విదేవాడు మీరను తడియెల్లుము శ్రీ పనెమునీ నీవు వాని నాకరము

లను బడవైతును నా ప్రతాపంబు శ్రీ విజయమునను వానిని నోర్తున !
 ఘనుని నాహితుని కంసుని జంపిన శ్రీ వనజనయను విని యూరకుండు నెటు
 గదలెద నిపుడే తాపసోత్తమా ! శ్రీ కదనమున నాకు సములు గలరెందు
 ఇదె నీవు మెత్తు కాజాదు మనుచు శ్రీ చమరొండె యుద్ధమునకు వంజుగొని
 బెరస నెఱుగని మూడుగొట్లు నగు శ్రీ నదయత నమలను మర్రిచుట్టి
 ఘనభీతికరుల మేచ్చుల గూర్చుక శ్రీ కిమక దాడికై శ్రీ మధురక
 వనజాక్షుడు వినె వాని రాకడను శ్రీ దనపురము జాటి దాచు విడిముటను
 యవనుని దుడుకుదనంబును మదిలో శ్రీ సునిచారకలన నంతయు గని యా
 సవపూజితుడు నారాయణుండు శ్రీ ప్రేమిమల చిత్తుని తనయన్నను మో
 దమున రామ ! రమ్మని గూర్చి కొనుచు శ్రీ విమలమతిని విను కార్యము తెలిగివు
 డే మనలను స్థిర విచార మందగ శ్రీ నామము బోలదు దండమే ఓధి
 ఈ యవనుడు మన వీటిని జల్లెను శ్రీ వేయియత బలముతోడ మాగఘను
 బాముక కిమకను నేవో రేరో శ్రీ ఛాయ గని వచ్చు చారుల వింటి
 మేదిని వీరల దునుచు వలయు గద ! శ్రీ యాదవుల రక్ష మనకు నవసరము
 ఈ దుష్ట సైన్యములు రెండు గలయు శ్రీ నాదబు వీరిని జూడ దుర్బలము
 గాన మన మొకట బోక యింకొకట శ్రీ లోని వారి నొప్పింతు రా దుష్టు
 లేను నుప మొక్కటిని గాంతు నిపుడే శ్రీ దాని తీవ్రమున మన మొకవనలె
 యరుల ముట్టిడికి నాధ్యుని గాని శ్రీ నిరపు గల యొక్క పురమును విలసన
 మరసి వీరి యోగమున నందుంచి శ్రీ అమమగను వీరి బారిగొంద మనుచు
 జగదీశ్వరుండు జగముల లీల శ్రీ తగవున వెలయునను మనుప జాలు
 జగియు మహానీయతను నొప్పు నతని శ్రీ కగుచు తలంపున నన్ని సిద్ధములె
 తన తలపులోన దేవశిల్పియగు శ్రీ ఘనుని విశ్వకర్మచు బిలువ వచ్చె
 వననిధిని యడిగి భాను నివసంప శ్రీ ననువగు పెండ్రొబామడ చదరము
 గన దీని యొప్పి యత డీయ శిల్పి శ్రీ జనవిమలమైన పురము నిర్మింపు
 నిను శ్రవ్య శ్రీ నిలయుమందినది శ్రీ వసు నలరు నింపు నందు వసించును
 నని యాజ్ఞ యిడిన తక్షణంబుననై శ్రీ యొనరున మానవశ్రీ క్తి పూహించి
 వనమూలి మెచ్చ దగునట్టిదైన శ్రీక నగ దిక్పాలురని నగరంబు
 ఘనత ముంచు సౌందర్యము నిక్కుగ శ్రీ తనదైన తపోమహిమ తను కళల
 అకసము పొత్తునం దవులు గాంచు శ్రీ ప్రాకారముల ఎత్తు పాతాళ
 లోకము మునుచు లోతు పరిఘలును శ్రీ నాకరిణి నొప్పు గనదైన దాని
 కింకమయ విశ్వములు మణికిరము శ్రీ లనునట్టి భృష స్తంభము లాదిగ

ఘనమైన వీధులును వేడులునుకా శ్ర గవనగు రచ్చలు సభాముఖములు
 వర హేనువజ్ర వైహృత్తుల శ్ర కరము ద్వార వాతాయనంబులను
 ధర సౌ పాపగ రమ్య భవనములు శ్ర తరము నించు ముంగిళలు మందిరో
 ద్వార వనములు కమలాకరము ల శ్ర నూన శృంగారరాజ హర్యములు
 మానసియలగు భాసుర వర్గము లా శ్ర నయమున రాజ్యములు వైశ్యులు
 సార ధర్మ సంపన్నులు శూద్రులు శ్ర మేరల నెఱిగి వసింప ననువులను
 కరి తుంగ శాలలును తేరులకును శ్ర పరిమైన నెలవులును వారివారి
 కిని తగిన చిత్రగతుల నిర్మించి శ్ర వనజ నయముకి తా జెప్పినంత
 తన తలవులోన దిక్పాల వరులు శ్ర ఘనత నెంచి భయభక్తుల నలరున
 గుర పరిపాలకునకు మనము మెచ్చు శ్ర వరుస జేర్చవలె నక్షయ విభవము
 వరదు దుపవిష్టుకుగ నిత్తు పీత శ్ర మరయ నని యిచ్చె సుధర్మయను సభ
 నలంకరింపగ మరి పాఞాత శ్ర మెలమి గొనగ నర్పించె ఇంద్రుండు
 నలుపొక్క చెవియు తనువు తను వో! యరుణము శ్ర తెలుపు నావర్ణ ములు గలిగినట్టి
 బలమైన గుట్టుచుల నొక్కవేము శ్ర నలినాక్షునకు ప్రీతి నొసంగెను
 నల వాహినీశుడైన వరుణుడు శ్ర వలసినన్ని నిధులను నర్పించెను
 ఆలకాధిపుండు శ్రీహరికి తుష్టి శ్ర కలన గూర్పంగ తక్కినవారికి
 కలవన్ని వారి తరముల కొందిని శ్ర బలమున శత్రుల నడంప నిచ్చిరి
 పరమేశ్వరు లగు రామ మాధవులు శ్ర ఉరుతర యోగ ప్రభావంపు కలత
 సిరిని మధురాపుర మందలి వారిని శ్ర మతి వెలయు గతిని ద్వారక జేర్చిరి
 యతి విసుతు లైన రామకృష్ణులను శ్ర నతి మతుల బడసి దప్పిటి వారు
 బలభద్రు ద్వారకను నుండఁ బంపి శ్ర జలజ నయచుండు తా నొక్కరుండఁ
 బలిని భక్తగణములను బాలింప శ్ర వలసి యుండి తరుణమును నరసియును
 నందన వనంబు నందుండి వెలికి శ్ర మందగతి వచ్చు పూర్వదిగ్గజము
 చందమున కనకగిరి గహ్వరమున శ్ర పొందు నుండి హరి బయలుదేరినటు
 యుదయాది నుండి వెడలు భాను క్రిమి శ్ర యదువంశ భూషణుడు మధుర వెడలి

—: శ్రీకృష్ణుండు నిరాయుధుండై కాలయవనుడు వెంటనంటఁ బరుగెత్తుట :-

యెదురుగా వచ్చె యవన వాహినికి శ్ర నది గాంచె యవను డవు డిటు బలిశను
 తనవారి గాంచి మీరు వినుడనుచు శ్ర మన ముట్టడినికా గని సేనరాదు
 మనుజు తొక్క నిర్భీతి మందనడ శ్ర కను నేరెంచెను సంధి గొగియో!

నమో దాన ముడిగి నీ వడయు నొక్క! శ్ర మును విన్నయట్లు మాయ లవి య్దేమో!

కనక చేలాది, లక్షణములనుగ్రహించుని సెప్పియున్న చందము దోచెను
 ననుచుండ దాని నారద వంద్యుడు శ్రవణభవాదుల కభిముఖత ననువ
 రాని దేవుండు కాలయవనునికి శ్రదాని యెరు రగుచు జేరె వారిదగు
 తనువు దివ్య సంజనితుల పదంబు శ్రవణ బౌందనుండ నేమొ జనవరా!
 గనె నా దా విభు చిహ్నముల చాలు శ్రవణమున వేగము కొలది సరయంగ
 వనజ నయనుండు సింహమధ్యముడు శ్రవణ సంబోధకతను విలసితుండు
 ఘనుడు కౌస్తుభము ధరించె నట్టున శ్రవణచేలుండు శ్రీవత్సాంకుడు
 వరమణి కుండల దీపితుండు మణి శ్రవణకంకణాది భూషణోజ్జ్వలుడు
 దరహానిత వదనమును దోవు నటుల శ్రవణమున వనమాలాది హారతతు
 లవి మెరయ జూచి నారదుం డన్న! శ్రవణిని మాయాపులను దునుమునట్టి
 ప్రేమిమలాకారు గగు వీడె వచ్చె శ్రవణిని పట్టెదను బంధింతు ననుచు
 యల చటుల వాల సైంహికేయు వలె శ్రవణితేతర జటా లలికదూల
 విలయ పావకుని కీల విధమున శ్రవణ వాని మిశ్ర లోష్పగ దీపచు
 కరవాలము కాలాహిని బోలగ శ్రవణమున బెరికి కొని తురగంబు నెక్కి
 హరిహరులు ధ్యానముల పట్టరాని శ్రవణిని సరసిజోదరుని మాయా వి
 దారుని శూరుని అబ్జభవ వినుతు శ్రవణరత లో పెం పొనర మదంబున
 బారె బట్టంగ, తురగ వేగమున శ్రవణ జూచి హరి వాని యురవడివి
 యోరి! నను బట్ట నీ తరించె! యని శ్రవణ ననగ వెచ్చుండు వానికిని
 జక్కక దూరం బరిగె మాయ గొని శ్రవణుడ బారెవనో యదువీరా!
 నిక్కు జూపుదువె? నాకు జక్కకను శ్రవణుడ దాగెను! నాదృష్టియందు
 వననిధి జొత్తువో? వనరు నా కదియు శ్రవణ భూమికింద జేసె విడువను
 వనమున బారిన వెనువెంట నుండు శ్రవణువు వికటమున చాల్చ గనుచుండు
 జలధి చాటివను ఇల సగ్రజనమ్మ శ్రవణుడ దాల్చిన హరికాశ్వాటా
 దుల రూపొందిన నిన్ను విడుతునే! శ్రవణుడు పరుగిడక నిలుపు శ్రీమ యేల!
 శ్రవణుల చులుకును గూర్చవో రార! శ్రవణిని బంపి తెలు! కంసుని దునుముట
 యరులకు వె న్నిడి తొలగు నీ కేడ? శ్రవణుల వీరవరుల మార్కొనడి
 భర మెటుల? నిన్ను నారదుం డెటుల శ్రవణము నెరిగించె పురుష హీనుడవు
 గవపు సిగ్గు నీ సిగ్గు తగ్గింతు శ్రవణ కేశవము నిలిచి మాట్లాడు
 మును నఘుని శకటు డాదిగా జరా శ్రవణయునితో నని శలువు టద్భుతమె!
 యన నిలిచి నట్టె దూరం బరుగును శ్రవణ జూచి భీతి పారె నన తోడ్పా
 దన సరస దోచు పరువున గూరిన శ్రవణ మరగిపోవు గిరిగండశిల

నిటు నటు త్రిష్ణను పార్శ్వముల దప్పు శ బటువు తా నంది కటువు నుసిగొల్పు
విటువు బొడమించు మటుమాయ బరచు శ చిటుకలో నెన్నో కీటుకు లొనరించు
మిట్టల నెక్కును మీద బడరాగ శ గుట్టల దారును పల్లముల దాగు
పుట్టలను గికురు పెట్టు దట్టమగు శ గొట్టు గుహల దరి దూరము గొని చని
లోక వీరుండు వాని ధాకకును శ లోకువ గని నటు వాని కగపడుచు
నేకాకారత న నిట్ట నొప్పెడు శ రాకాసి వైరి వాడు కన దాగు
కరణి జొచ్చె నొక పెద్దయైన గుహ శ నా కంజాక్షుని గనె యవను డచట
బారి బడ నంచు తురగమును వాడు శ ధీరతను నడపి అశ్వ మట గట్టి
యోరి! యింకెందు దొలగెడ వహుచును శ దూరె వాడు గుహ హరియున్న నెలవు
కరి జొచ్చు భంగి లోన చీకటిని శ నొరులు జొరరాని యొక్కతలంబున
సువినుతు డొక్క నరివరుడు దీర్ఘ శ పర తల్పంబున గురువెట్టి నిదుర
పరత సుఖియును మేర గొన్నట్టి శ పురుషుని హరి యని దలచి ముదంబున
చరణము నెత్తియు దన్న నుంకించి శ కరము రోషమున బలికెను నిట్టుల
అలము సేయగ లేక పంద వయ శ పా లందితి విట దొంగ! యలసి నటు
నోలిన నిదురను మానహీనుడవు శ చాలు గొని నన్ను కూర శార్దూల
భీకర కుంజర ఖడ్గ గవ యాది శ కాకరంబైన కంటక దుగ్రిమలత
లీ కరిణి ఘోర పూర్తిగను చోట శ నాకు నాయాసముగ గూఢ గతిని
దాగితివ ? నిన్ను జేర రా ననుచు శ యో గర్వమతీ! కూర ! వంచకా!
నా గురిని నీవు చులకయే సుమ్ము శ యోగ మెరిగించె నారదుడు నిన్ను
ఓ గుణహీనుడ ! ఈ పోటు నీకు శ భోగ ముందించు ముందు లోకంబు
అని యార్భటించి తన్నె కొండగుహ శ ఘనతర ధ్వనియు ప్రతిధ్వని గూరగ
యనఘు డా పురుషపర్యు డటు లేచి శ ఘనత తనువు నిక్షిించి వడి గాంచి
కనుదమ్ములు విచ్చుచు లోని కేసుక శ గొనిన మనంబున దిక్కులను జూచి
గనె వాని తనదు చూపుల లోనే శ ననల జ్వాలలను వెలిగించి సంత
తనువు భస్మమయె సురలు గుంపులై శ ఘనత మోదంబు గూర జయములను
జనవరున కిచ్చి హరికిని మొక్కిగ శ గనెను దివి సుఖము యవన్ముడు హరిదయ

—: ముచికుందుని పూర్వకథాభివర్ణనము :—

అనిన భూనరుడు శుకహాని గాంచి శ ఘను డా పుష్కంబు డెవడు తెలుపవల
యును మహానీయా ! యేల ? యా నిద్ర శ గొని యుండె ! ఎంత కాలమప్పటికి
జనకు డెవ్వండు ! యే జపము పెంపు శ నను యా దుష్టుని నటు జేయ నొచ్చె

హరి యందు నతని కే వరం బిచ్చె! శ కరుణ వినిపింపు మన శుకు డనియేను
 మను కుల జాతుడు మాంధాత కొడుకు శ ఘన సుగుణోజ్జ్వలు డై బలశాలి
 జన వినుతి నెగడు ఘనుడు ముచికుందు శ డను బలవీరుడు సుగుణోత్తముండు
 దనుజుల నెదురగ నాతని సాయము శ గన గోరి సురలు పార్శ్వింప వినియు
 యనఘమతిని వారల వెంట దినికి శ తన కొశలంబు పెంపున జేరియు
 మునుమున రాక్షస వీరులను దునిమి శ దను మెచ్చుసురల రక్షణ నించెను
 వా రతని మెచ్చి వరము గోరు మన శ కోరెను మోక్షము వారు మోదమున
 శ్రీ రమ్యధాముడైన యచ్చుతుడు శ కూరిమిని నిన్ను గని ముక్తిచ్చు
 భూ రమణ! నీవు దేవమానమున శ మా రాయడి బావుచు నీ విందే
 చేరియుంట నీ సంతతివారలు శ యేరు ధారుణిని వేరు కాలవశ
 మున పరమపదము జెందిరి శ్రీహరి శ ఘనత వారి మోదంబు నందించె
 శ్రీ పరాత్పరుడు కాలస్వరూపి శ ప్రాపు డప్ప దది యెంతి వారలకు
 నా పరముడైన శ్రీధరు డొకడై శ యా పరమ ముక్తి నొసగ సమర్థుడు
 మా తరంబ యగు తక్కిన వన్నియు శ నీతో దాపము ఇత్తు మని కలత
 చేతమున నెరుగ నట్టి నిద్రయే శ యీ తరుణమునకు నిచ్చితిమి నిన్ను
 ఎవ డది కినుకను లేగ నిను డాసి శ సపు రందు నిన్ను నిద్ర జెరుచునో
 భువి వాడు చెడును ఈశ్వరు డపుడే శ దత్తలును రెండవదృష్టి జయ మొనగు
 అని వర మిచ్చిరి అంత భూవరుడు శ ఘనత భూతలము జేరి యిందునను
 తనువు మరచినటు నిదురించుండై శ వినుమా! యవనుడు నీతైన వెంట
 కనక వసనధరు డతని యెట్టెడుట శ కనుపింపగానె జనవరుడు గాంచె
 వనరుహలోచను వై జయంతిధరు శ నిసకోటి దీప్తు నిత్యు చిదాత్ముని
 గన శ్రీవత్సాంతవక్ష పరము శ ఘన చతుర్భాసు దరహాసిత వదను
 పురుషసుందరుని పుణ్యమూర్తిని శ పరమహర్ష మున సరవరుం డటుల
 దర్శించి నంత వినుతి నిటు బలికె శ పరమ సౌందర్యభూతి నెగడదపు
 కరము నీతేజ మత్యద్భుతంబు శ సరలోకమ్మున దిరిగెడు దివ్యుడ
 వరయ సోమ సూర్యాగ్నుల వెలుగుడు శ హరి హర సరసిజ గర్భ సురేశ్వరు
 లను బోల్పు దగును నీయున్నత మహి శ మను డెలుపు మింక నిను సేవింపగ
 మనమున తీవర మెంచితి నిజంబు శ ఘనుడపు సుకుమారంపు మూర్తివై
 వనమున ఘోరభయంకర మృగముల శ ననువుగాని కంటక కఠిన శిలల
 చరింప నెందుకు చరణముల మృదువు శ తర మదె తెలుపును దృష్టి మహాత్మా!
 సరిసిజా ప్తకులు డను మాంధాతకు శ వర సుతుండవై హరిని సేవించు

కరుణ దెలుపవలె వినదగుదు నేని శ వర నిలయ మెది? కులగోత్రంబుల
వరుస జనన మూలంబు సెప్పుమా! శ నరవినుత! పుణ్యశరీర! నేనిం
దున నిమరింపుచు నుండ నెవ్వడో శ నను లేపి వాని కిల్పిషమున జెడ
నిను గంటి నిపుడు శ్రీనాథాకృతి శ దనరినాడవో నిక్క మటులె యగు
వనమాలివేను మునిహృదయ! ఓభా శ వన లసితు డవుచు నగు నీకు శరణు
నిను ముచికుందుడ సాష్టాంగ మిదే శ గనుమ! దయాంబుధి! అన విని శ్రీహరి
సురవందితుడగు కృష్ణు డిటు లనియె శ నరఃపతివి పుణ్యవర్తనుడ వీవు
పరమప్రీతి విను దెలిపెద నాస్థితి శ పరతత్వరూప మైన నిత్యగుడ
హరి హర విరించి కళ లన్ని నేన శ తర మెవరికి నాగుణ బస్మ కర్మ
నామముల నెన్న? ధాత శేషులకు శ నా మహిమ లిట్టవని నేను బలుకు
నేమము నందను ఆత్మరూపుడను శ భూమిక! నేను దుష్టులను దునుమ
సామమంది జన్మించితి ధరణిని శ కామప్రదుడను వసుదేవు నింట
నామములు పెక్కు నాకు గల వవియు శ కామినీరూపు నా మాయ యగును
నేను పురుష వాచకుడ పరిశుద్ధ శ మైన మానవాతీత మానగుడ;
నీ నయం బెరిగి తొలి పూజకతన శ గాన వచ్చితిని ధన్యుడవు వరము
గోరు మిచ్చెదను నను దర్శించిన శ వారి నెల్ల శోభనముల గూర్తును
నా రమణీ యార్చన సన్నతు లవి శ పార మందించు నక్షయసుఖంబు
నను దలచువారు మరి శోకంబుల శ గన బోరు ఉండు) ముదము నిలయుముగ
నన విని యా ముచికుందు డిటు యెఱిగి శ మును మునిగర్గుడు దనతో బల్కివ
వెన్నుడే యితడు సు మ్మించు మొక్కి శ తిన్నని వినుతిని సన్నుతింప దా

-: ముచికుందుడు శ్రీకృష్ణుని ప్రోత్సాహము నేయుట :-

కన్ను లతనిపై గవియించె చూడ్కి శ తెన్నున నో మహనీయ! జగద్ధిత!
ఇందిరేశ! నిను ముందు వినియుంటి శ ముందు సురతతుల యవల గర్గనిచె
పొందుగన్న పరబ్రహ్మంబు నీవ! శ ఇందున నస్త్రానికతి మహా యు
గముల ద్వాపరాం త్యమున బుట్టెదని శ సుమనసార్ధనమున నొప్పు దనుచు
కృమమున దెలిసితి నారాయణ! నిను శ నమస్కృతులచేతను వినుతింతును
శ్రీమూర్తి! నిను సకల భువనముల శ నీ మాయనైన బంధముల దవిలి
కామినురు విత్తామయ గృహస్థ శ కామలై యెల్ల శాశ్వతము లనుచు
మానవ జన్మము దుర్లభము దేవ! శ వేదవేద జన్మాల సుకృతిఫల
నా నిలిపేడిగ! దిం రూ పెందగ శ కాను జన్మించి కాన దజ్ఞాన

నతి వాసుదేవ ! నీవు రెండైన శతతుల జీవ పరమాత్ములన నొప్పి
యతి విమర్శనల పరావరంబుల శస్థిగూర్చియు మిది విద్యావిద్యలు
నా దోది యొకటి పూర్ణబాధ్యతను శనాదరం బంది రెండవ దానిని
యే దానినైనను దారినక శమోద రూపమున దూరుడవు గాక
నాదట నిలుతువు నిరభి మానమున శనీదేవ దృష్టిని నిలిపి సంస్మరిని
కూరిమి నింపకయున్న నటుగాక శభోరుకొన్న సందార లంపటమె
సారముగా దమ శాశ్వత సుఖమని శసారవిచారమునందు మైమురవు
గొని తృణాభిలాషమున నజ మెట్లు శతను నిరోధించు కూపమున దొరలు
గనినటు నిను సంస్తుతి గొన్నయెడల శయినరున నొడ్డున కేర్తువు భవాద్ధి
మునుగ నీవు గద పరమహంసనత ! శవినుతచరణ ! శ్రీరమణ ! భువనహిత !
నిను నిజ మెరుగక పెక్కు భవములను శననవరత దుఃఖముల సందారము
లను బాక్కు గనుచు నిరయముల బారి శజననక్షేపముల సొం పెల్ల సయయ
జనెను కల్పంబు లెన్నో జాలు నిక శనను కరుణించుము శోకమును బావు
తనువు చంచలము హేయతకు నెలవు శకన ఘనకుంభం బను ఛాయ బోలు
జనపతి ననుచును చటుల కళేబర శమును నమ్మి చొచ్చితిని నభిమానత
నిది వదల కున్న తనువు వట్టిది శకదిసి భయంకర నృగములు దినగా
నదను గన విట్టిమి భస్త్రి సంగ శతిదిగా దుఃఖము గూర్చ దప్పనగు
కుదురైన తెలివి గనలేదు చిత్ర శమది జూడ నకల భూముల గెలిచిన
తనువును మఱికిని గను కొంప యనుచు శగని నమ్మరాని స్థితి మెచ్చు నింది
తనను వెత నింపు ననుచు జీవాత్ము శడను నయము నెఱిగి మనమును జయించి
నిను తపమునందు దర్శించియును శగనెదరు పరముని కామసంతులన
మునలైన యెట్టి వారలో దేవ ! శమును జేసినట్టి కర్మలఫల మిది
యని తలతు గదే నను వాని గోరు శననువు దప్పించు నాధ ! రమాఽతి !
జనుల సంస్మతుల లంపటల దప్ప శనిను నీశ్వరుని శక్తప దోప భజం
చిన బంధనములు కర్మలు పడలునె ! శభువతరపుము క్తి గలుగు నమ్మితిని
నిను సత్సంగము వలన దెలియనగు శగనగ దాననే నీభక్తి గలుగు
పొన రిందించును నదె ముక్తిపదము శనను నీశ్వర తొలి ఫల మేమిటనో
నసంగతంబగు రాజ్యము వదలేను శసుసంగతిని నీ భ్యాన మొక్కత
వసించె భాగ్యము కతన మనమున శనుసిం గొల్చుకుము నీమాయ నన్ను
వనజనాథ ! ఇక సందార మెట్లు ! శనిను గాంచి తింక నివి శాశ్వతములే
మునుకొనను వాని విధముల నే నిక శపను వరము లనుచు నానల గూర్చె !

ప్రవిమలాకార ! ప్రేమస్వరూప ! శ్రీ వివిధాగమ సన్నతనామ ! కృష్ణ !
 కువిచార హరణు లైన విజ్ఞాను శ్రీ లెవరు గోరుదురు ? గుణ బంధనముల
 తవులు నైశ్వర్య కామముల బారు శ్రీ సువిశాల విచక్షణుల దోచెదవు
 దక్షిణి నింతకు ముందు కామాది శ్రీ సపురుల చాళ్ళవి వాని రిపువు లని
 వినుకలి గాంచితి మునుల తొల్లింట శ్రీ నిను నీశ్వరు నిక శరణం బంటిని
 నను బోవు ! బోవు ! బోవు ! దయానిధే ! శ్రీనిను వదల వదల వదల మోక్షమును
 గదియ మార్గమును జూపు కనుమేర శ్రీ నదె చాలు నింద్ర భోగములు గోర
 వాడిని వసింపుము నను సదనంబుగ శ్రీ ముదము నందెదను మురళీవినోద !
 గోపినాథా ! గోకులవాసా శ్రీ పాపహరణ ! పరమాత్మ ! భవదూరా !
 నీ పవిత్ర భజనంబు శ్రేయంబు శ్రీ ప్రాపించు శుభము లన్ని పొందందు
 నన విని యనంతం దైన కృష్ణుండు శ్రీ కనికరమున మనుజేశు ముచికుండు
 గని రాజతిలక ! సిద్ధగు భక్తియు శ్రీ వినయ వృత్తమును మెప్పించె నన్ను
 నిను బొందు సర్వ పాలిత సుఖంబు శ్రీ నను గొల్పు వారికిని కొర లుండవు
 నీవు కోరికల గోర నొల్లకయె శ్రీ భావము మత్సరమున నిల్పితివా
 శేవలత వడిపులను జయించి శ్రీ పావనమగు నా పరము బొందెదవు
 నృపధర్మ పరత వేటను మృగముల శ్రీ కృప విరహిత మతి తొలి జంపినట్టి
 యపవాద దురిత మది తపముచేత శ్రీ సపరిశ్రాన్యముగ బాయ ద్విజాడవై
 యవల నా పదము బొందెను గాకని శ్రీ సవిధి బదరికావనమునకు బోవ
 భువన భరణు దానతి యిచ్చి పంప శ్రీ దలిలిన ముదమున గుహనుండి వెడలి
 మునుపటి బలమున నన్నిట సూక్ష్మత శ్రీ తనువుల నరులను తరుసంతు లటులె
 గనుచు కలియుగము రా నుండె ననుచు శ్రీ దనమనమున శ్రీనివాసు నెంచుచు
 భునుడు ముచికుండు దా బదరి కేరి శ్రీ వనజాక్ష సంశయమున బుట్టి నట్టి
 మునులు నరులు నారాయణు లున్నెడ శ్రీ గని సమీపమున దా తపము సలిపె
 యదువల్లభుండు వాసుదేవుండు శ్రీ ముదమున యవనుని సేనల దరిసియు
 చదియ కేసి నందరిని కోపమున శ్రీ మధురలోనింక యున్న ధనమ్ముల
 ద్వారకకు బంపుటకు జనులతోడ శ్రీ కేరిచిన ముల్లెలను బంపుచుండ

:- జరాసంధుండు ప్రవర్ణణగిరిని దహించుట :-

తా రభవంబున వచ్చె మాగధుడు శ్రీ సారసనయనుని ననిలో జయింతు
 తూరు లెవరు ? నా పరిబోరువారు శ్రీ మీ నుక్కడగ కేసి మోదింతు
 ననుచు రథ, తురగ, వేగ భుట్టనల శ్రీ కనగ నగు భూమి రజ మాకాశము

నను మేఘ పటల మల దోప కరుల శ్రీ ఘన మదధారలు జలధారలుగా
 వీరుల కేకలు రథనేమి ధ్వనులు శ్రీ కరి, తురగ, ఘోర్యములు హేషలును
 ఘోరమైన యుటుములను బోలంగ శ్రీ ధీరులగు భటుల వైన కరవాల
 శర శస్త్ర సమితిలోచుల మెరుపులు శ్రీ తరళ గతులుగా విరోధులగు జన
 వరుల ప్రతాపానలము శాంతింప శ్రీ నిరుపదిమూడగు నక్షోహినులను
 కరము సైన్య ముప్పొంగ వారలకు శ్రీ దరుముచు ముట్టి చుట్టుట ధనముల
 నట డింది పారి రా హరి భృత్యులు శ్రీ చటులగతి నంది నట్టుల నేమియు
 పటువు శౌర్యంబు చూపకను వారు శ్రీ తటము నందితా హరి శ్రీకృష్ణులు
 తటమందరు ధనరాశిని విజయము శ్రీ నటన వారి ముందందు గా కనుచు
 పరువు గొనిరి వడి బారు హరిణములు శ్రీ కరము వ్యాఘ్ర దృష్టులకు దప్పు నటు
 నరవరుడు గాంచె వారిపోకడను శ్రీ దక్షముచు నిలువనె ఆ మాగధుండు
 అని యమవీరులు పారిపోదు రెటు శ్రీ నను దాక్కొనుండు శూరత మెరయగ
 మిను బ్రాకనైన బలమున డాగిన శ్రీ వననిధి జొచ్చిన విమన మిమ్ముచు
 ఘనత లనవీర్యమును నుగ్గడించు శ్రీ చును వెంట బడిన యాముడలు కొన్ని
 వెనుబుద్ధి శాత్రవులు గనుచుండగ శ్రీ కర మిందుకు వర్షింప మిక్కుటపు
 టానరున ప్రవృద్ధి నొంది యున్నట్టి శ్రీ ఘనశైలంబును పదియొకామడను
 నిలుపును వెడలుపు గలిగి యున్నట్టి శ్రీ వడిగల ప్రవర్ష మను నా యద్రీని
 వడి నెక్కి నిపులకును డాగు విధము శ్రీ తడబాటు తడవుగా జూపి మాయ
 నడలించి యరుల కగపడక నొక్క శ్రీ యెడరున యద్రీని దిగి సుఖతరంబు
 నడక నాయాదవుల శిరోమణులు శ్రీ పుడమిని భారం బడప వేడ్క గని
 నరయాడు లీల బుట్టిన మూర్తులు శ్రీ కడు ప్రీతి తమ్ము రాకను గోరెడు
 తమవారి ద్వారకను నివసనంబె శ్రీ కృమము దీపింప నున్నట్టి వారి
 భ్రమబాయ జేరి రా నగరంబును శ్రీ విమల మతి జేరి సుఖముండి రంత
 మాగధు సైనికు లెల్లరు గాంచిరి శ్రీ యా గిరిగుహలను వారు డాగి రని
 యోగవిదులు తము కనుల గప్పటలు శ్రీ సాగించినట్టి జాడలు తెలియక
 రాజాజ్ఞ గొనియు నా కొండగుహల శ్రీ తేజంబు జోనుప చితులగా గూర్చియు
 నాజి నీయక నె వీరట మృగ్గగ శ్రీ రాజా జెడుటె గద ! నిజము నరయగ
 అని యగ్నిగూర్చి రా గిరిచుట్టును శ్రీ పెను పొగ లెగసెను మిను వీధి నిండ
 గన వాని తుదల మిడుగురు లెగయగ శ్రీ మునుకొని వానికి ముందె మంట లా
 భూమి సర్వ దిక్కులను వ్యాపించె శ్రీ నా మహాగ్ని వృక్షముల తీవలను
 బ్రామిన కుంజము బాపగ చుట్టియు శ్రీ భయంబు విస్తరిగ ప్రజ్వలి

యందు నివసించు తరుజాతి లతలై శ్రమందెరుములుగా నెన్ను ఖగతతులు
మందలుగా తమశంతులు నసించు శ్రమందరల తిరుగుడుల నందె మాయ
దండుగల మృగము లెన్నో మఱియగ శ్రమందర లగ్నివానుల
తల్లడము గూర్చి దిక్కులకు నుజక శ్రమలైడల జాటై జ్వాల తీవ్రతలు
పెల్లు గవయ గనె చిట చిట ధ్వనుల శ్రమల్లముల బెగ్గడిల్లు సురలు గన
దవానలం బెటు పవను శంకతిని శ్రమవార్యముగ ప్రజ్జ్వలింప ఘోరము
నవాంతరము గిరియందు ప్రబుట్టుయ్య శ్రమవారితముగా జయము మనకబై
జగమందు మనల గేడించువారు శ్రమగటుర తేరుగ నైన వీ డొక్క
చిగువుగను గొల్ల వాని యన్నతో శ్రమగితప్ప నిద్రి యెక్కి డాగె నెటుటు
మంటల విస్తృతి యంటి యచలంబు శ్రమెంటింప నిచ్చు పెటు లా మచ్చుల
తుంటిరీసులను తానె ఆహుతిని శ్రమెంటింప గొనియె నాటక రహిత
మంట వీరి నడ విఠితమందె శ్రమెంటు విడ చెల్లు నింక నాకంచు
జరాశంధు డాకొండ నంటించి శ్రమరంబు జెందిరి ఇందున వారని
శరాశని తన సేనల నన్నిటి శ్రమరంబు మోదము నింప బలుకుచును
చిరాన తనపురి గిరిప్రజంబును శ్రమరాదు లందటు మురువం జేరెను

:- రుక్మిణీ కల్యాణ కథాప్రారంభము :-

శ్రీ రుక్మిణీసు పరిణయ కథ విను శ్రమ రాజావర ! యభిమన్యవుత్ర !
శ్రీరాణ నందు శోభనం బమరు శ్రమ రాజీవాక్షుని నిందు దలప
ధీర మతులకును మేరలు సుఖములు శ్రమ దారు దుఃఖములు దరిని దూరకను
కూరిమి పెంపున విశేష మొనర్తును శ్రమ నారయ మోదము తోర మిది విన్న
ఆనాడు వింటివే రై వతుండు తాను శ్రమ బ్రహ్మ పంపునను రేవతిని
మానిత మతి బలరాముని కొసగ నశనూన గుణవతిని తన కాతనయను
సురవరుల గలిచి గరుడు డమ్మతమును శ్రమ కరము వీరి గొన్నటుల మురళిది
దురమున బగతుర శిశుపాలాదుల శ్రమ పరిభూతి మాపి తరుణీమణిని
శరసిజాలయాంశను దనరి భువిని శ్రమ వరమందింపగ జన్మించి నట్టి
సురుచి మిన్నసౌందర్య ఖనియైన శ్రమ పరమోత్తమ గుణయైన రుక్మిణిని
నన రా జా మునియైన శుకుని గని శ్రమ వినిపించినాడ వరయు మందునను
నవజీతజుండు రాక్షస వివాహ శ్రమ మన స్వయంవరము నందుల రాజుల
గలిచి ననిక శ్రమ పట్టె నటంచును శ్రమ నలరు గల దద్ది వినెద వచింపుము
కలన పాక్షాదుండు జయించుటయు శ్రమ బలము వెలయు హరి విక్రమించుటయు

దెలియ పలచితిని లలి నెఱిగింపుము శ్రీ తలపు విదితమతి విలసిల సిద్ధుడ
 నన విను విదర్భ దేశ మీ యీతిని శ్రీ ఘనమైన సంపదలను తలలతూగు
 ననువంది యుండె నా భూమినేలు శ్రీ జనవరుల వీరు డత డన మించును
 సుగుణ గరిష్ఠుడు భీష్మకుండు నా శ్రీ దగు నా భూపతి కైదుగురు సుతులు
 పగ వాటించును హరిని నెల్లపుడు శ్రీ బిగువందు మదము రుక్మి నా బరగు
 సతనికి తమ్ములు రుక్మ రఘుండును శ్రీ గతి నల్లె రుక్మ బాహువు నా మరి
 యతి బలకాలియు రుక్మ కేసుండు శ్రీ మతి నట్టివాడు రుక్మ నేతుండు
 విను వీరి చెల్లెలగు రుక్మిణి యా శ్రీ వనజగంధి కడచూలి సాందర్య
 తను మించు గనును శ్రీ దేవిఛాయ శ్రీ జననాథు గేహమును కళ నించును
 గన బాల బాలచందుని కాంతిని శ్రీ దినదినప్రవృద్ధి గనిన యట్లుగా
 నొనరు గని పెరుగు చుండి తన తోడు శ్రీ గనిన బాలికల నాటలను గలిసి
 మెలసి బుద్ధి వికసిల్లె తలంపున శ్రీ లలిత చేష్ట గని కాంత లుబ్బు గన
 నలరున బొమ్మల పెండ్లి నేతమని శ్రీ పిలుచు బాలికల వియ్యపు రాండుగ
 వలచి నిరువంక పెత్తనము లంద శ్రీ నిలుపు చెలుల బోధించు మురియుచును
 నలరున గుజ్జన గూళ్ళనొడిచు శ్రీ లలనలు విందుల దినుడని బెట్టును
 గన భవనపు ముంగిటల నారాను శ్రీ మున పూ దీగల పెంపున బలంగు
 కనకమణిమయపు సౌధభాగముల శ్రీ తన సఖుల కేర్పుకొని కనక నిర్మి
 తపు టుయ్యెలను తాను నూగగను శ్రీ అపురూపు గతుల చేబంతు లాశ
 కృప బెంచి కీర శారకల కేరి శ్రీ సెపును బలుకులను ననువు తా నెఱిగి
 నెమిటలకు మురువు గజపు నాకొమ్మ శ్రీ శ్రీమత రాయంచలకు నడలు నేర్పు
 సమయమున బాల్య మటు జారు చుండ శ్రీ సమయం బుడెను నవ్వలి దశయును
 తనువు కనకలత వలె మెలు గెక్కెను శ్రీ వనజ నయనునకు రరికోర్కె నిక్క
 గన నింతిముఖము కాంతి విలసిల్లె శ్రీ ననువటుల గృష్ణమనము విరివి గన
 ముకుతేళి తలపు మాధవుని బాడమ శ్రీ తరుణికి నురోజములు నాతీరయె
 వరున కృష్ణునకు భైరవము శన్నము శ్రీ శరసిదవదళను నడుము శన్నము
 పురుషోత్తమునకు బ్రేమ ఘనముగా శ్రీ సరివింపాక్షి గొప్ప బొడ్డకడ
 కరివరదుని ప్రేమదంబు నిండుకొన శ్రీ నరుణాధర సుపూర్ణ వసుస్సు గన
 పరమా మునుల తిథులై తండ్రి దారు శ్రీ వరుణుల గృష్ణుల వర్ణించు టవని
 వరుడు తనకు వసుదేవు తనయుడని శ్రీ సరసిబుడ్డిగని లోన ముదమండె
 హరియు నాయువిడ రూపు గుణధర్మ శ్రీ శరణి వల్లె విని చారు తరంబుగ
 కరణి హరిమను నామెను గూర్చగ శ్రీ పీఠము గొనియుండె తనలోన వసుడు
 జనవరుడు బంధుజనుల తనదని శ్రీ వినుపిడె బాల నవని శ్రీ తనవని

జనపూజితండు కమలనయనండు శ్రీమనకు చుట్టంబు ఘనుడు కృష్ణుండు
 తగియుండు ననగ రుక్మి యందఱు శ్రీ విగువంద గనరి చేదిపతి యతఁడె
 జగి గాంచు బలము శౌర్యము గలదని శ్రీ తగురీతి గూర్తు నాదుచెల్లెని
 గొనకుడు యత్నము యాలోచనంబు శ్రీ నను బొందు నన్ని నే నిందు బెద్ద
 యన నెను రాడరు వాని కెవ్వరును శ్రీ వినెను రుక్మిణియు దన కచ్చనట్టి
 యన్న పలుకులకు విచార మందియు శ్రీ కన్నె యోచించె యన్న యత్నమును
 కన్నల నీ రిడి ధీరతను మలపి శ్రీ తెచ్చు గందునని బ్రాహ్మణు నొక్కని
 నన్న దెలుప బిలిపించి గర్వసం శ్రీ ఛన్న డన్న దను చైద్యున కీయగ
 నున్నవాడు నయి యత్నంబు నందె శ్రీ నన్ను దయ గాంచి కృష్ణు గన నఱిగి
 యున్న విశేషము లన్ని వివరించి శ్రీ నన్ను పరిణయం బంద దోడుకొని
 రమ్మ నా యయ్య! వన నీవె యయ్య! శ్రీ నమ్మితిని నీవు తండ్రివలె యతని
 దెమ్మ వుణ్యమ్మ మూట నెమ్మి గొను శ్రీ సొమ్మలు పరహిత కర్మము లెఱుగన
 నేవకావనడు చెలగి రక్షించు శ్రీ భావి కీర్తి నీయందు నిలుచు నిదె
 భావము దెలిపితి పోయి రావలయు శ్రీ నావలని జీవములు నీవె యప్ప!
 యని మ్రొక్క గానె యంగీకరించి శ్రీ వివింప నన్ని విశదముగ దెలిసి
 కనియె ద్వారకామార్గము సరసీయు శ్రీ గనియె నాపురము దరిసి వే జొచ్చి
 మును ప్రితిహారుల వలన రాకయును శ్రీ వనజ నయనునకు దెలియ జేయగని
 ఘనుని సెలవుగొని మనమున ముదంబు శ్రీ గని హరిని గాంచె వనమాలి మ్రొక్కు
 టకు యత్నమందు లోననే యతని శ్రీ సకలశోభనా! పెండ్లికొడుక! శ్రీ
 సుకుమారాంగా! శ్రీకృష్ణ! భువిని శ్రీ యకలంకమ్మున యశము నిలుపు మన
 ముసి ముసి సగవున వసుదేవ సుతుడు శ్రీ వెన తన గర్దియ డిగ్గి భూసురుని
 దెన నెదురు నడచి వమ్రత గర్దియ శ్రీ వసియింప జేసి యానందంబున
 తనను సురలెట్లు పూజ నేయుదువొ శ్రీ యొన రట్లుగ బ్రాహ్మణుని బూజించియు
 గనినట్టి గమన పరమగు బడలిక శ్రీ వసుకూలత గని తొలగించి వినయ
 మున భోజనంబు పొందిక నమర్చి శ్రీ యును విరామంబు గూర్చి తరినిగని
 తన లోకావన ప్రకృత ప్రహస్తము శ్రీ లనుకూల మంద నాతని చరణము
 లను నొత్తును జాలించి మోడ్చుమర శ్రీ మన మానందపు భామం బందగ
 విన వడిగ పంగలిని విను విట్టుల శ్రీ జనవరా! కృష్ణు వినయమార్గ విటు
 జగతిస్తుతే! నీ దేవతము! శ్రీ తగవొది యచట జేను పనియేమి!
 విగతశ్రీయుడత్ర నీయి ముదమును శ్రీ భాగనంది యున్న దెలి పెడత్ర గాదె
 విను బాదేవుల ధర్మ మొప్పురు శ్రీ గన నాధర్మము భువి కట్టెడు

మనమున ముదమును వారు గన్న యెడల ఘన మీశ్వరుండు దాని సందగను
 అతడు నిత్య సంతోషము నొప్పుచు ల జత గనకు దుఃఖశమితి నెందునను
 మతిని తోష పరిహీను డయినేని ల గతి దప్పు నిందుడైన కలత గను
 స్తుతికి నర్హులందురు సంతృప్తిని ల మతి గన్న యట్టి సుఖతులు సాధులు
 మునులు భూసురులు నాకు సమృతులు ల యుపదివంబు నే వారికి మొక్కుదు
 జననాథు డెవడు ! మీక్షితి నేలును ! ల విను మతడు శాంత చిత్తుడ ! యయ్యా !
 ఘనత గలదె సజ్జనుల బోషింప ల విన దెప్పుము నీ విశేష మెల్లను
 వనధిలోని నాదుర్గ మెటుడేరి ల తనభు ! మహాత్మా ! యని పృచ్ఛ సేయ
 తగుదువో డేవ ! వినయ సౌందర్య ల మగువించె తనువు తో డందిదియె
 జగతిని విదర్శ మాకు నిలుచు డితి ల సాగసు నందునా కుండిన నగరము
 తగవున దానిని భీష్మకుం డెలు ల నిగమ వినుతుడవు నీకన్ని డెలియు
 నగవుననె సర్వమును గ్రహియింతువు ల వగలాడు వంట గోపికల లోన
 జగి చెలుల పలుకులను నడక లంట ల బిగువు శౌర్యమట కూర దమనమున
 నగధరుడ వంట వేలి కొలందినె ల సగము వచింపగనే గ్రహియింతువు
 మిగత నెరవేర్చ మీతలన యుండు ల సాగసు మించు నా సందేశము విను
 వనజనాథ ! మా రాజేంద్రునిసుత ల నిను కైంకర్యము సేయ వివాహము
 ననుసరింప నీకగు నట్టి యొక్క ల మనవి వినయంబునను వినయ ఫణితి
 నిను వీనుల జొర మనములో పాలు ల గొని సెప్పు మనియె సంగతు డేవో
 నే నందితి నది నీచెంత రాక ల నీనవ్వుముందు గనెద మాపురిని
 మానిని వాక్యములను మమత గొనుము ల దీన నీవార్త రక్షణ బిరుదము
 భ్యాతి నిగుడు నా మాటయు దప్పదు ల నీతిమంతులకు పాతకమంటదు
 పాతక రహితుడ వైన నీశాంత ల యా తలోదరిని సంగతిని గతిని
 దీన విశేషంబు నే ధాటి గండు ల యా వలినాక్షిది విను తిదియ సుమ్ము
 నాథా ! త్రిభువననేతా ! సుగుణస ల మేతా ! పుణ్యశ్లోకనుత గీత !
 ధాతాద్యమర పునీతా ! సంస్మర ల జేతరసంగత దూర సంభూత
 ఏ నీ గుణముల కర్ణేంద్రియముల ల పానీయ మందెదను సుధను బోలి
 ఏ నీ సౌందర్యమును కన్నులను ల గాన నభిలాష మనోభిరామత
 ఏ నీ చరణములను నొత్త కరము ల లాన దలతు నది భువన పవిత్రిత
 ఏ నీ నామము సుతింప జహ్నును ల బూనెద జపమును ముక్తిపద మనుచు
 ఇట్టి నిన్ను విని పరిసేవింపగ ల పట్టుగ నుతింప మదిని నిల్పితిని
 పట్టు మన్నించి నను దిట్టపరుప ల చుట్టరిక మందు నను మరద భనుము

చిత్త మంత నిను జేసితి కేశవ ! స త్రిమ మిది యని నీ యాన గూర్తు
 చిత్త జేయకుము కోరిక శ్రీకా ! స పాతునకై పెరి నాసింపు గొనను
 జలవిదారి ! కంపారి ! శిశుహార ! స వలిన వేరే ! శ్రీకామిశ ! హరి !
 జలజ భవ విసర లున మునివి విను స దలపు మిచటిదా నడవడి వచింతు
 లోకాభి రాముడగు సుందరుడవు స లోకగురుండవు నిద్యుల బుద్ధిని
 లోకాభిలీని భవ విభవ బుల స లోక బంధుడవు మాకు బంధుడవు
 లోక విసరి గను బలము విజయ బు స లోక విదితంపు ప్రాయమును గలవు
 మీకు దాసివై నీవించు పతివి స నాకు కోర్కె యిది వరము జేసింపు
 లలి గొంట లగను నాటికే ననకుము స వలపు గొనడే తొలి రమా వధూటియు
 గల యిదిజాత శింధుని గో డె ! స యిలను చాన లిటు గోరుటయు గలదు
 శ్రీము కుల మాది శుభలక్షణముల స నేయ మంద దగు న్యాయం లిది యగు
 నే యవసరంబు ఈ ప్రవర్తనము స తోయ మెరిగింతు విను జగదీశ !
 మృగపతి భోజ్యము జిక్కునె నక్కకు స తగ నధమ గుణుడు చైద్యుండగుగా
 భగవాహన ! నీయింటిని నయ్యెద స జగన్నాథ నను వాడు గొన తగవె !
 నీ మహనీయత వాడు తెలియు నటు స నా మానవాధముని జెవరు గూర్చి
 ఏమెయి నయినను మాయన్న కడక స ను న్మాయంపగ నీ చే నాను సు
 నీతి మెయి నన్న నాతురం బణపు స నాతుల ఖ్యాతిని నన్న జేకూర్పు
 నీతరుణి దగు వైన వైన మిదు స మో తమ్మిచూలినతి గన్న దేవ !
 నా తపోవ్రతము లాది తొల్లిటివి స ఈ తరుణమందు తోడై నాకును
 వసుదేవ సుతుని యర్ధాంగి గాగ స వసియిం పటుగా పగతుర నానా
 దేవల జిల్లవలె నవి దలతును స సుమరసము వీరమది చూప తరుణమిది
 లక్ష్మ చెప్ప నవకాశమే లేదు స జడ్డు నేయ కలనొక్క నిమిషంబు
 ఎట్లెల జయింప రావలయు నీవు దె స యెడ్డుము యెత్తియు ముద్దియ నీ కగు
 వాహినులు తోడు నీకుండ వలయు స సాహసము జాపు తరియు ఘటిల్లిన
 నీ హరిమధ్యకు నీ వసహరింప స నూహ గొనుము వివనాట వెన్నలను
 ఎత్తుకొనుము నను ఎత్తు నీవెంట స మత్తుల ముదంబు సుత్రంపు గొను
 చి త్తగించవలె తోరధర్మ మిది స మొత్తుకొనుట యల రిపుల నందవలె
 నేను భవనాంతరిముఖ నుందు నని స పూనిక నెఱపుట నా వారి హింస
 నొచింతు టనుకు దలంతు నేమొ స దాన న పాయము నే గనినదాన
 దీనావన ! నను కులదేవయాత్ర స మానితాచారముగను నంభికను
 భ్యాన మొనగూర్చు పురము వెలికి రా స తోన సువాసనులను మధ్య నొప్ప

గూరిచి నేనల పరివేషముగా శ్రీ మేగ వైభవం బంద సరణి యగు
 వేష మంది యట సిద్ధముగ నుండు శ్రీ వాసుదేవ ! నీ వటు నేర్తువుగద
 దోషకారులను దుమ్మున బొగలుపు శ్రీ ఆ సమయంబున రథమునను గూర్చు
 నే రథము గడవ నేర్తు లే యటుల శ్రీ వారిజబోచన ! కావలయు నన్న
 నీరజసుఖ యట నీకు జిక్కునట శ్రీ దారుల భీత నే గనుదానను
 అరిసూదన ! తమ తమోనివృత్తి శ్రీ భయింతు శ్రీ నీమ చాణ సంజనిత
 పరిశుద్ధ వారి హనునివలె నీమ శ్రీ శిరణ మెరుగనిచొ నూరుజ్వలను
 కరము నిన్నె పతి గాగ జీరముల శ్రీ తరుణ ముదింతు నిది నావ్రతంబు
 పరమధర్మ సంచరణ శ్మభావా ! శ్రీ తరుణి జ్ఞానము నిలుప గండునొకొ !
 చెవులు నాకేల ! నీ చరిత వివేక శ్రీ భువి తమ సొగసట గవయ నిను గనక
 యవనిరమణ ! నిను గనని కమలే ! శ్రీ చవి నీయధరము గనని బహ్వేల !
 వనమాలిక వాసన గన దేనియు శ్రీ దనరునట్టి ఘ్రాణంబు నాకేల !
 ఇన శశి నయనా ! నిను బొందకున్న శ్రీ ఔన రేల ! జన్మ గనుము నా మనము
 గొనియుంటి వింత కేనును ధన్యను శ్రీ వనబాక్ష చిత్త మెట్లు విహరింపు
 అని మ్రోక్క నింతి నెఱతనం బిద్ది శ్రీ గనెద నాతోన వివాహ చారుడ
 నిను దెలివినాడ ఆమె కులు క్షిప్తు శ్రీ విన దలతువేది యది కొంత చెప్పుదు
 నని నవ్వుగూర్చి కనులు మీసములు శ్రీ తనువు మెఱపు దీవయ బోలు నయ్య !
 పదములు పల్లవ వైభవంబులగు శ్రీ యద నందు కరము లరణ శభలను
 తరుణి నూరువులు కనకపు తరటులు శ్రీ వరుస గన గళము కంబు మంగళము
 కలదు లే దనకు మహిమ మధ్యంబు శ్రీ విలసిత నురోజములు పూల చెండ్లు
 ఆల బాల ఫాల భాగ మార్ధశశి శ్రీ లలన ముంగురులు మత్త భృంగములు
 చూపులు మూనుని తూపు లవి నీకె శ్రీ బాపురే ! దాపు నీ ఏము మనుచు
 నాపె వెంటగొను దేమొ నేనెటు బలుక శ్రీ నోవకను బామలు మరుని ధనువులగు
 కలికి పలుకులును కంఠ రవంబును శ్రీ తలపు గొన జేయు శుకవికంబులను
 వలపు నిను గూర్చు మోడకరంబులు శ్రీ జలజ నయన వదనము శశి బింబము
 మీకె దగు జంట నా వా కట్టుల శ్రీ నీకు పాడిగా కేఱరత బలంకు
 ఏ కరణి నాడెదవో యత్తరంబు శ్రీ నా కందింపుము ఆమెకు వదెంతు
 నన చిరునగవున నా నీలదేవు శ్రీ డన చెవిని దాపు రహస్యముగు నిది
 వనితపై వలపునను నిద్ర బోను శ్రీ మనము మరుబారి నీ చెప్పిట్లు
 కనుల నిపుడె గన్నట్లు చిత్తమా శ్రీ కనకాంగి తత్తరమును బాపెదను
 అంతయును మున్నె దెలియు రా నుంటి శ్రీ నింతిని గొనుటకు నాబలము మోల్య

మొత్తైన గాని నెఱచెద శత్రుల శ్ర అంతర్గతహములలో దాగు నేతు
 మ్యాన నవ వహ్ని పొందిన చందము శ్ర నేను నింతి గొని తెత్తు నాపురికి
 వే నందము పయనంబు నావెంట శ్ర మానిత మూర్తిని బ్రాహ్మణోత్తమా !
 నీవు నడవ వలదయ్య ! బడలెదవు శ్ర పావనుడ వసుచు నది దొలగిందితి
 నావుడు భూసురు డా పెండ్లి తార శ్ర వే విని రథమును రాబంచె నపుడె
 దారకుడు రథము నాల్గు తురగముల శ్ర ధీరతను బూన్చి తా దెచ్చి నిలిచె
 వారిజ లోచను డా తురిగంబుల శ్ర నారతర హర్షమున చప్పరించి
 జనవర ! సైన్యము సుగ్రీవంబును శ్ర విను మేఘపుష్ప వలాహక ములను
 ఘనమైన పటిమ గల గుఱ్ఱములవి శ్ర గనును ప్రియమునను విజయ మతములని
 వనజ నయను డటు రథ మధిరోహణ శ్ర మును జేసె భూసురుని ముందు గొనుచు
 గనెను మార్గమున ననేక భూముల శ్ర జొనుట గాంచె నా విదర్భదేశము
 నొక రాత్రిము నెనె ఇటు జేరె హరియు శ్ర నికట మంది వసియించె నొనరు గని
 ఇక విను మాపురి జనపతి భీష్మకు శ్ర డకలంకు డయ్యు కొడుకు రుక్మిణి
 పెద్ద తన మిచ్చి తా పెద్దకాల శ్ర మిచ్చి గొనుటచే నతడు శిశుపాలు
 పొత్తు నందింతు పెండ్లిని రుక్మిణి శ్ర జిత్తుల మారికి గొల్లని కిత్తునె !
 యనుచు చాటి పురమును శోభ కలన శ్ర నను వందించె యత్నంబె గొనెను
 జనవర రచ్చలు నందు గొందులును శ్ర ఘనమైన రాజమార్గంబులును
 విజయ వీధులను విశద మందించి శ్ర యపు రూప మందు నిలుచు నట్లుగా
 నృపులు గని మెచ్చ సకల గృహంబుల శ్ర నపుడె రమణీయ తోరణాల్లట్టి
 జలముల గంధాదులచే నలుకుడు శ్ర విలసిలగ రంగవల్లులను గూర్చి
 యల నరటి కంబముల నాటజేసి శ్ర నలరు కుంకు మాగరు కర్పూర
 ముల భూషణములు నగ రంత గప్ప శ్ర చెలు వందించెయ్య స్త్రీపురుషు లెల్ల
 వివిధ వస్త్ర భూషణముల ధరించి శ్ర సవరింపు నలంకారముల వడివి
 దవుల మంగళశుభధ్వనులు దివి నిండ శ్ర సపులున ముదంబు లును మెప్పు నింది
 దేవతల పితృదేవతల పూజ శ్ర కేవల మందుచు పూజలను గూర్చి
 యా విధిని బ్రాహ్మణుల భోజన మిడి శ్ర సావకాశముగ రుక్మిణిని స్నాన
 మొనరింప గూర్చి వస్త్రరత్నములు శ్ర లను గూర్చి నట్టి భూషణంబులను
 నలంకృతముగా నాజ్ఞ నందించి శ్ర యల వేదమంత్రముల మంగళంబు
 నెలయు భూసురులు రక్షణలు బలుక శ్ర తలపున గృహముల కాంతి గూర్చియును
 దమ పురోహితకు నిగమ విదితంపు శ్ర హోమ మొనరింప దంపతుల మేలు
 శ్రీమమందు నిటుల గూర్చుంది యుండ శ్ర సమధిక ముదంబున జేర వచ్చె

కరి, తురగ, రథవ్రజ భటసంఘము శ పరిహిత బంధుల వారి మోదమున
 పరివేష్టితము విశంకట వృత్తిని శ త్వరగని వచ్చెను చైత్ర్య డచ్చటికి
 నదను సర్వమును నెఱుగుదురు గాన శ గదియ జేరి రా జనాసంఘము
 విడిత గర్బుడగు నారము నా బల శ మధికతరము గొను మఱియు దోషగా
 వరుస గని వచ్చె దంతవక్త్రుండు శ సరణి భయకరులు సాశ్వ పొండులులు
 నరనాథ! విదూరకు డాదిగాగ శ ధరణి చలింపగ నడకల దడవడ
 వారి బలభద్రులు బంధువుల గూడి శ సరసిజ ముఖకై యురుదెంతు రేని
 పోరున వారిని పరాభవింపగ శ కూడిమి చైత్ర్యకు మనల నుబ్బు గన
 దీగత మెఱుముగ గంప మవట యని శ వారి మతము చతురంగముల తోడ
 విను భీష్మకుండు శిశుపాలు నెమరు శ కొని పూజించియు విడిచిని జేర్చెను
 తన రుక్మిణియు దక్కు ననుచు మన శ మున మోద గర్వభూయన్ము డయ్యె
 గన బోదు తెలివి చైత్ర్య డట్లాపై శ విను మిగ ద్వారక లోని వారివిధి
 వారి యొకరుడె తరుణిని దెత్తు ననుచు శ త్వర గని ధరణిసురు ననుసరించె
 దుర మావహిల్ల నైన నే దోడు శ నరయవలె ననుచు దా సేనతోడ
 నకుల లెక్కగొన బోని కడిమి గని శ మశౌర్య ధైర్య వీరోదగ్రత
 నడిచి వారిబాసటను గని గాంచెను శ నడయాకు ముదము పందెకు కృష్ణుని
 జనవర సైధాంతరమున నేకత శ గని రుక్మిణి యా లోకలోచనుని
 మనమున దలంచి తలపు సందేహ శ మును గూరగ తిద్విచార పుతను
 చింతింపఁ జొచ్చె రేపె ముహూర్తము శ వంతు గొనివచ్చె సధమును చైత్ర్యకు
 మంతనం బేము రాడె కృష్ణుండు శ దంతి వరదుండు నన్నిట గనడా!
 రేపని యెరుంగ లేదా! నిర్ణయము శ నాపై గోవిందునకు దయలేదా!
 మోపై విధి నను నలమట గూర్చునా! శ ఏపగిది మనము నిలుపగ నాకగు!
 యా పుణ్యమూర్తి యగ్నిద్యోతను శ దీపగిది దడయు హేతు వదేమా!
 యాపై విధి నను నలమట గూర్చునా! శ ఏపగిది మనము నిలుపగ నాకగు
 నా పలుయత్నము సిద్ధము! భగ్నము! శ దాపు దరి దొతకదయ్యె దైవగతి
 ఏదా! జగదీశ్వరీకృప యెటులో! శ నుదుటిన్ద్రా లెల్లు శోధింపబడునా!
 నాదు సందేశమున మెప్పుగొనదా! శ యదువల్లభుండు కార్యంబేము!
 పోదా నాదా బ్రాహ్మణు డనుచు శ రాడో! వచ్చునా! మాధవుండనుచు
 వీడో! ఫలమా! గోరకటాక్షము శ కేడో! మేలో! భాగ్యదశ యేము!
 అనుచు తనతల్లికైన తనతలపు శ వినిపింపబోదు యురురాగవుచెలి
 కని దరహాసితపు చంద్రికల దాపె శ తన వదనమును మూల నేదికనా

కనుచూపు కనకమణులపై బోదు శ్ర విస దేది గీతచరణంబునైన
మానం బెంచదు తా నుంచుచోటు శ్ర తాను ధరణిపై పొరలాట గొనును
దేవనైన నిష్టంబు మలఁచా శ్ర గానమైన నిం పొనరుగ బాడదు
నిదుర కైకొనదు గదియదు శయ్యను శ్ర బదు లాడ దెవరు సవయత బిలిచిన
ముదిత ముదము దూరముగ దలంచెను శ్ర యదను దప్పింప దా కన్నీటిని
చెడరుట నెరుగదు విదిలంపుకొప్పు శ్ర నుడుట ముంగురుల సవరింపు గొనదు
వాసనలు గొనదు సుమరాజంబుల శ్ర దాసీజనముల పనులను మెలపదు
వేసమున సొంపు గన దద్దంబున శ్ర యా సమీప వనమందున దిరుగదు
వలపు గొన దన్న మది గృష్ణులపై శ్ర చెలియ కగు దప్పి అతని రాకోర్కె
జలజంబు చేత గొనదు జలబాష్పి శ్ర సలిల మాడ దా సలిలహృదయము
చిలుకను బలుకదు చిలుకల కొలికియు శ్ర కలిమిక మురిపెము గన దా కలికియు
తిలకము దిద్దదు తిలపుష్పవాస శ్ర సిలుగు లిటు గాంచె నాచెలుపు చెలియ
మలగదు మెల్లని గాలి కా యవతి శ్ర తలగు మదభృంగధాటికి తొయ్యలి
అలుక గొను పికము లట గాన మింప శ్ర కలత గను కీరసంభాషణమున
చలువ నింపు వెన్నెలయు వేడ్చీముగ శ్ర యల మా కంసాంకురఛాయ లటులె
మనము మనసిజానల దోదూయము శ్ర యెనరు హెచ్చె హరి శుభవార్తపల్ల
వనితకు మంగళగౌరి విజయంబు శ్ర గని వచించె నన్నట్లు నా యతివ
గనె వామనేత్రభుజము లదరుటల శ్ర వినికి నది మోదచిహ్నముల నెఱుగు
గావ నూటలును దాక చింతిలుట శ్ర మాని యా దిక్కు గాంచి నంతనే
శుభము నీ కనుచు జనుదెంచె ద్విజుడు శ్ర వనిత యెదు రేగి మ్రొక్క నాతనికి
విను శ్రీరాజీ! నిను మెచ్చగృష్ణు శ్ర డనయము నీపై నలపు బెంచె మన
మున నో దేవీ! నా కీధనంబు శ్ర లను బహుమానంబును గూర్చె దెలియ
గనె నీతం దేశమును దా వచ్చె శ్ర ఘను డతడు చక్రధారి రమాఁదీ
నిను పరిగ్రహించును దేవాసుర శ్ర జనలోక మొత్త మడ్డము బారున
గలిచి నిను బెడ్డియాడు నమ్ము మన శ్ర లలిని మది భక్తి జొనిపి మరీ నతిని
సలిపి కరములను నుడుట గీలించి శ్ర నలకున బ్రాహ్మణు జూచి బలికె నిట్లు
నీవు న్నా భాసుడవు దేవుడవును శ్ర కేవలము శ్చనము గూర్చితివో

— శ్రీ కృష్ణుండు మండిన నగధంబునకు రథారూఢుండై చనుట :—

నేను నీచరణములు మొక్కు ధావ శ్ర నో వయనివుడా! పుష్క నుక్షయము
నా నుడువు లిటులెన్నె చెంగుట జన శ్ర కా వ్రహ్మ యాత్రిక నాకు దగు కొలువు

అన మోదమున విలు నేర విపు) క డచుకూల మిటుల గాంచెను దుక్కిరి
 నరవరుకు భీష్మకుకు గామకృష్ణు క లరువార తనను నగరంబునకును
 నరుదేర వినియు నెదురేగి వారి క పరగున నొక విడిదిని కేర్పి య్యె
 నల జెందించెను వారు కైరిగి క కలనైన వనదులను తరము కొల్లి
 అల పెండ్లి గాంచ వచ్చినట్టి క్షిరి క పాలన కైలును గంధమాల్యాదు
 లను భోజనముల నుపచారంబుల క ఘనత వందించి కా నలను గాంచె
 వనజ నయను జాడంగ పురజనులు క వినుట రాక యునునమున కేరి
 గని మెచ్చి రతని దూపవిలాసము క విని యుండి మహానీతుర కైర్యము
 ఘను డిరుకు దగును నుపనైవేళి క మన రాజపురి) తరని కొప్పుత
 గన విధాత నేర్పరిదన మెట్టులొ క ఘనత గన నీర బాంపత్రి మొంద
 దలచె నొక్కొ! యిది సఫలంబ దాన క నలను మన కమమ నేగి దిండ్లకును
 ముద మందునుండి రట పారి నెమ్మచుక గదిపె ముహూర్తము జెను దుదయిముగద
 నడచు గనుపించ క ప్రా)త్త్ర యుల క చతురంది వీరభటులు చుట్టుండ
 వరుస గని వారకాటులు కాన్క క లగసి నుపజేరముల దరలగనక
 వర పుష్ప గంధ భూషణాంబరము క లరువంద గొనుచు కుభ ముగకెంపు
 పాటల భూసుర కాంతలు నడువగ క నీ టందు వాట్కముల రోలు లలుగు
 పాటున జనములు కుతుకములు దనర క పట్టుతగి మృదంగ కావ్యములు కైకొ
 జనుల కుత్సాహమును జొల్పు భేరి క ఘనత మ్రోయంగ పను కైకొది
 ధ్వనులందు నేకముగ జెనల్గు నిండ క జనుల మువ్వమున వనిజుల మెట్టుచు
 తనరెల్లు లెల్ల జుంధునుభులునుక క మును వెనుక స్థూలు నడుచు దుక్కిరియ్య
 నొనరందు నడక పురమును వెలుపల క నుదిగి గన్నట్టి యుదికైర్యము
 జేవాలయంబు కేర ధూక గని క కేవలము దుక్కిరిదేని మ్రోయు
 తో)న నెమ్మదిని గూర్చ నదిగొ క నేర్పి కంఠధువకు ధూక నేయు
 చందము దన కానందదాహకము క సుంధు కౌసి ముదిగుంధు పుభునొ
 కెందించు ననుపు నొనరు వెంచి క యుండ నింబొంద కేర వా కౌల
 వంది మూత నూగధులు నందిన క నింధుధర్మహాజి ముదిరెన్ను కేర
 టను ముందే కరవర్ణద సరసిజము క లను జలధారల సేర్పి కేకొచ్చి
 నక కేళు నేకవాది వామనులు క పులసేకము జొలయంగ నానమిర
 మును కేసి చొచ్చి కేసిని న్నాన క మును గూర్చి నత్తగంధాత్మకము
 మునమైన పుష్పమాలల భూవల క కళ కమమ ముది కారాదుల
 నలంకరించియు కంఠ యంతయున క ముందే మృదులను మృదన కేర

ముల పలువిధోపహారముల గూర్చి శ విలసన మొప్పగ కర్పూరహార
తులు వీరినిచ్చి చుట్టిడిచేవి శ యల గౌరీశ్వరులకు మొక్క నిలువ
తెలివి విలసిలగ చేతుల పాలం శ బలవరము నించె ముకుళ మందించె
చెలియ నుతి సేయ దొడగ హృదయమున శ నల పరావరములను నాఖ్య గన్న
చెలుచందు శర్వ శర్వాణి నాగ శ యలరందు నట్టి యుదామహేశుల
నలరు తా నందె నీ పగిది స్తోత్ర శ మలరు జనపాల ! నీ వది వినుమా !
నమ్మితి మనమున భుజన పోషకుల శ నమ్మితి నీశ్వరు నీశ్వరి నాయన
నమ్మితిని భారత వేదముఖ్యుల శ నిమ్ముగ పురాణ దంపతు లటంచు
నమ్మితిని సురల వినిపించి నట్టి శ కమ్మని నాముల కరుణామయులను
నమ్మి నుతించును ఇచ్చ దోచినటు శ నమ్మితి చి త్రములోన పసింపుడు
నమ్మితి శంకర శంకటాపహర ! శ నమ్మితిని శాంకరీ ! యఘహరీ !
నమ్మితి పరమేశ్వర ! మేఘోదార ! శ నమ్మితి పరమేశ్వరి ! తోషధారి !
నమ్మితి నంబా ! జగదంబ ! గౌరి ! శ నమ్మితి దయాంబ ! గరిమాంబపు గజ !
కొమ్మ సేవత్రీ నను నా ముకుందు శ కొమ్మపు గమ్మని దీపింపు దేవి !
అమ్మ ! సాష్టాంగ సతి నిర్పించితి శ నిమ్మయిన నన్న సమభములు దొలగు
సర్వమంగళపు నిను మ్రోక్క గంటి శ సర్వమోదగాయకము నీదయను
సర్వశోభనము నేను దాచు గంటి శ సర్వతరుణముల మిము మఱువ తల్లి !
ఎల్ల శోభ్యములు నన్నాశ్రయించు శ నల్ల కాలంబు నల్ల లితంబుగ
నల్లము మీపద నరసిజంభులను శ వల్లగొన నిమ్ము పూజ లివె యమ్మ !
ఎల్ల జనులు మిము సేవించ గన్న శ కొల్ల సాఖ్యములు ముల్ల మూటాల్చి
కన మ్రోక్కురెల్ల నచ్చట భూసుర శ జన వనితల లవణాపూపములను
వినయమున కలతనూత్రముల మఱియన శ ఘనత తాంబూలముల నిక్షా దండ
ముల దక్షిణలను తుప్పి యొనరించి శ తలన సేవలను దాల్చి శకలంరను
చెలలె దయ దలచి జనులు మోదిల్ల శ నల శివ శివులకు శివ మంద దండ
ములను మరే జేసి ధీరయై నిలిచి శ వెలికి రా జలద మధ్యము వెలువడి
యల మెఱుంగు నీ నిలుకడ జెలంగు శ మేలత రూపమున గుమిగ నె నొక్కో !
యనగ భూమణిముల్లను కొక్కారడి శ మినుకుల ఛాయన దీపింప కనుల
కును మెఱుముట్లని గ్రమ్మ నిను పం శ ద్రుసి బోలు వదనరుచి శశిశలే
యన సోమిను నట్టి జనమృదుకు శ ననురాగ హీన మతులకు వెక్కన
మును సనురాగము దయ నిక్కువారి శ మనముల కుతుకము గూర్చుచు సర్వల
కమలభాగన లక్ష్మీ దేవి లక్ష్మణి శోచిములమగుట వనితను మఱుగు వాసి

సమమతి మిక్కిలిగా మించునట్టి శక్తిమమున విశ్వము మోహింపజేయు
 వీరమోహిని దేవత కై వడి శ నా రమణీయత దేవదానవులు
 కరఘాతల భుజముల ధీరులగుచు శ గిరిని క్షిరవారాళి ద్రువంగ
 చిరచిర గిరగిర లందు సంచునను శ వర ముదింపక బాడమిన యిందీర
 యగు గనగ నిందుధరురాణి గృహము శ తగవంధి నైశలీ మానస సరసిని
 జగి గాంచు హేమ కమలాటవిశ్వా శ తగవౌష్ణగా విహంగమున నున్న
 రాజహంసంబు నా యను నడకను శ తేజ మింపుచును ముందడుగు నాచి
 రాజవగంధి కనక కలశముల శ భ్రాజిత్తు కత్తివ స్త్రి శ్శిఖర దేఖ
 నల పయోధరము లనెడు స్తవభార శ కలవ ససియూకు మృగ్యమున నొప్పి
 చెలియ కెంగేల నొక సఖిని దండ శ వలగొని గండవల ముల కాంశనవు
 కలను రత్ననివహముల చెన్నొందు శ ను కర్ణవత్సముల దీప్తి వెలయు
 జలరుహ పరిమళ మాని వడి కుతూ శ హలమున ముఖమై భృంగముల మాడ్చి
 జలజ వదనదగు ముఖమున ముంగును శ లల్లదోప వాని దొలగించు కొనుచు
 మృగధర మండలమును నిర్లమించు శ మృగము చందమున చూపులుం దనర
 ఖగ తురంగునతి కే నాడు ననుచు శ వగ దా గండిన మోద ముఖమున
 చెలియ యధరమ్ము బింబఫలకాంతి శ లలన రదనముల ఛాయతో నెనసి
 కలయిక ధవళారుణ కాంతి చిత్ర శ మలర దోషంగ వెలి చిరు హసితము
 బరపి తన పైటకొంగు చలనంబు శ మరుని కేతనము ఛాయ దేవ దోష
 తరుణి కనక మేఖలాఘటిత మణి శ కేరణ ఫలజముల కాలతకృ ధను
 వులుగా నొప్పుచు గలుగ మనసిజుని శ వలని యొరను వెలి పెట్టికి తరుక్కువ
 నలు ప్రక్కల బలిపించగ భగద్ధ శ గల దోపు వాడ్చి తూపు కము లనగ
 లలన సురుచిర విలోక నికరములు శ కలరాజ వీర లోకములు జనులు
 తనువులు మరచిరి లలిత యాకార శ మును చూపులును చిరునగవు చంద
 మును నడ యోయ్యారము విలాసమును శ గినిన మాత్ర నా వీరమోహిని
 మాయ యేమొ మనములు పరవశమును శ గన వాహనములు ధను రత్న శత్రు
 ములు భూవణములు చుట్టు వారలను కైతెలివిని గానరు యా చనరాడ

:- శ్రీకృష్ణుండు శత్రురాజులు చూచుచుండ రుక్మిణీదేవిని గొనిపోవుట :-
 జలదశ్యాముం డచట కనుగొనగ శ లలి మిర తనదు యరదమున కేర్ప
 వల సిదె యనుచును మరె యచటివారి శ వలరాజ ధనువు గుణ రవము లేనగ
 కర, చరణ కంక్షణముల నూపురము శ యొరపిడుల నడక రవములు నిండ

సరనాథులెల్ల చేష్టలు దిక్కియు శ్రీ సరుతరప్రకాశమున లోకు వంది
 తరుణముల నెరుగ రైరి శౌరి వే శ్రీ సరసిజముఖని శరగువను దాసి
 దహసిత వదనమున ధీమందై శ్రీ హరి విక్రమించి లలనను గ్రహించి
 సరపాల మండలిని నిరసించియు శ్రీ వరుసను శ్రీరవములు చుట్టుగాది
 యున్న హరి తగునైన శోభ్యమును శ్రీ ఎన్నటకు జాలియున్నట్టి చాన
 మిన్న : జ్ఞ గౌన నటు లెత్తుకొనుచు శ్రీ కృష్ణున తన రథమున చెన్న దోప
 పన్నుత విద్యుడు చక్ర యదుసంహు శ్రీ దేన్నుల మిన్నను భద్రముగ జేర్చి
 యున్న హలధరుడు వైరుల రుద్రుడు శ్రీ మున్న వెనుక తన సైన్యము రక్షగ
 తెన్న సరస రా ద్వారకాపురం శ్రీ మున్నట్టి దేసను రథము గడలుటయు
 పట పట ధ్వనులను పాంచదవ్యంబు శ్రీ తటతట శత్రుల గుండియ లవరగ
 నటు నిటులజూడ యాదవసింహుడు శ్రీ కటకట తమకడి కుటిల కుంతరిని
 తటమటము శ్రీ సనందరిని మించి శ్రీ చిటిపోట్ల మనల శౌర్యముల నట్లె
 చిటివరచ పాడు మటుమాయ జేంచి శ్రీ చిటిపాప రుక్మిణిని మోసగించె
 ఎటు ఎటు పొడవుడు వెనుకొనుం దనుచు శ్రీ చిటిమిటిని గూర్చి వారిని యెడలలో
 చిట చిటల రగులుకొను శ్రీ భాగ్యగుల శ్రీ ఛట ఛటల వలెను సేనల సేనలు
 గునగునటు కొనగ మన భువతి లిట్లు శ్రీ వెనుకొనగ నిందు నుంటిమి ఛ ! ఛ !
 భునులమగు మనల శ్రీ దోపుకొన శ్రీ ఘన కంఠీరవముల యశేము చాలు
 గొను సేనరంజుల ఛాయ మనర వం శ్రీ చనమున బూనిది బాలను రుక్మిణి
 జన రథంబును శ్రీపుకొని యేగ శ్రీ భువతికు దేగ జా నేచుడేగు హరియు
 నీచ మృగంజులు రాజసింహముల శ్రీ నోచిన సాముల నాకింప దగున
 రాచనగు కాలసేల గెలియంగ శ్రీ యోచనలు వదిలి కూడ ముట్టుదని
 దాచుకొన్న శౌర్యముల మతి వేగ శ్రీ నాచికొని భీకరాకృతుల మించి
 మట మట మండేజ సగ్నిశ్యాంల లన శ్రీ తటమందేర తమ సేనారటముల
 కుటిల మేతులైన నల్క పొండులను శ్రీ తట జరాసంధుడును శిశేపాలుడు
 జతరవ ద్రుగుడు దుక్కియు మునుటగ శ్రీ మంతసముల రోషములు దీపింప
 పంకిములు పగ్గెల పువ్వుల గొని శ్రీ వంతున చేతను జకలకస్త్రోత్త్ర
 సంతతి పైవ్యము కరి తురగ రథము శ్రీ లింగింత యనని మూసవేగముల
 జట్టి మట్టి రా యన సైన్యముల శ్రీ బట్ట శేకలను దిట్టుచు వారల
 అట్ట శౌర్యుడు మట్టి గేద పదము శ్రీ మట్టముల వలెను దొట్టి కట్టదని
 యట్టుపరచి యో కట్టిదిన ముడి శ్రీ గట్టి మాచట్టి పట్టవ దొంగల
 తట్టు దొంగ శ్రీ పచ్చ పగ్గెల శ్రీ పట్టు మీనుకొ రేదనుచు హరి

ధనువుల శరముల వర్షవరంపర శ్రమను దోష గురిసి రా శత్రువులను
 ఘన భయంకరము దోష వెన ముసరి శ్రయను విసరి వారి నిలువరింపంగ
 యాదవ సేనల దండనాయకులు శ్రవోదండము లె క్కిడి గుణములను
 మీదుగొన దీడి శంఖంబుల నటె శ్రమచి భీషణము దోషగ నిలిచిరి
 హరి యాజ్ఞ గొనగ నట్టహాసముల శ్రవణితోష ముచ్చ రణవిహారకు
 హరిరాజమధ్య యా వీరవృత్తి శ్రమరుచిరాంగి కుక్కిరిము హరిజూచి
 కరము భీతి దనరార భ్రమగొన్న శ్రవణిని మలపగ సారసాక్షి
 గని యో బాలా ! తంద్రిత గొనకుము శ్రమనుకొనెను భీతి దొలగ నిప్పుడి
 మనకు విజయంబు సిద్ధము నమ్ముము శ్రమనమున ముదమును మనకు గూర్తు రదె
 చొచ్చెద రనికిని యదువీరు లరుల శ్రవచ్చెదరు గాలేముల తూట్లు గ్రమ్ము
 నొచ్చెదరు వారు రుధిరముల దోగి శ్రవచ్చెదరు దెసలు నవియును జక్కవు
 నచ్చిన వారలు మచ్చరించినను శ్రమచ్చట గాంతువు వా రమ్మ గతుల
 మచ్చెకంటిరో ! నా మాట లివియె శ్రవచ్చెము గన నివి విచ్చి చెప్పితిని
 అని యూరడించె వనిత నవ్వు గొనె శ్రవణిమొద లయ్యెను హరి సన్న లిచ్చ
 కసి మనగిరి యొండొరుల సైన్యముల శ్రమరాసుర సమరమును బాలెనట
 వెనగొని చాతుర్యముల పోరాడు శ్రవణిగొనియె రణము తొలి పాంకంబున
 అట్టహాసమాలు దట్టె నవి మూరి శ్రవెట్టు గన్నట్టి యార్భాటంబు లయె
 పట్టున పెడబొట్టులు కేకలయ్యె శ్రమట్టె మింట నవి ప్రతిధ్వనులచే
 మట్టములు మీరె దిట్టరసంబులు శ్రవట్టిరి శరముల గొట్టుటలు మొలచె
 గిట్టుటలు దోచె కూర్గ శరంబుల శ్రవెట్టు లయ్యెనవి యముని గణన కటు
 పొట్టల జేత్తురు గట్టిక్షిణ్ణముల శ్రవెట్టె ప్రాశల తోమర ముద్గర
 ములను గదల ముసలముల పరశువుల శ్రవెట్టుకు మార్తురొ గొచ్చి మొత్తుటల
 నరుల కోలది వినరుటల రువ్వటల శ్రవెట్టుల వక్షమధ్యములు ప్రహ్వలుగ
 బరవుట కంఠములను ద్రోంచుటయు శ్రవెట్టె మధ్యముల వడి ఖండించుట
 కరములు దునియగ చరణములు జేల శ్రవెట్టె పదాతుల గతు లట్లుగాగ
 తురగారూఢులు వడి బారు నిలిచి శ్రవెట్టె ఖడ్గముల పరుల దారసిలి
 తురగముల నట్లె తల లంతగాగ శ్రవెట్టె మొత్తుముల గదల మొత్తుచును
 కరము తుండముల సటికి కుంభముల శ్రవెట్టె రణహంబుల పరిఘాటలను
 నను వొనర జేల్చి రథిక వర్ణముల శ్రవెట్టె కీర్తించుచు తేరుముర దములుగ
 దనరగ నిటు చతురంగములు పోరు శ్రవెట్టె భయంకరము దోష యాదవ్రతు
 పర బలములను మిగిలియు తెగువకు శ్రవెట్టె రుణమును గనుచు చలరేగి వా

దరికొను దవానలము వలె జట్టియు శ పరిశమా ప్తి కాలమున జలదములు
 కొలదిని మించియు నిలల నన్నిటిని శ బలు పిడుగుల చాలుల వడు పనురెడు
 నల జరాసంధు దాది శత్రువుల శ తలగనీక నిశితంపు శిలీముఖ
 ముల పరంపర లవానిత కోభం శ బుల మచ్చరించి గురిపించి యరుల
 కరి ఘటల ఖండ ఖండములు గా శ తురగంబుల నటె రథములు పొడి పొడి
 వర కాల్బలముల కర చరణ శిగము శ లురములు మధ్యములను తుండ్లు జేసి
 కన కర్ణ గండ శ్రోత్ర ఫాలంబు శ లను నేరుపంద నీని యటులుగ
 పొనుగులు వడగా రూపముల బాపి శ కినుక నతిశయముగా వారి ఛత్ర
 ముల చామరాది కేతనముల నుసి శ కలను బడ జేసి మకుట కేయూర
 ముల హార కటక నూపురాదులు శ నిల బడగ ననిలూ ధూళి యది మలగ
 కలన రక్త సిక్తముల ప్రవాహము శ బలుకు గూర్పంగ శవముల పెంటలు
 గా నొసరింపగ తమ సేన లుబ్బు శ గొని తురగ నాభిపద ఘటిత శింజినీ
 లను ఘనాత్కార వీర హుంకార శ కనకమణిభూషణముల ఝణఝణల
 రవముల నిస్సాణాది ధణ ధణల శ తివిరి సింగినీ టంకారధ్వను
 లవి యంతరాళమును విండింపుచు శ గవిసి యవిరళము లగు పరాక్రమము
 లను విలసిల్లగ నెచ్చట జూచిన శ తనువులు నవినన మాంశముల రొంపు
 లను నెత్తు టేర్లు భూతభేతాళు శ లును కంక కాక గృధ్ర ఫేవము
 లును గూడి సంకులములుగా దినగ శ ననుకూలము గూర్చిన యట్లుగాగ
 మగిడిరి సేనల మిగిలిన వారలు శ బిగువు వదలి యంగములు క్రొంతలుగ
 దిగులు వెడల దోపంగ దిక్కులకు శ తగవు శౌర్యముల గీటున గలిపియు
 మాగధ ప్రముఖ లొక్కరి నొక్కరు శ వగలు గనుచు బ్రదుకులు గంటిమనుచు
 చేగలు హీనము నగు కళల దారి శ వేగముల యూరువుల బుచ్చి కొనుచు
 బాచున గన రాధగ్నపు పెండ్లికు శ మారుని చైద్యుని శిశుపాలు ననుచు
 తేరును దిగి యొక్కట బావు రనుచు శ నారి నిల్లాలి గోలుపోయినటు
 నీరు కన్నులను గార తనవారి శ బోరున నన్నల రమ్మను వానిని
 దారి ముందుజేవముల నుంటివే శ పోరాటమున బలము మాయ నీ
 దారి మంచి దబ్బెను నీకు జాలు శ మోర యెత్తి మాటాడగ నుంటిమి
 నారి గాదు నీ కోరినది మారి శ యారయ నీకును నీతోడి వార
 లగు మాకు దిక్కు దెలిసె నిప్పుటికే శ వగవ కన్న ! యావిడ పిడుగునుమ్ము !
 తగదు నీకు మంగళము దోపదుగ శ వగవులు మనలను దూలించె వగలు
 మిగిలినవి జాలు ప్రాణములు నీవు శ నగటువ నిపుడే దరలు నీ నీడ

మునకు మే మంతె గుం పిపుడు వలదు శ మన యింటివారు ఏడును గొందురు
 కనవలయు మార్గమును ఇండ్ల కనగ శ ఘనత కొంత జేకూర దెలిపి ఇటు
 జనవర ! యాతని జరాతనయుడును శ వినుము శిశువాల ! యీ వగచుచేల !
 బ్రతుకు గలిగితే భార్యలు లేరా ? శ బ్రతికితిని భాగ్యమిదె చాలు ముదము
 గతి గల నాటికి పెండ్లి దలంతువ ! శ సతి యిది పొత్తది తా గొల్ల గోరె
 కొనిపోవ నిమ్ము దానికన్న చ శ క్కనిదాని నీకు వెలకి తెత్తుమని
 మనము విషరీతమును బొందితిమని శ మనమున నెంచకు దైవయోగమును
 ఘనులు మునిజాలములు నజ రుద్రులు శ గనదాటలేరు ఇంక మానవుల
 కును తరం బెటుల నీశ్వరునిచేతి శ కను కూలమైన కీలుబొమ్మలము
 మన మాతడు నాడించు చొప్పుందు శ కొనువారమయ్య ! స్వతంత్ర ములవడ
 దనఘ ! తనువు గన్నట్టి సర్వులను శ గను కలిమి లేములును సుఖదుఃఖము
 లనుకూల భద్రముల జొచ్చువారు శ ఘనులు చింతించ కుచితమునె గండు
 నేను మధుర పదునేమి తోయముల శ బూకకు పైశ్యములు జేర్చు కొనుచు
 గాని ముట్టి రణమును జేసి కృష్ణ శ చే నందితి పంథవము మరి యొక్క
 పరి చిక్రిచేత నా బలచక్రము శ పరిభీతిని గొని పరాభవంబున
 నరపతుల రోయు నటు నేను నీరి శ కరశాఖ జిక్కి నీరమును శిరము
 బారింపక మునె జారిన ధీరత శ పారము నిలుపగ పారపాక్షుడే
 చేరి వారించె కామపాలుచే శ బారి దప్పి హరికరుణకు లోగితి
 బ్రతికివచ్చి పదునెనిమిదవతూరి శ మతులు గలగ మధురాపురి వారిని
 యరికిన వసింపులను విడి విజయము శ సతివేల మందినాడ వింటివే !
 బ్రతుకవచ్చు నొడలను బ్రాణమున్న శ గతి నందనచ్చు బలము లేదంబు
 శతత విజయ దోర్దర్ప యశంబుల శ వితథములగు నవి మరి వెలయు నగును
 వారల కీకాలము మంచి మనకు శ గూరె నపజయము వగ దీన నేల !
 నీరజేక్షణుని మరల జయింపము శ మేర మన కిపుడు మన పాలిమేరల
 జేర మేల నుచు జెప్పి యందఱును శ బారి రచట వే జేర తమ భూము
 లకు తల కందక నొక యుక్కహిణి శ ప్రకటింపనైన చతురంగబలము
 నకలాయుధ సంపర్కవిజృంభిత శ నకలవీర్య సంధాన మహాజ్వల
 నికర సాహసుల రామసహితుని శ శకటభంజనుని వికటిత కంఠుని
 తన చలి యలి గొని పోవ నహింపక శ తనకు పితము తల తెక్క వెక్కనము
 మనములో ముదము పెంపు గనుగొనుచు శ ననికి సిద్ధముగ బలువు బారుచును
 సారథిని బట్టి రథము లేవముగ శ బారింపుము యదుసేన నెయిదంగ

భీరుడ నపార కౌర్యపాహనుడ శ వీరశేఖరుడ భీష్మక తనయుడ
 పేరు రుక్మిణిగా బిరుదు ధ్వజమ్మును శ నేర డరయంగ వెట్టిగొల్లండు
 వాని గెలిచి మన పాపను దెత్తము శ మానధనుని మరి యొక్కని గూర్తము
 తాను దగడు రుక్మిణికి నన్ననగు శ నేను గల్గియును మానిని హీనుల
 పాలు గాదగునె యామెకు మెప్పున శ నోలాడించెద విడిసెద శరముల
 నేల బడునుగా నీలవర్ణండు శ నీలాంబకుండు నట్టులే యగును
 అని ముట్టవచ్చి యో వెన్నముచ్చ! నిను మానహీను ననిలొ దాపెదను
 గనరా నీ మిట్టిపాలు డింకగ శ మును మందలోని పలువ దనం బిట
 పనికిరాదు మా బాలను డింపుము శ కన వింశవరకు చులుకు గను పోటు
 విన జెప్పు మెవరికొడుకనొ తెలియము శ జనకుం దానకదూదుభి నందువో!
 వినిపింపు మూరు గొల్లపల్లెయో! శ కన మధురాపురియో! జనని దేవ
 కియో! యశోదయో! వంశ మెయ్యదియో! శ అయనములు నీని యన్ని వంచనలు
 నయహీనుడ! నీజాడ నా వాడ శ నయన యాడి గుమ్ములను కూడికలె
 గలవాడవు మగ్నాద నీకేడ! శ తల మెచట! పుట్టిపెరుగు పెచ్చట!
 డెలుపక మాసరి యే మిట తూగెడు! శ చెలియలి వంచన గొనిపోవ జాల
 దలచితివ! సిగ్గుమాలిన గొల్లా! శ నిలు నిలు డొల్లగ జేతు నీ నీటు
 రాజవీరులను నిజ బలము మెఱయ శ నాజిలొ నిలువ నీచేత నాన!
 ఓజ గజదొంగ పగిది మాయచే శ పూజితుల ఘమ్ము నీచ మరి వగుచు
 నలుక వికనైన మాపాప నిచ్చి శ తొలగుము గుణివై వచ్చిని గైకొను
 బలు వాడి దనరు శీలిముఖము లినె శ కలన జక్కితివి బలమేది దాగ
 వలబడ్డ పిట్టవలె జక్కితివిక శ ఇల పారుబోత! ఛీఛీ! కపటి!
 యని మూడు బాణములను హరిని తను శ వును నొప్పించియు నుడిమి మాటాడ
 వనజనాభండు కనలి నవ్వుచును శ కనె వాని వన్ని నోట కూయుటలు
 వినుట కౌర్యమ్ము మాప వేయుటయు శ ధనువు చేబూని యొక్క శరములు
 దునిమి వాని శోదండము నాదగు శ ఘనబాణమ్ముల తన్నువు దూరించి
 నెనిమిది విభిజమ్ముల తురగమ్ముల దునిమి రెండు తూపుల సారథిపట
 మనువుబాపి మూడైన ఖగములను శ కినుక పెంపునను జేతువు దూరించియు
 మనుకోని వానిని మదంబు డించిన శ ధను వే నందియు తన రుక్మిణామా
 మ్మును భుగ్గడించి నెక్కిడు లోపున శ థంసుకలుగా పది విజిత శరమ్మున
 ధనువత ముద్దియొకటి గొన దాని నట్లు శ విను మిక పర్వపుర గదల పట్టపల
 వనువోద నంద శరములు నానగి శ తిని మూల చర్య శక్తి బుడ్డాదు

లను తోమరముల చక్కముల నొగల శ్రమచుకలనె గూర్చె పట్టిన వెల్లును
 వనజ నయనుచే వమ్ములై పోవ శ్రమ కన లార్చుటోక నొక్క కటారము
 గొని లంఘనమున దన దేస రాగనె శ్రమనలబ్ధుల నిగుడున శలభంబును
 గదియు మాడ్కి రా నతని కవచంబు శ్రమచరమును జెడిచి కత్తిని నడల్పి
 అదనున మెఱుగుల నెన్నియును మాపి శ్రమచ రితనికా ఖడ్గ మొర బెఱికి
 కరము విఱువిట్లు దిశల మెఱుముంగ శ్రమచిడచేతుడు ఝుళించి వాని
 శిరము దునుముంగ నడువ గడంగిన శ్రమచి జేవ ! యనువల్లభ ! భావా
 తీత జనార్దన ! పాహి ! పాహి ! నశ్రద్వీత స్వయంభో ! సంయమింద్రునత !
 నీ తరలాక్షిని దుక్కిణిని శరణు శ్రమ తరుణమె నాకును నీవ తరణి
 వయి శోకనాగరమును గెడప వలె శ్రమ యము బావు నను ననుచు హరి కరుణ
 వయిపు గన గోరి చరణములు వట్టి శ్రమచు దోప వినయమున మగి యనియె
 నిను దేవదేవు భువన శరణ్యుని శ్రమచితామరసంయుత కీర్తిధనుని
 ఘన మహానీయత నా యన్న గనడు శ్రమచ నెనరు చాలునను మన్నించియు
 మనువు మొక కారణము మనివి గూర్తు శ్రమచభవ వంద్య ! దీనదయాపర !
 నను నీకు భారపోసె యల్లుడగు శ్రమచాలయపతి యా శ్రీకృష్ణుడు
 గనగ మా పుత్రి దారగా గొనెడు శ్రమచభాగ్య కలిమి మము గూర్చి నేవ
 గొనియు సంతోషమున ముక్తి నిచ్చు శ్రమచ నా జననీ జనకులు నిన్నే
 వినుతించు చుండ నే వినుచుందును శ్రమచ మితని నదయతను గూర్చితేని
 మతు లెటుల వారు పెద్దలు మన కని శ్రమచ నింపకునే ! ధర్మసుధూపా !
 స్తుతిపాత్ర ! వారు కరుణకు పాత్రులు శ్రమచిజన వంద్యా ! నమోఽస్తు తే యన
 తనుమధ్య కనుల నీరు కంపమున శ్రమచ గద్గదంపు కంఠారవంబు
 మన మాతృరంపు తడబడు నుడువులు శ్రమచ కలికితనమును నిజానము
 తనుభక్తి వినుతి శంస్తవ పటిమను శ్రమచ పికరవంబు శుకవాక్య శరణి
 తను శేర నందసూను డానంద శ్రమచ జేవు రడంగగ చిరునగవున
 దన కరఖడ్గము యొర నిడి బావా ! శ్రమచ మిదె ! మరియాదను నే నొనర్తు
 రమ్మని కమ్మన నతని మానమ్ము శ్రమచ నెమ్మరిని బల్కి-నట్టె యవమాన
 మమ్మరమ్ము గొన దగ్గరకు దానె శ్రమచొమ్మండజేరి మీశలను తలను
 మరి రేవులు వారగ గడ్డంబును శ్రమచిగె నొక విరుగు ఖడ్గపు బంచున
 పరువు నీచముగ గూర్చె వాడెదను శ్రమచ దలంచిన నెరిగి బంధించె
 అంతటనె యరుల దోలిన పీరులు సంతనము పెద్దగా హరికి సెప్ప
 వంతు నెల్లించ దరిసి భయమనుచు శ్రమచివరదునకు తొరికిం జెప్ప

చెంతనున్న యా వింత విరూపుని శ కొంత కొంత గేవులు వారు వరుస
 తిరమును గొరుగుటలును గడ్డ మట్లై శ నరయ మీసముల చా లావిధమే
 పరు దెవం డీతని కిట్లు గూర్చు డని శ సరిసిజాక్షుడే దీని హేతు వని
 దెలిసి యపహాసమున నతనిమాన శ మన రోత బుట మాటాడు చుంట
 నలినాంబకుండు తాలాంకు డచటి శ కలను వేగంబు గొన జేరవచ్చి
 యల రుక్మిని గరుణించి బంధనం శ బుల దొలగించి కృష్ణుని గాంచియు
 తలగ ద్రొబ్బి నగు గాని బంధువుని శ తలరేవులుగా బరబర గోకక
 జలదశ్శామా ! నీవె మూలమా శ తల దరుగుట కంటెను మేలు వాసి
 ఇతనికి గూర్తు వె లలి బుట్టె నాకు శ మతిగోన సిగ్గు గాంచె నీతండు
 అతులమైన దయ సర్వమున బరవు శ మతి గల మంగళనామ ! నీకు నరి
 హితు లను భేదము లేదె ! మే ల్కీడు శ లలికింప వెవ్వరికి భ క్తవరద !
 ముందు తెలివిగల వ ర్తన గొన్నను శ కుండు వాయ బ్రతుకును నిను నుతించి
 ఇందు ధరాదులె దెలియ లేరు నిను శ మందు డగు నితడు నిను దెలియు పెట్టు !
 అనుచు విడిపించ నత డవమానము శ నను పురములోన జొరలేక హరిని
 తన పరాక్రమమునను జయించి యే శ పున జేరెద నంచును వెలియె నుండె
 పురసమీపమున నతడు బారంగ శ తరుణీమణి రుక్మిణిని రాముండు

∴ సహాదరుని భంగమునకు భిన్నయగు రుక్మిణీదేవిని బలభద్రుని డూరార్చుట :-

సరళమతి యగుచు యన్న కవమాన శ పరము హరి గూర్చుటను ఇన్నమండె
 నని చేరి యమ్మ ! పసజాక్షు డిట్లు శ ఘనత బాపె రుక్మిని నా దలంచి
 మనమున కృష్ణుని నెగ్గు గనకమ్మ ! శ విను కర్మవశము సర్వజీవులను
 దవలించును పూజ్యావమానములు శ భువి సంప్రదాయ మైన మే ల్కీడు
 లీ సుఖదుఃఖము లర్థవిభవములు శ యువిద ! లేమి యాయాన మందుటలు
 యెప్పుడు దప్పరు వారి సంచితము శ లొప్పరికించిన మనము క ర్తవ్యము !
 తప్పదు హర విధి ప్రభృతి సులేశుల శ కప్పడప్పుడును బొంచుగొని యుండు
 చంపదగిన దోషము బంధువులును శ నింపు జడ గూర్చిరేనియు వారిని
 చంపదగదు దోషంబు పెద్దయగు శ చంపకగంధీ ! యల వారు మృత్యుత్రైక !
 వారి పాపముల వాణే బాలియగ శ నేరు శక్తు లుండురు ? యో యోమ్యా !
 ధారుణీపథుల ధర్మంబు లందు శ కూరిమి శూన్యము యుద్ధవిషయముల
 మీరుదు లోకవిధి కొలదిని నెరుగరు శ సారసాక్షి ! ధన భాన్య భూము
 లను నారి పత్రమణున మమతలను శ ననుజ బనక బంధుల సంబంధము

లను మరల్చుట లోక విదితంబు శ్రీ లనుభవ సిద్ధము మన వంశములను
మును పెద్ద లంద రీకృమము గనిరి శ్రీ వనిత దైవమాయను చాట వశము !
విను మోహసిద్ధ విధముల ఘనతకు శ్రీ దను నభిమానము గొని మనంబునను
దలపబో రీశ్వరుని నాత్మరూపి శ్రీ జల ఘటాదులను భాను శశి గగన
ములు పెక్కు దేరగులను గదలునట్లు శ్రీ అల తరువులందు నాత్మ జోకడయ్యు
గన ద్రవ్య పాణి గుణాత్మకముల శ్రీ ననువు ప్రకృతికరమున నేకమగుచు
గను సంస్కృతి జుక్కుటల చా మునిగి శ్రీ గనరు నిశ్చయమునగు తత్త్వహితము
ఇనుడు తటనము నందిన తేజము శ్రీ నను దృష్టినందు రూపముల చా
లున నాత్మ నొకట ఇన్నియు వెలుగును శ్రీ గనగ గూర్పు నెడబాటు లాత్మనకు
గలుగ బోవమ్మ ! యది వినిపింతును శ్రీ జలదవైరికే క్షణము గలుగదు
లననరో ! యతని కళలకు గలవని శ్రీ ఇలను సర్వజాలములకు నవన
లమరు నో యమ్మ ! జననాదు లవియు శ్రీ భ్రమలు సుమ్ము ! ఈ లోకసంగతులు
సమమతి నెరిగిన స్వప్నసంగతులు శ్రీ భ్రమ వాయు జ్ఞాన మలవడ గన్ను
భ్రమ జారు దాన అవిద్యమరుగున శ్రీ విమలతయె వెలయు శుభము నేకూరు
కమలవదన ! సుజ్ఞానకలితవగు శ్రీ సుమనస వంద్యువు ! నే జెప్పనల !
యన నా దేవియు మనమున చింతను శ్రీ గొనక మోదమున వదనరుచి తెలిపి
విను జననాథా ! రాజీవాక్షుడు శ్రీ జననాథ వీరవర్ణముల నటుల మునుకొనె విజయము
మునుకొనె విజయము తన పురంబునకు శ్రీ వనజాలయ కళ విలసిత రుక్మిణి
గొని తెచ్చి జనని చరణముల మ్రొక్కి శ్రీ వనిత నట నుంచె బంధువు లలరగ

—: శ్రీకృష్ణుండు రుక్మిణీదేవిని బెండ్లి యాడుట :-

ద్వారక నలంకరించిరి శోభన శ్రీ వారమును ముందు గానె నమ్మతిని
సార రత్న తోరణ విరాజితము శ్రీ ద్వారాంగణముల హరిచందన క
ర్పూర పంక సలిలముల పొందిక శ్రీ చారుతర రంగవల్లుల సంగతి
పరశతర ధూపముల మణిదీపము శ్రీ లిర వందించెయు సర్వ భవనముల
నరయ చిత్రితర వర్ణ ములసొంపు శ్రీ గురియ సిద్ధమున కదళికాది తరు
శోభితము గూర్చు తలము లన్నిటను శ్రీ వే భరితంబులు సర్వవస్తువులు
వే భద్రమతిని గూర్చి బంధువుల శ్రీ నాభీరజనుల నందాదులను
కురు స్పృహయ యదు విదర్భ కుంతీ శ్రీ వరపతు లాదిక సర్వ మానులను
వరుసల హిత పరివార మండలిని శ్రీ వరమ సాహస్రభావమున బిలువ
నంప కానుకల పెంపునను కేర శ్రీ నిలింప చయములు పంకసింపగ

ముంపిరి గొను నటు మంగళ మోతల శ పెంపుల సందడి నృత్యముల జెలగ
 దేవ భూదేవు లర్చనల దిరుగ శ దేవకి యశోదలాదిగను సుదతు
 లావనబాడ్చుని హర్ష దృష్టి గొని శ గేవలానంద బాష్ప నయనలై
 నోలి సేసలను జల్లు దీపింప శ వాలాయంబున దివ్య సుమవృష్టి
 చాలున పెండ్లాడెను శ్రీకృష్ణుడు శ పాలిత విధులను బ్రాహ్మణాశీస్సు
 లను శ్రీ రుక్మిణి శ్రీ లలనేశుడు శ వనిజ నిలయయా యిందిరారముణి
 గని వరించు క్రియ కరము గ్రహించెను శ ఘనత చెన్నొందె కల్యాణ సరణి
 విందుల నందర పొందొంద కూర్చి శ చందనాది సత్కార్య పరంపర
 డెందమున రుక్మిణి జెంద దలప శ నందనందనుని వరునిగ నందెను
 ముందు నోముఘల మందె దంపతుల శ నిందునని యెల్లను వారిదీవె
 నల నించి తాము నిలయుముల జేరి శ జలజనాభు గీర్తించుచు నుండిరి
 రాజవరా ! యీ వైభవచరిత్ర శ రాజి గొని వినిన వారి శుభంబులు
 భూజన సమ్మతమైన సౌఖ్యములు శ పూజనీయముగ గని పురుషార్థము
 లును గండు భాగ్యగరిమ మిగు లొప్ప శ గనెదరు ముక్తిని సత్య మిందునను
 నిను వినిపించితి విను మవల చరిత్ర శ లను మోదమతిని నే జెప్పుచుండు.

శ్రీ గణేశ శారదా గురుభ్యో నమః.

శ్రీమ దాంధ్ర గేయ మహాభాగవతము.

దశమస్కంధము — (ఉత్తర భాగము)

సత్యధర్మ ! జ్ఞానవిలసితా ! శ్రీ సత్యభామ హృదయగృహీతా !
 శ్రీసమేత ! శుభదాత ! సుకనేత ! శ చానవపూజిత ! వాగధీశమత !
 శ్రీవత్సవత్ ! కౌస్తుభమణిధర ! శ పావన ! మహానుభావ ! పరమాత్మ !
 దేవవందితా ! దివ్యభూషణ ! శ కేవలానంద ! నిర్భర ! భవ ! హరి !
 వీరశేఖరా ! కూరవిదారా ! శ భారుణిపుత్రి మానస చకోర !
 సారసాహితా ! రావణభంజన ! శ మారకోటిసుందర ! శ్రీరామా !
 యనుచు శ్రీహరిని మనమున నుతించి శ వినమితకీర్తుండై వ్యాసతనయు
 ఘనుని ప్రజ్ఞానమూర్తిని శుకుని శ గని యడిగె నిట్లు వినగ శ్రీగు కథ
 లెన్ని విన్న నాకున్న తమి మిన్న శ వన్నెకెక్కు మునినముల ! సిద్ధుని
 వెన్నుని చెన్నును సన్నల నందిన శ వన్ని విలసనములను లీల లెన్న
 విన వేగ మంద పదిలము గంటిని శ వినవె మానివర ! నీ వాచామృత
 మును జుట్టునుంటి నజ్ఞాన నిదే శ నను బిట్టుకుట్టి గనె నజ్ఞనగుము
 మిట్టంద నింక పాపభయంబుల శ గిట్టున నెట్టన నాపట్టు గనవు
 గొట్టలోన మోదంబు దరి నిలుచు శ బుట్టుగను నెటులూ పూర్వపు దుర్దశ
 నగధరుని కృష్ణ నామకీర్తనము శ వగ బాపి ముక్తి భోగ మందించు
 జగి దగినదైన యా హరిచెండిలి శ తగవు నెరింగించి తవల వినిపింపు
 మన పరిశీతని తన దయాదృష్టి శ వినుమని వనజాక్షునకు తనయుండు
 మును శూలికంటి మంట మనసిజాదుతనువు మారి యిట జనన దశ గనియె
 ముదమున నుమేళు గూర్చిన తపమున శ చదు రందినట్టి వరలే ఖగునది
 యుదధి మందిరుం డైన విష్ణుండు శ సదయాంతరంగు డైన కృష్ణుండు
 యుదధి పుత్రి శ్రీలక్ష్మి రుక్మిణీయు శ గదిసి ప్రేమ మేళనమున భోగము
 నంద వనజనయనుండు దనకళను శ మందయానయగు రుక్మిణి గర్భము
 నందు జేర్చ గనె దాన రూపింది శ యంద మించె ప్రద్యుమ్నుడు మోదనకుడు
 ముగ్ధుడగుచు ముగ్ధునిగాను శ కూరిని నిగ్ధుని చేమగు పాపము

నారసి కుక్మిణి పొదిగిట నుండిన శ్రీ వీరజనాభుని సుతు సుకుమారుని
 కూర్చుడు మాయాజాల నిపుణుండు శ్రీ వీరుడు శంబరనామ దైత్యుండు
 వైరిగా నెరిగి జంప నెత్తుకొని శ్రీ బాలె వడి శరధి లోన పసికూన
 మీన కేతనం డగుట వీని నా శ్రీ మీనములె దినని నే జంపనేల ?
 దాము ఖడ్గమును చే బూననేల ? శ్రీ నే నిక నిర్భయుడను వీనివలన
 జాలి దొలగె సుఖపాలి నాకెల్లు శ్రీ మేలు మేలచుచు బాలు నటు విసరి
 పాలందె నెలపు నెమ్మతి నుండెను శ్రీ బాలు నొక్క మీనము మింగ దాని
 జాలరులు బట్టి గనిరి గాలమున శ్రీ నోలి తము లలిని జూడ శంబరుని
 కిచ్చిరి కానుక నత డార్చుచుంబు శ్రీ మెచ్చి వారి బహుమానమున బుచ్చి
 హెచ్చు రుచి గూర్చి వండి తెండనియె శ్రీ నచ్చట తన బానసపు బాలకులు
 కడుపు వ్రచ్చి రద్దాని నెడ గనుచు శ్రీ కడుపున చందురు బోలు బాలుండు
 ఒడలు తేజరిల జీవముల నుంట శ్రీ నుడివి రచటి పెద్దకు రతి కా వని
 తకు వంతలోన నారదమహర్షి శ్రీ తకిట తద్ధిమిత సారంగవరద !
 భుక్తుటి మాత్ర వికటాసుర దనుజాం శ్రీ తకుడవు నిర్మల ధర్మవిహారా !
 శకలలోక మోహన దివ్యమాప ! శ్రీ సుకుమార ! సుందరాకార ! మార !
 హరి ! పురుషోత్తమ ! తేజసంభూత ! శ్రీ వరమతని పూర్ణిమా సంఖ్య గణన
 పరమందు నామ ప్రద్యుమ్నమూర్తి శ్రీ శ రి గ మ ప ద ని శ రి గ మ గ రి రి శ ని
 శ ని ద ప మ గ రి శ శ ని ద ప ద ని సా శ్రీ యని సమృత్తించి కడువడి నచట
 కిని కేర వచ్చి రతిని గని విచుము శ్రీ వనజనాభు తనయుడు నీకు భర్త
 పినబాలుండగు నమ్ము మో యమ్ము ! శ్రీ యని జననవిధము శంబరు చర్యయు
 వినిపించి నిచ్చ గనియె మునివరుడు శ్రీ వనిత శంబదని నొప్పించి తాను
 ఘనత పోషించె లలి నించి శిశువు శ్రీ ననుకూల వనతు లన్నిగూర్చుచును
 తనకు పతియాట దెలిసినది గాన శ్రీ మనుచుటయు భక్తి చాలు నిగుడించె
 జనవరా ! యామె మాయావతి యన శ్రీ తన పాతివ్రత్యము నతని యింట
 వసతి స్థలంగ వ్రతము తా బూనె శ్రీ కశటు విసుపు గొనకుండ గౌరీశు
 డసమాన దయను గూర్చిన వరమును శ్రీ వెశను నంబికాదేవి దీవనను
 మనుకూల మంద నానాట నుండి శ్రీ విను మింత వరకు శంబరుని గొలిచి
 యుండె బాలుండు వృద్ధిని గాంచి శ్రీ నిండు వయసు రా దండను దరిసెను
 డండి మహంజున దనుజాం డందున శ్రీ నుండిన గుట్టును సరయం దలందు
 గుండరు లాతని మరుని యంద మన శ్రీ కొంద రా మరుం డతడు గాడు హరి
 యందురు కొంతయు యుట్టిల్లనకను శ్రీ తుందర మతులను బొందియు నేకత

నంది యా మారు తీగన వెలిగెను శ సుందర రూపుని నిట్లనిచి వినుము
 ఎవని పూ బాణములు శంభుమేన శ దక్షిణించె నగము పూబోడి గౌరి
 ఎవని సుమశరము లలి వనజోద్భవు శ గవయించె వాడ రూపవిలాసము ?
 ఎవని యనమాన సుమతూపు గములు శ దక్షిణ నేత వెయికనుల తా గుదిరె ?
 ఎవని పుష్పగముల గాధిసుతుం శ దక్షలి తపముగా మేనకకు లొగ్గె ?
 ఎవని చివురాస్త్రముల మానివరుల శ సవతు నందుదురు కామినుల వలపు ?
 ఘన తపము శంభునిది ధార కీల శ మును నిందుగ్గిరివృత్తయు గాధిసుతు
 డనువొంది నట్టి నిశ్చలయత్నము శ గన ని వన్నియును ఎవనికృత్యముల
 పెర బార గనెను ? సౌందర్యమందు శ పరము డెవండో ? భువనము లన్నిట
 కర మట్టిమరుడు యావనం బంది శ వరఫలంబు తను గూర్చు భర్తయై
 వరున సర్వాంగ పూర్తి గనంబడ శ తరుణీమణి రతి రతి నతని గలియ
 సరస నిలుచు నొక షరిని ఒయ్యార శ మరయ తనమీద వాల్చి నుద్దుగొను
 వడుపున చెక్కుల జేతులను జేర్చి శ దడవుచు సధరము చివుకు నందించు
 నిండు ప్రేమతను నిండ కౌగిలిని శ నందు జేర్చుకొను నండజాక్షి యన
 గండు నురంబులు రెండు నొక్కటిగ శ మెండుకొన తనదు వక్షమున రొప్పు
 చుండ నందుగొను కొంగు జూపించు శ బెండు వడ జూచు కిలకిలను గూర్చు
 జలివిలి పలుకుల గిలిగిలి గొనువును శ లలి గొను దిలకించుటల చలనమతి
 వలపు నిలిపి కనురెప్పల ప్రక్కల శ కొలకు లందించి యలరు దోషంగ
 కలిమి చెలియ సుతు చెలువు చెలువుడగు శ యలరు నిల్తుడవు నీ పూబోడికి
 వరము నిండ వరమందిన వరుడవు శ సరస నీసరస రతిని సుఖించెద
 నను ప్రక్కడాగు నంతన నిక్కును శ గను నెమర నిలుచు మరె దోపు కాగి
 లిని నాకు మారుడవు నిన్ను విడువ శ నను మా కుమారు డీటు వశంతున
 ఏ కరణి వలపు మరతూ రంగనలు శ నీకు నేను భూషింపు పోషింపు
 నీకొరకే గాదు నీ తల్లికొరకు శ ఏ కరువు పాపు మింక బల్కుడగు
 నీకడ యావనరాగ మింపొందె శ నాకు నీ భోగ దుచిగూర్చు వనిత
 నేన తెలిసితివ కార్యము గొందును శ నీ పరిమిలి నాపాల పాలింపు
 మానినీ మోహనాకృతి కన్నులు శ నా నవిన వికసింపు తామరలు
 నీదగు ప్రలంబ బాహుల పోకము శ పాదున లలనల జక్కించుకొనుట
 కాదరంబు గొను చివురు వాలూ! గల శ యోధ! మారవిజయంబు నీపొందు
 అని లజ్జ గొన్న దాని వడుపునను శ వివయమున లజ్జ గొనని మనంబును
 గన జేయు రతిని మాయావతిని శ జవనివలె దన్ను పోషించిన సతి

గని యాతండనే కామినీ! నీవు శ్ర యొనరున నాడిన వన్ని నర్కములు
 వనిత నిజ మేమొ? మాతపు గావా శ్ర తనయు నిటు ప్రియునివలె జాతు వెట్లు!
 నీవు ప్రఖ్యాతివృత్తి తీర్తి గని శ్ర యీవిధిని ప్రితి పరకాంతవలెను
 నా వరింపు నందుచు నన్ను బొంద శ్ర కేవల సేవత కొడిగట్టితి విటు
 భావ వేద్యమును గాదు సేవర్శ శ్ర దాపక తెలుపుము దూరముందు మిక
 ధర్మమేది! నీయుందున దురితపు శ్ర కర్మ రంగారు చున్నట్లు దోచె
 నర్మిలిని గూర్చ కింకను మానిని శ్ర దుర్మతి వని శంబరునికి జెప్పదు
 నన నవ్యుగొనుచు నా మనోహరా! శ్ర నిను రామారమణీయు నావిభుని
 గని మొక్కి- చెప్పెదను నిజము వినుమా శ్ర నిను కడుపున గనె రుక్మిణీమాత!
 వనజనయనుండు సీతండి) కృష్ణు శ్ర డాళు! నీ జనన మాది యారైన
 దినమున రాతిరి ఈ దనుజవరుడు శ్ర తన మాయవారి జొసపి నిన్ను గొని
 వనధి బడ విశరె నీవు పగతి వని శ్ర ఘనమైన చేప యొకటి నిను మ్రింగె
 దనుజుండు వండి తెమ్మనియె చాని శ్ర కనుపించితి వట ఉదరంబు జీర్చు
 ముని నారదుండు నాకు వినిపించి శ్ర మనమున శోకము నాకు మాన్పించె
 మునుచె వ్రతము గొనియుంటి నిచ్చటన శ్ర నను గౌరీశుని వరమె నిట జీర్చె
 నని శర్వంబును విశేషముగ జెప్పి శ్ర దనుజు డితడు బహు కపటి మాయావి
 నిను జనని పొదిగితిని చాపి తెచ్చె శ్ర దునుము వీని నీ చేతనే జచ్చు
 గాని వీ జెవరిచేత జయింపగ శ్ర గాన డపజయము ముందున నెఱుగడు
 నీ జనకు డాది విష్ణుడు తెలియును శ్ర నీ జననియు శ్రీదేవియె సుమ్ము -
 వే జనించితివి నీవు కాముడవు శ్ర యో జగద్విసుత! నీజతిని రతని
 ఈ జగద్రోహిణి జంపు విద్య శ్ర యా జగద్భర్తయైన మహేశ్వరు
 కృప నాయందన నున్నది గొనుమని శ్ర యపుడె యుపదేశ మందించె నతని
 విపుల శత్రుమున యశరీరవాణి శ్ర రిపుని బాలియింప తథ్యంబ యనియె
 సతి శంతసింప వీరాకృతి గని శ్ర యతి సాహసంబు దనకు నుప్పొంగు
 మతి వృద్ధి నంద కవచమును దొడిగి శ్ర యతివేల మందు భీతిని గొలిపెడు
 ధనువు చేత గొని తీక్షణతర శరము శ్ర లను గైకొంచును తా దివిజ సుతుల
 గొనుచు దనుజుని మండిపడ బిలిచె శ్ర వినుమ! దురాత్మా! శంబరాసురా!
 నను జనని బాపి యంభోనిధిని శ్ర మునుగ రువ్వితివి రణజలధి నిన్ను
 మునుగ దునిమిదెను పోరికి ఢీ కొన శ్ర గను మోరి! యధమ! రాక్షస! యనగా
 విని వా డారా చెడియె కార్యమని శ్ర మనము దడబుట్ట పిడుగుల వడువున
 నుడివెను శత్రుని కృ ని బుడుతని శ్ర యుడుకు వహించిన రాధాకారుని

దుడుకున వడి గని లేచి డాసె నని ! బడగొట్టుదు వీ డెంత నా కనుచు
పడతాడిత పన్నగవిధమున శ్ర యదువంశ తిలకు నా ప్రద్యుమ్నుని
కుదురు జెఱతు నని గద చేత గొనుచు శ్ర నడయత నెడకును నూటిగని మోదె
తన గద నా వేటును దప్పించుక శ్ర ఘనతరంపుగతి వానిని తనదగు
కినుక బిగువునను దనుజు లితరులును శ్ర తనుభీతి గనుచు నుండ గొట్టగనె
దనుజుడు తప్పచు తన మాయ వన్ని శ్ర వినువీధి కెగసి మయు డెగించిన
ఘనవిద్య పెంపు నను మాయ గుప్పి శ్ర వనజనాథు సుతు సంప వర్షమున
మునుగ జేసి నొప్పించిన మాయును శ్ర తనదగు మాయావారణ విద్యను
వినువాడు జెగడ శాంతిని ముంపగ శ్ర ననునివతె తా ముండుచు మరియును
బానుగు వడ భుజగ గుహ్యకామలగు శ్ర పెనుతెఱగుల భీకరముల వంచన
లను గూర్చ నొచ్చి భీకతను నిల్చి శ్ర తన నిజదీప్తిని వానిలో జూచి
వినువీధి దివ్య సంఘము లలరగ శ్ర మనముల వగవును వడుకు దనంబును
మునుకొని దైత్యులు దెసల బారగను శ్ర తన యొర తళతళ మెరయు ఖడ్గమును
కరమునను గొనియు నోరి చావు మని శ్ర వర మణి కిరీట కుండల భూషిత
శిరమును ఖండించియు శంఖ మూడె శ్ర సురలు సుమవృష్టి నలనిపై గురిసి
రరులు దిక్కులకు బారి నిలువక శ్ర యరము హర్షమున భార్య యంకమున
మంగళము గూర్చె పీయను కౌగిటను శ్ర సింగారించెను గండ చుంబనత

-: రతీదేవి ప్రద్యుమ్ను సహితయై గగనమార్గమున ద్వారకకుఁ బోవుట :-

రంగంది విభుని గొని యత్త యెంత శ్ర యెంగలింపు మన్నింపు గొన దలచి
రతి మాయావతి మగనితో గూడి శ్ర యతుల మహిమ తా గుదు రంది యుంటు
మతి హర్షంబున గగనమార్గమున శ్ర నతి దీప్తి వెలయ ద్వారక దరిసెను
నగరోపరి భాగమున రానయ్యు శ్ర నగరి జనులు తన వైభవము గనగ
నగల తనుకాంతులను నతిశయింపు శ్ర సౌగసు గల శతములను మించుచెలుట
దిలకిందిరి యా సుందరమిథునము శ్ర అలరు పైకొనగ బొగడి రావురువు
జలద శ్యాముడు ప్రలంబబాహుడు శ్ర విలసిత పూర్ణ చంద్ర వదనుండు
అలరు నీలాలకముల చొప్పుండు శ్ర అల దరహాసితంబును వెడద యురము
మిల మిల కాంతుల పంచబాణుండు శ్ర కల కలత లాప వచ్చె నిట ననుచు
చెలువు గని చెలులు తలకాన గాంచి శ్ర తలవున చాలున తిలుపుల వారను
గన నిలిచి హరియె యగునని కొందరు శ్ర వనిత లిట్టి చిహ్నములు కొనికొన్న
మన హరికి లేవు కను దితడు పిన్న శ్ర వనమాలి విష్ణుడైన కొడుకేము !

వనజనయను కళ లీతనికి గలవు శ్రీ ఘనుడెవండో ! దెలియుదము మన మనుచు
గుములు గట్టి యా కోమలగాతుని శ్రీ భ్రమలు వాయగను జూత మనుచు యా
సమయ మందుచును నాశ్చర్యంబున శ్రీ కృమమంద మరియు దిలకించి రందు
అన్నులు కొందరు కృన్నన రుక్మిణి శ్రీ కన్ని దెలుప తా మిన్న కుతుకమున
చెన్ను కేగి గన్నలను గాంచి శ్రీ చన్ను లున్నతి చేవును గొన పాలు జల్లు
వెన్నుని తేజము తా గను గుణసం శ్రీ పన్ను డీకుమారుంకు నా కొడుకు
కైవడి జాతును గా కని కాంచియు శ్రీ ఈ వనజేక్షణు నే భామ గనెనో !
లావణ్యాంగము గల వీని మాత శ్రీ యే వనితభాగ్య మిది యందియున్నో !
యే నోము ఫలంబున వీని గనెనో ? శ్రీ యే నాయకుండు వీనికి జనకుడో !
అనాట నిట్టి వాని నే గంటి శ్రీ వినాశ్యు దాటె మరుసటి దినమున
సూరికాగ్యహము లోన పొదిగిటను శ్రీ నే తటస్థమున బాలు నుంచికొని
హేతు వట్లుండ నేమరి నిద్రను శ్రీ నూతగొని యుండ నారాత్రియందె
ఖాలుం డంతర్ధాన మందె నే శ్రీ పాలసుండు నను వాని బాచెనో ?
జాలి చాల నా మనము కలంగెడు శ్రీ నా లలిపుతుని నా లలితగాతు
తలచిన తలవున జలజల కన్న శ్రీ కొలికెడి ఎచ్చట నిలిచెనో ? సుతుండు
తెలియరాదు మాకది యెవ్వరిచే శ్రీ చలియ ! నేటి కాలడు నాచెంగట
మెలగుచుండినను యీ యలంకృతిని శ్రీ వెలసి నన్ను నలరించు మాత నని
యల భాగ్యగరిమ నను జెందు తెల్లు శ్రీ కొలది మతి దలప నాధుని రూపము
కలిమి నర్వాంగముల రేఖలన్ని శ్రీ జలజ నయను లక్ష్మములె చూడదగ
నలరు నిండె నా మనము నేత్రముల శ్రీ కొలుకుల కడలను హర్ష బాష్పముల
తిలకింప నివే ధార లమితములు శ్రీ పులక రెత్తె మోదమున తనువెల్ల
గదరె నాయెడమ భుజము కన్నునొన శ్రీ లిదిగో మరి పాలు పాలిండ్ల నుబ్బిత
పదయు డగుచు హరి యొక్కొపుడు బలుకు శ్రీ ముదిత నీకొడుకు కోడలిని గొనుచు
గదియవచ్చు నని సప్త్య నను జూచి శ్రీ మది నుంతు దాని వెలి తెప్ప నెవరి
విదిత మెందుకని సభతులు దానను శ్రీ ఎడకు నూటిగొన నాడుదు రంచవి
పఖలారా ! యీతని గాంచ నన్ని శ్రీ ముఖముల గుర్తుల నా కొడుకే ఖని
నిఖల కంఠతుల నేనె వచింతున ! శ్రీ యఖిలమును వారలే దెలుపుదురో !
నామాట సవతు రెత్తివేనడరో ! శ్రీ నీ మర్మమేము ! హరి యెరుగుజాక !
నోమిడి నోముల గారిడయ యెట్లా శ్రీ ఏమొ నాభాగ్య ! మాదేవియె కను
మాటలేల యాపూట హరివలని శ్రీ నీ తెలుందువో ! తేటమగుగాదె
జోటిరో వాడుతు దా జోగ్గో ! శ్రీ చోటండె నెవటో ఆటపాట లల

వాటు పొందందు వాట మేముల్లా శ్రీ వీటి కేట వచ్చినారని యడిగిన
 దీటుందునట్టి శార్య ఘటనయే శ్రీ ధాటి యమరునో! యనునంతలోన
 వారిజ నయనుడు దేవకీదేవి శ్రీ సారవిజ్ఞాని వసుదేవుండును
 వీరి రాక విని మోదంబు సెలగ శ్రీ దారి రట హర్ష మందె రుక్మిణీయు
 నారదుం డంత గగన మార్గమున శ్రీ ధీరుడై హరిని కీర్తనను గూర్చి
 శ్రేర సామోద పూజతుండగుచు శ్రీ మేర గని యెల్ల వారి నచ్చోట
 చిరునవ్వున రతి తనుగని మొక్కిన శ్రీ పరమ కౌతుకము తా మది నించియు
 హరిని గాంచి యో సీరజేక్షణ! శ్రీ యరయు మీరెనిక బురుటింటిలోన
 మటుమాయ మందినట్టి బాలుండ శ్రీ ఇట వచ్చె నీదు కొడుకె యెరుంగవ ?
 నటన మాత్రధారివి నీవు గాన శ్రీ షటువంది చూచు చుంటి వీ లీల
 అనుచు నందఱు విన చెప్ప వీణా శ్రీ స్వన మేళనంపు కంఠధ్వనిచే
 మనములు పల్లవములు నాకృతి గన శ్రీ ఘను డీ బాలుడు ప్రహృష్టము మూర్తి
 హరికళ జనించె శంబురుని దునిమె శ్రీ సురల విజయ మోదములను గూర్చెను
 ఘనతను గనుడి ఈయమ రతి యగు శ్రీ వనిత పతివ్రత యనఘసచ్చరిత
 పతిని పోషించె శార్యభూషితుని శ్రీ మతి మెచ్చ శ్రీ స పూజ్యతను వెలసె
 యతివినుతుడైన శ్రీహరి కోడలు శ్రీ సతీతిలక మా శ్రీ రుక్మిణినికా
 అత్తా యనగల డిక నీ పుత్రుడి శ్రీ నెత్త మాడగల బొమ్మ సాత్వికము
 సాత్తుగా లేవకు మీకొలుపు ముక్తి శ్రీ నత్తు కొన శ్రీ చిత్తగింపు డన
 మనము హర్ష పరవశమున కోడలి శ్రీ గని కౌగిలించి యత్త ముద్దు గొనె
 జనులందరు మోదించి వారలను శ్రీ ఘనమైన ప్రేమ గూర్చి నుతించిరి
 వర రత్నభూషణాంబర తతులను శ్రీ కర ముంకారమున గూరి మరల
 పరిణయ వేడుక జరిపి విందుగొన శ్రీ హరియు మోదిల్లె తొల్లిటి చందము
 సరవర ! యీచరితంబు విజయమును శ్రీ నరస నందించు పతింతురెవ్వరు
 పరదుడు కృష్ణుడు వారి కామ్యముల శ్రీ కరుణ జేహూర్పు వన్వల కథ విను

—: శ్రీకృష్ణుండు లోకాపవాదనివృత్తి కొఱకు శమంతకమణి దెచ్చుట :-

శ్రీనన్నిభానుడును పరమేశ్వరు శ్రీ దా శత్యభామనుక బ్రియురాలుగ
 వానవదై భవ సాక్షాజ్యవుకళ శ్రీ వాసి నిగుడ పెండ్లాడె తనమీద
 దారిసట్టి యపవాదము దొలంగ శ్రీ సారమైన విష్ణు పట మాచన ము
 దార భాషణాభీరతను మెఱసె శ్రీ మతి యతింబు శ్రీ రమణుం డందెను
 అన మిడింపును పక్షుచంద్రుడు! హరి శ్రీ గనిన యపవాద మేర్పి శ్రీ మతి

తనయ ! సర్వమై హరి కూర్చి పెద్ద శ్ర యని బల్క విన్నెద మును లోకాభిని
 నన శుకుడు మనుజుడతిని పరీక్షితు శ్ర గని వచించె నిటు సత్కృజ్ఞత్వము
 నతడు హరిమీద నొక నిండ మోపి శ్ర యతి విచాగమును బొందించి నిజము
 మతి నిర్మలతను తెలిసి యది మాప శ్ర సుతను శ్రమంతక మణి సహిత మొసగె
 ఆ మణిని భాను వరమున నాతడు శ్ర నేమంపు భక్తి మెప్పించి గొనియె
 శ్రీ మహితం బా మణిరాజుంబును శ్ర దామ మధ్యమున జేర్చి కంఠమున
 చాలిది తపమును నిలిపి ఫలసిద్ధి శ్ర మేలు గూర్చు తేజమున ద్వారకకు
 కాలనడ గూర్చి రాక నెలపు గన శ్ర నోలి తేజమున భాస్కరునివలెనె
 మించి సంతసమా బెందిన వేగము శ్ర నెంచి మార్గమున రా గాంచి పురిని
 యందితాహ్వా డీ యడువల్లభు న శ్ర ర్పించ నేతెంచె నే మహనీయుడో!
 యంచు జను లతని గని కృష్ణజేరి శ్ర వంచవరహితా ! వనమాలి ! హరి !
 నారదసన్నత ! నారాయణ ! యో శ్ర సారసాక్ష ! దామోదర ! మాధవ !
 శ్రీ రమేశ ! పరదైవమ ! గోవిం శ్ర దా ! రాజమకుట భారి సుతచరణ !
 నీ రమణీయాకృతిని దర్శింప శ్ర జేరి నీకరుణ వడసి ధన్యత్వ
 మున నిన్ను మొక్క గోరి సురేశులు శ్ర మనమం దారసి ద్వారక జొత్తురు
 విను మేము నిన్ను ప్రభునిగ వరించ శ్ర గను భాగ్య కలిమి వారల పొగడుట
 కును దగినారము హరిచరణ తులసి శ్ర యును సవిత్రిమనుటను మేము నట్లు
 వనజనాభ ! యదె వచ్చె భానుడో ! శ్ర గన హిమధాముడో ! బిడోజుడమో !
 వనజభ్రమం డోకొ ! రుచిప్రచ్ఛన్నత శ్ర ననుసరిణి దిక్కులన్నిట నెఱుపుచు
 మన పురము నూటి యా రాక గనుము శ్ర అన విన నవ్వచు హరి వారి కనియె
 మీ రింక మూఢతను దారలేర ! శ్ర వీరాటోపము మాత్రమే గుటిగ
 ఆరయుం డతడు భానుండు గాడు శ్ర ధీరుడు దారుడు గళ మణిధరుండు
 వీరులార ! సత్కృజ్ఞుగాడ ! శ్ర సారతపంబున హరిచే గొనె నది
 తళ తళ మెఱయుచు వచ్చె వింతయే ! శ్ర కళవళ మండకు డయ్య ! యనుచుండ
 తొలుకు లొలయు మణి కాంతుల నిలయముననభుకు గనని మతి సుఖపు గని జేరె
 ఘను దాతడు మణి, భూసు రార్చనము శ్ర గనజేసి దేవమందిరంబునను
 దినదిన పూజలు నెల్ల నిలుపు కొని శ్ర యెనిమిది బార్వల కనక మొసగు వస్త్ర
 వరతము దప్పక నా సిగిసంపద శ్ర పరమున నాతడు ప్రఖ్యాతిని గని
 పరవర ! యామణి యేదేశంబున శ్ర సురుచిని వెలుంగు ! పూజనందునో !
 ఆరయ వాభూమి యరిష్ట మందదు శ్ర ధరణి సర్వశోభనముల మించును
 మూరీ ముద్దికము లందు జొరవు శ్ర పార పౌష్ణములు జేరు కొల్ల బంగ

యో రాజేంద్రా ! యాదవేంద్రునకు శ నారాధనంబుగా నీయు మనుచు
 కూరిమిని బెంచి నట్టి మతి నడిగె శ వారిజాక్షు డాసత్రాజిత్తును
 జేర డతం డా యుదాఠఘనతను శ మేర పెద్ద గన దందున నిచ్చయు
 హరి యే మనందు ప్రసేన నాముడు శ నరవర ! సత్రాజిత్తులమ్ముడౌ
 తరణిద త్రమగు నా వరమణిని శ గరమువీరి కందమున దాల్చి దా
 మురిపెంబు వెలయ వేటాడ వనము శ జొరబారి దీప్తి మెఱయ విహరింప
 హరి యొకటి యతని గదిసి జంపియును శ కరము తేజలిలు నామణిని గొంచు
 కాననమధ్యము లోన దిరుగాడ శ దాని జంపి యా మణిని తా గొనియె
 యో నరనాథా ! భల్లూకపతియు శ ధ్యానసమర్పన శ్రీరామచంద్రు
 మానసమున తిరమంద గనినట్టి శ మానిత గుణుండు జాంబవంతుండు
 దా నుండు గుహంతరమున జొచ్చియు శ తాను గన్నట్టి వుత్తర జాంబవతి
 కిది కేళికందుకముగా నొసగెను శ విను మిట సత్రాజితు తన తమ్ముని
 గనక దుఃఖించి మణి దాల్చి వాడు శ వనిలోన దిరుగ న్యాయమును మప్పి
 వనజ నయనుండు మణి కాశించియు శ తన యనుజ జంపి తాను దొంగిలియె
 ఇదియ మర్యాద ? దయచా లిదేన ? శ యదువల్లభునకు మదిని కపటంబు
 గవియుట లోకమునందు విదితంబు శ ముదము గొనుట పెత్తనము నిక్కునా
 యనుట నాలించె నా వనమాలియు శ గనెను విచారిము నే నే వ్రణంబు
 గనను నింద నను బొందె నే విధిని శ ననుసరంబు నను నపకీర్తి నణతు
 ననుచు యోచించి బంధులచే విని శ వనమున ప్రసేను మృతిబొందు టాది
 విని వెంటనె పయనించి యరణ్యము శ గని జాడ నరిగి ప్రసేను తురగము
 పడియున్న చోటు వాని జంపియును శ వడి బరచి సింహంబు పోబడియు
 నడుగుల జాడల దాని మడియించి శ వడుపు గొన్న భల్లూకపు పదంబు
 లను గుర్తు గాంచి గుహను వీక్షించి శ మనమొక భంగిని కృతార్థమును గన
 తన తోడివారి గుహముఖంబున శ దన రాక గోరుచును నిలువ జెప్పి
 ఘనమైన సాహసమున లో జొచ్చి శ యొనరందె పడచె యంధకారంబు
 మనమునకు భయము గదియ నాచీక శ తినె కోటగాగ నొప్పడు నందున
 దూరము కొలంది మించ పడచియును శ నారసె మినుకును జాడగా నేగి
 ధీరతను బెంచి పొంచి దిలకించి శ పార మొందు కళ కమంత మణిని
 అది యొక చక్కని బాల కాటకై శ మది ముదము దోప కందుకము బొల్చి
 కుదురున దారము తోడ వేర్పాడు శ యద నందించిన చాతుర్యమ్మును
 గని దానిని హరియింప చరణముల శ విస నలికిడి గళ నీని మెల్ల నకు

దన యత్నమునను జోడంద నడచి శ్రీ తన కరంబు మణిపై జాప నీడ
 నటు గనిపించెనో గుండె ఝల్లునగ శ్రీ నటనున్న దాసి మొర పెద్దగ నిడ
 చటుల మతి గాంచ భల్లూకపతి శ్రీ పటుతర బలంబునను శ్రీఘ్ర మంద
 నట శరె హరిని గని దొంగ యనుచు శ్రీ పటు ముష్టి బొడిచె నత డటు నొవ్వగ
 దిట వంది రిరువు రనికే సిద్ధముగ శ్రీ కటము లదర దంతముల పటపటల
 నిటలముల భ్రుకుటి ముడుల తీక్షణము శ్రీ లటము సింది భుజముల నప్పళించి
 గుహన చప్పట్ల తొడలగూర్చి శ్రీ మొప్పెడు భీకర గాత్రముల శౌర్య
 ముహ్సంగ కేక లిడుచు రణమునను శ్రీ నొప్పి రట వారు భయమును దాల్చిన
 హరి యిత డన డా భల్లూకపతియు శ్రీ సరసు డిత డనడు శ్రీకృష్ణుండును
 ధరణి ప్రాకృతుల వీడొకం డనగ శ్రీ సరయ నిది యెలుగు బంటాకటి యంచు
 వరుడ గొని రొక్క మాంసపు తునుకకు శ్రీ తరమంది పోరు డేగల వడుపున
 కరి కరి హరి హరి మార్కొన్న యట్లు శ్రీ గిరి గిరు లొండొక వడి డీకొన్నటు
 ధరణి గ్రీ క్కదని యల ధూళిలేగ శ్రీ పరిపరి విధముల బొరలుటల గూరి
 గతుడుల వడుపున మీట దారసిలి శ్రీ తరువుల శిలలను గిరి శిఖరంబుల
 పరువడి గ్రహించి యొక రొకరు విసరి శ్రీ కర మవి తుఱుముగ నట్టహాసమున
 అడిదము లాదిగ నన్ని చూర్ణముగ శ్రీ విడుగుల వడుపున పిడికటి పోటుల
 బొడిచెడు కడకల నార్చుటెంచుచు శ్రీ విడువరు పౌరుషములు కోపంబులు
 బెడిదములు మగతనములు బిరు తివగ శ్రీ యొడఘలు బడలిక దోపగా వీక
 నడుగులు ముందుకె సాగించి యట్లు శ్రీ పడుల సాగింప గడచె దినంబులు
 ధ్రువది యెనిమిది గణన కుదురంద శ్రీ శరసిజనాభుడు పై చెయి గైకొని
 వరుస ముష్టిహతులను జాంబవంతు శ్రీ డరుదుగ దలంప విండివలె తన్ను
 గదిసి నొప్పింప యోచన వందుచు శ్రీ అదిర సరమాత్మ డనుకొంటి నితని
 యెదు రొడ్డుటలో మది శరయ నేను శ్రీ బెదర దిప్పటికి నను మించె నితడు
 కేవల విష్ణుడు పరమాత్మ హరియె శ్రీ భావమున దెలియగంటి నన్నిటికి
 అవరియి ప్రార్థింప నిట బుట్టె శ్రీ దేవు డితడు న న్నేలిన దేవుడు
 శ్రీరామమూర్తి శ్రీకృష్ణమూర్తి శ్రీ సారస హిత వంశం డా నాటను
 చారుడిరమూర్తి యదువంశమందు శ్రీ ధీరత హృరుల దునుమబుట్టె నా
 నను బాలికజగ కేక భాగ్యముగ శ్రీ ననుచులో నెదిరి కరములు మొగిచ్చి
 నిది నాదేవుని వేదవన్నుతుని శ్రీ వవజ హితవంతు రామచంద్రునిగ
 దెలిసితి కాళ్ళాగ్నిని పయోనిధిని శ్రీ కలకనింతి బంధించె నేతువును
 అల దానవ కుల నేత్రకంతు శ్రీ హలంతు శ్రీ సురలకుమ వువ మొనగ

నిజ మెరిగి తన్ను శరణం బందిన శ భజంపదగు గుణి విభీషణి దయ
విజయ ధ్వజమును లంక నిలిపినటు శ అజకల్ప పరిమితిని వెలయ నధిపు
జేసె నాస్వామి న నేలినాడు శ దాసుడ నతనికి అతడే నీవు
దోసిలి యొగ్గితి బోవు మో దేవ ! శ దోసము వమ్ముగ దీవింపుము నను
ననుచు మొక్కి నను వడి కొగిలించి శ తనువు నిమిరి యలసతను మాపియును
వినుము భల్లకేశ్వర ! యపవాదము శ నను బాపి కొనగ మణికై వచ్చితి
విను నావర భక్తుని జూడ నొప్పె శ నను పంపింపుము మణి నిచ్చి నాకు
పనులు గల వన్న హర్షించి మణిని శ తనసుత జాంబవతిని పరిణయమును
గొన నిచ్చి మొక్కి పురము చేరుమని శ యరుమతించె హరియును మోద మంది
వెలిని గుహచేత పదిరెండు దినము శ లల పరివారము గాచి యుండియును
నిలువ నేల ! యిట హరియే వచ్చుచు శ నలరున మవలను నాదరించునని
ఖలుల జాలియింప బుట్టిన హరి కే శ జలుగు అడ్డవని తలపుల నిలుపుచు
ద్వారకను జేరి హరి తెర గందర శ కారయ వచింప యదువీరు తెల్ల
జేరి బంధువులు వసుదేవుండును శ మీరిన చింతల దేవకి దుక్కిజి
వారి పరివార మందరు భక్తిని శ పార మంద గని దుర్గాదేవిని
పూజించి యంబికాధీశు మొక్కి శ యోజ సెల్లంగ మరి యో దేవిని
రాజితంపు మతి గూర్చి యిట్లనుచు శ యో జగన్మాత ! భద్రసంధాత !
హరి బిలమునుండి నిర్గతుడు వగుచు శ వరుస శీఘ్రమున పురము జేరంగ
వర మొసగు మమ్ము ! ఏదేట నిన్ను శ తరమంది జాతరల గూర్తు మనుచు
వినుతి నలుసగా నా పరమేశ్వరి శ ఘనుడు కృష్ణుండు బాలామణి
గవగ శమంతక మణినిం గొనుచును శ మనము రంజిల్ల వచ్చు నింతటిలో
నని యశీరీరత బలుక దొడంగిరి శ విను మట దామోదరుడు గుహ వెడలి
ఘనత వెలయగను కన్యారత్నము శ ననుపమాన సౌందర్యత నొప్పగ
తన యపవాదము దొలగి జనవినుతి శ గవ మూలమైన శమంత రత్నము
తోడు గొనుచు వడి ద్వారక జేరెను శ వాడిన పైరుల తోరపు వర్షము
కూడ నంది నటు మోదములు సెరగ శ వేడుకలను దివ్యులను ఉత్సవముల
నోలిన పుణ్యము కొలదుల జరిపిరి శ వే చిత్రతరము గవ పురి నలంక
రించి నావిధిని జాంబవతి పెండ్లి శ మించిన విభవము దీప్తి రమణీయ
తను గూర్చి జరిపి రందు శ్రీహరి శ తన యత్నంబున మణిని తే దగిన
ఘనకౌర్య చాటితపు విజయంబును శ మణిజన మధ్యము నందున జరించి
యనఁగా ! మణి గొనుము నీవని గౌరవ శ మున నక్కాజితునకు విచ్చి బిడుత

వినయమును దోప మాటాడి పంచె శ్ర జను లెల్ల బొగడి రా వనజాక్షుని
 తన లోన వగచె సత్రాజిత్తుడు శ్ర ఘనుని శ్రీకృష్ణ మహానీయత నే
 వినియు గనియు పాపమును మోపితిని శ్ర యనఘ ! యని బిలిచె నే ననఘుడనే ?
 మునుకొని కల్మష మతిన్ నై తిట్టితి శ్ర యనఘుడ నౌటకు నా యత్నమేమి !
 పాపరహితునకు పాపము గూర్చుట శ్ర మోపు పాపమగు నా వనజాక్షుడు
 నామ జపము ననే పాపము మలపెడు శ్ర స్వామిని పాపము లాడు నా జన్మ
 యే మిట సార్థక మగు మణి యేలను శ్ర యీ మణి నతనికె యిత్తు నరణముగ
 ఆ మహానీయుని భామగా గూర్చు శ్ర నామతి పవిత్రతమ గాంతు నందు
 నీమెయి సపవాదము దోపినట్టి శ్ర యా మానపరిమితపు పాపంబును
 బోకార్ప నగును మోదము సంధిలు శ్ర ఈ కరణి పెద్ద లందరికి హితము
 ఆ కంజనేశు బాంధవ మొప్పును శ్ర నా కన్నపుత్రి యాతనికి దగును
 చేకొను సింతిగ శత్రుభామనుక శ్ర యీ కలకంఠియు మెచ్చు నాతనినె
 నా కింతకన్న మార్గము మంచిది శ్ర ప్రా కిందబోదు చేకూరు ముదము
 అని కృష్ణ విందునకు బిలిచి పూజ శ్ర గొను మని మణులను జాంబవంతు వలె
 తనయామణియును భాను దత్తమణి శ్ర గన నేకంబున నర్పించి మొక్కిక్కి
 వనజాక్ష డలరె బంధువు లొప్పిరి శ్ర వనిత శత్రుభామయు తనభాగ్యము
 మనమున దలంచె తొలిజన్మ నోము శ్ర నను పతిగ గృష్ణ జెందు ఫల మనుచు
 జనుల కానందముగ శత్రుభామ శ్ర నన నవ్వొలయుగ వనజ నయనుండు
 వదన జితేంద్రము గుణగణధాము శ్ర మదిని పతిభక్తి నేమరని వనిత
 హృదయమున దయయు నొప్పారు నదియు శ్ర పదిలత శీలము నంద గుడు రందు
 నదియు నొక్క సుముహూర్తమందు నా శ్ర యదువంశ తిలకు డైన వసుదేవు
 తనయడు పరిణయ మందె శాస్త్రనిధి శ్ర ఘనత గన తాను శత్రాజిత్తును
 మనమున హర్షము చెలగ పూజించె శ్ర వినుము నా మనవి మామపు నైతివి
 నను ఘనత నెంచి తనయ నొసగితివి శ్ర వనితామణియే నాకు భూషణము
 ఇనుడు నీకిచ్చి నట్టి యీ మణిని శ్ర గొనుము నీవె మనమున భేద మెన్న
 నను పున్నె శుభము నీయందొప్పును శ్ర మొనరున దీనిని నీవు పూజింపు
 భవ మవసరమున నిను వేసుకొందు శ్ర నని యొప్పగించె మణిని యాతనికి
 వినుము జనపతి ! పొందువందములు శ్ర కన లక్కయింట వన యత్త కుంతి
 యాతముగా వాపదను గాంచి రనుచు శ్ర మతి వెతను నించు వార్తలను వినియు
 యాత వినుతుడైన శ్రీకృష్ణ డెదను శ్ర వితత శత్రుమును విజ్ఞానదృష్టి
 తేజలమును వెదక గీడునాడు నయ్యు శ్ర ప్రకటిత ప్రపంచ నటన గన్నట్లు

శకల జనుల వలె దాను దోతెంచు శ సకలధన్యజ్ఞ డా హ స్తీపురము
 శేర నట బంధు జనుల శోకమును శ బార సంభాషణముల ననునయంబు
 దార శుభంబుల గూర్చ బయనించి శ శేరి భీష్మాది పెద్దలను గాంచి
 చదురు గొని మరియు భీష్మ దోణ కృప శ విదుర గాంధారి ధృతరాష్ట్రముల
 చింతలు కంతలు గొనగ వేదాంత శ శాంతవచనముల వారి బోధించి
 మంతనముల దైవమును నుతించిన శ శంతసమునె నెలకొందు రావంత
 చింత గొనకుండు దైవయోగమున శ కుంతీపుత్రులు తల్లియు తమ్ముగ
 చెంత నండ గల దది ధర్మబలము శ వంతు గొనెనేని దైవము తోడగు
 కొంత వినికి వా రందు దప్పి రని శ యెంత నది నేను సిద్ధబలంబున
 గాంతును గద యొక్కింత లోపలనె శ ఇంత మోదంబు కుదురు మన కనుచు
 కొన్నిదినము లట నుండె విదురుచే శ పన్నుతి నందుచు భీష్మాచుమతిని
 వెన్నుడు వశతిని లోపంబు గనక శ మిన్న శపర్యలు కురు కులురు గొల్వ
 లన్న యయిన బలభద్రుండు తోడు శ గన్నవాడగుట భద్రగు డెందున
 మన్నీడా ! విను మా ద్వారకలో శ వెన్ను డిటు రాగ నొక్క సంఘటన

:- శతధన్వుడు సత్రాజిత్తుని జంపి మఱి నవహరించుట :-

కును పాల్పడియెను ఏది యనెదవో శ కన నక్రూరుడు కృతవర్మయును
 మనమున కపటముపాలుం గొంచును శ గనిరి శతధన్వుని కలువమతిని
 మంతన మందిరి మాట లవి వినుము శ అంత పనికొనియె సత్రాజిత్తుడు
 వింతగ నాతడు మనల బిలువకును శ ఇంతిగా నిచ్చె కృష్ణమూర్తికి
 ఇంతవరకు మనయెదుర దూషించు శ చింతలోన మనోత్తనను కన్య
 నతని జెందించె మణినైన నీడు శ మతిమంతు డెట్లు పాపచిత్తుండు
 బ్రతుకు చెఱుప నగు సుతకు బదులుగా శ నతుల మణినైన నీవు గొనం దగు
 మాకు సమ్మతము నీకు మాతోడు శ పోకడ బుచ్చుము వాని జీవనము
 నీకేమి భయము లేదు పొమ్మన్న శ నా కరణి నిద్ర గొనియున్న వాని
 చీకటిని దొంగ తా నగుచు దరిసి శ వే కరఖడ్గమునా దునిమి మణి
 దా గొనుచు నింట శేరె కూరమతి శ దోగె చీకటియు నాతడు చచ్చుట
 యా గరిష్ట మణి హరింప బడుటయు శ నా గజగామిని శత్రుభామ కని
 మాతలు గోడున నేడ్వ తా నేడ్చి శ యాతని దైలదోణి పెట్టించి
 యాతురమున దా నేగ గజపురం శ బా తరుణము గని కార్య మే మునుచు
 బల రామ కేశవు లామె నడిగిన శ రామ యారాటమునను బొర్రాడుచు

ఆ మఃకోటికై నాతం డి జంపె శ్రీ భీమాకారత శతధన్యు డిల్లు
 జేరి కటికె గోవును బొంగొన్నట్లు శ్రీ వారలెల్ల రాపోవ ఖడ్గమున
 ముడచి యన్యాయము గూరిచి శ్రీ వీరుని బోలెను వెలిగి చోరతను
 భాను డొనంగిన మణి గొని యేగిన శ్రీ నేను మీకు నావార్త దెలుపుటకు
 గాన వచ్చితిని బాయని దుఃఖము శ్రీ మానె పరిమితము నను ముట్టె గనక
 నన వారు నీశ్వరులును దామైనను శ్రీ మనుజభావమున కలవర మందుచు
 వనిత నూరడించుచు నావెంటనె శ్రీ ఘనకోపంబుల్ దీప్తములు గాగ
 ద్వారకను జేరి శతధన్యు జంపె శ్రీ వీరవచనములు కేకవుం డాడ
 భీతను విడిచి కృతవర్మ జేరి శ్రీ మీరు నా ప్రాణభీతి దప్పింప
 సాయ మగుం డని శతధన్యు డనియె శ్రీ న్యాయ మెరుంగవు చాలు నీతోడు
 నేయము ధయము హరికి జాలుదునె శ్రీ నీ యగచ్ఛాటను నను జుట్టుకొనగ
 కూక లిడకు మిట వారల శక్తియు శ్రీ ఆ కంసుని జంపుటయు గాంచవె
 నీకు వారి మహానియత దెలియదె ? శ్రీ పోకిరి తనమగు వారిని మార్కొన
 భీకరమున మార్కొనుడు పదునేడు శ్రీ పోకిడ సమయము లందు మీదబడి
 తాక లేక బలభద్రుని ధాకకు శ్రీ నా కమలనయను కరుణకు దప్పెను
 భీరుడవైతే మార్కొను లేదా శ్రీ దారుము పోయని కృతవర్మ యనగ
 నా వీని యలనక బాసి యక్రూరు శ్రీ డీవిధికి దోడు పడగ లడంచును
 నీవు సహాయము చేయటకుం దగు శ్రీ నా విరోధులై రామకృష్ణు నీ
 నెఁపంటునను నను నెదకుచు వత్తురు శ్రీ ఉపకారమెంచు నీ వన్న నతడు
 రిపుపాంతుకు లని ఖ్యాతి గనువారి శ్రీ రిపుల మన మగుట తప్ప నే నొప్పు
 ఎవనిచేత జగములు పుట్టు చున్నవో ? శ్రీ ఎవడు వాని పోషించి యడగించి
 ఎవడు తన కుక్షిలోన దావుకొని ? శ్రీ ఎవడు బ్రహ్మేశ్వరులకును జిక్కిడు
 పూతనను జంపె ? పురిటింటిలోన శ్రీ యాత డేడెడ్ల నాడె గిరి యెత్తె
 కూత లడపె కంసాది దుష్టుల వి శ్రీ పాతకదూరుడు పరమాత్ము డతడు
 భువనకూటస్థు డద్భుతకర్ముడు శ్రీ పవలు రేయి వెలిగెడు వారు కనులు
 సవనరూప మన ననల ముఖుండగు శ్రీ సవిత సావిత్రి యగునతడె వంద్ర
 ములు నతడే సుమ ! నీ వనిత బోర శ్రీ దలపగ నగ్నిని బడు కలభము వడి
 బిలుకు మాడవపు శరణు మంతే శ్రీ వెలి బారిపొమ్ము నే రాను నీతో
 వలదు సఖ్య మనిపించె చార్వాలు శ్రీ పలువ విందున్న తలకు నను చుట్టు
 పో పొమ్మనె మణి నకూరున కడి శ్రీ కోపమున నతడు ప్రాపించు మనము
 తో పెరుగకెడు చావు దరిలేదు శ్రీ యాపట్టు వదలి మోపున జీరుకుట

నా కుచిత మనుచు తురగము నొక్కయు శ వే కడిమి నీటుగా పిక గొనుచు
 పాకె నూరామడల నగు దూరము శ ఆ కమలయను ద్భూతాచార్యుడి
 యా కఠినచిత్తు వెంబనంటి రా శ పోడగు క్తుల నెల్ల నెఱుంగుచు
 గరుడకేతనము గాల్గెడి ధంబు శ గరుడ వేగమున దను వెన్నెల
 తురగము దిగ్గియు నా శతధన్వము శ ధనిని విడిచి నె యెది విధిలాదరి
 ట్టితియగు కృష్ణుడు దాననె వెంబడి శ గతి గమనమొప్పు మంత నరాధము
 మృతి దప్ప దంచు నుజ్జీన దుర్మతి శ పరంగసుతు పుర మది నెల వెనుకగు
 నీకు దారి యిదే యనుచు చక్రమును శ నా కటికపూదము కేరమును మ్రొవగ
 భీకరము దోష బంపినను మంట శ లాకనము నిండ వారి కంకంబు
 దునిమి హరి చేరె దివ్యాయుధ మది శ వనబాక్షి కంత వెదకే వాని మణి
 గనబడని చంద మన్నకు జెప్పెను శ మనము వీరివలనను మణి గలదని
 వెనుకొంటిమి బారంగ సుదర్శన శ మున వాని జంపితిని వృశ మణితే
 మిని నరసిలి తనుజెల్ల నన రాము శ డనె వీడు మణిని పత్రాక్షిత్తును
 పారిగొని దొంగిలె తప్ప దాపనియె శ కర మెవరియింట నెప్పుల దాచెను
 నరయుము ద్వారకనే మిథిలావతి శ కరుణ వడసెదను నభ్యాత్మచిద్య
 వై దేహుడు నను బహుమానించును శ ఆ దైవభక్తు సాధుసమ్మతుని
 నే దర్శింపగ నిచ్చగించితిని శ కా దనకుము మరి వత్తు నన కృష్ణు
 డన్న నలు విడిచి మిన్నవేగమున శ ద న్నెదురు చూచుచున్న బంధులను
 విన్ననైన వదనమ్ముల కుందును శ గన్నట్టి వారి సర్వుల సత్యను
 గని వాని జంపినట్టిసంగతిని శ వినిపించి కినుక తగ్గించి వనిత
 కును శాంతిగూర్చి తను సత్యభామ శ వినుతి లో గొనుట యామెకు బ్రీతిగ
 తన మామ కన్నిసంస్కార విధుల శ ఘనత జరిపించి సుగతి గలిగించి
 తన హృదయమ్మున మణి జాడ గనగ శ వినయ నయ భయములను బ్రకటించెను
 మనుజేశా ! వినుమా ! యశ్రూరుండును శ కృతవర్తయు శతధన్వ మరణ
 మును విన్నంతనె ద్వారకను వదలి శ యును కాశీక్షేత్రమును జేరి యట
 తన చొంతనున్న మణి వలన ధనము శ కనక రాశిచే పెక్కుయోగములు
 మునులు భూసుగులు జనలోకమంత శ విను మమరువరులు హరిప్రీతి జెంద
 ఘనుడు పరమేశ్వరుడు వనబాక్షుడు శ గన జగన్మయుడు తన్నేమి నేయ
 గసిన నల్లగును నాకేల వగవ శ తరువు ధనము మన మా దేవులకే
 వనయ సుర్పింతు వని యాశగొనడు శ మునుల బలిపించు దక్షిణ లిచ్చును
 మనము తుష్టి నందెడు దాక జనుల శ కుసు పర్వభూతములకు నన్నాదు

లను తృప్తినించు నన్ని దేశముల శ్రీ ఘనమైన భ్యాతి నిండ నధ్వరము
 లటు జేయుచుండె కటువును మనమున శ్రీ తటమున గనండు కుటీలము నడంచె
 చటులము గొనండు దిటవు హరిభక్తి శ్రీ జటిల దీననల పటుతరాశీస్సు
 గనుచు కృష్ణు నెద నెవుడు నుతి మాన శ్రీ కనఘు డట నుండ వినుము ద్వారకను
 గననయె నెదిష్టములు మానవులకు శ్రీ చినుకులు పొటుక్కు మన దా భూమిని
 మనము పసె దూల రోగము లడరెను శ్రీ వనజనయనుడు ఘనుల బిలిపించి
 మునులు మీ రరయ వలె నరిష్టముల శ్రీ మనికి మలపంగ శాంతు లేవియో !
 జనుల వెతలు నిండెను గాంచు డయ్య! శ్రీ మును కాలములను యిటుల నొక్కపుడు
 గలుగు చుండు నని వినియుంటి మయ్య! శ్రీ వలను గన్నప్ప డెల్లను నా విని
 జలదవర్ణ ! విను మక్రూరుండే శ్రీ నెలవు విడుచుటయె ఈ యరిష్టముల
 కలతల చాలున జను లటు మనములను శ్రీ నిలుకడలు గనని చింతల దనరిరి
 అతడు ఘనుడు శద్గుణుడు నీ భక్తు శ్రీ డత డధ్వరముల జేయుచు గంగా
 పతి చెంత వారణాసి నెలకొనియె శ్రీ నతని బిలిపింపు మివి మాన దోచు
 అతని లెండ్రయగు శృంగులు నామఃడు శ్రీ మతిమంతుడు ఘనతపస్వి శాంతి
 యతుడు నగుట విని కాశీభూపతి శ్రీ మతి పర పి డిట్టి కాలము దేశము
 వాన లేక జను లాతుకు లదిష్ట శ్రీ మాన భీతులుగ తా విచారించి
 యా నయగుణాధ్య దోడ్తెచ్చి యతని శ్రీ మాననీయ మణి నా తనయను నా
 యతుల గుణధన్య గాందిని నాయను శ్రీ యతివను వివాహమున గూర్చి సంత
 మతులు చివురింప ముదమున జనములు శ్రీ అతుల సౌఖ్యముల నెలవు గనరైరి
 అత డట్టి మహాత్ముడె యక్రూరుడు శ్రీ అతని నీవు మన్నించి రప్పింపు
 నెపము నెన్నకుము నీ వెఱుంగుదువు శ్రీ విపరీత మతులు మునులె గాంతు కొక
 నపరిపాటి కాలమున మాధవా ! శ్రీ అపు డత డీపురి జేరునప్పుడే
 ఇప్పటి పీడలు జనతతికి దప్పు శ్రీ విపుల సుఖముల వెలయుదు రంచన
 దగిన వారి పంపించి రప్పించి శ్రీ తగు వై నమ్ముల మర్యాద గూర్చి
 జూరిని వానలు గురిసె మోదమున శ్రీ సొగ సందిరి శర్వులును నెమ్మదిగ
 జీకనాట కృష్ణు డక్రూరు బిల్చి శ్రీ యకుటిలమతి దా నొట్టు బెట్టుకొని
 శర్వజ్ఞుడ వని నను దలంచెదవు శ్రీ యకలంక చిత్తుడవు విను దెలియుదు
 విను శతధన్యుడు మరి నీ కిచ్చెను శ్రీ ధనము సత్పాత్రితను గూర్చి యాశు
 మనము సంతోషమును నింపితివో శ్రీ మునుల వినుతి కెక్కితిని భక్తి
 మను గూర్తు నన్న ! మణి నివ్వు మన్న ! శ్రీ తనయ లానుణి నిన్నెకల పాశు
 లను గొంతు రన్న ! ఇది మేలేగా శ్రీ కినుకలేదు నీవె న నాయన్న !

జనకుడు దుర్మరణంబు జెందుటను శ తనయులు లేని కతమృత తనయలే
 ఘనత సద్గతుల నాతని నందగ శ దనరు సుకర్మల దాన మొసగవలె.
 విను మింక నొకటి నను నొప్పు గలమ శ వనిత సత్యభామయు బలరాముడు
 నను సమ్మబోరు మనః దాడితి నని శ యుగముడవు మిత్రుడవు నొప్పిబావు
 మన నలరి కొంగునను దాడినట్టి శ ధర్మకాశమునః సభాతలంబున
 పరమ హర్షమున గోవిందార్చనా శ పరమని బలుకుచు శరణం బిడియెను
 హరి మోడించెను నరపతులు నరులు శ కర మతని మెచ్చి రా యక్రూరుని
 హరి యీమనః భాసురంపు గల మనః శ వరముగ సత్కృతి త్రందిన మనః
 యెనిమిది బార్వల కనక మొసగుమనః శ ఘనవైభవముల జెందించు మనః
 తన యుపవాదము దొలపిన మణిని శ గన మదనోభులు కృపా విరామల
 గనగ దివిని బొందించిన మణిని శ ఘన మహామహిమ లన్ని గలయట్టి
 దని చెప్పరాని మనః యెవరి దగునా ! శ గన వక్త్ర లిదియు జేయరాదు గద
 వనితపై ప్రీతి సత్యభామ దని శ యచనో యన్నయగు రాముని కిచ్చునా !
 యచుచు జనులు పలుతెరగుల మనముల శ వనజాక్షచర్య లరయు భావముల
 నొనరుటలు తెలిసి లోలోన నవ్వు శ కొనుచు సకల బంధువులు జనులు విన
 భానుడ త్రమణి ప్రభావ యతమనః శ దీన కనకంబు వాడము దివ్యమణి
 విను సాత్వికజన జీవనంపుమనః శ యుగముల దానవృతుల వెలయుమణి
 జనులు మదయుతుల లోభుల శమలమ శ దునియ నరిష్టములను గూర్చుమణిని
 యశశంక నిష్కలములు ఘమతులును శ సకలము శ్రీహరి కర్పించు మతులు
 ప్రకటిత నిలయుము స్థిరత నందు మణి శ యకట ! నావశేషమనను నిల్పలేను
 కపటమతుల నే కపటము గొందున శ సకల దుర్మతుల దునుముట కృప గన
 మనమున దీనిని దలప ఝల్ల నును శ వినుడు నా గుండె దడ దడ దాకెను
 నేను దీని దాకెన నిట్లు నితని శ దీన నరిష్టము లంద రెటిగినవె
 నాకు నా సత్యభామకు వల దిది శ మీకు నా బంధు హితులకును వలదు
 ఈ కరుణాహృదయుండు మునిసముడు శ నాకుత్సిత హితుండు ప్రమాదత
 దనరునట్టి ఘను దానశీలుని శ అనయంబు నిలుచు నంచు నా మణిని
 వినయమున దరికి బిలిచిగొని కృష్ణ శ డనె కౌగిలించి యిది నీ సొమ్ముగు
 భయము విడిచి కొను జయము నీకల్గు శ నయవేది వీవు ఆయనో సత్యంబు
 ప్రియము గూర్చు నను వ్రయము దురితముగ శ నియతి నీసొమ్ము నాయందు
 గలవాడ వనుచు నక్రూరున కిడె శ అలరున జయదయ ధ్వనుల చప్పుటలు
 అలరు సోనలను గుఱిసిరి దివిజులు శ కలుగు పిరులు శోధనముల నీ చరి

తమును వినిన యశవాదము దొలగును శ క్రీమత నిహాపము లందున వూజ్యము
 సమమతిని ముక్తిసన్నిధి యబ్బును శ అమలమతు లెల్లు వలవిన జదివిన
 జవనాధా! సంకర్షణు డా నా శ తన మిళిల జేరె జనకుం డాతని
 గని జగన్నతుడు యనంతు డీతడు శ మన పుణ్యవశమునను దాన వచ్చె
 నని మంతుల భూజేవ సహితముగ శ ఘనమతిని స్వస్థ పాద్యాది యర్ప
 లను సెల్లించియు వలయు నవి గూర్చె శ ఘనుడట వసించు ననె కొన్నినాళ్ళు
 మనము నలర నత డొప్పి యా ననియె శ ఘనుడు సుయోధను డది యెరిగి రాగ
 జనకు డతని గౌరవమున గూర్చెను శ దన కౌశలమున బలభద్రుని నొద్ద
 గనె శిక్షణంబు తా గదాయుద్ధ శ మున నేర్పు గలుగ గురుభావంబున
 మనము భీముపై పగ సాధించగ శ నుచికి కోభమున గూడి యట నుండె

—: శ్రీకృష్ణుం డింద్రప్రస్థపురంబున కరుగుట:—

క్షీతీశ! వినుమా! సరోరుహాక్షుడు శ నితాంత హర్షము పరమంది కుంతి
 ముకిం దలచి యా యతిసఖ్యమ్మును శ యతీంద్ర విసుతుల సతంబు గాంచగ
 స్తుతుల భూ జనుల గనంగ సుఖముల శ గతుల్ వారివిగ యశంబు తనకు
 వ్రతంబు బూనగ వడిక పయనమయి శ యతండు సాత్యకి జతక గూర్చుకొని
 రథము నెక్కి యనుచరుల కొందరిని శ నతి వీర్యధనుల వెంట రం డనుచు
 అతివేగంబున నింద్రప్రస్థము శ నతి నలకాపురి చె న్నొప్పదాని
 సిత భాను కళల ధావశ్యమందు శ మితి మించు స్ఫటికముల నిర్మించిన
 చారు భవనముల కనక శిఖరముల శ నారయ మెఱువుల సమదయంబు లవి
 సారసమిత్రుని కిరణముల మీరు శ మేరకాంతలను దిశల దీపింపు
 భవనముల చాళ్ళ పెక్కులు నొప్పెడి శ దివిజనాథు పట్టణమును బోల్చగ
 సవురు గనుదాని జేసంతనే శ ప్రవినయశాలురు పాండునందనులు
 జేవము లస్థిరముగను నిందియిముల శ నా వడిని కేవ లానందహృదయు
 లయి కృష్ణుని యాలింగనమొనర్చి శ జయహరి! భవ! హర! హర! శ్రౌర్యవీర!
 భయమాక! కృష్ణ! పరమాత్మ! యశుడు శ నయము వెలయ నా పురుషోత్తమునిగా
 దయ సోకగ నిర్దుతాంహు లగుచు శ ప్రియమున హరి వదనారవిందమును
 దరహాసిత చంద్రకళల సతికయపు శ చిరుప వ్యోష్పగ బరికించి చెలిమి
 పరిపాటి మించి మోడ మత్తులుగా శ నరుదుగా గనుచు నారాయణాంధు
 వరుస యుద్ధిపిత భీమసేనులకు శ చరణముల నంటి సతి సమర్పించి
 వరమతి పర్వము కొగిలియెఱుగు శ కర మాధరించె కవలూ ముక్తిసాధు

అందితోన్నతంపు కనక వీరమున శ మచివెలయ చక్రభ్రమకు వదించిన
 నచలభక్తి నా పుమ నామగుని శ వచన మనన పూజలను హృదయమున
 నిలుపు గను దుష్టరాజుతయైన శ లలిత తమవిలసితాంగి శుభాంగియు
 లలి భక్తి ముదము చిందు లనేకము శ నెలమి చిరునవ్వు పొప్ప వతు లలర
 వనబాహు చరణముల నతి గూర్చెను శ కన కొత్తపెండ్లి హతు రగుటచే
 కని సిగ్గు కొంత వినుతి లోపలనె శ వినుము నాత్మకిము వనమాలి వలెను
 కనె మర్యాదల లోపములు గనక శ యొన రటులె తక్కువారి బహుమతులు
 పారి తిన్నన నటు లేచి వినయము శ సరణి గని తరువు నమ్రతను దోప
 కరములు మొగిడ్చి కుంతిదేవిని శ పరపూర్ణ కృపా లోకనామోద
 భరితముగ మొక్కి యత్తా ! కృష్ణుడ శ నుసి దీవింపు నీ సుతుల వలెనె
 కన సంకమందు నార్చి శుభముంచు శ కనె ప్రమాదంబు కన్న లానంద
 మున బాష్పధార తొలక దగ్గుత్తి శ కను నామెముండ కొడుకులు కోడలు
 ననువశత నీమ నానతి మెలగెద శ రమనిరుషముల ముదము నభివృద్ధి
 గని సిన్ను దలపువారితో బోల్తు శ పని నే నెంతయు నను నేవ నటుల
 నన నో యన్నా ! యన్నబలభద్రు శ లను శుభము నిండుకొనగ కుశలులే !
 వనిత దేవకికి మోదంబే గద ! శ నీ సమ్మిలి సుతులకు నేమంటే !
 గనవచ్చి యుండ నా యన్న యచటి శ కిని నీ పంపు కృప సింది మరలె
 నీలవర్ణ ! నీదయ బంధుజనుల శ నోలి నిలుపుటయు దాన దలప నయె
 పాలింప నీవె బలము దిక్కులై శ మ్రొల మెలగవలె నాకు నీ బావ
 ముఱదులకు మనము సీమీద గుర్తు శ రరమరలు లేవు మా కెల్లనీవు
 గుటి నెఱుగుడైవమా జనార్దనా ! శ మఱకు మెల్లవును నామీదిప్రీతి
 నల్లనయ్య నీలీలలు దివిజల శ కెల్ల సుతిపాత్రములు నీ మహిమల
 నెల్ల మునివల్లభుల భూషితములు శ గొల్లల వెన్నలు దిన్న చిన్నయ్య !
 నిన్ను యశోదాదేవి పోషింప శ చన్ను గుడిచితివి భువనపోషకా !
 వన్నె తెఱచితివి ఎందరో దనుజుల శ మిన్న యశము నీపాల వలచినది
 నిను శనకాదులు దెలియలే రయ్య ! శ నను నాబోటికి బాగడ దరమగునె !
 విను మము చుట్టము లని చూడ వచ్చి శ ఘనత వింపితివి మా వాక్యమెంతో !
 గతజన్మసిద్ధి తపోఫలం బిది శ నుతి నతల నిన్ను గవ నీవె దోవు
 వెతల సుయోధను డెన్నియో గూర్చె శ మతిని నిను దలప గనిన యవి మాయ
 నని హర్ష మావముల గొనియాడిన శ శనజనాభు గని ధర్మరా జనియె !
 పనిగొను వివరబయెయొక కొన్నినాళ్లు శ అనఘ ! నిను గొలిచి మనెదము చిక్కుల

మునుము లేవి యొడలోన గణింపము శ గన మా సుకృత పరంపర రూపము
 నీవే దేవ! యదువీర! యక్ష్మిణీ శ దేవేశ! కృష్ణ! జగదవన! విష్ణు!
 భువనమోహనా! పోషితామరా! శ రవి శశి నేత్రా! కరధాన్యగోత్రా!
 యన సమ్మతించె అర్జును డొకడిన శ మున వేటకేగ హరిఁ దోడుగొనుచు
 ధనువు తూణీర కవచముల దాల్చి శ వని జేరి సింహ శరభ శార్దూల
 ముల చమరీ కిటి కానర భల్లుక శ ముల ఖడ్గశల్య హరిణ సారంగ
 ముల లెక్క గొనని యన్నిటిని జంపి శ యలరున నృపాలునకు పంపొనర్చి
 పరివారమ్ముల పురికి నంపించి శ హరిని రథమ్మును పరిచరుల లవము
 సరస నుంచుకొని నీరువట్టునను శ నరుడు నారాయణుడు యమున జేరి
 కర చరణ ధౌత పరిమెద్ది నంది శ పరమ నియతి వార్చి యును గోలియును
 ఒక పులిసప్రదేశమున విహారత శ నకలంకచిత్తులై కూర్చుండియు
 వికట ప్రయాసములు శాంతి నొంద శ నికర ముదములను ప్రవాహమును గన
 హరికిని నరునకు నద్భుతము దోప శ కరము సౌందర్య కరి కుంభస్తని
 హరిమధ్య చంద్రవదన కమలాక్షి శ వరమందు తుఱుము కనకలత మేరు
 మీరు నద్దముల గండభాగములు శ చారుకరశాఖ లబ్జముల తూండ్లు
 నరుల నొక బాల తపసునిపుత్రిక శ అల నదీ వీచికల మధ్య గాంచి
 నళినలోచనుం డిర్జునుని జూచి శ కలికి యెవరొ నీ వరసి రమ్మనిన
 నరు జేగి యామె దరిని నిలిచియును శ సరసిజనేత్రి! యెవరితనయనో!
 తరుణి! యిందునను చరించె దేటికి? శ కరము ఘట మేది గోరెద విచ్చట!
 వరున పేరేమి! నెల వెచట నీకు? శ వరుని నరసింఱు వివాహశాంక్షను
 మనమన నొప్పితి వనుట నిను గనుట శ కనుల కరమ్ముల కళల దెలియ నయె
 వనజాతాక్షుడు హరి కృష్ణు డతడు శ నిను తెలియ బంప నే నతని పంపు
 నను నడిగితి వినదగునేని పెప్పు శ మన వనిత వరుని జూచి హర్ష మున
 ననె నీవు నరుడ వతడు హరి యగుట శ విని యున్నదాన నా తండ్రివలన
 వరమునను మీరు గన్నపుడె తెలిసె శ అరుణుని కూతుర పేరు శాశింది
 హరిని వరునిగా దపము నందితిని శ తరణియే నాకు నిలయ మీట గూర్చె
 నొరుల గోర వరునిగ కంజాక్షుడె శ ధరణిలో నాకు పతి యతడు విష్ణు
 డును రోచిష్ణుడు ననుగ్రహించు నని శ కని చెప్పును! హరికి నాతలపు నిదియె
 నన అక్క! యిపుడె తోడ్కొని యేగుదు శ వనజ నయనునికి జెప్పినత్తు నిలు
 మనుచు వడి బారి యో కనకచేల! శ వనిత నిను పెండ్లి యాడ తపరిమను
 గొనెను రమ్మా! హవ చుత్తన్ని శ కనికరమ్మునను పెండ్లాడు బావ!

వనమునకు వేటకై వచ్చి నేను శ్రీ ఘనత విజయమును మరియు సీపెండ్లి
 కేని దగినయమ్మని చట జక్కించు శ్రీ కొని సీపెండ్లిని నే జూడగంటి
 నని మఱియు ననియె కృష్ణుని తోడుత శ్రీ వనికి నావెంట వచ్చి వనమ్మువ
 వనజగంధిని వనితగా గొనగ శ్రీ ఘనత వెలసితివి మునివందిత ! శ్రీ
 వనజాలయ రమణా ! తీతిభరణా ! శ్రీ వనజభవవినుత ! ఋషిగణసంస్తుత !
 యన నా సర్వజ్ఞుడు సమ్మతించె శ్రీ వినుము నరు డామె పిలుచుకొని వచ్చి
 తన రథంబుపయి వారి నెక్కించు శ్రీ కొని పురముజేసి ధర్మజాని గాంచి
 విన జెప్పె సకలమును ముదము దోప శ్రీ ఘను డానృపుండు విశ్వకర్మకు
 బిలిపించి పురము చిత్ర మొడసూర్చె శ్రీ పలుపిధ వై భవముల పారికి మెప్పు
 జలజ నయనండు అర్జునుని గూడి శ్రీ యలరున నతనికి సారథియు తానె
 యగుచు సరణ్యములో విహరింపగ శ్రీ తగవు గొని చేరి యొక్కచో నిలువ
 జగదీశులు సరనారాయణులను శ్రీ నిగ నిగల జిగిని వనిని కళ నింప
 ధగ ధగల నిగుడు ననలుడు మూర్తిత శ్రీ నగధనుని పార్థ గని యచ్చ దెలుప
 నిండుద్ధైర్యములు వెలయ తోడియ్య శ్రీ ఖండవ వనమును దహనుడు భుజించె
 భండవమున సురనాథ ముఖ్యులను శ్రీ గం గడంచె పాండవమధ్యమాండు
 పవనసఖ డతని గాండీవంబున శ్రీ భువిని జయమంద రథము ధవళంపు
 పవిత్రతను గను హరుల నాల్గింటి శ్రీ సవిధి నక్షయపు తూణీరమ్మును
 ఘనత గల యొక్క కవచరాజంబు శ్రీ వినుతి నందించి నతి నంది యిచ్చె
 జనవరా ! యంతెగాక కృప పెంపు శ్రీ జనవినుతు డైన కృష్ణమూర్తికిని
 ననలు డోసగె కొమోదకి యనియెడు శ్రీ ఘనమైన గదను చక్రము నక్షయ
 బలదీప్తిమెఱయ రిపువిజయము గొన శ్రీ జులివుని యోటమిని గూర్చుచారి
 నిలిచి రవ్వాన మరి మయుడందున శ్రీ నలరు గని ఖండవమున బ్రతికించె
 నరు డని యొక ఘనతమ మగు భవనము శ్రీ దివిజ వర్ణి తాలంకారమ్మును
 నరరత్నచయ ప్రభల నిర్మించి శ్రీ పరరాధుడైన ధర్మజాన కిచ్చె
 పవమానసుతున కొక దివ్యగదను శ్రీ సవిజయము నందగా నిచ్చె నతడె
 యా సభలోనే విహారమందుచు శ్రీ బాసె నుల్లాసమును సుయోధనుడు
 దోసపు గుణ భూషితల కట్ల యగు శ్రీ వాసియందు జలస్థల నిర్ణయంబు
 వాసుదేవుండు ధర్మజాని గాంచి శ్రీ ఈసు వాటించు ఖలు లది కేలియరు

—: శ్రీకృష్ణుండు కాళింది, మిత్రవింద, నాగ్నజితి, భద్ర, లక్ష్మణ, యమ వారల
 బరిణయం బగుట :-

మాధవు డనుమతి గొనెను ధర్మజాని శ్రీ యోధత మెఱయగ సాత్యకి ప్రముఖుల
 తో ధరని వినుతి గన్నట్టివై న శ్రీ సాధైర్యోదార్యాదివ్రభలను

యాదవు లెదురుగ రాగ ద్వారకను శ్రీ మోదమందు చిందాడు భవనమున
 నా దుఃహసితను నుంచి బంధుతతు శ్రీ లాదరంబు గనుచుండ నందొక్క
 మంచి దినంబున యముని చెల్లెలిని శ్రీ అంచితము దివ్యులనుగూర్చి పెండ్లి
 మించిన వైభవశందకుల నాడె శ్రీ కొంచెము గొప్పల భక్తుల నెంచక
 శంచితముల దలపుంచిన మాత్రిన శ్రీ పొంచు దప్పించు మంచిదేవుండు
 కాంచనచేలుడు కరుణామయుం డె శ్రీ కించనుండు విజ్ఞానసుధానిధి
 విందాన విందు లనువీరులు గో శ్రీ విందుమేనత్త రాజాదేవికి
 నందచులు వారి చెల్లెలు శ్రీ సుందరరూపము చంద మట్టులుగ
 అందె నభిధాన మాతనిమిత్ర శ్రీ వింద నాగ శీలంబు మందగొను
 డెందము హరిపై నిలిపె భర్తగా శ్రీ నంద నందనుడె తనకు దగు ననుచు
 అన్నలు సాటిరి స్వయంవరంబును శ్రీ కృష్ణున హరియును అందులకు నేగి
 అన్నుల మిన్నను నందఱు చూడగ శ్రీ తన్ను గదియ రా రథమున నిడుకొని
 శ్రీ సందడి నడచి తెచ్చి పెండ్లాడె శ్రీ నందరి సమ్మతి మేనమరందలి
 కోశలనాథుడు సుమతి ధార్మికుడు శ్రీ వాసుదేవునికొ విరోధమెన్నడు;
 తాసి నిక్కు వరబల విభవములను శ్రీ నా సుగుణుని నామమగు నగ్నజిత్తు
 అతనికి పుత్రిక నాగ్నజితి యగు శ్రీ సతి వినయవతియు జ్ఞానశీలనిధి
 పతిని వడయదగు సమయవతి యగుట శ్రీ మతిని యోచించి పండ్లము బెట్టెను
 యామెదనకుండు అతనియింటిలో శ్రీ భూమిని ఖ్యాతిని ముదము గొన్ననగు
 కూరమున పెద్ద సప్తవృషభముల శ్రీ యేరైన వాటి నొక్కదారమున
 జారని ముడినికొ గట్టి యాడ్చినను శ్రీ పారిజాననుక వారికి గూర్తును
 వీరులు నరపతిసూనులు రండని శ్రీ పారమున సాటి భూముల నెల్లను
 నరపతులు శూరులెందరో వచ్చి శ్రీ దారుచుండు రా రథటిని తలకువ
 ద్వారకను జాట శౌరియుమ వినియు శ్రీ శేరవచ్చె నాభూమికి ముదమున
 నా రాజవరుం డతని పూజించి శ్రీ మేర వినిపించె నటు వినయమునను
 రాజవాడని దివ్యాకారము శ్రీ రాజపుత్రి గని మదిని వరించియు
 తేజ మించు నా దివ్యభవనమున శ్రీ పూజించి హరిని భర్తగా వడయ
 నోమంది యంటె ఈయత్నంబున శ్రీ నీ మహాపురుషుడే జయ మందుచు
 భూమిసేవా నమ సుఖంపజేయును శ్రీ నామసంబు జీవయ నీతడ యగు
 శ్రీ మనోహరుడు తను నమ్మవాలె శ్రీ కామితదాయయు నను మహావాక్య
 మేమెయి ఫలింప బోక తక్కు దని శ్రీ యామంజావాణి శివను నుతించెను
 వాణి మృదులము వక్రపు టంచుల శ్రీ భాద్రుల మించును గట్టుల దీదీప

పోడు కొండలగు వానిచూపులును శ్రీ జోడుశూలి శూలంబు రుచులనన్
వాసనను వీరులను సోకిలేని శ్రీ రోషము గొని వారలను నుపిక్షేయ
మోషము లునురులు అసుర సంతతులు శ్రీ ఆన నల దిచట యీ సతిని యాలి
గా నేల దలచుటేనో మృత్యువు శ్రీ దా నోర విలిచి యటు గాలుపోలు
గానపోనైన యాత్రోముగు విని శ్రీ బూనిక వేలను జూపరా దనెను
వారిని వినుచును నరవతిని జూచి శ్రీ వారిజనయనుచు నగుచు నిట్లనియె
నీరజాక్షి కిది కన్యాశుల్కం శ్రీ బీ రమణీయపు సుతను గొనంగ
నేరను ధనంబు నీ కిచ్చుటకును శ్రీ కూరిమిని సాముగా గొను శౌర్యము
ధీరతను వాని నే డిట జెండెద శ్రీ సారసాక్షి నా దారగ గొనెదను
నని వానినెలపు తేరె గండుగొని శ్రీ ఘనమైసభి దోపెను ముఖముల
నునుపు ఖడ్గముల వడుపున రోమము శ్రీ లను నిట్టవడగ కొమ్ములదగ్గర
నందువారి రొమ్ములను గుచ్చింగ శ్రీ మందగొను మదము పొందున నుండెడు
చందమును గాంచె నే డెద్దులట్ల శ్రీ నందనందనుడు చేలము చక్కగ
గట్టిపట్టు గని బిట్టుగా కేక శ్రీ జెట్టి యవి అంకెలను దివి ముట్టగ
నట్టె గూర్చుచును మీద దుముకగనె శ్రీ జెట్టి తా నొకడు ఏడు మూర్తులయి
ముట్టె వాని పులిబట్టు మృగంబుల శ్రీ దట్టిన రూపము పట్టపగలుగా
చుట్టు చూపఱకు దోప రుద్రుడై శ్రీ ముట్టడించె నాయెద్దుల శక్తిని
దట్టెను మెడిమల తాకున కొండలు శ్రీ ఇట్టె దొరలెనని భూమి బడగొట్టి
గట్టె నొకత్రాట పిడికిటి గుద్దుల శ్రీ నట్టె బడసిడ్చె మట్టె వాటిమద
మట్టము కని రానందం బచ్చట శ్రీ పట్టంద భువనజాలముల నెట్టు
జెట్టికి పొడవును పొట్టిగా నేర్పు శ్రీ దిట్టరికి వానిపొట్ట కొి వ్వణప
గొట్టుగను నెట్టు ! ఓ మనుజేశ్వర ! శ్రీ పట్టి నాగ్నజలి నట్టె ముందుగొని
పట్టిపోడ రత్నాల రాసులను శ్రీ కట్టముల యరణముల పెక్కు నించి
చుట్ట మందిరివి యల్లుడవు మాకు శ్రీ పుట్టు జెలిసిరివి పరమాత్ముండవు
నీవు విష్ణుడవు నవ్యయుండవును శ్రీ గావు పరమాత్ముడవు శ్రీనాథుడ
వా విశ్వమయా ! నాపుత్రి నోము శ్రీ కేవల సార్థక మందె నీభార్య
యై సుఖ మందును గాక ! యని పెండ్లి శ్రీ జయజయ ధ్వని విధి ననుపరముల
నయము గవి భూసుగాశీర్వాదపు శ్రీ చయము లవి నెల్ల యిచ్చె మోదమున
అవి సెచ్చెద విను వరుస పదితొమ్మి శ్రీ దవి వేలు గోవులును గజంబులు
భువిని గజింపగ కరుల నూరంత శ్రీ లవి రథంబులును నా నూరంతలు
తురగములు మూడువేల దాసీల శ్రీ పరమవీరి మణిభూషణంబరము

లరసి భూషించి యవి యిచ్చి పంచె శ సరపతు లోర్వక చాక నవ్వారి
 పరిభ్రతులుగా బారింది వేగ శ మరసి ద్వారకను నమ్మిది జేరె
 విను మింక యొక్క య త్ర పురికిర్తి శ వనిత కేకయాధీశుని సతియా
 కన నామెసుతకు మేనరుదలగు శ దనకు భద్ర పే రగునది సముద్ర
 మును బోలు సుగుణముల ప్రవాహముల శ గన నయోనిద్ర భద్ర సౌందర్య
 వనితగా గొనియె నామెను జననీ శ జనకుల మోదములను వెలిగించియు
 తనయ హితులు భీ తిల్లి తొలంగగ శ ఘనత మెరయ ద్వారకను సుఖ మందె
 వనజాక్షున కెదిమివనభార్య యెయ్యె శ వనిత లక్షణయు మద్రరాజసుత
 మును వినతాసుతు డమృతము గొన్నటు శ ఘనత మి నయంత్రమును బడగొట్టి
 తనకు నాతిగా గైకొను మురిపెము శ దననంతే నని యింతి సంతసిలు
 మనుజేశ్వర ! యామెను ప్రీతినింపు శ విను మన్నింతును లక్షణ సుశీల
 వినుము రుక్మిణియు బాంబవతియును శ గన సత్యభామ కాళిందియును
 విను మటే మిత్రవింద నాగ్నజతి శ గనగా భద్రయు లక్షణయు వనగ
 వనిత లప్తమగు సంఖ్య పట్టంపు శ కనకాంగులుగా కృష్ణమూర్తికిని
 మనజనాథ ! పదునారువేల నూరు శ వనితల సుందర రాచకన్నియల
 తను రుచి విజిత దివిజుల సతు లనగ శ ఘన సుశీల భాగ్యముల నీరినమలు
 నరకుని జయించి వారి నిల్లాండ్ర శ తరమందె నీశ్వరుండైన శౌరి
 యరయ సర్వమయు డన్ని రూపులను శ సరసిజేతుల సౌఖ్యముల నించె
 నన పరీక్షిత్తు భూదేవికొడుకు శ తన తనయు వలెనె యానాడు బోధి
 యును నేడు జంపుటే హేతువనిన శ ననెను శుకుమ జనపాలున కా కథ
 మనమున మోదము విరియ శుభ మనుచు శ మును లచటివారు విన రుచి నవ్వు
 మునిజనపోషక ! సుగుణహృత్కంఠ శ మన దగు నీ నుతి సావనము భవము
 లను జిమ్మద్రోలుటకును నద నొసగు శ వినిపింతు ననుచు నతి నిడె మనమున
 అనఘా ! యిందుగ్గు హరి జేరవచ్చి శ విన జెచ్చి దివిజ పరివారయుతము
 వనజనాథ ! నరకుండు మము లజ్జ శ గొన నదితి కమ్మలను వరుణు గొడుగు
 ఘనమైన దేవగిరిని మణికుట శ మును మూడింటిని బలిమి బుచ్చుకొనె
 విను మేము బాల మతకు నీతేజ శ మున గాల్గుచుండు నిను లెక్కింపక
 దనుజా డట మడియు వనమున ననలుడు శ మునుక గాంచు రూపంబు నా పగడి
 యని సతించి యవ్వని జంపు మని శ వినతి జేసి తా తన నెలపుజేరె
 కనవచ్చె తార్ద్య డత్తరి తలంపున శ వనమాలి సాయుధుడును నయ్యు నా
 లోహణ ముంబు పండుగని శే శ సాహసంబు చెప్పింద మిరుండు

జే హరు డొడ్డిన వానిని దుగ్గించెద శ నాహంకారత పురమును నరయుడు
నే నిదె నెమ్మది నరిగి వత్తునని శ వినజెప్పి భామలందరిని సమ్మ
తిని బడసియును నిజ జనని జనకు శ లను నిచ్చగాంచి మరి మరి పెద్దల
గని దీవన గొని యేగునందమున శ మును దనప్రార్థన నడచుని దెలిపియు
కన చెంత జేరి కనకాంగి సత్య శ చనజనాభు నెద వాల్చి మనోహర!

—: శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామతోఁగూడ నరిగి నరకాసురుని వధించుట :-

నిను రణమ్మునను నేద దీర్చుగ శ నను నీ దాసిగ తోడు గన గొనుము
విను ప్రియము గలదు రణమునను నీవు శ గనకు రాద్రహాపమును నాతోడి
వనిత లందరును గనియున్నవారు శ నను జూడనిమ్ము నాకోర్కె యిదియ
వనిత సాహసపు పట్టు నీకెఱుక శ గననగు దేవా! యని చక్రహస్త
కరము చక్రముల బోలు నట్టి తన శ యరుతర రుచిగను సురోజములపై
సరగున జేర్చుక జంకక నిలిచిన శ కరము సమ్మతిని తానె యెక్కించె
గరుడుని ముచ్చుగ దా నెక్కి యంత శ హరి గగనమార్గమున వడి నేగుచు
తరుణిని దరహాసితము దోప గాంచి శ సర సర నేగుచు వరాంగి నరకా
సురుని ముందె మురదై తుని దునుమగ శ నరుగుదెంచునను జూచివత్తునను
సరణి బలికెతివి గడు సెట్లు నేర్పితి శ వరసిన నదియౌ జడుపు గొనుతలము
నడచు నప్పుడే నడుము వడకుగొను శ విడికిట నణగెడు పరిణామ మదియ
బెడిసిపాటుగను నపు డెట దాగెడు శ పడతి చెప్పు మన నింతియు నవ్వ్రుచు
వడకు గనను నీ విడికిటి బటువున శ జడుపు నందగొన నీ యడుగునీడ
యొడి నీయెడ గన దాగ నాకేమి శ బిడియము గాదా! యొడయుడు దగ్గర
నుడినెద నెట్టుల! నీ నాడినటుల శ జడిమి గందువో! కాదు దృఢమనుము
కరి బృంహితముల నేమని దలతువు! శ వరపుష్పంధయ ర్ఘంకృతు లందును
తురగపు గిట్టల ధూళి నేమనెదు! శ వర పవనవళపు కమలపు పుష్పాడి
యరుల శరమ్ములొ! యవి చినుకులుగా శ నరకుని మూకలొ! కొలకుల పిట్టలు
ఆయుధపు విసరు టలొ! పూలచాలు శ ఈ యనపులేన! నాయలవి యట
ఈ యుపాయముల జాణవు దంటవో! శ ఈ యుపాయముల నీవును దంటవె
అనుచు సరస వాక్యముల నాడుచుచు శ పినవపున గరుడుండు వడి బరవ
హరి గాంచె మురాసుర పాశంబుల శ పరివృతంబైన ప్రాగ్జ్యోతిష పురి
నరసి యెదురుదర్శముల వరుస గని శ కరము కోపమున గద గిరిదుర్గము
తునుక తొనరించి బాణదుర్గమును శ తన తీవ్ర విశిఖముల ఖండించియు

ఘనభీకరంపు చక్రమున వాము శ్ర వన యనల దుర్గముల రూపుమాపి
 తన కరఃకర్ణము నందకము నంది శ్ర దురమే మురపాళిముల నన్నింటిని
 ప్రాకార వప్రి యంత్రాయముల శ్ర నాకారాశుల గుండె ఝల్లు మన
 నాశేకేవుండు మట్టముల జెప్పి శ్ర యాకాశము భేదిల్ల కతిసంపు
 రవము నింపునది యరుముల పెక్కుల శ్ర భువనములు తూట్లు వడ కతోరముగ
 పవతుర చేతన పనుల గావింప శ్ర ప్రవిమలామోదమును సుమతులు గన
 తన పాంచజన్యమును హరి యూదిన శ్ర గన విలయకాలముల పిడుగుల వని
 ఘన భీతిపర్వ నిగుడు మేఘముల శ్ర ఘన గర్జ లనగ పంచశిరుండగు
 మురదానవుండు నిదుర సాలించి శ్ర కరము భీషణమునను గ్రాలువడిని
 తరమెక్కుడైన కోపమున చలము శ్ర పక్షపు నిలయమును వెడలియును వచ్చి
 హరిని జూచి విలయాగ్నివలె మండి శ్ర సుగలు బెగడ గర్జించి నైదైన
 వరుస మోరలను నైదు భూతముల శ్ర పరమైన లోకముల మ్రింగు చాలు
 గన నప్పలించుచును గుప్తు గనియు శ్ర దనశూలంబున గరుడుని వైచియు
 గనె నట్టహాసమున హరి రోయగ శ్ర దన వికృతచేష్టలను బెగడు నింప
 దుర దుర నందియు బరువిడి బిరుసున శ్ర హరి హరి నిలు నిలు మనుచును గదిసిన
 ముర! ముర! రమ్మా! దివిజుల హృదయముమేర మేర లడపెద నని హరియు మేరసి
 గరుడుని విసరిన శూలము నడుమనె శ్ర కరమున నొడిసియు మూడు తునుకలుగ
 కర మరుదు గూలుప విటచి వదనముల శ్ర నరసి నిశిత కరముల గుచ్చి నొప్పి
 బరగింప వాడు గెరలి కంసారి శ్ర చొరగొనెద నీదు స్థిర జీవన్ముని
 యురవడిని గదను చిర చిరను ద్రిప్పి శ్ర యురమునకు సూటి పారించి విసర
 హరి కౌమోదకి వడిదాని దట్టి శ్ర సుదరిపు మృత్యువు ఖలజేవ హరము
 అరిజన దవానలంబగు చక్రము శ్ర పరమహర్షమును భువి నింపుకొనగ
 ముకుని శిరములను దెగిపడగ విడిచి శ్ర ధరణి దనుజ లార్వగ ఖండించెయు
 సుతనాథు వజ్రమున గూలుగిరిని శ్ర కరణి శిరంబులు దునుమ మొండెంబు
 బడెను వననిధిని మోడంకె పొడమె శ్ర దళ మందివట్టి సిద్ధ చయములకు
 ముడధి శయన మిరి జేరె చక్రంబు శ్ర అదరె చెడుగు తరుణంబు నరకునికి
 ముతననుజ తనయు లేడ్చు రది గాలిచి శ్ర హరిని జట్టి రా నరకుని పరిపున
 నకనక! తాముడు నంతరిక్షండు శ్ర వరుస శ్రీవణుండు విభావసుండును
 అరుణుడు వసుండు నభస్వతుండును శ్ర పరమ కోపమున కృష్ణుని గరుడుని
 నరసి శస్త్రోక్తములను గచ్చినను శ్ర వరుస గని వారి నరకు సేనాని
 తోడుంది యట్టి భీష్మి వానికి శ్ర నడలుచ్చి మోడము హరికి గాతక

పిడుగునంటి బాణముల గదాముల శ్ర యొడకుల నవి కూర్చెను నట్టివైన
 పరశు ఖడ్గ తోరణ శూలములను శ్ర వరకదనుజు డగ్గించ గురియించె
 పురుషోత్తముండు మిడిమిడి వెలుంగు శ్ర తరణి వసువునను మగ్గిశరంబుల
 నరుణ కిరణజాలముల నిబిడగతి శ్ర సరళగతుల విరళంబుల వారిరి
 కర చరణ యూరుమధ్యోరుశిరము శ్ర లరయ తిలలంత ఖండములు గాగ
 దునిమి శంఖంబు పూరించిన విని శ్ర తనవారి నెల్ల శరజాలంబుల
 మనికి జెడ ననిని బడ గెడపినట్టి శ్ర వనరుహాక్ష దూషించి తన్నును
 తనబలము నెంచుకొని విజృంభించి శ్ర ఘనతరంబునగు మణిభూషణముల
 తను వలంకారమును బొందు పఱచి శ్ర కొని వర కుండల భూషితండు నయి
 దాన ధార పెంపారు గండముల శ్ర మాననీయ వేదండ తండములు
 వేనవేలు యోధులు దైత్యవరులు శ్ర తాను నడగొండవలె వారిమధ్య
 వెలుగుచును వచ్చె విలయదావాగ్ని శ్ర వలె ముడు కోధశిఖల పరివేష
 మలవడు భీమంబున నరకు డచట శ్ర నలినయనునన్ ఆతనిస్పృక్క-న
 నిలిచి కొంగుకొన నాతని విసరెడు శ్ర లలిత సుకుమారి పాలించునేన
 చాలును గను నవ్వారిడ వర్ణుని శ్ర నోలిని శంపాలతికావితంపు
 నీలమేఘమని భ్రమ నింపువాని శ్ర జాలున గుహనాసంగు నిషంగుని
 గరుడుని భువవీరముడైన నిలిచి శ్ర తరుణితోడ ననిసంబంధ విధులు
 పరప్రస్తావన మోదయుతుడైన శ్ర పరమాత్ము గృష్ణ జన్మ ప్రభవిష్ణు
 గని తా యుద్ధమునకు వడి జూపక శ్ర కనుచుండె తమక ముదే లోనుగ
 వినయమున గృష్ణు గనుచు జారుడడ శ్ర ఘనత వెలయ దా గట్టిగ జాట్టుచు
 దన పోకముడిని బిట్టుగ బిగించి శ్ర కనకాంగదముల చక్క- శవరించి
 తన యుభేందు మండలమున కాంతుల శ్ర వనజాక్షుడు గన పయ్యోదను పదిల
 మున బొందు పఱచి ధను వం దిమ్మా ! శ్ర దనుజుని మదమును నేన యడగింతు
 నా నర్మిలి విభునకు పని దప్పగ శ్ర నేను వీని దునుమంగ మోదమున
 గనుగాక ! నన్ను చతువున గెలుపును శ్ర దనర జూచునని బలుక హర్ష మున

— సత్యభామ వరకాసురునితో యుద్ధంబు పేయుట :-

వనితయే ధనువు గొని వైరి బోరి శ్ర తనకు విరామము గూర్చునట్టిదిగ
 యొనరు ! గల సరిని గనుట ఘనమె గద ! శ్ర వనిత నీకేల ! కలన యో కలిక !
 జాల యలుకవలదు లే పొలితియాల శ్ర మలత నీ కగును ఆలుకవు నిజంబు
 ఆలుక గొనెదేని ధను విదే గొనుము శ్ర ఆలుకలుక బాయ నలయు నలయు

లలన ! నీదుయాలంపు లీలగన శ వలచితిని నీవు వల నటు నిలుపుము
 అనుచును దివ్యోత్సాహజననమ్ము శ దనుజసంతాప దర్శనోద్భవము
 విమలజనభీషణంబైన యంబు శ సుమఖాడి కిచ్చె యామె యాలీడ
 మమర జేసికొని బల ముప్పొంగగ శ సమ మెరుగని రాద్రీమున యరివీరు
 లకును దుర్లోక యయ్య గుణధ్వని శ వికటమరుల పై న్యముల గూర్చియును
 ప్రకటిత బలరుచి వైరుల రుచిగన శ నికరముల శరములను బరగించియు
 నారీమణి యా యరి బల సంప శ న్నారీబాధకముల మూర్చ నింపె
 తరుణి కర కంకణముల చరణముల శ పరమందునంది యల ర్పుణర్పుణ రవ
 మరయ గుణధ్వని కేకముగ చెలిమి శ తరమందినట్లు తరుణమ్ము వలయ
 తాటంక మణుల ధగ ధగ లట్లనె శ నీటుగను గండమండల రుచియును
 పాటింపు నొకటిగా నటె కొలకుల శ పాటిత చూపుల ధళ ధళ కాంతులు
 శరముల దీప్తిని సఖ్యము నందగ శ శరపాత ఘుమధ్వని పగతుర
 పరమైన కల కల భ్వను లేకమె శ వరుస లిట్టుగా వీరశృంగార
 భయరాద్రాద్భుతము లన్ని కలయిక శ నయము నెంచి యాయమను బుట్టించె
 నయవిద్యపోడిమిని గనెడు నలువ శ చెయువు లిటులుగా ప్రత్యాల్లిడత
 పదమున మరియు నాకర్ణాంతము శ గదియగ జ్యా నఖ పుంఖ దీధితిని
 పదిలత లక్ష్యము దృష్టి బాణతతి శ హృదయము లగలింపును నరుల బరపె
 బొమ్మల పెండ్లిని జడతను గాంచెడు శ కొమ్మ యద్ధమున వడి గనె ధీగత
 నిమ్మల పురుషుల గన మరుగునందు శ యమైయ శత్రుల దుమ్మురేగించె
 వీరత కనకపు టూయెల నూగెడు శ దారి వల దనునె గరుడు భుజమ్మున
 జేరు తరిని గన శూరత నిట్టుల శ సారసాక్షి సఖి లాడ గనరునది
 కూరారూల కేకలను విననోర్చె శ సారమందె నెట్లు నడు గిడ రణమున
 కూరిమి మయూర నడల నలయునది శ నారికి వీణయె బాణాశనంబు
 నాదయ మ్రోకున తీగ గూర్చుటయె శ యా రమణికి గుణమును గదియించుట
 ముత్తైములకూర్చు శరసంధానము శ యత్తరుని పద్యమయె శరమంత్రము
 పలుకు లా యరుల ఘరించ నొప్పె శ లలన పలుకుమన బలుకని ముదియ
 నిలువగలిగ నా వానకాలమును శ బొలుపించె కృష్ణుడే ఘనంబుగా
 దను నెటులువు వలెను గుణము ఘర్జగా శ కన వృష్టి బాణవయ పరివేషము
 రవిచంద్రాంబుముల ముఖ మొప్పను శ భువిని ధూమకేతువు మరుకేతువు
 నగు నామెకొరకు పొంకపు తరమ్ము శ నగు మరుని పరిధి నిలయార్చు పరిధి
 అల రావ నది రామల కళ లెటుల శ మిగువ దర్శనము తమ్మతానంమగు

ముదము రోవంబు హృదయమున గూర్చు శ సదయ యదయతను పరిపాటి నింపు
 మదవతి పర మిటు హరికి మంగళము శ చదురుగా నరకునకు నమంగళము
 గన దోష నొప్పు నామె నెదుర్కొడు శ గన తేక వెనుక నరకుని దాపును
 గానె దైత్యసేన హరి వనిత జూచి శ వనజనేత్రిహో! నిను జయ మందెను
 నేను కాన్క లందింతు భూషింతు శ నీ నమ్మిలి నను జెందె నే నంతె
 నని ధను విమ్మని యింది శంఖమును శ మనములు బెదరగ నూచి గరుడుని
 నరకుని నూటని వడిని జరపినను శ హరి జూచి నగుచు దనుజుం డిటులనె
 నీవెటు? మగవాడవు వీరమెద్ది? శ యావిడసహాయమున గల్గెనుగా
 నీవును వీరవిహీనుడ వెఱిగితి శ నీ విధి నీచత దానవులు గవరు
 నే వీరధనుడ నయ మెఱిగి నీకు శ సావకాశముగ బోరాడినట్టి
 యా వనిత జంప నిది నావీర్యము శ నీ వాడదాని జంపినది వినియు
 నిను నెవరు జంప కునికి దెగసిల్లు శ గనిన వాడ విట వచ్చితె మనువును
 బాపెదను సుమ్ము మనదలతు వేని శ వే పలువుగొనుము మన్నింతు నిన్ను
 నీ పూబోడిని జూచి యెప్పితిని శ యాపడతిని మెచ్చ తగదు కుత్సిత!
 కిరి నరహరి వరపటు ధరణీసుర శ నరపతిరూపుల తొలగ దలచితివ!
 నరకుని ముందర సాగదు కపటము శ హరి! హరి! మురహరి! పరమగుణహీన!
 నరవర! నరకుం డిటులాడ వినియు శ హరి వానిజూచి నరకా! యిదె నిను
 సురలోకమునకు బంతు నిందు కి శ స్మర సురకామిను లందంద నవ్వ
 సురసుర మృగైను నా విశిఖమ్ముల శ పురపుర బొక్కుచు గను నీ జననియు
 జారిపారి హర్షపు డొలల దివ్యులు శ తరతరంబులను నూగుదు దింతల
 పరమ నీచ నీబంధిత తరుణులు శ హరిని వరునిగా తపముల మెలగుట
 కరము నీచాపు నెదురు చూచు టి శ వరకు సిద్ధించె సిద్ధముగ నిజము
 అనుచును శతఘ్న యను దివ్యాత్మము శ ననువున సవిధిని నది గూర్చివైవ
 గన గన భువతర ననలజ్వాలల శ దసరిన తీక్ష్ణపు రుచుల సక్షయత
 నరకునిపై న్యము లన్ని వ్యథ జెంద శ హరులు తురుములయె రథములు చూర్ణము
 కరు లన్ని గదాఘాతముల చదియ శ యరి వీరు లా సుదర్శన ధారల
 కరము తనువులను కిరము డొల్లగను శ నరకుడు బెగడగ చావక మిగిలిన
 పరివారము పరువెత్తిరి దిశలకు శ దురమున ధీరత నిలిచిన వారిని
 త్వర గని మూడగు విశిఖమ్ములను శ వరున నొక్కరుని నాల్గు తునుకలుగ
 జదిపె గరుడుండు తపసామర్థ్యము శ విదితోపాయము దనుజుండు కనగ
 పదిలత కృష్ణుని సత్యభామను శ చదురున భుజముల గుదురు బాపకను

నురువుగొన్న వేగమున దనుజులను శ పరువు మెచ్చగన దునిమిన నరకుడు
గరుడుని సహింపు గొనక పక్షముల శ పరమైన గాలి దూలు తా గనుచు
దురమున దనవారందరు నిలువక శ పురమున జొరుటయు సారపు బాటయె
గనగ కనలు పెద్దగ నా గరుడుని శ వజ్రీ వజ్రీమును సరకుగొనని తన
ఘనమైన శ క్తి చే బూని విసర శ ఘన బలంబులను దానివూల
దండ వ్రేటు వలె యుందిన యటంది శ గండున దానిఁ బెండువలె బట్టి
నిండుమోదమున గరుడు డద్దాని శ తుండమున విఱచె నరకుం డదరగ
నరకుండు దోష పటిమ మదకరిని శ సరగున హరిపై వడి గన దరుముచు
కరము ఘోరతరమైన శూలంబు శ పరువడి వై చెను హరియురమునూటి
పరమాత్మొడైన కృష్ణుండు దాని శ కర కర చక్రీమ్మున నల్పి వెంట
సురమాత రత్నకుండల శోభిత శ శిరము నరకునిది ఖండించె వడిగ
గిరి శిఖరమ్మును నిందుగ్రు ద్రొంచిన శ కరణి హరి యొప్ప వాని శిరం బిల
కరము జారునడ వరుస యిటులుండ శ ధరణిని దూరుచు దూరె నెట్లనిన
ధరణీదేవిని నేను నాథర్త శ హరి యని పొంగుచు నుంటి వానాడు
కిరి రూపంబున దా నందినపుడు శ వరమతి నిల్లాలను అన్నమాట
వరుస లిట్లైన వాక్కు లస్థిరమ తరుణి ! శ నీకొడుకుకైన చొ ప్పదియె
యని దూరినట్లు దూరె భూమినిఁ శ ఘనతను కృష్ణుని సురలు పుష్ప వృ
ష్టి నింపిరి మోదమున గుంపులై శ వినుతి యొనరిప్పి దివి మోసె తూర్వ
ధ్వనులు నాట్యముల పాటల జెలంగ శ ఘన గంధర్వావ్వరస లాదిగను
ధరణీ దేవియు సరస నేతెంచి శ వర కనకరత్న కుండలంబులను
వరుణ ధవళభద్రము వై జయంతి శ కర మొక్క సుందరపు మణిహారము
కానుక నిడ సద్భక్తి సాగిలి శ దా నిటు నుతించె నా వనజనేత్రు)

:- భూదేవి శ్రీకృష్ణుని ప్రియించుట :-

ధ్యాననేత్ర హస్తయు జ్ఞానకళను శ తాను మున్ను నుతిమహిమ గుణియగుట
అబ్జ జవకా ! యోయబ్జనాథ ! శ యబ్జనేత్ర ! శ్రీ యబ్జపాదకర !
యబ్జాలయతరుణి మణివర ! హరి ! శ యబ్జవదన ! యబ్జానవవిష్ణుతా !
అవంతావతారా ! యనిరుద్ధా ! శ నందవందితా ! శర్యోశ్వర ! శ్రీ
కేశావతార విభాధేశ్వరాదులు శ అవంతతము నీయడుకుల నిదరా
నిలిపి నీడు మహిమలన జపింతురు శ తలకు నశక్త్యము నీర త్వశ్శి
అల మహాత్మ త్వకారణశరీర ! శ విభవద్యోత ! విశ్వసూక్ష్మ !

విశ్వభావనా ! వికారమారా ! శ విశ్వేశ ! నిగమవినుత ! రమేశ !
 విశ్వంభర ! నను నభిశ నను జెందె శ విశ్వంభరు నిను నే నేవించుట
 చే నిను దెలిసినదానను మునిపద శ నానుతి మన్నించయు నతి గొనుమా !
 యో నీలవర్ణ ! నీరూపు భక్త శ మానస మానసవంశర నీవట
 యోలి గన్పడెదు నీ చరణముల శ మూలముగ బొగడు రుచి నందితి గద !
 పాలింపుము దయ నాపై నెనరున శ పోలదియ నాకు తోలినాటినుండి
 నీవు రజోగుణమున బ్రహ్మ వనగ శ కేవల సాత్వికమున విష్ణు వనగ
 నావిధి తమంబునను శంకరుడవు శ భావింప వానిమూలం బివే !
 పరాపరేశ ! పాపవినాశ ! శ సురాసురాదుల జూతువు నొక్కట
 నిరాలంబ ! శత్యాశ్రయ ! యచ్యుత ! శ సరోజసంభవు పదము నీపదము
 నిధాన విజ్ఞానానందభావ ! శ సుధాప్రపూర్ణము నీ నామ మొకట
 విధాన రహిత సుపథంబు నీనుతి శ విధాన మదియే మోక్షరమ నందు
 టకు జగత్పతీ ! ప్రధానపురుష ! శ సకలభూత తన్మాత్రహృషీకము
 లకు దేవతలకు మనోమధులకు శ ప్రకటిత గుణచయ మహత త్వ మా
 దిగ నీవ కర్త భర్త హర్త తను శ దగి వృత్తిహీనుడై వృత్తులన్నిటను
 తగ వందించయు వాటి నశింపున శ నిగ నిగ లందెదు ఖగరాజవాహ !
 జగదంతరాత్మ ! నీ కెదె మృక్కెద శ దిగులు బావు నీ బాలుని కృపచే
 నరకుని తనయుడు నాకు మనుమడగు శ కరము భయము గొన్నాడు బీరంబు
 దరిని గన డింక నాశ్రయ మొసగుము శ వర మిదే యనిన ధరణి యలర నా
 నరకతనయు భగదత్తు నాభూమి శ పర మందించయు ప్రభుత నెలకొల్పి

-: శ్రీకృష్ణుడు పదాఱువేల కన్నియల వరించి దేవలోకమునకుఁబోయి

పారిజాతము దెచ్చుట :-

నీరులన్ని నెంచి నగరులో జొచ్చి శ సరవతుల నాజిలో దుగ్గించి వారి
 పరవైభవముల మారగొని మరియు శ ధరణితనయుండు వారితనయులను
 సరవపౌలదన్య గుణవిభూషితల శ కరము వినీతుల శీల సమేతల
 గొని యెర నింపిన వారి తన దయను శ గొనియాడగ విడిపించె కృష్ణుండు
 వనజవంశీకుల పరిభూషితుండు శ వనజవైరిప్రభ నెలయు సుందరుల
 విన మృగేంద్ర విక్రముడు శౌరి యా శ వనజముఖుల నటు విడిపించి వారి
 పరిసేద్యజలములూడ వద నిచ్చి శ వర వస్త్రభూషణముల మానించి
 పరమ మోక్ష పరిధరితల చేపియు శ వరముతుల నెలయు నిలపుమ గూర్చిన

కని రా రమణులు కంఠ నయనునికా శ్ర దినకర కోటి సమప్రభ తేజాని
 వనమాలధరుని ఘనకృపామయుని శ్ర ముని వర్ధిష్ఠుని మనసిజ జనకుని
 గోపనారిసమృత్తుని శంగితుని శ్ర యా పడతుల వరదాలను గృష్ణుని
 చూపులనే యాకర్షణహాపము శ్ర ప్రాపున మనమును జేర జేర్చగా
 నా పద్మనయనుడే తమ విభుడని శ్ర దోపుచిత్తముల మోహము నందిరి
 యానందమయుని సౌందర్యరేఖ శ్ర నా నిర్మలు చాతుర్య కౌర్యమును
 దాన నిరూఢియు గంభీరమనము శ్ర వే నైజభావ సదయానిలయుని
 గని సిగ్గు వదలి మనసిజబారిని శ్ర మనము తొట్టు గన వనిత లతడె విభు
 డని తము గొగిలి నంది సుఖులును శ్ర గన బొందునోయని యువ్వీళు లూరుచు
 వనితలు తమలో గునగుసలు గొనుచు శ్ర దనుజాధముండు నరకుడు మనలను
 కరుణాహీనత చెర నిడె ననుచును శ్ర వరుస మున్న దూపింతు మటుగాడు
 మన మనోహరుడు మనపాల వచ్చు శ్ర మన లహరలము పండించ దెచ్చె
 మును సిద్ధమయ్యె నుపకారియె గద ! శ్ర కనుగొందుము మన చిత్రాపహరుని
 మన బాహుమధ్యమున దారాడగ శ్ర ఘనమైన హారచయముల తరమున
 కనక కలశ సమములను జేసెందు శ్ర నచువును జెందింపగను నోతుమా !
 లతని కౌగిలిని నను గదువు కొనడ ! శ్ర బ్రదుకేల నంచు మనజీవపుష్ప
 తతుల చరణముల శంగతి నిడుదము శ్ర యతివరదుడు దయచాలు వర్తిలని
 గన మింతదనుక మానినీనెత్తురుని శ్ర ననఘుని కోమలమూర్తిచేలువుండు
 పనితా నేనే నైజయంతినై శ్ర జనియించియుంటె మెడ వేల్రాడుదు
 ఘనుని వీతాంబరమునై యుంటె శ్ర తనువు నిండుకొని యుందునె బాయక
 కనకాంగి ! కౌస్తుభమునై యుంటె శ్ర తన నెడదను నే విడిచి యుండగద !
 విను పాంచజన్య మేనై యుంటె శ్ర మొనసి చొక్కుదును మోవిని గోల్తుదు
 కననై యుండును నే బర్హిదామ శ్ర మును నై యుంటె నెత్తి నిక్కుదును
 నని వనితలంద రొక్కొక విధమున శ్ర వనజాక్షి వలచి చిత్తము దెలిపిన
 వినె వారికోర్కె గనె వారిసాగసు శ్ర తను మంచి దనుచు వారలు పదాకు
 వేలు మరి నూరుమందియు నగుదురు శ్ర చాలున సుమతులు స్వాత్మికశీలురు
 నోలి సురాసుర సిద్ధపృసతులు శ్ర బాలలకు ధరణియును భగదత్తుడు
 యొసగిరి రత్నాభరణాంబరముల శ్ర నశమపూజలను పద్మాక్షుడు గొని
 వనతి గల యందలములను చెక్కులను శ్ర పసిడి తథమ్ముల తురగంబులై
 వినుమిక నైరావత కుల జనకము శ్ర లను చతుర్దంత ధవళ మదకరుల
 దను మోత వందుచు వాని నన్నింటి శ్ర దన విజయంబును శ్ర జందించుము

ద్వారకాపురమునకు బంపించెను శ పారిజాతము సురల విను గన
చారుముఖ సత్యభామ తో కుండ శ మీరిన కుతుకము దారితేయును
వనజాక్షు డతిథి మందిరము జొచ్చి శ వినతి యొనరించె నాపెద్దమ్మకు
కనె కృష్ణు మద్దుగొని యంకమందు శ నను క్షేప్రి చనువు నెఱపె దీవించి
వనితకు మణికిరిముల పృథ నొప్పు శ నినమండలములు నా కుండలములు
యొనరంద నిచ్చి వరుణాభత్రయును శ ఘనత వజ్ర కందిచ్చి మణిగిరిని
యమరుల వశమున నప్పగించియును శ యమరనాయకుడు శచీపమేళము
క్రమ మెఱిగి పూజ లొనగ గైకొనుచు శ నమరాళి నెల్ల సతి ప్రీతి నింపి
వనిత గోర తా నిందునివనంబు శ ననువొంద నందనాభిష్య దనరు
నందున విహారమును శ్రలుప నంది శ యంద మింపొంద తిరుగాడుచుండ

-: శ్రీకృష్ణుండు పారిజాతము దెచ్చుట :-

వందనమున గోరెను సత్యభామ శ ఇందున్న పారిజాతము నా వన
మందు నుంప మనసయ్యె గొంద మను శ చందమునను నందిచ్చె మోదమున
సుందరపుష్పమరంద మానరా శ నిందిందిర నాదముల రాణించు
వరపల్ల వాది సుమగుచ్ఛములను శ సరస మధురఫల శాఖలమరిపెము
శరణి నింద్రప్రోవణత బెంపారు శ సారకల్పముల నొకటై విలసిలు
పారిజాతమును గేల పెకలించి శ వారి ముద మంద గరుడునిపై నిడి
ధీరత గృష్ణుడు దేవపురి వెడలి శ ద్వారకను క్షేర పథమును గనగా
సురప్రతి దేవసమూహముల గొనుచు శ క్షరము నుపకారమును మరచి వడి
శరసిజనాభుని దాకి యోడియును శ సురక్ష్యేష్ఠుని యనుమతిని దివి క్షేర
నరవర ! ఇందుని చర్య వింటి వే శ నరకుని వధింప చరణముల పడిన
దినమును మఱచెను సురల పోషించు శ టను మఱచె వరుణాభత్ర మందించు
టను మఱచె కుండలపు మూట మఱచె శ విను వై భవంపు ముదముచా లదియె
జనపతీ ! భక్తవరమడు కృష్ణుడు శ దనపురముకేరి సంతసం బొప్ప
తనవారి మోద మందించి వినతి శ గని సత్యభామ విహరించుతోట
దన మనం బచ్చ నాటించె తరువు శ వనిత తనఘనత చాటె సవతులను
జననీ జనకుల హితబంధుజనుల శ యనుమతిని పదారువేల నూరగు
వనితల వరించె విధివిధానముల శ మునుల భూసునుల పిందుల గూరిచి
జనులప్రీతి నందించె నట్టులనె శ కనకాంబరములు లాది దానముల
సరనాథా ! శ్రీకృష్ణు డెందరకు శ వరరత్నకవాటముల మందిరార్

వరుస ప్రశ్నక మంద శిల్పమున శ వరవినుతి గన్న విశ్వకర్మచే
 సిరళోభనంబు గుడురంద నంది శ తరుణుల నుంచెను సర్వపూర్ణతను
 శక్తైశ్వర్యము సమకూర్చి వారి శ సకలమునందుల సంప్రీతిబొందె
 సకల నిగమ సంవేది ధర్మజ్ఞు శ డకలంకుడు పెక్కై నరూపముల
 శకలమునుల సన్నతము గృహసము శ శకల విధుల పాటించి తా జరిపి
 జగద్వల్లభుడు విభూతినందెను శ వగలాడు లందరును సగటు దన్ను
 మగడు ప్రేమించు నందఱ కెక్కువ శ జగి వన్నెనించు పగళ్లులేలును
 నా యిల్లు వదలి పొరుగు నెరుంగడు శ నేయమున సామ్యు లందించు నాకు
 నా యనురాగము నంది మోగించు శ నా యర్చ లంది నగవు నింపునను
 తగుభాగ్యగరిమ నాకె గరిష్ఠము శ నగధరుని పూజ నేనే ధన్యను
 జగతి నావంటి యతివలు గలరే ? శ భగవాహనుండు నాకె ప్రీయతముడు
 అనియు నందఱును వారి నేవించుచు శ ఘనత పూర్వదురితమ్ములు దొలంగ
 ఘనమైన ముక్తిపదము చేరువగ శ గనగ పరిపూర్ణ సుఖముల దనిసిరి
 వారిని రాగోర వచ్చినంతనే శ చరణముల గడిగి యాసనంబిచ్చి
 పరిశుద్ధస్నానమొనరించి దివ్య శ తర పీతాంబరములు గట్టనిచ్చి
 వరరత్నభూషణముల గంధముల శ తరతమపుష్పము లక్షతల చేర్చి
 పరమాన్నములను భుజింపఁ బెట్టియు శ శరశ కర్పూర తాంబూల మొసగి
 వెన గదిసి శిరము దువ్వి కయ్యనుక శ పనదనంబునను సిద్ధ మందించి
 పీఠీమింప దాము భూషిత లన్నిట శ కుసుమాయుధ జనముల బోల్కి డాసి
 నౌసలు సోక నడుగులకు మ్రొక్కుచును శ బిసుకుచు దాసీజనములు విశరగ
 నరుదార సౌఖ్యరతుల సలుపుదురు శ శరసీజాక్షుండు మెరయుమోదమున
 హరి యంతమరది తరుణుల నొక్కట శ బుజువు విలాసము లరుదు నిండింప
 పరము డగుట నది జెల్లె యోగరతి శ వరుస భోగరతి యోగం బోకటిగ
 వరతపంజులను యోగధ్యానముల శ నరయ దుర్లభుడు మోహపరూపుడు
 పరమశివ విధాతలకు నర్పింప శ దరమందని దేవుండు తరుణులకు
 వరము లొసగ వరదు డయ్యె నరవరా ! శ శరసిజనేత్రుల తొంటి తప మేమొ
 ఆ రామచంద్ర నెప్పు డాహరియు శ పోరాముల గనుచుండు మొమ్మగను
 ఆరామంబుల నిడుగువారి జత శ నారాజముఖుల గౌరవమొప్పుగ
 సారసాక్షి జానానీమండల శ తొర కహి లభింప నారాధ్య గనె

∴ శ్రీకృష్ణుండు కేళిగృహమునందు రుక్మిణీదేవితో విరసోక్తు లాడుట :-

శ్రీశుడు భీష్మక రాజనందనను శ్ర వేశమందు నొక విలాసరమణత
దాశరథిజాత చాలంది తనకు శ్ర కేశపురివశము నందితి నంచని
తానె మిన్నయని హృదయమున మదము శ్ర నానె నది బాపెదని నిశ్చయింది
వేన రుక్మిణీకాంత మోదింప శ్ర నా నీలవర్ణు డింద్రసిలముల
మరకతాది మణిస్తంభంబులచే శ్ర నరుదుగొల్పు రత్నంపు దీపికల
బంగారు కుంభ కుడ్యగవాక్షము శ్ర లంగు మించు సోపాన వేదికల
రంగైన చంద్రకాలల ముత్యపు శ్ర చెంగలింపు గను చిత్ర కౌశేయ
వితానములచే రమ్య ముందించు శ్ర నితాంతహర్షము నింపు నా మంది
రాంతర్లహమున కుసుమమాలికల శ్ర సంతసం బమర నలంకరించిన
శీతకరుని కిరణంబుల చాయలు శ్ర వాతాయనముల జొచ్చి సొంపు నిడ
నా తమ్మికనుల నలరుదేవుండు శ్ర ఆ తలోడరియె సిద్ధమొనర్చిన
ఆతతంబైన శిరత్సోమకళ శ్ర చేత జయమందు ధావశ్యతల్ప
మునను సుఖాసీనుండు తా గాగ శ్ర కనకభూషణాలంకృతులు దాసి
జనులు చామరములను వీన హాయి శ్ర గనుచుండు సంత చిందంద మంద
యంచయాన గిరి శిఖర జితస్తరి శ్ర మించుచంచలల నా తను వొప్పుగ
నందితంపు కరపల్లవముల గద శ్ర లించ కంకణము లుంగరముల రుచి
నచట వెలిగించుచును నూపురాదు శ్ర లంచుల నొంపిడి రవమింపు గాగ
చెక్కులు బంగరు కమ్మలకాంతుల శ్ర నొక్కట నిక్కుగ నగ ముద్దు వింప
చక్కనిపయ్యెద కొంగు దూగంగ శ్ర చక్కన గృష్ణుని పన్నిధిని కేరి
బోటిచేతి చామరము తా నంది శ్ర నీటు నందు తను మాధవుడు గవగ
వేటుగను ప్రియము వాటించి యింతి శ్ర గోటు గొనె విసరుటకు దరిని నిలిచి
పతి దాల్చినట్టివైన యవతార శ్ర గతుల దా వట్టె నలని సేవింప
గతి గొను శ్రీ పనితామణి రుక్మిణి శ్ర యతిపరదుడు తను మతినిర్మల యా
వనజ జనకుండు వనజాతనిలయ శ్ర మను వలెండైన శతరూప యగును
భునుడు వైశ్యుడగు దా నర్చి యగును శ్ర జనవరోత్తముడైన జనకసుత
వనిత శుభాంత రంగనిష్కపటి శ్ర కనకచేలుండు గాంచి యిట్లనియె
కొమ్మా! శుభాంగి! ఇహ్మానవతులు శ్ర నమ్మతుల నిన్ను శ్రేష్ఠపు సంతము
కమ్మని వాక్కుల బల్క నే వింధు శ్ర సుమ్ము నీ సుగుణమందరికి నిన్ను
రాక్షసవర్తి! రక్షను బోలెదపు శ్ర రాజనినుతుభకు భీష్మకుని సుతత్తు

రాజపుత్రి! నీశీల మద్భుతము శ ఈ జగన్నుతము నీరూప మతివ !
 నీకు వరుడు బలశౌర్యనాహనుడు శ ప్రాకటయశుండు పతిగ గాదగును
 నాకు నిను పతిగ బ్రహ్మ గూర్చెనొకొ ! శ ఈకరణి గూర్పు నేరమి యతనిది
 లోక నడవడికి గానివాడ గద ! శ పోకడ నితరుల కగపడగ నీను
 భీకరు లుగ్గులు బలియును రాజులు శ ఓకమలాక్షి ! పగగొండు నాతో
 రాజలోకముల పదపీఠముల శ రాజిత మందగ బో మాకార్యము
 నీ జలరాశిలో నొక దీవిగడ్డ శ మా జనంబు నివసింప మిదెలను
 గట్టుకొనియున్న వార మింతియే శ పెట్టుబడికి ధనముల గుట్టలేదు
 చుట్టములై నను భాగ్యములపెద శ గిట్టుబడుల గలవారలే యరుదు
 పనిలేనివారె బంధువులు మాకు శ వినుమా ! నడవడి గుట్టువెలి నిడము
 మునుకొను గుణముల పీనతి గాంతును శ వనిత ! సన్యాసులే నాజిత గన
 నీవు నను మగనిగా గొంటి వెట్లు ! శ నీవలని బుద్ధి యెందు నే దెలియ
 యో వనజగంధి ! తగుదునే ! నీకు శ నేవలని సుఖము, నా వలన నీకు !
 నీవు యాదవుని వనిత వనదగవు శ కేవలము రూపు సిరి, కుల, బలములు
 లేవు నీయన్న యనినట్లు పరిని శ యే విధి నైనను తూగ నిజంబుగ
 తగవు వరయకను నే పారపాలున శ తగుల దలచితివి ఐన నేమాయె
 జగి వేజ నాకుగా దగిన నన్ను శ దగుల నవ్వుదురు నాకు నిది దగదు !
 వగబాయు తగిన మనుజేందు శ నొకని శ తగ వరింపు మది నీకు హితంబగు
 మగువ ! నిను సాగ, నడ్డము చెప్పను శ తగవైన చోటికిని పరువు గొనుము
 గోపకుని విధమునను గాచితి నని శ పాప మెన్న నే రిపుల జంపునెడ
 భూపతుల విజ్ఞప్తిగట శోర్యను శ నీపగిదిని నే రాజుల పెక్కుర
 నిరోధి నాదును శిశుపాలాదులు శ జరాతనయుడును మదించి యుండుట
 దురంబునను వారలను నడి యడప శ తరం బెంచి నిను, దెచ్చు టయ్యె నో
 జరోజనేత్రీ ! యది తన్నైనను శ పరంబెంచి నీ కనుమతి నిచ్చితి
 వరింపు నీమది నెలకొను తలమును శ బిరాన సంపుదు కాన్క వలతేని
 యదియు నొసగుదును చేతనై నంత శ వదలు ప్రీతి యిందుండగా దతివ !
 కాముల సంగతిని బోను నేను శ కామమోహాదుల దూర మెంత
 నీ మది నమ్ముము కాంతా, తనూజ శ ధామ, భూ ధనములను, సాసింపము
 యే మెయిది నిందు నుండి తొలగు మన శ నా మహిళామణి యా మహానీయు ని
 యాదుక మీటు లనుటను వనరుగొనుచు శ భూమియు నాకపమును నేకమందొ
 టను వెలుగు గనక క్షమలు శోకమున శ యునరుగా దీర్చినట్టి కాటుకయు

కన నీటిధారలను మాయ వక్ష శ్రమున దరలి కుంకుమాది లేపనము
 లను రుచి మలపగ వేడినిట్టూర్చు శ్రలను బరువుమోవి కందంద వన్నె
 తనువున వికృతిని గన చెలువుమాయ శ్ర వనిత ముఖపద్మ మపుడె వాడంద
 ననిలు వడి దూలు తనువును బోలియు శ్ర తనకరముల శృంఖలను గండములను
 కనకలత బోలు తనువు వడకు గన శ్ర మునుగొన్న స్వేదమున శీతలమ్ము
 దనర మనము పరవశముగ హా యని శ్ర వినుము నృపాలా! చెవుల తొలముల
 వేనవేలుగా బాడుచుటను బోలి శ్ర తనదు భీరతయు వ్రయ్యలుగా నలు
 గనక జింక పులిసామ్యమున తన్ను శ్ర వనజనయును నుడువులను జీవకళలు
 తూలె నన్నట్లు నేలపై వ్రాలె శ్ర నోలి నా హరిని లక్ష్మ్యమున నిలిపి
 జాలి మిక్కుటపు దళ లలన యట్ల శ్ర పా లందినంత నీలవర్ణుడు
 కీ లేడలి వడిన పుత్తడిబొమ్మను శ్ర కీలు గూర్చి జీవముల గుత్తుగొన
 నిలుప కరుణ చాల్జొనిపె నన్నట్లు శ్ర వనజనేత్రు డా లలన దెలివంద
 గనజేసినట్టి చర్యల జెప్పెద శ్ర నని యా శ్రీహరి యింతిని హాసము
 వనితను కరముల తనువునను దార్చి శ్ర కనుల పన్నీట గడుగుచును చంద
 నము నలది కర్పూరము పలుకు లంత శ్ర కృమమున చెవులను నూది ధృతి గొలిపి
 విమల దయామతి ముత్యమ్ముల హా శ్ర రముల చిక్కు సవరించుచు నుడుటను
 తిలకమును దీర్చి తొలగిన సొమ్ముల శ్ర నల సరి పరచియు లవి చాలుగూర్చి
 తొలగిన పయ్యెద కుచములను పొందు శ్ర నలవరిచి చెమటలను బాయ తాళ
 వ్యంతముల విశరి మెలన కన్నులను శ్ర సంతసము దోప విప్స సమ్ముదము
 నింతికి నింపగ మనము విలసిల్ల శ్ర చింత బాయ నాయాసము నడంచి
 వదనమున కళయు జేర కరుణించి శ్ర జెదరు హా జేసి ప్రీయము సంవృద్ధి
 యద నంది శయ్య పదిలమున గూర్చి శ్ర హృదయము శాంతికి నెలవుగా నిల్చు
 చును నా జిహ్వుడు కృష్ణ దయ్యంతి శ్ర గని లాలసమున నలర నిటు లనియె
 వనిత వుల్లాబ్జవదన ! నీకలత శ్ర నను వందించితి యది దరలె ననుచు
 బిగి కొగిలించి మోమును నివురుచు శ్ర వగను దొలగించి వన్నె వెలిగించి
 తగవున తిన్నన సనునయించినను శ్ర జగదీశు కృష్ణ గని యా రుక్మిణి

—: రుక్మిణీదేవి శ్రీకృష్ణ లాలితయై యతనిని ప్రుతిం చుట :—

పురుషోత్తమ ! శ్రీకమలదళాక్షా ! శ్ర మురహర ! సురేంద్రునుత ! గుణభూషా !
 నిరవధి ! విమలతేజ ! విలాసా ! శ్ర పరమదయాభీ ! పన్నగశయనా !
 భువిర్యాణమై పనిగా గొనుచును శ్ర ఇల సవరించినట్టి నిను దెలియ

నలవడునె భక్తవత్సల ! యనంత ! శ్రీ యల విజ్ఞానం బాదిసర్వముగు
 బలశక్తులన్ని నీ సహజరూపు శ్రీ వలన వెలి గనగ దోచుమాయచే
 వెలుగు నశించును లీనము నీలో శ్రీ జలధరశ్యామ ! నేను నీవలని
 కీలుబొమ్మనగు దాన జడమతిని శ్రీ నోలి నీకు దగ నెత్తు వత్తునే
 సలలమందిరా ! సకలజగత్పరి శ్రీ వలయోదారా ! యుదారమూలా !
 యుదరస్థిత బ్రహ్మాండ ధారణా ! శ్రీ ఉదితపరమేష్ఠి ! యువేంద్ర ! జయ హరి !
 సదయ ! సర్వజ్ఞ ! కాలస్వరూప ! శ్రీ యదనున ప్రకృతిని వెలిగింతు నీవ
 నీవు శుద్ధసాత్విక సిద్ధమూర్తి శ్రీ కేవ లానంద చిదాత్మకుం డని
 పావనుండు ప్రాణిల్ల నర్హుండు శ్రీ యే వలను గన్న నద్వితీయు డవె
 యునుచు నిను మొదట నుతి నతి మానత శ్రీ మునులు కరములను మోడ్తు రట్టి నిను
 దనర సమీపము నంద నీ మూఢ శ్రీ వనితకు దరమెటు నీ దయాదృష్టి
 వర మందితె గా వరుస నటు గనుట శ్రీ తరణి శశి నయన ! తారకమూర్తి !
 నిను తన్మాత్రల గుణవిశేషముల శ్రీ యొనరిన మంగళసుందరవిగ్రహ
 మునుగా నవిద్యనై న తమస్సును శ్రీ నినుడు బావినటు నిను లక్ష్మ్య మెరిగి
 గని వినుతిజేయువారికి వశుడవు శ్రీ మనుజపశువులకు దుర్విభావ్యుడవు
 వనజభవుడు నీ నిజ మెరుంగ డన శ్రీ వినియును సుమతులు నుడుగని యత్నత
 కును జొచ్చి యోగముల విశదమంది శ్రీ కనిరి నిశ్చయము బ్రహ్మాయను తోడు
 గను ధారణమున బద్ధుడవు నిన్ను శ్రీ మనమున చలతను నిలుపవలె తొలుత
 మునుకొని భక్తి నీ సంగతినే శ్రీ గని ముక్తసంగతిని సంస్మరింప
 నిరసించి దివ్యధామ మందెదరు శ్రీ నిరుపమానంద మది నీ పదంబె
 నీ పద సరసిజ మకరందమ్మును శ్రీ నీ పరసత్వస్తుతులను విను పవిత్రు
 లే పట్టుకొన్న భృంగములమేర శ్రీ నా పరమ సుధను గోలుదురు దేవ !
 నీరజాక్ష ! నీ దాన పరతంత్ర శ్రీ భూ రంజితుడవు లోకలీలకై
 కారణంబు వెఱలేదు స్వతంత్రుడ శ్రీ వరయ ల్కోరులు నీ మాడ్చూర్ధత
 మునిగెదరు దేవ ! నే నీ దానిని శ్రీ మనవి విను మట్లు నే నగుట నెఱుక
 గన దగితి నింత మటుకై మదించిన శ్రీ నను వడగించితి వది నా భాగ్యమే
 నీవు మునీశ్వరయోగి వర సురల శ్రీ పావనధ్యాన వైభవోన్మతివి
 ఈ వనిత కెట్లు ఆ జ్ఞాన మబ్బుక శ్రీ ఏవేళ సంస్మృతి నిబద్ధ మంది
 కేవల ప్రాకృతజనుల నడవడిని శ్రీ తా చండియుంటి నీ కృతిచలియ
 నయె సర్వేశ్వర ! నీ బామముడి యే శ్రీ వయపున కాలపువ్వుగమున గన్న
 భయమున గేనెదరా కమలభవుడు శ్రీ వయమదిగ యాశ్వనుడు నిందాగ్రదాని

కన నమంగళముల విభవంబుల శ్ర యొనరు తెల్ల దప్పుదురు నిను గతి గ
నని తేటపడియె నా తొంటిపూజ శ్ర నిను వరించితిని నా కోర్కె సెల్ల
కరకారణమవు శ్ర సాధనముల శ్ర నరుల జయించియు శ్రూతము నెఱపి
హరివి హరిబోలె విక్రమించినను శ్ర తరుణి మధ్దారమున గూర్చి వాసి
నను గైకొంటివి నా కదియె చాలు శ్ర విను జరాశంధు వాదిగా వెఱపు
నను వనధిలోన నిలుగట్టి తనుట శ్ర వనజలోచనా! మాయయొ! లీలయొ!
నిను గొల్వ మున్ను రాజర్షి వరులు శ్ర ఘనమైన రాజ్య విభవముల వదలి
వనములను నిలిచి మనములను చలన శ్ర మును గనక కామమత్తుల జయించి
విమల విజ్ఞాన నిరూఢు లగుచును శ్ర విమలాంబు పల్ల వాయుభక్షణల
క్రమత సీపాద కంజమరందము శ్ర శమమంద నాని సుజన వందితము
నగు పదము గనిరి నారదశన్నత! శ్ర తగ విట్టిదిగా నెరుగు కృతమున్న
జగి కొంత నేను గన్నట్టిదాన శ్ర తగవు బో నితర మానవాధముని
నేవ గోరుదునె! యది నిన్నె జెందె శ్ర దేవ! నిను దొలగిపోవ దలంపను
పోవులుగ దలగు కల్పములనైన శ్ర యావిధిని కాలముల న వెన్నింటను
సీవె యధికారి వరయ సీయింతి శ్ర కీవె జీవంబు పరమపదం బిదె
పరమార్థగీత శబ్దవాచ్యుడవు శ్ర వరద! వడ్డుజైశ్వర్యస్వరూపి
వరయ శుద్ధసత్వస్వరూపియు శ్ర పరబ్రహ్మ మనదగియున్న నిన్నె
జగ దధిపతిగా నెరిగి సేవింప శ్ర దగ వందితి విను మింక నా మనవి
తగులు మరణాది వృత్తముల దిరుగ శ్ర బెగడు నిరయమున గూడెడు నడతల
మదమును విహీన మతులై న జనుల శ్ర పదనము దురితాంధమునను తలంబె
వెదకుచు బోయెడు దుర్మతుల నేను శ్ర గదియ దలంతునె శౌరి! సరకారి!
పురుషుడు నీపదసేవానుసరణి శ్ర చరియింపడేని వాని తను రోమ
పరములు మీనములును నఖి కేళము శ్ర లరయగా నింక లోన యున్నట్టి
పరమాంస రక్త శిల్య సంఘాది శ్ర పరసీచభాతు సంగతిని గన్న
తనువు కామింప దలతునే నీచ శ్ర తను గూడి రతికి పురుషాదేశత
పురుషోత్తమ! నీ వలన వినినట్టి శ్ర సరపతులు తరుణి ధనములను దగిలి
ఖర, విజాల, గోఽశ్వాది ప్రియులయి శ్ర పరము చింతింప నభిమాన వశత
పరమేశ్వర! నీ చరిత హరాదుల శ్ర పరమై మునీంద్ర పతితమంత్రమై
పరమానంద నిధానమై కామ శ్ర నిరసన పథమై ముక్తి నందించు
నకల జ్ఞాన దంతరాత్మవై నట్టి శ్ర నకల దురితాపహరణ స్ఫురణత
నకల కామ్యపరిత్యజి వృద్ధులు శ్ర సుకర మోక్షరూపంబు నగు నిన్నె

జపము నొనర్చగ జాలి వెలసితిని శ విపుల సంసారవార్ధిని గడచితి
 కృప నింపు మంతె చాలు సీసేవ శ సఱరిపాటి నీ విచ్చుకాన్క లవె
 యెప్పుడు వలపునను గూర్చ నవి ప్రాప్తి శ యపుడు ఘటించుట లో నమ్ముదాన
 వాన గుఱియులెరి యా ధారలనే శ పానమొనరింపఁ గోరు చాతకం
 బే నాటికైన చాటిపడె జేర శ మానస ముంచునె నను నరయు మటుల
 సురుచి నందు మా కందఘటనము శ వరుస మోదమున గోలు కీరమెటు
 పరువు బాగు నుమ్మెత్తచోటులకు శ పరమపురుష ! నను బోలువు మట్టుల
 నీరదపుగర్జ విన్నమాత్రమున శ సారతరపు టుత్సాహము నందియు
 చారుపింఛమును విష్ణు యా నెమలి శ కోరునే ! కఠిన ర్పిల్లీరవంబు
 సారసనాభా ! ననుజాడు మటుల శ వీరశేఖరా ! నా మనోహరా !
 నా జీవితేశ ! భవదీయ పాద శ రాజీవయుగ్మమును సేవింపగ
 రాజి గాంచి యుద్యోగము గంటిని శ ఓ జగద్విసుత ! అన్య వరింతునె !
 భర్తవే ! హృదయభర్తవే ! భువన శ భర్తవే ! ఆర్తి వొలగించి తీవు
 వర్తిలెద నింక నభిమానమెన్న శ నర్పింతు నిన్ను ముక్తిభర్త వని
 యతిశయందైన కృపచేత నన్న శ మతిని పరిశుద్ధి నందించి తీవు
 యతీంద్రవినుతా ! అమలస్వభావ ! శ విలథ సంసార ! విలతమందార !
 మగు సీస్మరణము నే బొందగంటి శ నగవాసవినుత ! మది సీదపంబు
 విగబాయ జిమ్ము పరపూర్వ సుకృత శ ముగ ఫలింపుగా మత్పతీ ! జగత్పతి !
 యనిన వనిత దనఘనత గొనియాడ శ వినుచు దరహాసిత మును దోషనుండ
 మనమున ప్రిమోదమంది మరి యనియె శ వనజాక్ష ! వనిత పరపురుషస
 యైన విడువదగు స్వైరిణి యదిగా శ కాను దాని విడకుండిన నరాధ
 ముడు వాడు భయమ్ముల భ్రష్టుండగు శ వడి గనడు ముక్తి యడరు వాటిల్లు
 మును భీష్టు డిట్టి చాలున యంబను శ గని వెడల నడిచె తమ్ముని గూర్చక
 దనదువృత్తమున సుఖంబు నెరుగక శ వనిత యష్టకష్టముల చా లందె
 వనితలు స్వైరిణి వృత్తిని దప్పిన శ కినుక గొని పతియు నామెను విడిచిన
 యతని కట్టులనె సుగతి సున్నయగు శ మతిని మనవి యున్నతి తోడ గొనుము
 పరమపురుషు మది నెన్న విజ్ఞాని శ తరుణి పాపమతిగా వదలజేసి
 వరుస నిందియములను లోగి పరమ శ సరణిదప్ప ధనమున తనువుచైన
 మునుకొన్నయాశ నిరసింపబోక శ ఘనశీలవృత్త మడచి యపయశము
 గను వానికెల్లు సుగతి చొప్పుడదు శ వనజనయన ! కృప నను దృఢము నిలుపు
 మునివినుతా ! యద్దాన ముదితహృద శ యను నే నయ్యెద నన శ్రీకృష్ణుడు
 వనితను మెచ్చుచు తపచాతుర్యము శ నను బుద్ధి కుదిరె నని కరుణ నింది

-: కృష్ణుండు రుక్మిణీదేవి నూటడించుట :-

యలివేణి ! నవుల కన్నమాటలకు శ్రీ నులికి యిట్లుగ తగవు కొన దగునె
వలరాజరతుల యనిసేయుపట్ల శ్రీ తలవున వనిలో వేదాడుపట్ల
పలికెద రెన్నియొ నలు కలుకుగొనుట శ్రీ అలత కలతకును గుఱి బొందు టరివ !
విను మెగ్గుగొనుట మేలె నీ కతివ శ్రీ నను నెరుంగుదువె ! నీ వలన మెలగు
పని నీచిత్తము గన గోరి పలికె శ్రీ తిని నీకు నిండి చింత కూడుటను
దలప నాబాల ? కలతను విడుమా ! శ్రీ చెలువును చెలియల ముద్దుపల్కులను
కినుకలు కనులను గెంపును తియ్యన శ్రీ దనువు మోవియును జంకెల తీరిన
కనుచూపులు నెగసక్కెము లాడుట శ్రీ లును మగల మగువలను సమాధికత
లనుకూలరేఖలను గూడునాట శ్రీ లను తగునందున శిలసమేతల
లలనల రతు లబ్బుటలు తోలిజన్మ శ్రీ ఫల కలిత గరిమ నా లలితపు సతి
దేవి ! సద్గుణపు నీవు పతిభక్తి శ్రీ నావరింపు గని దైవమని దివ్య
భావన గొల్తువు నీ మానసంబు శ్రీ నావైపు వలపు నీవుట్టుకాది
యో వనజగంధి ! నిజము పెద్దలను శ్రీ నే విన్నాడను నెల్లసంగతుల
తప్పగా బల్కుటయ్యె నీకైన శ్రీ యొప్పుల కుప్పపు యోర్వంగవలదె !
మెప్పు నింపితివి ముద్దువాక్కులను శ్రీ తప్పక నిత్తును కామ్యముల నన్ని
నేను సర్వపూర్ణుడను నన్నుతుల శ్రీ వేనినైన నొసగుటకు సంసిద్ధ
మానమున నిలుతు భక్తవృద్ధయముల శ్రీ చానరో ! నన్ను యేకాంత మెన్ని
నేవింపులనే మతినైక్యపఱచు శ్రీ దేవమయుడ నారాయణ నాముడ
భావిభూతముల నేకాకారుడ శ్రీ నీ విశ్వమెల్ల నా స్వరూప మని
ధ్యానము నిలిపిన సన్నిటఁ తృప్తుల శ్రీ నేన యెవరింతు నీ వట్టిదాన
వై నందున నీకిత్తు నాసేవ శ్రీ దాన సకలమగు సిరులు నీయందు
నిలిచె నీభాగ్యకలిమిని ద్వారిక శ్రీ వలచి నిలుపుకొని సంసారినైన
లలన తనువు మానసము ప్రాణమును శ్రీ వలపుగొని దివ్యతను సిద్ధిగాంచి
వినుమ ! వికృతతమభావమున నన్ను శ్రీ గనుటగాదు సతులకు నేరికైన
వసిత ! కడు దుష్కరంబు నాసేవ శ్రీ కును జాలితివా నా వాక్యములను
కననగు విభూతి నీయందు నిలుపు శ్రీ కొన పదిలత గని రాజ్ఞితి విటు
నిరతానంద పథంబు నాచిత్త శ్రీ మరయ సీకజ్ఞై కొరత నంద విక
తరుణి కామవశమున సుఖముల శ్రీ ధర నన్ను తపోవృత్తము లాదిగా
కొరి దాన ముక్తివి దూరమాన శ్రీ సరణి దారుదురు దాంపత్యయోగ

ముల సతివ ! నన్ను గలిసిలేట్టులే శ చలనమిది యనుచు సచలితంబు మన
 వలపున దాంపత్యమును వహించుట శ కలికి ! నీనేర్పు గానబడు నింక
 కుసుమబోడి ! నీ యసమానభక్తి శ అసదృశమునగు ససి ముక్తిమొలక
 విను మంతలోన నిటు వాడి గంటు శ పసిదాన వగుట పస గన వొక్కొ !
 బిసెరువానేత్రీ ! పోషింపుభక్తి శ వెస ముక్తి దక్కు నీకు నిక్కంబు
 పసియింతు నేను నీ మధురఫణితి శ సుసమంజసము నగు నీసన్నుతి
 కసటు బాయ నీ కౌగిలి బాయను శ పసిడి బొమ్మవగు నీ సొమ్ము నేను
 బాలా ! నీ వా నాట నీయన్న శ ఆలాన నన్ను తూలనాడెగద !
 నాలోని కినుక నెటిగిన హృదయపు శ యాలోన డెలియ నేరగ మే లిడె !
 నాలాపు నెటుగకుండెడు సతనిని శ వేలాచ్చితి నవమాన సంగతిని
 ఓ లతాంగి ! యందునను ననుడెగడు శ పాలందపు నను విడ నిచ్చగొనవు
 నీలకుంతలీ ! నీలాంబరుండు శ ఓలి నీయన్న నేల కొరిగించ
 నాలోకించియు నీలో వగవును శ బోలగొనవుగద కాలముల నెన్నొ
 నీకు నహితములు గానైన భక్తి శ నాకార్యసరణి మెచ్చిన దానవు
 నాకు నీస్తోత్రైత బంధనంబు శ నే కట్టుగందు నది నాకు నహజ
 మనిన నానంద ముప్పతిల్ల నా శ వనితామతల్లి సిరికల్పవల్లి
 యన వికసిల్లిన వదనరుచి పతిని శ వనజములబోలు చరణముల శరణ
 మని మొక్కి ననిన విని పరీక్షిత్తు శ మునివర ! రాముం డెటు జంపె రుక్మి !
 తన కేమి కీడు గూర్చ త పురసి శ పనిగొని దునిమెను ! వరుస వివరింపు
 మన మానీ శుకుడు పాండవపాత్రుని శ గని విను మో పరీక్షిత్తు జననాథా !
 ఇటుల శ్రీహరియు లీలానటుడై శ తటమున గృహస్థు డను ధర్మరతిని
 కుటిల కుంతలినీ వగవుల గూర్చియు శ జటిలవినుత శీలమున వర్తిలుచు
 నెలమిని వనముల పూపొదల మరియు శ కొలకుల కెలకుల తరుల నీడలను
 విలసిత నవీన శృంగారభవన శ ముల రచ్చలందు నాట్యరంగముల
 నా రామామణి రుక్మిణీభామ శ తో రాణ నంద నానందంబున
 నా రామభాము లందు విహరించి శ పోరానిని మరుకేళీ వినోద
 ములను మోపంబు గూరిచె నామెకు శ లలన కృష్ణ తేజమున దనరారు
 తనయులను గనెను వారు పదిమంది శ మును ప్రద్యుమ్నుని కథ చాలు విన్న
 కునుడు తొలిచూలు యవలివారి విను శ మనుజేశ ! చారుధేష్టు సుధేష్టులు
 గనగ సుచారువు, చారు దేహుండు శ విను మటులే చారుగు ప్తుడును భద్ర
 చారువును, చారు చంద్రుండు మరి వి శ చారువు చారువు ననువారు వారు

మీరిన బలాభ్యు లందరు పీరులు శ సారస నయనుని సములు, శౌర్యమున
 వారిజ నాభం డానత్యభామ శ చే రమణీయములైన సేవలను
 కూరిమి నెఱపుచు సంతో నటుకూర్చె శ వారల కందఱకును నాపగిదినె
 పదియారువేల నూరుసతలందు శ నుదితులై రట్టె వృత్తు లసమాను
 లుదయార్క భానుకిరణముల పోల్కి శ యదువంశతరణి యబ్జనేత్రునకు
 గలిగిరి తామర తంజరను పోలె శ కొలదికిని మించె మరి వారిపంతు
 లల యాదవ వృష్ణులు భోజాంధకు శ లిలలో వంశము లవి నూట యొకటి
 మే లంద విద్య బోధించు గురుల శ వేల గొన మూడుకోట్ల నెనుబదియు
 వేలు మరి యెనిమి దట్టివే యగును శ బాలుర నెన్నగ శూలియె తామర
 చూలియో వలయు వారి తరమేమొ శ నేల యేలికా! విను ప్రద్యుమ్నుడు
 ఘనుడు తన మేనమామకూతురును శ విషయసౌఖ్య రక్షవతి నాగ
 వనితను పరిణయమందె బలమెఱియ శ నన నదియెట్లుల హరిని పగగొన్న
 మును నాటి రుక్మి నా డాతండును శ తనపుత్రి నెట్లు ప్రద్యుమ్నునకు
 పరిణయంబునకు నొప్పె వివరింపు శ మరయ చిత్రమన సరవాధ! యతడు
 హరిపై న కోపమునను గూరియును శ శరసతను గనియె కాలంబు కొంత
 జరిగిన చెల్లెలిపై న మమతచే శ వరుసగ పెద్దగ వై రము వెలికిని
 గనపడనీకను నుండి తనపుత్రి శ కిని స్వయంవరము చాటించి రాజ
 తనయులను దేశల నుండి రప్పించె శ ఘనుడు మాధవుని సుతు డతడు భీర
 తకు భూషణముల ధనురస్త్రములను శ ననువునా దాల్చి రథముపై నేగి
 జనపతుల సుతుల మానమున డులిచె శ వనితను రథమున జేర్చి శూరతను
 నింపి జనకుడగు కృష్ణు డగ్గింప శ సొంపున ద్వారక జేరి బండుగులు
 ముంపిరి ముదముల మంచిదినంబున శ ఇంపున బెండిలి యాడె రుక్మిసుత
 నువిద కింకోక్క చెల్లెలు గల నా శ యువతి చారుమతి నామమన వెలయు
 ప్రేమిమల గుణుండు కృతవర్మ సుతుడు శ నవిధిని వివాహ మందె హరి దెచ్చ
 విను రుక్మి యట్లు వైరంబు మరచి శ మనమున నొకవిధి బంధుత్వ మొంది
 యునికి. ననువు చొ ప్పదియె యందునను శ మనుమరా లొకతె రుక్మి తనయునుత
 కనకాంగి రుక్మలోచన యను నా శ వనితను ప్రద్యుమ్నుని తనయందగ
 యనిరుద్ధునకును పెండ్లి యొనరించె శ వినుమా! వై భవ మట విదర్భలో
 కకు రమణీయత మెఱయ కీర్తి గన శ పుడమిని బనులకు నకలుర విధులు
 నిడుచు దంపతుల కనక రత్నముల శ జడిగొను భూషణ రాజుని నిత్యము
 హరి బలశ్రద్ధులు బంధుజనంబులు శ వరుసల రుక్మిణి రేవతియు మొత్తము

తరుణులు ప్రద్యుమ్నుడు రుక్మవతియు శ కరి తురగ స్వందనముల పదాతుల
 పరితోషమొప్ప విదర్భ కరిగిరి శ వర సత్కారము లంది రచ్చటను
 నరపతులు రుక్మి కనుకూలు రందు శ హరి నేవగించు వారందు గలరు
 వారలు పెండిలి గానజేరిన శ సారతరంబుగ విందుల గుడిదిరి
 యదుకుమారు లుత్సాహమున మిగుల శ నది యోర్వలేమి ఎకసక్కెములను
 అదిరా ! గొల్లల సంగడికాం డ్రిట శ గదిసిరి బంధులుగా మనదయచే
 గుడిరి రన వారు విని నవ్వుకొనుచు శ పదిలమగు మానధనులు మీ రగుట
 మిము జేరి నేర్చుకొంటిమి మానము శ కృమత దూల నిలువంగ మా సుతుల
 సుమబోడుల మీ మగసుతుల కిచ్చి శ సమపౌరుషంబు జెందు యుక్తి నన
 నదియు వారి నెకసక్కె మాడుటయె శ బదులు బదులట్టు మాటల రేగుచు
 నదను సెల్ల బో నుండి రందునను శ మదమున గ్రాలెను కళింగనరపతి
 యదువరుల నీవు పగ దీర్చుకొమ్ము శ మదిలో దలపుము నీ మొదటి ప్రజ్ఞ
 కిది సమయ మగును బలరామునకును శ ముదము జూద మాడంగ నందునను
 నేరువు నెరుగడు ఓమను శర్వము శ వారి బోడిగా నవ్వి ద్రోబుద్ధము
 కూరిమిపట్టున గాని గొల్వ మన శ దారు సరిష్టము దలపక రుక్మియు
 నొసటి వ్రాత యట్లుండ సమ్మతిని శ వెస నుబ్బు గొనుచు ప్రలంబువైరిని
 లిసరుహాక్ష పరవీరోదారుని శ నశమాన ధీరు నా హలాయుధుని
 లిలిచె నో బావ ! ప్రొద్దుబుత్తు మిట శ నలరున నైత్రము నాడ నేర్పరివి
 తెలియవలె నిన్ను రామ ! రా మారు శ బలుకకు ధనంబు లొడ్డుట కొంచెము
 నన సంతసమున సంకర్షణుండు శ మునుకొనియె జూదమున రంగమంది
 జనులు గ్రమ్మి నిలువంగ కృమంబున శ ధనము పదిమూరు వేలు పదివేలు
 ననుచు పండె మిడి యాడగా గెలిచె శ దనమదము దీప్తముగ నారనున్న
 భున దీపకళిక వలె యాటలన్ని శ వెను దీయ డందు బలు డాతురమున
 వినడు దనవారి యనువగు నుడువుల శ మనమున శాంతము గనె పరులు నవ్వ
 జనవర ! కళింగపతి నవ్వే మిగుల శ వనబభవు డిచ్చినట్టి యాయు వా
 భునుని చేతిలో నుండ పండ్లిగిలు శ గన పకపక వినువారి నందరితొ
 దన కవమానము కినుకయు దోడుగ శ మునుకొని పెనుకువ నంద రోసమున
 మన మురియాటకు లక్ష పణమొడ్డె శ భును డాకృష్ణుడు వారింప డదియు
 తన మనము బ్రహ్మలిఖిత మనుసరము శ జనవరా ! యప్ప టాటను గెలిచెను
 బలభద్రుండే యతడు గాదనగ శ యల రాజలోకమును జనలేతులను
 చలియ బలుకో ! యయ్యలు ! యాటను శ గెలిచిరిని నేన శతడు గాదన

ఇలను న్యాయమున మీరు మధ్యన కైదులు నాగ బదులు బలుక కెవ్వరును
 ఖలుమతుని రుక్మిపట్టున గాదన క చల మొగమాటమునకొ గూడి యుంట
 బలుడు మరి యొడ్డి గెలిచి మరి యడుగ క దలలు వాల్చి బలుకుటకు జంక రా
 యదునున నీయాటను బలిదేవుడ క యుదిత జయంబును బొందె విదర్భుడు
 ఇది గెలువ డనుచు సకశీరవాణి క బదులు బల్కె దిశ లన్ని ధ్వని నిండ
 చదురందినట్టి సభమెచ్చి రతని క పదిలతను వివడు దాని పెడచెనిని
 మది కినుక రేగ నేనే గెలిచితి క ఇదియె మాయచే తా ననిపించెను
 యాదవంశజాతి నరపతుల గెలువ క యదను గొందు రెటు మితిని మదంబును
 గుదురు కొన్నాడు నాగలిని దున్న క నదును గల యితడు పండెము గెలుచుట
 కల్ల యే మనగ కన్నుల నిప్పుల క డల్లి నటు కనలి హలము చే గొనియు
 పెల్లుకోపమున నారాట్టమున క వల్లగొని రణము రుక్మిణిగ కేరి
 పట పటను దంతముల రావు జెట్టి క కుటిలుడ ! ని న్నెద గీ టడంతు నని
 మటమట వెలుంగు మధ్యాహ్నభాను క నటువలె యరులను కుటిల తనపుటను
 దండతాడిత వ్యాఘ్రమును బోలు క గడున మెలగుచు ప్రచండ కోపము
 నిండ హలంబున రుక్మిని మోదుచు క దండ వాని కగు హిత వృష ఖలులను
 జదిపె కళింగుని తల వ్రక్కలించె క కుదురుగొనె జీవముల నాడుక్కిని
 యదువీరుల శౌర్యముల విజృంభణ క ముదము లడిగె నట మధువైరివైదు
 లకు భీతిగొనుచు వా రటుదారగ క పకలజ్జ డన్న శౌండింపు నన్న
 ప్రకటింపడు త న్నేమనుకొను నే క వికలచిత్తమున నుమ్మరుక్మిణియు
 పలుకరింపడా యేమనునో యని క ఖలచర్యల తన యన్న యుండుటయు
 తిలకించియున్న దగుటయు రుక్మిణి క కలక గన దందు యనంతు డలరెను
 యాదవు బంధను మోదమున జెలగి క మాధవ యితముగ దంపతుల గొనుచు
 బాదుగొను మంగళధ్వనులకొ ముద క నూను కొన గడలి కుశస్థలీపురి
 కరి తురుగ. రథ వ్రాత పరివార క వర శ్శట కదంబములతో వనమున
 నిలిచి యచ్చటను నిం దారగించి క యులకు జెంపార లోనకొ కొచ్చిరి
 జలజ నాథు డుత్సాహపూర్ణ మతి క గొలుపుదీర సుఖముండె నరవరా !

∴ బొజ్జానురుం డీశ్వర ప్రసాదంబు నొందుట :-

మీను మనము ! నా కీమని పన్నుతి క మనపదవి కర్హుడై వట్టి బలికి
 తనయులు మూర్ఖులు తొలుతటి పుత్రుడు క దనుజ ప్రభుండును నహస్తిగ్రహులు
 వినుత బలవీర్య సమగ్రతను నా క యనుని పహస్తి కరణుని బోలుచు

యహిత తిమిరముల నడప తేజరిలు శ విహితమైన మతి శంకరుని గూర్చు
 అహిభూషణుండు నద్రివాసుండు శ విహిత గజచర్మవనసుడు శంభుడు
 సహజ మహిమాన్వితుండు భర్తుండు శ మహదాది మూలప్రకృతి కధీశుడు
 సహితదైత్య దానవహంతకుండు శ మహిర శశి కృపీటయోని నయనుడు
 తనకు సేవనీయుండు నగు ననుచు శ ఘనమైన తపము శలిపి యా దేవు
 ననయము కన్నుల గన నిలుచునట్లు శ తనయునిగ తన్ను గన వరంబు గొని
 కుమారునకు దా ననుగు దమ్ముడయి శ సమానవీర్యం బొప్ప శోణపురి
 శ్రీమమున తనవారిని పాలు గొనుచు శ సమాతిశయ న్యాయమున ప్రభుత్వము
 నంది బహునాశ్చ నుండి రుద్రుడే శ యం దందమింపు గొనియుండ గోరి
 ముందు సాగిలె యద్రిక్షేపలకు శ నందచుని వలని వందనమ్ములను
 గొని వాసు నలరు గని ముచ్చటాడ శ వినయమున వ్యాఘ్రచర్ముని బాగడాను
 శ్రీ గౌరీశా ! గౌరవర్ణ ! హర ! శ భోగీశాభరణా ! దిగ్విసనా !
 వాగీశనిమత ! వామదేవ ! భవ ! శ యోగీశ్వరసుతచరణారవింద !
 సోమకళాధర ! శమశమనశివా ! శ కామదమన ! కరుణాకర ! మహేశ !
 యో మంజు జటాకలాప జలధర ! శ శ్యామగళా ! శాశ్వత భద్రమూర్తి !
 నీ మహిమలెన్ప మునిగణ మోపునె శ భీమా ! సురమదనంచయూషహర !
 పాపహరిహర ! పాణినాథా ! శ తాపశనిలయా ! తత్త్వవిచారా !
 యాపదార్తిహర ణోజ్జ్వలమహేశ ! శ కృపామయా ! త్రిపురాంతక ! యభవా !
 స్వతంత్రదీపా ! కలహంతరుద్ర ! శ కుతంత్రదూరా ! కుమారజనకా !
 యతీంద్రధాతార్పిత లింగరూప ! శ మతంగసంస్తుత ! మతంగవైరీ !
 మాతంగీశా ! మతిపరిశుద్ధా ! శ సతంగ దురితాంధస్తామవిజయ !
 వీరర్కరహితా ! నందస్వరూప ! శ సతీయాంకసంస్తూయశాశ్వతా !
 మతిం గనుము వే శరణమందు స్థిర శ వెతల మలపెదవు నీభక్తజనుల
 నతి విభవోజ్జ్వల సౌఖ్యములగూర్తు శ వతి యుదారగుణ భూషితరుద్రా !
 నాపురివాకిట-కావలియుండగ శ నోపి నను రక్ష సేయ స్వలయును
 నీపదసేవయు నా కబ్బు సతము శ వీవు నందిదను కార్తి కేయువలె
 నీపట్టికోర్కె నీవు నెల్లింపు శ ప్రాపు నీవ నాతండ్రికి యనంత
 దేపగిది బూట నెడమీక వాకి శ లేపట్టు నిలిచె నా కాపట్టున
 వరము నిమ్మన్న పరమేశ్వరుండు శ తరమందించెను దా నట్లె యుండె
 గిరిబతోగూడ విహరించు నచట శ సురవరు లాశ్చర్యమున తను మొక్క
 శంకరుడు భక్త వశంకరుడు నా శ యంకిలి నెప్పుడు యా గిరిజాహృత్

పంకజహితండు యోగిచక్రోరక శ్ర పంకజహితండు భోగికంకణుడు
 బాణం డంతట పరమహర్షమున శ్ర సాణుడు తన కగు కావలి బంటును
 త్రాణ డెలగు గని శోణపురంబును శ్ర రాణ వెలయ తన పాణిహస్తము
 బలవిజృంభణము గా దనుజ లుబ్ధు శ్ర నిల నక్షేముడై వాలించు నంత
 దలపున దివులును లవమున నందని శ్ర అలయుటల గనక సమ స్తపిద్ధులు
 వలచి తనుక్షేర పెక్కిండ్లు సుఖము శ్ర నలరు తన నిలయముగ గిరిజ వరము
 తనకు దోడుగా నొకసుతను గనియె శ్ర కనకమున మణియు పృథ వింపుకరణి
 ఘనత గలిగించు నను నా లలితపు శ్ర తనయకుఁ జే రిడె నుమాకన్య నా
 బాణుడు నిర్దళితాశమబాణుని శ్ర వాణినాథసన్నతుని సంఘ గీ
 ర్వాణవంద్యుని శ్ర భక్తత్రాణుని శ్ర స్థాణ శకలభూప్రాణు స్వయంభువు
 వీణాంకు విష్ణుసఖుని భూతేషు శ్ర గణనాథపితృ కార్ముక భూధరు
 తాండవధురీణుని శ్ర పాండురాంగు శ్ర దండిగండు సడలించిన గండ్లని
 మెండుదయ భక్తతండముల బోవ శ్ర నుండు కొండరాచూలి పెనిమిటిని
 దేవాధీశుని భావజ వినుతుని శ్ర కేవల సమరాసీకసంస్తత్య
 పావనమూర్తిని భద్రసంధాను శ్ర తీవరమున నొకనాట గర్వమున
 వినుతి నర్పించి నతని సాగిల్లి శ్ర కన నైదునూర్ల జోళ్ళ మొగుచ్చుల
 తనబాహువులను కిరము గీలించి శ్ర వినుము శర్వేశ! నా విన్నపంబు
 జగన్నాథ నీదయచాలున నీ శ్ర జిగి నంది వగల నెఱుగని సుఖముల
 పగతు రదు దండ భాసీల గంటిని శ్ర జగతి నన్నెదురు తొరుండు రాడు
 నాతో బోరగ రా రిట దివిజులు శ్ర చేతగారంట దిక్పాలాదుల
 నీతో సమానుడను నే నట యని శ్ర కే తేరగున దా మార్కొనబాలక
 నాతట్టు తలపరా బలసందడి శ్ర చేతసము పీఠి గొనను నదాన
 భూతపతి వీవు పంచభూతాత్మ శ్ర చైతన్యరూప! శ్ర క్తిసమేతుడ
 వగు నీవు నాకు మిగుల దేవుడవు శ్ర తగుదు వనిలోన నాభుజబలమ్ము
 జగమెరుగగ కంఠూరి నణగించు శ్ర భగవంతుడ నా తేడ! డీకొనుము
 నిను జయించుటయు నాకు యశంబే శ్ర తనయుడనె నెట్టులయిన మేలె యని
 మనము వెలిబుచ్చి మరి యనియె నిట్లు శ్ర ఘనత గొని యుద్ధమున వీరుల పర
 మున హంకారత ఋణి కంకణాదు శ్ర లను క్రేంకారములను గుణధ్వనియ
 వినకౌర్యము పెనుగొన దోర్బలంబు శ్ర నను చండకాండముల నృపమండలి
 కిని భీతి దోప తూలశస్త్రాదు శ్ర లను బొందుగొనడి కీలాల నధుల
 నొలికేలి సొం పందగ వీరభ శ్ర టాలి కరి తురగ స్వందనాదులను

కీలవలె జుట్టి కరకరను జడిపి శ్రీ డాలంద జీల్చి తురుము ధరణి మి
 శ్రీమున పంకిలముగా నెఱపనైన శ్రీ కృమము గనకున్న కరము లవేలను ?
 విమల యశము కాకరములుగా నవి శ్రీ సమమతిని శోకకరములె యరసిన
 నన శంకరుండు కనలి యో మూఢ శ్రీ తనయ ! నీకోర్కి సంఘటిలు నింత
 చనట నీకేల ? నేనేల ? నీతో శ్రీ వనికి ! సిద్ధమగుటెల ? శీఘ్రమున
 నను నిన్ను గెలుచు నాయంతవాని శ్రీ కిని నీకు రణము గూడు సిద్ధముగ
 విను మిక నీ కేతన మెప్పుడు భూ శ్రీ మిని నిష్కారణముగ దొర్ల నగునో
 కను మక్కాలము కాదియుండుమా ! శ్రీ యన తనదగు మణికిరీట మా హరు
 చరణముల సోక మొక్కి కొలువు గని శ్రీ వరుస నెదురు చూచుచు నుండె దాని
 పరనాథా ! యా బాణుతనయ యువ శ్రీ సరళతర సుగుణ గౌరిసమార్చన
 మలివెలయు పరీతిలకము యావన శ్రీ వతి శీలసమేతయు నై భవాని
 కరుణ వరుడు సుందరుడు తనకు గా శ్రీ కరము వినుతించె సంభాదేవిని
 గిరిజ సంతోష మందె బూజింప శ్రీ వరమొసగ నెట్లు ? యది వినిపింతును
 బాల ! నీవు నను ధ్యానమున నిల్చి శ్రీ యెలి శయనింపు మేలు స్వప్నమున
 యే లలితమూర్తి పురుషరత్నంబు శ్రీ లీల నిను రతిని దేల్చు నాతండ
 వరుడు నీ కగును పరితోష మెప్పు శ్రీ తరుణి ! నీకోర్కి సఫలత నందెడు
 నావిని యట్టుల వ్రేతము గొనియుండె శ్రీ పావనమతిచే గౌరి నుతిండుచు
 ఆ పనజాక్షికి నై శాఖశుద్ధ శ్రీ మావరణ మందు ద్వాదశి యందున
 కేవల నిద్రను తా గూరి యుండె శ్రీ దేవి బల్కినటు దివ్యతేజమున
 భావజాని వన్నె నూతనం బంది శ్రీ యీవిధిని పురుషు నందు బింబించె
 నో యను వానిని సుందర కపోలు శ్రీ సోయగము మిన్న యంగవిలాసము
 కాయజాని కేళి తనను లాలించి శ్రీ నాయకుంగు కనకంపు బొమ్మచే
 నీ యధర మాననిమ్ము ముద్దిమ్ము శ్రీ నాయెడ నీయెడ నైక్య ! మొనర్తమె
 తనువు మనము లోక తీరున రతికే శ్రీ భిని మురిపెంబును పాలు గొండ మో
 వనిత ! యనుచు చెక్కిళ్ళ చుంబించి శ్రీ తనదు కీన కుచ కలశము లుబ్బగ
 కమలతదన ! నను కలయుము కరుణను శ్రీ విమలబ్జులాంగ ! నను విభుత గౌనుము
 కమనీయ దృష్టి మనోరమవు నీ శ్రీ కమనీయ వాక్సుమముల బూజింపు
 మృగరాజమధ్య ! కౌగిలిని దార్చు శ్రీ జగి నందనిమ్ము నీ చెలిమి నన్ను
 సగవుల మిత్రా వగుదువ నాయకి ! శ్రీ తగు వందుము నీ నాయకునిగ నను
 నవ తా నలరున సాప్రాణేశ ! శ్రీ నిను గౌరి చెలిని నా విభుడ వనుచు
 మనుమును గొండెని తను బొట్టి నీకు శ్రీ ననుకూల మంద భాగమును తొంద

మని సౌఖ్యమిచ్చి తా నది గొన్నటు శ గనెను స్వప్నంబు కళ మించి నట్లు
వనిత మేల్కొనియు మేల్కొనని యట్లే శ తన యొడలు చూచుకొని సవరించుచు
ఘను డెటు దాగెనో ! దాగ పని యేమి శ తన యింతిని నాకెడ నుండ నేల !
వనిత ! కలయు మన కలిసితివి గాద ! శ కిమక కేందు సమయము లేదు తలగు
టను చిత్రమనుచు కనుల కగపడిన శ యుచువునే నవ్వుగొనుచు నాతనికె
తన యొయ్యారము చూపగా నిలిచి శ విను నా మానధనము దొంగిలితివి
కనుగొంటి జిక్కితివి నే ప్రేమచు శ నిను బంధితును నేను దనుజేశు
తనయను నీరాణిని యాజ్ఞచాలు శ నను మెలగవలెను నాయకుడవుగా
నను నాయకి యని పిలిచితివి గాద ! శ నిను జూచుభాగ్య మా యుమాశంక
రుల యనుగ్రహమే యనుచు మురియుచును శ నలరు నిండ నా నాతి దిక్కులను
కలయ జూచి కనులను నీరు నింపి శ జలజనేత్రులింల నను జరిహసీరప
కలికేని వలపున నింది మరుగు గని శ యలత నే నందగూర్చి తడేలను ?
అంబ ! నీతరమునను మే లందితి శ సంబుజాక్ష డావిశాలవక్షుడు
కంబుకంధరుడు కల్యాణమూర్తి శ శంబరాంతకుని కీర్త లో గొనియె
కనుమా ! దయ నామీద శివుసతి ! శ నిను బ్రస్తుతింతు కార్యము నింపుము
వినుతి జేతు నని యా సర్వమంగ శ శను నెదురు గాంచినటుల కొంతనే
పున మాన మంది జనులు దిరుగాడ శ గని కలయే నని నిశ్చయ మందుచు
జయ జయ పార్వతి ! శంకరురాణీ ! శ జయ జయ పద్మావయవదిన ! ముదము
నయము గనజూడు నమ్మితిని జనని ! శ భయాపహరిని యో ! పరమేశ్వరి !

దండుకము

శ్రీ మహాదేవి ! శ్రీకైలరాట్పుత్రి ! శ్రీకంఠయధిరా ! శ్రీగారి రక్షింపు రీలాస్య
(రూపాంగివై శోభనాంగంబులం దీప్తివర్ణింప దేవాంగము లస్యత న్నెందుతామిగదే
నాకు ప్రాంతంబు చిత్రంబు చాంచల్య జ్ఞానత్వ మేకత్వ భర్తృత్వ సర్వత్వ వానియై
జాబాలి మోక్షోద్రంధ్రంబులు తెల్ల పుష్పంబులై కాపంగనిహ్వాజలంబు ల్విహ్వాత్పక్ష్మ
వీకంబు అందుండగ నిల్చి యా సంస్కృతి కృత్వి సమృద్ధి నందం సహధ్యక్ష
మండ ప్రసూయత్నంబు లట్లే దగంబొల్తు కో యంబ ! ముక్తాంబ ! ధీరా ! యశశంబు
గ వీక్షిమాహాత్మ్యంబు నెన్నంగ వా రందమింపగ నాగాక నేనోప నానైవ బ్రహ్మాది
ముహూర్తములందు దేవతాసంఘ యమోదులుం చార గాదిత్య విద్యాధికాదిత్యులం
బ్రాహ్మణుల బాల రేమంత యందున్విన్నమమ్ము లందోపమానంబులంబు నున్నారంబు
లుంగూర్తు రద్దాక్ష నేధన్యులై రంధ్రు కన్నియై వేదవిద్యా నాజవృషాభ్యు రంధ్రులై

మిట్లంది యో కంబుకంఠి! సుఖ శ్రీనినందంగ నాకాంక్షచే నాకరంబు ల్మోగుడన్దంద
జోడింతు కళ్యాణి! సర్వేశ్వరీ! కాళి! కాత్యాయనీ! యంబ దుర్గా! మహాభీమ!
చాముండ! వాగ్దేవి యింద్రాణి శ్రీవైష్ణవీ యాదినామంబు లొప్పంగమం త్రంబ
వై సిద్ధిసూక్ష్మంగ బాల్మోంటిపాలింపు మంచున్నుతిస్సల్పు చుండున్నిదే గమ్ము యో
కోమట! సాష్టాంగ ముత్తేతుగా వెయ్యి యోదేవి! నీక్రితి చేసన్నునందింప చేసాచి
తిన్నీవు చేసాచి భద్రంబు గానాదు శీర్షంబు నంజేప్పిదీవింపు మాతాభవత్రేస చేనా
ముదం బాసురేంద్రుండు గానండు బ్రహ్మాదులంతే గదా వట్టి డంబాలనిన్దొల్చి
మెప్పింపవోనా! నినాదంబు హాస్యాస్పదంబే గదా తల్లి యన్నింటిపూర్ణంబు
సౌఖ్యంబులంతుప్పి మోగంబు నీకుండు నీవిత్తుయూచింపసాగిల్ల మోదంబు నన్నొందు
యోగీశ్వ రీకాని! శ్రీశంకరీ! మాయ సర్వేశ్వరీ! లక్ష్మీ! యారాధ్య! నిరాలంబ
ధీరాత్మ! యో దివ్యబోధాత్మ దేహాత్మ నీసార్థనంబు సదామాన కుండుంజగ
ద్దీప్త మాతేజమత్యంతసీయమ్ము నీయాప్త వర్గమ్ము నాభక్త తండమ్ము లందంగ
ముల్గించు కామ్యంబులక బెక్కు నిండింతువో శూలిరాణి! పృథ్విశ్లోణి
యోనీలవేణీ సువాణీ! నిసల్గాల్పు వారెల్ల తమ్మిష్ట మా సద్వరంబుల దగంబొందు
చున్నారు నారీ యుమావారి కారుణ్య సంధాత వై పారి జాతంబు నానొప్పి
బ్రోవంగ నై య్యుండు వోయట్లు దర్శింప వేంచేయు దామోద దాయీ! యో
చండికాభద్ర యార్యారమాయాది శక్తిపరాశక్తి త్రైక కులున్నీవె యైయుండు
దావెండి త్రైగుణ్యరూపంబు లందుం దగంబొంది స్వర్గాది త్రైభేదమూర్తిత్వ
మున్నుంది వే పారుష స్త్రీత్వ మూర్తిత్వముల్నీవె యైదోతువీశ్వర లోకంబులన్నావ
నీసౌఖ్యసంధాయి నీ యింకనాపంచ శక్తులైమంబెన్ని కల్లాగ నీయా కృతింజెందు
నందున్నిజంబాసు యో యీశ్వరీ! యా ర్తరక్షకరీ! సుందరాకారి! వై య్యోన్న
వచ్చాసనంబులకుడందోయు దుష్టాత్ములంజేర గావుండరీ కాక్షుడుం దోడుగా
భీకరాకారివై నీవు వారి న్వడింజేరి దేశంబులన్నావ గానుండు

వామాత! నీపంపున హృత గానింపుగాదోచు నంచున్మోగిస్సన్ను

తింజేయుచున్నాను యో యిందుబింబాసనా! యాశ్రితాభింప్రసాపించు

భారంబు నీదేవ నావొప్పనా భాగధేయో రమాధీశు సత్సోదరీ! మోదకారీ!

పురారీ! సతీ! యోసతీ! రత్న మాయత్న ముల్లూర్పు నీయత్న మేసాపు నానంచు

ధ్యానింతు నో పాపసంహరిణీ! దుఃఖసంహరిణీ! కాపసంశోషిణీ మృత్యు

సంశోషిణీ! శోభనాకారిణీ! యో జగత్కారిణీ! కాంతసంపేషిణీ! యాత్మసం

శోషిణీ! భీరిన్మూర్తిని! పావనీ! సత్యస్లాపిని! లింగైలబాలా! కృపాల!

స్థూరా! నియచ్చారసంస్తూత! నాకేవిపత్రేన రాసీకునూచట్టు

లం గూరరోగాదులం భూతసంఘాదులఁ చోరదుర్మాధులుఁ బొరగా
 శాకినీ ధాకినీ బ్రహ్మరక్షస్సుల్లేగవఁ దయ్యముల్లోఁ మాయావిశాచగ్ర
 హాదుల వడిందూల నాయండ నీవుండగానుండు మంబా ! ప్రచండాంశు
 లేజంబవేడి ప్తి నిండింపదండంబు నాకొండు ఛిద్రంబు రాకుండ జండించు నాదండ
 యాదండియు న్దేరిచూడండు యెల్లైన నానంద మున్నన్ను జేరుంగదాతల్లి నా
 తల్లి ! యోశక్తృపావల్లి ! శ్రీకల్పవలీ ! దయాభీమతల్లి ! యదేవారిబల్లఁ య
 ఘంబుల పటాపంచలై జల్ల పోలైవడిందార్లు గాచల్ల నౌచూడుకు లన్నీవు
 రక్షింప గాకల్కలన్నింటి దోషంగ నే జాలి యుండుం గదా యదీ
 వానీ ! సురేంద్రాదు లర్పించునీపాద ముల్దాసిసేవించి నాదోసినిశ్రీష్టి యా
 నందమునాగి గాబొందనున్నట్టి నీభక్తికామ్యార్థ ములైంద గాజేయ నందింతు
 నోశాశ్వతైశ్వర్యసంధాయినీ వౌదుగాయమృత ! కోపమ్ముమాయించి కా
 మంబు బారింది కోధంబు దూలించి లోభంబు ఛిదించి మోహమ్ము దొర్లించి
 గర్వమ్ముజారింది మాత్సర్య ముండ్రించి నీసేవ రూపంబ నాయందు నిండించి
 స్థానంబునాముక్తి నందించి మేలున్దగంగూర్పు మోదీనసంరక్షణీదాస పక్షావలంబీ
 శివాలంబవౌశాంధవీ ! భైరవీ ! దుర్గ ! దేవీ ! యహోమాత ! యోవిశ్వనేతా !
 యహోపావభీతా ! యహోమోక్షదాతా ! యహోదోషధూతా ! నమస్తే
 నమస్తే నమస్తే నమః !

యని నుతించుచుండెడు తరుణమ్మున శ్రీనిను డుదయాద్రీని బొడమగా నుండె
 ఘనత మాసె తిమిరములు నా వెలది శ్రీ కని ముందుశుభము పొందంద నుంట
 తనచింత దొలగు వనుబోల్చునట్టి శ్రీ యొనరున నవ్వుచు వచ్చె కుంభాండు
 తనయ చాతుర్యసద్గుణాలయము శ్రీ వినయపరివేష వేషభాషిణియు
 కనవచ్చె నుమాశతిని బ్రీతిగొని శ్రీ వనిత సరస్వతి నాదగు విద్యను
 నయమెఱుంగునది యామెదరిజేరి శ్రీ చయ్యన యా చిత్రరేఖ యిట్లనె
 జయము రాట్టుతా ! చెలియలా ! యుమా శ్రీ నయము దీపింప స్వప్నము గంటివె!
 భయమేల ! జగజ్జనని వరమదే శ్రీ భయమందదు గాంధర్వవిధి హితము
 న్యాయంబేగద ! నీ కది సెలెను శ్రీ నోయబ్బాక్షి ! యని రేఖ గాంచి
 యడిగిన నుడువులు తడబడ కన్నుల శ్రీ బడిగొను ధారల పులకలు మేనువ
 బొడమ రతీలక్షణముల నొడలెల్ల శ్రీ నుడిగొన్నటు తనచెక్కుల నొక్కులు
 జడ చిక్కువడుట నఖ రదన, స్పర్శ శ్రీ లడర చాశ్మిందు లక్షణముల కడు
 బడలియున్న యా వడుపుల నిటులనె శ్రీ వడి గంటి నప్ప ! మరుని శరావల
 జ్వాల నను ముట్టె నోలి చిహ్నాలిన శ్రీ లీల నావలపు గొని యే లీలనా

నా మనోహరుడు నిపుడె వేంచేసె శ కామిని సంతాపము నాకు గూర్చి
కోమలాంగు డెటుకూరిమి గూరెనో ! శ ఏమియు దోచదు ఏమి బల్కుదునో !
ఏమి బల్కితిని ! లజ్జగొనె నతడు శ కాము బారి నను పొందున వగవును
దారిచె దవ్వున నారిమోహమున శ బారుగంటి నా కూటట యెట్లో !
నారీతిలకమ ! నా యమ్మ ! నీవు శ దారుచు జయమును వాక్కుచ్చితివో
ధీరత నిలుపుము నాప్రాణశఙ్ఖ ! శ సారతరమైన తెలివి నీపాల !
నూరుపులబుచ్చనై న నొక్కింత శ నోరువ బాలను పరవశము దారె
మనము సంతప్త మాన మిందునను శ యొన రందితి నను కనుల గంటివో
వినువారి హేళనకు గురుయైతిని శ వినుమింక నన్ను మనమున గర్భము
లోన గను మమ్మ ! దాచకచెప్పదు శ నీ సర్మిలియే నాకిక శరణము
చానరొ ! యెరుంగు మన మంత్రితనయ శ ఓ నలినేక్షణ ! దాచవల దమ్మ !
ఏను నీప్రాణమనిచెప్పియున్న శ దాని శరిగూర్తు నంబ ! తోడంది
వగవు నేగూర్తు జెగడు వగ పడుగ శ మృగనేత్రి ! దాచితేని నీయున్న
దిగులు నేన్లు బాపుదును జెలీ ! శ దగ జెప్పకున్న వంత లెటు దలగు !
నావిని యువ యనె నాచిత్రరేఖ శ పావనమతి యని తా నెరుగుగాన
యో వరాననా ! దాచవు మాతవు శ గావ నీవు వినుమీ వేకువనుక
కలగంటి నమ్మ ! అంబవరంబున శ నలరు నించె నా కలవలపు బెంచె
నీలవర్ణుండు మణికుండలుండు శ డాలు జెన్నొందు పీతాంబరుండు
యేలదగినట్టి దీర్ఘ బాహుండు శ మేలిరత్న కన కాంగద కిరీటు
డును కటక హార నూపురధరుండు శ వనబాక్షుడు నురు వడ్డుడు మోముక
గన పూర్ణచంద్ర ! నెనయు చిరునగవు శ ననునాతని కళలనె గుల్కు నతివ !
కంబుకంధరుడు కరుణానిలయుడు శ డంబు చా ల్వలయు డంబంబు వెలయు
డంబము గొనండు నుడువుల జెలిసితి శ రంభకైన నల కూబరు మించిన
సుందరయావుడు నామది దొంగిలి శ మందయాన ! రమ్మంచు కౌగిటను
పందంది గడపి యధర సుధారస శ మంది తా నొసగి మెత్తని పల్కుల
చిత్తంబును గరగించి లాలించి శ పా త్తందించెను స్మరుని కేళినిక
సాత్తు తనకు నే నని నిచ్చ బలికె శ గొత్తు చెప్పకన బి త్తరి ననకను
బి త్తరమ్మ వమ్మ జెంద దగ్గతి శ గుత్తగా గూర్చి యెత్తుకొనె దాగ
జేరెన్లు ! యో కొమ్మ ! స్థలమేదో ! శ నారీమణి ! యా మీరువు రేయి !
సారమైన భూతనివంశ మేదో ! శ యేరికి వుత్తుడో ! తలిదండ్రుల నా
మము జెన్విత్తు యే చివరం బెరుగన్లు శ మమ్మకరుని కేళిచాలున మగ్గుత

మము గన్నమోద మతిని పొరబోక శ్రమముచే గాగను ఇతరము లడగము
 అతివా! యేగతి ముందు నను జెంద శ్రమతిబలప్రాధి విధిచాలు గలనో!
 సతతానుభవము దైవయోగంబు శ్రమతి తగమనిం కొకని వరింపను
 వనిలోని మోహవార్ధి బాంక నన శ్రమతి నెడతేగని భార లుమ్మడిగ
 వనిత చింత దోషంగ మానమున శ్రమ నవశమందు గతి గాన్పించిన
 చినబోకమ్మా! నీమోహజులభి శ్రమ తీరమరయు నా పురుషుడె గద!
 మించుబోడి యవ్వారి దెచ్చిత్తు శ్రమదు మిదికెందు పంచితు బైన
 మంచినద్య నాయం దొప్పను గవి శ్రమిచు చాన నీకెల్ల భువనములు
 పురుషుల నెల్లను పటమున లిఖింతు శ్రమశిరో! వారి గురుతివు ముడు
 సురచారణ కింపురుషుల సాధ్య సుర శ్రమశిరోగ యక్షుడు లా
 దిగ నరలోకపు వారల నృపతుల శ్రమము ర్తిత్యత గన్నట్టి మగల
 జిగి గాంచి చూపు నే గొనివత్తును శ్రమ జెందవలను నగ లేమిత్తునో!
 మగని నడిగి యిత్తువులే యని బు శ్రమినియును చా విద్యాప్రతిష్ఠ
 గనబరపనలై వ్రాసి పటంబును శ్రమనమున కింపగు నట్లు తళతళల
 కళ కళల వెలయు వజ్ర ముదింది శ్రమశువు లో నెంచి వన్నెలను జేర్చి
 అలి నీలాంక కళల దోషంగ శ్రమి భలి భలి యని తను జాలమెచ్చు నట్లు
 కేల తూలికను చాల్చి పూర్తిగని శ్రమలున వారిని కులగోత్రము
 ముల మేల్పడవుల పోలిక లన్నియు శ్రమ చేత వాడముల తెగకులును
 నోపిక గొని వ్రాసియును వేగమున శ్రమచగ వచ్చెను బాంబు పుత్రి!
 యో పద్యగంధి! యాపటము గనుము! శ్రమోపిక నేకత ప్రాప్తన లిఖించి
 తిని దృష్టి నిడుము నీమెచ్చువాని శ్రమి విస జెప్పిన చాల్చిని తెత్తును
 చాన మేల మిది గాదు కొమ్మ యన శ్రమ నీలవేణి యువపటములను
 చే నంది జూడ నా చిత్రరేఖ శ్రమనందము తెలువార జెప్పె నిలు
 వజిత వీరు సంగీత కోవిదులు శ్రమ కిన్నర కింపురుష గంధర్వు
 లను వీర యోవనేచ్చ న్వేచ్చగను శ్రమములు సిద్ధపాధ్యులు నా చారణ
 లను వభశ్చకులు ఘన విభవముల శ్రమమొందు సురాసురుల ముత్తులు
 ననువారు యక్షరాక్షసు అతివా! శ్రమ ముటు కళ గను కామరూపకులు
 అపహాసవినుత సుందరభుజుల శ్రమి వరుస క్రింది మీది లోకముల
 జనుల దిక్పాలవరుల మూర్తులను శ్రమి వనితను జూచి కాదని గ్రహించి
 నరనాథ! ధరణిలోన నలయట్టి శ్రమభుక్తుల నకుల ప్రతి స్తమయర
 తర పరమందిన జన బహుభివుల శ్రమశివ వయసు పంక్తి గొని తెచ్చి

విను ముజ్జలాంగి ! కర్ణాటాంధ్రము శ్రీ లను యవంతికా భోజ కరూశము
 లును మాగధ నేపాళ కుకురమ్ములును శ్రీ వరాట కురు కేకయ సౌరా
 వ్రముల సింధు పాంచాలాంగ బర్హ శ్రీ రములు కాంభోట ప్రాజ్ఞోతిష భో
 జములు కాశి కేరళమును, కాశ్మీ శ్రీ రములు, పాండ్య శబరములు, కుంతలము
 లాదిగ నరవతు లందరు గలరిట శ్రీ నీదు మనమునకు గుర్తింపు వచ్చు
 నో దనుజనాధ తనయ ! యుపాసతి ! శ్రీ యీ దండి వీరవరుల నామములు
 విను జగాసంధ, సైంధవ, చైద్యులు శ్రీ గనుము పాండవుల ధర్మజు డాదిగ
 గను మిట దుర్యోధనుడు, తమ్ములును శ్రీ వనజ వదన రాధేయుడు, సుశర్మ
 లును భగదత్తుడు విందాను విందు శ్రీ లును సాశ్వ, పాండ్య, దంతవక్త్రులును
 గను మిక యాదవ వరుల శూరులను శ్రీ ఘనుడు సాత్యకియు బలరాముండును
 శరసుడు సాత్యకి సాంబ కృతవర్మ శ్రీ లరయుమా శౌరి నాబరగు గృష్ణు
 నరయుమా ! యితడు నీరదవర్ణుడు శ్రీ శరసిజనేత్రుడు కనకాంబరుండు
 తరుణి నీ చెప్పినట్టి చిహ్నములు శ్రీ పరగు నితండే గోపికామనో
 హరుడు నయ్యు డెక్కులగు విధుల శ్రీ వర మందించెను వారి సుఖరతుల
 పరమ యోగులకు భద్రపదం బిడు శ్రీ శ్రురణమాత్రమున దురితహరంబగు
 నితని సుతు గనుము మరు డీశ్వరుచే శ్రీ రతి నుతిని వరము వడసె రుక్మిణీ
 సుతు డనగ బుట్టినట్టి సుందరుడు శ్రీ ధృతిని సడలించు జితేంద్రియులనే
 గాక వనజాసనాదుల సయితము శ్రీ లోక వినుతు హరునైన జయించును
 చీకు నించు తన చివురుటంపముల శ్రీ యో కలికీ ! చూచుటను మెచ్చితివో !
 వనితా ! యితడగు ప్రద్యుమ్నసుతుడు శ్రీ తనతండిని సరిమించు రూపమున
 పినవాడు యశావనపు మొలక నవ్వు శ్రీ గను వదనమింక మీసము లటులే
 యన నతని జూచినంత తనువునను శ్రీ మునుకొనె పులకలు కుచముడి సడలెను
 కల కలత వడుపు మోహనపుగాలి శ్రీ కిని తూలినట్లు కనుల నటు దృష్టి
 నిలిపి కడకొలుకులను ధాక లడచు శ్రీ చెలి ! యని మానత వేల్చెట్టి నిలిపి
 లలన ప్రమదంబునను భ్రమను బూని శ్రీ విలసితాననము చెలిమి గని వంచి
 యక్క ! యితడే చక్కవ కొగిట శ్రీ జిక్కించుక నాచెక్కిలి నొక్కెడు
 ప్రక్క కేగ దా నిక్కిన గడుఱి శ్రీ పొక్కిలి బుడికిన పక్కాదొంగయు
 ప్రక్క బాయనని చుట్ట మీవె యని శ్రీ నొక్కి మాటాడి గుక్కిఘట గూర్చి
 ముక్కువను గొనుచు చిక్కక బారెను శ్రీ చిక్కడే ! జేవి ! చక్కని వరమున
 నీకు ముక్కిచ్చను నాచిత్రావహు శ్రీ డే కులదీపకు డెల్ల వివేరింపు
 నాకు సంబంధ మే కరణి చారు శ్రీ నీకెటు సాధ్యులగు లోకేష్ఠ !

అన నింత ! విను మితడు యదువంశ శ్రీ మున శ్రీదేవుండైన విష్ణుండు
 దనుజ విధ్వంసిగా గృష్ణుండన శ్రీ జనియించినట్టి ఘనుని మనుమండు
 సుగుణ సాహసాదార్య బలుండగు శ్రీ జగిని శౌర్యమున యరివరుల మీరు
 తగిన వరుడే నిను గొన నిత డర్హుడు శ్రీ తగు నిత డనిరుద్ధుడు నాయశమున
 వగ దక్కుమింక నే నేగివత్తు శ్రీ నగ వొప్ప గూర్తు జగదీశ్వరినికా
 మగని యుతమ్ముగ దగ బూజింపుచు శ్రీ మగువ ! నారాక నిగ నిగ లందుము
 నను శుభమందును సమయం బిదె యని శ్రీ మనమున మంగళగారి మతి నంచి
 వనజాక్షు డుండు ద్వారకాపురికి శ్రీ వనిత యోగవిద్యను గగనమార్గ
 మున గమింప గని యాపురిని దరిసి శ్రీ తన భాగ్య కలిమి నొక సలిలాశయ
 మునను నీరమును గోల దలంచిన శ్రీ గననయె నచ్చట సురమాని వరుని
 ఘనుని త్రిమూర్తుల దర్శించ నేగు శ్రీ చును వనజనాభు వీణారవమున
 తన గానకళానిపుణత లాశలు శ్రీ విని ప్రజ్వరిల్ల శ్రీవణామృతవిధి
 వనశ్రేణి ! దేవకీతనయా ! హరి ! శ్రీ వనజాశన జనకా ! హరవినుతా !
 మునివర మానసవిహార ! మోక్షద ! శ్రీ నిను నా చిత్రములోన జపింతును
 నను నింక భవములను బొందనీకు శ్రీ తనువు మనము జీవంబు గల కర్మ
 లను నీపరంబుననె విరాగముకా శ్రీ నిను భజింతు నిలు గాన ఫణితి నే
 శ్రీపతి ! శరణ మో పరమాత్మా ! శ్రీ గోపకాంతవల్లభ సాత్వికాత్మ !
 యో పాపహరణ ! మాధవ ! యదువర ! శ్రీ నీ పదాబ్జసేవయె నా మనుగడ
 యంచు వినుతించు నాముని చెంతకు శ్రీ మించు కుతుకముకా జేరి చరణము
 న్నొందితమతి నెఱిగియు పాణుల జో శ్రీ డించి నిలిచినను నారదుం డడిగ
 వనితా ! యిందుల కేల నీ రాక శ్రీ వినుపింపు మేమి గోరి నాచెంత
 కును జొచ్చితి వన యెల్ల సంగతుల శ్రీ మును దుర్గవరము మొదలుగా జెప్పి
 తనకు భయమెందునను జెందకుండ శ్రీ గనవలయు దయను నిడి మీచిత్రము
 నను శుభమానని తలంతురేనియు శ్రీ వనిత యుపాసతి నందింపు డదియు
 ననుచు వనిత దను కృపదోష నడుగ శ్రీ ముని యోగదృష్టి సంతయును దెలిసి
 వనజభవు యోగ మట్టిశ్వరేచ్ఛ శ్రీ యని మనములోన ముదము తా నంది
 వనితా ! హరి హర యుద్ధ మిందునను శ్రీ దనుజనాథుడగు బాణుని మదంబు
 ననువు దొలగుటయు నా భోజనంబు శ్రీ ననుకూలమంద నచట జెలగుదును
 విను భయ మందదు యిదే విద్య గొనుము శ్రీ గనవు భీతి వనజాక్షిని పట్టున
 గనెదవు సిద్ధిని నీ వేగిన మరి శ్రీ వినశేతు కృష్ణునకు నీవార్తను
 గననగు వివాదట గాగల వన్నియు శ్రీ మనము నీమ ధలవున మనుట లెప్పు

యనిరుద్ధు జేర్చు శోణపురంబును శ నిను శుభము జెందు గోరు ముపదేశ
 మనుచు తాపసియు నా విద్యనిచ్చి శ ముని యధేచ్ఛ గనె హరిహరుల నుతుల
 వసితయు పరాత్పరుల భజించుచును శ గన సమయమైన నిశి జేరువరకు
 నట నిరీక్షించి యట తరుణమంది శ ఁటులెరవు యోగవటిమ ప్రచ్ఛన్న
 మట గుడురునట్టి బటువు వేషమున శ కటకమును జొచ్చె కుటిల రహితమతి
 యెటులజూచినను మణిప్రభలను ను శ త్కట కాంతిహేమకలశముల నొప్పు
 దిటమైన భవనముల గోటు నిక్కు శ చటులమతి గనని భజనకూటముల
 వటత్రేణాయి యవతారలీల శ నట నానుమోదభరిత జనమ్ముల
 నటనట గాయక బృందసంఘటన శ ఘటనాఘటు సల్లలితాకారుని
 చిటిపాటితాళపు రవములనాది శ తటములెల్ల హరిస్తుతుల హరిధ్వనుల
 బొలమరింపు దగ వినుచు మెచ్చుచును శ పటిమ వడి వెలయ ననిరుద్ధు గృహము
 చిటికెలో జొచ్చి యట నిద్ర గూరి శ నిటలమున చెమటగ్రమ్ము నూర్చులను
 కనకమణిమయపు చెలువారు మంచ శ మున విమలమయిన పుష్పమృదుత్వము
 గల భవశపాన్సనను శయనించిన శ యలరు నింపు చిరునగవు చా లొసగ
 విలసిత ముఖురచి వెలయ గూర్కొందు శ నల ననిరుద్ధుని మాయయే మచ్చు
 గను గుప్పి యెత్తుకొనుచు చక్కనను శ దన పురముజేరి తనరాక నెదురు
 గనుచున్న బాణ సుతయు యుహారమణి శ మన ముబ్బుదోప సుందర తల్పము
 నను జేర్చి దనుజనాధుపుత్రి విన శ ననె నో యతివా ! మేరు నగధీరు
 సుకుమారు మారు కుమారు శూరుని శ ప్రకటితసుందరు ననిరుద్ధు జూడు
 వికటమతిగాని యకలంకు డబల శ సకలురు పచారుమూర్తిగ నుతించు
 వనధిగధీరుడు వనదచ్చాయను శ మన మధిరామత తనువునే బోలు
 దను కినుకగొన్న వనిత పురాంతకు శ ననయు శౌర్య మీతని యందొప్పు
 నను నేలుకొనుము వీనిచేతనే శ వనిత ! పాలింపు గనుము నీ వలపు
 కొలది కొలువు గైకొనుము మిలు సేరగ శ సెలవిమ్ము నాకు తొలగు లజ్జ యిక
 యన కుంభాండుని సుతకు ముక్తి శ ఘన యోగనిపుణ వగుదు నో యమ్మ !
 నిను నే రసాంజనముగ నా ప్రాణ శ ధనుని యంకమన బొరలగ గెలికి
 శను చింత దొలగ నానంద మబ్బె శ వనధినయ మోహజలధి తరించిత
 నిను నెల్లు ముక్తివలెనో నీ దయ శ వనమున నతి సేతు వందికను వలె
 ననుచు జనుచుముల నామ నొప్పించి శ యనిపె నింటికిని తా ననిరుద్ధుని
 గని నిద్ర మేలుకొనగార నేన శ గొని యురదె నెరడు కన్నలను విచ్చి
 గుణి గుణింపిన నానొప్పు శ వనన దనుజ్యోయతగు బాణు

తనయను సతివలె తను నేవించుచు శ్రమనుపటి పరిచయమును నిచ్చినట్లు
మనమును కొంకును గొనక నానంద శ్రమన సర్వంబును వినజెప్పి యదను
గని భోగమందె నవలి సౌఖ్యముల శ్రమము జనపాల ! యావిధిని గృష్ణ
మనుమడు నా యువ శ్రేలు నటు దివము శ్రమను జరుగు తెరుక గనరాని పగిది
చెలులు తన గుట్టు వెలికి రానీని శ్రమ కలయికల కాలముల తగిన నేవ
తలపు కొలదికిని మీర నరుద్ధు శ్రమని మహిమ నలరార నొప్పిదము
తిలకించుట తమ తొలిభాగ్యమనుచు శ్రమ జలదశ్యాముడు సుందరమూర్తియు
జలజాక్షగృష్ణ మనుమడు నా విని శ్రమ తలపుభక్తి నా దురితముల మలపు
టను ముదము గొనుచు వెలికి నణుమాత్ర శ్రమను బలుకబోరు లలన చూలందె
మనములు గుస గుసలను వెలిబుచ్చిరి శ్రమన మిక చాచగ ప్రభుని కినుకకును
పాలంది భీతి గనెదమది దప్ప శ్రమి లలితాకారుని చర్యలన్ని
యాలసింపకను బలిపుత్రునకును శ్రమాలాయమంద వినిపింపవలయు
ననుచు చెలులట్లు జంకుచు బాణుని శ్రమి మొక్కి విషయభాగిని నమ్మిలై
దనుజేశ ! మమ్ము తప్ప గొనకుమా ! శ్రమి మ ! మావేగు పొరచా టందక
వడి సంతిపురమునను పోతుటిగ శ్రమి బాంసీక ఖడ్గ మేమరక
జడు పెదురు గనగ దుడుకు నీవలని శ్రమి కడమనమునందు జడిగొన్న యట్లు
పుడమి ! నీదు నుడులచా లందు శ్రమి బడవి పాలై నిగుడు శిశికళలయె
పుడమి మానోట నీవు చెవిపోకు శ్రమి కడక యేతెరగుగా నుండునొక్క !
యని వెలి బరగించక మాటమరుగు శ్రమి గూర్చద గనుచు వచింతుము
వినుడు చూలాలు నయె విచిత్రముగ శ్రమి మనము రిచ్చ మము గూర్చ వచ్చితిమి
నిను శరణ మందితిమి భీతి గొనము శ్రమి కనకాంగి తెరగు చిత్రితర మదియ
యనుచు నిదంతయు నీతనయె యువయె శ్రమి పదతాడిత కాలవ్యాళమును
ననుకరణి రోజుచును దనుజేందు శ్రమి దనలువలె కోపశిఖల తను పుష్ప
లతను దండివలె భీకరత గాల్గ శ్రమి భయదుడగుచు కరమున ఖడ్గము
శిరము తీక్షణము నగు బాని గొనుచు శ్రమి గతిని రాక్షసావేళి ముట్టిపడ
వనధిగభీరము ననిలువేగంబు శ్రమి జగి ధనదువిఘాత దీపింది
తనమనము రోయ విన్నంత కాద్ర శ్రమి మన రుద్రుడగుచు నార్యాటించిన
దనుజు లతివీర్యులగువారు దన్ను శ్రమి మునుకొని సాయుధముల విసర శ్రేక
విట వెంటనడవ పుడమి దడ గొనగ శ్రమి కడక గొనుచు పడదువ్వమనుచు
పెడద తనబిడ్డ నుజ్జిమన దృష్టిని శ్రమి వడకు గూర్చి కన జడమతి ! యెవడు
వనుచుభునువి వననిదమవర్ణుని శ్రమి గన చతుర్భామ దనకుగువానిని

కనుల వికసించు కమలకళ మించ ॥ తను నింద్రానీల మణులచాయలను
 కనకాంబర పరిధానుండు నగుచు ॥ దన వదనరుచియు శశి సవహాసించు
 తను గుడు గంచుచు కనకాంగదముల ॥ జనవినుత హారకంకణాంగుళీ
 యముల మణికిరీటమున జెన్నొందు ॥ సమ మతిశయించు వీర్యంపుచాలు
 నమరతేజంబు మూర్తీభవించు ॥ కుమతల నన్నిట భ్రమ నింపు వాని
 గని పటపట మంచని కటము లదర ॥ గను దంతములను గొఱికి యధర మట
 గన నొప్ప సైనికుల వీనిబట్టి ॥ యును దిట్టి కొట్టి యవల వెలి నిలిపి
 తనమట్టు డనుచు నట్టె నార్చినను ॥ తులువ ? యులుకు గనకుంటివ ! పలువిధ
 ముల నీకండలు శల్యశంఖములు ॥ తిలలంత పిండిపిండిగ మడిపెద
 మని గవిసినంత మనోహరాకృతి ॥ ఘనభీషణముగ గ్రాల నుప్పొంగి
 తనమీద శత్రుముల జాడినట్టి ॥ దనుజనాథు సేనలను మృగములను
 గనగనైన హరికిశోరవిక్రమ ॥ మును దనదీప్తి గనపఱచి వారి
 మీద దుముకు గని పిడికిటిపోటుల ॥ నే దనుజవీరులను గోము గుదుర
 గా దివినిగూర్చె రణసంవిహార ॥ మోదితు లుబ్బున దను జూచి మెచ్చ
 కంగారువారి గూర్చనం దొక్క ॥ పొంగారు మదము చాలందు శూరు
 భంగంబు శిరముగా పొడిచి మెయిది ॥ శృంగార శూరతనము వడి జూప
 పరిఘంబు వానివలనైనది గొని ॥ చిర చిరల దిరుగు మందరము వలెను
 సరసత సురలకు నరుల భీకరత ॥ పరముగా సేన వారాళి గాగ
 కరము దవానల చాయ వారంద ॥ రరయ ప్రచండత వలయు సాధనల
 తరము లందుచును శిరముల బగిల్చి ॥ నురములను వ్రచ్చి కరములను ద్రొంచి
 చరణముల నఱికి సొమ్మలను రాల్చి ॥ పరువున జెలంగి వారి మడియించి
 సరభసమున గర్జించె బాణుండు ॥ నరయ నీబిడ్డకైన వరుడ నన
 చుర చురల యోరి ! కూర ! నరాధమ ! ॥ యిరి భయద విక్రమాటోప నిలయ
 తరుని హరువరము నందిన శూరుని ॥ పరమసీచతను బలికిన ద్రోహిని
 నిను దునిమెద పని కూరకరమ్ముల ॥ పరువడిగ బరపి తరణిని వారిద
 మున దాసినట్లు పనిరుద్ధు కడిమి ॥ ననుకూలం బెడగా చకితుడుగా

—: బా బా మ రు డ ని రు ద్ధు ని నా గ పా శ బ ద్ధు ని (జే యు ట :—

నిలువ నాగపాశముల బంధించి ॥ విలసితభుజము చేపంది యార్చి
 తలను ఖండింతు నని చేయె తిన ॥ వల దుడుగు మనుచు మంత్రీ కుంభాండు
 దను చుండ నతని కేవలము ధ్రువశిఖ ॥ ని దొరికిపడియె ననిమి తంబున

విను మనుజులందా! హరుని సంకల్ప శ్రమును గాజోలును వీడల్లె ఘనుడు
తన మహనీయత నీపుత్రిగూడె శ్ర నిను సురాసురుల గణము నే భీతి
గన నీతం దీపనికి సాహసము శ్ర గన దీర్ఘకొనియె తన ముద్దుసెల్ల
నిను రణముదారు శంభుని వరమని శ్ర మును బల్కినాడె పడె కేతనంబు
గతిగాంచు మితిని జంపక చెఱివిడు శ్ర వెత నింపవలదు సుతకు నీపట్ల
మతి జింతింపుము మానిని సుకీల శ్ర యతని వరించెను నాతం డట్లులే
యతివను వరించె గాంధర్వవిధిని శ్ర సుతను తప్పుగొని చూడకు తొందర
వలదు గనియుండ మొక్కింత కాల శ్ర మిల యెల్ల గలుగు నిట్టివి విన్నవె
యలుక వలదిపుడు చులుకు శత్రువుల శ్ర వలను మెలపుదము యుక్తమది యగును
నన మంత్రీ వాక్యముల ననుసరించి శ్ర తల వుంచె రణము తారసిల్లుటనె
విను మానవేశ ! యనిరుద్ధుం డొక శ్ర దినమున నిశిలో నెలకొ మాఱుమున
దనవారి విడిచి యేగ నని తెలిసి శ్ర వనజనయను డా జగదేశభర్త
తన మనములోన సర్వమును గ నెడి శ్ర యనఘస్వరూపి ప్రకృతి జనులవలె
మునుల భిక్షులను దనదు చారులను శ్ర అనిరుద్ధు జాడలను నరయుచుండు

—: నారదునివలన ననిరుద్ధుని వృత్తాంతమును విని కృష్ణుడు బాణాసురునిపై

దండెత్తుట:—

నొకనాడు బ్రహ్మమానస తనయుడు శ్ర సకలభవన పరిపాలకు గృష్ణుని
వికటిత తరుని బకవిధ్వంసిని శ్ర నికరమందు నుతు లెన్నేని గూర్చి
బలుకదగు వాని పదాక్షిణి దను శ్ర నలరున యాదపుల్లె గొలువంగ
చలన రహితకృప వారల నింపెడు శ్ర నలినభవాదుల కే విధి నందని
యొడుపుగలవాని జడధి నివాసుని శ్ర వడి గనవచ్చెను హరియు దూరమున
జడదారిని గని పీఠము నుడిగియు శ్ర కడక నలని యర్చింప దోడ్డేర
యాదపు లందరు మాధవు వెనుకొని శ్ర దా దండిభక్తవరుని నారదుని
యాదర మందున నెల్లరు బొందగ శ్ర మోదముఖమున కృప వేదజల్లుచు
మాధవ ! మురారి ! మధువైరి ! హరీ ! శ్ర వేదవిహిత భువనాధారధర్మ !
రూపాధిష్ఠా ! సర్వాత్మ ! శ్రీక ! శ్ర పాపదూర ! యనుచుండ నతి నొసగి
తాపసోత్తముని తగ వైనవిధుల శ్ర నోపి పూజలను జెల్ల పీఠమున
నుపవేశము నందించి కృష్ణు డనె శ్ర యో పుణ్యమానీశ్వర ! శరదావి
రూప్యతవారిధరవర్ణ ! శుభ్రగుణ ! శ్ర పాతకపరిభూతము మీదర్శన
మాతతంబు మీ దీవెన శుభంబు శ్ర లే తెరగునైన మీరాక మాకు

మోదదాయకమే గాదగు యునీంద్ర! శ్రీ మేదిని యందున మీరు విహరింతు
 లేది విశేషము లందును దెలియగ శ్రీ మీ దివ్యచిత్తమున నిజము దోచు
 విను నామనుమడు శౌర్యప్రసిద్ధుడు శ్రీ గన ఘనప్రబుద్ధు డనిరుద్ధు డనగ
 దననాత్మికైన వృత్తిని దెలుపక శ్రీ జనె యర్థనిశిసి కను మరగి పోయె
 శయించియుండె సతి యనువశతనె శ్రీ భయము గూర్చు నెవ రెత్తుకపోయిరో !
 ఆయరో! మున్నుప్రద్యుమ్నునిజోలెను శ్రీ నయ నియతి చొప్పు దెలియజెప్ప మన
 యనఘునిలయ ! హరి ! నీ కెఱుక లేదో ! శ్రీ క నెడి భవనముల ఘనదయాదృష్టి
 మనువు నీవు నన్నడుగుట చోద్యము శ్రీ విను బాణమందెరమున నుపతోడ
 ఘనమైన విభవములకూడి భోగ శ్రీ మున దాని చూలు నిలిపి బయలువడి
 దను బాహుబలము నెఱపి యా దయజు శ్రీ ఘనభీతి నింపి దై వవశంబున
 నాగపాశముల బంధింపబడియు శ్రీ యోగంబును గొను మీ రాకతోడ
 జాగు వల దింక సైన్యసమేతం శ్రీ బేగి లే వలయు జేరుకు శీఘ్రము
 హతు డతని నరసి సరంక్షణకై శ్రీ దుర మొనరించును నీతో భద్రము
 పర మందెదవా హరుని ధ్యానమున శ్రీ వరమందినాడ వది స్మరియింపుము
 హరుడు శాంతిడయి జయముగూర్చు నిను శ్రీ వర మదం బడగు బాణుని భుజముల
 నరసి ఖండించెదవు చిక్కిధార శ్రీ పరముడ పిశ్యరుడవు నీకు సాధ్య
 మగు నిది దీనను యశము గాంచుమని శ్రీ విందు జగదీశ ! కొనెద నాయుధ
 మగజాపతిభక్తుని బాణు గెలిచి శ్రీ తగవున ననిరుద్ధుని బాణువుతి
 యుతముగ జేరంగలవు నీ వనుచును శ్రీ సతతము గానము నల్పును యథేచ్ఛ
 యతివరుం జేగ మతి దెలిసి కృష్ణు శ్రీ డతి వడి గనుడని సమరభేరిని
 ధణ ధణ మోయిగ సాటించె పురము శ్రీ రణ రణత కాలు ద్రీవున్ యాదవులు
 గణ గణధ్వనుల గంటలభూషిత శ్రీ గణసీమూమిత రవము దివి నిండ
 కరి తురగస్తైన్య వర్గపరంపర శ్రీ ధరణి రథనేమి గతులగ్గి క్షుదల
 నరుల ధీకానెడి శౌర్యములను భీ శ్రీ కరములు పొంగుతను విజృంభణత
 గజులు గట్టి ధనురాది సర్వముల శ్రీ కృష్ణ భూషణముల ధారణ మొనర్చి
 విమలమతి సర్వగురల పూజించి శ్రీ సమాధిశయనీర్వంబు జేజముల
 కృష్ణాద్వి ద్దేవది రా బాణువురికి శ్రీ రమణితోడ ననిరుద్ధు డై త్రుజుని
 సారస నేత్రుడు ముడికిరిట శ్రీ శ్రీ యూధ కటకంకణ హాపురముల
 చారువహమాంకొస్తుభమణియుత శ్రీ హరిచతుర్ముఖ భూమితుండగును
 కరములను కల్పభూషకగ్రహాభుల శ్రీ వరమంద జాల్చి గంధంబు లలది
 పరిభూతి నలలు పరిణామరంబు శ్రీ పరిభాసయతుధి పరమభక్తు గెలిచి

కరము భూసురుల యాశీర్వాదము శ్రీ లరసి పుణ్యాంగనల సేవ లంది
 దారకుడు ధీరతను దోపగ శృంశ్రీ గార మందింపు గూర్చిన రథంబు
 కూరిమిని సైన్య సుగ్రీవములను శ్రీ సారమటు మేఘపుష్పవలాహక
 ములు నా తురగములను బూన్చినట్టి శ్రీ యలరున జూల్చిన భానురథము శరి
 వాలాయమందు ప్రభల దిక్కులును శ్రీచాల దీప్తిగన దాని తా నర్కు
 వలె నెక్కి వెంట బలధమ్మిం డల శ్రీ యలరు విల్లడగు ప్రద్యుమ్నాండును
 తెలన సాత్యకియు సాంబుడు గడుండు శ్రీ తిలకింప తక్కు భోజాంధవృష్టి
 కులు లాది వీరవరులు పండ్రొండు శ్రీ వలనైనయట్టి యక్షోహిణు లవి
 వనజ నయను వెనువెంటనే నడచి శ్రీ కనిరి ప్రయాణము కతిపయదినముల
 కొనరున జేరిరి శోణితపురంబు శ్రీ ననలాక్షరక్షితపు బాణపురము
 వడి గని ముట్టడి నించి రా భూమి శ్రీ కడలుగ్గి క్కదల దుడుకు లుడుకెత్త
 పడనూకిరి శోటలను పరిఘలను శ్రీ ఘడియలు శీఘ్రుత గని పూడ్చి మరియు
 చెడిపిరి కొలకుల వనముల వనతుల శ్రీ గెడపిరి ప్రాకారముల చప్పరాల్
 దడ బుట్టించిరి లోపలి జనులకు శ్రీ కడు భీకరముగ యాదవ వాహిను
 లడరె వంచనము లెంచి యంచితపు శ్రీ నడల ధైర్యములు జడిగొన్న కడివి
 యట గాసి గూర్పు తట మెటిగి బాణు శ్రీ డట నుగ్గు డగుచు నరి మూకల గని
 కటము లదర దంతముల నూరుటయు శ్రీ పట పటలు మించ భట తండములకు
 తటుకున సంగర భేరిమోగింప శ్రీ చిటిమిటి చిడిముడిపాటున కన్నుల
 పాట పాట నిప్పులు కణ కణలు రాల శ్రీ పటుకోపంబున సేనల నడచెను
 చటులమందె భూమండలము తిరిగి శ్రీ అట కడగిరి దాకెను జలధులెల్ల
 బుట బుట బుడుకల సంక్షోభ మందె శ్రీ కటిల గతు లబ్బె గ్రహకోటి కెల్ల
 సురలు భీతిల్ల గిరు లాటాడెను శ్రీ పరువడి దిక్కులు బగితె రణధ్వని
 యురగుడు శిరముల వంచె భారమున శ్రీ ధర ధూళి మింట తాండవము శలిపె
 పరమున దొరలెను తారలు భయమున శ్రీ వరున మేఘములు బూరుగ పింజలు
 అరుల తల్లడం బనుకుల భ్రమిలుక శ్రీ గరుడగంధర్వ చయముల జడుపుట
 గనగ కర్షల ఘోరకారశబ్దములు శ్రీ వినుము తురగ మేఘా రవంబులును
 ఘనభయ నినాద వీరార్భటముల శ్రీ జనతతి కల్లోలతయు రథనేమి
 ధ్వనులు బ్రహ్మాండ భాగముల ముట్ట శ్రీ గను బాణుడు వర కనక రత్నముల
 ముకుట, కేయూర, కంకణము లాది శ్రీ సకల భూషలను భూషితుండగుచు
 నికరమందు తేజమున కిరములను శ్రీ ప్రకటితాభీల ముసల కిరవాల
 పరిఘ ప్రాస క్షుంతల పట్టిక తో శ్రీ మర భిండివాల తూల ధ్వజా

పరమ గద శక్తి మొదలు శస్త్రతతి శర శరాసనములును తూణీరము
లును పెక్కు లుక్కుమిగుల ధరించియు శ కనుల మిటుమిట్లు సురతతికి గూర్చి
పెలయ నిక్కుచును నెక్కి యనికిని శ కలసేనలెల్ల దను చుట్టి రాగ

:- బాణాసురునకు సహాయుండగు శివునకు, గృహునకు యుద్ధహుట :-

కలసికి సిద్ధత గని రాగమందె శ చలువలతేనిధరుండు శంకరుడు
వలరాజువైరి త్రిపురాసురారి శ విలసిత రాద్రుడు భ క్తవత్సలుడు
నలువ వినుత మహనీయ తమోగుణ శ కలిత విలయశమయోత్కట భీముడు
కుమారజనకుడు కుమారు డాదిగ శ సమానాతిశయ బలవీర్యశౌర్య
ప్రమాణ చాలుల ప్రముఖులు భూతము శ లమానుషపు భీకరంబులునుగా
దాను దురము నొనరింప సిద్ధుడయె శ వేన వినాకము భీషణశూలము
భూ నభోంతర శములు నిండంగ శ గాననైన నుగ్రమును మూర్తీభ
వింపుట దోపుచు భువనము జెగడ ని శ లింపులు వెఱగని చూడగ బాణుని
పెంపు తా గోరుటను నతనిపక్ష శ మింపును గూర్చగ విష్ణుం డది గన
భురపుటవతిచే ధరణిపరాగము శ తరణిమండలము బాడవ రేగించి
నరున వాలపితృపవతమున శ నరణిగన్న మేఘముల దూలించి
కురుచ వాడికొమ్ములను జిమ్ముటల శ నరయ జగతి కొప్పెరను జల్లించి
తరమున ఖణిల్లు నను జంకె రవము శ నిరపు గొన్నట్టి మిన్ను భేదించి
పరుల తనరాద్రుమును రుద్రునివలె శ కరము జెగడు నింపెను నెద్దు నెక్కి
వరమునను దాని మెడలోని ఘంట శ లోరపిడి రవంబు దిశల నాకులత
జెందింప ధౌతదేహుడు శంభుడు శ తొందరను నీలదేహుని గృష్ణుని
సంధించి యుద్ధమును చేయనెంచి శ బంధురయత్నము దోపగా ముట్టె
హరుని బలమ్ములు నరశఖు బలములు శ యొరులొరులు నెదుర వార్జితరగలను
కర మెదురొడ్డుల నిలువరించి నటు శ వరుషలను గొనిరి ద్వంద్వ రణంబును
నరశఖుడు హరుడు మారకమారులు శ తరేముట్ల కూపకర్ణ కుంభాండు
లును బలభద్రుడు బలుడను ఘనుండు శ విను బాణులనయు డతిడు జననాథ !
జనవినుత శౌర్యుడై పట్టి సాంబు శ దును సాత్యకియును బాణాసురుండు
మొనలుగా దీరి మొనలెత్తు కొద్ద శ మున చురచూపుల సింహగరనల
ధికొని నిలిదియు సోగెలె కలయిక శ యా కడమి నెఱిగి రథికులు రథికులు
దాకిరి కరిఘట లట్టె తుంగములు శ నేకతను వీరభటు లుగ్రులగనచు
వరుషలను సింహనాథ హుళికార శ వీర ధనుర్గుణముల్లసి పిచ్చులింప

కరితురగంబుల ఘూర్ణిల్లుటలును శ వర భేరి పృథ్వితి సర్వరవంబులు
 భువులన్నియు భేదిల్ల విని వరుస శ దివిజవరు లంతరిక్షమున నిలిచి
 అవిరళ ప్రకాశ విమానచయముల శ భవుని వనజభవు భవమూలు కమల
 మలరున నాభిని గనెడు దేవునకు శ కలహము ఘటిల్లె కారణము బాణు
 నెలమిని గూర్చుటకే హరుడిట్టుల శ లలన విషయమున ననిరుదునికై
 చలముగొని యతని మదమడప హరియు శ కలన దారసిల్లుట వీరి కయ్యె
 ననుచుండ నారదుం డొక్క చక్క శ తనలోన దాను నవ్వుచు చిండుల
 గనుచుండ నోగిరంబు జక్కె నని శ ఘనుడు శంభుండు కనలి కృష్ణుపై
 నురువడిని గదిసి వీరమునుజూపు శ తరుణమున గృష్ణుడట్టె చలరేగి
 యురుతర శరవృష్టిని హరుసేనల శ పరుసల గుహ్యక భూత పికాచుల
 మరియు థాకిసి ప్రేత ప్రమథులను శ సరిమురి గూర్చియు పారగను జేసి
 కఱకు టమ్ములను వెను దిరుగకుండ శ తరుమ వారి బీరములు సాధనాలో
 లాగ నార్చినను హరు డతనిపైన శ వే గవయించెను పినాక గుణముకొ
 లాగి ధన్విని నిగుడ బ్రహ్మాత్మంబును శ నా గరుడధ్వజు డద్దాని గాంచి
 పరమ నియతి నాయత్త్రంబుననే శ సరగున విసరిన రెండు శను మగుట
 వరుస శాంతింప నిటలాక్షు డలికే శ మురజేదిపైన వాయవ్యాత్మము
 సురలు భీతి గొన ప్రయోగింపగా శ సరసిజనాభుం డపలా స్త్రంబున
 సిరత భీరత్వ కలిమి శాంతింప శ హరు డాగ్నేయము ననెడి శరంబును
 కరము నుగ్రితను గూర్చి వైచుటయు శ హరి యైంద్రాత్మమునను దాని నుడిచె
 ఈతాను డార్చి భూతగణ ముబ్బు శ పాశుపతము దుర్మతుల భీతిదము
 కేశవునిపైన నురివోసి వేగెన శ శ్రీశుం డట్టుల భూతేషుపైన
 రోషరాధ్రముల పాశుపతంబును శ భూషితము లెరుగ నారాయణ మను
 దోషాచరహరణంబునైనట్టి శ భీషణాత్మమును దానిపై బరచె
 నవిరెండు మింట మంటలెగయుంగ శ గవిసి పోరాడి శాంతి నందుటయు
 భవుడు తా జెన్న వోయె గృష్ణుండు శ చివురెత్తునవ్వు మోమునను దోష
 హర ! నిన్ను దురమునను బారజేతు శ నరయు మనుచు నమ్మాహనాత్మంబు
 పరువడి చోదండము నెక్కు వెట్టి శ సురవరులు భళిర యని యగ్నింపగ
 బాహుటమ్మున విక్తై ప్రమంద శ నూహ ములపై నది శంభుని మనమును
 దేహము పరవశ మందగా నతిడు శ పూహ మధ్యమున వృషభమున మూర్ఖ
 మునిగిన దొల్లంగ బారె వృషభంబు శ వృషభనయను డంతుల భూతగణము
 లనిలో నిల్లువక విమాఖముల బార శ కన కనలునిండు కొనువట్టివట్టి

వారి యాయుధము లెల్ల తుండులుగ శ్రీ గూరిచే మరియుఁ తుత్తునియలుగా
 చూరందించిన వారి బారి దప్ప శ్రీ బారి మరుడును కుమారు డటులే
 కూర్చనిశిత బాణంబుల నొప్పులు శ్రీ జేర విశరు కొన నందుల నిలువక
 ప్రక్కజూచుకొని పారె కుమారుడు శ్రీ ఉక్కున రాముడు కుంభాండు నటుల
 సుక్కించె ముశలహతి వా డనికొ శ్రీ దక్కి దిక్కులను గని పేరం బిడె
 నాపగిది కూప కర్ణు నాగలిని శ్రీ చేపట్టున శిరమున మోద నటుల
 అపాశగ వచ్చె బాణుడు సాత్యకి శ్రీ యేపు మిగుల బోరాడుచుండగను
 నతడు సాత్యకికి జక్కి మరి గెరలి శ్రీ యతని ఘోర శరముల మాయగూర్చి
 వితథబలు లగుచు వారు తనవారి శ్రీ మతికి నూత నిడి మరి కలయబడిన
 హరియు సాత్యకేయు తమ వాహినీలకు శ్రీ తరతమోత్సాహముల గూర్చి బలుక
 కర ముఖయ సేనలును జయమునకై శ్రీ ఉరువడించుచును వీరాట్టహాస
 ముల నుదగ్గఱిణముల వారిధులు శ్రీ కలయిక కన్నటు కడు ఘోరముగా
 కలనను శరములు గదల ముశలముల శ్రీ అల పరిఘ పట్టిసముల కుంతముల
 పరశువుల చక్రముల శూలములను శ్రీ కరవాలమ్ముల గుళారములను
 సురియల శక్తుల గుదియ లాదిగను శ్రీ దరమందిన యాయుధముల సమితిని
 పరిమితశక్తిని చీల్చుచు గుచ్చుచు శ్రీ పరువడి మోదుచు బాదుచు విశరుచు
 శిరము లురమ్ములు నూరు జఘనములు శ్రీ చరణములు పిక్కలను మడమలును
 గరములు భుజములు చెక్కులు డొక్కలు శ్రీ వరుస వదనమ్ము చెవి కను నాసిక
 ములు తెలియరాక నుగ్గు తుగ్గుగా శ్రీ దల మిగులుచు సోలుచు మూర్ఛ గనుచు
 డెలియుచు నురుముచు వెలికి జారుచును శ్రీ కలన శర్వతలముల తెగిన మొండ
 ములును ఖండాంగములు నచ్చ టచట శ్రీ నలి నలిగ రక్తమున గలిసి రొంపి
 పెంట లెల్లడల ప్రేవుల పోగులు శ్రీ కంటి కెక్కసపు శల్యపు గుట్టలు
 తుంటలుగ నరుకబడిన మాంసముల శ్రీ గంటిమ కొండలుగా నగు జనవర !
 ఇట్లు లిరువాగు లాపట్టుల గన శ్రీ పట్టుటలు జూడ భీతిని దోపెడు
 పట్టున కరితురగము లట్టెగాగ శ్రీ దట్టె నాయుధభూమి భూతములు
 చుట్టములు గూడి విందు గొన్నట్టి శ్రీ పొట్టనిండ మాంసముల మెక్కుచును
 త్రేవుచు రక్తము గోలుచు సోలుచు శ్రీ ప్రేవుల మాలికలుగ మేడల వ్రేసి
 తోవలు మత్తున గనక నెల్లడల శ్రీ దేవులాడుటల నాభీలముగా
 కన శోణపురము శోణనదమువలె శ్రీ విను శరతతి ఖండనములు కుముదము
 లన చామరతతి ఘనమునబోల శ్రీ ననువొందు నాతపత్రము లబ్ధము
 లన శోణితంబై రసపూర్ణముగా శ్రీ తనువుల శల్యము లినుక తిన్నలుగ

గనగ భుజంబులు నాగకులంబన శ్రీ ఘనమైన కేశముల నాచుగాగ
 నని చాల్చిట్టుల భీమంబు నిండె శ్రీ విను జననాథా ! బాణం డత్తరి
 వనజ నయనుపై రథము దోలించె శ్రీ కినుక బాహుబల మదముపెంపునను
 కనగ నైదైన నూరుల ధనువుల శ్రీ సునిశితాస్త్రముల వేయిశరంబుల
 చా ననువుగాంచి యరివీరుని గృష్ణుని శ్రీ దనువు నాట వైచిన కనకచేలు
 డును వాని నడుమనే ఖండించియు శ్రీ దనుజనాథు కోదండము లన్నిటి
 తనవాడి బాణములను బరపియును శ్రీ దునిమిన నాతం డితరాయుధముల
 వరుసలకా ద్రిప్పి వైచెను గృష్ణుని శ్రీ మురహంతకుండు అవియును దునుకల
 పరమందించియు సారథిని జంపి శ్రీ తురగముల దునిమి రథమును జైఠ్ఠిచియు
 కరము కినుక దా గొని పాంచజన్య శ్రీ మును నూదుచు నాతని జంపు కడక
 త్వర బూని చక్రమును చాల్చున్న శ్రీ శరగున కోటర యను బాణజనని
 వరయుతుని సుతుని చా పోవ దలచి శ్రీ సరసిజనయనుం డొక్కరుడ బాడ
 నతి బీభత్సము నిండ శరమునను శ్రీ మదికి వెగటు దోపంగ విరబాసి
 యతి వినుతుడైన కృష్ణుని యెదుటను శ్రీ గతిని పరిధాన హీనయై యంచి
 కాదేవి యంతజయుయై నిలువగ శ్రీ నా దివిజవినుతు డైనకృష్ణుండు
 యో దేవీ ! తొలగుము రోత కోర్చి శ్రీ నాదుబారి తప్పింతువె బాణుని
 నీదు మతి గనుము నీకు శ్రీకమును శ్రీ నెదరుం గూర్చును బొమ్మైన నాసం
 దున బాణుడు చా పాటె యుద్ధమున శ్రీ వనమాలి నవ్వుకొనుచు దీప్తి గనె
 ఘను డా యుగ్మడు భీకరాకృతిని శ్రీ దనరారునట్టి మూడుపాదములు
 విను మాత లటు వెలయ మహేశ్వర శ్రీ మను జ్వరంబు నావనబాడ్డుమీద
 గవయంగ బంప నదియు నుగ్రతను శ్రీ భువనములు భీతి గనదో గృష్ణు
 దవుల రా నవ్వుచును చాని నడప శ్రీ సవిధి గని వైష్ణవజ్వరంబును
 దవులంగ బంప కైవజ్వరంబును శ్రీ భువన దీపకుని జ్వరంబు ముంగట
 నిలువక బారెను వెనువెంట బడియె శ్రీ బలుదెఱగుల నెటుబోరిన విడువక
 యలసె నా జ్వరము కైవంబగునది శ్రీ నలినాక్షు డాసి శరణం బటంచు
 మొనసిన దుఃఖమునను గోవించా ! శ్రీ గనగదే ! దయను నీవ ! నీపట్టు
 నను గలిచి వెంటబడె వైష్ణవియును శ్రీ యన వీడు పాటి డాగ నెందైన
 నిను మొక్కుదాన మనవి విను దీన శ్రీ మును గన్నదాన వినుతింతు ధ్యాన
 మున శంతించుఘను డవాచ్యుడవు శ్రీ వనజభావాండము లన్ని నీవడువు
 ననె పుట్టు వెలుగు నడగు దేవేశ ! శ్రీ నను నీవ దోవుదువు సకలభువన
 జనకన్మూర్తిని చాల్చిన బ్రహ్మపు శ్రీ మునుప ననంతుడ వటు మంత్ర మహాశ్రీ

డవు నీవే పరమాత్మ జగజ్జ్యోత తివి శక్తియుతుడ వయ్య గుణమూల
మపు ప్రకృతి మొదలు నీవే పరతత్వ శ భువనము లన్నియు నీభవనమ్ములే
జగదవనా! శాశ్వత! దేవదేవ! శ భగవంత! రమావర! సాహి! సాహి!
భగవరారూఢ! కంజాక్ష! యాశ శ నిగమప్రకాశ! నిత్యసర్వేశ!
నిను చిన్మయునిన్ నిర్వికారునిఁ శ గన యాత్మరూపు నద్వితీయునిఁ
సనకాది సేత్య భునుని నిరామయు శ మునివంద్య పంచభూతమయు మతీయు
నాదిపురుషు విశ్వేశు మధ్యు శ శోధనీయు పరిశుద్ధః గేవలుని
బోధనీయసాధనల వేదశా శ స్త్రాదుల కగమ్య భావుడ వోహరి!
అది చతుర్భూతహముల సమస్త ము శ పాదితంబు నీదివ్యచిత్తంబు
ఇట్టి నిన్ను నే మొక్కితి నండను శ పట్టు గన నిలుపు నీదయయే నా
జాటివ వేదన పట్టు దొరలింప శ మట్టమైనదయ పాలింప వయ్య!
నా యమేశుడును నీ వాకటి గాదె! శ యో యఖలపోష! నీకు నమోయన
నాయచిత స్తోత్రమున ప్రీతి గని శ వే యుపశాంతిని నించి యిటులనియె
నను సీత్ర సులించిన యీ గీతము శ మనమున శుద్ధిని గూర్చి పఠించిన
గవసారు శైవవైష్ణవ బృరముల శ మునుకొను డింకను మీయిచ్చ భువిని
యనఁకుల జెనకకు డని వరము నొసగి శ భువన దయ వెలయ నానతుల వలరె
యల బాణుండటు పారి పురి జేరి శ తలమున ధైర్యము పంపునుఁ గొనును
మిసిత పరాశ్ర ముద్దీప్తిని గన శ బలము రెట్టింపు నలవడ మవోహ
రమునైన భూవణముల దాల్చియుఁ శ గ్రమముల ఘంటల కింకిలేర్వముల
నమల శ్రీమదభమున నిం పొలయగ శ విమలతర మయూరధ్వజము గ్రాలంగ
వేయికరంబుల ధనురశ్రుతశ్రు శ తోయముల కెన్నో మిల మిన్ని యనక
నాయితంబు గొని దివ్యరథ్యముల శ చే యుల్కుర త సిద్ధముగ నెక్కి-

—: బాణాసురుండు రెండవసారి యుద్ధమునకు వచ్చుట :—

కాయబాని గన్నతండ్రిని విష్ణుని శ నా యమేయబలు మధ్యాహ్నసమయ
భాయాపతినిఁ ప్రభ వెలుగొండెడు శ శ్రీయనుంగుచెలికాని శృష్టనిఁ
భువమూర్ధ పరిపరిచక్రమును శ దునుభు దవాసలు డవ మించువాని
నది శాశ్వతియన భుద్ధించి దాక శ వనధి శయనుండు వాని మదంబును
దునుమా శరపరంపర నింపిన శ దనుజవీరుండు వాని గైకొనక
దనుభుజులయన ధనురశ్రుంబుల శ సనువున నున్నను చెక్కు యుద్ధముల
నెక్కు మిగులు గలి ముక్తిను తెుదక శ నెక్కు మొగిన సదాకీర్తి కుప్తిన

యక్కజం బంది యా యమవల్లభుఁడక్కర దలపక వాని వడి మరిపి
వీని కింక మురిపెంబు డింతునని శ దనుజభీకరము దుర్జనతాశ్రయము
మానసీయ సురమండలికెల్లను శ గన నతాశ్రయము నగు సుదర్శనము
తాను కేల ధరియించి చక్షులకు శ భానుకోటి తేజమున మిరుమిట్లు
గూరిచి మదాంధ! దనుజ! గను మిదే! శ సీరముగ గోలు నీ బీరమ్మై
ఓరి సుదర్శన బడబాసలంబు శ దారతలపుమా! హరు డడేమగునా!
కరముల దునిమెద శిరముగతి యేమొ! శ ఇరవుగొను ధృతికి బ్రతుకదలతువా!
సరసతనుగూర్చి యునిరుద్ధు నిమ్ము శ తరుణి యుపాశతితోడ నందింపు
మన వీరహంకృతి నీలవర్ష శ కేనుక కనుల నిప్పుకలు రాలంగ
దనకరంబులను మణికంకణముల శ దనరు మెరపిమల ధ్వనుల నాయుధాల్
విసర విజృంభితుడుంగా నాతని శ పస మాప చక్రమును విసరునంత

-: శివుండు బాణుని రక్షింప శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుట :-

పనరుపేక్షా! వైకుంఠేశా! శ కనుమా! కనికర మో కనకచేల!
దునుమకు నీతని శిరమును కేళవ! శ విను మీ దనుజుడు నను గొనె వరమున
తనయుడు నాశన గౌరిముదము గన శ మును నే కృప నిందితి వీని నేన
అది యుండ నిమ్ము మఖిలాధారా! శ మదిలోన నిన్ను నుతిచేయగ నే
గదియ వచ్చితిని విను నతి యొనర్తు శ సదయామయ! నీ యదను సుదిన మయె
యదువంశంబుధిచంద్రును! కృష్ణా! శ విదితయశోధన! నీ మహామహిమ
పదిలత గని నుతిశలుప వశమగునె శ యదరస్థిత బ్రహ్మాండ విశ్వగురు
వేదచతుష్కము లెవని ముఖంబున శ పాదుకొని వృత్తి నిను బొగడ నొచ్చు
అదిత్యాగ్రజ డెవ డా యతండు శ నీదు పాపడగు ధాత నామాఖ్య
డతని తలంపున నే జనించితిని శ గతి గూర్చితివా నను తమోగుణము
కృతఫలంబు నా ప్రభుత గూర్చితివి శ యతివిభుత! పరంజ్యోతిస్వరూప!
నీవ విరాట్టువు పాపనాశక! శ భావంతొ హృదయమున ధారణమున
డేవ! నిర్మలమనాధికరహి శ కా! విష్ణూ! శ్రీవిడేవ! విశ్వ
తావకీన సంకల్పమానములె శ భావింప జగము అన్నియమాత్మ
త్వావిశేషమూర్తి వనందగు నీ శ వే విశేషమున నిటుల వెలయుదువా!
కేవల నిర్గుణభావ! నిరాలం శ బా! చర్దిష్ణుడ షయ్యు జిహ్మవపు
నీ వర్తనంబు లీలచే వెలయు శ పావకముఖంబు ధికలు శర్మములు
ఆ వనజాపుడు జయనంబులు గా శ నా వనజారియు మానసరిబుధా

పదముల ధరణియు నాభిదివంబును శ్రీ సదనమగు స్వర్గలోకము శిరంబు
 నుడధులు జకరము రేతము జలంబు శ్రీ భిమరసాణి భుజములు రోమము లో
 మధులు శిరోజము లవి బోల్పగదగు శ్రీ చదురున మేఘము చాలులన్ని
 విను మీశ ! బుద్ధి, బ్రహ్మంబు, నాగ శ్రీ జను విశర్లంబు ప్రజాపతియుగా
 గనగ హృదయమే ధర్మంబగు గా శ్రీ వెరుక సధర్మము మోదంబు ముక్తి
 గా వెలయు సీవు లోకభద్రతకు శ్రీ సావకాశతను ప్రభవించు విటుల
 జేవ నాబోటి కిని గాడెన్నగ శ్రీ నీవ ! పురాణపురుషుడవు సత్యము
 ఇను ఉంబుదముల కప్పును బొందుచు శ్రీ గనగ భిన్నరూపముల దోపించు
 ననువున ఘటనాఘటన సిద్ధతను శ్రీ ఘనుడవు గుణానుపంగివయ్యును
 వాని కతీతుడ వయ్యు నచ్యుతా ! శ్రీ మానసావేద్యమున దనరు దీశ !
 సీవు సజ్జనుల సాత్వికవతంశ శ్రీ తాపరత గూర్చి మోదించు వంశ
 తోవ నిది కనక నీవల నేమితి శ్రీ కేవలము ప్రాకృతము జుట్ట దుష్ట
 భావములను సంసార లంపటులు శ్రీ సావనంబును గవయ రెందునను
 తనువున శాశ్వత మావరంబంద శ్రీ గనుచు నిత్యముని దార ధనాదుల
 కును మోహమంది సాగరపు సుడుల శ్రీ కును సాటియునుకు లిహమున గుండు
 గని పరమంచక నిరయస్థితియే శ్రీ తన కభిమాన పరంపర ఫలంబు
 గను నో శ్రీపతి ! శ్రీపదనిలయా ! శ్రీ విను మిందియపరతంత్రుడై నిను
 మనమున స్మరింపకను హేళనమున శ్రీ వనజాశన శన్నుతములగు నీదు
 చరణార్చనాదికముల భక్తిని శ్రీ శరణం బెంచక పరంబు మూఢత
 తరింప నెరుగక తా నాత్ము డెగడి శ్రీ నిరవుకొను వంచనమున ఓ యభవ !
 విషరీతబుద్ధి నీధ్యానామృత శ్రీ సపరిపాటిని గీటుపుచ్చియును
 నపుడె మత్తంది హాలాహలమును శ్రీ కృపణచిత్తుడై నేవించి పూర్వ
 తపఃఫలమున గన్నట్టి దైన శ్రీ యపురూపతనువు వ్యర్థమును బుచ్చు
 నిను పుణ్యవశేత సర్వము నీవని శ్రీ వనజోద్భవుండు నేను మునీండులు
 మనమున విజితమునను బొందుపఱచి శ్రీ నిను నేవించుటచే ధన్యులమని
 తలతు మదియు మామోలది నీవలని శ్రీ విలసితాపహసితంబుగ లజ్జన
 వలగొందు మీశ్వరా ! పురుషోత్తమ ! శ్రీ జలదశ్యామా ! శ్యామలాగ్రజా
 యని నుతీతచు శ్రీకంఠుని తా గని శ్రీ కనకాంబురుండు ఘనత నిటులనియె
 యంబికావతే ! యజ్ఞస్వంసా ! శ్రీ ఉంబరహిత ! ధవళాంగ ! మహేశ్వర !
 చింబితజుకలాప ! శ్రీ శిధర ! శ్రీ యంబరకేళి ! దిగంబర శంఖ !
 గను దీ కామంబు నీకు భక్తుడు శ్రీ దన తపఃఫలంబు నను నిను మెప్పును

గనజేసి వరము గొని నీతనయుని శ ననసి యననేల నిజము సుతుడయ్యె
 విను నిన్ను గొల్పుటలు నను గొల్పుట శ యును వేరు దలప నేను విశ్వేశు
 డన నీవె కొవె భేదమున్నదే ? శ విను మీతని నని లోన ద్రుంపగా
 ననుసరము నంద నీను మనంబును శ మును విన్నవాడవే శశిభూషణ !
 ఘనుడు ప్రహ్లాదునకు వర మొసగెడు శ ననువునను నతని వంశమున బుట్టు
 దనుజవరుల జంపను నే నంటిని శ విను మింద్రసేను డతని మనుమండు
 తనయు డాతనికి నితడగు నీతని శ తనయ నా మనుమడై న యనిరుద్ధు
 వనితయయ్యె నిటు చుట్టరిక మొదవె శ గను మిక యభిప్సితము కరుణించితి
 వినుతి నతి యిదియ శమదమనా ! యన శ విని యుమాతియు ముదమున భ్రాజలే
 దనుజేంద్రు బిలిది తనువున వ్రణములు శ గననీక మాపి చిరంజీవిగా
 కనికరమున దీవించి వరము లిడె శ వినుము సరవరా ! బలినందనుండు
 ఈవిధి రణభూమియే యజ్ఞ వేది శ యా వనజాక్షుడె యాగభోక్తగా
 పావన మంత్రములగు హుంకృతులే శ కేవలాజ్యంబు కీలాభార
 సమిత్ప్రచయములు బహుశ్రావులుగ శ నమస్కృతులు నాయనవిహారములు
 సుమజాలంబులు సేసల కృమములు శ సమమతి నందుటయే యతని సుగతి
 నా యాగపూర్తి యచ్యుతుని చెంత శ డాయ వచ్చుటయే నా యన కృష్ణుని

:- ఉపానిరుద్ధసహితుడై కృష్ణుండు ద్వారకాపురంబున కరుదెంచుట :-

వేయెన చేతు లె త్తి మ్రొక్కినటు శ న్యాయమున నిల్చి నట్టి నాల్గన
 కరముల జోడింపునుగూర్చి కృష్ణు శ చరణముల మ్రొక్కి యా వనజనాభు
 కరమధ్యమంది కడుసంతసమున శ పరమేశ్వరి కరుణను నాగపాశ
 పరబంధనములు వదలి తరుణితో శ మురిచెము నందెడి యనిరుద్ధు గాంచి
 పరమాశ్చర్యము నంది నిజమెరిగి శ వర తనయమ్రొక్క వారిదంపతుల
 తాను దీవించి గోవిందునితో శ వేన వారి వరరత్నభూషణును
 వేనవేలు కరితురగమ్ములాది శ మానిత రూపవిలాసినులు నయన
 దాసీజనులను సరణం బిచ్చుచు శ వాస వాదులును మెచ్చ కేశవుని
 డాసి యర్పించె నా వధూవరుల శ వాసుదేవుండునుక బ్రీతి నందె
 ముకవైరి యంత దీప్తురవైరినిక శ పరమ సంతీతి నేలిపి బాంబుండు
 కరము తన్నె తన తండ్రివలె నుతిని శ పరుప మోదించి విడొని సేసల
 వరుసల నన్నియు బ్రద్యుమ్నాదులు శ తరముగొని నడువ ద్వారకను గాంచ
 పరువడి నడకల గనుచు నవ్వరము శ సరణి మున్నుగా దనరాక గోరి

పరమశృంగారలీల నింపంగ శ్రీ సరకాంతకుండు జేరె పురి వెలుప
లను విలసిల్లెడు వనమున మునుమని శ్రీ ఘన విజయంబును కల్యాణ పరిణా
తిని జాట బంపి తా సకలబంధు శ్రీ జను లెదుర్కొనగ మంగళధ్వనుల
వందిమాగధుల సంగీత సుతుల శ్రీ ఇందిరను బోల నలంకరించిన
మందిరములు వర కవక మణులచే శ్రీ సుందరనిర్మాణముల తోరణము
లంద మింప కల యంపులు నిర్మల శ్రీ గంధాదుల తరులతల పందిళ్ల
రంగవల్లులను ముద్దులు గుల్కెడు శ్రీ బంగారు స్తంభముల ధ్వజము లొప్ప
లంగు దోపు గోపురముల రత్నాల శ్రీ రంగు నింపగా చెన్నొందునట్టి
పురమున జేరెను నవంబునందే శ్రీ వరుస విందు లారగించి ముదమున
సరసీకుహ నయనుండు దిగ్విజయ శ్రీ పరతను యశంబునను దీప్తి గనుచు
జేరి సర్వు లానందమున తన్ను శ్రీ వారల నేత్రములకు పర్యంబుగ
దేరి గనగ సుఖమున ప్రభుతగాంచి శ్రీ సారసుఖంబుల పాలించె తాత
ధీరతను ధర్మమును మేర లిడగ శ్రీ పారమందె మోదంబు వారలను
అనుచు శుకమాని జనపాలునికని శ్రీ వినజెప్పె గృష్ణవిజయ మీచరిత
విన జడువ జెప్పె వ్రాయువారలను శ్రీ జలజనాభుండు ఇహమున సుఖంబు
లను పరమునందు ముక్తి బొందించు శ్రీ అనుకూల మొసగు నారోగ్యబలము
శ్రీని యాయువును మరి పెంపు గాంచు శ్రీ టను తోడుచేయు మంగళతరముల
నన పరీక్షిత్తు మరి కృష్ణచరిత శ్రీ లనువొంద బల్కు మన జెప్పె నిట్లు

—: వృ గ మ హా రా జు చ రి త్ర :-

ఒకనాడు యదుకుమారు లుద్యాన శ్రీ నికరముల విహారము సలుప నజ్గి
రకలంకమతులు సాంబుడు గడుండు శ్రీ ప్రకటితవీరుడు ప్రద్యుమ్నుడు మఱి
చారుభానుండు సునందులాదిగ శ్రీ ధీరత విహారముల న జ్గిరి
మీరు నుత్సాహహముల గిరిభూముల శ్రీ నీరు గోలగా దలచి పిపాసను
పారమంది యాచోటుల వెదకుచు శ్రీ వారి కొంచెమగు నొక్క కూపమున
జేరి కాంచి రొక కొండగుట్టవలె శ్రీ దోరంపుమేన నొక కృకలాసము
వారబ్బుమున దాని వెడలించి శ్రీ నీర మేమైన లోనుండు నంచు
చూతమునుచు నదలింపబోవున్న శ్రీ నూతకోలలను జడిపించ గాక
రాతల విసరియు దలగింప లేక శ్రీ చేతులను నూకి యందునను వృద్ధు
లగుచు పాశముల వంటగట్టియును శ్రీ బిగు వంది పనిని సాగింప గవక
వగధపు బుచ్చుచు నేగి సగధరుని శ్రీ కొగి జేరి చెప్పి రాక్షసంతముగా

విని వారు వెంట నరుగ నాశ్చర్య శ్రమన మరికొందరు జనులు జనపతులు
 దనుచుట్టిరాగ ఘను డాకృష్ణుడు శ్రగన నాకూపము నందున్నయట్టి
 బీనూసర వెల్లిని భీకరము నెఱపు శ్రగాసి తనవారి కొడగూర్చినట్టి
 వాసిగట్టి పట్టున భూమి నాని శ్రయేసందడులను బెదరు గనకున్న
 దాని కేళపుడు డాసి మనంబున శ్రదీన ముక్తిగను నీతం డనుచును
 దేని జింతించెనో వేగ మరసి శ్రపూనిక పవిత్ర మాతనువు గూర్చు
 నెదమ చెతనా నుడుముతలపట్టి శ్రయెడజమ్మెను మింటికి దానితనువు
 వడి దృశ్యుండయె ఘనుడొక్కరుండు శ్రవడి తేని సుందరమున మణిభూష
 లడరగ రత్నమకుటంబు దాల్చి శ్రదడ గననియట్టి వడువున ధీరత
 పుడమి విహరింప నే పుణ్యధనుడొ! శ్రనిడుదభక్తి శ్రీహరిని దర్శింప
 గొనవచ్చె ననగ శ్రీకృష్ణు సన్ని శ్రధిని దృష్టి నిలిపి చరణముల వాల్చి
 వనజనియను డాదరమున నాతని శ్రదగు కౌగిటిలో ధీరతను నిలిపి
 మనమున సర్వము బోధ నెరిగియును శ్రవినువారికెల్ల నాతని వృత్తము
 వినిపింపగోరి యోమనుజవరా! శ్రవినువింపు మెవరు? ఎందు కిట్లుంటి?
 వనఘుడవు బోలె నీ రూపమొప్పు శ్రకన నీచమైన మువ్వన్నె తొండ
 పగుట యెట్లు? సకలంబు మాకెఱుగ శ్రఘనుడవు వచింపు మసిన జనవరుడు
 జగద్రక్షకా! శ్రీశా! పరేశ! శ్రభగవంతుండవు నీవు నావలన
 వినదలచి యడిగె దింతయే గాని శ్రవనజభవుని జనకుండవు దెలియవ!
 యనఘస్వరూప! చెప్పెదను నాజ్ఞ శ్రమునివినుతా! నే నిత్యోకుసుతుడ
 జనపాలుండను నృగు గండు) నన్ను శ్రనగు నేన పొగడుకొనుటగా బలుక
 వలసె పాప మది యైనను దేవా! శ్రబలికెడ నఘాపహర్త వీ వగుట
 నిల యేలుచుండు న్యాయాన్యాయత శ్రకలకాలంబును గోదానంబులు
 కొలది మించు గణనంబున గూర్చితి శ్రపలువిధ దానము లెన్నో యొనర్చితి
 నవియును గో భూ హిరణ్యమాదిగ శ్రసవిధిని యజ్ఞములను తెల్లించితి
 భువిని సంతాన సప్తకముకొఱత శ్రదవుల నీక యొనరించితి పెక్కుగ
 యనవరత మిటుల దానముల గోవు శ్రలను పాడిగలవి తోలుచూలు గూడి
 కన సాధువులై కనకశృంగములు శ్రవిను రజితఖరము లలంకరించిన
 నవి యొసగుచుండు పేదవిప్పులకు శ్రప్రవిమలు డొక్కడు భూమినురుండు
 యంచుతుండు శిలవృత్తి జీవించు శ్రకొంచెమైన పదివేలని మెప్పును
 వంచుతుడు గాడు నే నట్టివాని శ్రపొంచి దాన మిచ్చితి నొక్కయూవు

సదయుడైన భూ సుగునికి దానము శ మదిని మెచ్చగా నిచ్చితి దానిని
 గొనుచు సతడేగ మొదటి క్షీతిసురుడు శ దన గోవుగ్గులుతు నెంచి యావిపు
 గినిసి చోరుడవు భూసురవృ త్తిదే శ మును గొంటివయ్య ! ముచ్చిల్లితనము
 జనపతికి జెప్పి శిక్ష నందంగ శ నిను గూర్తు ననగ యోరీ ! పాపుడ !
 విను మిప్పు డేను జననాథునిచే శ గొని తెచ్చి కొన్న దానపు గోవిది
 యని కుత్సితుడవు యదియ నీపాడి శ తన రదెట్లు శిలవృత్తిని చెడుగవు !
 జనవరుని కెలన నీకె యది గూర్తు శ ననుచు నిద్దరును నను జేరరాగ
 ఘనమైన భీతి దనువున కంపము శ గన వారి చరణ మలనడి వేడియు
 వలసినన్ని గోవుల, కనకాదుల శ తులలేనిముఱుల నిత్తు గొనుండని
 దేలివి వికస్లి నే విన్నవింప శ నలుక మానకం దొక్క భూసురుడు
 బలిమి గవడనుచు ఖలము కోర్చితివి శ వలదు నావృ త్తి కిది చాలు పాలు
 వలచి కోరితిని బాలుల కోటకై శ వల దది మాత్రమ కావలయు నాకు
 ననుచు నను దొలగి పోయె నాద్విజుడు శ కనకముల మరియు పెక్కు గోవులను
 ఘనత నిత్తు నను రక్షింపు మనగ శ వినక మరియొక్క విప్రుడు నను గని
 కపటమతీ ! నీ కలి మేల ! నాకు శ రిపునిగా నెంతు దాని నాతపము
 నపహరించు ధనమున కాసింతుట శ చపలుడను గాను నిది దప్ప నోల
 నృపుడ వపహర్త వీవే గావే శ చెవుమా ! యని నామాట గై కొనక
 పెన గొని యేదెను నావిధిచొప్పున శ బిశుహనాభా ! ఘను లా ద్విజు లటు
 పసిడికాసింప రట్టివారికిని శ కనటు నించితిని యా పాప మంటె
 కాలవేగమున యముని ప్రోలికిని శ చాలునో జేసిన సతడు ననుగాంచి
 మేలు పుణ్యశీలుడవు రావయ్య ! శ ఓలి పుణ్యలోకముల నీవాల
 నెలపులు పెక్కులు గలవని యైనను శ దలపు మొక్కింత జాలి నినుజెందు
 తలమున వసింపవలె దాని దప్ప శ దలవిగా దేరికె న సిద్ధంబ
 యలనాటి గోవులను దానంబున శ కలత నొసరితిని ఫల మనుభవింపు
 మది యజ్ఞానం బంటక నోషను శ విదిత మనలమ్మునను గదిసి లేని
 యది గాల్చుకున్న మరపును మార్పునె శ సదయుడవు నిన్ను ముదమందు వెనుక
 యదువల్ల భుండు ముక్తి నందించు శ గదియు నందు విజ్ఞానము భక్తి యు
 నని యిందుండగ రూపంద దొచ్చె శ వనజదళాక్షా ! సాచరిత్ర యది
 కనగదే ! యింక కరుణ నీదాసు శ డను చక్రధరా ! స్వామి ! భవనపతి !
 గతి నీవ ! కృష్ణ ! కనక మయచేల ! శ యతులజ్యోతి ! యనంతమూరీ !
 వాసుదేవ ! వర్ణేశ ! భవహర ! శ నీ సన్ముతి గను జన్మ మొక్కటియ

దోసములు గూడు పెక్కుజన్మయులు శ్రీ వాసి వ్యర్థములై యిది భవ్యతరము
 నీకు మౌక్తికేంద్రము నీరజనయనా ! శ్రీ నాకు దక్కె నిక మోక్షపద్ధ మ్మిదై
 నీ కరుణగూడ నిను జూడగంటి శ్రీ పోకడ నందెను తొంటి దురితములు
 ననుచుండు నంత దివ్యవిమానము శ్రీ ఘనరత్నరుచుల మిన్నుక దీప్తిని
 గన వచ్చి నిలిచె కృష్ణు ననుమతిని శ్రీ యనఘు డానృపుడు దాని నెక్కియున్న
 గనె ముక్తిప్రదము నంద అది గాంచి శ్రీ వనజనాభు చరణంబుల మౌక్తికేరి
 వారి జూచి యనె వింటిర ! యీతని శ్రీ సారచరిత్రము సద్బోధ గనుడు
 మీర వివదగును పరధనహరంబు శ్రీ ఘోర నరకాగ్ని బారందు మిడుత
 నధపతుల వంశ మను నరణ్యమున శ్రీ కరయ దావంబు బ్రాహ్మణధనంబు
 సరణి వార్షికగు వైభవవార్ధిని శ్రీ వరుస నింకింప నది బడబొగ్గియే
 వారి శరపదలు నా గిరులకెల్ల శ్రీ ఘోరతిర వజ్ర ధార యా సొమ్ము
 చారుతరచంద్ర కిరణశమ యశము శ్రీ వారి మాయంప నినురశ్మి యదియై
 గరళంబు మిన్న నిపుని ధనంబు శ్రీ గరళమొక్కనిది కులమె బాలియించు
 గరళమునకైన మందు గలదు శ్రీ ఈ గరళమునకు బెఱలేదు నిజ మరయ
 నిరయమందు గుండ్రిపాకవస్తుండు శ్రీ తరముల వారును క్రిందున మీదను
 వరుస గొన్న పదిచాలుల వారలు శ్రీ పరమపుణ్య లోకముల జారెదరు
 పరదత్తమైన స్వదత్త మైనను శ్రీ ధరణీసురజ్ఞేత్రాదులపటున
 కరము జూపంగ రాదు నరకంబె శ్రీ తిరమందు చంద మదిద ప్పగాదు
 చిరకాలమందు క్రిమి తా నగుచున్న శ్రీ బరమదుఃఖమును విట్కూపమందు
 తరముగా దినుచు నుండుబ్రాహ్మణుల శ్రీ నరయక దండన నిడుటయును దగదు
 వరుసవారలను కీడు గననైన శ్రీ పరిపాటి గనక మొక్కుట హితంబు
 నే ననుదినంబు వారి నేవెంటు శ్రీ గాన వారియెడ రోసము కపటము
 మానక దండింతును వారి యెడల శ్రీ పూనిక దోషములను గూర్చిరేని
 యే రయిన శరియె నాకు కనెద రది శ్రీ మీరు బ్రాహ్మణుల నేవింపు డనుచు
 ధీరత విష్ణుడు చార్మముదంబున శ్రీ వారి గూడి పురిజేరి సుఖముండ
 భూరమణా ! యీచరిత్ర నులించిన శ్రీ వార లిహపరము లందు సుఖంతురు
 నరనాథా ! బలరాఘు డొకనాడు శ్రీ పరధమునెక్కి వేపలై కేగ

∴ బలరాముడు సుహృద్బంధుజన దర్శనార్థమై వేపలైకు బోవుట ∴
 పరమతి నచ్చటి బంధుల హితులను శ్రీ నరసి వేడ్క తానంద డలందియు
 చిరకాల నంగడిమలై నట్టి శ్రీ వరగోపగోపికాది సంఘములు

కరము మోదమున తన్నెదురు కొనగ శ ధరను డిగి వారి సముచితాలింగ
 నముల ప్రీతి నింపుచు వేగజేరి శ సమమతిని నందయశోదలకు వడి
 నమస్సు లొనరుప వా రతని బ్రీతి శ కృమత నంకముల గొగిలుల జేర్చి
 శిరమును మూర్ఛిని చుబుకంబు వుడికి శ పరమానందమునను బాష్పధార
 లరయ కపోలములను జార దడిపి శ వర కుశలమ్ముల బ్రీశించి రేలమి
 గని యన్నా ! నీవును గృష్ణుండును శ ఘనులు భద్రముల నోలి గందురే !
 మము బోచు భారమును మీదెసయే శ కృమమటులె గూర్చ వలయు రక్షణము
 విమలమతులు వసుదేవుడు దేవకి శ సమ కుశలములను గన్నారే ! మమ్ము
 దలపుంతురే ! మిము మేము పాలింపు శ బల నెడ దుంతురే ! మీ రట్లేద !
 ననుచు దివ్యాన్నముల పాల్పెరుగుల శ దినుమన్న యనుచు నిష్టాగోష్ఠిని
 గని యుండినంత గోపాలవరులు శ గనవచ్చి హలధరునకును మొక్కిరి
 ఘనత వారి నందించి తా జెలఁగు శ గని తా సములను గవిసి చేతులను
 పెనవేసి మెడల, తనువుల మోదము శ ననువొందు నవ్వులను మీరియుండి
 వారి భుజింపగ బంపి సుందరము శ జేరినట్టి యొక విజన తలంబున
 ధీరతను కైలాసగిరివడుపు శ మీద గూర్చున్నయెడ నచ్చోటికి
 చారుశ్చింగారవతు లాగోపిక శ నారు లందెలను ఘల్లని మోయగ
 చారు నొయ్యారముల కర కంకణ శ చారుతర ధ్వని మేళనము గనగ
 విరుల ముత్తైముల సరులు చిందాడ శ కురుల ముడులు తూగాడ పాలిండ్లు
 నడుమున నసియాడుటను గూర్చముఖము శ లెడలేని హసితమును గూర్చ వడిని
 తడబాటందని మతి తడబడగా శ నిడుదలు నడలుగ దడబడలను దా
 లాంకుని పంకేరుహభవనుత శ్రీ శ లాంకుని రాక్షస భీమ నామాంకు
 సంకర్షణు నకలంకు సాధు ప శ క్షాంకు సంచితపు వాత్సల్యాంకుని
 బలయుతుని శౌర్యవార్ధిని భద్రుని శ విలసిత పటీర తుషార రుచిని
 లలిత మించుతను వొప్ప సుగుణముల శ నలరున నిలుపగ నమరు విజ్ఞాన
 నిలయుని నశోకు రిపు మారకుని శ దలప మహాత్ముని శ్రీశు శత్రుశను
 లలన లటు వచ్చి కని మొక్కి నిలిచి శ లలి దోప సేను మడిగి యిట్లనిరి
 హలపాణి ! నీ యనుంగుతమ్ముడు శ విలసితవర్తనమును గోపాలుం
 డల బుజగర్భు నుతి నలరుమేటి శ చెలులకు మనోభిరాము డగువాడు
 నల మధురాపురి నవ లలిత లతాం శ గుల కనగ గాత్రులను విహరించు నొక్కొ !
 దలచునొకొ ! మమ్ము నొకపరియేనియు శ నలరు మిక్కుటము వారందీయగ
 దలఁపనే ! మమ్ముల నాటిప్రియము శ వలపు నిందినను జాలు మాకు గద

జననీజనకుల ననుజుల తనుజుల శ్రీ విను పతిబంధువులను మిత్రతతుల
 వనజనయను రతి నే మాసిందియు శ్రీ తన పొంత జేరునది తలపుంచునె ?
 మము యమునలోని సైకత తలముల శ్రీ శ్రీమము జేకూర్చె కామతంత్రముల
 విమల బృందావనపు వీధులందు శ్రీ మము చుబుకంబుల బుడికే మరి బుజ్జ
 వము గూర్చె వనుల వుష్పవాటికల శ్రీ సమమతి స్తనముల ముట్టియును నాడ
 రము జొనిపె నింక కొలకుల పొంతను శ్రీ నమస్కృతుల గొని కౌగిలి నదిమెను
 బలికె మనోహర ముట్టిలు నట్టుల శ్రీ పలువిధముల మము మనము లాగికొని
 లలి నభిమానము గాఢపు వలపును శ్రీ చలమున గొనియెను ధీరతను లాగి
 కొని మధురాపురిజేరె నమ్మించి శ్రీ విను మాపురి ముగ్ధంపు బాలికలు
 తన చిత్రపు వన్నెల లోగి రొక్కొ ! శ్రీ మను మాకు గూర్చినవి దెలియదుగా
 నగవు లేమాయె నర్కము లేగతి శ్రీ జగి చూపు లెట్లు ? బిగువు సఖ్య ? మెటు
 వగ లేతోవలు ? రతు లెటు బారెనొ ? శ్రీ తగవు వినయంబు చుట్టరికంబును
 సగటున నాడిన సరసోక్తు లన్ని శ్రీ యగడు పరచి మ మృన్నిట దప్పగ
 జగతి ననంగు శరార్గిని బాల్పడగ శ్రీ జగదవనుం డా పురిని వసింపగ
 గనె తాపవృద్ధి మము గన రాడా ? శ్రీ వనమాలి మమ్ముగూర్చిన పలుకుల
 వినుపింపు మున్న ! వెన్నునిచేష్టల శ్రీ కనుల గట్టినటు మునినుతు డెదురనె
 నిలిచి నటు దలతు మే మని శోకము శ్రీ వలగొని బలికిన వనజ నయనులకు
 జలధర దేహుని ఖలశంహరణము శ్రీ లలితి కార్యముల చాళ్ళ నెఱిగింది
 మిము గాంచు నతడు తనను జింతించు శ్రీ సుమనసులకు సము లైన మిమ్ములకా
 నమలు డచ్యుతుడు మరవ డెన్నడును శ్రీ భ్రమ లుడిపె నాడె విమలమతి నెలమి
 గొనుడని లాలన నిచ్చెను గృష్ణుడు శ్రీ అనుకూల వాక్యముల నిట్లుచెప్పె
 ఘనముదం బొప్ప బలరాముం డీటు శ్రీ వనితల నిండ్లకు బంపి వసంతం
 బనువంద రెండుమాసంబు లచట శ్రీ తనకుతుకం బట సెల్లింపంగా
 నిలిచెను యమునాతటమున దిరుగుచు శ్రీ బలభద్రుడు తా నరిభటరుద్రుడు
 తలపునను భద్రముల గూర్చునట్టి శ్రీ జటదవర్ణ తేజతుడు ననంతంబు
 ఘన సార దేవదారు జంబీర శ్రీ ఘనతర రుచిమాకంద ఖరూర
 వనవాటికలను ఏలాల తీవ శ్రీ లును మల్లె మాలతీ వల్లి కాదు
 లను బెంపు నింపు పొదరిండ్లకడను శ్రీ మనము హాయిగను యమునాతరంగ
 జలబిందుసహిత పవనంబు సోకు శ్రీ నలరునించు సైకతపు నెలవులను
 నల మరందపానమున మదభృంగ శ్రీ ములు రంజలు నెలవులను రొదనించు
 తలముల పొంతను సానుదేశముల శ్రీ చలంప పెంపొందు శశికాంత శిలా

తలముల లీలను నిచ్చావిహార శ్రముల గోపకాంతలును గొల్వనుండ
వరుణుని యాజ్ఞను వాచుచేదేవి శ్ర తరు కోటరముల మద్యభావమున
నిరవౌండు నీలిచి నిర్గమిం పండ శ్ర వరమందువాసనల నించె వనము
నెల్లెడలనుచిసి వెలయ బర్వంగ శ్ర చల్లనిగాడ్పుల రాము డాఘాణ
సల్లెలితాకృతి నందంగ దాని శ్ర వల్లగొని గోత్ర వల్లవీతరుణుల
యల్లములను విలసిల్ల గోలికా శ్ర ఎల్లరు ముదముల కొల్లల నందిరి
పెల్లుగ చిందుల ఘలు ఘల్లండెల శ్ర మల్లడి రవముల పల్లవముల చా
శ్లండెడు కరముల కంకణధ్వనుల శ్ర నందమింప తాళముల దట్టుచును
సుందర మొప్పగ నందరు రాముని శ్ర ముందుగొని యాటలందిరి బాటల
తనబిరుదాంకిత గీతంబుల నా శ్ర వనరుహనేత్రలు వర్షింప వినుచు
కనక కాదంబరని గోళుటచే శ్ర తను నారుచి వాలారు దృష్టి గన
వనపుష్పమాలికాంశులుడై శ్ర యనుపమ కుండల గండభాగద్యుతి
వరరత్నకాంతి ప్రతిబింబ మండ శ్ర శరసిజముబోలు తనవదనమందు
దరముగామంచు బిందువులతీవి శ్ర వరుస ఘర్మసలిల బిందువులుగా
బలవిహారము శ్రీ యనంతభాగియు శ్ర జలకేళిసలుప నిచ్చగించియును
అల నేడి నీటు రా నే నాడవలయు శ్ర పిలుపులోన నా చరణముల దార
వలయు నో జేమున! రావ నీ నీటు శ్ర తలము గీటు దప్పింతు నని నవ్వు
కలనను చిలిచిన తరుణులు నవ్వుచు శ్ర తలకెక్కె మత్తు యమునా రా యన
కుసు దరయు నొక్కొయని గేలిసేయ శ్ర విని కాళిందియు నతని మదయుతుని
గను దలచి రాక దడసిన గినిసియు శ్ర మనమున నది రేగింప హలమ్మును
తనకరమున గొని హాచి నది తన్ను శ్ర మునుమున్ను బార లాగ నా యమున
వీరమున గిరవడి భీకరమున శ్ర వారిని జూచిన కాళింది భీతి
దార సుందర వేషము నందియు శ్ర జేరవచ్చె విస్తారకాసుకల
రాముని చరణములను మ్రొక్కునిక్క శ్ర నామహానియుని వినుతి నిటు గూర్చి
రామ ! రామ ! నీయత్నము మానుము శ్ర కామినిని మూఢతను గూరినంత
ఈమానశ్రోధమును బూసదగునె శ్ర నేను విరుద్ధముగా రాదలపుమా
భీమమును విడిచి నామము వహించి శ్ర కామిత మందుము భూమిని యశంబు
నిను జొందు ననుచు వినయమున నతని శ్ర ఘనత నందింప గనెను శాంతంబు
వనితలను గూడ వన వీహారశ్రీమ శ్ర ననువున వనకేళిని బాసి యంత
కరి కరణగీతి దలములను వేడలి శ్ర వరవస్త్రరత్న హారభూషణము
లరని కాళింది మెదిచి దరియించి శ్ర కరము మోదమువ మరియు నామచే

తరుణం బందిన కాంచనమాలను శ పరమబ్రీతి కంఠమున గీలించి
 హలధరు డవిరళగతి దీప్తి నంద శ నలరున సుమనస్సంఘములు విరుల
 బలునిపై గురిసి యలగున నాడిరి శ విలసిత గీతములను నప్పరసలు
 ఘనత గంధర్వు లాతని బాడిరి శ ముచులు సానందమున గూడి రపుడు
 జనవర ! యమునానది నిప్పటికిని శ గననగు నా నది పటియల చిహ్నము
 దనకీర్తి ధరణి తిరమంద నదియు శ వనజాక్ష నన్నయగు రామమూర్తి
 యనిశేము స్మరణను గూర్చు శుభంబుల శ కురికప ట్టచలు వినుతని గూర్చిన
 నీలాంబరుండు వ్రేపల్లెయందు శ నీల విహారమునంది వారు
 పాలింప నుండు మని కీర్తిగోరు శ చాలున నుండెను యశోద యలరగ
 మేలు మెచ్చి యల వారివిజ్ఞాన శ లోలమతులుగా బోధ నందించు
 చుండె నట ద్వారకను మాధవుడు శ నిండు కొలువుండె తనబంధుజనులు

-: శ్రీకృష్ణుండు పౌండ్రకవాసుదేవునిమీద దండెత్తిపోయి వానిం జంపుట :-

నండగని మోదమున నొప్పారగ శ దండినుతుల జనపాలబృందములు
 నిండు భక్తి నతు లర్పించుచుండ శ చండవేగమున దూత యొక్కండు
 గండు మిగుల తనరాక నెఱిగించె శ యెందుమతి గనక మొక్కి యిటులనె
 వినుము నీలగాత్రుడ ! కంఠదమన ! శ నను కరూశపతి పంపినదూతగ
 మనమున నెన్నము మారాజు మాట శ లను విను మాతడు జంకక సెపుమనె
 నిను వినుపింతును కినుక నటు చుంచి శ గొనదగు నెల్లను నిను మేలందును
 ఘను డతం డగును పౌండ్రకనాముడు శ దనువాసుదేవనామ నిరూఢత
 గని యున్నవాడు రాయబారంబు శ నను గూర్చెను బలికెదను హెచ్చరిక
 గొల్లడవు నీవు కల్లరివాడువు ! శ వల్లగు యుక్తుల జల్లంది నావు
 ఇల్లు జలధిలో నల్లనదొంగవు శ జెల్లవు శూరత పిల్లతనము యిది
 వాసుదేవుడను నేన నీవిట్లు శ వేన మందితివి నాపేరు చిన్నె
 లాసింది వీశమేనియు లజ్జను శ వాసిగా గొనవు మోసపు తీవ్రత
 రోశము నందవు ఛీ ఛీ వదలుము ! శ వాసుదేవ ! నామము నీకు దగదు
 ఈ శమయమందె నను మొక్కిరమ్ము శ దోసిలి యొగ్గుము రక్షింతు నిన్ను
 ఈ శందును నీ వొప్పుకున్నయెడ శ మీశము దీడితి నిను దుగ్గింతు ననుచు
 వాసవాదులను దోడు బిల్చుకొని శ రా శమరమునకు వేగము నందును
 నని సెప్పు మనియె యుత్తరమేదో ! శ విని మారాజు డెలియ నీవాక్కుల
 వినజేతు ననగ పద్మాక్ష డలరు శ నను డిందువడక నాతని గనుచును

తనవారి కనియె కినియకుడు వీని శ్ర దనప్రభునానతి నాడె మనకేమి?
 యని వాని జూచి యోరీ! నీప్రభు శ్ర గనిచెప్పు వత్తు సనిలో నాచిహ్న
 ముల నొప్పింతును వాని ప్రాణముల శ్ర యల దండధరునిపాల నొప్పింతు
 తలగక సేనల జతపటచుకొమ్ము శ్ర వల దాలస్యము ముందు వేగుగను
 నిలువవల దిచట వేగము గొనుమని శ్ర వలువ లొసగి వానిని బంపి యవల
 జలజాక్షుడు తనవారి యానతిని శ్ర వనిచి పెద్దలకు మొక్కి దీవెనల
 గొని పయనంబయి దారకుండు వడి శ్ర గని తెచ్చినట్టి రథంబు నెక్కిను
 వనజాక్షుడు విశ్వేశుడు దానై శ్ర ఘనత విశ్వేశ శంస్మరణ జయము
 తనవారు బల్క వేగము నంచెను శ్ర తన రథగమనపు ధ్వని వనధిమోత
 జనతతికి దోప నటిగి కనియె నా శ్ర ఘనుడు మాధవుడు కాశీపురంబు
 విను శంభు డందు వెలసి యుండునది శ్ర కనక చేలుండు పురిని వెలి నిలిచి
 తనరాక దెలపె పాంచజన్యమున శ్ర వినె పొందుగ్గి డది యుద్ధోత్సాహత
 తను నేనల రెం డక్షాహిణులను శ్ర ఘనత తనమిత్రుడగు కాశీపతి
 యును మూ డక్షాహిణుల సేనలను శ్ర తనుగూడిరాగ దోడుకొనుచు
 పురము వెడలి మురవైరిని దాకగ శ్ర నురుతరకోధము మదంబు పేర్చిని
 కరము కృత్రిమములై నట్టి వైన శ్ర కరముల శంఖము చక్రము శార్ఙ్గము
 తరమందిన గద కౌస్తుభమణిమును శ్ర కరకుండలములు హారచయంబులు
 కర కంకణ మంజీర వనమాల శ్ర లరయ కనకగ్రైవేయ కేయూర
 వర మకుటంబుల దాల్చియు నటు పీ శ్ర తాంబరంబు గట్టిన ఛాయ దనర
 గరుడకేతనము గల హేమరథము శ్ర ధగణిపాల యివి యన్ని వంచనమే!
 ఇటు రా వాసిని యదువల్లభుండు శ్ర కుటిల హంతకుడు కృష్ణుండు గాంచి
 చిటిమిటి వానికి దోపగ నవ్విన శ్ర పతిమ కటువు జూపించి నస్త్రముల
 పరిఘ, మునల, కుంతల చక్ర గదల శ్ర పరమ భండివాలముల శక్తులను
 బిర బిర గ్రమ్మెను తననేర్పు జూచి శ్ర హరి తనదు బిరుదు వదలుకొను సరిచు
 హరి యిటిగి వాని శస్త్రపరంపర శ్ర శరవేగంబును తన తీవ్రమయిన
 శరవృష్టి నడచి యరిభీషణంబు శ్ర కర మత్యుత్కట రవము నిండించు
 పరమపూజ్యంబు పాంచజన్యంబు శ్ర పరు లార్వగ పూరించె హర్షమున
 వారని యలుకను యా వాహినులను శ్ర మారి మసంగిన యట్లు బాణముల
 బోరు ధారలను బోలె పటగించి శ్ర బీర మడగ ఖండించె కరి తురగ
 వీర వ్రాత రథ రథసారథులను శ్ర నా రణస్థలము పీనుల పెంటలు
 గా నొక్కుమ్రుడి పై రాగ కేసి శ్ర తా నడ్డు జమ్మి పోరుచునిగా దాని

యో నరాధమా ! కుటిలమదాంధా ! శ్రీ గానవచ్చి తిడ వేన పరుగిడకు
నే నిత్తు గొనుము నా వీరబిరుదు శ్రీ దాన వారివీహదు వయ్యెదవు !
నీచత గూసిన నీ విడే చావ శ్రీ నోచి తింకెందు పోవచ్చు నీకు ?
కాడెద బారుము బ్రతుక దలచితివ ? శ్రీ నీచుడా ! జక్కనగుము శీరమిడే
నీకు నే శరణ మీవలెగాదా ! శ్రీ పోకిరివి నిన్ను నిటు శరణు గూర్తు
పోకడ లివే ! నీ జీవముల గొనగ శ్రీ నాకు రాక గూర్చితివి మెచ్చితిని
ననుచు చక్రమును చేత గొని మున్నె శ్రీ కనక రథము పొడిజేసి సారథిని
దునిమి గుట్టముల దుగించి వే బంపె శ్రీ ఘనుడు సుదర్శనమున వానిమొండె
మును తలను వేరుపరుప నాజ్ఞ నిడె శ్రీ ఘనత నయి విలయాగ్ని కై వడిని
వెలుగు నింపుచును వేగమ పొందుని శ్రీ తలను ఖండించ వజ్రధారచే
కులపర్వతంబు గూలుచందమున శ్రీ నిలబడె రెండుగ శిఖరము గిరి వలె
జలజనాభు డంతటను వేగంబ శ్రీ తల నట్లు దునిమె మొండె మచ్చటనె
ననిలోన బడియె శీరము విశిఖముల శ్రీ జనిపెను పురమున భువనమున బడగ
ఘను డాదిమూర్తి గృష్ణుం డప్పుడు శ్రీ తనశంఖము పూరించి విడయుమున
సురలు పూజింప ద్వారకను జేరి శ్రీ పరితోషంబును తనవారి గూర్చి
నిరవందు సౌఖ్యముల దూగుచుండె శ్రీ కరము దుష్ట మర్దనుడు తా నగుచు
నరనాథ ! పొందు డిటు వాసుదేవ శ్రీ పరకృత్రిమచిహ్నముల మదము గొనియు
హరి నెదిరించియు ననవరత స్మరణ శ్రీ కరుము నందె నటు శ్రీశుని వలనను
శీరము దునుమబడి రణమున ధీరత శ్రీ హరి జెందవచ్చు నెటుల స్మరించిన
వాగ్దాశిలో కాశీప్రభుతల శ్రీ నారాచమ్ముల గృష్ణుం డట్టుల
పారమంది బడవేయ గుర్తించి శ్రీ పౌరు లెరిగింప నతనిక జట్టుక
నారులు బంధులు హితపరివారము శ్రీ కూరిమి సుతుండు సుదక్షిణుండును
మీరిన శోకము, నంది బాపునన శ్రీ దారి శమించియు పరలోకవిధుల
సారతరంబుగ నుతి నొనర విధిని శ్రీ భూరి దానముల నెరవేర్చి యంత
యాద్రవుం డొకడు మాతండ్రి జంపె శ్రీ మేదిని నేను తద్వంశంబును
బూది గూర్తునని యత్నపటుత్వత శ్రీ యా దండి దండియైన రుద్రుండు
సాదరంబునను వరమిచ్చు నంచు శ్రీ బాదుకొన్నమతి పోరోహితునిక
ఏకాంతంబున దిగంబరేసుని శ్రీ సాకారమంద తనకు వర మొసగ
నేకమతిని హరు చరణ కమలములె శ్రీ నాకరం బనుచు యత్నసిద్ధికై
ధ్యానమందగా పార్వతిరమణుడు శ్రీ ఆనందధాము డబ్బాక్షిహితుడు
కేనోపనివల్ వాళకమ్మూర్తియు శ్రీ నైన శంకరుడు ప్రత్యక్షముగా

సంవికాపతే! అఘోరమూర్తి! శంభరా! హర! శత్రువిధ్వంస!
 డంబధ్వంసా! డక్ష మదహరణ! శంభో! శుండాలాసురమర్దన!
 వర మీయగదే! పురహర! యథవా! శ దురమున గృష్ణుని గెలువవలె నేను
 యని వినుతించిన హరుడు పృథన్నత శ విను మతకు విష్ణు డివుడు దుష్టులను
 దునుముగ బుట్టెను దుర్లభ మాతని శ యనిలో నిలువున బ్రతికిపోరాదు
 నిను జయమందదు వినవ నభిచార శ మొనరింపుము నిర్మలస్సరమున నన
 లుడు దరమందిన గెలుపు నిన్నమరు శ దుమకున మత్సరమున బూజించిన
 బెడుపు నీక యగు నీ బుద్ధికైన శ వడుపున బాహున యుగ్రము మానక
 జడియక మూఢత దారి యనలుని శ దడ దడ మొప్పుచు దక్షిణశిఖలను
 వ్రేలిచి సంతన తామశ్రుపుల శ గ్రాలుచు సుజ్జ్వలముల జేవురించు
 డాలందు ముఖం బశనిప్రభ యనగ శ బోలు దంష్ట్రలను శూలమున నా
 భీలము నింపుచు నొక కృత్య వెడలి శ కాలమృత్యు కరవాలము నా యన
 నాలుక జాపుచు కోలాహలంబు శ వాలాయ మంద నార్చుచు బడహతి
 నోలి ధూళి మింగుచందమున శ కాలాంతజ్వాల లను సుమియుచును
 నీలదేహమున ప్రార్థన వినుచును శ నీలవర్ణ సగరమున కుద్యేల
 వేగమునను గా పురజను లది గని శ డాగ తెరు వేది దిశ లన్నింటను
 భూ గగనంబుల నేకముగ మంట శ లాగని వడి మనపురము జట్టంగ
 రాగంటి మంచు గోవిందుని గన శ వేగము గొంచును జేరి సగధరా!
 ఆ గడిదిమంటలను గంటివిగా శ భోగిశయన! మము గవయకుండంగ
 యోగమును గనుము మా బాగు గూర్చు శ ఈ గండము దప్పింపు మనంగ నె
 యా గజేంద్ర వరదాత యచ్యుతుడు శ తా గమనించెను దానిమూలంబు
 యోడకు డభయము మీకుం గూర్చును శ నేడె నిమిషమున నద్దాని దాడి
 బీడు పుత్తు నది సుదక్షిణుండను శ వాడు వైరమున వ్రేల్చిన కృత్యము
 నా నిజము తెల్పి తాను శీఘ్రమున శ ధ్యానమున గూరి నిర్మలస్సరమున
 మానిత శుచియై మానసియముగ శ తా నయము నెఱిగి తన సుదర్శనము
 చే నంది వినరె నా కృత్యమైన శ దా నా హరిచే పంపును గొనుచును
 భీమమున మీరె దాని కన్నరిపు శ స్తోమము జెండెడు నాచక్రము వడి
 భూమి దుష్ట సంహారత తనపని శ గా మహిమ నందుమేటి శత్రుమది
 చండమున విజయూర్తాండము నా శ దండి తేజమున బ్రహ్మాండంబును
 నిండ వెలుగు గను గండున రివ్వున శ దండధరు దండమున బొల్పుమిగుల
 దేవగణ వినుతి సుజనశరణ్యము శ పావనపాలిత రంజిత శక్తికి

తావలంబగుచు తా కళ నిగుడుచు శ కేవల సాత్విక భూషణత గాంచి
నిగమ వినుతిగను యోగ్యతను మించి శ జగదవనార్థము శ్రీశుడు ధరింప
జగి నందమించు దనుజభ్యంసము శ తగవున గుణంబు దనయం దొప్పుగ
కీలిమించు నీదాని కీల లన శ జ్వాల లడుపు నాభీలత నిది యన
జాలు లోకతాపముల తపింపగ శ కీలుమూర్తి హరి మేలు బారినది
నా దాని డాసి విలయమేఘంబు శ బాదరించు గతిఘర్జ లాదిగా
యాదవేందు డుత్సాహము నందగ శ చోదకమున నాకృత్యను హరించె
నది ప్రత్యర్థుల శాంతమును బొంది శ గదిసి వెనువెంట చక్ర మరుదేర
పదిలతను జెడగ మొదటి నెలపు గని శ సుదక్షిణుడు మది భీతి గుడురుకొన
నతనిని మరి యా ఋత్విగ్జనముల శ నదయత వధించి తా శాంతినందె
సుదర్శనం బాపురమును గాలించి శ ముదము తోప శ్రీకృష్ణుని జేరెను
అది రా శ్రీహరి మనల దయ జూచి శ బ్రదికించె ననుచు నుతించి రమ్యతు
విదితయశము తరు జేగ మాధవుడు శ నద నం దించెను ద్వారకను సుఖము
ముచికుందువరదు విజయ రుచినందు శ సుచరితం బిదియు నచలితభక్తిని
రుచిగొన్న సుధను బోలి పఠించిన శ వచ్చియించి వ్రాసినను నిహపరముల
నిచయంబులైన ముక్తికళలచే శ నచిరంబుగాని సుఖతరములందు
నరుడు సిద్ధమని నమ్మి నుతింపుము శ హరియె జగతీశుడు శక్తియుతుడు
నిరవధిక మోక్షనిలయు డానంద శ పరముడు రమాధిపతి భజనీయుడు
నరవర ! మనము శుద్ధమునుగూర్చి శ శరణ మతని నన జయము తా నిచ్చు
నన విని జననాథుడు బలరాముని శ ఘనవిజయ మింక విన బలుకు మయ్య
యన మాని యిట్లు బలికె కుతుకమున శ అనఘ ! విను మటుల హలధరుడుముదము
ననువంది యుండె రైవతప్రాంతము శ నను ద్వివిదుండను వానరుని దునిమె

∴ బలరాముండు ద్వివిదుండను వానరుని సంహరించుట :-

నరనాథా ! సుగ్రీవుని శచివుడు శ నరకాసురు శఖ్యతను గాంచియును
ధర విహరించుచు హరి వాని దునుమ శ కరము ద్వేషించి కృష్ణునిపురంబు
నను ప్రవేశించి యాతని పాలిత శ మున దీరియుండు కోటలను గూల్చి
గన ప్రాకారాదుల నూకి పరిఘ శ లకు మాయించియు నగడతల బూడ్చి
వరుస వన సరస్సులను గలంచుచు శ తరము జెరిచి గోపురముల నట్టుల
నరసి సుందరము నొప్పు భవనముల శ పరువడిని పడగ దొబ్బుచు మందల
కొండలము నింపె నదిగాక జనుల శ నెందరినొ కొండగుహలను దావుచు

తొందరలను సూర్యై మాధవుడై నా శ్రమందుడు మైందుని తమ్ముడు తనకగు
 ముందుపాటు నేఱుగండు మదంబునె శ్ర డెందమందు నిలయంబు గనినటుల
 పల్లెల కొల్లల గొని ఫలంబులను శ్ర దుల్లించు తరుల సాధుల నదల్పు
 వల్లగని నీటముంచు పడుచులను శ్ర తల్లడము పెల్లరకును బాధలిడెను
 ఇటు లా వానరవరుడు చాల్చి శ్ర కుటిలుండై తా నటమటించుచును
 కటికవృత్తి దిరుగాడుచు రైవత శ్ర తటమున నొక గిరికందరంబునను
 చతుర మృదు గీత రవములను దా విని శ్ర మతి వెగటు దోప గదియగ వచ్చియు
 సతులను నెత్తములాడు వానిబల శ్ర మతిశయమున ధావశ్యమగు తనువు
 నుతి నొప్పవాని నీలాంబరునికా శ్ర యతి వినుతుడైన కృష్ణాగ్రజనికా
 లతుల మణి కాంచనపు సొమ్ముల భూ శ్ర పీతుడైనవాని వారుణిమత్తున
 గతి గొన్న దృష్టి ప్రసరించువాని శ్ర షీతిపుల నరాతులను దుష్టమతుల
 బ్రతుకుల మలపెడు వాని బలరాము శ్ర సతతాభిరాము సౌందర్యధాము
 గని తత్సమీప భూరుహశాఖ శ్ర మునుకొన్న మదము పెంపున నొక్కియు
 వనచరుడు పట్టి యూపుచు పత్రము శ్ర లను రాల్చుచునుకా వెక్కిరించుచును
 గికిరించుచు పండ్లిగిల్చి చూపుచు శ్ర వికటమతి గుఱ్ఱు గఱ్ఱని యా కొ
 మ్మకు నీకొమ్మకు బారుచు నెగురుచు శ్ర తితమకల గూడు ధీరతను నిలుచు
 తోకను గదల్చు మేను నులివెట్టు శ్ర వీక నాలుకను జూపుచు బరులను
 గోకుచు గాయల పండుల గొఱుకుచు శ్ర తా కడిమిని గొని యట నుమియుచు
 వెను దిరిగి చూపు గన నశవ్యాముగా శ్ర గనుల నిక్కించు మీద బడునట్లు
 తన గోళ్ళు గరచి ధూయని తొలంగు శ్ర కొనల విడిచి నెదజల్లు నెయ్యెడల
 కని దాని చేష్ట నొక చిన్నరాత శ్ర వనచరముపైన విశరె బారునని
 శ్రీనుక లేగి తను విశరుల నప్పును శ్ర గని రాముని యాశవ కలశంబును
 గొని చెట్టునెక్కి భూమి జారవిడి శ్ర చిన వ్రయ్యలయ్యె నాఘటం బతడు
 కోప మగ్గలము గా నొక్కరాత శ్ర నా పగిది వైవ రాముని పైబడి
 యేవున చీరను జంపి బరికినను శ్ర ఆపలేని కోగ్రధమున ముసలమును
 నోవట్టి కాలు భంగిని నిల్చిన శ్ర నా పట్టుగాంచి వానరు డదరక
 చూపరుల భయము నింపుచును నా శ్ర మీపమున నున్న నొకచెట్టు బెరికి
 తన భుజముపైన నిడి మత్స్యరమున శ్ర ఘనుని బలభద్రు శిరమున బొదిన
 పదతాడితమగు కాలభంజంగము శ్ర పదనున సదయను దూరం బెంచుచు
 ఇదివరలో నుద్దాని దుండగము శ్ర లదురుగొన్న వాళ్లలను వినియుండె
 గాన తా గనలి ముసలమును దిప్పి శ్ర నానికంఠమున నూటిని మొత్తిన

వాడు జేగురను గలకొండవడుపు శ పోడిమి నుండియు కో యని యార్చియు
 బీడంబై ప్రజ్ఞ నంతలోడేరి శ వాడి మిగులు రోషమున నట గుప్ప
 కొనిన తరువులను వడి వడి చెరుకుచు శ తన బలము జూపి గాముని మోడుచు
 ఘనమైన కేక నిడిన నబ్బురత శ గని ప్లవగాధమ ! చావుమని వాని
 తరుల జెండి హలమున గొట్టి నంత శ ధరణీధరశిఖతమువంటి తరువు
 ద్వార పెంపున బలభద్రుని వైచియు శ కరము శని బోప బోరున డీకొను
 టయు మెచ్చి వాని విశరుట దప్పియు శ రయమున వానిని బారు తొలంగని
 భయమున గూర్చగ వాడు చలింపక శ చయ్యన తాలాంకు పైనం దూకిన
 అరరే ! ప్లవగాధమ ! యని హుమ్మని శ వర ముశలమ్ముచు హలమును గొని వడి
 కరికరి హరిహరి గిరిగిరిని దాకి శ గురువడి బెబ్బులులను చాలు బోప
 గవిని పిడుగులను పిడికేటి పోటుల శ చెవులవదనముల శిరముల భుజముల
 నవయ బాడువంగ రాముడు భీమము శ దవులు నిక్కుగని వాని మెదడు చి
 ల్లుగ పొడిచినంత రక్తము నుమియుచు శ ప్రేగులును ధరణి బడి వాడు మగ్గ
 నగభేది యలరి సుర సముదయమును శ దగు గూడి కుసుమవృష్టి గురియించి
 జగతి జయము నిండంగ భేర్యాది శ జగినందు ధ్వనుల మెచ్చ బరగించె
 ఇటు బలభద్రుం డచ్యుతాగ్రజుడు శ కుటిల వానరుని ద్వివిదు ధరణికిని
 బటు వొప్పగ బలియిచ్చి ద్వారకను శ తటుకున వచ్చెను గృష్ణుని పిలుపున
 తిటమందిరి యాదవు లాతని ము శ చ్చటలెల్ల సెప్ప హర్షము పో మిగుల
 పటుతర హాసము లనువొందంగా శ నటు సుఖ మందిరి యాదవు లభిపా !

∴ బలరాముండు హస్తినాపురమును గంగలోఁ ద్రోయఁ బూనుట :-

విన మిక సుయోధనుని కూతురైన శ వినయనయ సుగుణలక్షణ లక్షణ
 యనుదాని వివాహమున శ్రీకృష్ణ శ తనయుడైన సాంబుం డా కన్యను
 దన సాహసమున నెత్తుకపోగా శ ఘరులు కొరవులు నాతని మెచ్చక
 పినవాడొకండు మనబాలిక గొని శ చినతనముగూర్చి మదమున నేగెడు
 పెనుకొని వానిని బట్టి చేరబెట్టి శ నను యాదవు లెటు చెలగెద రంచును
 సమరాటోసత కర్ణ శల్యులును శ క్రమమున భూరిశ్రీవ యజ్ఞకేతు
 లమితో త్సాహములను మించం గన శ సమబలుండు దుర్యోధనుండును
 వడిని బలంబుల కూడ ముట్టియును శ బుడుతడ నీ దుడు కడతుము నిలునిలు
 బడువుగొనక మా బిడ్డ నెత్తుకొని శ పెడమతిని బోప పోనిత్తుమ యని
 దడదడలు బాణతతులు వైబలిపి శ చెడినూడిగూర్చిన సాంబుం డిట్లనియె

మిము పెద్దవారి నవమానంబున శ్రీ శ్రీమపెట్టనోప మరలిబొమ్మన్న
 అమితరోషమున నందరేకముగ శ్రీ గుములుగ శస్త్రాస్త్రముల మరి బరప
 ధనువు సజ్యమున గూర్చి సాంబుండు శ్రీ ఘనబాణతతుల వాని నన్నిటిని
 తునక లానరించి వాని శరవృష్టి శ్రీ ననువొంద ముంచి రథ రథ్యసూతు
 లను పతాక ధ్వజమాలను ఛత్రముల శ్రీ దునిమి తనువులను తూట్లు వడ గొట్టి
 తనకూర్చమైన శస్త్రాస్త్రములను శ్రీ మునుకొన్న రక్తధారల దడిపియు
 యొసరు గన కుసుమితపు కింశుకములు శ్రీ కన నంగంబులు దోప నిలిచినను
 వనజ నయను దనయుండు శింఖమును శ్రీ ఘనత పూరించె దివిజ లుప్పొంగ
 మనముల గుండుచు కని రా శూరుని శ్రీ కనుక మరి రేగ యంద రొక్క మొగి
 పురికొలుపు కొనుచు దీరముల వలికి శ్రీ శరపరంపరల నద్రిపై గురియు
 వర వారిధార లను వడుపుబెంచి శ్రీ కరము నలుక శౌర్యములు దీపింప
 కరిని వనమయీకములు జుట్టినట్లు శ్రీ తరమంది జుట్టి వన లతలనె దా
 నిని బంధించిన వారిపై తెగువ శ్రీ గొనక తా జిక్కె నేమా ననుచును
 ఘనత చా ల్నిగుడ నతని బంధించి శ్రీ వనితతో గూడ పురమున జేర్చిరి
 మునినారదుండు వనజనయనునికి శ్రీ ననిని సాంబువిక్రమము తలంపును
 విన జెప్పినంత వేగం బరసియు శ్రీ జనపతియగు నుగ్ర సేను ననుమతి
 యదుబలంబు లా యదనున ననికిని శ్రీ ముదమునను యత్నమును సాగించగ
 నది నీతిగాదు మనబంధువులను శ్రీ గదియ జనునె కోర్ధమున రణమునకు
 ఇది నే నేగడ సాంబువధుయుతము శ్రీ ముదమున దెత్తును మీరు మానుడని
 అపుడె కనకంపు రథమునెక్కియును శ్రీ విపుల సుగుణ సంపన్నుల విపుల
 కృప ధర్మాభిజ్ఞుని యుద్ధపుని శ్రీ సుపరిపాటియగు కొందరు పెద్దలు
 తన తో డందుచు వెన ప్రియాణమున శ్రీ దనను కరిపురము దానిసమీపము
 నను నొకదివ్యంబయిన యుద్వాన శ్రీ మున విశ్రమంబుగొని సురభి, కుసుమ,
 ఫల, భరిత తరు చ్ఛాయారచితము శ్రీ నలరు నించు శశికాంత వేదికను
 నలత దీర తా నుండి యుద్ధపుని శ్రీ యల కౌరువులకు నారాక సెప్పి
 ఘనత నెరిగి రా వలయునన్న యని శ్రీ మనమున కంకిలి గొనని మతి నేగి
 కనె వారి శభామందిరమునను శ్రీ ధనురాచార్యుని భీష్ము సుయోధను
 లకు మొక్కి యర్హ పూజ తా నంది శ్రీ వినయపరత విలసిల్ల నిట్లనియె
 యనఘులార! యదు తిలకుడు రాముడు శ్రీ ఘనుడు కరుణాబ్ధి బలధనుడు మిమ్ము
 అతని గాంతుటకు కాంక్షలు గొనుచును శ్రీ యతివేగంబున గొని జేరి యర్ప
 లతి శ్రీధనోపగి గోవు నప్పించి శ్రీ మతి నలర నందనాది సమయముల

సలిపిన తమపరి నందరిని గలయ ॥ దిలకెంచి పృలంభగున్ డిట్లనియె
 నెలమి దోప కురురాజును బిలిచియు ॥ కిలకిలలు దోపు మొగమున వినుమా!
 రాజరాజ! దుర్యోధన! నయగుణ! ॥ తేజతశౌర్యా! శౌర్యదురంధర!
 యోజ నీచిచ్చు సత్కృతులన్నియు ॥ రాజగొంటి సమ్మతిని యుండ ని
 మ్మనఘా! విను నా వచ్చినకార్యము ॥ జననాథు డుగ్రసేనుని పం పిది
 వనజ నయనుండు నొప్పె నారాక ॥ నిను దెలుప దగిన విషయ మొక్కండు
 జనపతివి పెక్కుమంది శూరులును ॥ పినవాని సాంబువలను పనిగొనుచు
 యని జుట్టి నొకని తో గొంటి రై న ॥ విను మంత తప్పు మావాడు గనెన
 తను న్యాయముండ తనుమధ్యను గొన ॥ కనవలదె బాంధవము మామొడలను
 వివ దాని చింతించ పనియేమి! ॥ మానసీయుడవు మాకుమారునికా
 మానిసీయుతము మన్నించిపంపు ॥ మా నయంబెఱిగి గౌరవము గనుము
 దీని పృతిఘటింపకు మని పెద్దగా ॥ నూనిన మతి దీవించె ని న్నన్న
 యనిన నాత్మకోపమున పాదుకలు ॥ ఘనతగాంచ శిరమున నిక్కగోరె
 నని యతని గనక తనవారిగాంచి ॥ వినుడు కాలగతి యదువులు మదంబు
 గొనిరి తనుపంపునను మన లందఱి ॥ ననుచితమున మెలగు నాన తిది
 కనరు సిగ్గు తా జనవరుం డంట ॥ మనము వారి బంధువులమట ఛీ! ఛీ!
 విన రోత రోత ఏటి మాట లివి ॥ మనమందె మేలముననె నింతకును
 గనిరి ఛత్ర చామర శంఖ మకుట ॥ ఘన ధార్యముల కాదందు రెవరు!
 చాలు వారి సంబంధము సఖ్యము ॥ మేలేది పాములకు పాల్వోయుట
 యాలమున జుట్టి బాలు బంధింప ॥ జాలితి మట మన మెల్ల గుం పంట
 లీల లగునె కరుణాదుల వశమున ॥ నోలి నున్నట్టి వాని విడిపింప
 నేల యామత్తునితో మాటలనుచు ॥ పాలంది తరలె మందిరంబునకు
 హలధరుం డడరె నాపలుకులు విని ॥ నలు దిక్కులు గ్రమ్మగ బరికించుచు
 విలయభాను కైవడి పృజ్జ్వరిలుచు ॥ ఎల కినుక దోప వికటమున నవ్వి
 చండరోషమున నరుణిత నేత్తుడు ॥ గండున దండాయుధు ననుకరించు
 భండనమున భీముండు దానగుచు ॥ అండనున్న యాదవ వృద్ధుల గని
 మండు ననలు నాజ్యంపుధారలుగ ॥ దుండగీడు నగు దుర్యోధను బ
 ల్కులను వింటికా తెలివిని గన డా ॥ పలుగాకిని మన్నింప నీవల్ల
 బలికి వచ్చిరిని గృహ్మడు వినగా ॥ ఖలుడు మేలుగొను వాడె కుచ్చితుడు
 వీడు మదాంధుడు గాడు సజ్జరుడు ॥ తోడు ఖలులనే పోడిమి నందెడు
 వాడి గనును సాలోడి హల మొకడెట ॥ వీడు వీనితోడుల బ్రతుగుదురె!

బోయెడు మృగముల వేటాడువిధిని శ నా యలపు బలిమి కీ ముసలముగుటి
 ఈ యెడ తుల్లిన నాడినఫలంబు శ ఏ యెడము లేక గుడువగల డింక
 వీని నడ లెరిగి యాదవబలంబు శ పూనిక ననికిని సన్నుద్ధులగుట
 నానేర్చుననే మానిరి గాకను శ ఏ నిమిత్తమున నైన నుడుగుదురె ?
 విను డేదేవుని సురిలు మొక్కుదురొ ? శ గన డేదేవుని మందిరము మోక్ష
 మును గూర్చుపదమ యని మునులెంతురొ ? శ ఇనశశిప్రభలు యెవని కిరణములొ
 వనజాలయ యెవ్వనికి సతియగునొ ? శ వనజభవు డెవ్వనికి తనయుండో ?
 నేను రుద్రుండు ప్రజాపతు లెల్ల శ ఈ నిఖిల భువనముల మూల మెవండో ?
 ఏ నిత్యకళల వెలసినారమో ? శ నా నలిన నయను చా పంపుగొనుచు
 ననుకూలమ్మును బొందు తపస్వియు శ మనకెల్ల తాత జనపతియునైన
 ఘనుని నుగ్రసేనునకు వీ డిచ్చె శ ననె గదా మకుట మాది మర్యాద
 లను త్రిదశవరులు తమకిరీటముల శ ననువొందదాల్తు రెవని పదధూళి
 గన లోకపావనియగు తీరంబు శ ఘనత నెవని చరణమున బుట్టినదొ ?
 యెట్టి నా నాధుడైనవిష్ణుండు శ పొట్టిపొడవులకు నాధారుడయ్య
 పట్టు ముక్తి కగు శ్రీరమానాధు శ కట్టడిని నుగ్రసేనుని దెగజెను
 ఎట్లు దప్పనా ? కోపమును వీడు శ పట్టున గంగలొ నీ పట్టణంబు
 నట్టె దొర్లింతు ననుచు భీకరము శ దొట్టిన రూపున హలము చేబూని
 వీని పరమందు ముందు చాలందు శ మానముగను శంతానము నాపుదు
 పూనిక గను డని నగరంపు తుదను శ చాను జొనిపె తన హలము కోపమున
 మొనచేతనె పురమును పా దగల్చు శ గనెను వడి పూర్తి పూర్తి బెకలింప
 జనులు పురంబున నడుగులు తడబడ శ కనులదిరుగుడుల భవనములు నొరగ
 ఘనమైన కోట గోపురము లాది శ గను తూల సిద్ధముగ వనధిలోని
 కలము వోలె కడు ఘోర ముప్పతిల శ తలకి రందఱును నాబాలవృద్ధు
 లల మొరలిడగా బలుని కృతమనుచు శ దలచి భీష్మాది కౌరవశంతతి
 లలి నతని వలను బొంద సాంబునికొ శ నలంకరించియు సతీయుక్తముగ
 కురుపతి సుయోధనుండు ముందుగా శ త్వర గని వచ్చిరి తాలాంకుని గన
 చరణములను బడి సుతను నర్పించె శ సరసత నల్లుని బలము వినుతించె
 కరుణ పాలించె సంకర్షణుండు శ పరమహర్ష మున రాజరా జొప్పె
 పన జనపాలుం డనె శుకుని గనుచు శ కినుక నంత తుట్టిలోన విడిచె నటు
 లన బరీక్షిత్తు జనవరా ! ఘనులు శ మనమున కినుకను మొక్కున దొత్తురు
 యనఘు డచ్యుతుడు తా నగుట వారి శ వినుతుల నతులను విడచె కోపంబు

విను మా చందము పఠనీయము మన శ కనుచు వచించెను శుకముని యిట్లు
 ఘనుడ వసంతుడ వయ్యా ! రామా ! శ నిను నిజం బెరుగ జాలుదుమే మేము
 నీవె భువన భరణుండవు స్వామివి శ కేవలహూర్తివి సంకర్షణాఖ్య
 తావలం బంది వేయిఫణంబుల శ భావి భూతముల కాశ్రయిండు వయి
 పావనమూర్తివి నిరాశ్రయిండువు శ దేవవినుతుడవు నీవే గావా !
 రామ ! యశోధన ! భీమ ! రిపుహరణ ! శ కామభక్తజన బృందమోక్షపద !
 మేము నీపాల క్షేమ మందవలె శ శ్యామాంబరాభిరామ ! శాంతమణి !
 హరి వీవ దుష్టదమనంబునకై శ ధరణి యవతారమందిన మూర్తివి
 పరమసౌఖ్య సంతానము గూర్తువా ! శ వరద ! నిను శ్రీధృ గూర్చి యర్చింప
 నీకు తామసులమగు మే మచ్యుత శ భీకరం బంద కొంచె మెంచితిమి
 యో కమనీయాంగా ! ధవళవర్ణ ! శ నీకు మ్రొక్కెడము శాంతింపు మింక
 కొడుకు కోడలిదె గొనుము మాకాన్క శ కడు గారవంబు మాయం దొప్పుగ
 పుడమీశుడైన యుగ్రసేనునకు శ నడుగుల కెరిగితి మనుచు నొప్పింపు
 మనుచు నల్లునకు వేయదాసీల శ ఘనమైన తురగముల లక్షకరుల
 నినుమడిగ నారువేల రథంబుల శ కనకమణిభూషణములు పెక్కులుగ
 నరణము నొసంగి మఱి నతి నొసగియు శ కరము పీఠి నిండగ సాగనంపె
 హరికి తనవిజయ మెల్ల వచింపగ శ త్వర నందె ద్వారపతిజేర బలుడు
 పురము శుభముహూర్తమున దంపతుల శ కరము బంధుజనకృష్ణవల్లభలు
 పరమప్రీతి మంగళముల ధ్వనులను శ ధరణీసురవర ! వనితలాదిగా
 నెదురంది వారి తోడ్కొని జేర్చిరి శ ముదమున భవనములోన జను లలర
 యదనున గృష్ణం బాదిగ యెల్లర శ మది తోషమంద జెప్పి సంగతుల
 భిదురపాణి వై భవపూర్ణత నా శ యదువుల వంశపువారు గాంచిరా
 సదయు సర్వేశు గృష్ణ నుతింతురు శ యదనెరిగి వచ్చె నారదమహర్షి

∴ షోడశసహస్ర స్త్రీ సంగతుడైన శ్రీకృష్ణుని మహిమ నారదుం డరయుట :-

కరుణాజూడరా కమలదళనయన ! శ సరసిజనంభవ ! వరద ! మునివరద !
 ధరణి దాసరక్షణిరు దందియు శ చరణంబుల శరణన్న బోచెదవు
 నిరపాయమ నీ స్మరణ భవతరణ శ మరయ ముక్తియదె ధారణిలయా !
 నిరయదూర ! నిశ్రేయస్వరూపా ! శ నిరవగ్రహ ! నిరవధిక ! విశ్వమయ !
 సురుచి సుధాసమము నీ నామ మనని శ నకుల నిరసింప నగు నారాయణ
 కేశవ ! నారాయణ ! మాధవ ! యని శ ఈశ ! యాచమనమంత్ర పవిత్రులు

రాశిజైరుచునది యేదన దేవా ! శ పాశిదండించు దురిత సంతదియు
 కరిచర్మవశన వినుత ! కంసారి ! శ యరిహర ! పరేశ ! వసుదేవసుతా !
 నరసఖ ! దశానతార ! కరివరద ! శ బిరబిర దర్శన మొసగు విను తిదియ
 యని నారదు డీవిధిని బొగడుచును శ వనితల పదారు వేల పెండ్లాడె
 యనిలో నరకుని దునిమి వానిపుర శ మున బంధితలై యున్నవారి నని
 విని యది యేలాగుననో కనియెద శ నని జేరవచ్చె నా ద్వారకదరి
 నల యుద్ధానము లన్ని కుసుమఫల శ ముల శుకపిక శారిక శిఖిధ్వనుల
 నలరునించు వరతరుల సరస్సుల శ కలహంస చక్రివాక బకకౌంచ
 ముల కమలకైరవముల కల్వార శ ముల శోభితములు భృంగర్పుంకృతుల
 కలసశ్యములను నిక్షిప్తులాదిగ శ విలసనము నింపునదుల తీరభూ
 ములు గిరిసానువులను నిర్ధరముల శ తలములు సతతము చలువల ఋతువును
 బోలగనుచు విధికాంచన కారకు శ డిల శోభిల్ల గ లక్ష్మీప్రతిమను
 జూలిచి నీపురి నిర్మించె ననగ శ డాలునిగుడు రత్నంపు కటకమున
 కనకమయపు కోటను జూచియు నా శ ముని దిలకించెను నాపురము నొగను
 కననున్నతంపు మణిభవనమ్ముల శ ననువొందు గవాక్షములను చందన
 మున నగరున ఘనసారాదికముల శ ననుకూల సువాసనల ధూపముల
 పొగలదట్టముల మేఘములనుచును శ జిగిగాంచి కామినులు సాక నైన
 తగవున నాడెడు నెమళ్లు నొప్పుచు శ నిగనిగల నొప్పు చంద్రకాంతమణు
 లను స్ఫటికరాల స్తంభముల నొప్పు శ గవియునవరత్నకాంచన నిర్మిత
 మున వెలసిన ప్రాసాద శిఖరముల శ కనకకుంభముల నలంకృతంబును
 విను శర్వవస్తు పరిపూర్ణమైన శ యొనరందు నంగడుల మనోహరము
 గననగు వైశ్యుల వీధులసాబగును శ వనితాజనములు పన్నీరుల కల
 యంపులను జల్లి చాతుర్యంబున శ సొంపుగా నలికి రంగవల్లులను
 నింపు దీపింప చిత్రీవర్ణముల శ ముంపిరి గొన లిఖియించిన కుడ్యము
 లెంతో వేడుకల గూర్చి స్ఫటికముల శ సంతసము దోప కట్టినవేదిక
 శంతుల ముంగిళ్లును కుట్టిమములు శ వింతరంగులవి సోపానవితా
 నముల రథతురగ కరుల శాలలును శ విమలతర నెలవులును పందిళ్ళును
 క్రీముక కదలి నారికేళముల తరు శ లమితానందము గూర్చి పూదీవ
 లను ముందర వనవాటి సుందరము శ లను తీరందగ చిత్రీతరమైన
 కనకదండముల ధ్వజములఛాయల శ కననగు నీడల నినుని తపంబట
 గజరాని విభము నొనరందగాంచు శ చును మంగళంపు ధ్వనులు విలసిల్ల

నమరపురంబును బోలె నొప్పుగను శ క్రమమువనుడేవ నందాదులుంట
 విమలత ననలుని పురి బోలె కృష్ణు శ నమలశంచారమునను నొప్పుచును
 వరుస సయముని పురమును బోలును శ కరము హరితనూ, భ వాభిరామత
 వర నైరుతిపురమును బోలు నందు శ నరయ పుణ్యజన సంకీర్ణమగుట
 వరుణ నగరమును బోలిక నందును శ ధర బ్రశ స్తతను గోత్రరక్షణత
 నరయ ననిలుపట్టణ మొందునట్లు శ పరుల మించు బలయుతు లందుండుట
 భనదుపురిబోలు నవనిధులనొప్పి శ కన రజకాద్రిని మించునది యగును
 జనపతియు నుగ్రసేనుచాలనను శ కన నిగమమువలె వర్ణక్రమవిధి
 ఇట్టి పట్టణము జొచ్చె మునివరుడు శ పట్టుగొన్న నానందమున మనము
 నిట్టటు బారగసిక లక్ష్మ్యమునె శ పట్టుగా నిలిపి గ్రహమండలంబు
 శుభమందమింప మైత్రి గన్నట్టు శ శభల గురులు బుధ కవులు రాజులును
 నభయమునుగోరు మిత్రమండలియు శ సుభటశ్రేణుల నొప్పు నద్దాని
 చేరి నందసుతు నెందు గందునో శ వారిజనేత్రులు పదారువేలగు
 నేరి కడన నెట్లుండగ జాతునో! శ ణోరికసిద్ధిని బొందు టెట్టులో!
 యనుచు విశ్వకర్మయు తా మెప్పున శ తన తపశ్శక్తి గట్టిన యిండ్లను
 ముని గాంచె వరుసలన్ని యబ్జురము శ గనె హరిని భజనమానని మతమున
 పటికకంఠాల పవడపుపట్టెల శ నట మరకతముల రచితము లవిగా
 తటమందినట్టి వైడూర్యవలభు శ లటెపద్మరాగ మొగడుల కాంతుల
 పటువున పచ్చల విటంకములును శ దిటవొందునట్టి శశికాంతవేదు
 లును ముత్యాదుల తోరణ కవాట శ కనకమయ నాలభంజికల నలరి
 యనువున కలవరముల లీలమెలగు శ విను కపోతపా, లికల జెన్నొందు
 నొకభవనంబును నందు చేటికా శ నికర నూపుర ధ్వనుల రుచిమించ
 నికట మాణిక్య దీపముల కళల శ నకలంక వైభవమున మించు నొక
 వనజనేత్ర గృహమందు మోదమున శ కనకపు ప్రతిమలు నా నందమించు
 వనితలు చామర లిడగ చలింపును శ గనెడి చికురముల శృంగారమందు
 వనజ దళ నయను కనకకంఠుకము శ లను ధరియించియు శిరోవేష్టనము
 లను కుండల హారముల భూషులును శ ఘనత కావుండు మందిర మదిగా
 కనకాశనమున వెలుగొందుచున్న శ ముని కామధునిని గాంచి కనరాగ
 మనమున పడిగని లేచి కృష్ణుండు శ మునిచరణంబుల తనకి రీటమును
 సోక మొక్కి మణిపీఠంబునందు శ వే కడుప్రియమున కూర్చుండ తేసి
 వీక నెడమీక కనకపాత్రమున శ మోకరిలుచు చరణమ్ములను గడిగి

జలమును శిరమున ధరించి భవనము శ కలయ జల్లుకొని వినయమున వలయు
 ఫలములందించి తోవంబుగూర్చి శ పలికె మధురమున నందనందనుడు
 ఏపని యొనరుతునో? మానివరా! శ మీ పంపున మెలగుటయె నా నటన
 పాపమతులనే పరిసరమొల్లను శ యో పుణ్యపురుష! పని బలుకవలదె? !
 నను ధన్యుడేయ నను నిలుపు న్యాయ శ మును గనవచ్చితి వేమొచూహనీయ !
 నిను మెప్పుగూర్తు నానతి యొసగుము శ గొనుచు విందు వేమేని వలతువో? !
 యన చిరునవ్వున యనఘనిధీ! హరి! శ నిను గనుట బాగడుటల నీ కృపచే
 తను జగతిమనుట ముదమును గొనుటయె శ నను కావలసిన నవియొల్లనుండె
 వినతి నొసగితివి పెక్కుమూర్తులను శ గవినాడ నెన్న విందుల కొఱతలు
 గనను నీ చరణ వినతి మాత్రమున శ గననగు నన్నిటి నదియె దృఢముగా
 మనమున నితరము మాను విందిమ్ము శ ఘనుడవాచ్యుడవు కల్యాణగుణా!
 నిను గన వచ్చితి నింతె జనార్దన! శ పనివినియెద నిక నిన్ను గంటి నని
 వినతి నతి నంది యట వెడలి మరియు శ నొనరైన యొక్కభవనము కేగిన
 వనజనయను డానందమున నొక్క శ వనిత యానందమున ప్రక్కనిలిచి
 కనుసన్న నవ్వగనుచుండ గాంచి శ కన నతడులేచి వినతి నతి గూర్చు
 నను వేరొక యింటను నాతితోడ శ తనపదము లొత్తుచుండ కిలకిల
 వనిత నవ్వించి నా నవ్వుచుండ శ గని యటనట్లే గౌరవమందుచు
 జలరుహనాభుడు చపలాక్షితోడు శ చలమున నెత్తము నాడంగ గాంచి
 యలరి మరియొక్క నెలవున జేరిన శ వెలది యాకు మడుపుల నీయ గాంచి
 తలపునను మెచ్చి యొకయింటి కరుగ శ నలివేడి యొకతె నాట్యము నడ్చగ
 బలిమి కేలి గీలించి లాగికొని శ తిలకమును దిద్ద గని యందు దొలగి
 లలన జలమొసగ స్నానము నొనర్చు శ జలజాక్ష నొకట గని యవల కరిగి
 పొలితితోడ నొక యింట భుజంపగ శ నలరిన వానిని సలువ వినుతినిశా
 గని వనమాలీ! కనకనేత్రహర! శ వనకిటిరూపా! చోద్యమిది యనుచు
 జని యొకటిగనె బసముసలిపెడు గృహస్థుని ప్రకటిత మహిమాన్విత జన్మని
 యొకచోట సుతుల నాడెడు వానిని శ నొకట బిడ్డలకు పాల్వోయు వాని
 నొక్కట పాపల నూరార్చు వాని శ నొక్కట చంకల శిశువులొప్పార
 దాన మొకయింట గాన మొకయింట శ మానసము వింత లాటల పాటల
 ధ్యానము లొక్కట పండుగ లొక్కట శ మానిత మందుట కనరుటలు నొకట
 నొకట బలరాము నాలోచించుట శ నొకట యుద్ధపుని నేస్త్రము నందుట
 నకుటుంబ కలహముల దీర్చుటొకట శ యొకట బిడ్డలకు నల్లర నడుగుట

యొకట పెండ్లిండ్లు ఒకట గోడండ్లు శ సకల సపర్యుల పుత్రుల గొల్పుట
యొకట దేవకిని చరణము లొత్తుట శ యొకట వసుదేవు నుద్వోధించుట
మునినారదుండు కని యద్భుతమున శ తనువు మనము శర్వమును మరచియును
వనజనాథ ! హరే ! నీమహిమార్ణవ శ మును గన నెంచియు వచ్చి ముదంబును
గనినాడ నింక నిను శోధించుట శ కును భీతిపొడమె చాలు నిక నిలుపు
మెను దిరిగిపోవ యొనరే దెలియదు శ నను మోశగింప కీటనే దారెద
నిను మొక్కువాడ బుద్ధివచ్చె నిక శ ననుచుండునంత నొక్క భవనమున
జేరివంతనే తా నెదురువచ్చి శ మేరసెల్ల పూజించి మునివరా !
మీరెటనుండియు వేంచేసితి రిట శ సారలక్షణల మందితి స్వామీ !
చాలదినములయె లోకములన్నియు శ గాలింప దిగెదవు నిలువ వొకట
మేలందెద ! మీసేవ నాయెంటు శ నోలి నిలువ దలతుర ? దెలుపు డనగ
యోమహాత్మ ! పురుషోత్తమ ! కృష్ణ ! శ నీమహామహిమ నే దెలియజాల
నీమంజుల నుతి నిను బరికించుట శ నేమముదప్పితి నన వెఱపుగంటి
కాలకర్మములు నీవె రమాధిప ! శ ఓలి సుఖదుఃఖములు నీయోగము
జాలి నందవలె మీశంసృతిలో శ మేలేదిలేదు నీపదసన్నతి
నోలి నదిమాప గని శర్వంబున శ వాలాయంబున నిన్నే గాంచుచు
నున్న మోక్షంబు లిన్నికలలోన శ గన్న భోగముల భ్రాంతివంతములు
వెన్నుడవు నిన్ను నమ్మిన భ్రాంతులు శ సన్నముగ గనును నా కానతిమ్ము
విన్నవాడనో యన్న యా నాడు శ కన్నపాప నీవాడు నాతండ్రి !
నిన్ను దెలియ గోవులను బాలురను శ కన్నమరగించి గాంచిన పెద్దత
నంబు గాంచియును నే వచ్చుట వృథ శ యంబుజోదరా ! కరుణింపవలయు
అంబుజాసనని కింతయు జెప్పదు శ అంబికాధవుని వింత నవ్వొంతు
నన మొక్కియోగి జనాగ్రగణ్యా శ విను నేను కామనిరసనుడ నయ్యు
యొనరున ధర్మము నిలుపు నీ లీల శ గన బొందవలసె దనుజుల దుష్టుల
మనుగడ బాపగ నవతరించితివి శ ఘనత నీవలనె నతుల ధన్యుడను
తనువున గురించి మునుపటి పదంబు శ గనెద లీలయిది మనమున నెంచుము
అని పూజించెను ననుమతి యిచ్చెను శ ముని నారదుండు బ్రహ్మను జేరెను
జనవరా ! విష్ణుచరిత పావనము శ ఘను లెవ్వరేని యీలీల వినిన
వనజనయనుండు వారి నిమాంసము శ లను సుఖము మోక్షమును జేకూర్చును
జనులు ధన్యులై ఆయురారోగ్య శ ఘనతనందుదురు వాగ్ని పఠించిన
అని చెప్పి శుకుడు పరీక్షితుకనె శ మనుజేశ ! కృష్ణ దినచర్యలిట్లు

వినదగు వచింతు మనము దెలివి నిగు శ్రీ దును పీఠినందు మని శ్రీనాథుడు
 గను నరుణోదయమునకు మున్నుగా శ్రీ దననిద్రానుండి మేల్కొని భాసుని
 ఘనమైన రాక గనుపించునట్టి శ్రీ వనజములసాంపు వికసింపులను
 గలహంసలాది జలవిహంగముల శ్రీ కలరవముల పులుగుల ధ్వనులట్లనె
 నలరంద వందిమాగధుల నుతుల శ్రీ నలగూర్చుండియు పరమాత్మునిత్వ
 హరిని పురుషోత్తముని తన్నుశివుని శ్రీ ఘనుని నజుని దేవాత్మను విష్ణుని
 పరముని ననంతం నచ్యుతం నవ్యయు శ్రీ వరుసగాదాను సంస్కరించియును
 తనవైభవమును గననిపగవారు శ్రీ కనులు మూసుకొన భక్తులువిప్పగ
 తనను గాంచ కనులను కరుణను శ్రీ జనులవారిగా గాంచంగ విప్పి
 నకలుర దోషాంధతబాయ జేర శ్రీ శకలకుశలముల నరసి పాన్పడిగి
 లకలంకమతిని కృత్యములజరిపి శ్రీ సుకమలములను మజ్జనములాడి
 సురభిద్రవ్యముల జేర్చిన నిర్మల శ్రీ తరమున బంగరుగిండుల జలకము
 వరుస నాడి వస్త్రములను ధరించి శ్రీ వరభూషణముల సవరణ లందును
 హరిచందన కర్పూర ఘనసార శ్రీ వరలేపనముల మేనొప్ప నలది
 పరమ నియతి వాటించి కార్యముల శ్రీ వరుస దేవార్చనముల సెల్లించి
 ధరణీసురల బూజించి దానమిడి శ్రీ కరము శృంగార కరుణారసంబు
 మూర్తిత్వమంది యా శ్రీకృష్ణుడు శ్రీ ఆరిగొనుజనుల బాపులకుంగా
 నార్తశరణ్యుడు హరి యవతరించె శ్రీ పూర్తిగన్న పరమాత్ముడిత డనగ
 తాను సర్వభూషణ రాజితోగ శ్రీ వేన దర్పణములో తన్నుజూచు
 కొని మానితముగ దారకుడు త్వరను ? పూనిచి తెచ్చిన కనకరథమెక్కి
 తనతోడ సాత్యకీయు నుద్ధవుండు శ్రీ వినయమున మొక్కువారి జేర్పుకొని
 తనవారికెల్ల సరసిజమిత్రుండు శ్రీ జనతతికిన్ల చకోరచంద్రుండు
 తనపగవారికి కాలానలుండు శ్రీ మునులకరుణ గురియింప సురేందుండు
 ధరణిభార మడపగ దా శ్రీహరి శ్రీ సరణి సర్వజ్ఞతను పరమేశుడు
 కరము హర్షమున తనరాకగోరు శ్రీ వరమతుల సభామందిరము ముంద
 రను రథము డిగియు కరము నూత గొన శ్రీ పరమపావనుడు ఘనుడు భక్తుండు
 తనకు మిత్రుండు నైన యుద్ధవుని శ్రీ కనికరించి తోడంది సభజేరి
 ఘనతర రత్నవ్రజదీప్తినందు శ్రీ మునుల దీవనల పాలితంబైన
 తనకు గా వర్షమైన సుధర్మా శ్రీ ననమున వసించి లోకంబు నరసి
 పాలించు నీతి నెఱిగి భవనముల శ్రీ చాలు పాలించు పరమాత్ము గిట్లు
 లీలనొంది విహరింతుల తల్లును శ్రీ నీలవర్ణుడగు హరి స్వేచ్ఛ లిట్లు

ఈవిధి ననుదిన వర్తనము సెల్ల శ్రీ దేవదేవుండు దుర్మహాంతకుడు
నా వివిధభూములను ఖ్యాతి నిండ శ్రీ కేవల మొకదినమున ద్విజా డొక్కడు
వారిజాక్షునకు తనరాక జెప్పి శ్రీ దారిగని గృష్ణు సన్నిధిని జేరి

∴ జరాసంధభీతులయిన రాజుల పంపున విప్రుండు కృష్ణునన్నిధి కేతెంచుట :-

మీరిన సన్మానంబున కార్యము శ్రీ నారాయ వచింపుటకు ధీరత నిడ
తా నందరినికా మంతనముండుట శ్రీ చే నిజబుద్ధిని యోదించి కృష్ణ !
దానవభంజన ! దయానిధి ! హరి ! శ్రీ మానవలీలావిహార ! సుందర
తరరూపరాజితా ! కమలనేత్ర ! వరదా ! భయదా ! విఘానమిదే విను
జరాసంధునికా యెఱుగుదు వింతకు శ్రీ సరాధిఃతులను జెఱునుంచి నాడు
త్వరాన కాళికి బలివెట్ట నుండ శ్రీ నిరాదరంబున తనకు మ్రొక్కరని
వారిరువది వేలగుదు రో దేవ ! శ్రీ గాతీయ నందుచు మీరిన భీతిని
గూరినను మ్రొక్కి చారుడను నీకు శ్రీ గా రా బనిచిరి వారిదా మనివి
మేరలన్ని విసివీరచేద విందువె శ్రీ వీరందను విన దగియుండు రనుచు
సెలవంది వచించెను ధైర్యమునను శ్రీ కలతను విడిచిన మనమున విప్రుడు
తిలకించె వారి నందర ముదమున శ్రీ తలమంది లక్ష్మ్య మవ్వారిదిగా
లయ్య ! యో వారిజేక్షణ ! శ్రీధర ! శ్రీ నెయ్యముంచి విను మేమిదే మ్రొక్కులు
వెయ్య నిన్ను జేర్చియును నుతింతుము శ్రీ చేయ్యన బోగగ సమయమందు మా
యయ్య యీశ ! శరేశ ! రమేశ ! శ్రీ ఇయ్యలను నిన్ను దప్ప పరదైవ
మెయ్యెందున గనబోలదు మహాత్మ్య శ్రీ డయ్యుటల నందితిమి మామనంబు
వ్రయ్యలయ్యె పెక్కాపదలజిక్కి శ్రీ గ్రయ్యం బడితిమి యా జరాసంధు
డయ్యెడ మమ్ముల బంధించి నాడు శ్రీ నెయ్యర నెఱుగము విడిపించువారి
కయ్యమున రుద్రుజెండెద ననుచును శ్రీ డయ్య కొన నెవడు నాకెదు రంచును
నియ్యెడున బలివెట్ట కాళికి శ్రీ వెయ్యదండముల ముడుపుగొనెనంట
బలియరదుమ్ముల దండింపనీవు శ్రీ బల విహీనులను సాదులను బోవ
కలిమిబలిమి వెలయంగ బుట్టితివి శ్రీ యల వామదేవుడవు నీ వభవా !
నిను సన్నుతింప నోపము దేవా ! శ్రీ వనజభవాదులె వంచింపబడిరి
వనధినిలయ ! భువనాంతరాత్మ ! హరి ! శ్రీ మును దుష్టదనుజులకుల దునిమితివి
నిను పదునెనిమిది తోయము లనిలో శ్రీ కినుక చాకి వెను బొరినవాడే
కనకచేల ! నీశరిగాడు వీడు శ్రీ దన మదబలమున గ్రాలెడు నింతే
జననాథుల మము వంచించి పట్టె శ్రీ కననీడు తోడు మము వేరుపరచె

దాయము వీనిని బోర బాలియింపు శ్రీ మాయ మొనర్చుము వీని పొగకెల్ల
 మాయల్లాండ్రను సుతుల మముగలుపు శ్రీ నీయందు మతిని గూర్చి భజింతుము
 రావే యనంతబలనంపన్నా! శ్రీ రావే! దనుజవిరామ! కేశవా!
 రావే! కృష్ణా! బలరోచిష్ణా! శ్రీ రావే! ముక్తినిధానపావనా
 రావే! యజతా! యవ్యయ! అచ్యుత! శ్రీ రావే నుతవనజానన! శంకర!
 రావే దయాబ్ధి! యోయబ్ధిశయన! రావే నీవే యేడుగడ మాకు
 ననుచు సందేశమును నచ్చుగూర్చి శ్రీ జనపతులు నిన్ను పదివేలుదండ
 మనుచు బంపుటిది నీచిత్త కేమొ శ్రీ విన జెప్పము వారల దడదీర్తును
 నాదీవన నీకగు జయము రమ్ము శ్రీ భూదేవపూజతుడవు యథోక్షజ!
 యాదరంబె యా జనపతులకిమ్ము శ్రీ మా దేవమునుల నల్లె గూర్తుగద
 ధ్యానమంత నీమీద వారికగు శ్రీ నో నలిన నయన! యన నాలోచన
 మానమంది చిరునగవున భూసురు శ్రీ మానసంబు తోషింప బల్కునెడ

-: నారదుండు శ్రీకృష్ణునితో ధర్మజురాజసూయము నెరవేర్చుమని చెప్పుట :-

వినబడె మిన్నున జయశ్రీకృష్ణా శ్రీ యినరోటితేజ! ఈశ్వర! మాధవ!
 ఘనదయాపరా! జననాధవినుత! శ్రీ మనుజేంద్రభువన మాన్య! దనుజహర!
 యనుచు నారదుడు శుభ్రశరీరుడు శ్రీ మునివరుడు జడలకెంపుగనువాడు
 శరదంబుదమున మెరుపుతీగవలె శ్రీ వర కాంచన కటి నూత్రింపువాడు
 కరము పూర్ణశక్తి జెందు గురుతువలె శ్రీ హరిణాజినంబు భుజమునం దొప్ప
 గనువాడు నక్షమాల కంఠమున శ్రీ దనరుమహాత్ముడు వీణాగానము
 నను తన్నుగేయములను నుతించుచు శ్రీ వినగన మనోహరము తనువువాక్కు
 లను సుహృదహృదయ కమలభాస్కరుడు శ్రీ తనుగా తనలో వాడునట్లుగా
 రాగని హరియును సంప్రీతిలేచి శ్రీ వేగ మరసి పరివారముతో నా
 జగత్పూజ్యానికా నారదమునినికా శ్రీ దగ నెదురుకొనియు దోడ్కొని ఘనతను
 కనకపీఠమున గూర్చుండజేసి శ్రీ కన విధానముల బూజించి శాంతి
 గని యిట్లుల నాకంజనయనుండు శ్రీ మునివరుని మొక్కుచును నడిగె నధిప!
 యోగివరా! నీవెందుండిరాగ శ్రీ యోగమందితివో! సర్వమెరుగుదువు
 వేగమందె నాచిత్తంబున విను శ్రీ బాగున్నవారె పాండునందనులు
 మాయత్రకొడుకు లందునసుజనులు శ్రీ మీయడుగుల నేమింతురు నిజంబు
 నాయనువుదెలుపు మంతట దిరుగుట శ్రీ నీయెరుంగనిది యుండదు మునీశ!
 యన నవ్రుగొనుచు గలిసేయుదువో శ్రీ నను నీలాంగా! గుణమిదే నీకు

గనెద వ జాండములోగల వన్నియు శ నను నడుగుట కృపచేతనెగాదా ?
 సంచితాఘహర ! శర్వజ్ఞ ! నీ ! శ యంచితశాసన ముల్లంఘింపక
 మంచిగ నెగడుదురా సురజాలము శ అంచితపుణ్య, స్వయాం యదువర !
 నీమాయలన్ని యెరిగితిని దొల్లి శ వే మూరులు నా కద్భుతంబుగా
 సామాదివిధుల శత్రులజయింపు శ నీ మాసితగుణ మెన్న శ క్తుడనె
 జగము లుద్భవములగు నీస్వేచ్ఛను శ తగుదు వవ్వాచి పోషింతు వీవె
 భగవంతుండవు లోగొనువరకవి శ నిగనిగలాడుచు వెలి నీ వరయగ
 తగవంది ధర్మమును నిలుప నెంచి శ ఖగవాహన యిటు దోతువు గాదా
 నీ మనోంబకమునకు నిన్నియునుకా శ సామమంద గనిపించు దేవుడవు
 శ్యామసుందరా ! నీకంటె నన్య శ మే మహిని గాంచ గనరాదు గాన
 నేమానము నీయనంతశక్తియు శ సామాన్యమతుల దెలియ తరంబే
 ఏది ! పరిమాణప్రమాణశూన్యమొ శ ఏది ! వాగాదులకు నగోచరము !
 ఏది ! యన్నిటికి నాధారంబో శ ఏది ! రూపవిర్ణయములకందదో ?
 అది నీవ సామ్యు పరతత్వంబిదె శ మదికిమాత్రంబ వమ్మిన దోగ్రువు
 అదియ ముక్తి యద్దాని దలంపక శ మదవశత దనువు ధన వనితాదుల
 పశుబుద్ధి దవిలి నాశల బాల్యడి శ దశహీనముగా నరులు నిరయముల
 పశగతి జెడుదు రవశగతి నైనను శ పశుపతి వినుతుని వాటించి విన్న
 సుగతి గలుగు చింతలు డాయ వెపుడు శ నిగమ సన్నుతా దరినిత్తు వట్టి
 సుగుణ మండనుడవైన నీ వడుగ శ తగవున వచింతు నందుకె వచ్చితి
 వినుమా ! యుద్ధిష్ఠిరుడు బ్రహ్మార్పణ శ మనుబుద్ధి నిన్న మెప్పున గూర్చగ
 ఘనయశంబు తా నంద పితరులను శ జనలోకవాసమును శాశ్వతమున
 వసింపుగనగా సుసంగతిని నీ శ ప్రశంస మహిమను బసిండి గాగని
 దిశల్ జయింపగ నసూయ మందుచు శ నసూయ జూపిన వెనన్దునుమగా
 రాజసూయమును శలుపంగఁబూనె శ తేజమందు నద్దాన నతడు దగు
 నో జగద్వల్లభా ! వాసుదేవ ! శ రాజిగొను మచట జేర శుభమందు
 వేగ మరయుమా ! యందున దుష్టుల శ బాగు మలపంగ పూజ నొందుమని
 యో గజేంద్రసంరక్ష జగత్పతి ! శ యాగము యాగఫలంబు నీవెకా !
 యాగరక్షణము నీపరము నిమ్ము శ త్యాగమున గూర్పు ధర్మజాని మనము
 నిను దలపుంచిన బొగడిన విన్నను శ గను శుభంబు నరు డేవిధి నైనను
 యనయము నిన్నే సులింతుపాండవు శ లనఘులు బంధులు ప్రియము గూర్చుమని
 నీ పాదభజన ముల్లోకములను శ నేపార పవిత్రతను స్థిరపఱచు

నీ పాదజనిత గంగానదివలె శ్ర యో పాపహర ! సంగతి వింటివ !
 నీ కిష్టసిద్ధి యా మఖంబునను శ్ర సోకువరమందు నా పాటి యిదియే
 నీ కారుణ్యమి మా కట్టిసిద్ధి శ్ర యో కంజనేత్ర ! యుత్సహింపు మనె
 వినె శ్రీకృష్ణుడు నారదువచనము శ్ర గనె సుధవుని మంత్రిని రమ్మని

—: శ్రీకృష్ణుం దుద్ధవుని యాలోచన చొప్పున ధర్మరాజుపాలికిఁ బోవుట :

విసుపింపు మింక మంత్రాంగంబులు శ్ర గనుము ప్రయాణము నాదరి నుండెడు
 ఉద్ధవా ! మహిత వివేకగుణముల శ్ర వృద్ధుడవు నాకు హితుడవు ప్రసిద్ధి
 ఇద్ధమనంబు నీ నిజమెరుందును శ్ర బోధవ్యము నొనరింపు నిను మెత్తు
 మాకు నీవు కన్నుల యుగ్రమగుదు శ్ర నీకంటె ప్రజ్వల దెవ్వరికిని
 నాక గురుశిష్యుడవు సిద్ధమతివి శ్ర నీకు కార్యముల భద్రగతి దెలియు
 నన జేవ ! నీకు నే వచింపగల శ్ర ననుట బాగడకుమ నయమూర్తివీవు
 గనని ప్రజ్ఞ నను జెందునె దయ్యాల్లి ! శ్ర ననఘ వరద ! పరమేశ్వర ! కృష్ణ !
 దేవమనిచెప్పి మున్నె యంతయును శ్ర పావన చిత్తుడు భావినంతల
 కేవలం జెంచనదె నాయుష్టము శ్ర తోవ దిగ్విజయ దారి ధర్మజుడ
 కూరిమిని గూర్చె నినునమ్మునాడు శ్ర వీరు లతని సోదరులు నల్వరును
 వారిచేత బాలియింపు దుష్టులను శ్ర తేరిచూడ నా జరాతసయుడ
 దారిని జెడు తప్పుదు భీముచేత శ్ర ధానుజీపతుల చెరనున్నవారి
 నారసి బంధనముల బాపనగును శ్ర నీరజేక్షణ ! యుత్తమ మార్గము
 సారమతిని బరికింప నిదియగా శ్ర ధీరలక్షణము తెగువ నిశ్చయము
 నారదుండు వరమనుచు దీవించె శ్ర మేరగొండ మిది రిపువంచనంబె
 మాగధుని బలంబు మనమెఱింగి నదె శ్ర నాగాయుతసత్త్వండు భీకరుడు
 నాగభూషణుని వరమందినాడు శ్ర భోగమున నిందు చీరికి గొనండు
 వాని జెందినవి వాహినులచాలు శ్ర గాన నూరైన నక్షోహిణులుగ
 జనపతులందరు వాని వశమంద శ్ర మనకు జయింపగ సాధ్యంజెట్లగు
 మనజే వంచన వ్రాతండందెడు శ్ర వినుము ద్విజవేషముల ననిగోరియ
 దునిషింపవలయు నట్టిసమర్థుడు శ్ర అనిలపుత్రుండె నమ్ము మనంతా !
 భీముబలుండా భీమునిబోలును శ్ర భీమరణంబున నా భీముగను
 నీ మహాబలవిభూతి వరదందు శ్ర స్వామి ! నీ చిత్త మానని దృఢమును
 వాటిని వసుదేవుని బలరాముని శ్ర పావనచిత్తుని సుగ్రసేనుని
 కేవల హితబంధువులను సుతులను శ్ర వావిరి సందరి గూర్చి సమ్మతిని

ఏకముఖంబున గొని జయముకొఱకు శ్రీ ఏకమతిని దేవతలఁబూజించి
 వీరసాఫల్యతను వరమందుచు శ్రీ ప్రాకటయశంబు పొండవులకేత్తు
 నేనని పెద్దల నతి శుభముహూర్త శ్రీ మును దానములను భూసురుల నెఱిగి
 దారకుడు తేగ సిద్ధరథంబును శ్రీ మీరుకాంతి గరుడధ్వజము వెలయు
 వర మేఘపుష్ప వలాహకంబుల శ్రీ సురుచిగను సైవ్యసుగ్రీవాంబుల
 వారువములు నాల్గింటిని బూన్చిన శ్రీ చారుతరంబుగ మేలికవచముల
 మీరగ ఘంటల హేమమయంబుల శ్రీ మేరుగిరి చాలు నొప్పుగన్నయా
 తేరు నెక్కి వడి యందరను నిల్చి శ్రీ మీరు నా పిలుపులోన వత్తురని
 మీరు కరుణ వారల ముచ్చటించి శ్రీ సారసనయనుడు బాలనూర్మవలె
 వెలుగు మంగళధ్వనుల మాగధుల శ్రీ సలనూతవంది జనుల నుతింపుల
 నలరుచు పురమును వెడలి యొకవనము శ్రీ కెవల ఘనసార సాల రసాలపు
 తరులాది నొప్పు గలదాన నిలిచి శ్రీ తరుణులు రుక్మిణి మొదలగువారలు
 కరము వీరి తమ సుతులును గొందరు శ్రీ వరుస వత్తుమని యాడ వారికై
 వరమతు లింద్రప్రస్థము జూడగ శ్రీ వరము వాంఛించి యుండుట నెంచియు
 వారల రాకను గాంచియుండె నట శ్రీ వారందరు భూపితలయ్యు సుమము
 లను గంధాదుల వరవస్త్రములను శ్రీ కనకాంగదముల తారహారముల
 కనరత్న కంకణాదికముల పెక్కులను శ్రీ ఘనత శోభిల్ల గైకొని తనయుల
 గొని వెంట వారకాంతలు దాసి శ్రీ జనము గొల్వగా శివీకల నెక్కియు
 మును ముందున ప్రతిహారులు మార్గము - నను వొనర్చగా పరివార జనము
 తురగముల కరుల వేసడంబులను శ్రీ వరుసనెక్కి రా వారిని తోడ్కొని
 కరముల జోడ్చున నారదుని మొక్క శ్రీ శరసిజనయనుని హృదయమునమెచ్చి
 కరమునుతించియు మనము నానంద శ్రీ పరమందజేసి యిచ్చ దా నేగ
 ధరణిదివిజనకు సభయమటుగూర్చి శ్రీ వరమంద బంపి బంధుల తోడను
 గదలె నచ్చోటు వరుసభటచయము శ్రీ గదియ వైభవము రాణ చెన్నొంద
 ముదమున నదులను వనదుర్గములను శ్రీ విదితకొలంకుల జనపదంబులను
 వివిధదేశముల విశాలభూముల శ్రీ వివిధనగరముల వింతల నెన్నియొ
 తవులు తలంబుల నన్నిటిని గడచి శ్రీ సౌవీరానర్తక మరుభూముల
 దాటి యిందుమతి దర్శించి యవల శ్రీ మేటైన వృషద్వృతి నుత్తరించి
 మేటి నాశరశ్వతి నదిని యుట్టె శ్రీ పాటించి మత్స్యపాంచాలంబుల
 తోవలను మీరి పాండవు లుండెడు శ్రీ భూవినుతి గన్న నింద్రప్రస్థమును
 కేవలంపు పరమాత్ముడు కృష్ణుడు శ్రీ దేవవినుతుండు గని పురోపవన
 మున నిలిచెను కరితురగరథ భటుల శ్రీ తన పరిచారులు పనితసుతుత్య

-: పాండవులు శ్రీకృష్ణునెదుర్కొని తోడ్కొని పోవుట :-

జనులతో గూడ తూర్వధ్వనులను శ్ర జనుల మోదముల నింపుచుండగా
వనజాక్షరాక వినును ధర్మజుడు శ్ర అనుజుల బంధుల గురువుల సచివుల
పరివార వర్గములను మరి ధరణి శ్ర సుగల పౌరోహితుల వందిజనుల
శ్రందకుల పెక్కుగూర్చుకొని యును శ్ర చిందములుమోయ నెలమిని గాయక
బృందములు బాడ నృత్యముల తోడ శ్ర డెందముల శుభమునించు వాద్యముల
నందమింప హరి గాంచగ పరమా శ్ర నందమున నెదురు కొనగా దరలెను
వారిజ నయనుని గనె ధర్మరాజు శ్ర నా రమాపతియు నరుదారు గతిని
మేర వినయమున దార దనివార శ్ర మీరుముదంబున గాఢాలింగన
మున గూర్చి తనువునను హర్షంబున శ్ర పెనగొను పులకల కంచుకితము నొప్ప
విను నిర్భర హృదయంబున బాహ్యము శ్ర నను దృష్టిమెఱచి హరిని లోగొనుచు
నుండె నొక పెద్దతడవున శౌరిని శ్ర మెండుకొన పీఠి భీమార్జును లటు
దండీ కొగిళ్లుల సమ్మదమువెలయ శ్ర నండజేరి మాద్రేయులు మ్రొక్కిన
పుండరీకవరదుడు వారిసల్ల శ్ర దండగొని విప్రవృద్ధులకు మ్రొక్కి
జనులు నతులతను గూర్చ కరుణ గని శ్ర జనపతుల కేకయుల స్పంజయులను
కనికరించి తా వందిజనులకును శ్ర యొనరున వలసిన బహుమానమిచ్చి
తనవారు వారు గలిసి శృంగార శ్ర మున విచిత్రతర మణితోరణముల
ననుకూల మంద సుందరమునింపు శ్ర ఘనత మిన్నయగు పురమున జొచ్చెను
రాజవీధి తా వల్లనల్ల రా శ్ర రాజీవాక్షుని నారాజిత పురి
రాజవగంధు లాదరమున గన శ్ర నోజుల దమ కృత్యముల వదలుచును
పెనగొని సంభ్రమ మున నడతలు గని శ్ర యశమాన సుందరా కారుండగు
గుసుమబాణు జనకుని జూడగోరి శ్ర పసిడితీగలను మించుశరీరము
లసి యాడు నడుములవి తూగాడగ శ్ర పసదనము నిక్కు బంగారుకలశ
ములమించు నున్నతపు కుచయుగ్మము శ్ర ఎలమి బర్హ నొం డొకటి రాచుకొన
వలరుబోడు లని కరపదంబులను శ్ర గల కనకమణుల నిర్మితములు నగు
వరకంకణ నూపురముల రాపిడు శ్ర లరయ ధ్వని వెడల పరువులు గొనుచును
కరము కొఱనెలను నిరులుచుట్టినటు శ్ర వరమైన నొనలునను ముంగురుల
తరమున గప్పగ చెక్కిళ్లుచెవుల శ్ర పరమగు తాటంకముల కళిగూర
దరహాసచంద్రికల ముఖములొప్ప శ్ర స్ఫురిత విద్యుచ్ఛాయల ధర బిం
బముల నొప్పగన కొప్పలు భుజముల శ్ర కృమముల నటింప కొంగులుకా దూల
తమవారు వారిమలసిన నాగక శ్ర పరగున మేడల శిఖరముల నెక్కి

హరిని గాంచి మనముల నిటు తలచిరి శ సరపతి వినుమా ! నారుల నుడులివె
 పరముడట నందయ శోద సుతుడట శ సురలకు ధాతకు భాగడున వశుడట
 భువనపాలుడట గోపాలుండట శ ప్రవిమలుడు రోల గట్టువడె నంట
 దేవులు నుతుల వేదములు నోడవట శ దిలిజల కమృతము ద్రావింపె నంట
 తలచినను భక్తసులభు డగునంట శ వలచిన శోర్కెల నందించు నంట
 కలిమిపడతి మగడీతడే నంట శ యల పిన్ననాట వెన్నదొంగ యట
 వెలదుల గొల్లల యల్లము గొనె నట శ వలపు కాడంట యా పురినారుల
 సనుచు మరి యిట్లు గుసగుసలు గొనగ శ వనిత లాడుటలు వింటె జనపాల !
 సుందరీమణీ సుందరకృష్ణుడు శ సంనుగాంచి యాసుందరపు గోపి
 మందరముల తా పొందుల నందిన శ మందలోని యా నందబాలుడగు
 పాలు పెరుగు మీగడల వెన్నలను శ చాలులను మెసవి యలరుగ బెరుగుచు
 నోలి గోపికల పాలిండ్ల బుడికి శ బాలచేష్ట లనె వలపుల జూపగ
 నా లలనలు రతికేళిని క్రమముల శ నోలలాడించి రీతనిమెప్పున
 చల్లలమ్మరా వల్లవకాంతల శ నల్లిబిల్లి మాటలను చెక్కిళ్ల
 గిల్లిగిల్లి తమి రేపి యేపుగొని శ మెల్ల మెల్ల తావల్ల బాల్యైగద
 చివురుబోలు లీ తని సారుగాంచి శ ప్రవిమలత చివుకు నను ముద్దుగొనగ
 కౌగిలిలోననె వడివడి కుచముల శ తడవితడవి తమకము దీర్చువారి
 వనితలను రాగవశమున బిలిచిన శ గని వారి దాసి యధరసుధారస
 మును నానియాని శోర్కె కొనసాగ శ యొనరందినదీ పురుష వరుడగును
 ఘనమైన తపస్సమాధి వశులగు శ మునుండ లేని యానందామృత
 మును యావల్లవ పల్లవాధరుల శ ఘనత నందించె నీ మహాసీయుడు
 యదువంశతీలకు మదనుని జనకుని శ ముదము వెలయ మన సదనమునందున
 మదికింపుగ గన నద నందితిమో శ మదవతులారా ! గదియు నిక ముక్తి
 యనుచు నా జగద్భరితానందుని శ మునిజనకల్పగు నిక శ్రీకృష్ణుని
 మనమున భక్తిని సుమముల లాజల శ నెనయు కుతుకముల జల్లిరింపునను
 వినుమటు కృష్ణుని ద్విజాదులందరు శ ఘనమైనకాన్క లిచ్చి పూజింప
 ఘనసార హారతుల వారొ సంగ శ వనజ నయనుండు పాండవులతోడ
 నంతిపురమునుకా జేరి కుంతినికా చెంతదరిసి దా వందనం బొసగి
 సంతసమున ద్రావిదియు తనభక్తి శ వంతుగొని మొక్కి దాగరుణ జూచె
 తేమము లరయగ నయ్యె ధర్మజుడు శ నా మహిమాన్వితునకు విడిది నిచ్చె
 నేమమున గుంతి యాజ్ఞ యు నిడగా శ నా మహిళామణులను వైదర్భిని

యాదిగా నందరిని యా ద్రాపది శ గాదిలి పెంపున గంధపుష్పముల
మోద మిగులొత్త పూజించి తగిన శ మాధుర్యంబుల మర్యాద గూర్చె
హరి యటు లష్టమ భార్యలు పుత్రులు శ వరుసల ద్వారకనే యామోదము
తరుణ మందుదురొ లోపములు గనక శ కర మింద్రప్రస్థమున నవి మెలంగ
మేర ధర్మజుడు గూర్చ తోషణ శ గూరియుండ తా నరుడు సఖ్యతను
చారువిహారము తెటనేని సలుప శ దారి వత్తురా సంతోషంబున
యమతనయుండును హరితోడ గోష్ఠి శ కృమమున నొప్పుచు సర్వమాతండ్రి
విమల పూర్ణతను సమకూర్చునిష్ట శ కృమము లనుచు నెల లొక కొన్నిజరుగ

:- ధర్మరాజు శ్రీకృష్ణు ననుమతంబున భీమాదుల దిగ్విజయంబునకుఁ బంపుట :

నొకనాడు సాండ్ వాగ్గిజుండు తన శ సకల బంధుపరిరారము గొల్వగ
ప్రకటితభ్యాతి తా బొందినట్టి శ యకలంకాత్ముల కానంద భూతి
దనరు మయశభను ధౌమ్యుండాదిగ శ ఘనతర నిష్ఠాపరులు భూసురులు
జనవరులు మంత్రులును దనతమ్ములు శ గన బంధుజనులు హితులు వందిగణ
ముల గొల్వనిందుమాడ్కి విభవమున శ జలజలోచనుడు తన మానసాబ్జ
మలరగ సహస్రకిరణు డనముందు శ విలసనమున నాభానుతేజమున
నలరారు చిత్తమున విధేయుడుగ శ తిలకించుచు మురళేది ! జనార్దన !
భువనరక్ష ! నయనిపుణ ! శ్రీహరీ శ దివిజపోషణ ! యద్భుతచరితా !
యవిరళప్రతాప ! యానందధామ ! శ సువిశాల యశోమణిదీప్త ! వరద !
దవిలి నిన్ను భజియింతు సర్వేశ ! శ సవన మొనర్చగ దలచితి నీకృప
నది రాజనూయ మన నారదుండు శ గదిసి చేయుమనె నిశ్చయ మొనర్చె
మది నెఱుంగుదువు నీవు మహానీయ శ విదితమెల్ల భువనములు నీపాల
నము లోనివె సకలజ్ఞ సచ్చరిత్ర ! శ విమల దయ బరపి నీవ నెరవేర్చ
శ్రీమ నందించితి శమము నిను జెంద శ కృమము గొనుము నీచరణములయాన
యన వలదు బావ ! నే నీ యానతి శ గని మెలగువాడ తగుదువో నీవు
ఘనుడవు, బాంధవ ప్రియుడవు ధర్మము శ ననుకూలమందు నీమనమందే
ఋవినుత నిత్యక్షీర్తి జయంబును శ గొనుము నీపితృజనులు శాశ్వతము
గనెద రక్షయవు, గతుల దివమునను శ మనుజలోకమున గొనియాడదగిన
జనపతివి నీవు, నీయనుజాలై శ ఘనుడు భీము డా భీమునె జోలును
గురుడు విజయ నామమున సార్ధకుడు శ కరము నకులసహదేవు లట్టిడుతె
కరమున గెల్పువును గొను మరాతులను శ పరువడిని నిన్ను ఆరుల నర్పించి

చిరము శత్రువును గూర్చెదరుగాక శ కరము నీడు శాసనము నేబూన
ధరణి నిను వేలజూప నేరికగు శ వరుస దిగ్విజయ కాంక్షను బంపుము
యనుజుల నల్వర సైన్యసమేతము శ మునుకొన వలయును పదార్థజాలము
లను దెప్పింపుము ధనమక్షయంబు శ గనియెదవపు బంధుజనులకిది హితము
అనిన ముదంబున పవమాన సుతుని శ గని మత్స్యకేకయులును భద్రులును
దనతోడు గూర్చి యనిచె దూర్పునకు శ ఘనుని నకుటిలుని నకులుని పశ్చిమ
జనపదంబులకు సైన్యములతోడ శ ననిచె సహదేవు నట దక్షిణదిశ
కును స్పంజయ భూపాలకుల తోడు శ గనజేసి పంచి వీరు నర్జునుని
యొనర నుత్తరము జయంబుగొని రా శ బనిచెను వారలు ధీరతల నేగి
జనపతుల గెలిచి స్నేహ మొనరించి శ గొనిరి కానుకల ధనకనకాదులు
కరి తురగ రథశ్రేణి సైన్యముల శ వరరత్న భూషణము లంబరముల
పరివారయుతము వలయునని యెల్ల శ ధరణి యశము సార్థముగ శర్వులకు
కరము ప్రీతి జెన్నాండ యందుకొని శ వర శౌర్యధైర్యముల మోదంబును
గదియ వచ్చి రా యన్నకు మొక్కుచు శ జదివి రెల్ల పాతముల విజయమును
ముదము జూప డిందుకు నేవగించె శ మదయుతుడు జరా తనయుండు మాకు
నలివెట్టు శ్రీహరిని ధిక్కార శ మరసినాడు వానిని మట్టగింప
త్వరగనము మేము నీ యాజ్ఞచొప్ప శ పరమకృపామయు డీ శ్రీనల్లభు
డైన విష్ణుండు నీవు నేకముగ శ దేని నిరూపణ పథమందురొ య
ద్దాని గొనిమేము యత్నమందెదము శ మీనిశ్చయమునె మెలగ నేర్తు మన
మానము వహించె ధర్మతనూజుడు శ మానసమున దా చింతిలు నలుండ
వీరోచితంబు దీపింపగృహ్య శ దారసి యిట్లనె ధర్మజుని గాంచి
భీరోదాత్తచరిత్ర! యమపుత్ర! శ సారపవిత్రా! శుభగుణపాత్రా!
శూరవతులు నీ యనుజులు సుమూ! శ మేరజూడ నా ప్రాణంబులెగా
తేరుకొనుము మము వీరుల ననుమతి శ గూడుపు మిపుడే యా దుర్మదాంధు
నాజి గెడపెదము భీమునిచేతను శ నా జగద్రోహి రాజఘ్నుడు బడు
వే జయంబు నిను తెందుమువ్వరను శ నోడ దీవింపు మిపుడె దరలెదము
తేజంబు వెలయ నా మాగధునిక శ రాజమాయ దీక్షకు తొలిబలిగ
రాజతంబంద వత్తుము మేమన శ నో జగదీశ్వర! శౌరి! దనుజహర!
శూరిరదమన! నీశక్తి నెరుగుదును శ వారిజాక్ష! నీ వారయ మనంబు
గాతాబముగల యనుజులు శల్వురు శ సారమైన ప్రాణేంద్రియములెగా
వీరు తమ్ములును నీ యందు భక్తి శ జేర్చిన భద్రగతి నమరువారె

వా డభేద్యుండు పురమ యట్టిదియె శ తోడుపై న్యములు అక్షాహిణిశత
 మేడ ? ఈడందరాదు మనసేన శ పోడిమి నీకగు నేడెటు దాకగ
 జోడందెదనో యాలోచింతును శ వాడు ఘోరసంగ్రామముఖుడైన
 ధారుణిని శూరులెవరు మిగులుదురు శ గారియ గూర్చగ మనమున రోయుదు
 క్రూరుడను నొక్కనికి పెక్కండ్రును శ దారుణమును గూర్చ జంకనున్నాడ
 నీవు భీమార్జునులు జా లనుటయు శ కేవలము నాకు యోచనీయంబై
 పావనమూర్తి ! యపధి నరయుదము శ త్రోవ నెరుగవలదే ! నరకాంతక !
 ఈ విధి గమనించుట లోపమేమి ? శ నావుడు నగవున ననె నగధరుండు
 యదుసింహుడు కురుసింహులు వీరలు శ గద గాండీవము లందిన ధీరులు
 పదిల పరాక్రమ దండిదండులను శ ముదితమనస్కుల భీమార్జునులను
 గదియ జేర్చుకొని త్రేతాగుర్జులవలె శ నెదుర నిలిచి ధర్మజు తోడ ననియె
 విజయుడు జయంబు బలము భీముండు శ గజబిజిని విడువు నే నీతి నిధిగ
 రజని చరహృదయుడగు వాని దునిమి శ రజితశైలవాసుని దయ వత్తుము
 జనము పనిలేదు సేనలును వలదు శ ఘను దుద్ధవుండు బుద్ధిబృహస్పతి
 నను వెరిగిచెప్ప నాచాలు మాకు శ ననుకూలం బది వివరింతు దెలియు
 విను జరాతసయు డర్చించు ద్వీజుల శ ననుకూలమిచ్చు కోరినను వారి
 యని వేడెడ మటు వేశముల మేము శ జనము వదల యొక్కరునితో బోర
 ననిలసుతు డద్దురాత్ముని దునుమును శ మునుముందు దీవెనలు గూర్చు మమ్ము

—: శ్రీకృష్ణ భీమార్జునులు జరాసంధుని వధింప బోవుట :—

సైలవోసంగుమన నలరున వారిని శ గలయ జూచి దీవించె ననుమతిని
 వలయు భూవణము లన్ని యొప్పించె శ వెలసిరి మువ్వరు మూర్తిత్రయమువలె
 యల పెద్దల మ్రోక్కియును నట వెడలి శ తలకు బో జమ్మి ద్వీజవేషములను
 గిరివ్రజము జొచ్చి యం దతిథిపూజ శ లరయ జరాసంధుని గాంచి నంత
 నరనాథుం డవ్వారి పూజింప శ త్వర గన్నప్పుడు అరమర సేయక
 ధరణినాథ ! మము నీకీర్తి పనియు శ నరుదెంచితి మని దలతువ యేని
 వరుస మాకోరికను విని సేయుము శ కర మది యశంబు మాకు విదితమది
 నరపతి యతిధుల నర్చించు నతడు శ సురలోకగతుల సుస్థిరత నందు
 వరుస దొలగు దురితంబులు పెక్కులు శ కరము నిహంబున యశము చిరంబగు
 పురుషుని కాయము స్థిరము గాదయ్య శ ఉరుతరపుకీర్తి చెడ దెపు డయ్యా !
 ధరను వ్రత పటిష్ఠాడవు నీవయ్య ! శ సరణి పరలోకసుఖ మెంచు మయ్య !

వరము గొంటివా? హరుచేతనయ్య! శ ధరణీశులలో ఘనుడ వీవయ్య! కరము మము గౌరవింప దగునయ్య శ నిరవుకొను లోకహితము సుమ్మయ్య! అడిగిన వృథ నేయడు శిబి నా డా శ యొడలు గోసి యడె యతిథి సమర్చన నుడి దిడుగ లేదె యంద్రాగ్నుల యెడ శ కడుకీర్తి నేడు మనియుంట నిజము వడి నడుగ నిచ్చె దధీచి తనువును శ వెడనేయక యా ముని బాగడ్డ గనె రంతిదేవు డావంతయు గొంకక శ సంతసమున బూజించె నతిథులను ఎంతు మతని నిప్పటికే మనమెల్ల శ కంతుజనకు మందిరము తా నందె త్రిశంకునూనుడు నిరంకుశంబున శ యశంబు గాంచెను నతిథి సర్పించు వశంబై మోక్షం బతనికి సిద్ధము శ దిశల్ వెలయు నాతని నామ మిపుడు విను ముంఛవృత్తి ద్విజుడు తనసంతు శ యనయ మతిథి పూజను గాదె ముక్తి గనుట నశేంద్రా! భూసురవ్యాజము శ నను దాన మిడుట కరతలము ముక్తి యన జరాతనయు డెల్లయును వినుచు శ ఘనులు వీరు బోధింపగన్న యా ధననాథ సఖుని రూపంబులొకో! శ యనలులేనో! వనజాప్తమూర్తులో! అనఘుల వీరల జిన్నపుచ్చ నని శ మనమున దలంచె భీకరము జూడ మనుజపతులు గాదోచు వాక్యముల శ గనిన హితంబో! గరిష్ఠభూసురు లన దోవు వీరు కృత్రిములేనో! శ నను సంకుచితం బొక ప్రకృ బొడమె; మనమున విచార మందిన ఘనంబు శ ననువొందు వీరి నాదరించుటే హితము గద నాకు ష్టితియశము నిండు శ మతిని బరికింప మాయ మును గనును సత్తైశ్వర్యము గనుపించు తనువు శ వితథంబే గద శాశ్వతము నేడు గతి మలపు తొప్పు నాకు నిదె యదను శ అతుల పదము నాకబ్బు నిశ్చయము వితత వృత్తుడు బలి యను దనుజేశుడు శ అతిథి వామనుడు గోరినది యిచ్చె యతి వినుతుడు హరి వంచించు తెరిగి శ యతడు తలపు మరలించడుగా డా ముందే దీక్షను బొందియుంటి గద శ ఇందున జేరిన యతిథు లడుగునది తొందర గూర్చక నందింతు ననుచు శ సందియం బిప్పు వడయంగనేల! వినికిడిని శత్రుబంధుడను రాజు శ తనప్రాణము లర్పించె భూసురుల ననయార్చనమున తా భవ్యపదము శ గనగ నేనెంత నాబల మదెంత గన నే నొసగడి దానం బడెంత శ విస పిన్నగాదె వారల ప్రభలకు మును వృత్తిహారణ్యాక్ష రావణులు శ మనుజపతులలో కార్తవీర్యుండు నేనుడుహుఘలు నేమిగాలేదో! శ నేను జింతించబోలదు మొక్కుచు నిత్తు నాప్రాణమైన నీశ్వరుని శ చిత్తమును బొత్తు గూర్తు సత్తైమని తత్తరం బడగ మెత్తని పల్కుల శ హత్తిన దృఢమున నా వారిగాంచి

భూగణులార ! సారవతులార ! కోరు డేమైన కాదన కిత్తును
 మీర నేనాడు మేక మహాత్ములు శ చారభేదంబు గూర్చు నామతి
 ఇది తనువు మనము ధనము సకలంబు శ కొదుకు గననేల శిరమైననిత్తు
 మదిని వెలిబుచ్చు డింక మరుగేల శ ముదము మిము జేర హితము పెల్లుబ్బు
 నాకు చీకాకుఁ దొలగు మీ కరుణ శ వీక మాన నిశ్చయము వ్రత మిదియు
 ఆ కమలాక్షుడు నవ్వుచు నాతని శ ప్రాకనున్న యశమందు పదంబును
 నిచ్చ మెచ్చి యికవిను మనుజేశ్వర ! శ ఇచ్చితివి జిహ్వా రుచిమించు వాక్కు
 బొచ్చెము లేదని ముమ్మాగుదెలిసె శ నచ్చరితవుగా జెరుపవు సుమ్మని
 రణభిక్ష నిమ్ము ఘనుడ వొక్కడవె శ పణముగా దాకవలె మాలో నొక్కని
 తృణముగా నిన్ను గెలువ వచ్చితిమి శ రణమున నుదగుఁ డిత్తు భీముడగు
 నఘ నెరుగుదువా నాప్రాణ మితడు శ వినుమ విజయుండు నేను కృష్ణుడను
 ఘనత గలదేని మంచిదిగాదా ! యనుము మాటయే పొల్లొక్కటి యగు
 మించినది లేదు సొమ్మేమి బోదు శ కొంచెము పనిగా నెంచి యేగదము
 అంచితము నందుటను జారెడింతె శ సంచిత కర్మము చాలు మాటాడు
 మనిన వికటితవు హాసము నొనర్చి శ నిన్ను దెలిసినాడ ముందె కపటుడవు
 ననునెటు నెతువో ! మాగధభూవరు శ జెనకవచ్చితివె ! గోపబాలకుడ !
 నీవు నావాడి నెరుగుదువు గాదె శ తోవ దప్పంగ బారలితిని దొర్లి
 నీ వడిగంటిని పొందునందనుల శ నేవిధినో మోసగింప డాసితివి
 నీ వికడమెల్ల వారెరుగబోరు శ కావున నమ్మిరి యుండు వేత్కేల
 కేవలము మధుర విడిచి యబ్ధిలో శ దీవి గనినట్టి నాడ వొక కొంప
 ఛీ తోలగు నిన్ను వీరుడనను నే శ ఈత డర్జునుడు చిన్న నా కగుటఁ
 బ్రీతిఁ గనను బోరుటకు సరిగాదు శ చేతు సమరమును పవమానసుతుడు
 నాకు సముండీ బకవైరియ యగు శ మా కడిమిజూచుచుండుడు మీరలు
 మీ కుత్సితహృదయా ! పారుబోత ! శ రాకు మాబోటివారిని ఢీకొన
 నని యతనికి గదగై కొన నిచ్చియు శ నని భిక్షుసెల్ల జెప్పె జనపతియు
 తనయు సహదేవు నారాజ్యమునకు శ జననాథునిగాఁ బట్టము గట్టియు
 ఘనులు నల్గురును ననితలంబునకు శ దనరు పీఠతను డాసియు నిలిచిరి
 పవనసూనుండు మాగధేసుండు శ దవిలి రుగ్రతను దృష్టివేగమును
 చెవులు చిల్లుమఱ పెడతేక లిడుచు శ తవిలి రప్పించుటకు నూరువుల
 కొండలు రెండును మదధుల యుగంబు శ దండి మదంబుల కరుల యుగ్మంబు
 గండున రేగిన యుగ్రసింహములు శ నిండుగ బలిసిన వృషభముల బోడు

దుశున్న దవదహన ద్వితయంబు శ చండలేక్షితను భాను లిరువుడో
 5 గదిసి గదల నగ్నికణంబులు శ వినుపీధి కైగయ బరిధవిల్లుచును
 వునను చాకుడులను గుడియెడమ శ లను ద్రిప్పి మోదుకొనుటలో దారు
 10 పెద్దదిగా సింహచంక్రముణ శ మమరగను బాయుచును డాయుచు మరి
 ఏము పొరవడక వేరేటు దప్పకొని శ యమితరోషమున నప్పుడే గవిసి
 15 తాకుడుల పటపట ధ్వనులు శ గదియు భయము దెసలను మింటగవయ
 యుట ధరణికి గూర్చి మరి గదిసి శ చదియ మేనులను సూటిగ మొత్తుచు
 విట్టులగా బృహద్రాధాత్మజ శ డట కేకవైచి ప్రభంజనుని సుతు
 20 తలము పొంచి గదద్రీప్తి వైవ శ చలులతను గనక నతడటై ఘర్జ
 త నిడి తనదు గద వానికెరము శ నను లక్ష్యముంచి విశరినంతనే
 నరున దప్పుచు బెబ్బలి బెబ్బలి శ కినుకరేగి యొక టాకటి గ్రమ్మినట్లు
 25 లు మూపులు ప్రళోషములునుక శ ఆపగిది వక్షముల ప్రక్కలునుక
 నేపుగన గండుగ మొత్తుచు శ ప్లాపు చాపు గొననీక వీకచే
 30 గిది గదల తాకున మేనుల చాపు శ గదియ వ్రణముల కోణితమ్ము
 భారగా నిర్ఘరమ్ములను శ పోకడ కడు భీకరము చూపటకు
 35 గ్గిక దడిసి సామ్యసిలుట మరియును శ ఢీకొనుటలచే మరిమరియు మూర్ఛ
 బొందుటయును వడి దెలివినంది శ మును ముందడుగుల వేయ జంకకను
 40 గదలు తునిసిపడె చూర్ణ ములై శ మనముల ప్రోథక్ష్వాలు రోషము
 పెడలి పైని బడగ దూకెనటు శ ఘనపౌరుషముల పురుషసింహు లిటు
 45 హుయుద్ధమును జోడును గాంచిరి శ యాహవంబు రోహవహంబుగా
 తింపను వదెందునను గనక శ ఊహూ ఆహూ యను హంకృతులను
 50 గారులు ధవము న్నాసించు నట్లు శ లాహిరులను దోగుచు తణవిజయము
 గభావణముగా ఘది నెన్నుచు శ నాహరంబు దీపింప ప్రాణముల
 55 నన మెట్టుల దప్పింతు మనుచు శ విట్టున పిడికెళులను దిట్టమంతు
 60 ంపు ముష్టి ఘట్టనంపులను శ అట్టె గజతుండముల బోలెడు భుజ
 65 లమీది కెత్తి శిరముల మూపుల శ నలభ్రామధ్వంబుల పెడతల కడ
 70 మెడల మరములను బాదినంత శ కలక్షర ముద్రుచు గాలునేతలను
 75 చు కొద్ది తన్నుచు నవి గూర్పుచు శ తలమిగిలి నుక్కుదక్కెను మతియును
 80 క్కులు నక్కిళ్లును చెవులు చెంప శ లొక్కట డొక్కలు పక్కలు ప్రక్కలు
 85 క్కగ నవియుగ నెత్తురు లాలుకగ శ గ్రీక్కున నోరుల గ్రీక్కుచు చాక్కిన
 90 నన మూకుచు వడకరు యనికా శ ఆడలు నొడలంద నె నె నడలకను

దడదడ గూడియు దడబడ రుగ్రత శ్రవణపులను వజ్రసన్నిభపు పోటు
లను బడలి జేపురును చాల్చు కొండశలను నారక్తము దోగిన ఛాయల
మునిగి యుండగా చండకౌశికుని శ్రవణమైన వరము కలిమి నానాట
దన దుష్టమదము పెంపున దరగగ శ్రవణనేతుండు తనదు దివ్యమగు
జేజమున భీము నావేశించగ శ్రరాజగాంచె పవమానతనయుండు
ఆ జరాతనయు దాజనింగూలు శ్రనోజ పుడమియును దిద్దిర దిరిగెను
పిడుగులు వడియెను ఉడుగణమువ్రాలె శ్రబడధులు గలగెను బడిసె జీవాళి
వడుపు గాంచి భీముని చూడ్కినిల్చి శ్రవడి నొక్కశాఖ దనచేతబట్టి
ఘనమైన సన్నగా గృష్ణుండటు శ్రయెనరుగాఁ జీల్చి పెడజేసి విశరు
టను నది గాంచెను గాండివియన్న శ్రఅనలాక్షునివలె నట్టె మరి పెరిగి
మగదభూపతిని పడవేసి కాల శ్రబిగువుగా నదిమి వాని కా లొకటి
జగదవను నందనందను జూచుచు శ్రదగనతనిజేర్చె దంతావళంబు
చలరేగి తాళతరువు జీల్చునటు శ్రతలగె నుత్పాతములు వానిశిరము
వలకడ గాగా ఫెళఫెళ మనంగ శ్రనిలువుగనక జీవముల వాడు విడ
అలరున దేవతలందగు గూడిరి శ్రజలజాక్షుడు భీముని కౌగలించె
విరులవృష్టి వారిమీద గురిపి రా శ్రసురమానియు సంతోషము జెందెను
అతనిసుతుడు సహదేవుడు శరణని శ్రనుతిపేయగ మన్నించి చెరనున్న
క్షీతిపతులనెల్ల విడుపున గూర్చిన శ్రనతులమోదంబునను వారందురు
శిరములను కేశములు బడలు ముడులు శ్రవరుసగొని మాసి తనువులు గృకించి
యరయ మురికేవత్త్రముల బందెముల శ్రకరము రుచిమాయ భూళిదూశరిత
మైనట్టి గాత్రముల సోలునంద శ్రకనకాంబరుగన పృజ్జను గనుచును
శరణ శరణ శరణయ్య ! మాధవా ! పర నిరతిశయము శ్రీనిలయ ! నీకు
నిరవద్యుండవు నైరమ్యత నీ శ్రపరమందును గురుకరుణాసాగర !
యనుచు నుతివెలయ నా గోవిందుని శ్రగవవచ్చి గాంచి రా జనార్దనుని
తామరసనయను శ్యామాకారుని శ్రతామరసగర్భ జనకు రమాధిపు
కామకోటి సుందరుని గృహుని శ్రభూమిని లీలామానుషుండైన
స్వామిని విష్ణుని దరహసితవదను శ్రహేమాంబరధారుని జగదీశ్వరు
కనక ముకుటు మణిమండరహార శ్రఘనరత్న కంకణంగదభూషితు
నినకోటితేజ నిత్య నచ్యుతుని శ్రవనబాపనేళ వందితచరణుని
కవ నింద్రవినుతుండైన మహనీయు శ్రదును మురసరకాసురాది దుల్మద
హరణుడు విముక్త కారణుడు గృష్ణ శ్రనరసి పదములను సాగిలి మొక్కుచు

కరముల మోడిచి శిరములను జేర్చి శ్ర ధరణి మోకరిలి దానవభంజన !
 పరమపురుష ! దురితాపహ ! భవహర శ్ర నిరుపమాన ! వరదాయక ! కృష్ణా !
 వరద ! కరివరద ! వసుదేవసుతా ! హరి ! పద్మావతి ! యాదవకులమణి !
 పావనమూర్తి ! భద్రచరిత్రా ! శ్ర జేవ ! జేవకీపుత్ర ! జగన్నుత !
 నీవ మూకిపుడు జీవదాతవై శ్ర మావిరోధి మాగధుని పవమాన
 తనయునిచే జంపించి మనిచితివి శ్ర విను మీ పుణ్యులు మా నతులకర్తు
 లును నినునమ్మిన యనఘులు నిజంబు శ్ర మనుజావతార ! మాకేదియాజ్ఞ
 గన గంటిమి మా పురబాంధవులను శ్ర తనయుల వనితల తల్లిదండ్రులకా
 ఘనతర వైభవ కారుణ్యనిలయ ! యనిన జననాథులను రక్షణీయు
 లను నశమచిత్త శాంతసంయుతుల శ్ర తనభక్తవరుల గరుణ దిలకించి
 ఘనతర దక్షిణ హస్తమున నభయ శ్ర మును గూర్చ జూపె నంత విజ్ఞాన
 మున గూరుమతిని మరి నుతించి రట శ్ర మునిహృదయగోచరుడవు యో వేద
 వినుత మార్గసంచారాంతరాత్మ ! శ్ర ఘను డవాచ్యుడవు భువనముల కుక్షి
 నొనర నీమాయ లీలద్రిప్పంగ శ్ర మనమున సంకల్పము మాత్రోదోచు
 అమనస్కయోగమూర్తిగఁజూప ! శ్ర విమలభావ ! విశ్వంధర ! యంతకు
 సమదాభిరతుడు కుమతి మాగధుడు శ్ర మము బంధనమున గూర్చె నంచును
 భ్రమనంది దూరుచుంటి మటు గాదు శ్ర కృమమిది బోల్చగ బంధవిదూరుని
 నిను మది మమురక్షింప చింతింపు శ్ర టను యోగమంద గూర్చుటను దోచె
 ననుకూలబంధు డని యాపట్టున శ్ర గనగ పరబ్రహ్మము నీ వెన్నగ
 మనుజపతుల మన సార్థకంజేది ? శ్ర ధనమదాంధతను వనితాదిమమత
 లను నాస గొనుచు నిదె సుఖం బనుచు శ్ర కనులకునెగాక మనమున విచార
 తను గూర్చ సస్థిరముల నెఱిగియును శ్ర వినికి మును వెనుకలను శాస్త్రములను
 దనరు ధర్మముల పెడచెవుల జొనిపి శ్ర మునుగుట తేలుటలను నభిమానత
 గని ఘనమేదో యిందుగాంతు మని శ్ర జనుడు పిపాసను నెండమావులకు
 జనెడు మాడ్చి నీ సేవామృతమును శ్ర దనర గోలకను బారు దుర్మతిని
 విను పురుషోత్తమ మమ్ము నీకరుణ శ్ర గన భక్తిమనమునను నిలుప వరము
 గనజేయు చాలు సంభృతి నొల్లము శ్ర నిను గీర్తింపగ నానందమమ్ము
 ననవారి కనియె వారిజనయనుడు శ్ర మనుజపతులార మెచ్చితిని మిమ్ము
 నను శిరణమనుచు ధన్యత గంటిరి శ్ర మనము సాత్వికమునను వర్తినిన
 ఘనులకే నేను దోతు చిత్తమున శ్ర వినుడు ముదంబున మునుకాలంబున
 నరపతులు నహుషుడును వేనుండును శ్ర వరయుశంబునను నిలిచి రెన్నాల్చొ

సుర వైరుడైన రావణునిసాటి శ సరయుడు చిత్తములను నెమ్మదినిక
 ధరణిపాలింప నేగుడు న్యాయము శ సరమును దలంచి నాకునుక బ్రీతి
 కరమగు యాగము లెన్నిక బానర్పు శ డరయుడు శజనుల మనువు డొప్పలను
 నను ధ్యానింపుడు పాపరహితమతి శ మును ముక్తియొలభియించు ననిచెప్పి
 వినువారికి మంగళవేష మొప్ప శ మనములు జెలంగ స్నానాంబరమణు
 లను గూర్పుగన్న భూషణంబులను శ ఘనమైన రుచుల విందులనుగూర్చి
 ఘనత నట్లందు కరితురగాదుల శ ధనసత్కారములను బొందుపఱచి
 యును నకలంకులుగా పంపించిన శ వనజనాభు ననుమతిని నెలవులకు
 జేరి బంధులతో నెల్ల జెప్పి శ వారిజాక్ష నేమరరు ధ్యానగతి
 జనవరా ! కృష్ణుడును భీమార్జును శ లును సహదేవుని పూజల నందుచు
 నొనర రాజసూయమునకు రమ్మని శ వినగ నాజ్ఞనిడి ధర్మజుని గాంచ
 జనవినుతకీర్తి రాజుల వచ్చిరి మనమున ముదమున నుద్యానంబున
 పురశమీషమున నిలిచి శంఖముల శ కరలము ధరించి వరుస బూరింప
 సరగున వినిరది ధర్మజుండాది శ సరవర్గంబులు జరాసంధునిక
 దునిమి విజయమున వీరిరాక యని శ మనము లుప్పొంగ మంగళపరముల
 ననుకూలమంద నెదురుగా నంప శ గను గదియవచ్చి వందన మొనర్చి
 మనమానంద రహస్థిముంపగా శ గన వశమందిరి ధర్మజు కొగిట
 జనవినుతముగా నామువ్వురట్లు శ వినిపించిరి తమవైన చర్యలను
 వినుమో యభిమన్యునిపుత్ర ! యింక శ ఘనత రాజసూయాధ్వర యత్నము
 వనజనాభు డాహ్లాద ముప్పొంగ శ ననియె ధర్మజుడు వదనాబ్జమువిల
 నన మందగ యే మానతి యిప్పుడు వనమాలీ ! వనజాననాది దిక్
 పతుల సీయాజ్ఞ నెరవు దేవుడవు శ సతతదీప్తి జెన్నొందు పరముడవు
 మతి కగోచరము గతజన్మ సుకృత శ రతులక యబ్బును యతిజనభోగ్యం
 బతుల సుఖాస్పద మైన సీసేవ శ లతి సతి నుతి పరిపాటి మెలంగిన
 వారు వారసఖ్యులు ననువారును శ గూర రఘంబుల నట్టి మహానీయు
 లరుదుగా నిన్ను గను దేవుండవు శ వరమహానీయా ! నను కీర్తినింప
 సరణి నింతాహా పలుకులచే నను శ కరము పవిత్రుని జేతువు మాభవ !
 వనజాక్ష ! చిన్మయాద్వితీయహరి శ మునినుతచరణా ! ఓ రమారమణ !

∴ ధర్మరాజు నేనెదు రాజసూయంబునందు శ్రీకృష్ణుండు శిశుపాలుని వధించుట:-

యని నొన్నతిండి యనుమతి నందియు శ ఘనుల కెంత త్వ విజ్ఞానధనుల
 గని నెడమమంత్ర శంకెల్లనిల్చు శ లను భూవిజయల ముత్తిక్కులుగా

పరించి జగతిని మాన్యుల మానుల శ సరేందులను భుషన్వారు దేశ
 పరిభ్రామ్యుల సత్కారముంద శ త్వరగని రమ్యుల నెల్లరు వచ్చిరి
 వరమతి సాత్యవతేయ కశ్యపులు శ భరద్వాజ గౌతమ సుమతికణ్వ
 లును పైల మధు చ్చంద భాగవతులు శ ఘనుడు వశిష్ఠుడు వామదేవుడు
 విను మటు జైమిని వైశంపాయను శ లును కృతువు వీరనేప గర్భజును
 జనవినుతు డత్రి భార్గవరాముడు శ విను మరియు జామదగ్ని ధౌమ్యుండు
 ఘనులై న కృతవ్రీణ సుమంతులును శ నవలహోతు డుపహూతి మైత్రేయు
 లును సధర్వ కవశుండు అనితుడును శ వినుమింక కవియు త్రికవ్యులాదిగ
 మునులు కృప గురులు గురుతనయుండును శ జనపర ! గాంగేయుడు ధృతరాష్ట్రుడు
 విదురుడు సుయోధనాదులు కర్ణుడు శ యదువంశమండనులు బంధువులును
 చదురంద శర్వ పృథ్వీశ్వరూదు శ లెడల దోచు నబ్జురపు కాన్కలను
 పరిమితము కోలది నిక్క వే గొనుచు శ సురుచిరాలంకృతులునై చేరిరి
 కరము కనకంపు హలముల నవనవు శ ధరణి దున్ని పూజితవ స్తుచయము
 వరమతిని గూర్చి స్వర్ణ మయములగు శ సవనోపకరణములు వలయునన్ని
 సవిధానపరత గూర్చియు దీక్షను శ ప్రవిఘ్నలభావుం డజాతకేతుడు
 దివిజగణమలర దాల్చె పరిపెద్ది శ భూపతు లొసగెడు నుపాయసంఘు
 నోపి చేనంద రాజరాజౌషు శ ఆ పగిదిన నర్ధులకు గోరినటు
 ఏపున దానం బొసగ గర్జుండు శ జూపట్టె సంతసమును మది గాంచి
 బానసాధ్యక్ష పదవిపాకముల శ వేనవేల భోజ్యముల నందింప
 తా నొప్పుగాంచె పవనతనయుండు శ బూనె కృష్ణపరిచర్య నర్జునుడు
 తానధి కారము వహించె ననులుడు శ ధాన వలయు సర్వముల ధేష్టింప
 తా నలరండెడు వచ్చువారలకు శ మానితము గూర్చ సహదేవుడయ్యె
 యొనరున సరసాన్నమున దృవులుగ శ జనులు మెలగాడ ద్రాపదియొ నొచ్చె
 వనితల ముత్తైదువుల సత్కార శ మును గూర్చ భానుమతి మొదలు కౌర
 వుల సతులు చాలి యుండ వికర్ణుం శ డల విదురప్రేతర్దను లాదివారు
 వలయునన్ని కార్యముల తోడంది శ కెలసనము గూర్తు రందరు మొవ్వుగ
 హరి శిఖయును నైరుతి వరుణులు మరి శ కథువలి ధన దీక్షానులు ధాతయు
 సురసిద్ధసాధ్యచాణకిన్నర శ గరుడోరగ ప్రముఖులు నేతెంచియు
 వరుసవిధుల పర్చితులై మొమ్మచు శ ధరణిని నిటు వైభవయు క్తముగను
 వరమతులింతకు సునంబులు నిటు శ కరము శృద్ధిని నేడు రని బొగడి
 హరి యిందుపూర్ణ కథణ నివసించె శ నర్జును డిందు పూజింప నాదికౌత

కరము మము జెందె కుతుకము గాంచుట శ యరుదు ధర్మజని రాజనూయంబు
 ఊతిని స్థిరయశము గాంచు గాకంచు శ సుతిసలిపి రంత విధివిధాన మం
 త్రితతుల భూసుర జనములు ననలుని శ స్తుతిముఖంబుగా ధర్మజనిచేత
 క్రమతప్రేలిపింపగ క్రతురాజము శ విమలతరంబుగ కడకపూర్తి గన
 నమలభావులను సదస్యులందున శ శమదమయుత గుణమూర్తి నొక్కనిగా
 తొలుత బూజింప నుచితమగు ననుచు శ పలికిరి పెద్దలు భీష్ముని ముఖమున
 నలరున మాసుల నృపవరులజూచి శ విలసితవర్తనుడౌ యుధిష్ఠిరుడు
 కలయజూచి సభవారినమ్రితను శ దెలియవచింపుడు నను మన్నింపుడు
 అందరు విజ్ఞులె అన్నివిషయముల శ యందు మీరు శాంతించి యొక్కరుని
 అందమంద వినుపింపుడు మ్రొక్కెద శ నందింతు పూజ తీవ్రత గొనకుడు
 నావిని పితామహుండు తమకైన శ పావనమతియని భీష్ము ననుమతిని
 దేవ భూదేవ నృపమండలి విన శ నీవిధి నాడెను సహదేవుం డట
 చేయిజూపి తన వేల శ్రీకృష్ణు శ డీయన మాసుల హృదయధ్యాననిధి
 యా యజునిగన్నతండ్రి పరమాత్మ శ వేయునేల యజ్ఞముల నీతనినె
 కాగూర్చి సలిపి రాదినండియును శ నీ గరిష్ఠగుణునే యిందుగ్రాది
 గాగ సురలు ఋషిగణములు రాజులు శ యాగమును యాగమంత్రములు యాగ
 ఫలము యాగభోక్తముగా గాంతును శ ఫలవాంఛ లేక నర్పింతురుగా
 ఇలయు జలము తేజంబు పవనంబు శ నల సభంబు మహదాది ప్రకృతియును
 కలయిక సర్వ భువనములు నీతని శ వలన జనితములు జగముల జనకుడు
 గురుడు గురులకును పరముల పరంబు శ వరుసగన కాల కర్మగుణంబుల
 తరముగన్నట్టి యనంతు డాధ్యుడు శ పరమపుణ్యాత్మకుల కల్పమగును
 జననస్థితిలయ కర్తయౌతండు శ వనజభవరుద్ర విష్ణు లన నితడె
 శనులపొంకమున జగములు వెలుంగు శ గన నితడె యాగజపతపంబులను
 ఘనుల దురితముల నడిచి ముక్తి నిడు శ అనఘమూర్తి మరి మోక్షసంఘాత
 ఇతడే యర్హుం డగ్రపూజకును శ మతిమంతులెల్ల నొప్పుదు రిందున
 మతివిహీనులది గనరేమొ గాక శ యతివినుతిని హరి మ్రొక్కి చెప్పితిని
 సతతయశం బొడగూర్చు ధర్మజని శ మతికెక్కువాడు పరమేశ్వరుండు
 యని జల్గు ధర్మజుండు నందఱును శ వినుతించి గృష్ణుశనిధిగా జేరి
 ఘనుని నాగమోక్తపు విధి పూజల శ దనర జేసి గంధాదుల సుమంపు
 హారంబుల ముగిభూషణంబులను శ సారరుచి వెలయు దివ్యాంబరముల
 నారికేళాక్షర దానిమ్మ శ చారుతరపు కర్పూరకదళిఫ

లములాది సర్వముల నుపహారము శ్రీ లమల మతి నిచ్చి హారతు లొసగుచు
సమమతి నందఱు శ్లాఘింపఁగల్గున్ శ్రీ కృమత బూజింప జయశబ్దములు
రాజనంది యా రాజనూయంబు శ్రీ తేజసంపూర్తి యాయె నని బాగడ
రాజవినుతుడగు యా ధర్మరాజు శ్రీ భ్రాజితుండగుచు నానందః బున
కరములు మొగిడిని శ్రీ జేవుని నిటు శ్రీ పరమగీతమున బ్రార్థన సలిపెను
సరనాథా ! విను గాన మయ్యుదియు శ్రీ పరమ భద్రదాయకము విను మదియు

∴ దండుకము - 'శ్రీ రాగము - కురుజంపె' :-

శ్రీనాథనాథా జగన్నేత ! ధాతామరేంద్రాది మానీంద్ర సంత్రాయ మానా
ప్రతోపంబు నానీస్వ రూపంబు ధ్యానావ రిప్తంబు నానంచ నెవ్వండు నీదైన
రాజవ సత్కాంతి నౌ న్నత్యముంజెందు పాదాబ్జ ద్వంద్వంబు హృత్పద్మ
మందుండ గణబాండ నర్పించు భవ్యుండు వాదాత్మ విద్వేషులకజెందు చక్రంబు
నాభీల దైత్య వాతంబు లకఖండముల్నేయు నల్లెయ ఘోరబడకదొబ్బు
నేదివ్య మూర్తిభ వచ్చక్తి రూపింప వర్ణింప శేషుండు జాలండు గాదేవయోగీంద్రు
లుద్దామనీమంబు లకదాల్చి యేకాంత తకనిల్చి నిష్కల్పప్రపూర్ణంబులం దంపంబు
గిగిసల్చి యాదిత్యు బింబంబు లోనున్న రంధ్రంబు మార్గంబు గాత్య
లోకంబు యాబ్రహ్మ కల్పాంత వాసంబు గానిన్ను నైక్యంబు నాకర్ష తకజెందు
యోగ్యంబు నుకగాంతు రోయీశ సర్వాఘ నాశా ! పరేశా ! యనంతా !
హృషీకేశ ! నీదివ్య లీలావ తారంబు లకభక్తి ధ్యానింతు నోపాప విధ్వంస
మానాతి మానాప రబ్రహ్మ వన్నంబు రేసుండ వన్నంబు రంజ్యోతి వన్నంబు
రాశక్తి వన్నంబు హాతుల్ మరింబెక్కు నామంబు లకమంత్ర పాఠంబు
గాగూర్చి స్తోత్రంబు గావించు రోశాంతి మురీ ! వి హారంబు నకదోప మూర్తిత్ర
యంబాత్మ త్రైగుణ్య తందాల్చి బ్రహ్మాండ భాండంబు లకనిర్మితంబుకవ
డింగూర్తు వాకుంభ కారుండు కుంభంబు లకబెక్కు గాగూర్చు తీర్థిస మస్తంబు
లుకనీదె సంకల్ప మీవేజ గత్సర్గ మీవేజ గద్రక్ష నీదేను కర్మత్వ మిచ్చావి
నోదంబు గానీవు లోగొందు వైబైట వెల్లింతు వెల్లప్పు డుకనిద్ర లేకుండ
యున్నట్టి నికయోగ నిద్రొంద గకగూర్చి యోగీంద్రు లెల్ల బల్కంగ నొడబ్బు
రల్లార్చ నాగాన దేవాధి పా ! నీవె యన్నింటి కేకజాలి యుకబుద్ధి నింపొందు
మా యా వి లా సా కృ తి క ని ం డు మా యా వి యైసివె మాయావి
దూరుండు మాయావి దూరుండు నాదిత్ర రూపంబు లెన్నైన యేకత్వ మాయుద్భ

వస్తాన మాశ్చర్య ముగూర్చు నేర్పందు టల్పాడి దప్పంగ నీకుంట కేగాజ
గద్దీప కాగ్నష్ట యోధర్మ సురక్షణానిత్య కల్యాణ సంపూర్ణ శ్రీరామ కామాయ
చింతలు నీనిశ్చ యంజేదో గాంచంగ నెవ్వారి కింగాదు యావేల శీర్షుండు
నుగ్ధాల్లు వేదంబు లుగ్ధాల వన్నమ రేలాపె రల్సెప్ప ఏలాసు సంఘాభి
లోలావి కేపించి వాదంబు లుగ్ధాన నేలాస దాన్యాయ పాలాహ రీవాసు
జేపాది పూహంబు లుగ్ధానిపు నుత్పత్తి కంబుల్ని గుడ్డంద దార్ధ్యస్వ త్కాగన్న
మేటిజ టిందుల్ని నముల్భ వత్పూజ గావించు కాలంబు లందుకప్ప
పుణ్యాత్మ కుల్వారు నెవ్వేళ బోధింతు నీయుజ్జ్వ లోద్భూత దివ్యావ తారంబు
లందేవ యాకల్ప మందాది యజ్ఞంపు పోత్రంబ వైధాత్రి వీరంబు న్నమున్ద
నీకుండ నీకొమ్ము న్నదాల్చి యెందేవి రోధంబు గొన్నట్టి కూర్మహి రణ్యాకు
వీరంబు జీవంబు మాయించి యోగంబు న్నధారు జ్ఞాబోధి తామొక్క
కాలంబు న్నమత్స్య రూపంబు న్నదైత్యు వేదాప హర్తిత్వ దాన్యూవ
దిగ్గాంచి వేపాని పీచంబ డంచంగ యావేళ నావేద ముల్ధాత కేయంగ నీసోప్ప
ట్రోలోది గన్నట్టి నాబ్రహ్మ వేళొక్క చందాన కూర్మంబ వైమంద రాగంబు
జీవంబు చిందాడ మోదంబు న్నక్షీర వారాశి లోనండ మింపొంద లీలకప్ప
వర్తిల్ల కాలిండు తేనెట్టి మందంచు మోదంబు నందేవ తల్దావ నయ్యున్న
యోనత్స ధాబీజ మూలంబ వైయట్లు పోషించి తోవారి నారాయణావిశ్వ
మూర్తిను విజ్ఞాన మూర్తివి కారాది శూన్యండ్ ఓపంచ వింశమ్ము నాతత్వ
మూర్తి శివా! యబ్జనాథ! నృసింహ! కృత్తి భీకరా కారతం దోప బాలుకాన
సంబోధ వాలంబు న్నదైత్యు హేమాన్న నాముం క డ్దజీరి తాపాట్టి వేదంబు
న్నదాల్చి యాదాన వేందుకొబ లిజ్జేరి దానంబు పాదంబు లేవేరి గానర్వ
ముగ్ధాగి యందాదు ల్గపీతి నందించి తోభార్గ వుండన్న నామూఖ్య కాపట్టు
తై నట్టి భూనాథు ల్గకార్త వీర్యంబు పౌరంధ ముంగాయ నిజ దైత్య వేదంబు
న్నమింధి శ్రీరామ చంద్రుండ వైభీమ సంగ్రామ దేశంబు న్నరావ గుంవాని
తమ్ముండు నాకుంధ కర్ణుగ వ డ్దగూల్చి యాదిత్య వర్గంబు మోదంబు న్నదేల
పోలంది తోనీవె యానట్టి దేవుండ వీవిప్పు డ్దరాక్ష సానీక ముంధండ నోద
గ్రోతగ్దుంప సంకర్షణాభిఖ్య త్కక్ష్మ రామూఖ్య ల్గజన్మ మందంగ మానోంట్ల
బోవంగ మానీంద్ర బృందంబు సామోద మందంగ నెల్లప్పు డేపారి నీభక్తు
లంబోధు వాసీపు నీయాగ మందగ్ర పూజార్హ పీతంబు నీకైయ టంచుకాసు
వేదుల్ద గన్నట్లు బ్రహ్మర్షి గుంబంచు నీయజ్ఞ సర్వంబు నాయచ్చ నీకిచ్చి
త్కాగ్నయోగో వాయాశి యోనత్స వేళాయథోపాన నాకాయ ధోసంస్తు

తేజాయహోమూర్తి పాశాస్య రూపంబు తాద్యాన ముల్ యర్చ సంజులేయ
హోవక్రిభూచక్ర భారావ హృత్స వోత్సాహ మోదావ హానిర్మలాత్మా !
నమస్తేనమస్తే నమః॥

ఈ విధమున శ్రీహరిని ధర్మజుడు శ పావనంబు నుతి సలిపి యానంద
భావ ముప్పొంగ హర్షాశ్శువులను శ కేవలంపు పులకలు తనువొప్పగ
మొక్కిన నమరులు పుష్పవర్షంబు శ గ్రక్కిన వారల మీద గురియించి
యొక్క మొగిసి జయ జయ శబ్దంబుల శ దిక్కుల తూర్వధ్వను లుప్పతిల్లె
వరుణహరిశ్చంద్రుల కంటె నితడు శ కరము వెలుగండె నీ యాగపూర్తి
ధరణి చిరయశము నీతడండె నని శ సురలాది పొగడ్తలు నిండె నందు
హరిని హస్తముల మస్తకము జేర్చి శ వరద ! ముచికుంద ! వరద ! కరేవరద !
నరసఖ ! నరకాసురవైరి ! కృష్ణ ! శ హరి ! విక్రమహరి ! హరవినుతచరణ !
శ్రీరక్తిణీశ ! రుక్మగర్వహర ! వీర ! శ జరాసం ధాదిహృర ! హర !
ధారుణీశతలకమ ! పద్మనయన ! శ పరమపురుష ! పురుషోత్తమ ! నతులని
వినుతింప వినియె దమఘోషసుతుడు శ కనులగనె హరిని విభవశమన్విత
మనము కలుగుని రుక్మిణీశు డన శ కనుక నసూయయు తొలుగి భ్రమగొని
చేతులెత్తి సభచూది భయపడక శ మోరలుడుగు డిక యాగ మీటు నెల్ల
కూతలందు వినబాల నీచ మిది శ రోత కోర్పితిరి నదస్యలందరు
న్నాతకుడు ఋత్విజుడు గురుడుగాడు శ భూతలేశుడును, గాడు సన్నిష్ఠ
యతాశాసను నియమంబుల హీనుడు శ పాతకుడు ! వీడుపాపిష్ఠియును
నీతిరహితు డిట వీడేటి పెద్ద శ పోతువలె నున్న వీని బూజించె
జ్ఞానులు పెద్దలు వృద్ధులు గరిష్ఠ శ మోక్షులు యోగులు ధర్మవేదులగు
మానవనాథులు ఎందరో యుండ శ వీని గోపాల బాలుని పెద్దగ
మానహీనమతి పూజించె నితడు శ కానడు కన్నుల న్యాయంపు చాలు
వీని బొగడు జిహ్వలు దునిసిపడవో శ వీనిచర్యవినుచెవులు వ్రోయువో !
కానలేకొ దూష్యముల గుణంబుల శ వీని పుట్టుకను రోత నడవడిక
కామినిని జంపె గోవును జంపెను శ భామినుల జెఱచి నట్టి దుష్టుడు
భూమి లేడిట్టి బారుడు చోరుడు శ ఈమెయి హవిస్సు కుక్కల నక్కల
పా లందించిన చాలు పాండవుడు శ నోలి రాజులకు ఖన్నత గూర్చును
మేలు మేలంచు కూతురె మోసము శ పోల నిండించె వాడు కుత్సితుడు
మటుమాయకాడు కపటి దుష్టుడగు శ తటమంచ పాపమొడిగట్టి నాడు
ఇటు వినుడు వీని కుటిల విస్తృతిని శ దిటవున వీనిని వేల్చుడగు నిందు

తలిదండ్రులేహ నిర్ణయము లేదు శ కులగోత్ర మెట్లా నిశ్చయింపదగు
 తలపడు గురువుల దేవతల నట్లే శ నిలుపున మతిహీనుడు మదము గొనెడు
 అది యెట్లుండె యిపుడట్లుచుండె శ భేదమేలేదు మధ్యముడు గాడు
 పాదు నగుగండు వానిని దెలియడు శ లేదు మానంబు మనము నంచనము
 వేషములు పెక్కు దాలుచు జంకడు శ దోషముల పుట్టలగు పొట్టనిండ
 రోషమున గూర డేపట్టునైన శ భూషణ కనర్పు డగు మరియు వినుడు
 రాజుల పంచను గాచుకొనియుండ శ రోజులను గడపుకొను బూతులచే
 గాజరతనంబు సాటిమన యొప్పు శ బూజ గప్పినపై మనల మోసమున
 దాసి మనమొసగు దాన బ్రతుకుగను శ వాని యౌర్వకను వైరంబురేవు
 మీసము దీడును తన పొంకమెటిగి శ కాసుకు జెల్లుడు కటిక గుణ మనిన
 వీనిదే గాడె మీ రొప్పితి రెటు శ దాన వాడుబ్బు గనుట నోర్తు మెటు
 మానవపతులకు సాటి వీడెటుల శ వీని మద మడచు వాడ భీష్ముండు
 వీని హరి యనియె ముదిమి మదిదప్పె శ పూనిక నరయక నిట్టి పనిశోర్చె
 ఘనము గలదె యాగంబు వమ్మయ్యె శ నని పల్కవాని దూషణముల విని
 ఘనులు మహర్షులు ఋత్విగ్గణంబు శ జనపతులు మొదలు చెవులు మూసికొని
 విసరా దిచ్చట హరిదూషణంబు శ గనును ఫలమింతలోన హరికినుక
 లేకేత్ర దాననే యుట్టిపాటు శ గాక దైవ మెటు వీని బోనిచ్చు
 పోకిరి తనమున కూకలిడె వీని శ పోకడ గానడు సోకు కీడింక
 ననుచు పోహోవ కేకయ స్పంజయ శ జనపతి లోకము లాయుధ చయముల
 ఘనతర భీకరముల తనువు లొప్పు శ యొనరున కరముల నిలిపి యదర్శి
 తాను శిశుపాల నాముడు పలుకను శ బూని ఖడ్గమాను చేతగొని యుజక
 దాని మెఱయ ననికై పాలుగొన్న శ మానవోత్తముల శమింప నాడుచు
 హరి క్రమత నంది పరాక్రమించియు శ ధరణి నిట్టి యధముల బ్రతుకు గొందు
 వరమొత్తిని ధర్మమును దెగనాడిన శ పరమ దుష్టుండు మడియింప విసరె
 తనచేతి చక్రమును దనుజమృత్యు శ వును సురశోటికి హర్ష మానంబు
 ననువందించును నాసుదర్శనము శ ఘనతీర్థ తేజమున నిను గొనుచు
 శిరము వడిదుగ్గించె నది గిరిశిఖరము శ కరణి నేలబడె తనువు దొరలె ధర
 తరణివృధ నొక్కతేజం బాతని శ ధరణిని రహి గను గాత్రమున నుండి
 కరము జ్యోతిరూపంబున మెరయుచు శ హరిమోమునందు జొచ్చె నది గాంచి
 పరమ మునులు జనపాలురు వెఱగున శ సురవందితు డగు హరిని నుతించిరి
 పరముడు విష్ణువు రీలాపురుషుడు శ వరతపఃఫల మదేమొ శిశుపాలు

డరయ ధన్యుడె శ్రీహరిని జొచ్చె శ్రీ శరణుమనియె తన జీవకళతోడి
 మనుజేశ ! విశేదమును వింటివి గద శ్రీ వనజనేత్రు నెటు దలచినను శుభమె
 ఘనుడు చైద్యుండు వైరమున హరిని శ్రీ దనమతిని దలచి ధన్యుం డయ్యెను
 విను జయవిజయుల మూడు జన్మములవె శ్రీ ఘనత జేసందె విష్ణుపద మతడు
 అంత ధర్మజుడు ఋత్విక్కులనుక శ్రీ చెంతజేరి మరీ సదస్యు లందఱ
 వింత భూషణాంబర గంధాదుల శ్రీ నెంతొ పూజించి దక్షిణలు పెక్కు
 లిచ్చి యవబృథన్నాన మొనర్చగ శ్రీ మెచ్చు గన్నట్టి పుష్పరథంబున
 సచ్చరితాత్ముడైన ధర్మజుడు శ్రీ ఇచ్చడిపింప నెక్కి పత్నితో
 అల రంద మురజ మృదంగ కాహళ శ్రీ ముల పటహడిండి మంబుల గోముఖ
 ముల ధ్వనులు దిశల నిండగనుమాగ శ్రీ ధులుసూతవంది జనులు వైతాళి
 కులును నుతింపగ వేణువీణమ శ్రీ ర్దలనాద గీతగతులనర్చన గ
 తుల చిత్రతరములైన పతాకల శ్రీ చెలిమిని కరితురగముల రథాదుల
 సుతసోదర పౌరోహితవిపుల శ్రీ కుతుకములు సెలగ భూషితు లగుచును
 మతినిక్క నెక్కి రా సర్వంబుల శ్రీ నతియలంకార శోభనము సెల్ల
 చతురంగబలము సందడి నిండగ శ్రీ నతుల దీప్తి గురు కేకయ శోశల
 నరపతులు మరియు కాంభోజపతియు శ్రీ వరుస యాదవులు శృంజయు లాదిగ
 ధరణి గంపింప ధంధణంబులను శ్రీ కర మింద్రవైభవము సాటిదీప్తి
 గని పెడలి రపుడు తేజత వారాం శ్రీ గనలును దమతమ వారల గూడియు
 గన కనకగిరిని సానువుల సంగ శ్రీ తిని విహరించెడు కేకినుల బోలి
 గునిసియాడు కొమ్ముల్లు వీవులను శ్రీ దనరఁ జెక్కిళ్ళు తాటంకరుచుల
 మినుకులును గూర్చ తనువులు నిలుకడ శ్రీ దనరిన తోలి మించులకు సాటిగా
 మినువంటి మధ్యములు స్తనభారము శ్రీ లను తూలాడగ మొలనూళ్ళు మెరయ
 కొంగులు జీరాడగను మందగతి శ్రీ నంగుదోప కరచరణంబులనుక
 బంగరుకంకణ రత్ననూపురము శ్రీ లం గన్న ధ్వనులు సందడిచిందులు
 దనరగ పెదవుల హాసంబు లొప్ప శ్రీ వనజనయన లటు నొసళ్ళమృతపు
 వనచిందువు లవి వనజములతోడ శ్రీ పొనరుగ ముఖముల జార చికురములు
 వనరుహముల గుప్పెడు భృంగములన శ్రీ గన చిందఱ వందఱల దోపంగ
 కనకకృంగముల పునుగుజవ్వాది శ్రీ ఘనతరపు సురభితోయ పూరముల
 జడిగొన జల్లులు గోవుల జిమ్ముచు శ్రీ వడిని కామినుల వావులను దెల్పు
 యెడము గని వారి దేనియ లాదిగ శ్రీ వడి చిల్లించుచు తడివస్త్రంబుల
 వా రందెల ఘలుఘలున గూరగ శ్రీ పాటుగొని నిమ్ముగన చేరి ముంపి

శ్రేష్ఠ మాడుచు మరి పన్నీరుల శ్ర దారసిల ధారలను గురిపించుచు
కుసుమగంధులను పూగుత్తులచే శ్ర విశరుచు వలువలు చెదర నంగములు
వెనక గప్పట్టగ విలాస మందుచు శ్ర దిశలు పిక్కటిల నవుల బఱగుచును
సిగ్గుల నొప్పిదముల తమకంబులు శ్ర నగ్గలంబుగా నఱిముఱి నందుచు
నిగ్గు జగ్గు దీపింపు చర్యలను శ్ర నుగ్గడింప నభిరామంబు దోష
స్మృతవధూమణులు దేవకామినుల శ్ర సపరిపాటిగను విమానముల వలె
అపురూపుకళల, నొప్పు శిబికలను శ్ర విపుల మోదమున నెక్కి చేటియల
బురికొల్పు తమకు వరుసల గూడిన శ్ర తరుణుల పురుషుల నట్లు జల్లించుచు
సరసోక్తు లాడుభావములను న శ్ర బుర్రము దీప్తిగన నిట్లు మోదమున
పరమవైభవముదోష ధర్మజాడు శ్ర పరమపవిత్రము గూర్చు గంగనుక
దరిసి డిగ్గి ఋర్విగ్గనయంతంబు శ్ర నిరవు గన్న శాస్త్రంపు విధులచే
పరిపూర్ణ కలన నవబృథసాన శ్ర పరిశుద్ధి నందె వధూయ క్తముగ
నరతతులు కుసుమవృష్టి బరపిరి శ్ర వరమతిని తూర్యధ్వనులతో గూర్చి
కరము దివి భరివిని జయజయ నాదము శ్ర పరమమునులు పితృగణములు బిల్కిరి
వారితోగూడి నరపాలు రెల్ల శ్ర నారీయుతంబుగా వారినాడి
పారతరపుణ్యముల వేడ్క గనిరి శ్ర మీర నరులెట్టి దురితములదార
నైన నవబృథసాన మొనర్చిన శ్ర గానరు నిరయం బారయ ధన్యులె
మావం బపగతకల్మషపుసిద్ధి యో శ్ర నో నరవర! యుధిష్ఠిరుండా !
యనంతరమునకా దుకూలవస్త్రము లనుక శ్ర ధరించియు గంధాదుల తే
వనం బలర భూషలను బాల్చియుక శ్ర ఘనంబొప్ప బంధువు లాదిగనుక
ఘనుల కట్లావగి మరియు జనతతుల శ్ర దను మెప్పు నందవలసిన యట్లుగ
కృష్ణకగిరితెను శావలయు ననిన శ్ర విషయమున నిచ్చె శోరికల దీర్చె
మనము లలర హరి వినుతుల ప్రకాశ శ్ర తను సకలాభీష్టము లన్ని యొప్పు
నను జనులందరు స్త్రీలనమేతము శ్ర లను మోదాంబుధి నోలలాడంగ
మునులు దేవతలు పరవతులు బంధు శ్ర జను లెల్ల పురముజేరి సత్కార
ములును గొనుచు హరించి దీవించి శ్ర జలభవయను దర్శించి యనుమతిని
వలనంది విజయములకు నేగిరి శ్ర అల ధర్మరాజు రాజనూయంబు
జనవతుల పొల్పు వానములచెంపు శ్ర వనజవయనుకృత వర్ణుల గూర్చి
యహుతితోపు వస్త్రనముల నట గనము శ్ర గనగ ధర్మజాని యనుమతి పడిన
నరసింహవేదాంతి యింతభు నుండగ శ్ర కరఘుప్రాధింప తమవారి బంచి
పరమహాత్మముల పరమ తోడుండ శ్ర వరుస గనముండ వింద్రాక్షిభువ

జననాథ ! పాండుభూపతితనయులు శ్రీ ఘనులు తమయిచ్చ నీ యబ్ధి నిటుల
 వనజనయను బౌద్ధించిన భక్తిని శ్రీ యొనరునను దాటి మోదసామ్రాజ్య
 మున గూర జనపతులునెల్ల రందు శ్రీ గనిరి హర్షమును ధృతరాష్ట్రుని నగ్ర
 తనయు షోకడు దుర్యోధనుడు తప్ప శ్రీ మనమున జగుప్ప నందె నాత డన
 విన జెప్ప గదే శుకమానివగా ! శ్రీ తనకేల రోతగలిగె నందు నన
 వినుము పరీక్షిత భూరమణా ! తా శ్రీ గన నుండె మయుని నిర్మితపు సభను
 జనవరుడు ధర్మజుడు మోదంబున శ్రీ తనకు వలయునవి మెప్పున గూర్చగ
 ననుజాలందరును స్నేహంబును గన శ్రీ నొనరుల నతనిని మెలఁగ నాన తిడె
 అలరున యమతనయుం డిటు తమ్ములు శ్రీ నలువురు జలరుహ నయనుని గృష్ణుని
 తలపున డైవం బని బంధువనుచు శ్రీ కలయిక సఖ్యత భక్తిపరిపాటి
 విలసితవిజయము యశశ్చైశ్వర్యము శ్రీ చెలువున నిందుని మించుభోగంబు
 నను దులదూగుట కోర్చుచు గానక శ్రీ దనలోన మత్సరము కుత్సితంబు
 దినదినపు వృద్ధి గాగ కలువందె శ్రీ మనమున నింపుచు విచార మందెను
 జనవరుల మిగిలి యధ్వర మొనరిచె శ్రీ కన నెదురులేని వీరులు తమ్ములు
 తన కనుకూలుడు ఖలజనదమనుడు శ్రీ ఘనుడు కృష్ణుడుగాగ తా నిందు
 నధిగమించె నే నేటి భూధవుడ శ్రీ ఏవిధముల సరసిన నే నన్నిట
 విధిచా లందను మీరను వీరిని శ్రీ బుధుల పొగడుటలు మదికింపు గావు
 ఘనత నేనందవలె నన్న వీరి శ్రీ యొనరున కీడున గూర్చు యత్నమును
 గనవలయు ననుచు నుండి ద్రుపద సుత శ్రీ యనఘ శీలవృత్తముల సుందరము
 తనను వేయి చెలిక త్రైలు సేవల శ్రీ ననుకూలవృత్తి సలుప నిందాగ్రీ
 వలె నొప్పుచుండ గనె నదియు వినుము శ్రీ కలవరము మిక్కుటముగా దపించె
 చెలువల సహస్రమును నమరపురం శ్రీ ధృలవలె చుట్టును గొల్వ కాంతులను
 జనవర ! పుష్టినిగను నష్టమిశశి శ్రీ దనరు నిటల ఫలకముల నందమున
 గన నింద్రసింహులు కాంతులను శ్రీ నొనరున వశాలకములు నొప్పగ
 మరుని చాపముల మీరు కనుబొమలు శ్రీ సరస శ్రోత్రముల సోమ నటు నీటు
 తరమంది కాటుకల దీర్చుగన్న శ్రీ సరిసిజమ్ములను బోలెడు కన్నులు
 గరిమత మల్లెల వకుళముల చంద్ర శ్రీ కిరణముల మించు ధవళదంతములు
 ముకురోపమితము లై నచెక్కిళ్ళ శ్రీ ప్రకటితముగ చిందించు వరమణుల
 నకలంక దీప్తిగనెడు గుండలము శ్రీ లకు నిమ్ములయిన శ్రీలు శ్రోత్రములు
 వరరత్నహారముల మణిమాక్తిక శ్రీ సరుల సంగతిని నిక్కు కుచములను
 భరమోపలేక నసియాడుచును శ్రీ కరతల పరిమేయమును గన్న

హరిమధ్యంబుల జూలిన నడుములు శ్రీ సురుచిర కాంచల మేఖలల నొప్పు
 నంచిత కాంచీ కలాపములచే శ్రీ బొంచుకొన్న కింకణుల చాల్వెలయ
 మించు జఘనముల తేజంబు లటుల శ్రీ కాంచనకంకణ మంజీరమ్ముల
 సల్లలితంబుగ భూషింప నయిన శ్రీ హల్లకముల మరి పల్లవంబులను
 వల్లమించు పడకర తలంబులను శ్రీ యల్లము రంజిల్లగ మృగమదఘన
 సారతర పంకముల లేపనముల శ్రీ మీరధరించుట సద్భాషణ లవి
 సారహరిచంద నాగరులాదిగ శ్రీ చారుగంధముల పుష్పసంతతుల
 మనమున కింపుగ నాసారంధ్రము శ్రీ లను గూరు పండు సౌభాగ్యంబుల
 గన నా నారులు జీవకళ లంది శ్రీ ననువున మెలంగు మణుల బొమ్మలన
 దనరి వినువీధి నుండియు నీధర శ్రీ జిని సంచరింపు గను శిశిరేఖలు
 నా నొప్పు గాంతి మోహినుల వలెనె శ్రీ ఆ నలిన నయను కాంతామండలి
 పూని తను గొలువ మెఱుపుతీగవలె శ్రీ మేను రుచిమింపనై యలంకృతము
 నందిన ద్రాపది విభవంబు గాంచి శ్రీ డెందమున కుందునిండుకొను వెగటు
 నంది మఱియు నొకనాడు ధర్మజుడు శ్రీ అందరును గొల్వ సింహాసనమున
 నందమొప్పు మయశభలో నాయదు శ్రీ నందనుండు శ్రీకృష్ణుడు తనకడు
 రంది కనకపీఠమున గూర్చుండ శ్రీ సుందరు లలరున చామరము లిడగను
 అనుజులు పార్శ్వము నందు పూర్తిగన శ్రీ కనవచ్చెరాజరాజగు దుర్యో
 ధనుడు భూషణాంబరములు ధరించి శ్రీ తనదుముందు పజిహారులు నడువగ
 నిరుపాశ్చ్యములను తమ్ములు రాజులు శ్రీ కరముసేవింప రాజసంబునను
 నరుడేరుచు మయనిర్మితంపు శభ శ్రీ నరుదున మెచ్చుచు లోన మదమోహ
 షరవశతవృత్తి సలిలములు లేని శ్రీ వరతలంబులనునవి గలవనుచును
 వలువ నెగయించి జలమున్న యెనరు శ్రీ లలిగాంచి వలువ దిగవిడిచి దిగ్గ
 వలను బడి తడిసి వివృత ద్వారముల శ్రీ దెలివి గనక తగులున పొటుకు లంది
 నిటల తలమ్మున బలము వడిగాంచి శ్రీ చటులము గ్రమ్ముగ కీలాంధార
 లటుజార పావనియు తక్కువారు శ్రీ కుటీలు డని నవ్వ తహతహ నందుచు
 పరితాప వదనఛాయ నలముకొన శ్రీ వరుస సుధిష్ఠిరు డది గనియు శత్రు
 టరసి వాదించి భీమునిక బంపి శ్రీ వరవత్త్రంబుల నిచ్చి యాదగం
 బురువడిగఁ జూప నందుండి లజ్జ శ్రీ కరము తన్నుండ నిలువకను దిరిగి
 తనదు పురమునకు నరిగి శ్రీపుగతి శ్రీ వనజనాభుండు ముందెఱిగి యుంటు
 కని వారింపకు వా రపహసించుటను శ్రీ నది భూభారం బడగుమాత్ర
 మనుచు నజాత రిపుడును విన్నగా శ్రీ వనశైలముండు దైవవిధి నుగ్గ

డించిన నూటలు లండె కలత లట ॥ మించినవి యుడిగె నిట్టుల శ్రీహరి
యందితుం డగుచు బాండవులను ను ॥ బిడ్చి విహరించి తాను శైలవంది
తరుణి, హిత, బంధుజనక, సమేతము ॥ కరము లేనవారి నందఱను గూడి
పరితోషంబున నేగె కుశస్థలి ॥ పురమునందు లేనవారిని నరయంగ
నరవర ! యీ రాజనూయ యధ్వర ॥ చరితంబు విన్న దురితములు దొలగు
కరము శుభములవిజేరు నిహంబున ॥ పరమున విష్ణువుపాల వసించురు
నా విని పరిశ్రీతుడు మాని జూచి ॥ పావనం బిదియు వింటి మరి జెప్ప
జేవజేవు శ్రీకృష్ణచరిత్రలు ॥ వేవేలు విన్న మోదంబులెన్న

: సాల్వండుశివప్రసాదంబునసౌభకవిమానంబువడసిద్వారకాపురిపైదండెత్తుట :-

నావిని శుకుడనె నరపాలా ! విను ॥ వనజనేతు) డట పాండవులఁగూడి
సావకాశమున మోదమును నంద ॥ తో)న నరసి ద్వారకను ముట్టడిని
జాట్టె రణము సాగించె నెవడనిన ॥ కుట్టు లోగన్న సాల్వభూమిపై
డిట్టుల పాల్గొనె ప్రాణముల మెట్టు ॥ మట్టము జెడ నీపట్టున గుదిరెను
అతడు తొల్లి రుక్మిణిచెండ్లినాడు ॥ యతివినుతుడైన శ్రీమాధవుచే
గతిసితుల మరచె పరువందె ననిలో ॥ బ్రతుకుపై బ్రీతి బారిన యట్టిడు
జనపతుల మాగధుని శిశుపాలుని ॥ గనుచు యాదవుల గృష్ణునితో సహ
దునుము వాడ నాకూర్చివిశిఖముల ॥ దునుమకున్న నాపేరు సాల్వుడే
కనెడఁ దపంబున బలము వీర్యంబు ॥ ఘనుడగు శివుచేఁ బడయుదు వరంబు
జొర బోను పురము నేననియు జెక్కు ॥ వరుసమాటల బీరముల వించి
సరణి గనె వనము జేర నందొక్క ॥ వరస్థలమునందు దాను వసించియు
పరమ నియమమున ధృతిని బార నీ ॥ కరసి యశనంబు గొనక నిష్టచే
ధరణి రజము పిడికెడుగ దినదినము ॥ వరుస భుజంపుచు నుగ్ర) తమంబున
హర ! గిరిజేతా ! అమృతాంశుధరా ! ॥ కరుణింపుము నను కాలకంధరా !
కరిచర్మాంబర ! గంగాధర ! నా ॥ శరణు నీపాల శంభో ! శివశం
కర ! మృత్యుంజయ ! కాలకాలేశ ! ॥ నిరతానంద ! పరేశ ! సర్వేశ !
స్థిర ! శుద్ధమూర్తి ! సిద్ధ ! వరదాత ! ॥ అరయుము నను నీ వరమున గూర్చుము
నిను విడువ నన్ను వరమున దార్చుము ॥ అనిలో ధిపుచయుములను గెల్వవలయు
ననుచు నొకయేడు పట్టున భుజింపు ॥ కనకచ్చె శంకరుడు సాల్వపతికి
వినయమున మొక్కి నిలిచి వంతనే ॥ నను నేమి గోరెదవు ఇత్తు ముడుగు
మన నతడు గోరె నిటు వచింతు విను ॥ ఘన)దయాపరా ! కైలాసవాహ !

నను వరమున భూషింతువ ! వినుమా ! శ కనికరమున నది కాదనక నొసగు
గరుడగంధర్వ యక్ష రాక్షసుల శ మర, నర, నాగ నభశృంగు లాదిగ
నరుదుగొన వారలను జయింపంగ శ తరమందనైన వాహనం బాసగు
మన నీశ్వరుండు మయుని రప్పించి శ యనఘ ! నీవలనికొక్క విమానము
ఘనత నిర్మించి యొసగు మని చెప్పి శ కనె సంతోషానము పరమశివుడు
మయు డీశునాజ్ఞ కామగమనంబు శ నయవేగంబును నెటకేని బార
జయపటిమ గాంచదగినట్టి దాని శ భయ మడ్డులేని విస్తృతం బైన
కనకలోహమయము కడు భద్రమైన శ యొసరులను గూర్చి యాతని కిచ్చుచు
గొనుము నయమార్గమున నడతువేని శ యనిలోన శత్రువులను జయింతువు
కను మనుచు సౌభకంబని దానికి శ ఘననామ మొసగి యప్పగించినను
పరమానందమునను దానినెక్కి శ త్వరితమంది పూర్వంపు నైరముకొ
వరుస దలవుంచి ద్వారకాపురము శ సరణి సైన్యయుతముగ ముట్టడించి
శరిదుపవన కమలాకరంబులను శ తరము మాయించి కూపములు జెరిచి
పరిఖలు పూడిచి వప్రములు ద్రొబ్బి శ కరము కోటపాదుల సహిత మగల
వర యంత్రములను నట్టడుల గూర్చి శ పరమశోభ విలసిల్లు ధ్వజంబుల
వికటపఱచి గోపురముల నూకియు శ శకల శాలాంగణములు భవనముల
వకుటిలత భస్మముల గూర్చి పెక్కు శ లకలంక కాంతు లడరు బంగారు
గోడలను మణుల నిర్మితవేడుల శ బోడుపుచ్చి మరి కొల్ల బుచ్చి కొని
గోడున గూర్చెను ద్వారక జనులను శ బాడి పోనాడి దొరల భంజించె
జాడలరసి పెక్కుగు బాధ లిడియె శ దారిని నుడుగడు రాయబారముల
మదమున వడిగని విమానయుతముగ శ గదిసె సంబరతలము మీదందియు
అదురు బుట్టనటు తరుళిలాదులను శ వదలని పూనిక ననువంద గురిసి
పోడుగాలి ప్రసరింప రజంబును శ జాడల బెడుపగ గ్రమ్ము చీకునిడె
పీడలడర సర్వముల నకలురను శ కీడున దార్చెను ద్విపురదానవుల
జోడు వీ డనగ భీతిని గూర్చెను శ వాడిమిగులు శోధముల యాదవుల
వీరులన నెగడు భటతండములను శ జేర బిలుచుకొని జనుల భయ ముడిపి
ధీరుడగుచు నా ప్రద్యుమ్నుడు వారి శ మేరవిక్రమమునను విలసిల్లుచు
నేనల తోడను వెడలె రణోర్వికి శ దాను దరలగనె దానవ భంజను
మానులు తక్కిరు లందరు శూరత శ దూనియు ననికిని సంసిద్ధత గని
భానువింద మెక సాత్యకి సారణు శ లా నయమున గద సాంబ యకూర్మ
అనిరుద్ధులాది కుమారవర్గము శ లను సైన్యసంఘములు నేలయ యదా

నిన విధంబునను రణభూమి నిండ శ్రమనుడు కృతవర్త సేనాపతిగా
కరితురగరథవ్రాత వీరభటు శ్రలరవాయి కొనక సాల్వుని సేనల
తరుము నుడువడిని గవి గవయ నైన శ్రకరము దారుణపు రణ మా నాటను
సురదానన సంగ్రామము పోలిక శ్రతరము గొన రెండువాహిను లుద్ధతి
దలమిగిలి యేవుగొని వార్ధులవలె శ్రకలయికను గాంచి శ్రతతతుల బఱపి
తలము కొని గదల ఖడ్గతోమరము శ్రలల పరశు ముద్గరముల ముసలముల
బరువడి బాదుచు కరితురగాదుల శ్రనరసి తుండముల మెడల నరుకుచును
వరరథంబులను తుత్తుమురు గూర్చి శ్రయరుల నదురు జొర యాదవవీరులు
శ్రమనభటుల వడి చలరేగి సాల్వు శ్రతుముల సైన్యముల నేల కొరగింప
కృమముగొని సాల్వుజేవునక గవిసి శ్రయమర సేనలను జాట్లు జుభువలె
నరవరుడు రాక్షసావేశమంది శ్రవరబలము పేర్చి శ్రవరపరంపరల
పరగించి తాను రణమెల్ల నిండి శ్రతరమండె కొరవి చందమున నెందు
హరిసుతుడు ప్రద్యుముడు డది గాంచి శ్రపరుని పౌరుషము మాయెంతు ననుచు
తరిమించి రథము వానికా దాసియు శ్రశ్రతతతుల వాని దుండగం బడ్డి
తోలగ బోక నిలురా నరాధమా ! శ్రతలపొగరు డింతు కలన నిను దుగ్గింతు
చెలగెడు భూతములకు బలి నిడదను శ్రపలువ ! గను మనుచు చులుకు తూవులను
వాసి మాయాకృత్యులను మాయించె శ్రభానుడు తిమిరములను మాపినట్లు
పూనిక మలపక శ్రతశ్రతశ్రతరముల శ్రవాని రాజచిహ్నముల దుల్గించి
శ్రేకనిడె వాడు దూలు గనుచుండ శ్రనాకవరు లుబ్బు నాత డట్లాప్తి
భీకరత మరియు సేనల బారి గొనె శ్రసాకారమందు యము డీతండన
జనవర సాంబుడు సాల్వు నెదురొడ్డి ? ఘనత దెసల మిఱుమిట్లు గొను వాడి
దనరు శ్రతతతుల పదియేనింటను శ్రయెనరుచెడ వక్షమును తూట్లు నించె
ఘను దాసాత్యకి రోషమున మించి శ్రఇను కిరణతుల్య ప్రభల బాణముల
నవలు డటవి దరికొని గాల్చువిధము శ్రనను దోచిన సేనలను నుటిమి దునిమె
గదుడు వీరభటు వర్గముల నట్లె శ్రగదిసి తునుకలుగ తనువుల శ్రతరముల
గదిపి నెత్తురులు వార రణభూమి శ్రవిదిత జవమెరిగి యరుల మడియించె
భానువిందుడును వాడిఖగంబుల శ్రభానువలెనె వేండ్రమున గ్రాలుచును
జోన మడియించి సేనల మొండెము శ్రలానిమి త్రమున గుట్టల కైవడి
శుకుడు చలరేగి కరిఘటల దాకి శ్రనికరమందు శ్రతతతుల కుంభముల
కకవిక లందగ జేర్చి తుండముల శ్రబ్రకటిత శ్రక్తిని నటికి దీప్తిగనె
చారుభేష్టుండు కూర్మాశ్రములను శ్రచూరగొన సేన తురగముల సమితి

పోరున రుద్రుని భంగి దిరుగాడె శ్ర దేరిచూడరా వరిసేన లతని
 గన నక్రూరుడు తదనుజులును కిను శ్ర కను హుంకరించి కొలను విహరించు
 ఘనమైన మద గజంబుల చందము శ్ర దనరి యరివాహినుల గలంచుచును
 గన బంపిరి యమ నిలయమును గాంచ శ్ర దునుముటల రథికవడులను వారల
 కనువైన సారథుల తురగంబుల శ్ర గన నెదు రొడ్డిన వీరభటులను
 వినుమ కృతవర్మ విలయానలు వలె శ్ర దనరిన ప్రతాపజ్వాలల శత్రుల
 కినుక కొలది మీరిన యనువు బోల శ్ర దునిమి సేనలను చతురంగములను
 నిలువక సేనలు వికలాంగములను శ్ర తొలగ గరుణించి తలలను దునుమకు
 విలసిత మతి రణధర్మ పరిపాటి శ్ర నలరున బొగడిరి సుర లీసేనల
 దిలకించె సాల్వభూపతి యెల్లను శ్ర ఖలు డగుట వారి శరణం బనకను
 చలము మఱి బెంచి సౌభకము నెక్కి శ్ర పలున తులువదన ముట్టిపడ నిక్కి
 తన మాయవారి దక్కనీనంచు శ్ర వినువీధి నంది ఘన రభసంబున
 జనుడెంచి సేనలను జెందు వడిని శ్ర వననిధి నడుమను దోచినట్లుండు
 ఘనత మెరసి మరి మింట విహరించు శ్ర దను గానసేక దాను నొక్కొప్పుడు
 జేగమున బారు నొకట లక్ష్మమున శ్ర జాగు సేయకను దోపునప్పడె
 యోగమందు నొక్కండు పెక్కులగు శ్ర సాగనీడు ధనువును నారిబట్టి
 యనల జ్వాలలను బోలు విశిఖముల శ్ర ఘనత నిగుడించు గొండలను బరపు
 జనవరా ! కూత లొకట గర్జన శ్ర ఘనతర ప్రభల గావించు నుతిమి
 యొక్కొక తలమున నంతటను దాన శ్ర దిక్కుల భూమిని దివమున చఱచఱ
 ప్రక్కలన్ని దా సుక్కిం దించును శ్ర నొక్క డిందరిని కక్కసంబులను
 రక్కసుల కరణి గారియ గూర్చుచు శ్ర గ్రక్కున సేనల మగిపురి గొల్పుచు
 తందరల యాదవుల సేనలను శ్ర ముందుగాసాగ నీకుండచెలగి
 అందర విశిఖములను గుప్పి భీతి శ్ర పొందిరిచి మిక్కుటంపు టార్భటము
 లను నిండుపట్టులను సాల్పుమంత్రి శ్ర గనగ ద్యుముడనెడు వాడ గదగొనుచు
 వనజనాభునుతు ప్రశ్మమును వడి శ్ర గని భజాంతరమున విసరినంత
 కనుల మూసి పెనుమూర్ఖు సందినను శ్ర ఘనుడగు దారకుసుతుడు సారథియు
 నని భూమిపాలికి రథము వర్షించ శ్ర ననువొంద బెరిసి శాత్రువుడు వచ్చ
 నను బెచ్చితేల ! రథమున రణమున శ్ర కును వెఱచు టొప్పు నే యని యాడిన
 సమరమున రథకు నిబ్బరపాటున శ్ర క్రమమంద దొలగ జేయు టుచితంటు
 శ్రీమదీర్వు టొప్పు సారథి ధర్మము శ్ర భూమి యుడిగ నింక ననిక గడంగుడు
 అను బెచ్చి వడిని గన వాని మాయ శ్ర దనకువల జెచ్చి జెడగ నొక భుజా

శరమున సాల్వుని యాటోప మడపి శ్ర వసునగని ద్యుముని గవిసి సుగ్రతను
వెలుగుచును వాని గుట్టముల రెండు శ్ర నలుగులను దుగ్రించి మరి రెంటు రథము
వలనున తునియులు జేసి యొక్కటను శ్ర తలను సారధిని ఖండించి యార్చి
పదిలతను మెరసి భీకరాస్త్రమును శ్ర గదియించి వాని శరము ఖండించె
యదుసేన లలరి మకర కేతనుని శ్ర విదిత జయశబ్దములను బొగడంగ
కదనమున ధీరతను దునుమ నరులు శ్ర అదురుగొని వారు అటువా రేడ్వగ
చెలరేగి సాల్వుసేనల నన్నిటి శ్ర కెలకులకు బాహునిక సాంబుండు
అల వీరులెల్ల శత్రువుల మొండె శ్ర ముల తలలు ధారుణిని డొల్ల మధ్యములు
తునుకలై తూల కరచరణాదుల శ్ర దునిసి పడ కరుల తుండము లట్లన
గనగ తురగముల నాచాలుననే శ్ర విను మటు భటులను దాటి పండ్లును
రాలుచు వడి రణభూమి నిందించి శ్ర యాలము నందున భూతభేతాళ
ములు పిశాచములు పెక్కులు జతలుగ శ్ర దాళముల దట్టుచును వికటనృత్య
ముల దిరుగాడుచు రక్తముల గోలి శ్ర యలరున మాంసము భుజించి త్రేవగ
కలను భీకరపు విధమును గాంచగ శ్ర నలుకు నిండె దిక్కులకు శర్వమును
వినుమా యుద్ధతలంబు జగధిపతె శ్ర గననయె యెట్లన కరుల గండములు
ఘనమైన నక్రములు తుండంబులు శ్ర నొనరున భుజగములన పదతలములు
ఘనతరకచ్చపములు దంతపంక్తు శ్ర లన శత్రులుగా కుంభనిర్ముక్త
ములు మాక్రములు రత్నసమితిగా శ్ర తలప వాలములు జలూకములుగా
తలలు మెడలు మండూకచయంబులు శ్ర నల మెదడు రొంపి పేర్చులు పవడము
లను దీగలు నరములు నాచు మజ్జ శ్ర ననదగు ఘేనము లస్త్రనికరములు
గన సైకతములు రక్తము తోయము శ్ర నన నొకగునెడల నొకలు మొల తాను
ధ్వనులు తరగలవి మతంగ జాయో శ్ర ధనస్థలము జలధిని బొల్పెతగను
వినుమా! శ్రీకృష్ణుడు శౌరిపాండు శ్ర తనయుల యనుమతి గని చేరవచ్చు
చును ద్వారకను సమీపంబున రా శ్ర గనుచు తన సారధిని దారకు గని
విను దుర్నిమి త్రములు దోచె పెక్కు శ్ర లను శరం జేమొ మింట మంటలవి
కననగు భీకర మేమొ ద్వారకను శ్ర మనశత్రులెవరో! దాడిని గూర్చిరో!
మునుకొని శిశుపాలుని హితం లిప్పడు శ్ర వను కాండవప్రస్థమున నుండుటను
విని సమయ మందిరేమొ పోనిమ్ము శ్ర మన రథంబుచుచు త్వరితగతి వచ్చె
కనియే ద్వారకను చుట్టిన పోరును శ్ర దనవారు శత్రుసేన లానాటి
కిని యిరువదేడు దినముల నుండియు శ్ర ఘనవిధులు పూర్వపక్షిమంబులని
తలయ గవిపిపటు నిరువాగులును శ్ర వెలయు రౌద్రముల బోరాడుచుండు

వలనెరిగి మింట ఘనమాయ లన్ని శ చలముగొని తనదు పరస్పై న్యమ్ముల
 కలతల నింపుచు సౌభకవిమాన శ కలత కాంతి జెన్నొందిన సాల్వుని
 గని తనరథంబు వానిక దరియగ శ మునుకొని భీకరమును వానిదోప
 దనదు పాంచ జన్యము రిపుసైన్యము శ లను ననువు మాపు ఘనధ్వనియుతమ్ము
 నగు శంఖము పూరించి యదల్చిన శ నగవుల వగవులు డించి యదు సేన
 లగడు గనని మతి యదే హరివచ్చెను శ బిగువు గనుడనుచు జయజయధ్వనుల
 నగధరుని గూర్చి యట్టహాసముల శ దగవంది సాల్వుడట్ట బెదరియును
 బెదరకను తనదు సేన లాధాటి శ గదియ మృతప్రాయులుగాగ గనియు
 మదిని కిసుకగొని మింట మిడుగురులు శ బెదరమంట లటు పర్వ ఘంటలను
 ధ్వనుల ఘణఘణలు దిగంతరాళము శ లను నిండ వడక నుగ్గింపు శ క్తి
 వనజనాభు రథసారథి దారకు శ తనువు జెడవైవ దాని నడుమనే
 దునిమె కృష్ణుండు తననామ యస్త్ర శ మున దారకునిక రక్షణ నించెను
 గురుభుజం డంత దనియక దూపుల శ తరణి కిరణప్రభలను మించువాని
 వరశరంబులను బదునారింటిని శ బఱపె మింట దిరుగాడు కొఱవి వలె
 చరము చటులంబు తనవారి గూర్పు శ కరము దారుణము దీప్తి మిగులందు
 వరమున బిగువును గనిన సౌభకము శ పరము డింప వది గని సాల్వుండుక
 హరిపై న నలిగి వాడిపెంచెక్కు శ శరముల నిగిడ్చి యెడమ భుజంబును
 తూటు పడవైవ చేతికార్ణంబు శ వేల్పు ఘటనమున జారవిడిచినను
 పాటుగాంచి హాహారవమ్ములను శ చాటె భూతములు సాల్వుడుత్సాహ
 మునహరిని జూచి నగుచు నిట్లనియె శ వినునందపుత్ర ! నీవు నానఖని
 వనితగా నతడుగోరిన కామిని శ గొనుచు నవిసీతి గుక్కిన నుక్కున
 తగవు నెఱుంగని మానహీనుడవు శ పగతుర నెదుర్చ బలమున్నె నీకు
 దగునెంత గాక ధర్మజుని శభను శ జగతి నిను దూర సీసిగ్గు జార
 ఘనత గలదంచు నతని జంబతివి శ నిను జంపి హితుని ఋణమును దీర్తుచు
 నిలునిలు గొల్లడ ! నాకు జక్కితివి శ యిలయిల దొరలగ తనువు నటు గూర్చి
 ఆలరలరుల నా వారికి గూర్తును శ వలవల లన్నియు సేవారి జేరు
 నన హరి దరహాసమున ఋణ మేల శ గొనరు వారు సీసేవను గొనగా
 జనిరి జముగాన నచ్చటికి జేరు శ కొన బొమ్ము వారిమది ప్రీతినిండు
 డనుచు నోమూఢ ! వేలకు మింకను శ దునిమెద శరంబు సేహితల గూర్తు
 మెవను బలముగల పోటరి వైతివె శ గనెదు పేబుద్ధి విడక మృత్యువును
 తను శరణ మనుమ బోతు గాడేని శ గనుము ప్రయాణము శమనుని పురికొ

యనుచు గద గొనుచు వినువీధి నెగయ శ్ర గను ద్రిప్పివైవ నా తావున వడి
 గను మూర్ఛనంది నెత్తురులు ముక్కు శ్ర నను వాత దొరల గొంతలో దెలిసి
 నిలువ కటువాసి యదృశ్యుడగుచుచు శ్ర నల వానిపాలుపు సౌభకముతోడ
 జలజనయనుండు కనక నరయునెడ శ్ర నలతయు నేడ్చును దనర నొక్కండు
 గగనమందుండి గనవచ్చె కృష్ణ శ్ర నగధీరుని మది బొగడంద జేయ
 వగరుపుచు నిలుల బలికెను శౌరీ! శ్ర తగనన్నుబనిచె దేవకీదేవి
 విన జెప్పమనుచు వినుమో! దేవా! శ్ర జనకుడు నీకును నైన వసుదేవు
 ఘనుని కూర్చుండు సాల్వుండు పట్టి శ్ర కొని పోయె మింటికిని విమానమున
 నని వచించినను మాధవు డాలిం శ్ర చెను వానిపల్కులను శ్రోకమ్మున
 నిమగ్నుడయ్యెను చింతించెనిలుల శ్ర అమలు డితి బలియుడుగుగ్గు జనకుడు
 క్రమము దప్ప వానికి పట్టవడుట శ్ర గమనింప దైవయోగ మదియే ము
 సముడుగాడు హీనుండు దుష్టుండు శ్ర సముడెట్టయు యాతని బానినిల్చె
 శ్రమశ్రముని బోలు రామరక్షణను శ్ర క్రమత నొందియును నిలులగా చిత్ర
 మను చుండె నంత మాయాబలమున శ్ర తను కృత్రిమ వసుదేవు గల్పించి
 కొని వనజనేత్రముందటను నిల్చి శ్ర విను మోరి! మూఢ! యాదవ! కృష్ణ!
 గనుమ నీజనకు శిరమును ద్రొంతును శ్ర గనవరో! నన్ను నీవత బల్కితె
 జనకుని బోవగ నీతరం బగునె శ్ర యచుచు ఖడ్గమును బలిపించి శిరము
 దునిమి వడి వెలయ నార్భటించియును శ్ర మనమున దుఃఖము నింపె గృష్ణునకు
 జనె నాదుష్టుడు సౌభకవిమాన శ్ర మున గగనవీధి నదృశ్యతనుగనె
 వనమాలి శ్రోకమును బాయ జెప్పి శ్ర రసఘులు చారులు నా నిజము నెఱిగి
 మనమున కలతను విడిచి నలరువను శ్ర వనజనాథు డట వెలిగె భానుక్రియ
 జనవరా! విష్ణుడనఘభూషితుడు శ్ర ఘను డాదియూర్తి యనిమిషారాధ
 నుడు శరణాగత జనరక్షకుండు శ్ర జడధికస్యకా కుచతటహస్తుడు
 కడుపున భువనములను దాల్చుమేటి శ్ర పుడమిరమణుడు పుణ్యధాముండు
 దడగనుట లీల వడ గనుట మాయ శ్ర జడియుట బద్ధము బెడుప నిత్యమ్ము
 కడగంటిచూపు నను తమ్మిచూలి శ్ర కడవర కాలని కరుణ గనువారి
 యా నందనిలయు డగు నా శౌరికి శ్ర సానిజము దెలియ దనరాదు గాక
 మానితధర్మము నిలుప జగంబున శ్ర మానవాకృతిని దోపుటవిధి నియ
 మానుసరణితక బూటకము నింప శ్ర దా నటు ధీరతగననట్లు వెలసె
 గానబడెడు వసుదేవు కృత్రిమపు శ్ర బూనికనైనది తను వానరుండు
 గానరాదు మోదమున హరిజెలగ శ్ర గాన నరుడెంచి రచటికి మానుబు

జేవ ! జేవ ! కమలాక్ష లోకేశ ! శ పావనావనా ! వనజభవజనక !
 నీవజగమ్ముల, కాదివి యనంత ! శ పావకుని చెదలు పృజ్వల మడచునె
 ఖలుల బరిమార్చ నవతరించితివి శ తలపుము నిజత త్వము నీయధీన
 మలమటముజేదు నీకు జనార్దన ! శ తులువ వీడు నీమహిమ యెఱుంగునె
 వల దాలస్యము చులకన దుగ్రిపుము శ కలతల దీర్పుము నిను గొల్చువారి
 తలపులు ధన్యము ఛలించు గృష్ణా ! శ జలరుహశంభవ ! వినుతరమేశా !
 ఇలనుభారంబు నుడిచెద వింకను శ విలసనము గూర్తు వెల్ల భూములను
 ననుచు దీవించి వా రేగినంత శ మునివినుతుడు హరి ముదమంది వాని
 దునుమ కినుకగొని గగన గామియును శ దనమీద తీవ్రశరముల గుమ్మెడు
 తుంటరిని మింట విమానమందున శ మంటలు గ్రమ్ముచు జంటింపు గొనుచు
 బంటుతన ముట్టివడు చందంబున శ గొంటు గొన్నట్టివాని బాణముల
 దునిమి తనబాణజాలముల వాని శ దనదు శ క్తిక్షీణింప కనలు గొని
 ఘనతమెఱయు చాపంబు కవచమును శ కనకకిరీటము ధర డుల్ల నేసి
 వితతకోధమున విసరెను గృష్ణుడు శ సతత విజయసాధనము తనగదను
 వితథ పఱచె సౌభకమున నయ్యది శ గతిదప్పి త్రిపురదానవ విమాన
 ములు త్రొల్లి యట్టె తుమురయ్యె నంత శ నల సాల్వండది గాంచి దంతముల
 దులిచిన నాగముక్రియ గండడంగి శ బలము మాయగా వసుధాతలమున
 నిలిచె పొలివోని బీరముచెంపున శ తలగక తనకక గద నొకటి గొనుచు
 కదియరాగ నాకరము గదతోడి శ చిదుపలుగా ఖండించె శరమ్మున
 యది యదనుగ మఱి రిపుజనభయదము శ విదిత జ్ఞానసాధువుల కభయదము
 నగు చక్రమ్మున శిరమును జెండెను శ గిరిభేది కొండ శిఖరమ్ము బోల
 పగతుని వృతుని శిరము దుగించినటు శ వగలు బాఠె యాదవుల మనములను
 నగవు గన్నడియె తనవారికెల్ల శ జగతి శర్యముల శుభమనిరి మునులు
 ఇటుల మాయావియైన సాల్వునికా శ కుటిలు దునుమాడి యత్సాహంబున
 నటు గూర్చి వెలయె యుద్ధంపు మొదలు శ తటములను కనుచు నుండి నచ్చటికి

—: శ్రీ కృష్ణుండు దంతవక్త్రుని సంహరించుట :—

తన చెలికానిని సాల్వుని నట్లే శ గన పొందుని శిశుపాలుని గృష్ణుడు
 దునుముట కోర్వక పరలోకక్రియ శ లను వారి గూర్చి కినుక లోనెన్ని
 పటపటపండ్లను గీటుచు నుగ్రత శ పటువంధిన గద చేగొని గన్నుల
 చిటచిటను విస్ఫులింగముల్లు దనర శ నటు యిటు ధరణియు వడకు నడుగులిడు

చును జేరియు నావసుదేవతనయు శ్ర గని కడుపులోని మంట వెలిబుచ్చు
 చును శూలినెదురు సంధకుని బోలి శ్ర వనజాక్షి గేనుచును హుంకృతి రా
 గని హరి యలరున దాను గదచేత శ్ర గొని రథము డిగ్గి యెదురొడ్డి నిలువ
 దిటవు నీటడగ దంతవక్త్రుండు శ్ర కుటిలవర్తనుడు వాడగుట కృష్ణు
 బటు తరమహాసీయత నెరుగలేక శ్ర నిటు దూలనాడె వాయుడెను రోత
 లరెకె నందసుత ! కూహకవర్తన ! శ్ర ధరణిపతుల జెనకెడు దుర్మతిపి !
 వరయ నాకేపుడు చిక్కితివా ! సీచ శ్ర పరత సీమనము బంధుద్రోహివి
 కరము మిత్రహూతివి మాతు లేయుడని శ్ర కగుణ గనరాదు జాతివిహీనా !
 విను గుణహీనుడ వటె వావియందు శ్ర నిను దుష్టమడగనను జంపి ధరను
 జనపతులు మెచ్చ నను యశము జెంద శ్ర ఘనమైన రోగ మాషధంబులను
 వడి బాపువిధమానను నిన్ను నిట్టె శ్ర పుడమిలో దనువు నుసియై చేరగ
 సుడివడ జీవములను గెడపువాడ శ్ర జడమతి చక్కగ నిలుపు బారకను
 ననుచు దంభాభిధరుని మార్కొనెడు శ్ర దనుజవీరుడగు బలుని మాడ్కినికొ
 దన గద చిటచిట దిగ్గి వనజాక్షి శ్ర జనవినుతు శిరము నూటిన విసరిన
 దాని పెడగ దట్టుచు దన గదచేత వాని శిరము నూటిగ మొత్తి నంత
 దానవారి ! కంసారి ! మురారి ! శ్ర వేన సీలోన జేర్చుకొను మనుచు
 బలికెనో యనగ నిల గూలె రక్త శ్ర మున శిరము రంధ్రముల ధార గొనగ
 జనవరా ! యతని వదనమున నొక్క శ్ర ఘనమైన తేజ మది వెడలి శీఘ్ర
 మున గృష్ణముఖముననులోన జొచ్చె శ్ర ఘనుల సనకాదిమునుల వరంబది
 విన బలికేనాడ మూడవజన్మము శ్ర మును జయవిజయులె శిశుసాలు డితడు
 విను మట్లు దంతవక్త్రుడు గూలుట శ్ర విని వాని తమ్ముడగు విదూరధుడు
 ఘనుడు బలభీకరుడు కృష్ణు శ్ర దాకె ననికి జెలరేగి పలక కరవాల
 మును లీలద్రోపుచును మత్తగజము శ్ర ఘనత మృగరాజమును నెదురునట్లు
 హరి వరఘనసాధనమగు చక్రము శ్ర వరుసగొని వాని దునుమ పెంపుగని
 ఆరుణప్రభ మించి యాకసము నించి శ్ర త్వరిత గతి వానిశిరము ఖండించి
 పరముని కృష్ణుని కేల మఱి నిలిచె శ్ర నరసఖం డంత దురయు శాంతింప
 నరిభంజనుడయి యశము దీపింప శ్ర ధరణిభారంబు డిగ్గ విహరించి
 కరము యుద్ధముల ఖలదమనుడయ్యె శ్ర వరుసలు దీగుచు యదుపై న్యంబులు
 గూలువ బంధువులు జననీజనకులు శ్ర నలరును బొందగ సురలు కుసుమముల
 జలధారల వలె జలజల గురియగ శ్ర నల గరుడ, సిద్ధ, చారణ, పృథ్వీ
 వర గావస్థత్య ధూర్వధ్వనుల శ్ర పరమానందము జేరి వినుచును

పరమమునులు సిద్ధులాది జయముల శ నరసి నుతిగీతముల దీపన లిడ
 వర ముహూర్తమున దిగ్విజయము తన శ పరముగాగ దనరారుచు నర్జును
 గురుడు ప్రియుండును ధర్మజుని బహిః శ పరమందు ప్రాణరూపుడు నాత్మీకుడు
 పురముజేరె వడి నూతనశోభిత శ పరమైన ద్వారకను జేరగానె
 పురసతులు సాధనీమాగ్గింబుల శ వరమతుల నిలిచి సేసలు సుమములు
 కొల్లులుగ జల్ల మెల్ల నడచుచు శ నల్లములు పల్లవింప భక్తులను
 చల్లని దయ సందక్షణ గూడుచు శ పల్లవనాగుల హృదయాబ్జమిత్రు
 డనఘము శ్రీహరి నల్ల ని వేలుపు శ ఘనుడు పరమందు నారాయణుండు
 తన భవనంబున జొచ్చె భద్రమును శ జనుల గూర్చి తను ముదము వలము కొన
 పురుషోత్తము డిటు సుఖమున ద్వారక శ నిరపు గొని పాండవుల డేవ మరయ
 పరిపూర్ణ దయను బరగించు గొలుచు శ నరుల నందరిని నేలు నతు లొనగ
 విను బలభద్రుడు సాల్వయుద్ధమున శ ఘనత పురరక్షణము జనరక్షణ
 కును దాను నేమమును గొని యుండెను శ వనబాహు డతని మ్రొక్క దీవించె

—: బలరాముండు తీర్థయాత్రకుఁ జనుట :-

జనవర ! పాండవులకును ధృతరాష్ట్ర శ తనయులు సుయోధనాదులకు జరుగు
 ఘనభీకర రణమును గన జాలసి శ తరుణ మెంచి బలభద్రుడు ధరణిని
 పొనరండు పుణ్యక్షేత్ర తీర్థముల శ గన దోగ నేగె గృష్ణాను మతిని
 మునుల నచటచట సేవించు నంచు శ మనమున శుభముల నందె గోర్క నిడి
 జనసేజనకుల మ్రొక్కి దేవతల శ ఘనతఁ బూజించి సురుల భూసురుల
 తను ధన్యమంద దీవెనల గొనుచు శ ననుకూల ముహూర్తమున ద్వారకను
 వెడలె మొదల తా ప్రభాసతీర్థము శ వడి జేర నడచి యం దవగాహము
 దృఢభక్తి నొనర సలిపి యందునను శ కడక కొనసాగుటకు దానము లిడి
 దేవమునిపితృ దేవతల గూర్చి శ పావనత తర్పణములు నెల్లించి
 త్రోవ గనుచు కొందరు భూసురులను శ ప్రోవందు శత్రుమున వెలిట గొనుచు
 వరుస నరస్వతి బిందుసరోవర శ మరసియును వజ్రతీర్థము విశాల
 సరయువు యమునయు జాహ్నవిని గడచి శ వడమని యటనట దేవాది తర్ప
 ణముల సంతర్పణముల నొనరించి శ కృమమున నైమిశతనభూమి జేరె
 విమలుతు మహనీయులు నగు మును లట శ కమదమ నియమాదుల ద్విరసత
 మును సాగింపగ గన నేగి జేర శ మనము లలర మునిజనులు రామునకు
 నివయ మొనగ బ్రత్యుత్తాన మొనగి శ గన జేసిరి పూజావిధానముల

ప్రముదిత హృదయం డయి యట వసించి శక్రము బాయ నుండెగన నూతమునిని
 క్రమనత్కారము సెల్లింప డితడు శ్రమలు డెట్లనుచు రోషము నందుచు
 మునుల విప్రులను నట నున్నచారి శ్రగని యనె నెట్టుల వీడు గర్వమున
 నను జూచి లేవకుండుట యుచితమె శ్రకనెను ముదము తగుకారణ మేమో
 వినుడు ప్రతిలోమ జాతుడగు శ్రమనుని బోలె మీకన్న గరిష్ఠత
 కును బాలువాడె క్రూరుడు సుండి శ్రమునియైన శక్తి మనుమని యొద్దను
 వినిన గాధలను గొన్నిటిని జెప్పు శ్రకొనుచును విజ్ఞుని వలె విప్రువీగు
 టనునే నోర్తునె నీచాత్ము డితడు శ్రవినయంబు లేని విద్య యేమిటికి
 ఘనత లోపంబు పొగరున కీడును శ్రగన జేయు గాక సత్త్వమతి యున్నె
 మనుజుల దుష్టుల మదముతుల మలప శ్రజననమండితిమి దాన నీతనిని
 దునిమెద నంచని చేత కుశాగ్రము శ్రగొన మునులు వలదు వలదన దునిమెను
 మును లా రాముని హా! హా! కారత శ్రమునిగి పలికి రిటుమే మీ మునికి
 ఘనత గనియు బ్రహ్మానన మొసగుట శ్రనిను గాంచి లేవడయ్యె విన వదియ
 తీవరమును గొనినాడవు తెలియవె శ్రపావనము దూరపరచుట దగునే
 దేవుడవు! నీవు బ్రహ్మహత్య యిది శ్రనీవ బ్రదికింప వలయు నీమునిని
 గావింపవలయు ప్రాయశ్చిత్తము శ్రవీవలను గీడు నిను బొందకుండు
 నట్టి విధానము లోకహితంబగు శ్రపట్టున ధర్మము నిలుపు లేదేని
 మట్ట మడగునది వెన ప్రతీకార శ్రమిట్టె యొనరింపు మో బలరామా!
 నీకు గలదు గా సర్వశక్తియును శ్రజోక గను మితని నీ వసంతుడవు
 నీకరుణ నితడు బ్రతుకవలయు నన శ్రనా కమలనయచుని యన్న యనియో
 వీని కాయువును బలసత్వంబును శ్రనేన కూర్తు నాయోగబలంబున
 మీ నుడి మీరను తానుసంబునను శ్రకానిపని చేసి పాప మొనర్చితి
 యన దేవ! నీ కుశాగ్రాస్త్రంబున శ్రకును మృత్యువునకు మాకు నేవిధివ
 ననుకూలపు వైకల్యము గాదో శ్రకని గావింపుము ప్రాయశ్చిత్తము
 నావిని యాత్మయె సుతుడై పుట్టును శ్రకేవలం బనుచు వేదముల గలదొ
 ఈవిధి నాదగు కుశాగ్రమున నిట్లు శ్రచావు గన్నట్టి సూతమానుండు
 నాయువున గూడు బలము లేజంబు శ్రన్యాయంబు వెలయు నితని జేకు నని
 యాయువును ధ్యానించి బ్రతికించె శ్రనా యనంతమూర్తికి సంకర్షణ
 నకు చే గానిది యున్నె జనవరా! శ్రసకలజీవకళిని మఱి వన్నె
 వికస్లిగ మాతండు యథావిధిని శ్రవికటమును బొసి వీకమున జేరె
 మేదిని సాగిలె రాము డా శభకు శ్రవీది నాకు విధి మీ యుష్ట మేమి

కాదనక జేతు గూర్తు మా రడుగ శ్రీ మీ దయ నెఱపుచు వచింపు డనగా
మునులు శ్రీరామభద్ర ! బలభద్ర ! శ్రీ ఘనుడ వన్నింట దురుము మిల్వలుని
తనయుని పల్వల నాము దానవుని శ్రీ వినుమా యథముడు ప్రతిపర్వంబున
తన యుదగ్గతను దాసి మా శాల శ్రీ లను పాంసుమూత్ర సురాశ్రయము
లను మఱి విశ్వాంసముల శల్యముల శ్రీ గన వర్షించును నేమరించయును
గనరాని బాధలను గూర్చుమమ్ము శ్రీ కినుక గనని నియమముల మేముండు
టను దెలిసి వాడు సవనముల జెఱుచు శ్రీ మునుముందు వానిజంపి యేదాది
ఘనతీర్థముల భారతవర్షము శ్రీ ననువొంది తిరిగి యాగమొనర్చుము
ఈవిధి నిర్ణయ మేము గూర్చితిమి శ్రీ పావనము నిన్ను జెందిన మూర్తివి
నావిని హర్షము నంది యట్లుండ శ్రీ దావురించె నాపర్వసమయంబు
దానవుండు నాభీలము నిండగ శ్రీ దాను కేల గదనూని కాటుకపు
మాన గిరివోలె మేనున తామ్రము శ్రీ నానుఛాయ శృంగువులు కేశములు
తోలుకట్టు గని మిడిగుడ్డుల నా శ్రీ చాలున పెద్దగ ముక్కు నిష్పలన
బోలిన చూపులు వేలెడు పెదవులు శ్రీ నాలుక దీర్ఘ కరాళంబుగాగ
మానవ రక్తమునకా దడిసినట్టి శ్రీ కనగ భయంకర మైన వక్షమున
పునిక సమరోన్మాదోత్సాహము శ్రీ నాను మదలోలుడయి యొక భుజమున
కాలదండమును బోలు శూలంబు శ్రీ గ్రాల నశిసంకాశపు దంష్ట్రలను
నోలి దెసల వెలిగించుచు మండుచు శ్రీ వ్రాలవచ్చె నచ్చటికి కేశలను
చాలందె వాని కృత్యముల వరుస శ్రీ తాలాంకుడు గనె వాని యాకృతిని
కేల గదదిగ్భ్రుటయు మెఱుగు వార శ్రీ నాలోకించుట లాదుండగము
న్ని కలుషములె గారోషమంది శ్రీ వెన్నుని యన్నయు దాదెచ్చుపెరిగి
కన్నన నాగతి ముసలము గొంచును శ్రీ మిన్ను మన్ను గన రానివేగమున
దానవుని దాసి సురముని కంటకు శ్రీ తన కరమందలి నాగలిని కంఠ
మున దగిలించియు లాగి రోకలిని శ్రీ వాని నడినెత్తి నూటిగ జూచియు
తత్తరము వాని పొత్తందించియు శ్రీ గుత్తుగ మానుల తత్తరం బడగ
మొత్తె నుద్ధతిని శిరము వ్రేయ్యలుగ శ్రీ సత్తాపన వినుతుండు రాముండు
ధరణి వడియె దనుజుండు కొండవలె శ్రీ వరుస సెలయేరు నాగ రక్తంబు
దొరల గ్రక్కుచును జీవంబు వెడల శ్రీ సురలు సుమవృష్టి హరిపై బరవీరి
లమరేందు సురలు వినుతించినట్లు శ్రీ విమల బలభద్ర మునులు నుతించిరి
కృమత వృత్తాంశ నెట్టులొ యట్లుల శ్రీ సమమతి నాకని నభిప్రాయనిగా
సురభి మంజ లామాన కంఠాత శ్రీ వరమూలికనుక మేలుబొమ్ములను

శరస దివ్యాంజరముల నిచ్చి రవి శ్ర వరుస ధరించియు దా నిందుర్జపగిది
 మునుల దీవెనల చొని దారె నచట శ్ర ఘనుల విపులము గొండటిని వెంట
 గొనుచు గాళికిని మరి సరయువును శ్ర గొనకున బ్రయాగ తీర్థమును దాసి
 ఘను డందున నవగాహన మొనర్చి శ్ర ముని, దేవ, పితృ తర్పణము గూర్చి
 జనవిసుతి గొంచి తరలె నవ్వలను శ్ర గనెను పులస్త్యాశ్రమము గోమతిని
 గనియె గండకిని విపాశశోషను శ్ర గనియె గయ నాడె గంగ సముద్రము
 నను వలయు చోటు నవల ననువొంద శ్ర జని మహేంద్రమున భార్గవరాముని
 గని దనుజాంశ నృపాలవిరామా ! శ్ర ఘనసుగుణధామ ! కాయణ్యసీమ !
 ఆనతి గొను మని యట్టుల నుతించి శ్ర మనమలర నవల జని సప్తకమగు
 వరపుణ్యనదిని గోదావరిని శ్ర నరసి దాటియు శ్ర వేణీపంపా
 సరసులను నడక మీర భీమనది శ్ర దరిసి కుమారుని దర్శించి యంత
 పరమశివు డున్న శ్రీ కైల మరసి శ్ర మార ! భవహితా ! యంబికానాథా !
 భవ ! యభవా ! శర్యేక ! యఘనాశ ! శ్ర ప్రవిమలశుద్ధాత్మా ! జగదీశ !
 సవనవిదారా ! శాశ్వత ! రుద్రా ! శ్ర భువనస్వరూపా ! పుణ్యనిధానా !
 యని భాగడి యవల వేంకటేశ శ్ర శుని దర్శించి యల కామగోటికే
 గని శక్తి మ్రొక్కి కాంచీపురమును శ్ర గని యటు బారియు గావేరి దోగి
 శ్రీరంగధాము శ్రీమహితకాము శ్ర నారయ శ్రీతజన పయోధిసోము
 మేర కావేరి సముని దనుజుల శ్ర కూర మడగించు భీముని దురితా
 రిని మ్రొక్కుసెల్ల వృషభాద్రిని గని శ్ర యును హరిక్షేత్రము జేరి యవ్వలను
 జని మధురాపురి గడచి సేతువును శ్ర గని వార్ధి దోగి పదివేలధేను
 లను దాన మిచ్చి రామేశ్వరమును శ్ర గని మ్రొక్కుసెల్ల దామృషర్షిని శ్ర
 గని మలయాచలమొక్కి యగస్త్యుని శ్ర మునుకొన్నభక్తి నతు లొనరించియు
 నొనరుగన నేగి దక్షిణాబ్ధిని శ్ర గని కన్యాఖ్యను వెలయు దుర్గను
 జననీ ! యంబా ! శ్రీమహేశ్వరీ ! శ్ర ఘనమంగళాంగి ! గారి ! భవానీ !
 విసుతి గొనుమ యని దేవి నుపాసన శ్ర దనిపి పంచాప్సరస మను తీర్థము
 నను స్నానమాడి గోకర్ణక్షేత్ర శ్ర మున నిండుమాళిని బూజించియు
 భవళాంగ ! శంభా ! దాక్షాయణీశ ! శ్ర భువనవిభ్రాంత కైలాసవాస !
 సువికాల ఫాలనేత్ర ! జగత్పతి ! శ్ర దివిజస్తుత శ్రీకంఠ శివంకర !
 యనుచు నతి జేసి యా ద్వీపవతిని శ్ర ఘనత వెలయగా కామదేవిని
 గని సాగిల్లుచు తా పింబయొమ్మి శ్ర గని నిర్వింధ్యంబును దాటి దండ
 వనము చూచియును మహిష్మతీపుర శ్ర మునను వసించియు దా మున్నలిడియు

పరమహర్ష మున మరల ప్రభాసము శ నరసె పండ్రెండు నెలలు పూర్తియయె
 ధరణిసురులు కొందరిచేత వినెను శ నరపతులు చాల భారతరణమున
 పరలోకగతుల బ్రాకి రనుచు విని శ వరబలయుతులు స్మరిభయంకరులు
 కరువలి సుతుండు దుర్యోధనుండు శ దుర మొసర్చి గమకించుట నెగియు
 వరుస వారింప జూతును నేనని శ త్వరిత గతి వచ్చి ధర్మనందనుని
 గని మొక్కి కృష్ణు నరు మాదిరిసుతుల శ గని యేమియనక భీముని దుర్యో
 ధనుని పోరాటమును గాంచి వారి శ దన గురుత్వమున డాసి యిట్లనియె
 పరమగుణ బలిష్ఠులు మీరు నాకు శ పరమబంధువులు మీక్షేమంబును
 నరసి వదించును నా నుడికరణము శ నిరత మభ్యాసమున బెద్ద యొకరు
 తరమందు ముష్టి నధికులు నొక్కరు శ వరుస బోరాడుటను జయము గనరు
 సరణి దప్పెదరు విడు డిక వైరము శ సరిగా దనంగ వా రెదురు బల్క
 మివి వారి పూర్వవరుషలను గూర్చి శ గనమి తొదలచి ముష్టికాంతకుడు
 తనకేల వారి శుభాశుభంబుల శ గనబోరెద రిట కృష్ణు డరయగను
 దనరి యుండె నని యుగ్రసేనాని శ తన బంధుజనులు పరితోషంబుగ
 తను నెదురుకొనగ ద్వారకను జేరి శ ఘనత గని యుండి ధనపదార్థముల
 గొనుచు నైమిశము జేరె మరియును శ మునుల జేర్చుకొని యనుమతిని గాంచి
 జనవినతి గన్న నొక్క యాగంబు శ దనయశము దిక్కులను నిండభక్తి
 నొనరిచి విశేష దక్షిణ లొసంగి శ దినములు రాత్రుల నన్నదాన మిడి
 ముమలకును జ్ఞానపరిపూర్ణత గన శ గను వరమొసగియు లేవతిని గూడి
 తనబంధు జ్ఞాతౌ లలరి వారితో శ ఘనకౌతుకమున నవభృతస్నాన
 మును నొనర్చి వివిధంపు గంధముల శ ననువొందు పుష్పమాలికల వస్త్ర
 ములను కనకయుత రత్నభూషణలను శ విలసితాలంకృతుడునై నెల్ల ర
 నలరున నట్లుల గూర్చి కీర్తిగని శ చలువరేనికళ బంధురాజులో
 నిండు ముదంబున గండు తా నందె శ కుండలీందు డాధ్యుండు ననంతండు
 కొండధరుడు లో నుండెడు దేవుడు శ చండకిరణప్రభ నండగొన్నయా
 దండి బలిష్ఠుడు సంకర్షణుండు శ భండన భీముడు రాముం గంతట
 మాయామనుజాశ్వుతో నంది యుంట శ నా యమాదులను గొదిరిన మానుల
 వేయిదండముల విరుతుల బూజుల శ న్యాయ మందించి యనుమతిని గొనుచు
 జాయాతంధుయంతంబుగ ద్వారక శ నా యనంతండు జేరి శుభమున
 మేలువైభవము పాలింపు నంది శ పాలిత ధర్మండగుచు విష్ణుని
 కీర్తించుద గాతుని గృష్ణునితో శ జాలసభ్యమున జ్ఞానమూర్తియయె

-: కు చే లో పా ఖ్యా న ము :-

శ్రీకృష్ణా ! జగదీశ ! పరాత్పర ! శ్రీనిలయా ! యో దేవ ! భయాపహ !
 పాకృతులై నను భవాద్ధి ముచుగరు శ భక్తిచేత నిజ మ్మౌక్తి భజించిన
 శ్రీసుని సత్కథ లెన్ని విననైన శ ఆశదీర దా పేశల మోక్ష ను
 భాశరధి పయస్సున క్షుత్పల్లవు శ వేశమందు సంపూర్ణ తృప్తిగను
 నో శుకమానీంద్ర ! నే నీ దయచే శ నాశక్తి వెలయ నలరితి నెప్పుడు
 మారుని శరముల మలప కేళితమి శ గూరు వారలును బ్రేమ గొందు రీ
 హరిచర్య గానమున వీనులు జొర శ నరయు విశేషం బది భవహరంబు
 హరి నర్పించిన కరములె కరములు శ శిరము లన నతని శరణ మందినవె
 శిరములు చిత్తమతని వర్ణనమ్ము శ కరము హత్తినదె చిత్తమ్ము చూపు
 సురవంద్యు జూదినవె చూపు లగును శ వరమతి వాక్కుని హరి బలుక వాక్కు
 వరమగు విద్యయు వరదుని పరంబు శ సరణిని గనుటయె విద్య యన దగును
 యెపు లతని విన్ననే యెపులు నగును శ దవులు నిటు తనువులగు భగవంతుని
 గవయ భాగవతరతి గలుగ తనువు శ లవి పునీతములు నవి గావ యేని
 జీవమున నుండు శవము సాటియగు శ పావనము గనక నతని కథోగతి
 తావల మందెను భువిని ధన్యుండు శ గావలె నన్నను హరిని వినవలయు
 నను రాజు జూచి మును కుచేలుడను శ ననఘుడు మునియును హరికిఁ జెలికాడు
 ఘనుడు తపోనిధి దారిద్ర్య వశుడు శ జనవర ! నిర్జిత విషయేంద్రియుండు
 తన మన మీశ్వరు పరముగా తుచ్చ శ ముచు నిహసౌఖ్యములను చర్య గలడు
 పినరు గనడు యాచనమును పరులను శ దనకేది ప్రాప్తమగు దాన కాంతి
 గనువాడు బ్రహ్మవేత్త ధర్మిష్ఠి శ తనకు హరిదయయె వేల యను నతడు
 వనమున తనువడసిన కాసులనే శ ధనము పదివేలు అని మోడ మందు
 వనిత వామోక్షీ శీల పతివ్రత శ ఘనమైన సుగుణమణి యన నొప్పును
 తనయవతి పెక్కులగు తాపములును శ దన్ను నలమగా దనయులను బోష
 ణమునకు జాలక యనఘ శరణ్యుని శ గ్రీమమున దలంచు బతి కెడు రాడదు
 సుమతి తన తనయు లాకలి గొనుచును శ ప్రేమదము సీరుగ తమ కరములను
 ఆకుల బట్టుక వ్యాకులము గనుచు శ నాకలికి నింత పట్టడన్నమును
 మా కిడుము జనని ! వేతేమి నడుగ శ ప్రాకమో జనని ! నీకు దండమని
 వీనులు నాటగ గొని యాడుట గని శ మానిని మానని కన్నీటిభార
 లాన మనము వ్రోయులుగ వాపోత శ నూని మెల్లనను నాధుని డాసియు
 తాను కరములను ముకుళ మందించి శ నా నిజేశ ! పరదైవమ ! మునీశ !

నే నీ తనయుల దేశ గాంచలేను శ్ర మానమింత యనరాని యాకలిని
దాన సుక్కులను దోగి వేధింతు శ్ర మాననీయ ! నీ వారముల గొనవు
దీన శిలోంఛములను జీవనంబు శ్ర గాన రీ శిశువు లేజాడ వీరి
బ్రతికింపవలయు నుపమే దోపదు శ్ర బ్రతిమాలెద నిను జీవితేశ్వరా !
యతిజనవిహారియగు శ్రీకృష్ణుడు శ్ర బ్రతికించు వీరి నీ వా దేవుని
గన బోయిరమ్ము దీనవత్సలుడు నిను గాంచి నంత మన కోర్కె-పంట
గను కా దనకుము కడుఘోరమయ్యె శ్ర మనుట గాంచుమీ వనితవాక్యముల
వరదు దాభక్తవత్సలుడు కృష్ణు శ్ర డరయ ధర్మమును నార్తరక్షణము
కరకంకణమును దా నందియుండె శ్ర సరసిజనేత్తుడు సిరి జేకూర్చును
పరితాప మడగు బ్రారన వింటే శ్ర పరమేశ్వరుండు ముం దెన్నడైన
కలలో దను చింతించ బోనట్టి శ్ర యల మూఢజనుల నైన యాపదల
తిలకించి ప్రోచునట్టి దణి యతడు శ్ర అలవోని నిష్ఠలను మనము మొక్కు
లొనగుచు నుంటిమి కాంచ డాట్లు గతి శ్ర వసతిగని మీరు నాలక్ష్మీధవు
పడదనంబు గని భాషించి రండు శ్ర పసివారి వీరి పోషించవలయు
కనిపిసి నించితీ ననకుడు నతి యన శ్ర బీసరుహపాణియునైన యత్తన్వ
పలుకు లుచితంబు తానని తరుణీ ! శ్ర నలువవినుతు నే గని వత్తు నాను
తిలపు బాడమె దర్శింప విననాట శ్ర మెలగితి మొక్కుట పలుకరించు నను
యా చక్రధరుని కీడైన కాన్క శ్ర నోచిన కొలదిని నర్పింప వలదె
దాచి యున్న దేమైనను గలదే శ్ర యోచకోరాక్షి ! యనిమెల్ల ననగ
తనచి త్రము కనినట్టి యా వనిత శ్ర తను భద్రపరచినట్టి పృథుకముల
ఘనభక్తి నిగుడ విభుడు వై గప్ప శ్ర చినుగు వస్త్రమున నొక కొన్ని గట్టె
ముని గోవిందుని జూడ నుత్సాహ శ్ర మున మునిపల్లెను దాను గదలియును
జయ యిందిరేశ సఖ ! శ్రీకృష్ణా ! శ్ర జయ భువనపాల ! మోక్షసంధాన !
నయనిపుణచర్య ! ధరమూర్తి వరయ శ్ర నియమాదుల నిను ఘనులు గూర్తురా
ఘనకృపాకరానంద మందిరా ! శ్ర వనధివాస వైకుంఠసురావన !
నిను మందమతులు దలప రెందు కన శ్ర మనము పూర్వకిల్బిష కర్మకలన
పెనుపందియుంట మదమును గొనుటల శ్ర ఘనులు మహనీయమును లట్లుగామి
నిను పరబ్రహ్మవని గని తెలివిని శ్ర వినుడు తమమ్మును విరియించునట్లు
మును శేషించిన దురితమును విరియ శ్ర నిసకోటితేజ హృదయమధ్యమున
పొనకొందు భక్తి నిలుపుకొని వారు శ్ర గనెదరు తుదిమొదలు నిను గానని
నితవశేష నిశ్చలుని నిగర్విని శ్ర సురవిశేష దీపకుని శ్రీవారిని

వరుస జ్ఞానాంబకులు దృష్టి యదియై శ కరివరదా ! యనినూదన ! మాధవ !
 యనుచు జనుచు మార్గమున నిటు దలచె శ వనమాలిని దర్శించ నా కబ్బు
 నొనరు గలదె ప్రభువరదా ద్వారకకు శ నను నా భవనపు ద్వారపాలురును
 గని నీవెచ్చటి విప్రుశని నిలుప శ మునుకొని వారిని ప్రశన్నమతులుగ
 పరిదానమిత్తు ? హరి సరయుటెట్లు ? శ సిరుల దులదూగు నరవతు లాతని
 వర దర్శనంబు వేచి యుందు రని శ సరళమతులు కొరిగఱన వినియుంటి
 నైన నాభాగ్యగరిమ జెల్లుటెటా ! శ దాని జింతింప నేల నని యతడె
 ధ్యానపరుల గన రానై యుండగ శ మానసమ్మునను యోచన తగ దని
 మానితంపు నుతి శలువుచు ద్వారక శ లోన ప్రవేశించియును రాజవీ
 ధిని బోయి బోయి కత్యలను దాటి శ కనకమణియము లైన గోపురము
 లనువందినట్టి ప్రసాద సౌధ శ ఘనదివ్యశోభ గను భవనరాశి
 నమిత సుతుకమున గనుచు నరుగుచును శ సమయము నెచ్చట సమకూరు గృష్ణు
 శ్రీమవాయ దర్శనంబు గాంతునొకా ! శ క్రిమిమెట్లో ! యని పదారువేలగు
 మందిరమ్ములలో నందుని సుతుండు శ మందయానలను సందిల సొక్కుచు
 నందుచుండునో ! ఎందు జూతు నని శ ముందు గనె నొక్క సుందరభవనము
 నందు నొక వధూమణిగృహమందున శ నంద మింపొందు సుదతులు గొండఱు
 తామర లిడగను మృదుల హంసల శ ల్పమున దా నొక్క ప్రియయు సేవింప
 ధామ మందియిన్నట్టి మాధవుని శ శ్యామలాకారు సనందవందితు
 నామ, జప, కామ సిద్ధవినోదుని శ ఆ మహేంద్రవైభవ సమగుని
 వనమాలధరుని కాస్తభశోభితు శ గనకధార చేలము గప్పవాని
 గన సురుచిరాంగు సురశరణ్యుని శ కనకమణిభూష వరభూషితుని
 గరుడశేతనుని గారుణ్యమయుని శ బరమయోగి బృందావనవిహారి
 పరమేశ్వర్య విలాసగుణమయుని శ సురగపతిశయను వసుదేవసుతుని
 నిరుపమాన శంతతుని ననంతుని శ పరమశంతసము గదియై కనుగొనియు
 బిరబిర దరికిని రా గని కృష్ణుడు శ భరితానందుడు సరగున శయ్యను
 డిగి యా విప్రుని జీర్ణచేలుని శ విగతకృతుని కృతేతనువు గలవాని
 తగవున బీదతనంబు చొప్పడిన శ జిగిలోన వెలిని నమ్రచర్యయును
 గలవాని చినుగుగనువలెవాని శ నల తపోధనుని బాల్యమితుని
 కేలను వడిజేర నెదురయి కరమును శ నలరునను నూత నిడి కొగిలించి
 వరుస పరమంద తన తల్పంబున శ దిరమున సమాదరమున నుపవిష్టు
 పరత నందించి చరణములు గడుగ శ తరుణి రుక్మిణిని కనకకలశమున

జలములు గొని రా ధారుచే పుద్గిః కలన గూర్చి తజ్జలము శిరంబున
 నలకున ధరించి నేమం బడుగుచు శ లలితమృగమదము ఘనసారమిళిత
 మలయజము మేన జొబ్బిల్ల నలది శ అల తాళవృంతముల దాను విసరి
 ప్రమోద బంధురమంద ధూపమును శ సమారాధనపు మతి నొసంగియును
 సమాన మందని మణిదీపముల శ సమానుషంబన నీవాళి నిచ్చి
 పారిజాతమ్ము లాదిగ సుమముల శ సారమంద నిర్మించిన మాలల
 మీరిన ముదమున సిగనిండ దురిమి శ చారు తరపు కర్పూరమిళితంపు
 తాంబూల మొనగి ధేనుకర్పించి శ అంబుజోదరుడు స్వాగతం బడిగి
 డంబరము దూరమంద దరినిలువ శ సంబరము నంది భ్రమ దగులని మతి
 జృంభితానంద బాష్పపులకలను శ సంభరితుడగుచు మానమున నతని
 ధ్యానించుచుండ చెంతను రుక్మిణి శ తా నట్టుల పతిహితము లోనెంచి
 మానితమతి వింజామరము నంది శ మానిని నేవించెను కరకంకణ
 మానరవంబులు మనోహరంబుగ శ దాన కుచేలుని, ఘర్మనలలంబు
 వారితంబంద నారీజనంబు శ వారి యర్చనము భూసురు ఘనంబు
 తేరి చూచి నయవినయంబుల నా శ దూరదురితు ధరణీసురు తపంబు
 మేరలేవియో శ్రీరమాధీశు శ డారసి సపర్యతరుణీయుతుడై
 తనను బూజించు కలిమి నార్జించె శ ఘను డీతడు మహానీయమూర్తియగు
 విన గన చోద్యము తాను శయనించు శ ఘనమృదుతలమునందె వనింపును
 మునిని గూర్చె నింతటి భక్తిచొప్పు శ మునవారమందు మునుగంటి మొక్కొ
 యనుచు మోదమబ్బరము దోపంగ శ గనిరి సమయ మపు డా శ్రీవరుండు
 ముని హస్తంబును దన కరమున గొని శ విను మాననీయ ధరణీసుకేంద్ర !
 మన చిన్ననాట గురుమందిరమున శ గనినారమంతె సఖ్యంబునీడు
 మనము గలిసితిమి సుదినంబు నేడు శ తనయుల గంటివె ? తరుణీసుకీలయె ?
 వనిత వీయానతిని వర్తిలునే ? శ నిను శిష్యసంతతులు గొల్తురొక్కొ ?
 మనమున నను దలపుంతువా ? నినుగన శ వినయశీల నిర్వృద్ధ మతిసు వనుచు
 మునుకొన్ననిష్ఠ పాటించి సంస్మృత తిని లోకువగొని తత్త్వజ్ఞుడన
 కరణి గాన వగు ధనాదివైభవ శ సరణియు మమతాసక్తి సతిసుతుల
 వరక్షేత్రభవసముల పంగతుల శ గనని చర్యలే యలవడునం చని
 నమ్మితి మహాత్మ ! యే నట్టులయ్యు శ సమ్మతి నందితి లోకసంగ్రహము
 నెమ్మదిగ ధర్మపరిరక్ష వొంది శ యిమ్మహి వెలయుగ నిది గోరుట యగు
 సుమ్ము సర్వాత్మ వ్యాప్తి నాపరము శ నిమ్ము గొందు ఖలభంజనంబును

సుజనపోషణము లీలాకృతియును శ నిజభక్తవరుల దరి నే నందెడ
భజనల ననువున పరము నొసగెదను శ త్వజితశర్వులయి మఱి కొందరు ని
ర్వికారతను గని సౌఖ్యము నందియు శ లోకపు నడవళ్లును గూడిబుద్ధి
సకారణమునైన యుక్తకర్మ గని శ లోకమును మలపు లోకముందెవరు
మనము గురుమందిరమున వసియించి శ యనఘుం డాతనివలన విజ్ఞాన
మును నెఱింగి ధర్మములను వింటిమి శ ఘనాడు బుధుతుడు సుకర్మనిరతుడు
తెలివి బ్రహ్మస్వరూప దర్శనుడు శ వలనను నజ్ఞానము మాపినట్టి
యనఘుడైన సాందీపుని దలంప శ వలయుగాద సద్గుడు దైవ మని
నేను సకలధర్మముల మూలమయి శ నేన విజ్ఞానరూపమున వెలసి
దానను జ్ఞానజ్యోతిస్సు నంది శ మానితగతి నిడు గురుసేవ యనెడు
పరమధర్మమును బుధుల కేర్పంగ శ గురుసేవ నలరు గంటి నెఱుగుదువు
ధరణిదేవులగు వారల ముఖ్యుడ శ నరయ సకలపర్వేశ్వరములను
నగణి నిగుడు సుజనాళి మెలంగుచు శ పరముడను దేశికుడనునై యుందు
ధీరు లా పగిది యన్నివర్ణముల శ వారు మరి యాశ్రమంబులను నెల్ల
వారు నే బల్కినట్టి న్యాయమున శ గూరి దురితాబ్ధి నింకింతురు గద
వినుము నేను జపతాపాదులను మఱి శ ఘనదానపృథములకు నలగకుండు
జనులు గురుసేవలను చొప్పందియు శ నను భక్తి గదియ మెత్తు నవ్వారి
గురుమందిరమున మన మొక్కనాడు శ గురుపత్ని నియుక్తుల మగుచు వనికి
కర మింధనముల సంగ్రహించు నెడ శ భరమును గంటిమి వర్షమును తిమిర
మును జుట్టుకొనియె నంద నిలిచితిమి శ మన గురుని దయను బ్రతుక గలిగితిమి
గురుని యాశీస్సు జలముపెంపునను శ కరమందినట్టి వారి భయంబులు
జొరపు నిజమనుచు దెలివి నందితిమి శ ధరణీసుర ! మరి యా నాటిరాత్రి
గగనమున భయము గూర్చు మేఘములు శ ధగధగలుమెఱుపు లవి దిగులుబెంప
బిగువందె వృష్టి బెగడె మనకుగా శ జగమెల్ల తిమిరసంతు దిట్టముగ
పెళిపెళి నుఱుముల దడదడలు గుండె శ తళితళ మెఱుపుల నొడల మైమరుపు
గళగళము నించు వారి ధారలను శ వళులు నొడలు తడిగాలివ వడంకు
లను రాత్రిప్రళయమును దోపింపగ శ నిను డ స్తమించి నప్పటినుండియు
కనము ఘనము చీకటిని కనుదృష్టి శ గవభాము సందు బయలు లో తెత్తు
నినుడు మరి బొడము దాక పెనుభీతి శ మునిగితిమి మునియు మనకొఱకు భయము
గొని పక్షిరవముబను విను ముందునె శ చనుదెంచె వడిని తిమిర టుమ్మనెడ
గనెను మనల నొకతలమున వడకును శ గొని యున్నవారి తన శిష్యులచే

గనినమాత్రమున నకుటిల కృపచే శ దనయులను బోల్చి కౌగిలించి తన
 కనుల నీ రిడుచు గటకట బడితిరె ! శ ఘనులు ! మాఘుణము నీగితి రిట్టుల
 మును నాపుణ్యమునను మీజపము శ తనువులను గాంచ నయె భయము తొలగె
 నిందు నాయన్నలార ! జయ మమరు శ ముందుకాలమున నని దీవించియు
 మందిరమునకు దోడ్కొని లాలన శ మందమింప నరయుట మది బాటుదు
 మనము వేదముల జదివెడి సమయము శ లను నన్యోన్యము లెంచనివారము
 వినయధురీణ ! నిను నే మఱవను శ గనుకనే నీకు దర్శన మిచ్చితి
 నన కుచేలు డాపద్మనాభు విను శ తిని గొన్నవాక్యముల సంతసించి
 వనజనాభ ! యదువంశభూషణ ! శ నిను గుర్రెరుగుదు నారాయణుడవు
 మునివిశ్రుతుడవు గురుని గృహంబున శ నినుగూడి కనని కృత్యము లున్నే !
 మునిపుత్రు మృతిని బ్రతికొంది తెచ్చి శ ఘనమైనభక్తి గురుని మెప్పించి
 తనయుని దక్షిణగా గూర్చితయ్య ! శ జననమాది నిను వినికి గల నేను
 త్రిజగద్గురుడవు నీవు నిగమనుత ! శ నిజము గురుసేవ లోకవిడంబన
 మజసన్నత ! నీకగుగా బ్రకృతిని శ ద్యజియించిన వారికె నీవు గతియ
 సర్వంబు నిన్ను నాశ్రయించినవె శ యుర్వి నీలీల డైవపర మగును
 సర్వశరణ్యుని నిను గన వచ్చితి శ సర్వశుభములను గంటి నిందునను
 ననిగొనియాడిన దా మందస్మిత శ మున వదనాంబుజ విలసత నొప్పగ
 ఆనఘ ! నీవు నను గన వచ్చునపుడు శ గొని తెచ్చి తేమి యుపాయనంబు
 ననువందింపు మదెంతటివేశము శ నను పదివేలని మనమున గూర్చుదు
 తలసిదళమైన పుష్పంబైనను శ ఫలమునైన సలిలంబును నైనను
 యల చిత్తశుద్ధి గొలిచి యర్పించ శ నలరి యా జనుల నెలమి నిక్కింతు
 ననిన-తా దెచ్చినట్టి యటుకులను శ వనజనాభునకు నిడలేకయున్న
 గనె నతని మోమువంది యుండుటను శ మనము వేరు గని పలుకకుండుటయు
 దానె దివ్యచిత్తమున నెఱింగియు శ ఘను డితడు పూర్వభవమున నైనను
 దా నైశ్వర్యముగామించి నన్ను శ బూని నేవింప డైన తనముంట
 నా నిజంబు చింతించి పతివ్రత శ యీనిమిత్తమున బతిని బంపె నని
 యా నలిననేత్ర ముడిగట్టినట్టి శ దాని బట్టి యిది యేమని యడుగుచు
 ముడి తనకరముల విప్పి యవి గొంచు శ గడపెడ దరిద్రమును నే వీనిని
 పిడికిళ్ళమాత్రమున నారగించి శ పడయ జేతు సిరి యిందుని మించగ
 నని పిడికె డటుకులను వాయి గొనియు శ వనజనయనుండు రెండవ పిడికిలి
 గొన నుత్సహింప రుక్మిణి వలదని శ విను నాభ ! యంతమాత్రము శకలము

నను వొందు విభవ మైశ్వర్యముబ్బు శ్ర గ న మితము తెలుప వలెనె మరి దినిన
 నన నవ్వుచు వినె నామెవిన్నపము శ్ర మునిని నల్లాపముల బ్రీతి నింది
 మందిరంబునను విందుసిద్ధమును శ్ర పొందించి కేయన మందించి రాత్రి
 సందంది సేవనందంబు గూర్చు శ్ర నందనందనుని నందించె నతడు
 ఆరాత్రి యింద్రవై భవంబు తను శ్ర సారాశిశయమ్ముగా నిద్రించియు
 మేర నరుణోదయంబున మేల్కొని శ్ర సారమంది కాలోచితములను
 దీరిచి తన పల్లియదారి గన్న శ్ర నారాయణుండు సాదచారియై
 సాదరంబునను సాగనంపంగ శ్ర నాదిదేవు నట నిల్చి ముదంబున
 మేదిసీసురుడు నడక సాగించె శ్ర ఆదరించునెడ నా శ్రీవల్లభు
 డారసి తను బూజించిన ముచ్చట శ్ర నారాయణు డాడిన వాకు లన్ని
 ధీరపరంబులు మునిసుతంబు లసి శ్ర సారమతిని చాడలంచె నిట్టుల
 నాపూర్వపుణ్య మరయ నెట్టిదో శ్ర ఈ పుణ్యనిధిని నచ్యుతు సీశ్వరు
 శ్రీపురుషోత్తము నిర్మలుప్రశాంతు శ్ర బ్రాపు క్షేరి సుఖయించితి రాతిరి
 గంటిని జగదీశుని జన్మవార్తి శ్ర గెంటుకొనకుండ దరిగాంచ గంటి
 కొంటిని ముక్తిపదమ్ము శ్రీహరియై శ్ర వెంటగొనును నాధ్యానం బతనికె
 వీడ బీదవిప్పుండు ? తానెడ ? శ్ర నేడు ననుక్షేరి యడుగులను దుడిచి
 పాడినెరిగి పూజించె తనకేయ్య శ్ర జాడల రుక్మిణి తోడుగా నన్ను
 లోకవిభుడు శ్రీనివాసు డిటు నను శ్ర పాకారి నెనయు భోగమును గూర్చె
 ఈకగణితృప్తి నాకర్షించితి శ్ర నాకు చాలు నిక ధనము లేపాటి
 పోకడ గను నీ యిహంపు భోగము ? శ్ర ఆకరుణామయు మన్నన శాశ్వత
 లోకము గూర్చుచు ధన్యుడ నాకును శ్ర వీకగొని యిడడు కాసు లేవైన
 నాకలిమిని తను మఱితునేమొ యని శ్ర సోకనీడు మలినంబు మదంబును
 ధనమదాంధుండు తనులెక్కగొనడు శ్ర తన ధర్మమార్గమును వ్యతిరేకత
 గని సాదుబీదలను మత్సరించు శ్ర నని దలచె మేలు నా కజ్ఞై ననుచు
 కనెను వడిని తన మార్గములప్పితి శ్ర నని దోచునట్లు తప్పం డైనను
 కనె ముందు చంద్రసూర్యప్రభలను శ్ర కనక చంద్రకాంతోపలసాధము
 లను నీలకంఠ శుకకలకంఠము శ్ర లను కూజితంబు లెనయు నుద్యాన
 వనముల వికసిత కమలాదికముల శ్ర ననువొందు విమల జల కాసారము
 లను మణిమయ కనకపు కంకణాదు శ్ర లను చాల్చినట్టి దానదాసీల
 జనసంకులంబు సుందరభవనము శ్ర గని కుచేలుండు తన నిలయమనక
 వెను దిరుగు చింత నిండేపుణ్యుడో శ్ర తన నివాసంబు గూర్చియున్న వా

డనుచు దలపోయు నంతలోపల నె శ తనను దయచేయు డనుచు నా దివ్య
వనితల బోలిన దాసీజనములు శ మనము నద్భుతము దోప సంగీత
మును నృత్యవాద్యములు సెలగించుచు శ ఘనుని జేర్చి రా భవనద్వారమున
లోపలనుండియె పతిరాక నెఱిగి శ యా పుణ్యవనిత హర్షించి యంత
ప్రాపందినట్టి విభవముపెంపున శ రూపు గాంచు శ్రీదేవి చందమున
నానంద బాష్పలోచన యగుచును శ దానందె వడిని విభుని చరణముల
నానించె శిరము నాతికరములను శ బూనిక మొగిడ్చి జీవితేశ్వరా !
వనజలోచనుడు నినుగూర్చె నిట్టి శ ఘనతర వైభవమందు శుభంబుచు
మును పుణ్యకలిమి ఫలితమందితిమి శ యనుభవించు డిక శుభపరంపరల
నా విని శ్వప్నము గాదు వసమాలి శ పావనంపుదయ లీ విభవరాశి
భావశుద్ధి గని భామమౌక్కులను శ దేవు డీపగిది వరమున దవలించె
గన పద్మరాగ స్తంభములచాళ్య శ ననువొందు స్ఫటికశిలల కుడ్యములు
కనకరత్నమయ ద్వారసంతతులు శ గనగ నింద్రసీలముల గవాక్షులు
ఘనతరంబైన వేమమును చల్ల శ దనమున గుదురగు తరులు ముంగిటను
గలిగియును హంసతూలికాతల్ప శ ములను విలసిల్లు లోమందిరములు
కల పదారచయమెల్ల పూర్ణముగ శ నిలవరం బంద నిలయమును జొచ్చి
కలతనందు తన మనమున గలిమిని శ గలిగె నా కనుచు వికారమందడు
తలచె నెడలోన హరికృపాకలిమి శ లలన ముడిగట్టియున్న యడుకులను
వలరున భుజించె నసూయ నందక శ జలజాక్షుడు తృణమైన భక్తులను
గొనెనేని గూర్చు నక్షయ ఫలమిటు శ యొనరందు గాన జపతపోవ్రతము
లను నిల్లెగూర్చు శిష్టము నందెద శ తను జపించుఫల మింతియే గాదు
అపవర్గభోగమును గూర్చు ననుచు శ నృపవరా ! మరియు నిటుల దలపోసె
నాకేమి సెప్పక నె సాగవంపి శ లోకేశు డిట్టి కలిమి నాయులు
సేకూర కరుణచూడ్చి వెలువరించె శ నాకు చోద్యముగ మహిమ్నగన బరచె
నేనిందు మిగుల జ్యోక్యము నందను శ తానె ననుభక్తి గూర్చు జన్మముల
దాన నపవర్గమును దాప కిచ్చు శ నూనెద జపంబు యోగము ననుచును
భాసురమతి యా భాసురవర్యుడు శ వాసుదేవు డిటు గాసిల దా గొని
వీశమైన యావీరిప గనకున్న శ వాసినిక్క సర్వంబు దానమిడ
హరి జపించు ఫలమిటు నెన్నఁబడియె శ నిరతము నీవది స్మరింపు నృపవర !
దళమందె మోక్షమును కుచేలుండు శ పరమపదము నీవందెన వట్టుల
నిందు సంతోషము భొందుకు ముందున శ బోలదె దానంద మిచ్చరితంబును

సం దంది వినగ నిహపరసౌఖ్యము శ్రీ లందు మందమతి వదలుఁ బరించిన
ననుచు వచించిన యర్జును జాతుక్రిమి శ్రీ మునిపరాశరుని పౌత్రుని డడిగెను
వినెద హరిచరిత లింక జెప్ప మన శ్రీ ఘనమున నలరుచు శుకముని యిటులనె

—: శ్రీకృష్ణుండు సకుటుంబముగా గృహణస్నానమునకుఁ బోవుట :—

విను శ్రీకృష్ణుడు బలరాముండును శ్రీ ఘను లన్యోన్యత ధరజీ బాలింప
నినపరాగంబు నొక వత్సరమున శ్రీ గన కల్పాంతము నందలి విధమును
దోప దా వినియు భూజులందరు శ్రీ ఆ పుణ్యశమయమున తీర్థమంద
పాఠ్ర వేది యనుచు బరికించి తెలిసి శ్రీ యేవున శమంత పంచకము జేర
దరలుటను గాంచి రా ఘను లిరువురు శ్రీ వరనాథ ! వినుము ఆ తల మెట్టిదో
ఇరువదియొకపరి రాజులను వెదకె శ్రీ పరశుధార ఖండించి రాము డా
నరపతుల రక్తమును దొరలనైన శ్రీ వరదల నైదుగ పితృతర్పణంబు
జేసినతల మది యతడు విష్ణుడగు శ్రీ నా సుచరిత్రుండు భృగుకులరాముడు
ఆ సమీచీన తరుణమున కట్టి శ్రీ వాసి గను పుణ్యనెల వాసింతురు
వారిజ నయనుం డట బోవ నున్న శ్రీ నారమణీయము నే గాంతు ననుచు
జేరె బలుడు నా యాలోచన గొని శ్రీ ద్వారకకు రక్షణమునకు నిలిపెను
ధీరుల ప్రద్యుమ్నుని గద సాంబుల శ్రీ సారణు చంద్ర శుకులను ననిరు
ద్ధాదుల తానును సంకర్షణుండు శ్రీ మోదితమతు లగు నుగ్రసేనాది
యాదవవృద్ధులు నక్రూరుడు మరి శ్రీ యాదవులపెద్ద వసుదేవుండును
వారలకాంతలు తో డంది రాగ శ్రీ చారుతరములగు వస్త్రాభరణము
లారసి గైకొని మరియు మనోహర శ్రీ పారమందు సృక్పందనాదులను
కూరిమి గైకొని సుందరతరమున శ్రీ మీరు విమానము లనూన రథముల
ఘనములగు కరుల వడి తురంగముల శ్రీ జనుల సుర సముల సందడుల తోడు
గొనుచు నటు జేరి కని రొక్క విడిది శ్రీ మనము నచ్చ శీతలము ఛాయగను
నినురశ్మి సారని తరుల పొంతలను శ్రీ దన పరివారము జుప్పి నిలిచియును
గనిరి పుణ్యతీర్థముల స్నానముల శ్రీ ఘనత నుపసంహరి యా నాటను
మునుకొని ధేనువు లాదిగాగలు శ్రీ కనకరత్న భూదాసము లొనర్చి
ధరణీసురుల బూజించి దక్షిణల శ్రీ కరము తోషింప తా మట్లై గుదిరి
కురము పర్వముగ మరి యవగాహము శ్రీ వరుసగొని బంధు హేతులతో గూడి
సురుచినందు భోజనములు దీరిచి శ్రీ కరము పీఠినించిన పల్ల వముల
నరుదార డెచ్చి యాసీనరుచిని శ్రీ సగణి వేడుకల పరిమోదించిరి

నందనందనులు పరమానందము శ్రీ నంది యచటి సంగతుల నరయనై
 మందహాస వదనారవిందుడై శ్రీ సుందరం బొప్పుగొని చూచుచుండ
 విను రాజమండె నచ్చట జేరిన శ్రీ ఘనులు నృపులు మాలేస్యకీసర భూ
 జన పాలురు కోసల విదర్భ కురు శ్రీ జనపదనేతలు కేకయ కేరళ
 మనుజ నాథులును మద్ర శాంభోజ శ్రీ జనపతులు శృంజయ్యాధిపు లందరు
 విను మటు రాజవృక్షులు హితబాంధవ శ్రీ వరులుం గూడిరి మరియుం జెప్పెద
 వనజ నయను బాల్యమున బోషింప శ్రీ గనిన నందగోపాది గోపకులు
 వనితలాదిగా మంద గలవారు శ్రీ తన బంధులై న కుంతీపుత్రులు
 మునుకొన భీష్మ ద్రోణ ధృతరాష్ట్రులును శ్రీ గాంధారీ కుంతి పాండవులు
 వనిత ద్రుపదసుత మొదలైనవారు శ్రీ విను మటు శంజయ విదుర కృప కుంతి
 భోజుడు విరాట భీష్మకులును మరి శ్రీ రాజవీరులగు లగ్నజ ద్రుపద
 రాజు లట్టై జైబ్యుడు ధృష్టకేతు శ్రీ లా జవంబుననె కాశీరాజును
 దమఘోష విశాలాక్ష మైథిలులు శ్రీ కృమితను ధామన్యుడు సుశ్రేష్ఠయును
 సుమమతి బాహ్లికు డతని సంతతియు శ్రీ నమిత మోదమున యాదవుం దరిసి
 రాజితంపుమతి మానము నందగ శ్రీ బూజించి రట్టి వారలం జెలగి
 రాజీవనయను నంద రాస్థవులు శ్రీ తేజ మలర గన జేరిరి సద్విధి
 కూరిమిని మనము గూర్చి గాంచిరౌ శ్రీ ధీరుని దానవకుల సంహారుని
 కూరభయంకరు గోపీహృదయ వి శ్రీ హారు సుందరాకారును దారుని
 గని చేర రాగ రామకృష్ణులకు శ్రీ జననాథవరులు తగు పూజ లిచ్చి
 చనువు పెంపొంద వినతు లవి సెల్ల శ్రీ మనముల మోదము గూర్చిన వారలు
 ఘనత మిన్నంద నుగ్రనేనాది శ్రీ మనుజవతు లెల్ల విన నేకమతిని
 వనజదళ నయను నిటుల నుతించిరి శ్రీ మునులు మెచ్చ దగు వాక్రృపంచమున
 వనజాశను జనకుండగు విష్ణుడు శ్రీ మునిజనావనుడు లోకేశ్వరుండు
 మనము మనశ్శాస్త్రంపు వాక్కులును శ్రీ మనసు భేదములు తనువులు మనువులు
 ఘనత నించు శోభనము గాంచు నీ శ్రీ ధనభోగాదుల పావనం బెన్న
 నీ మహనీయుని చరణ కమలముల శ్రీ నేమంబు గొన్న ధ్యానపరంబులే
 ఈ మహాత్ముపద స్పర్శ గన్నట్టి శ్రీ యా మహితలము తీరరాజంబు
 సనకాది మునీశ్వర దుర్లభముల శ్రీ ఘనతరంబు లగు నిగమజాలముల
 గన నసాధ్యములు యోగాదికముల శ్రీ కును నవేదితము వీస వర్ణనలు
 పాపహారి యగు నీతని లీలా శ్రీ రూపంబు లట్లె నచింత్యములగు
 ఈ పగిది నిచట మాంశపు కన్నుల శ్రీ యా పంది చూపు నందించె మనల

రూపింప పరబ్రహ్మ మీతడగు శ పాపు నంది దరి నిలిచి రక్షింప
 నేసాటి తపములను మును నోచిరొ ! శ ఈ పరమేశ్వరు జననీజనకులు
 అరయ పుణ్యలోకముల సుఖముల శ తరమందు మోద మీ హరిదర్శన
 పరముననె సిద్ధముగ గాంచ నగును శ హరిపరంబైన మనమందు సాక్షి
 పరమాత్ము డితడు కరుణామయుండు శ దురితాహారి నిరతానందుడు
 హరిరూపు గనుచు హరిని బలుకుచును శ హరిని స్మరించుచును హరి బాడుచు
 హరితో నడచుచు హరిహితుడు నగుచు శ హరి గలసి నగుచు హరి నేవ సలుపు
 చును సర్వంబున హరిస్మరణ మాన శ కను నచ్చు గన్నవారి భాగ్యంబు
 లేమని వచింప నగు నీపట్టున శ నా మహనీయుని గాన నయ్యె నని
 యా మహిషాలు రటు పరిణమింప శ కామిని కుంతియు బాండవుల జనని
 అన్నయైన వసుదేవుని డగ్గరి శ కన్నపుత్రులను గాంధారి సుతులు
 కన్నకన్బముల గూర్పుట తెన్నగ శ కన్నుల నీరును నించి యిట్లనియె
 వీయల్లు రడవిలోన దిరుగాడు శ పాయ గాంచుటలు మనమున దలవవ ?
 ఖి యనుగుజాడ మ్మాపై రాదా ? శ అ యబ్జాక్షుడు తోడ్పడు గాదా ?
 బలవంతము విధి గాగా బంధులు శ తలతురె దరికిని క్షేర బిలిచికొన
 నిలలొ ను త్తముల సరణిని తెలియవె ? శ కలత లడగ నుపమును గూర్చుమన్న !
 యని బాష్పధార లాలుక ధృతి గలుగ శ వనిత బలుకులను శాంతి నలవరుప
 ఘనుడు వసుదేవు డాచెల్లెలి గని శ వినుము తల్లి ! సంతాపము గొనకుమ
 వనిత విధిచాలువను సాలయనేల ? శ విను మఖిల నియామకు డీశ్వరుండు
 దనమాయ నిట్లు లోకముల మెలపు శ మనము కర్తలము గామని దెలియుము
 కీలుబొమ్మ లీడపు లందరును శ డాలంద జేయు నా నూత్రధారి
 మేలుకీడు లవి కర్మవశంబులు శ జాలి వడ నేల ? దైవతంత్రముల
 మము బాము లిడడె ? కూరతర గంసుడు శ మము కొండలపా లందుట వినవొకొ!
 కమలనయనండు గలుగుట మేమును శ శమము గంటి మటు కాలము గనవలె !
 శ్రీమ దొలగించును నా పరమాత్ముడు శ ఖిమలమతిని ధ్యానింపు మమ్మ ! యను
 నంతలోన న్నదాధులు యశోద శ సంతసంబు నొప్పంగ నచ్చటికి
 మృతసములు హరిదశ నందించిన శ వింత లొప్పగను గోప గోపికలు
 నందనందకువి ముందరగిరిధరు శ వందితామరు సునంద పరిశరుని
 ముండు బ్రహ్మ పుట్టండినవానిని శ క్రిందుఖిదు లోకములు బొజ్జలో
 నందమింప ధాల్చిన యట్టివాని శ కంద ముచు వడిరాగ యాదవులు
 వారు భోజాది వంశములవారు శ కూరిమి నింపుచు నెదురుగా నేగి

మీరు కుతుకముల నాలింగనాది శ సారతరము నడవళ్ళను గూరిరి
 నందుని సందిలి నంది వదల డా శ నంద నిమగ్నుడు వసుదేవుండును
 నందసుందరిని దేవకి రోహిణి లందిరటై మోదాశ్శుపూరములు
 కన్నులు మనములు నిండి వెలివారు శ చున్నయట్లు గాంచగ నై వారి
 వన్ని హృదయముల వన్నెలటై యగు శ మిన్నప్రేమ లా మిన్ను నిడివి గన
 నుండి నప్పుడే పుండరీక నయ శ నుండు రాముండు దండ రా వడిని
 నిండుప్రేమ తొలుకాడ దిగ్గు గని శ దండము లివె మా తల్లిదండ్రులకు
 గండుకొనెడి దయ మము బోపించిన శ దండిబుద్ధి మీయందు చిరమనుచు
 నంద యశోదల చరణముల వ్రాల శ కుందు వందురుల మాపు మనస్సుల
 నందమించి యెఱుఁగిని స్నేహముల శ పొందుగాని మాన మంది రొక్కంత
 నందనుల రామకృష్ణుల యశోద శ యందుకొని యంకములచేర్చి ముద్దు
 గొనియె చెక్కులను శరములు మార్కొన శ కనికరమున చుబుకముల దడివ గన
 మనము తమిళిది యాలింగనముల శ గనెను మఱి మఱిని యా నందురాజి
 స్థిరమతిని గనుచు రోహిణి దేవకి శ పరిసరము గొనుచు ముదము మొలకెత్తి
 వరుస వృద్ధిగాన తఱి గని కౌగిలి శ శరగునను జేర్చి మా యమ్మ వీవు
 పరిరక్ష గూర్చితివి వీరి మమ్ము శ కరుణామయాత్మవగు నిన్ను మరవ
 తరము గొన మెప్పుడు ఓ తరుణిమణి ! శ పరమ సుగుణరతుడైన నీ వరుడు
 మా తలంపునను నుండు నెల్లపుడు శ మీ తలన మేము ప్రత్యుపకారము
 యేతెఱంగునను గూర్చుము నతులన శ మీ త త్వముల గూర్తుమని మరియు
 కనుట మాపాల పెనుపు మీపాల శ జననీజనకులు మీరనియె మరులు
 విను వీరికి నీనాటికి నైనను శ మునుకొని మిమ్ముల ప్రేమం దలతురు
 మమును మిము బోలె గనెద రైనను శ మమత పెంపు మీపైన మిక్కుటము
 అంటిన ప్రేమను కంటిరెప్పవలె శ కంట మీరెప్ప లడ్డ మెంచకను
 మింటిప్రవాహమువలె దయ దోవుచు శ కంటు కంటు గన బోవు పోవణల
 గంటి రావదల జంటుల నెన్నో శ దంట లిప్పుడైరి గొంటుల నడంచి
 ఇంటిలో వెన్నలు దిన్న బలము నీ శ చంటిపాలు దాగ్రుటకంటె బలము
 నీభాగ్యమే భాగ్యమ్ము సు మ్మనఘ ! శ యా భాగ్య మంద చనుబా ల్గుడుపను
 యే భాగవతుల కబ్బు మీపదము శ మీభాగ మదియె పొందుడు మిథునము
 లను సంతలోన గోపసుందరులు శ వనజనయను దమ హృదయేశ్వరుని
 ఘను నిత్యానందుని గోవిందుని శ మునివందితు నానంద ధాముని
 అనందవనము వెలివిరియ దోవు శ చానందవా తోళుకుల చిందుల

తో నందమింప తలపు లెల్ల గొన శ కాననముల చిరునవ్వు చిందాడ
 వనజదళ నయను గని కనులు మూయు శ ననువు మరచి నటు మనము లందునను
 వనజభవు వినుతు మూర్తి నె నిలుపుచు శ ఘనమతి తలపుల కౌగిళ్ళ నంది
 పులకలు మేనుల చాచినటు బొడమ శ వలపున బొలతులు దరిని నిలువంగ
 తలపు నెఱిగె పరమాత్ముడు కృష్ణుడు శ అల యోగిజనుల చాలున రమింప
 వల గన్న యట్టి వనితల జాడల శ నలరు నింప దా యశ్చము నందియు
 నలినలోచనుడు వారి నేకతను శ కలయ రం డనుచు నట్టుల గూర్చియు
 తలపు సిద్ధింప పరిరంభణముల శ నలరు నించి దరహాసచందికా
 కలిత కపోలుడునై తా బలికెను శ నలినముఖులార ! బలవద్రీపులను
 నలజడుల మాపి జయము గొను నెడల శ మెలగుటల కాలమొక్కింత జరిగె
 నలుకుడు మీర లది దైవవశము శ నిలువగ మొక్కువు డేని సతతంబు
 గలుగబోదు జేవులకు జగములకు శ తేలియుదురె మీరు నా సంగతినికా
 నలవడితి రిట్లు నేనట్లై మీకు శ లలనలు వినుండు గాలి ధూళి దూ
 దిని తృణములును నాదిగాగ జేర్చియు శ గన దరలించును వాని నింకొకట
 వనితలార ! భక్తిచేతనుల శ దనర జేతు మోక్షానందపదము
 జప తపోదాన వ్రతసేమంబుల శ నపవర్గదాయి నగు నను బడయుట
 విపుల దుర్బుటము భక్తసులభుడను శ చపల మడపియును విధి శివ శనకా
 దులు విమలచిత్తమున భక్తి నిగుడ శ తలచి సిద్ధి నందెదరు నాయుండు
 వలపు నిలిపితిరి మీభాగ్యమెంతో శ కొలది మీరునది తులగా వితరము
 రమణులు మీరిక నందరు భవముల శ నమల బుద్ధులకు మీకు నిరయగతి
 క్రమవసతి దప్పి పాపము నశించు శ భ్రమలు వదలు మిము నాదీవన లివి
 అటమటము గాదు నాపల్కు నిష్క శ పటమగును దెలియ డోయువిదలార్ !
 ఇటమీద నెపుడు మీచెంత విడను శ కుటిలకుంతలులు మమతల నెఱపుడు
 ఘట పటాది భూతముల కార్యముల శ తటమందు కారణముల చెన్నెందు
 గగనానిల ననలంబు జలభూము శ లగు భూతపంచకము లై కృత గన
 నగు పంచీకరణ వ్యవస్థలను శ దగ బుట్టినట్టి భూతజాలంబు
 లవి భూతకార్య కారణములచే శ దవిలియుండ నన్నిటికి నాధార
 మవుడు నేను నా కన్య మొక్కటియు శ దవులదు విమలురు మీరు మరువకుడు
 మాట లేల ! పోరాటము మీతో శ నాటగాదు మాటిని నాడితి నిదె
 నీ టం దెద రిదె ముమ్మాటి కనుచు శ బోటుల తమి వాటముగ దా దీర్చి
 తటము గన జేసె బ్రహ్మానందము శ జటిలనన్నుతుడు బగదీశుడు వారి

చటులము లడంగి కుటిలాలక లా శ నటుని వర్తనము పటు వందినట్టి
కటువు లవమేని నట గనని శాంతి శ ఘటితు నచ్యుతుని నిటుల దండముల
ఘటిల్ల జోటులు తటిల్లతల వలె శ దిటవు శాంతిచే భూషిత తనువుల
శిరములను వంచి సిగ్గు లోగొనుచు శ కరములను మాడ్చి కౌస్తుభమణిధర !
అంబుజనాభా ! వికచాబ్జవయన ! శ కంబుకంధరా ! కరుణామయ ! శ్రీ
యంబు నీ కగును బాయ కెప్పుడు మతి శ న్యాయము దప్పక పాలింపు మమ్ము
సన్యాసులు నీయాదరంబు గన శ సన్యముల మఱచి నిను శిరణందుదురు
ధన్యు లాదురో కాదో యన్నది శ కన్యలకు మాకు కరుణించితి విట
ధన్యులము మేము వారును ధన్యులై శ మాన్యంపు విధియు మాకు పారికిని
మూ వియమము నీ పాదకమలముల శ ధ్యానించువరము పాలింపవలయు
మా నతు లవి గొని యాసతి నిమ్మా శ చానల హృదయములోన దీప్తిప
వలయు నన నట్లే యొనర గరుణించి శ జలద శ్యాముడు తా సంతసించె
నల ధర్మతనూభవుడు గనభాగ శ నిలను సాగిల్లి సేమం బడిగియు
ననభూ ! సేతమ్ములు బంధుజనులు శ ననుచరు లందరు కుశలంబ ! యనిన
విను వనజనాభ ! నీ వెం దున్నను శ నిను గొల్పువారి శుభములు వాయునై !
గనినార మన్నిటను సౌఖ్యంబున శ నిను జూడగంటి నే నిట కృష్ణా !
మునిజవావవా ! జాగరంబాది శ గను నవస్థలను బాసి తేజమున
వెలి తోన వెలయు విశ్వంబు నీవ శ అల విశ్వమంత నీయందె వెలుగు
తొలగింతు వొకట విశ్వంబులన్ని శ నిలుపుదు విచ్చను నీయందు రతిని
నీ వఖండ విజ్ఞానమూర్తి వని శ భావించురు ఋషిగణము లో దేవ !
సావకమూర్తి ! మాయావినోద ! శ కేవల మాయావిధూర ! శౌరీ !
నీవు దురితదూరులకు ముక్తులకు శ తా విత్తు వనెదరా దీ ప్తిపదము
యో వికారహర ! మునుల వాక్యముల శ సావకాశ మందిన సిన్ను గొల్తు
మనమున మౌక్తిక దినమును గృష్ణా ! శ నినునమ్మి నార త్తుయ్య ! తమ్ములను
కనవలయు మమ్ము కరుణ నికముగిదు శ విశవలయ్యు పార్థశ్రవం బులై వట్టు
అన చిరునవ్వున ముంచితతి నెత్తు శ గవిపింప నాడ వారివాక్సరణి
గని మనుజవత్తులు బంధురాజయును శ జను లితత్తులైన వారలు మోక్షిరి
యతు లది విన్నను గుండె యుల్లనగ శ పరమ శాంతిండు పరమేశ్వరులకు
ఇరువు రై కృష్ణుగ ధరణి కంటకుల శ చిరతకభాగ్యము నిలుచునా యువితి
అట్టి రుణమున నొక్క మట్టంబు శ దట్టుతలంబున దుగ్ధదు భూవులి
చుట్ట సంబంధులగు కృష్ణనర్తులు శ మట్టువేష్టింప నుజ్జోషకతిర

ఏ వనజనయను కృష్ణు పృశంసల శ నే వివరమరయు చుండి యావారి
వౌ వివాహచరితముల బల్కు డన శ నా వామనయన లంగీకరించి
దేవి పిను మనుచు రుక్మిణీదేవి శ తా వనమాలిని బెండ్లియాడుటయు
సావకాశముగ మును సీవు వినిన శ పాననచరిత్ర! గీటు తప్పకను
ఆవదినె వినగ జెప్పె నవ్వుచును శ భావముల మఱుగు పరుపక నట్టులె
వినుము జాంబవతి సత్యభామయును శ నిను సుత కాళిందియు మిత్రీవింద

:లక్షణయను శ్రీకృష్ణనిభార్య ద్రౌపదీదేవికిఁ దన వివాహవృత్తాంతంబు దెలుపుట:

యును నాగ్నజతియు భద్రయు నట్టుల శ వనిత లక్షణయు వరుసగ జెప్పిరి
వినినాడ వన్ని చరితల సీవును శ వినిపింతు నివుడు విశదముగ వినుడు
ఘనుడు మద్రభూపాలు వరతనయ శ వినయశీల లక్షణ వివాహపుం
జరిత వినుము నటు ద్రౌపదిని జూచి శ సరసమతి దనదు పరిణయంపుకథ
పరమప్రీతి విన బలికె నందరును శ దరహసితవదనములను వినుచుండ
పిను రాజపత్ని పాండుభూవరుని శ తనయులరాణివి నగుట నట్లంటి
నని నవ్వు గొనుచు నా తాతయైన శ ఘనుడు మద్రపతి నను వరుని గూర్చు
నరయుచుండి ముని వరుల నడుగు తరి శ సురముని నారదు డటు మాతండ్రికి
నరనాథ తనయులను చాటుచుండి శ సరసిజోదరుని మాయక్క యాయమ్మ
సురుచిరాంగి సుందరము వినియుండి శ హరికృష్ణునకై బ్రాహ్మణుని బంపె
వరించె నని విని నే నట్లె యనుచు శ సరస్సుడైన మా పితకుఁ జెప్పితిని
బరుల గోర నని పట్టు బట్టితిని శ సరణిఁ దప్పనని యొట్టును గూర్చితి
గట్టిదానవని చెలులు నాతట్టు శ పట్టు బిగువంద దిట్టత గూర్చిరి
ఇట్టి ఘటన యే తీరు గండు నని శ గట్టె మీనయంత్రీమ్మ మిన్నునను
ఎత్తెంతో నుంట నందు గనరాదు శ ముత్తైపుజిప్పలొ జలంబు బోసియు
గుత్తిగొనుచూపు నందున నిలిపిన శ మొత్తము గన పడు మింట నాచేప
వినుడు యంత్రీ మది దానిబాణమున శ వనువు లక్ష్మ్యమున పడవేయునట్టి
ఘనున కిత్తు నాతనయ నని చాటె శ జనుడు భూముల నిండించె వార్త
యన రుక్మిణి యా లక్షణను జూచి శ వనజనాభునకు నన నడ్డు దగిలి
అనకు నక్క నే జెప్పనది వినుడు ! శ మన వది నె యడుగ జెప్పట తగునని
తలచి బలికెదను మీరు జెప్పితిరి శ కిలకెల ననితినె నేను మీవలెనె
నలరు కొలది వచియించెదని వినుడ శ తల లూచి నవ్వుల తక్కురు విజగా
ననె మరల నట్లు మాతండ్రి యత్న శ మును విని వచ్చిరి రాజ నందనులు

వినుడు మీనవృత్తులను కొంతజెప్పు శ్రీ టను మరచినాను దానిం జెప్పుడు
 యెవ్వ రెత్తలేనట్టి ధనుస్సును శ్రీ చివ్వలను గెలుపు గొనునట్టి శరము
 దవ్వల నిలువగ నుంచు దాననే శ్రీ రివ్వ గన దాని గొట్టు గనవలె
 ప్రక్కన పూడకు గాను యేర్పాటు శ్రీ చిక్కని గంధము మంచి సువాసన
 నిక్కుపువ్వుముల నుంచయు నుండురు శ్రీ నెక్కుగను నతడు పూజించవలెను
 ఇది తెలుగు గాగ రాజసుతులు విని శ్రీ గదియ రా నయిరి మాపురంబునకు
 మది మోదమంది మాయపు వారి శ్రీ గదిజె మర్యాదలచు లోప మిడక
 లందరికి చెప్పి తా నెదుర నిలిచి శ్రీ యుందు రుత్సాహ ముంచుచు దానిని
 శంభాన మంద జేతు మనుచు నా శ్రీ యందమును గాంచి యెదల మరల్చరు
 తందరలు వారు జుట్టు కొనంగా శ్రీ కొంద రది గాంచి వెనుకకు దారిరి
 కొందరు పూజను గొనక వెను గనిరి శ్రీ కొందరు ధనుస్సు నెత్తలే రయిరి
 కొందరు మోపిడ లేక నట్లయిరి శ్రీ కొంద రొక్కింత యెక్కిడి మానిరి
 విను డందు భీముడును రాధేయుడు శ్రీ ఘనత విలువంగ నే పరమేశ్వరు
 మనమున మ్రొక్కితి కోర్కె గూర్చ గను శ్రీ వినుడు నా ధ్యాన మెట్లు గూర్చితిని !
 మీరు దెలియుదుర యన నవి నంత శ్రీ వారిగని నవ్వు కించిత్తు కినుక
 గూర ద్రావదియు శాంతి దెలిపియును శ్రీ మీరు శంతోషమతులె యో యబల !
 మేర లేదిందు నవహసింప రని శ్రీ మీరు ముదంబున ధ్యానము వినుడని
 పురుషోత్తమ ! జగదీశ ! రమాపతి ! శ్రీ శరసిజోదరా ! నను శ్రీకృష్ణుని
 వరించి వర మిడు పరుల నే నొల్ల శ్రీ చిరంటి తనమున నతని రాజ్యేనై
 తరంబు గొందును ప్రమోద విభవము శ్రీ నిరంతరంబును నిను బూజింతును
 వరుస గొందు నీనాడె నీపూజ శ్రీ వరద ! నామతిని పరము నేకూర్పు
 త్రికరణసద్ధిగ రుక్మిణీపతియే శ్రీ సుకరముగ నాకు జిక్కంగ వలయు
 అల జాంబవతికి ధవుడె నా భర్త శ్రీ తిలకింప సత్యవరుడె నా మగడు
 పాలించు నన్ను కాళిందిప్రీయుడు శ్రీ లాలించు నాగ్నజితి పెనిమిటియే
 మా లిడడు మిత్రసింద మిత్రుండు శ్రీ వల పెరిగి బోయె భద్రదయతుడే
 గట్టి పట్టు గని వర మట్టి దొనగు శ్రీ చుట్టము లెవ్వరు ప్రాపుగా రిట్టి
 పట్టున నీవే యని నమ్మిన నీ శ్రీ చిట్టి కోరికను సిద్ధిగ మ్రొక్కితి
 విని వర మొసగెను హరియని దలచితి శ్రీ చిట్టి కోరికను సిద్ధిగ మ్రొక్కితి
 విని వర మొసగెను హరియని దలచితి శ్రీ మనమున మరిమరి సన్నుతించితిని
 దాన భీముడును రాధేయుండును శ్రీ దాన పని గనక తిన్నగ దొలగిరి
 దాన నర్జునుడు పిన్నయే యయ్యె శ్రీ మీననేత్ర ! యో వదిలె వింటివా !

నే నది గాంచియు నవ్వును గొంటిని శ దాన వారి యట దా ధీరు డగుచు
 అందరును జూడ ముందరికి వచ్చి శ ముందు పూజ సెల్లంగ నవలీల
 విందు నాకుగా ధనువు నెక్కిడియె శ చిందునే గొనగ బాణము నందెను
 పొందిక లక్ష్యము గూర్చె నా డెంద శ మందము గొనగా దాన గెలు పందె
 భ్రమలు దొలగ నందరికి నా మీద శ కృమమున గురిసిరి పుష్పవర్షమును
 అమరు లాకాశమందు నిలిచియును శ విమల జయశబ్దముల దెసలు నెండ
 చారణ గంధర్వాపుర సంతతి శ మేరల నాటల పాటల మోసిరి
 సారసనేత్రీలు నన్ను జుట్టుకొన శ మీరిన కుతుకము నే నండ గొనగ
 విధివిధానమున నను వెంట గొనుచు శ నధికారవర్గములు ముందు నడువ
 సదనంబు వెడలి చదురున జేరితి శ ముదితలు ముదమున గూర్చిన మెఱుంగు
 గల పుష్పహారమును జేతికొనగ శ నలగున నడుగులు తడబడ జేరితి
 యల చెమట గ్రీమృ నడుము వడుకు గనకపులకలు బూడమెను తనువు వడి గనగ
 యల పద్మాక్షిని దరిసి హారము శ కిలకిలలు చెలులు నవ్వు నా వయి
 మెడను గూర్చితిని జడు పపుడు దీరె శ జడిగొన మంగళవాద్యములు నిండ
 వడిగని జేరెను వారిబాధుండు శ కడక నను నెత్తికొనియె సిగ్గు గన
 గరుడు డమ్మతంబు గైకొన్నభాతి శ నరనాథసుతల గణన సేయకను
 తరమంది నన్ను తన రథముజేర్చి శ కరము భాస్కరునివలె తేజరిల్లి
 దరమునుండె మఱి రథము తా నెక్కి శ సరణి గనె తనదుపురము నను జేర్చ
 ధనువు చే బూని శరముల నటులనె శ వినుడు దారకుడు రథము రొప్పుంగ
 గనె వేగమ్మును నాల్గుతురగముల శ వనజనాభు మహానీయత నెఱుగక
 కినుక గొని వెంట జుట్టి రచ్చొటి శ జననాథతనయు లంద రొక్క మొగి
 కనెను సింహవిక్రముడు శృష్టుండు శ కినుక తా బూని శరపరంపరలు
 దను జేరి జూడజాలని యనువున శ ఘనత తా నంది ప్రయోగ మొనరిచి
 కసిబిసి వారిని నించి జయముగొని శ వెన దునిమి వారిచతురంగంబుల
 ముసరుకొన్నట్టి సేనల దుగ్రించెను శ ముసిముసి నగవుల నాభయము దార్చె
 హతశేషస్సైన్య మెటులనో బారె శ హితములను గనక నటుల భూపతులు
 బ్రతుకగంటి మీ సింహకిశోరుని శ నితర జనపతుల జోల డీత డని

—: నారదాదిమహర్షులు శ్రీకృష్ణదర్శనంబు చేసికొని వసుదేవునిచే

గోతువు చేయించుట :—

వారు పారగని సాంచజన్యంబు శ పూరించె పురిని తనవారు చలగ
 నారదు వినుతుడు నగధరుడు నన్ను శ జేరిచెను ద్వారవతిని భవనమున

మాతండ్రి యంత కొతుకంబు గొని శ కూతు నను జూడ దెచ్చె మావారి
 చేతము మోదము గూర్చ నరణంబు శ బ్రీతివెలయు దా నిచ్చె నల్లునకు
 నవియు జెప్పు దన నన విని వారలు శ యువిద వినిపింపు కొఱత వల దనిన
 నపు మోము దోప వారిని గనుగొని శ చెవుల కింపుగా బాటగ వదించె
 చెవులకు బోగులు చేతుల కడియాల్ శ భువి జనులు మెచ్చు పాదనూపురాల్
 మువలు గూర్చినది కాంచన కాంచియు శ సువిశాలకాంతి గనెడు మకుటంబు
 వన్నె నిక్కు రత్నాల యుంగరము శ లన్ని వ్రేళ్ళకును సరిగొల్పుచుండు
 చెన్న మించు భుజకీర్తలు దండల శ వెన్నో బంగారు వజ్రముల మాని
 కముల దాపినవి వెక్కులు నిగ్గుగ శ క్రమమంద నట్టె కరితురగంబులు
 విమల రథంబులు కొందర భటతం శ డములను మంచివి పీతాంబరములు
 కమనీయ తల్పములు దాసీలు శ సమమతిని నిచ్చి నను నప్పగించి
 నాకు బుద్ధి పెప్పియును మోదమున శ మీకు లక్కలకు నను నేలు మనుచు
 వీక గొని విన్నపమున నను జేర్చె శ మీ కరుణ నాకుఁ గొఱత లే దనుచు
 లక్కలకుఁ జెప్పి ప్రక్కకు దిరిగియు శ మొక్కె ద్రాపదికి నిక్క మిదె నాడు
 చక్కనిపెండిలి కథ వినజేసితి శ దక్కించుకొనుడు ముద మిందువలన
 నని యా లక్షణ చరిత్ర వినిపిం శ చిన వెంటననియె మాతండ్రిపేరు
 విన నడుగరు గద యన నవ్వి యడుగ శ వినుడు నను బృహత్సేను తనయగా
 నని ముదము నించె నచట నెల్లరకు శ జననాథ కుంతి గాంధారి మొదలు
 కొని యుకోద గోపికలు మనములను శ వనజ దళాక్షిని నుతినేయ గనిరి
 కరుణాశ్రముదుర్లును శుభకరులును శ నరయ సురసేవ్య చరణ కమలురును
 పరమపురుషులును రిపుభయంకరులు శ పరదులు విజ్ఞానముల నిధు లనగ
 లోకవిడంబును లగు పరేశ్వరులు శ జోకజేయ ధర్మమును నిలుపంగ
 నీకరణి భూమిభారము వహింప శ నా కమలాపతి రెండంశములను
 ధవళనీల వర్ణముల దీ ప్తిగను శ దివిజ వినుతు లా రామకేశవుల
 సవన ఫలార్పిత విమలమూర్తులను శ తివిరి దర్శనము చేయుద మంచని
 పరమ తపోధనులైన మహర్షులు శ సర సరవారల గొందఱ వచింతు
 నరసుడైన వ్యాసుండు దేవలుడు శ వరుస నారదుడు గౌతము డగస్త్య
 డును శ్రీకృష్ణ కణ్వ గాల వసిష్ఠ శ లను మూర్ఖుండేయుడు కుంభాకరడు
 ముని యంగీరసు డా యాజ్ఞవల్క్య శ మునియు బువ్యశృంగుండు వింకనుక
 విను విశ్వామిత్రుడు శతానందు శ దును భరద్వాజుడును రాముండును
 ఘనులగు పులహ పులస్త్యులు నత్రియు శ జననాథ ! వీరలాది మునులెల్లఁ

దము జూడరాగ గృష్ణబలరాము శ్రీ లమలమతి లేచి వారల నమృత
గృహవిధానతను నమస్కరించియు శ్రీ సమశాంతుల క్షేమంబు లాఁసెయు
మహానీయులార ! మీదర్శనంబు శ్రీ మహిని గల తీర్థములు మము బోరలుట
అహహ ! మోదంబ యజ్ఞే ధన్యులము శ్రీ యహలోక పవిత్రత మీ సేవయ
భవని మూఢులయి యింద్రియలోలత శ్రీ దవలి మందభాగ్యులునై దురితము
గవిసి కువిచారభిముల విహారత శ్రీ నవివేక దూషితులు నై న యట్టి
వారలకు దుర్లభంబు మిము గనుట శ్రీ లారయ వశేంబు దైవయోగమున
గూఁరేనేవి మఱి యథుదూరులె గద ! శ్రీ భానుశీర్షము లన్ని యొక తలము
నను గాంచలేరు మీ చరణసేవ శ్రీ లను నన్ని యొకట బడయగ వచ్చును
వినడు కరుణించి నా వాక్చయంబు శ్రీ ఘనులు మీసమృతమున భ్రాజి గౌన
నొనరందు నన్ని తీర సేవలును శ్రీ వనములను నియమముల ననువు గన్న
ఘన తపోదాన జపసంఘములును శ్రీ దనరు విగ్రహాదుల దేవరూప
ముల నర్పించుట లాచి యనమాన శ్రీ విలసిత పదముల గూర్చునవి యైన
దులదూగ లేవు మీబోటి మునుల శ్రీ నల సాధుమతుల భాగవతజనుల
గనిన సేవింప గను నట్టిదాన శ్రీ మునిచంద్రులార ! చిరకాల మెంతో
జనగ నపి క్షేర్చుఫల మంత మిమ్ము శ్రీ గని మ్రొక్కినంతలోఁ దక్కు గడగి
యొక ముహూర్తంబు మీశంగతి గన శ్రీ శకలార్థ గోచరంబగు జ్ఞానము
శకల దురిత సంహారఖడ్గముగ శ్రీ దన కరమున వెలయగ ఘనత నందు
భానుచంద్రుని మేదిసీతార శ్రీ లా నయమున మరు దాకాశవాక్కు
మానసంబులను నుపాసించినను శ్రీ జ్ఞానవిశేషము నందు వెలయుటను
మానసీయమని మానమెంచనగు శ్రీ గాని శరిగావు మీపూజ కన్ని
మానమేది సీతనువు దుఃఖముల శ్రీ కే నిమిత్తములు మూడుధాతువుల
భేదమంచి రోగముల నశించును శ్రీ గాననగు తెట్లు ! సుగతి శీఘ్రముగ
సాధులను మునుల కేరుట భవముల శ్రీ గా దనెడు తలము నన సుఖంబునగు
నని ప్రీతిబలుక వినిరి ఋషిగణము శ్రీ మునిశరణ్యము కల్పతరుచాయ
నెనయు నవి యతని వాగ్ధాటిని గని శ్రీ మును లిట్లు లనిరి దేవదేవేశ !
శకలజ్ఞ మూర్తివైన నీకే తగు శ్రీ వికటమేదు సీవాక్కులు ముదంబె
గన నయె మునుజావతార మూర్తివి శ్రీ వనజ నయనుడవు వర్ధిష్ఠండవు
మునిహృదయలోలుడవు పరాత్పరా ! శ్రీ నిను దర్శించుట మము దెలివి గనెడి
వినయబోధ యిది యో జగదురో ! శ్రీ నిను నిజము దెలియ మా వశ మగునే !
మేమును బ్రహ్మయు రుద్రుడు నిందుడు శ్రీ సీ మాయ గనగ నేరము వింటే !

యో మాహాత్మా ! కారణరూపా ! శ స్వామి ! పురుషోత్తమాఖ్య ! జగత్పతి !
 దీనశరణ్యా ! దేవదేవ ! ముని శ ధ్యానవరిష్ఠా ! జననస్థి తిలయ
 మానపరిమాణ ! కాలస్వరూప ! శ మానజ్యోతిస్వరూప ! ధర్మ హే
 శువు నీవ కర్మమూలంబ నీవ ! శ సవిత సావిత్రీ వరయంగ నీవ !
 నీవె యేకంబు శక్తులును నీవ ! శ కేవల మాత్మస్వరూపము నీవే
 సవనరూప సంగతు లన్ని నీవ ! శ భువి గల సర్వకృమములును నీవె
 మంత్రములు నీవె మహిమలు నీవే శ తంత్రములు నీవె తత్వములు నీవె
 యంత్రములు మావి జీవమయంబులు శ యంత్రకారుడవు నీ వెలసినట్లు
 భూమి యొకటి పలురుచుల గనినట్లు శ నీమహామాయ సర్వప్రపంచము
 లీ మెయి పలుతెఱగులు దోవు సిద్ధ శ మో మధునూదన ! మా సమశ్శ్రుతుల
 లోన వివారింపవలె నిక్క మీవు శ మా నయం బంత నీ వెఱుంగుదువు
 మానమింత యని నీపరము గనము శ ధ్యానమున గనిన వారము మే మని
 యో నలినేక్షణ ! మురిపె మందుదుము శ గాని నీ నగవు లోన లజ్జయగు
 మానితాకార ! మనసిజసుందర ! శ గానలోల ! కరుణాలవాల ! హరి !
 నీ మానసంబు శుద్ధసత్వంబు శ నీమంజులనుతి పరిశుద్ధి గూర్చు
 నీ మహానటన వేదమార్గంబు శ శ్రీ మానినీశ ! నీ యవతారము
 శిష్టపోషణము దుష్టశిక్షణము శ లష్టదాయకము తుష్టిని దాసుల
 కష్టములు మలప శృష్టి ప్రార్థింప శ భృష్టధర్మలను నష్ట మొనరింప
 అష్టమగర్భము నందు దేవకీ క శ నిష్ఠదశ బాప బుట్టుట గంటివి
 భాసురమూర్తివి భాసురకులంబు శ వాసిగ నీధ్యానముననె రాజించె
 యో సురేంద్రనుత ! నీ దర్శనమున శ మా సుకృతతరువు శోభిల్ల గలడు
 ఆశ దీర భుజియింతు మాఘము శ లా సమంజసము మము గూర్చు కరుణ
 మేలు వేల గనె మా విద్యలెల్ల శ నీలవర్ణ ! నీయోగ మందుటను
 నోలి నెఱిగి నిను దలప మా తరమ శ పాలజలధివాసా ! పరమేశ్వర !
 చిత్రతరములగు నీచర్యలన్ని శ స్తోత్రపాత్రములు నీరూపులన్ని
 గాత్రపవిత్రము నీ సేవలన్ని శ మిత్రేతుల్యములు నీ భజనలన్ని
 శరణ మొనగు మము శ్రీనికేతనా ! శ అరుణోదయ మది మా దురితతమము
 పరిహీనమందు మము తేజస్సును శ తరమందు నమ్మితిమి సమశ్శ్రుతులు
 అనుచు గృష్ణు నభినందించి యాన శ తిని వడసి నెలవులను కేర నిద్ధ
 మున నున్న మునుల వసుదేవుడు గని శ వినయమున మృక్కి యిట్లని గోరెను
 తాపసులు ధర్మతత్త్వజ్ఞు లరయ శ ప్రావు కేర్చి నా ప్రార్థనల వినుడు

యేషగిది సంచితపుకర్మ నన్ను శ్రీ రూపంది మలపు నిడక తలగడును
 నేను దాన నెటు విముక్తి వడయుదు శ్రీ యే నియమంబున గెలుతు మడిపుల
 నా నిజంపు మార్గమును గనిపించు శ్రీ దాని వచింపుడు జపమో? తపంబో?
 దానధర్మములూ? కృతురాజంబులూ? శ్రీ దేవ? హరి జెంద దగునది దెలుపుడు!
 దీనులై శరణ మనెడు భక్తులను శ్రీ మానసీయతా మీరు పరిశుద్ధి
 గూరుతురని పెద్దగ మొక్కితి నిదె శ్రీ సారపుణ్యమతు లరయుడు నన్నన
 కమలలోచనుని గూరిచి యజ్ఞము శ్రీ విమలమతివి నయి యొనరువు దుష్టము
 శమమందు కర్మలన్ని నిను విడుచు శ్రీ కృమమున ముక్తిని నీకొనగును హరి
 పావన మఖవేదపాఠసంతున శ్రీ కేవల దేవర్షి పితృఋణముల
 వావిరి నీగని పురుషు డధోగతి శ్రీ త్రోవబట్టు భయ మందున భారలును
 వర తనయాధ్యయనముల తరించితి శ్రీ వరయ ఋషిపితృఋణముల రెంటిని
 వరుస మూడవది దేవతలఋణము శ్రీ పరమగునది సవనముల నచ్చవలె
 నన వసుదేవుడు నీ సెప్పినట్ల శ్రీ నొనరుతె మీరలె నిర్వహింప వలె
 నవ వారి నె యాజకులుగ వరించి శ్రీ మనుజనాథ! యాశీర్వాదమున
 ఘనతను దా నిందుని వైభవంబు శ్రీ న నుతుల గమచును పదునెనిమిదై న
 వనితల పట్టపు రాణుల గూడియు శ్రీ మునుల సమ్మతిని దీక్షను వహించి
 యమ్మహాధ్వరము వేదవిధు లంది శ్రీ సమ్మతంబు నెల్లరకు దోపంగ
 నెమ్మనముల నా రామకృష్ణులును శ్రీ నమ్మనీశ్వరుల సంగతి చరింపు
 చుండ భద్రమట నిండ ఋత్విక్కు శ్రీ లండగా శర్వమయు జీవేశ్వరు
 దండముల గూర్చి యాగసంపూర్తి శ్రీ మెండుదక్షిణల పూజాశీ సెల్లు
 చుండ సృత్యగీతాది రవంబులు శ్రీ మండలంబుగా తా దేవీ సహి
 తుండు నగుచు నవబృథము నొనర్చియు శ్రీ దండి కుతుకమున భూమండలమున
 యశము నిండుకొన కనకరత్నచయ శ్రీ రాశి నిక్కించి మరి దివ్యాంబర
 వళ నుందినట్లు భూసురాదులను శ్రీ దశ మించు నటుల దానముల జేసి
 మునుల భూపతుల బంధుజనంబుల శ్రీ ఘన సమర్పనల కాలంబు బుచ్చ
 జనపతు లాదిగ బీతిబొంది యా శ్రీ వనజ నేత్రునానతిని గమనించ
 గను నానతి గొని తమ పురంబులను శ్రీ గనిరి కృష్ణ సన్నతుల మోదమున
 నందు డా రామకృష్ణవసుదేవు శ్రీ బంధువులు నతడు నుగ్రసేనుండు
 మందస్మితమున నిలువ వేడుకొన శ్రీ నందు సమ్మతిని యందఱును దెలియ
 నందుని రాణియు నొప్పును బొండగ శ్రీ నందె యుండ గోపకుల బృందమున
 హరి నయప్రీతి మధురభావణలు శ్రీ హరి చరిత్రలును హరివర్ణ న నుతి

హరి సేవ నీయ లీలల నెలమిని శ్రీ హరిచైత గనియు మూడునెల లట్లు
 జలరుహలోచను డటుల చేపు మా శ్రీ పుల జరుప నందు డందుండి దరల
 యలరున వసుదేవోగ్రసేనాదు శ్రీ లెలమి చిగురొండ వస్త్రభూషణా
 లలవి మించ నర్పించి యనిచినను శ్రీ మెల మెల్ల న యీ తలమును వదలియు
 నెలపును గాంచిరి యానందరాజి శ్రీ వెలయ నట మాధవుని వినుతింపని
 నిమిషములు లేవు నిరతంబు వారు శ్రీ కమలానాథా ! కరుణామయ ! యో
 విమలమానసా ! విశ్వపతి ! శివ ! శ్రీ సయదాత ! భవ ! వినుతగోవింద !
 శమయితాసురా ! శశ్వత్ప్రకాశ ! నమ నమ యందురు కాంతబాలాదు
 లట బంధుయుతముగా వసుదేవుడు శ్రీ తటము గనె వర్ష కాల మాదటను
 తటుకున శకుటుంబము పురము జేరు శ్రీ నట దరలి యట్లె జేరి నెమ్మది
 ద్వారక శకలురకా యాత్రచర్య శ్రీ పారమంద విసజెప్పిరి ముదమున
 తోరమైన సౌఖ్యముల దోగి రా శ్రీ వారిజనాభుని ప్రాపును నమ్ముచు
 ఆనకడుండుభి తా నొక్కనాడు శ్రీ గానవచ్చె బలరామ కృష్ణులను
 తాను వారిచే బూజలంది ముద శ్రీ మాన నిట బలికె వారల మహిమల
 ప్రాకృతమానవ ప్రణామ మోక్షదుశ్చలై కృపాతిశయమున మిన్నందిన
 యాకృతి నందిన పరము లీశ్వరులు శ్రీ నేకృతపుణ్యడ నై గంటి మిమ్ము
 రామ యనంతాభిధానమూర్తివి శ్రీ నీ మహిమ నిత్య మరయ మునియోగ
 మా మహి నితరుల కగమ్య మెందున శ్రీ స్వామీ ! ఇందిరహిత ! శ్రీకృష్ణ !
 మీరలిరువురును నారాయణాంశ శ్రీ ధారితతేజులు మేర గన నొకట
 ధీరులార ! నే నటుల దలచెదను శ్రీ సారసాక్ష ! శుద్ధకృపావణ !
 సురసమూహ సంస్తూయచరణ ! వర శ్రీ మురహంతక ! యదువంశపావనా !
 యుక్తమందెదవు జ్ఞానక్రియలను శ్రీ శక్తిరూపమున బ్రకృతిభేదముల
 నక్తంచరహర ! పరతంత్ర మెట్లు శ్రీ సక్తమగు సర్వవిశ్వము సృజింప
 మనుప లోగొనుట నీ పరంబ యగు శ్రీ వనజనాభ ! నీ యాత్మశక్తియే
 గన నయె భూతము లాదిమధ్యాంత శ్రీ మును గనిన దేవ ముని సన్నత హరి
 ఇన తారాభిష పావకోడుగణ శ్రీ మానప్రభలు మరి మెటుగు గలవన్ని
 గనుగొన నీకోశ లనుచు ఋషు లనగ శ్రీ వినియున్న నై న తనయులని మిమ్ము
 మనమున నుతింతు వెలిని ముదంబున శ్రీ ఘనులు నుతింపగ నలరును గొందును
 నారదాది మహానీయు లీ నిజము శ్రీ నారయ కృపచే నింది రీమతిని
 నిను బోల్తు పృథివి గంధమానముగ శ్రీ గన జలము రసమునను మాన మటులే
 వనలుని రూపము నగు నా విధంబై శ్రీ ననిల బల మోజసంసితినటులే

గగన శిబ్దముల నాతీత గండు శ్రీ నగధరభూతము లధిపతులు నీవె
 భూతగుణధర్మములు నీయయంబె శ్రీ భూతకర్మములు నీ లీలలె యగు
 భూతవర్ణములు నీ యాకృతియే శ్రీ భూతేంద్రియ ప్రక్రియ లన్ని నీవ !
 గుణములు పెక్కులుగను గుణివయ్యా ! శ్రీ ప్రణవస్వరూపా ! నావానుమోద !
 లింగపుల ఘనముల వెలయుదువు నిజము శ్రీ త్విణ కల్పగణన లన్ని నీ మయము
 కాలరూపమున నేల లన్నింటి శ్రీ పాలింప జాలుప్రభుడ ! వచ్చుతా !
 శ్రీ లలనేశా ! భూభార మడవు శ్రీ చాలున గోలోకమున విహరించు
 హరికి వీరికి బలదేవకృష్ణు శ్రీ లై రాణింపగ జపించితిని నా
 భూరితపఃఫలసారములు మీదు శ్రీ భారుణి కూర్మల మాప తీతిసురుల
 నారసి ధర్మము నిలుపఁ బుట్టితిరి శ్రీ మీ రురుగాయులు ధీమ లా పరమ
 పురుషులు శంసృతి నన్ను తరింపగ శ్రీ నిరయగతి నెన్నటికి దారకుండ
 వరమును గరుణింపుడు మేర యింతె శ్రీ వరద ! కరివరద ! నిరుపమాన శ్రీ
 కర ! నిత్యానంద ! మహాత్మ ! కృష్ణ ! శ్రీ వరనంకరణ నామ ! బలరామ !
 యని నుతించు తమ జనకుని ననఘుని శ్రీ మునిజనబోధితు నానకదుందుభి
 నమరాగభక్తి సహితధర్మతరు శ్రీ వన వెలసిన పన మేషిజనకుండు
 నైన విష్ణుమూర్తియగు కృష్ణు డీటు శ్రీ మానితంబుగా బలికె నల్లనను
 దా నవ్వు గనుచు నాయనా ! నీవు శ్రీ మానరహితుడగు పరబ్రహ్మమున
 బోల్చి బలికితివి కా దన నేలను శ్రీ పొల్చు గన్నటి సర్వజీవులును
 నిల్చునట్టి యా శర్వభవనముల శ్రీ పొల్చు టన్నియును బ్రహ్మమయంబులె
 నేను రాముండు నీవు నామాత శ్రీ లావయంబు దీపింప మానవులు
 ధ్యాన మటు నిల్చ సురాసీకములు శ్రీ జ్ఞానదృష్టి పదునాల్గు భవనముల
 చరాచరంబుల సమూహ మంతయు శ్రీ నిరాకారుడగు నీశ్వరు మయంబె
 నిరాడంబరపు మతి గను తండ్రి ! శ్రీ త్వరాన పరమపదంబు నీదరిసి
 జేరు నీ వందు గోరినసిద్ధిని శ్రీ చారుతరంబున విహరింప నబ్బు
 నని బల్కె పతడు కడుసంతసిల్లె శ్రీ దనజనని వారి మరి వినుతిజేసి
 యనఘుల మాహాత్మ్యము విన్నదగుట శ్రీ దన పార్థసంబు ననుకూలంబును
 గన జేతురంచు గన్నులధారను శ్రీ గన దోప వారి గని యిట్లు బలికె

—: శ్రీ కృష్ణ బలభద్రులు మృతులైన తమ సహోదరులఁ
 దెచ్చి దేవకీదేవికిఁ గనబఱచుట :-

అన్నలార ! నాయన్నలార ! నే శ్రీ గన్నపుత్రులరు ఎన్నికకు దివ్య
 లెన్ను స్వాములరు నన్ను దయ వెఱచి శ్రీ తెన్ను దెలిసి మీకన్న ముందుగా

గన్నట్టి తనయులను దెచ్చి యందు శ్ర మున్ను మీగురు సాందీపు పుత్రు
 పన్నిధి కేర్పగ కాలునిపుగమున శ్ర కున్నతంబైన పథమునం జేరి
 మన్ననలను యము సన్నతుల నంది శ్ర కృన్నన నాతని కర్పించితి కను
 మిన్నయశము దివి భువి నిండగ మునులన్న విన్న నే నట్లు ప్రమదమును
 వన్నెగా నంద తలచి మిము గాంచు శ్ర చున్న నన్ను మీ జనకుని చిత్తము
 ఖన్నతను బాయ నెంచు నా మదిని శ్ర చిన్నతనము దూరంబుగ జేతురు
 మీ కడ్డు గలదె సాహసు లన్నిట శ్ర లోకనాయకులు జననస్థిగతి
 నాకర్పించిన జగజ్జాలముల శ్ర మీ కవియు లేక కుక్షి ధరింతురు
 పీక సర్వతేజస్సుల మీలో శ్ర సోకు నందినవి సూక్ష్మరూపమున
 తలచినట్లు గలుగును సకలం బిటు శ్ర మలయు నింకొక్క మతి దశ గూర్చిన
 నిలయ మానందధామమే మీక శ్ర చలనమే లేదు ధ్యాననటకులరు
 కలతలేలేక ఖలుల జెందుదురు శ్ర వలపు మీయందు నొప్ప నేలుదురు
 నావిని జననికి నతినిదీ యమ్మా ! శ్ర పావనివి మమ్ముగన్న మాయమ్మ !
 నీవు సంశయ ముపదవలదమ్మా ! శ్ర భావశిద్ధి నీబోటివారలనె
 తోవదప్పకను నిలుచునదియమ్మ ! శ్ర సువివేక మమ్మ ! నీసుతుల నిపుడె
 గొనితెత్తు మనుచు యోగము నందుచు శ్ర ఘనులూ యరువురు జేరిరి సుతలము
 గనె వారి నచట నింద్రసేనుండు శ్ర ఘనత గల ప్రభుడు నాపృథివికి
 ఘనసారాంబుద వర్ణులు కన్నులు శ్ర వనజాతమ్ముల చాలు నిరసించు
 హలము ధవళాంగమును గలవానికి శ్ర జలదఛాయగను వానికి చక్రము
 కలను సాధనము లనుచుంట దోపు శ్ర విలసితకరుణాలోకపూర్ణమగు
 చూపు లొప్పు సుందరులు నీలమును శ్ర ఆ పగిదిని వీతమున విలసిల్లు
 తాపితంపు చీరలు గట్టినట్టి శ్ర పాపరహితులను బరమేశ్వరులను
 దనుజాధిపుండు రా జాచి దిగ్గు శ్ర నను గద్దె దిగియు నెదురు తా రాగ
 వనధిపూర్ణ శశి రాక గన్నట్లు శ్ర మనము నటు పాలనీరమును గూర్చు
 జనవరా ! మణిని గోరు కనకంబు శ్ర నన వారి డాసి ధరణి సాష్టాంగ
 మున నతిని సమర్పించి దోడిచ్చి శ్ర పెనుగద్దె జేర్చి పాదములు గడిగి
 గవ నాజలంబు శిరమునకొ జిల్లు శ్ర కొని శివంకరమున నన్ను బొందె నని
 కవక మణి యుతపు గద్దియల గూర్చి శ్ర యనువున వేడుచు నానంద మంది
 శకల పూజార్హ తముల జేర్చుకొని శ్ర యకుటిలుండు చా నగుట ప్రసిద్ధత
 శకలలోకముల జాటగను నరేడు శ్ర శకలలోకేశులను పదియారగు
 విధానముల పూజించె మది నిలిచి శ్ర బుధాట లను సంధానము నందిన

యథోచితార్చన లిష్టమును గూర్చి శ్రీ మాధవసంకర్షణుల ముదమంద
 సురభికాలాగరు హరి చందనము శ్రీ వరుణ నైలాచ్చి ధూపముల నోసగి
 కరము హేమ పల్లెముల మణులనుకా శ్రీ వరకర్పూరపు దీపంబు లిచ్చి
 పాయసాపూప పక్వఫలాన్నము శ్రీ లా యనంతకులకు నైవేద్య మొసగి
 నేయ మింపొంద నవరత్నంబుల శ్రీ బాయక సిమిచ్చు మణికిరీటాప
 భూషణంబు లా పురుషోత్తములకు శ్రీ తోషణంబుగా నలంకరించెయు
 దోషమడగ నావిధిని వస్త్రముల శ్రీ వేషము లందముగా దీర్చ నిచ్చి
 శలలిత కుసుమములను దీర్చి నట్టి శ్రీ విలసిత సువాసనలు గూర్చు హార
 ముల చాల్చి కేసి తాంబూల మొసగి శ్రీ యలకున చరణము లొత్తి యానంద
 రసపూరిత నయనముల నీరంబు శ్రీ వెశ తోరంబుగ ధారలను దక్షియ
 ససి యెత్తి నట్లు తనువున మొలకలు శ్రీ పస మించు ముదము చెలువంబు దోష
 కరములు మొగిడ్చి ఫాలమున కేర్చి శ్రీ జగదీశుల నిటు విచుతించును ఓం
 నమో భగవతే వాసుదేవాయ శ్రీ నమో పద్మదళనయన! వామనా!
 నమో సవనకటి! నాగేంద్రవరద! శ్రీ నమో మత్స్యకూర్మాదియవతారా!
 రామ! శ్రీరామ! రామా! కృష్ణా! శ్రీ నా మానస పరినేతా నమస్సు
 సురమునీంద్ర వరదాయక! యచ్యుత! శ్రీ ఉరుదుర్గుణశేషునా! సురహరణా!
 సురాగ్రీవాధిప! బ్రహ్మర్షి వినుత! శ్రీ పరమపదవాస! కారుణ్యసుధా
 పారావారా! లక్ష్మీనాథా! శ్రీ నీరేజాక్షా! రమ్యాంగా! శ్రీ
 కారా! సాకారా! శ్రీమందా శ్రీ రా! రత్నాకరవాస! ముకుందా!
 రాజస తామస గుణలోలురైన శ్రీ యా జన తతికిని నబ్బున నీదగు
 తేజ మతిశయము నందు దర్శనము శ్రీ నాజన్మధన్యమే జెందె నిందు
 దేవ! నీచరణముల మూటినొకటి శ్రీ భావించు నాదుశిరము సోకుటల
 పావనం బదియు శివుడు విరించియు శ్రీ దేవనాథుడును నర్పించి రదియె
 భజించ గంటిని నిన్నావిధమున శ్రీ నిజంబు నెరిగితి మదంబడంచిత
 యజింపు ముందే ఫలంబు నిచ్చెను శ్రీ వ్రజంబు గొన్నవి దొలగె దురితములు
 నీను చేదిరాజు మొదలైన యట్టి శ్రీ జనపాలురు లో మహత్వ మెరిగియు
 గనరు శత్రుమును విరోధమున నిను శ్రీ గని జయింతు మనియే నీ జపమ్ము
 దినదినము బలము దీపితమ్ముగా శ్రీ గనిరి నీపదము గోపిక లటులే
 గనరు విరోధము కామంబున నిను శ్రీ గని లో గొందుము యని నిన్ను వలచి
 యనవరత జపముతేజం బందగ శ్రీ ఘనత గాంచిరా నీశన్నిధిని
 మునులు యోగముల నిను వశము గనిరి శ్రీ దవరిన భక్తిని గొంద రత్నరి

యనఘు లు త్తములు నయిరి యనేకులు శ్రీ మనమును సర్వము సీకర్పించియు
 దానధర్మములు వేదచయంబులు శ్రీ మానితంబైన జపతపక్రతుచయ
 మాను పూనిక లవన్ని నీమయము శ్రీ గాన నీదర్శనమున యవన్నియు
 నను జెందె దేవ బహునాశ్శ నుండి శ్రీ నిను గనగ నుంటి నా యీప్సితంబు
 కనికరంబునగ గంటి వేమొ నా శ్రీ కనుల గూర్చితివి నీ యవతారము
 కంటి మునులు జీవించు ప్రాణంబు శ్రీ గంటిని సిరియంకములోని రూపు
 గంటి దాసహరిచందన వృక్షము శ్రీ గంటిని ఋషిగణ జపితమంత్రమును
 గంటిని భవాద్ధి దరింపు నావికు శ్రీ గంటి నామనములోని యాత్మనిగ
 గంటి మాయ నను దారని యనువుచు శ్రీ గెంటితి దుఃఖము లన్నిశూన్యముగ
 తొంటిపూజ ఫలియించెగా నాదు శ్రీ యింటనే నిన్ను ముక్కంటివినుతు
 గంటికదహనుని నమృతస్వరూపు శ్రీ దంట నానంద శంపన్నత గని
 నాడ నిపుడు దేవ మీరాకకును శ్రీ వేడుచున్నాడ హేతువు దేనిపుడు
 అడుగుట దగునని శరణము జేతి శ్రీ నుడువ దగునేని కార్యము గొనుడనె
 వినె నతని నుతిని గొనె పూజలన్ని శ్రీ కనె మనము సమ్మతిని బెంచి కృష్ణు
 డనె నాతని కీటు యో బలాతిశయ శ్రీ ఘనుడ వింద్రసేనాఖ్యబలిదనుజ !
 యనఘ మరీచికే సతి వర్ష యనగ శ్రీ గనెను సుతులార్వరుని క్రమంబునను
 వారు జితేంద్రియ మానధీరులయి శ్రీ గూరి రాపూర్వకర్మఫలమ్మును
 సారాభిమానదశ మదంబుగొని శ్రీ వారిజాననుడు రమణి వాగ్దేవి
 నారాధించెను కాముకుం డగుచు శ్రీ ధీరత నాదంపతులు రమింపగ
 నారసి నవ్విరి యాత డది గాంచి శ్రీ యోరి తరమెంచకను మదముపేర్చి
 మోర నపహాసమున దూలితిరా శ్రీ మీ రసురయోని బుట్టు డనంగను
 వ్రాలిరి చరణంబుల పద్మభవుని శ్రీ జాలి దొలపు మని ప్రార్థించుటయును
 మేలుమీకు శ్రీకృష్ణదర్శనము శ్రీ వేలగా గనుడు శాపమోచనము
 నావిని వారలు మ్రోగి భువిలోన శ్రీ మీవంశమునను హిరణ్యకశిపుని
 దేవకి బుట్టి యోగమాయచే శ్రీ దేవకిగర్భమునందు జేర్ప గని
 యట కంసుచేత హింసింపబడుచు శ్రీ నిటుల జీవులయి యీలోకమందు
 కుటలదశ వాయ వేచియున్నారు శ్రీ ఇట వీరుండుట నే నెఱుంగుదును
 దేవకియును వసుదేవుడు వీరిని శ్రీ తేవలయుననుచు నను నేమింపగ
 నావలనిరాక నీ నిలయమునకు శ్రీ నీవలనియాజ్ఞ వారిని గొని మా
 జనని దుఃఖమును దీర్చవలయు నని శ్రీ వినుము వీరింక సుగతి జెందెదరు
 గనరు జన్మముల ననుగని గాన శ్రీ దనుజనాథ వారల దెమ్మ నాగ

ఘనభక్తి నొసగి బలిచక్రవర్తి వనమాలి యతని దీవించి వెంట
 గొని వారు బలుడు తాను పురమునకు నొసరు నను జేరి తల్లిదండ్రులకు
 తనయులడై మీరు తొలి గన్నవారు నగుడు మోదమ్ము మీరి శంగతిని
 నన వారి నందరిని యంకమ్మున నెనుపంద నిలిపి చనుబాల్గుశిష్యు
 కనుల నానంద బాష్పముల్ గురియ ననజనయను మాహాత్మ్యమును బొగడి
 వసుదేవుండును దేవకీదేవి నసినబాలుర తమ తనివిదీర గని
 హాసితవదనముల వాసుదేవుని నకసిమసి నడంచు ఘనకు విష్ణువని
 నిరతనంస్తరణ సేయుచుండు జన నరా ! పరిక్షితుడ ! మిను మన్యుల
 వారు లార్వ రా దేవికి చనుబాల్ నధీరతను ద్రావి శాపముక్తిని
 గూరిచిన హరిస్తవచింతనమున నమేర మూర్తిత్వమంది తొలిరూపు
 గని వారికందరికి నతి గూర్చియు నగునత నిజవదమునందున జేరి
 హరిమాయ యిదియు గాక యన్యులకు నతమ యిటు మరల బ్రతికింప గలరె
 వరుస మృతిబాసి యమృతకళ నొప్పు నగునల పుణ్యములు వర్ణింపనట్లు
 అరయ నందనుడ మనకు గృష్ణుండు నెరతరానందసిద్ధుడు పరముడు
 సరసిజోదరుం డంచని నుతించి నపరితృప్తి ముదము దంపతులు గనిరి
 దేవకీపుత్రుల నామముల ముందె నే వివరించిత గద వాడైన
 పావనంబులై నట్టి తొలి యభిద నీ విధిని బలుకనగు వినిపించెద
 మినుము శ్రుతిద్వీదఃపరివ్యంగులును పతంగుండు క్షుద్భ్రాహ్మణులు
 జనవరా ! కీర్తిమంతు డగ్రజుడు నగునత తొలుత గలిగిన వాడందున
 వనజాసనుకాపము దీరె వారి నవనమాలిద్రావినట్టి చనుగుడుచు
 టను నాదేవుని యంగస్పర్శనము నగుట మోక్షమును వారికి గూడెను
 మనుజు లీకథను నే విధమునైన నవినికి గలిగినను మృత్యుభయము నహి
 వినదలచితేమి యడుగుమ యన్నా ! నయన శుకుని పరిక్షితు డడిగ నిట్లు

—: సు భ ద్రా ప రి జ య ము :—

దేవకీతనయ సుభద్రముత్తవ నయేవిధి నర్జును డామెను వరించె
 నా వివాహకథ వినెద వచింపుము నా వినుమని శుకమాని పలికి నిట్లు
 క్షితిప ! అర్జునుడు తీర్థయాత్ర గని నయతివృత్తంబున పృథ్వాశతీర్థము
 మతిమోక్షు డాని వసించి యచటి క నతి దూరమున ద్వారక నుండగ
 విని వారిక్షేమమును శంకులగుట నమనము ముదమంద దెలిసి యందునను
 దన ముతద లయన సుభద్రరూపము నవినియుండెగాన నామెను బరిణయ

మందగోరి తానుండ రాముండు శ సుందరాంగిన్ దుర్యోధనునకు
విందున్ గూర్చ నెంచె నని దెలిసి శ వలజాక్షు ననుమతిని గొనె నేమో
ద్వారకకు జేరి సన్యాసిరూప శ ధారి తా నగుచు సమయము కొఱకై
ఘోరిమిని వారి గూడియు నుండగ శ తేర గనడు కపటంబు రాముండు
యతని భిక్షకై యింటికి గొనిపో శ నతడు సుభద్రను గని మనంబునను
సతి వీరమోహినీయగు వీరుడ శ నతి చాతుర్యమునను సపహరింతు
నని బొంచియుండె లలన సుభద్రయు శ వినియుండె నర్జునుని వీర్యయశము
మనమున నతనినె వరించి యుండియు శ కనె నాతని సందేహము నందుచు
వనజదళనేత్రు తత్వ మి త్రైగు శ ననుసంధించును గానని విచార
మును బొందదయ్యె పార్థుం డట్టుల శ మునివృత్తి కపటమును వారి దెలియు
టను వేచియుండి యొకనాడు సమయ శ మును గాంచె దేవమందిరంబునకు
పురము వెలుపలికి రా నా సుభద్ర శ తరుణమంది గొనిపోవ నాజ్ఞ గొని
సరసిజనాభుడు దేవకిసమ్మతి శ కరుణింప వెంట దాను నేగియును
దనకు రథము సిద్ధముగ కృష్ణుడే శ యొనరుగా గూర్చ వీరమధ్యమున
వనిత పూర్ణిమారజని చంద్రికల శ దనరిన ముఖదీప్తి నిలను దిరుగాడు
ఘనత నా చంద్రమండలంబునను శ దనరు హరిణాడింభమన బోలుదాని
ఘనమధ్యస్థిత పరవిద్యుల్లత శ యనగ కనుల దోపించు తనుకాంతి
వరమణిభూషణ రాజనలంకృత శ పరిణతిపుత్రుడి బొమ్మ యనంగను
వరుస గనుదాని వనిత సుభద్రను శ ఘను డర్జునుండు మృగేంద్రు విక్రమ
మరయ దనునొప్ప వడిగాంచి చెలిని శ దన మనంబలర గ్రహించి రథమున
పొనరందించుక నేగుచున్న యెడ శ గని క్రోధంబున యదుపై న్యంబులు
ఘనపరాక్రమము వెలయ నస్త్రముల శ విను భయదవ్వైన శరతతిని బాదువ
గని క్రీడి క్రీడగను దాని నెంచి శ మనమున కినుకయు వదనమున నగవు
గని వారి బాణతతుల గప్పుచును శ జనుచుండ ముదమునను వనజాక్షుడు
వినయమున వారి వారించె హితము శ గనుడన నది ఖిని బలభద్రు డడరి
కినుక విలయానలుని బోలి వెలుగ శ వినయమున నార్చె నా వనమాలియె
ఘనుడు ఫల్గుణుడు పురమును జేరెను శ మనమున కోపము మాని బలుండును
తన మఱిది యర్జునునకు నరణంబు శ కనకాదిభూషణముల బంపించె

∴ శ్రీకృష్ణుండు ఋషిసమేతుండై మిథిలానగరమునకు బోవుట ∴

జననాథ ! కృష్ణ చౌకనాట వినెను శ లనఘుని శాంతుని మిథిలాపతిని
దన నామము బహుభాష్య జనకుడన శ ఘనయశమందిన జననరుడనుచును

నతని గను నిచ్చ మరియు శృతదేవు శ్రీ డతులభక్తి దనయందు నొప్పారు
 ఊతిసురుండు ధర్మిష్ఠి పవిత్రుడు శ్రీ మతిగన్న యతం డా పురముననే
 గననగు వారల నొకట గాంతునని శ్రీ మనమున ముదంబు నను వొందించియు
 దనరథమును సిద్ధముగ దెప్పించి శ్రీ మనిషిరో త్తముల సత్త్రిమైత్రేయు
 లును నాంగీరస నారదచ్యవను శ్రీ లును వ్యాసరామ కన్వారులును
 ఘన తపోనిధులు మరికొందఱుకా శ్రీ దనవెంటరాగ దారుకుడు రథము
 ముదమున దోలగ కురుజాంగలంబు శ్రీ నదనున గడచియు మధుకేకయాది
 చదురందు రాజ్యముల దాటి యవల శ్రీ గదియైన న పాంచాల కోశలము
 లను పంగమత్స్య కుంతివిదర్భల శ్రీ జనపదములన్నిదాటి యందందు
 జనులు జనపతులు తనను బూజించి శ్రీ కనకాది కాన్కలను సందీయగ
 గొనుచు విదేహము జొచ్చి మిథుల గనె శ్రీ జనబృంద మతని బహువిధుల నర్చ
 లిడిన కై కొనుచు గ్రహమధ్యభాను శ్రీ వశువున నొప్పును గనుచును విదేహ
 పుడమీశు రాజ్యమును జేరగానె శ్రీ వడి నాదేశపు జనులు భక్తితో
 నెదురుకొని మొక్కులను సెల్ల సేవ శ్రీ గుదురొప్పు దాను వారి నందించె
 మిథిలానాథుడు బహుళాశ్వండా శ్రీ యదనున శృణదేవుని గూడి యద్ద
 రతి భక్తిరాక కృష్ణుండు గనుట శ్రీ మతిలోన దమ్ము పూర్వపుణ్యంబు
 స్తుతిమిన్న నిటుల గనవచ్చె మమ్ము శ్రీ యతిజనహృదయుని గనగంటి మనుచు
 వివిధకాసుకల పూజార్హమైన శ్రీ వివిధపదార్థములన్నియు గొంచును
 నవపుష్పపల్లవంబుల తోడను శ్రీ తనిలిన సతులిత భక్తిపరవశత
 ననజనాభుని దురితనగవజ్జి శ్రీ ననపమాన సుందరుని సీత్యరుని
 మునిచకోరచంద్రుని నింద్రసుతుని శ్రీ నిసకోటితేజ కనకమణిభూషు
 కామితదాయని కరుణాసముద్ర శ్రీ కామజనకు గౌరీశు సన్నతుని
 నామపవిత్రుని రాజీవనయను శ్రీ నామహీపాలుడును మహీసురుడు
 భూమిని సాగిలి మొక్కి కరములను శ్రీ నామాధవునకు జోడంద గూర్చి
 నేడు సుదినమ్ము మా జపఫలమ్ము శ్రీ వేడుక వెలయగ నీడ గన నయ్యె
 తోడు సీరూపములను దాపుగొను శ్రీ టాడెడు చూపును దనరార ఘనులు
 మునులు మాయంటి కేతేరవలయు శ్రీ వనజనయన యని యరువురును బిలువ
 తనుదాన-వీరి నిలయముల నొకట శ్రీ ఘనతను వారిని గన జొత్తు ననుచు
 లీలదాల్చె నొకొ మును విధిపట్టున శ్రీ బాలు రాలమందల లీల దాను
 నోలి గన్నటుల మునివరుల గూడి శ్రీ జాలిదొలప శ్రీకృష్ణ షోకక-పరి
 గనె వారియిండ్ల దా బ్రవేశముకా విసనద్భుతంబు నగు నుత్తరసుత

జనకుడు తనగృహమందు విష్ణుండు శ బనరంది జేరె నని కనకాశన
 ముల జేర్చి చరణముల గడిగి జలము శ నలరున శిరముల బంధులాదిగా
 కలియ జల్లుకొని యర్ఘ్యపాద వ్రది శ విలసితార్చనల మణిభూషణముల
 కర మెన్న దగిన యంబరతతులను శ వరుస నర్పించి ఋషులకును మ్రొక్కి
 వరుస వడ్రోసోపేత చతుర్విధ శ పరమైన భోజనాదు లవిసెల్ల
 సరసిజనాభుని చరణముల నొత్తి శ పరమోత్కృష్టంబగు నుతి నల్పియు
 పరమానందస్వరూప ! పరేశ ! శ నిగుపమాన ! వరభక్తమోదకా!
 కరివరద ! కర్మసాక్షివి నీవే ! శ దురితదూర ! నీరజదళనేత్రా !
 సాటిమిగిలెదరు వాటమదిగాగ శ పూటలగీటక గోటుపాటవపు
 ధాటి యెదనాటి చాలుదెసలు విన శ నోటబలికెదరు సమ్యగృక్తిని
 తోటినాటలను తనులుదీపింప శ పాటవచిత్తము బిత్తరమగు నా
 రాటముల బాప బోధింతురెలమి శ నీటందు నిన్ను మతిమాన రెపుడు
 పూటల గొన్నిటి మాత్ర నిను దలపు శ పాటున నియమములే నిల్పబోను
 దీటందితి నాయంట నిను గనుట శ మేటి గూర్పు నీచోటుదార నల
 వాటు ననుగూర్చ దర్శన మిచ్చితి శ కాటకము దప్పె సంస్కృతి పరమది
 కూటమి భాగవతాచారపరుల శ మాటల నీశ్వరణానుస్మరణల
 పోటి నీదాశపరుల చర్యలను శ తేటపరుప వరమిమ్ము మ్రొక్కుగొని
 నీవు దాపందకను భక్తవశేత శ సావకాశమున బొందెదవు దేవ !
 నీవలని కరుణవడయ దుర్లభము శ నేవిశదముగా గొంటి ధన్యుడను
 నిర్ణయాతీత ! నిత్యసంతోష ! శ దుర్లయవిదార ! దోషపరిహార !
 వర్ణితబృందారక ! నీచరిత్ర శ కర్ణభూషణము భక్తకోటికి
 నీవు శ్రీకృష్ణ ! కృష్ణపతాఖ్య శ స్థావరము గనియు ఘోరపూర్ణశశి
 ప్రోవండుకళల చాలు కృపనింపు శ నావరము గూర్తువా భక్తజనుల
 బ్రహ్మాజనక ! మరమేశ్వర ! దయాబ్ధి ! శ బ్రహ్మజ్ఞానానందమయాత్మక !
 బ్రహ్మేశ్వరేంద్రవినుత ! శ్రీపరబ్రహ్మ ! బ్రహ్మార్పణంబు సర్వమ్ము
 నని యర్పించిన నతని కౌశిలిని శ నొనరుద జేర్చి మన్నించి మణియు
 ముత్యుల యుతంబుగ దీవనల గూర్చి శ ఘనత నిల్పె దా ఘనుడు విష్ణుండు
 మహాజాపతి కొన్ని దినములుండు మన శ వనజనయనుండు నివసించె వట్లు
 మును లా నిమిత్తుల జనకభూపతిని శ మనమున హర్షము గూర్తుప నుండిరి
 జనవిభుడు విష్ణు డై నకృష్ణుని శ దీవదీనము నేవలను భూషుడయ్యె
 వినుము పుత్రదేవు డటు శ్రీకృష్ణుని శ దత్త మందిరమున జేర్చి హర్షించి

మునుల యుతముగా దర్శాసనముల శ్రీ నునికి గనజేసి తన సతిని గూడి
చరణములను పుద్గి జలము శిరఃపై శ్రీ తరుజీసుతబంధుహితల నిలయుమున
వరుస బోగ్గొంచుకొని తులసిదళము శ్రీ లరసి పసిమించు గరికపత్రములు
వర కుశ ప్రమాన తతుల గొన్నింటి శ్రీ సరసిజవాభుని పూజ నందించె
ఫల మూలంబుల నివేదనం బిడి శ్రీ యలగు నందించి ఋషుల కటుగూర్చి
చలనరహితభక్తిని మీదివల్ల శ్రీ యలమింటనాడ బై కెగురవైచి
నిలువున తలకును గనక మోదమునై శ్రీ వలచి చిందులను గూర్చి నుతించెను
నలువజనకుండు నాయంట దినియె శ్రీ విలసితముఖముల మునివార మటులె
సతిసుతబంధులు వెతలమలుపు నీ శ్రీ యతివరదుని దయ గన తెరువదె యని
బ్రతిమాలుకొనుం డని వారి జేర్చి శ్రీ యతి ముదము దోష హరిచరణంబుల
యొడిని జేర్చి యో పరమకల్యాణ శ్రీ జనువు నిరయమున దప్ప నీయడుగు
నడల జూడ నాయెడగల కరుణను శ్రీ తోడుకు గననీక తడ వందించితే
జడల విజ్ఞాన మడరించును గద శ్రీ పుడమిధరణ ! మెదలోన కౌస్తుభము
గదలక వెలుగును ఎల్లభువనముల శ్రీ యడుగు నీయడుగు లడియూసల నిను
కడుభక్తి తోడు గని చంద్రధరుడు శ్రీ కడక గొని యజుడు సుగల కొడయుండు
దుడుకుల నడంచి నుడువులను నిన్నై శ్రీ కడు ముదంబునను వినుతించువారు
జడధివాస శ్రీవత్సంబు నెడద శ్రీ చిడిముడిని బాయ గుదురంది నట్టి
యొడలు గల దేవుడవు విశ్వస్వరూ శ్రీ పుడవు నీ వండపిండ బ్రహ్మాండ
జడచైతన్యము లడర విహరించు శ్రీ గుడివీవు గుణివి నిర్గుణుండవును
అడరింతువు నీతేజ మన్నింట శ్రీ నిడుదవాత్సల్యమున నను జూడుము
యదువంశక్షీర జలధిపూర్ణ శశి ! శ్రీ సదయ ! పరమేశ ! సకలభువనేశ !
గదియింపు ముక్తి కమలేశ ! నన్ను శ్రీ విదితమొనరింపు నీ ధ్యానపదము
లిదె యాటపాటలుగ స్వీకరింపు శ్రీ మిదె నాకు ముదము బ్రహ్మపదంబగు
నని నుతించి తనతనువును మైమలు శ్రీ పునుగొన కృష్ణుడు నతని సదుముకొని
విను మో భూసురవర్య భక్తులను శ్రీ మనమున వెలయుదు బాయ నెన్నడున
మునుల బూజింపు ముదము శాశ్వతము శ్రీ ఘనుడు నీయింటనుండు తమిదీర
గనెడు ముక్తి పరమందు నమ్ముమెద శ్రీ నని తానందము నించె నాతనిని
వనజనయను వాసతిని భూసురులు శ్రీ మునుల నేవించి ననుదిన మిట్టుల
గనె నర్చనమ్ము మురహంతకుండు శ్రీ జనవరా మిథిలలోన యంతలను
తన నలవు గనగ వారిసమ్మతిని శ్రీ మనముల నుదారగతి నీయగొనుచు
తన భుక్తిని జేరె విహ్వల శ్రీ తనవారలెల్ల దను నెదుర్కొనగ

వినుపించె మిథిల దా గన్నపూజ శ్రీ లనుదాను వెలసినట్టి లీలలను
మునులు తమ నిలయములకు నరుగంగ శ్రీ వినుతించి యానతిని వారందరి
జనవరా ! కృష్ణచర్య లివి యనగ శ్రీ వినెద నింక నని యడిగె శుకమునిని
ఘనుడుపరీక్షితు డానందమున శ్రీ వనమాలి సంస్తుతిని గాంచి యనియె

-: శ్రుతగీతలను పరమతత్వార్థ ప్రితిపాదకమైన పురాతనేతిహాసము :-

శ్రీ పరబ్రహ్మ, మందెట్లు శ్రుతులు శ్రీ ప్రాపకంబందె గుణవృత్తములను
ఏపడిన భాసిల నటించు ? నవి శ్రీ యాపగిది విస్తరింపవే ! దయను
ఓమునీంద్ర ! శత్రుబ్రహ్మవిద్యర్య ! శ్రీ నామనంబు తమి గొనియె నది వినగ
నా మహిమాలడగు పరీక్షితు శ్రీ కామానిశేఖరుడు శుకు డిట్లనె
విను మీశ్వరుండు జీవగణములకు శ్రీ ఘనత విషయభోగముల మరి కర్మ
లను సనుష్ఠానమున దాన గనెడి శ్రీ ననువైన లోకభోగానుభవము
కనగ కైవల్యమును జెందు విధము శ్రీ ననువున బురుషార్థముల నాల్పింటి
ధన ధర్మ కామమోక్షములను నవి శ్రీ జనవరా ! సిద్ధి గాంచెడు విధంబు
లను దెలియుజ్ఞానమును గూడ మనము శ్రీ వినుమటు బుద్ధిందియములు ప్రాణము
లను నొప్పుతనువులను బ్రసాదించె శ్రీ తనసృష్టిదీప్తి గతి మిన్నందగ
జ్ఞానప్రదండు శర్యేశ్వరుండు శ్రీ గన శబ్దవాచ్యు డద్వితీయుండు
తా నిర్గుణుండు నయ్యు దచ్చబ్బ శ్రీ మాననీయములు నగు వేదంబులు
ఘనతమంపు గుణయుతపు మూర్తిత్వ శ్రీ మునుదాల్చి స్తోత్రముల పరమాత్ముని
వినుతించె నెట్లులన దెలియపరతు శ్రీ విను ముపనివత్తు వాక్యములు వేద
సమము లనేకులు పూర్వంపు ఋషులు శ్రీ తమ విమర్శనల స్థిరీకరించిరి
విమలమతీ ! మోక్షంబు సులభంబు శ్రీ క్రిమముగ బరింప సిద్ధి కీఘ్రమగు
ఇదియు నారాయణాభ్యాతంబగు శ్రీ విదిత చరితయగు దాని నే చెప్పుడు
బదరి కొకనాడు నారదుండేగి శ్రీ సదయు నారాయణుడు నామహర్షి
వరసన్నిధి గని మహాత్మా! సెప్పుమ ! శ్రీ పరతత్వరూపి గుణకూన్యడు గద
పరములను వేదములు నతని నుతుల శ్రీ పరమున గుణగోచరుండు గను బలుకు
ఁటేవిధి నా నీ వడిగిన చందమె శ్రీ పావను నాతని బ్రశ్నించగ నా
దేవమునిని దయ పెంపున నిటులనె శ్రీ నీవడిగినట్లు సనందనాదులు
భావముల గదిసి యందు సనందుని శ్రీ యా వివరంబుల దెలుప వినయమున
గోరిన వదించె పరమ హర్షమున శ్రీ భూతర తేజాలార ! మునులార !
స్మృతుడు శయనింప నతని పరాక్రమ శ్రీ విపులతను బాగడు వందిజనులవిధి

నపవర్గనృపుని నాశర్యశ్యరు శ్రీ నపురూపయాపు యోగనిద్యవశు
 నుతిసేయ దోడగ నిట్లుల వినుండు శ్రీ మతిమెచ్చ విసెను నారదుం డతడు
 యతిభక్తి నిగమచయ మచ్యుతునికా శ్రీ నతని యతని చరణముల మతినింపి
 జయ జయ విష్ణో ! సకలజీవేశ ! శ్రీ జయజయ జ్ఞానప్రద ! వాసుదేవ !
 భయనివారణా ! పరమేశ్వర ! హరి ! శ్రీ వియమ విరాజిత ! నిర్మల ! యనంత !
 జ్ఞానము సేవర మందు జీవులను శ్రీ లోనుగొందు వవ్వారి దోషముల
 జ్ఞానమున కీనుడవు సీవెగాన శ్రీ యో నిఖిలమయా పద్మజైశ్వర్య
 ముల సీహందిక గలుగ రాజులుచు శ్రీ వలనున మాయాత్మ విశేష్టుండవు
 లల కార్యకారణాత్మకుండవును శ్రీ దిలకింప చర్యలన్నిట గుదియు
 నున్న సీయందు నామామయంబులు శ్రీ వన్నెగను ధర్మవర్తనమును గని
 వెన్నెడా సీవు త్రిగుణాత్మకంబు శ్రీ గన్నట్టి ప్రకృతిబద్ధ ముడంపుము
 యోగిహృత్కమలముల వ్రాలు శ్రీ తేనె టీగ యో పరబ్రహ్మ ! యనామయ !
 భోగిశయన నిను నా యోగులెల్ల శ్రీ బాగోప్ప జ్ఞానదృష్టి గనువారు
 ఊతి ఊతిధరసరిత్సముద్రముల శ్రీ నతివిశాల గతి మెలగ భువనముల
 నతి దీప్తి గనెడు భానుచంద్రముల శ్రీ మతివెలయు సురల చరాచరంబుల
 నిన్నెకాదలచి నన్నుతు లిడుదురు శ్రీ చిన్నెల మూటిని గన్న దేవుడవు
 కృన్నన నిలయం బన్నివేళలను శ్రీ ఎన్నిక సీలో నన్ని లీనములు
 గా వెలు గండెడు ఘటశరావాదు శ్రీ లేవిధిన మృత్తు పెక్కు-విధంబుల
 భావింపదగిన యాకృతిః గూర్చిన శ్రీ నేవలని గనిన మృదాత్మ సమమగు
 ఆ విధిన సీవు నొకడవు భాసీల శ్రీ నావిధి ప్రపంచమెల్ల నొప్పుగను
 కారణరూపము ధాల్చిన సీతో శ్రీ సారమండగా బుద్ధివాక్కు మఱి
 నారయ కర్మములను గూడుచుండు శ్రీ ధీరత వనింప నివి సీమయంబె
 పదవిన్యాసం బెట్టుల నైనను శ్రీ గదియు నిలయందె సీవు మొదలుగా
 నుదితముగన విని శర్యము సీవే శ్రీ విదితమని రిట్లు విజ్ఞాన మతులు
 లలితధాత ! షరమేశ ! శంపూర ! శ్రీ తలపగ బ్రాకృత పూరుషకాలా
 దుక్కు నిఖిలమున్న సీ కథాసుధను శ్రీ వలచి గోల మాలిన్య మెక్కడిది
 గన నిదాఘు తవుడు బాటసారి శ్రీ యనువున శీతలవారి గుంకునన
 తనువున బాపంబుదగి కాంతినికా శ్రీ మనమున ముదంబు గనెడు చందమున
 పెనభీతి గూర్చు సంస్మృతి శంగతి శ్రీ నిను భజించినను నిధాన మందరు
 చను జరామధురణ మానవక్షణము శ్రీ లును గుంపుగొనుచు బారును యీశ్వర !
 మందు డెప్పుడడు సీధ్యానమహిమ శ్రీ ముందు సుకృతమున నిను దలపును గొను

అందునను దేహి నిత్యానిత్యము శ్ర లందు విశేదమున బుద్ధిని నిలిపియు
 విలక్షణంబగు నాత్మము నెఱింగి శ్ర యల పంచకోశముల నిజమారసి
 యెలమినే గాంచి లోనున్నయట్టి శ్ర తోలుత ప్రాణాన్న బుద్ధివిజ్ఞాన
 ములకు నవ్వలను నానందమయము శ్ర వలను మీరు నీదీప్తి చూపించి
 నిను స్వప్రకాశు పరిగ్రహమందుట శ్ర కనుటయగు నీస్వరూప మో దేవ !
 కనగ మహదహంకార తన్మాత్ర శ్ర లను భూతపంచకం బానాదిశకల
 మునగు తత్త్వముల బ్రహ్మాండశృష్టి శ్ర కిని కార్యకరణ సమ మందెదు
 నిను ననుసరంబు గొనిన శరీరులు శ్ర గనెడ రిహపరము లందు సౌఖ్యముల
 గనరు రెంటు నవి దురిత గతులంటు శ్ర జనులు మూఢులుకా నిను ననుసరంబు
 గొనరు దివిహరిహరణ ! జనార్దన ! శ్ర తను లవ్వారివి గాలి తో ల్లిత్తు
 లగు సాటిగావు నిరుపయోగతను శ్ర బిగువు బలము జిగి యేల నసంపగ
 తగియుండుట కగు నో మధునూదన ! శ్ర జగత్ప్రభో ! నిను గొందరు నూత్నపు
 ననువు గుదురందు దృష్టి నుదరమున శ్ర ఘనత నొప్పారు వహ్నిగా మదిని
 గని తలపు నిష్కలకొని యోగము శ్ర నను నిను గొల్తురు శార్కరాక్షులన
 ఘను లారుణులను వార లందులో శ్ర వినుతిగను ఋషులు హృత్ప్రదేశమున
 నతి సుషుమ్నయను నాడిపద్మమున శ్ర గతినందు నిన్ను దహరాకాశ వ
 సతునిగా దలతు రట్టి హృత్పద్మ శ్ర మతివిశాలముగఁ బరిణతిని గాంచి
 సతత ప్రకాశము నగు సహస్రార శ్ర మతుల శ్రద్ధనగు ధ్యానసంబంధ
 మున బ్రహ్మరంధ్రమున పెంపునింపు శ్ర ఘన విచిత్రముల నరసి యానంద
 మయపరంజ్యోతివగు నిను బొందుదు శ్ర రం యుమలమతులు జన్మలకురారు
 నయవినోదరత ! భవతాకహారి ! శ్ర లయరహిత పదవిశిష్టమాధవా !
 పలువిధములై దారువులందున శ్ర నెలకొనుచు నగ్ని తద్గతదోషము
 లలవడక శుద్ధి తరతమ భావత శ్ర వెలుగుచును హేయ మందున బొరయడు
 ఘనత బోల్పంగ బ్రహ్మాంబ నయిన శ్ర నిను సర్వసముని నద్వైత తేజ
 ననఘు నిరామయు నామరూపక్రియ శ్ర లను గుణమందని విశ్వాంతరాత్ము
 నిరసనకాములు నయి సంగ ముడిగి శ్ర పరమవైరాగ్య భరిత హృదయులయి
 వరుప గనరు ఫలముల నేవరముల శ్ర నిరతానందమె వారి నిలయముగ
 స్థిరచిత్తంబుల చలన మెరుంగరు శ్ర ధరను బూజితము వారి చరితంబు
 నిరయ ధ్వంసకులగు మఱికొందరు శ్ర వరద ! నీచరణ సరసిజంబులను
 కరము నియమంబు గని నేపించుచు శ్ర దురితముల జెందుదురు మరికొందరు
 సురపూజిత ! నీ యవతారలీల శ్ర లరసి యుపకూర్మ కిరీనరహరివటు

పరశురామ రఘురామ బలకృష్ణ శ పరములాది యవతార చిత్రీమ్ము
 లను విని భజనల నుతించి మొక్కుచు శ గనరు సంస్మృతిని సర్వము సేవకు
 టను మంజులంపు గతి గాంతు రట్లు శ వనధివాస వైకుంఠ ! పరాత్పర !
 వర సుధార్ణవము నీకభారతియె శ పరమభక్తు లవగాహన మందుల
 వరుసగాంచి విశ్రాంత చిత్తులయి శ సరణిని నజరామరణ పదంబును
 గనెద రదె మోక్షమగు పెరలేదని శ ఘనులు మరకొంద రా విధము తోడు
 గొని సమచి త్తత నేమిట నైనను శ నొనరందఁ జోరు రాగమున మిగుల
 గనవారు భాగవతులు ముక్తియే శ యనుసరించుగా నదియును మది కటె
 వినుము దేవ ! నిను భ క్తి నెవ్వధిని శ మనము పవిత్రీముఁ గూరుప నైనను
 గనరు బంధనము ముదము బంధురము శ గన నిఘము దూర మదెముక్తి సరస
 యుడె వికటించిన మతి నొప్పు వారి శ బ్రదుకది యేటికి జలబుద్ధుడందె
 సదయహృదయ ! శ్రీనివాస ! విమలపు శ సదనా ! పాపదవానలసువృష్టి !
 నీకని యోగులు యమనియమాదుల శ త్రోవను గొందరు జ్ఞానవై రాగ్య
 భావనల కొందరామును లట్లే శ సేవార్చనముల నాధులు కొందరు
 ప్రేమను కొందరు కామమున గోప శ కామినులు వైరమున శిశుపాలా
 దులు నయభయాదులను మఱికొందరు శ నలువజనక ! యేమరయ నొక్కటియె
 తలపున నిను నిలిపిన జాలునయ్య ! శ జలధరవర్ణా ! వినుతచతుర్ముఖ !
 సీమహనీయ పదమున వసించురు శ ఓ మహాదేవా ! యంతియే గాక
 అతవిందనయన ! నీ నిజరూపము శ నరయఁ బ్రత్యక్షమున గనరాకన
 తరతమము లెంచు శాస్త్రములు పెక్కు శ పరములను గోచరంబు సేవంద
 వరుసను సృష్టికిఁ బూర్వము నందున శ కరము స్వదూవుండవు సీవుగాగ
 సురలు ధాత మొదలుగను జనియించి శ రరయ నంతకును మును నెరుగ రెవరు
 నిను సంశయములఁ బ్రమాణముచే శ తను బెక్కువాదముల వారువారె
 మునులు కణ్వ గౌతములాది బుధులు శ విన పరమాంబువు కారణంబుగా
 నిను బల్కు చుందు కొంద రట్లనక శ ననువున బ్రకృతియె కారణం బుచుఁ
 గనఁగ నిదర్శన ములవే యుచును శ ఆనయము సాంఖ్యము సనువందితురు
 వినఁగదేహాత్మ వాదులు జౌద్ధులు శ జను లితర మతము లను దోచినట్లు
 నిను నిరూపింపఁ దర్క వాదములఁ శ బానరు వొనఁగించి చాతుర్యములను
 బరమాత్ముఁ గనెడు దారు లిదియనియుఁ శ బరిపరివిధముల బల్కుచుందుగా
 పరమేశ్వర ! నిను నిష్కాములగుచుఁ శ బరమభాగవత యోగసంగతిని
 ధరణి నిను గనెడి భాగ్యవంతులకు శ వరదాయక ! నీ సత్యమెఱుంగ నగు

వార లాభాగ్య మంది సర్వముల శ్రీ ధీరత నశత్యములని నిశ్చయము
 మారులేని విధివార్త వెలిసింతు శ్రీ హరీ ! సచరాచ, రముల నీవొప్పి
 జగదంతర్యా మివిగా వెలుంగఁ శ్రీ దగవు నెఱుంగక నిత్య మనిత్యము
 అగు గాదు లేదు, కలదని వితండ శ్రీ ముగ నాడఁ దెలియుదురు గాని సత్య
 మునఁగాంచలేరు సర్వభూతమయుఁ శ్రీ గనకముఁ గటకము మకుటాదిభూష
 లను నొకటి యనుచు భేదరహితముగ శ్రీ మనమునఁ గనినటు నిను నాత్మవిదులు
 గనెదరు భువన వికాగము లన్నియుఁ శ్రీ గన నొకట లేని వాడవును గాక
 సిరతను దోపును విజ్ఞులు మాత్రము శ్రీ వరమతులఁ దెలిసి మోద మందుదురు
 అట్టివారు నీ చరణసేవఁ గని శ్రీ పట్టున మృత్యువుఁ దట్టి సంస్మృతిని
 బట్టి విరాగముఁ బట్టున నెట్టుచు శ్రీ మెట్టు పవిత్రతఁ జాట్టు మెలఁగెదరు
 నిను భజించ నలఁతను గను నీచవు శ్రీ జనులఁ బశువులుఁగ వారి పెక్కులగు
 కను సంస్మృతి నాశించు వనల శ్రీ ఘనత మెఱయ బంధించి నిరయమున
 మునఁగఁ ద్రొఱ్ఱెదవు దుష్టగర్వాంధ శ్రీ తను మింతురిష్టమున నీ విముఖత
 పెనుపుమందంబు నగుపాశములను శ్రీ వినఁగ నామరూపముల భేదంబు
 భువనపతివీవు జననకర్మములఁ శ్రీ దవుల వటుఁ గాన గర్మకరీరము
 గవయుఁ దగు నిన్ను గర్మరహితాంగ ! శ్రీ అవలంబనంబు నొంది యుందువో
 యవియే వివేక కరణగమనముల శ్రీ సవిధి గూర్తువో బ్రహ్మ మొదలుగా
 వినఁ జోద్యంబగు నీ పరతంత్రులు శ్రీ మునిలోకవినుత ! స్థిరచరములైన
 కనరూపమందుఁ జేతనకోటికి శ్రీ ఘనతఁగల నియంతవు నీవే యీ శ్రీ !
 నిను దయను జూడ మొక్కిన జనులను శ్రీ మునుకోన ముక్తిని గూర్తువటు గాని
 జనులు దుర్గతిని వారే జొత్తురు శ్రీ తనరునట దుఃఖతాప సంగతియె
 వనరు దమునంద విలపింతు రచట శ్రీ కనదికైవర్వరు లేక మాధవా!
 దేవాసుర సర తిర్యక్కులును శ్రీ స్థావరాదులు అబురూపులుగా
 నీ వంతరాత్మవై వెలయుదు పం శ్రీ దావరించునది నీ మాయమహిమ
 సకలమైన దేహముల చాల్చిన శ్రీ బ్రకటితముగ జలబుద్ధుడమౌల వలె
 సకలేశ ! ప్రళయమందున నీలో శ్రీ వికలమున లీనముగ భరియింతువు
 ఇంతకుఁ గారణమీ వె గాకెవరు ? శ్రీ చింతింపఁ జొల్మిఁ గనరా దచ్యుత !
 సంతతము భక్తజనపోషణమున శ్రీ సంతానతరువులైన మూర్తియను
 భవభూరి తిమిరభాస్కరుండ వన శ్రీ భువి దుష్టదై త్యదమనుండవు నా
 దివులుఁ దొలపు నభయంపు రూపమనోకవులు మునులు పేర్కొనెద రవిష్కృత ! నిను
 మనమతి పంజర తురగమును బోలి శ్రీ ఘనుల జితేంద్రియు బున్నెన దుష్ట

గను ద్రోవసిద్ధుఁ గాన వివేకము శ నను తేజమందు నూలిత్రాటిచే
గుదియించి నీదు పదసరసిజముల శ హృదయమును గదియ గురుత్వ మందిన
నదియే ముక్తిఁ గుదిరించు నుపాయము శ ఇదిగాక మోద మది శ్రోన్యముగను
వదలవు వగవులు ఇతర యత్నముల శ నుదిత విజ్ఞానరూప ! సమ్రాప !
విదిత మిదితెలియనేరక సంస్మృతి శ చదురున నటించు టలునాక లోన
బయనించు వణిజాబోలు నందునను శ భయమధికంబుగ నావికుఁడు దిక్కు-
దయఁజూపరాదు వానిగతి యెట్లు శ రయమందునట్లు నిను మరచుపట్లు
నరుఁ డనిత్య సుఖమందించునట్టి శ తరుణీ సుత భన బాంధవ సమితిని
కరమునమ్మి కూడుటల మతిఁగొనిన శ బరముఁ గనఁడు భవవారిధిఁ గడవఁడు
విరించిజనకా ! నతులను భక్తా శ మరానోకహం బయ్యెడు విశ్వే
శ్వరా ! శుభప్రద ! సుస్థిరవైభవ శ నిరంతరము బహు తీర్థనదనముల
నీయందు మతియుఁ గూర్చు శాంతమున శ నేయం బందిన వారిఁ దయఁ జూచి
పాయక బంధనములఁ బాయఁ జేసి శ నాయమగుచు భవనీరధిఁ బాపెద
వట్టివారు సమమతులు సంతంప్రి శ పట్టున బ్రాప్తములగు శ్వల్పములనె
ఱుట్టమున మేరుగిరివలె నెంచుచు శ జుట్టుగొన రితర ధనపదార్థముల
వారు భాగవతజనులు గురి గనిన శ వారిసేవించు జను లానందముఁ
జేరి సుఖంతుడు పుణ్యలోకములు శ సారతరమందు నెలవు లీక ! హరి !
నీవు సత్తై నీయంకమందుఁ శ దావుఁగొన్నట్టి ప్రకృతి సత్తైదుగు
భావింపఁ బ్రకృతి సేతలై నట్టి శ యీవిధి ప్రపంచమును సత్తునగును
ఈనయ మెట్లనఁ గన కోపమాన శ మానితమంచును సాంఖ్యుల మతంబు
దాని వినియు నద్వైతులిట్లందు శ రానయము దీన ననువంద దనుచు
విను డేది పుట్ట నిదియె సత్తదియె శ కనదానిని గాదనుట వ్యతిరేక
మును వ్యాప్తిగనుటయగు నిత్యసత్య శ మునను బ్రహ్మాంబే దవరనై యుండు
కనిన ప్రపంచము మిథ్యయేయుగుట శ వినుఁ డిదియ సత్తు ప్రకృతియు నసత్తు
అని నిరూపింప సాంఖ్యు లద్దాని శ మనమునను గొనక మరి బల్కుదు రిటు
విమలత బ్రహ్మమునన కార్యకార శ ణముల నవస్థలఁ గని యున్నంతన
గ్రమమున మిథ్యలుగావు వీన జన శ నము రెంటు నవి యెల్లపుడు గుదురు
కాన ననియును శ సత్తన బరఁగును శ దీని మీరు గాదనుట నొప్పుదన
దాని ప్రత్యక్ష తరముగ నుద్వేగిత శ తి నియమవాక్యముల వచించెదరు
వినుము జేదకాత్మములు సర్వమున శ ఘనతః జెన్నొందు బ్రహ్మము సత్యము
కన మిగతవన్ని యపత్య మగునటె శ మునుకొనునవి వృద్ధియునుక్షీణమును

గను మఱియు వృద్ధిని గర్తవలన ? జనుల విద్యాంధతమమున దోగుచు
 బలుకుదు రంతయె నిజము జూడగను శ నిలువ దీవాదనము రెంటివలన
 నిలుచు మాప్రస్తుతపు ప్రసంగంబు శ తెలివి విలసిల్లు వినుడు విద్యవల
 నున ననువుఁ గొన్న జ్ఞాననేత్రమున శ ననఘమతులు మీ రరయుటయు లెస్స
 గనుడు బ్రహ్మమున గారణావస్థ శ ననుసరించియును జగమును బ్రకృతియు
 శ త్తనివచింప నదిబాధ నందు శ శత్తున బాధారహిత మొప్పుటచె
 శత్తు బ్రహ్మంబు తక్కిన వసత్తు శ ఇతైతఁగు నుత్తములు గనెడి విధము
 దేవమిత ! జీవములకుఁ గర్మఫల శ మావరించి తా భోక్తృత్వ మంది
 నీవు సాక్షివయి గాంచెద వింతియ శ భావవేద్య మిది మునిజనంబులకు
 నిజకంఠగ్న కంఠికామజిని శ భజించ వెలుఁగుచు నున్నను గానరు
 నిజచర్యలన్ని యవిద్య పరమున శ గజబిజిని సంస్మృతిని దోగి నరులు
 నిజహృదయమందు భాసలెఁడు నిన్ను శ నజవినుతు నలఘుతర విభ్రాజితు
 ననంత మూర్తిని గనలేరు మేము శ ఘనత నెఱిగి నుతిసలుప వెనుకొనుట
 మునుకొనుటగఁ గరుణించి మేలుకొను శ మనుచు శృతులు జోడించు వినతులను
 మునులువింటి రాశృత్యధి దేవుల శ ఘనమైన గీతముల యోగము లవి
 యనుచు ననందుడు ననకాది మునులు శ వినఁబల్కె మున్ను బ్రహ్మసత్రమున
 నందునను విన్న వాడవే నీవు శ ఇందునను వింటి వదియె వచించితి
 ముందు చింతింపు మయ్య శుభంబగు శ నందెద శ్రీనివాసు దర్శనము
 అని నారాయణ ముని నారదునికి శ ఘనమతిఁ దెలిపెను నీకు నేఁ జెప్పి
 తిని జనకాలా ! నిలుపు మెద ననుచు శ ముని శుకుండు పరీక్షిత్తునకు బోధ
 నొనరించె నతఁడు విని ముదమందఁగ శ ననె మఱియును నా నారదుండు నా
 జనకునకుఁ జెప్పె దాని నావలన శ వినినాడ విదియు వేదవినుతంబు
 నకల పురాణేతిహాస సారము శ అకలంకమతీ ! యుపనిషత్తుల్య
 మిక దీని విన్న వ్రాసిన బలింప శ సకలజ్ఞునిగను పదమును గననగు
 ననిన పరీక్షితుఁ డతనికి మొక్కుచు శ మనమున హర్షము వెల్లిగొన నడిగె
 వినఁజెప్పు దయను శుకమునిచందా ! శ జనులు శంభుపూజలను నైశ్వర్య
 ముల సుఖానంద భోగంబు లందఱనల రందననుభవించురా హరిని
 వలఁగొన్న నతఁడు శ్రీలక్ష్మీయుతుండు శ డల భక్తజనులఁ బేదలుగఁ జూచు
 నల శంకరుండు మలనివాసియై శ తిలకించు మేలు భక్తగణములను

—: పరీక్షిత్తునకు శుకయోగి విష్ణుపేవా ప్రాశస్త్యంబు చెప్పుట :—

అలవిధానముల భేదంబు గలదె శ తెలియఁ జేయవే యన శుక్రుం డనియె
 యనఘు లీశ్వరుని గాఢీనాథుని శ మునులు గుణత్రయుఁ డని బల్కుదు యా

తని గొల్చువారు రాగాదియుక్తు శ్రీ లనయము సంపద లందుచు నుందురు
 విను మచ్యుతుండు గుణాతీతుండయి శ్రీ యనయముఁ బరముఁడు పురుషోత్తమండు
 నన బరముఁడనుచు నతని నేవించు శ్రీ ఘనులు రాగాది రహితులై యొప్పుఁ
 గని దీపింతురు కామ్యముల గొనక శ్రీ వసూఢ్ఘః డట్టివారిఁ గరుణగను
 విను ధర్మనందనుఁడు సశ్వమేధ శ్రీ మునుజేసి పిదప నారదమానిని
 గని నతిని నతని వలన స్వాతికుల ఘనతగను శ్రీ చరితలను వినుచుండియు
 వనజాతనేత్రుఁ గని యడిగె నిట్లు శ్రీ ఘనుఁ డితఁడు నీకుఁ బెద్దతాతయగు
 ముని చిరునగవున గాంచి కృష్ణుడనె నీవిధమునఁ దన తేజం బెనగఁగ
 మనుజనాథ నే వెవనియనుగ్రహ శ్రీ మునఁబోవఁ దలఁతు నాతని ధనంబుఁ
 గ్రహమున నపహరమున గూర్తు నతని శ్రీ సమవిహీనమతి బంధులుఁ జేరరు
 భగ్నిలుడుఁగు నతఁడు ధనహీనుఁడుగా శ్రీ విముఖుడగు నితర వృత్తములందున
 నిఖిల కార్యభారముల తాఁ గొనక శ్రీ నఖిలసంవేది నగు నాథకుల
 నఖండపీఠిని సఖ్యార్చనములు శ్రీ విఖండితపుమతిఁ గామభోగముల
 ననయము రాజుల ననుగనెడు తపము శ్రీ మునుకొనెడు చరమ కాలమందునను
 నానందంబే వారి నిలయముగ శ్రీ ధ్యానసమర్చనయే ధనంబుగా
 మానితమతి నాచరితల వినుటయె శ్రీ పానమును భుక్తికిని సుధ నమరికఁ
 గనినను దూలకబల్కక నదియే శ్రీ ఘనము నిగుడ శోభనమని తృప్తి
 గొని మ్రొక్కుదు రాతని మునులు మెత్తు శ్రీ రసఘ ! నాసేవ దుష్కరం బగునొ
 గనెదరా మీరు నా సేవఫలముఁ శ్రీ గనరు మదాంధులు నా కరుణగన్న
 ధనాదికమ్ముల మదంబుపేర్చిని శ్రీ ననార్యచర్యలఁ గృతఘ్ను లాదురు
 లనుచు నను మఱవఁ వలదనుచు నవ్వు శ్రీ చును ముదము నించె నా యుధిష్ఠిరుని
 వినుమిందు నొక్కయితిహాస మమరు శ్రీ నను నీవడిగిన ప్రశ్న కు త్తరము
 శుకుఁడు నానొక్క డై త్యునిపుత్రిఁడు శ్రీ వృకుఁడు నాబరఁగు దుర్వివేకుఁడగు
 ప్రకరమందు సుజనుల నలతఁ గూర్చ శ్రీ సకుటిలత డెరువు నరయుచు నొక్కటి
 మునివరు నేకాంతమున గని మ్రొక్కి శ్రీ వినఁడగు సురముని ! నారద ! మహాత్మ

:- శివదోహంబు సేయంబూనిన వృకాసురుండు విష్ణు మాయచే మడియుట :-

ఘనులుత్రిమూర్తులు నను హరవిరించి శ్రీ వనజలోచనుల లోన నెవరుతప
 మున వేగ నిష్ఠములను గూర్తురో ? శ్రీ మునుకొనెద యత్నమును నీవు డెలుపు
 మనలికాలమున బలము దీప్తిగన శ్రీ ననువు నవేక్షను గొనినాడ ననిన
 విని ధీవిశారదుఁడు నారదుఁ డనె శ్రీ దనుజవరా ! దుర్గుణము సుగుణంబు

లెటఁ దాఁ గాంచునో కోపప్రసాద శ్ర తటమందు శివుఁడు వెనువెంట ఘటము
 కుటిలము నెంచక శ్రీఘ్రిమున నిచ్చు శ్ర బటువంద వలెని గొల్పుము సిద్ధిని
 వడసెన విట్టుల మీవాఁరాలని శ్ర వడి నెఱిగి నిష్కామ్యంబులను
 దడ చాయ గనిరి బాణుడును రావ శ్ర బాణు మరికొందరు పశుపతిపూజల
 సడలని వైభవములఁ దులఁ దూగుచు శ్ర సుడుల నెఱుంగరు ఖ్యాతిని నెగడును
 గనిరి నీవముల జేయుమని పంప శ్ర దమజవీరుండు కేదారతీర్థ
 మునకు నేగి శుద్ధిని గాంచి యుత శ్ర ఘమని నీలకంఠరని శంకరుని
 వనజోద్భవ నుతూ నంబికాధవుని శ్ర మునిసేవ్య వామదేవుఁ డ్రద్యంబకుని
 మనమున నిలుపుముఁ దనమేనికండ శ్ర లను గోసి హోమగుండమున ప్రేల్చి
 జనతోకము వెఱుగఁడఁ బూనికను శ్ర గొనియు లవము లోపమును గూర్చకను
 వినుతింపనైన కామహంతకుఁడు శ్ర తన కెదుట నిలిచి తీవరము నెంచి
 పరివేగ మంది శుద్ధి మఱి గనఁగ శ్ర శరణి కేదార తీర్థమున మునిగి
 తడవున జడియక నియమతలమంది శ్ర దుడుకు సుడివడఁగ వేడినిట్టూర్పు
 వెడల మృత్యుకోరను జోలినట్టి శ్ర బెడిదమగు గండ్ర గొడ్డలు శిరమును
 నడల కుండమునఁ బడఁజేతు ననుచు శ్ర దనకడము నది బూని విశరకుంపఁ
 గని శంభుం డాహోమకుండమునఁ శ్ర గన వెల్లవడుచును దనుజవర ! నిలుపు
 నను మెచ్చ నర్చనము సాగించిన శ్ర ఘనుడ వుడుగు సాహసము కలదనుచు
 వసుగోరు మిష్టమును వరదుడనై శ్ర నినునిపుడె తుప్పి వందింతు ననిన
 హరుని మనుజాశముండు సన్నిధిగని శ్ర కరమున దను నిమరంగ శిరమ్మును
 జరణములసోక మ్రొక్కియును నిలిచె శ్ర కరములు మ్రోడిచి యడిగె నిటువరము
 విను మిందు మకుట ఫాలలోచనా ! శ్ర మనములోని నాఘనమైన కోర్కె
 ఘనుడవు మూర్ఖుల నీకిది సులభము శ్ర ఒనరందింపుము వృథ నేయఁ జనదు
 నాకరతల్లంబు నెవనిశిరమ్మున శ్ర సోకును గన్నను శిరము కలమువగు
 ప్లాకటంపు ఖండముల మడియ వలె శ్ర నీకరుణవలను నను గూర్తుచేసి
 వరమిదె గూరుప వలె గా దనకువె ! శ్ర పరమధైవ మీ వసుచు వేడ్కఁ గొని
 స్థిరతర యోగమునను గోరితి నిటు శ్ర లరయు మనిన హరుఁ డాతనిఁ గాంచియు
 తోపాసితింబునఁ దడయక విచ్చివఁ శ్ర పరమకుతుకమును బరిపాటి నెంచి
 శిరణముని తడరుని మోచ్చరించి శ్ర పథమేశ్వర ! నీ వరము పఠియను
 వర సేవను మనవిఁ గొని దరికి రమ్ము శ్ర శిరమున నిన్నే కేర్పవలె ననుచు
 గదియ వడిగన్న దనుజపరునిల్గని శ్ర ధైవపులు దడుపుచు నా మహేశ్వరుఁడు
 అదిరా ! దనుజుడ నా వరమున నడె శ్ర కుట్రంతు వారా ! మీనకుటి ! యని

హరి గలఁడంచును లో నెన్ని యచట శ బరువు వారె వడి వృకదనుజుఁడు గన
 సురలు భీతిలిరి మునులల్లె యయిరి శ కరుణ నెదు రెవరు రారు ప్రతియొనరు
 దెలియఁ దరుణమున కనువునఁ గానక శ కలఁజుకల గనెను లోకమ్ములన్ని
 లల దనుఁజుడు వెనువెంట రా నభవుఁ శ డలఁత వాయుఁ గని నిరుపమానంద
 నిలయుము నిఖిలజగమ్ముల కప్పల శ వెలుగొందు చుండి యమృతపద మనఁగ
 మునీంద్రగమ్యము సత్యగరిష్ఠము శ కన మనోహరము శ్రీ నిధానంబు
 కనకమణిరత్న భేదశందీ ప్రి శ దనరు దివ్యసౌధముల మంటపము
 లను దోరణ స్తంభముల శిఖరములఁ శ గన నుద్యాన వనముల ముంగిళ్ళ
 ఘనము పలువిధములను మెచ్చనొప్పు శ గనుదాని శ్రీశు ధ్యానపరాయణ
 దరఘందు దాని విష్ణుపురంబును శ సరశతమఁ గాంచి లోన త్వరఁ గాంచి
 హరిహరీ! యనుచు నతని స్థానంబుఁ శ జొర నరుఁగునప్పుఁ డా శ్రీకరుండు
 భోగీంద్రభోగ తల్పంబునందు శ బా గొప్ప శయన మూనిన దరహన
 మే గురుతరంపు శశికిరణశంకు శ నాగ శ్రీదేవి దృక్పకోరముల
 నంద మందించ వినోదమందుచు శ ముం నార్తభ క్త జనరక్షణంపు
 చందంబు లరయుఁ జిత్తవృత్తివి శ నంద సునందాదులు సేవింపుఁగ
 నలరు హరి ఫాలలోచనుని రాకఁ శ దలపునను నెఱింగి దనుజపాలునకుఁ
 గలఁతఁ దనుఁజేర నిచ్చిన వరంబు శ తలమీఁదరాగఁ దనుఁ దలఁకుఁ గదియఁ
 దనుఁగనుట ముదము తనుగాంచు ననెడి శ ఘనుని శంకల్పమును మదిని గాంచి
 వనితతోడ్పి దగు వినోదమును నిలి శ పినవిధమ్మునను దిగ్గన తేచియు
 వినముఁడగు హరుభయము నునుఁగు మని శ యొనరున ధరించె నొక పట్టవేషము
 పశపు గోచియుండు బట్టు గొడుగును శ బసిడి ముంజియును గమండలంబును
 పశ విందు పింఛమును బోలు తనువు శ దిపల వెలిగించు ధవళజన్నిదము
 నన్నని దండము కృష్ణాజినంబుఁ శ జిన్ని పట్టవర్ధనము జారు సిగ
 తిన్నని నడకలు మఱి వేళు గోచి శ పిన్న నగవు గల శృంగారముఖము
 వేలిమిబొట్టును వేళ్ళదర్శలును శ బోల గనుగన్న ననలుఁడు కాంతినిఁ
 జాలున నన్నియు నొప్పగా భువన శ పాలకుఁడు విష్ణు డీటు కపటమ్మున
 డాలందె దనుజు కొఱకు మాయఁగొని శ యాలసంపక్కు నా స్తుగుణహీను
 నకు నెదురు నిలిచి కపటమతి మొక్కి శ వికచవదనమై వృకాసురున కన్నె
 వీల ! దనుజనర ! యాయాసమందు శ టేల ! వగ రింతఁ గనుటఁ దెలిసితిని
 నీలవర్ణు గన నేగుచుంటివా ? శ యా లలితాంగుడు మాయదారి సుమ !
 మేలు గల్గుగు మాటాడు నాతోడఁ శ జూల వడ్డి నడకఁ దెలుపు నీమూర్ఖు

యకట సుఖములకుఁ గారణము తనువు శ నికటమును బాసి తెందుకో సెప్పు !
 సకలకార్యముల శాంతము వలయును శ వికలచిత్తులకు శాంతము దూరము
 కపట హృదయుఁడవుఁ గాక వచింపుము శ విపరీత మిపుడు కాలంబు నీకు
 విపులభైర్యమును నీకు బోధింతు శ నిపుడేని యిష్టసిద్ధి గాఁగలదు
 నావినె సుధాశమములగు వాక్కుల శ నా వటు డుత్తమపురుషుఁడా ! యనఁగ
 నీ వెరుగుడె ? శివు కుత్సిత వరదునిఁ శ ద్రోవ నరుగుటలు గాంచలేదేమొ !
 నావలని హోమఫలము దాఁ గొనుచు శ నేవలను బాఠె ? నీచుఁడు వర మిడి
 కినుకఁ గొనినాడ వానిపై నేను శ జనుడెంచి యుండి జూరె నాయెదుర
 నని యెల్ల విశేదముగ వినిపించిన శ విని యెల్ల నగుచు విను దనుజేంద్రా !
 మును శివుఁడు దక్షశాపమును గాంచి శ ఘనతః జెడ గనియె పిశాచిరాజ్యము
 విను పిశాచగుణ మావేళించిన శ గనడు సత్యమును దయ నెఱుంగ డలఁడు
 వరము పంచనము బట్టి సమముమునఁ శ బరిచయ మందితి వేమొ త ప్పయ్యె
 పరిశుద్ధి నలని ముమ్మాటలానె శ నరయ నీ యెదుర నిలుపుకొనవచ్చు
 కరము శిరముపై మోపంగ వచ్చు శ హరుని వగముననె వ్రేయలు గదుపడగు
 నిన్నె కా డెవరినైన నల్లెగద ! శ చిన్నె లిట్టి నా దిగంబరునివా
 అన్న ! స్నాన మొనరించిరమ్మ ! నీ శ కన్నుల మఱిఁగినవానిఁ గాంచెదవు
 ఖన్నత విడువుము మంత్రము సెపుదుఁ శ నున్నసంగ తిది నీయిష్ట మవల
 అన్న దనుజుఁడుఁ నట్లానర్తునని శ మిన్నందిన గర్వంబు చాలునను
 గ్రన్నన స్నానం బొనర్చువడినికా శ దన్నుమఱచి తన శిరముపై ననే
 తనకరముఁ జేర్చి తానె యట్లయ్యె శ వినువీధి సురలు జయజయధ్వనుల
 ఘనుడైన నీలవర్ణుఁడగు విష్ణుశ్రును బుష్పవృష్టి మునుంగఁజేసిరి
 వరమతి దుందుభిమోత్ర లాదిగాఁ శ బరమంద వరుస గంధర్వాప్సరు
 లరసి మురిపెమున నాడఁగ బాడఁగ శ ధరణి మొదలు భువనముల భయ ముడిగ
 హరుఁడు ప్రక్క నివసించి కరమ్ముల శ శిరమునను జేరిచి మ్రోక్కి నుతించిన
 దరహాసిత వదనుడై యిట్టులనెను శ నరభోజనుండు మడిసె విడు భీతి
 శివుడవగు నీకుఁ గీడుఁ దా నెంచి శ శివమెత్తినట్టి ముదముననఁ గూలె
 భవిని మహాత్ములఁ జెనక నెంచినను శ దవులుగాఁ గీడు వారలకె మరల
 కేవలం బట్టి కూర్గుల వరముల శ భావిఁ దలంపక నీ రా దంచును
 సావకాళమున నుతిగొని నెలవిడె శ ద్రోవఁగని నెలవుఁ జేరె శంకరుఁడు
 తాను శంకరునిఁ బంపి పరివార శ మానందంబున గీర్తింప రమా
 మానితసంస్తుతి నంది నిజవీర శ మానుకొనియు నుపవిష్టుడయె పురిని

మానవనాథా ! యీ యాఖ్యానముఁ శ్రీ బూనికచే విన్నను జదువంగా
శ్రీనివాసుడయ్య సుఖము లిహమ్మున శ్రీ నానందనిలయ మబ్బు బగమునను
వినుము వచింతును నింకొక వృత్తము శ్రీ మును కాలమ్మున మునులు పెక్కండు
ఘనత సరస్వతీ తీరమునఁ జేరి శ్రీ మనముఁ బరికింపవలెను ద్రిమూర్తుల
యందునను మిగుల సత్వగర్విత శ్రీ నందమింపఁగా నధికుం డెవరో ?

-: భృగుమహర్షి త్రిమూర్తుల పాశ్ర్వంబు శోధించుటకుం బోవుట :-

సందు నెఱుంగవలె ? భవపద్మోద్భవు శ్రీ లందు మఱి భవుని జనకునియందున
గుణము శోధింపవలయు నందులకు శ్రీ గుణ మందితము సర్వశక్తులను
నణుమాత్రమేని జంకుఁ గనరాదు శ్రీ వ్రణమొందకుండ తపము మనవంతు
గనెదమంచుఁ దలఁబోసి భృగువునుకా శ్రీ ఘనతకు నీతఁడు దగునని పంచినఁ
దనమది నుత్సాహము మీర నపుడె శ్రీ వనజభవునిఁ గన సత్వలోకమును
నొనరుననుఁ జేరి మందిరముఁ జొచ్చి శ్రీ వినయవిధేయత లేమియుఁ జూపకఁ
దనను ధిక్కారమునుఁ జూచునట్టి శ్రీ మునిపైఁ దనరోపానలపుఁ బేర్చిఁ
దనరుదృష్టి నిగుడించి మనములొక శ్రీ దన తనూజాతుఁ డతఁ డగుటఁ దలఁచి
కనె శాంతోదక దృష్టి నదిమలఁపె శ్రీ మునియుఁ గనె నతనిఁ దలఁపు వెఱఁ గొనియు
భవునిఁ జూడఁ గనఁ గైలాసమునకు శ్రీ జవ మతిశయిల్లఁ జేరి యందునను
భవనమున దుర్గతో విశ్రమించు శ్రీ నిభచర్యధరుని గనినమాత్రమునఁ
దను భ్రాతృస్నేహమున సంకముఁ గొను శ్రీ నని యెదురునిల్వ నిర్లక్ష్మ్యంబును
నిరాకరంబును నిరాదరంబును శ్రీ దరంబు గని నిర్భీతిఁ జలింపని
విరించి తనుసంభవునిపై నలిగి శ్రీ కరంబునను శరాలమును ధరించియుఁ
బరమందింతును నను సరకుఁ గొనఁడ శ్రీ అరయుఁగాక నాశక్తి నని రోష
భరమునఁ గ్రోధముఁ గొన్న దుర్గయును శ్రీ బరువిడి యురవడి నాప నడ్డమై
తరుణమును మలపె తా నం దుండక శ్రీ గిరిజప్రియుని వందనమునఁ బ్రియంపుఁ
బరమైన ఘటితిఁ దాను దప్పించి శ్రీ సరణిని మెచ్చున నటనుండి విష్ణు
పురముఁ జూడఁ గని చేరి త్వర గాంచి శ్రీ సరస లక్ష్మీ వసియింప శయనించి
యున్నట్టి వాని ధాతజనకునికా శ్రీ వెన్నుని కొస్తుభ మణిభూషణంబు
గన్నట్టి వక్షమును గుఱిఁ గాంచియుఁ శ్రీ దన్నెఁ దనపాదమున మునివరుండు
వనమాలి యంతటను బాన్పుడిగ్గి శ్రీ మునినిఁ గని చరణముల మీఁద వ్రాలి
వినుతిఁ జేయంగ గడఁగి మునివరా ! శ్రీ యనఘుండ వీ విట వచ్చుట నెఱుంగకఁ
దప్పు నొనర్చితి మన్నింపవలయు శ్రీ నెప్పు డింతకును నేమరను సువ్వె !

ఎప్పుని నడవడి దీనఁ దెలిసితిని శ ఇప్పుటి మీశిక్షను నొప్పుఁ గొంటి
 ఘనుఁడ వీవీ సింహాసనమున శ గినుక విడిచి యుపవిష్టతఁ గననగు
 నను ననుగ్రహమునను గూర్చవలయు శ మునులు మీపాదజలముశిరమునను
 ననువెఱిగి పోక్షిణం బందగానె శ నను నాయుదరము నందున్న సర్వ
 భువనములను ధన్యమును బొందించు శ సవిధి నికముందు నాకు నాబోటి
 భువనపాలకుల కీబుద్ధి దగదు శ తవిలె ముద మిందు నాభుజాంతరము
 నందు మీచగణ కమలంబు సోకు శ సందు నే చిహ్నముగ పొందుఁ గొందు
 మందమతి నొంద మహాత్మ ! ముందున శ నిందుశ్శేఖరుం డాది దేవతల
 మందలింతు నిటు బుద్ధిఁగొనుం డని శ తొందర లడంగె నిను మ్రొక్కఁ గనుట
 వందనంబు లివె వేయిగాఁ గొనుఁడు శ ముందు మీ హర్షమును గాంతుఁ నేను
 లని మృదుమధురాలాపములను మునిఁ శ దన సాత్త్వికమృతము ననునయించి
 మునికి మెప్పుండఁ దన నేవ నించె శవనజాలయయును మునినిఁ గని పొగడఁ
 బురుషోత్తము నిటు లరసి మునివరుఁడు శ పరమహర్షమున నభినందించుచు
 వనజనాథ ! నిను పరీక్షింపగను శ నొనరు ఘటన గననయ్యె నో దేవ !
 మునుల కింక దోచెదవు గరిష్ఠత శ ఘనులఁ ద్రిమూర్తుల మేటివి నీవే
 హరి ! మహాపురుష ! ఆదిత్యతేజ ! శ సురమానివినత ! మునిబృందభూష !
 దురిత తాపహర ! కరుణార్ధివరద ! శ పరమపదసుఖము తవపదశరణము
 ననుఁ బోవు మనుచు నిను మనమునందు శ ఘనమైన వినుతిఁ గని నతి నొనర్తు
 మునుల తెలివి నింపునఁ గనఁ గృపచే శ ననుశరముఁ గూర్పు నే నయముఁ గనెద
 నని యనుజ్ఞఁగొని యానందవేగ శ మును దన నడకయు నేకము గాఁగనె
 మును శరస్వతీ తీరము వసింప శ ననువొందియున్న తలమునకుఁ జేరి
 వినిపించె వారి తనచర్యలన్ని శ ఘను లతని మెచ్చి వనజాక్ష నుతుల
 నతులిత మహిమోజ్జ్వలమగు వినయము శ స్తుతిపరాయణము నగు నతనిచర్య
 లతి భక్తి నిగుడఁ గీర్తనల నంది శ మతుల నిర్మలతఁ గన నెలవుఁ గనిరి
 యలిజనవినుతుండె సత్యస్వరూపి శ యతఁ డాదిమూలుడగు పరమాత్ముఁడు
 లతనిఁ బూజంపవలయు మనమనుచు శ స్థితినిఁ గొనిరి తమతరమైనఁ బనుల
 సతతము నీవును స్మరింపు మిటు హరి శ ఇతరదైవముల వరిష్ఠమును గనె
 విని శ్రీకృష్ణుని మహిమ యరంకొకటి శ మనమున నద్భుత మందమించునది

—: శ్రీకృష్ణుండు మృతులయిన విప్రసుతులఁ దెచ్చుట :—

మనుఁ జేసినట్టి దుష్కృతముఁ జార శ జనవరా ! సౌఖ్యమందఁ నగు దీన
 వనజాయతాక్షుఁ డైన వసుదేవు శ తనయుఁడు మురాంతకుఁడుఁ గృష్ణుఁడొక్క

దినమునఁ గుళసలీపురమునందుఁ శ్రీ దనమందిరమున సుఖముగా నుండఁ
 దనమందిరద్వారమున నేడ్చుచును శ్రీ దనభార్య యపుడె కన్నటిపుత్తు
 తనువున మనువును బాసియున్నట్టి శ్రీ పిసవానిఁ బెట్టి గోడుఁ గొని విధిని
 పరిపరి విధముల నను నీచింతను శ్రీ బరపితే యనుచు దూసుచుఁ గర్మను
 నిరసనంబుగా దూషించు కొనుచుఁ శ్రీ గరిముఁ దనుదానఁ దిట్టుకొనుచును
 కనులనీరు ప్రవహింప శోకమున శ్రీ జనులుఁ గనఁగ వాపోవుచు నిటులనె
 వినుఁడు నాదుఃఖ గతిఁ గొంత నరయఁ శ్రీ గనుఁడు కాలధర్మము లిందులోనఁ
 గననగు బుడుతఁడు పుట్టినప్పుడే శ్రీ గనె మృత్యుమఃఖము హరిదయ గనెదను
 అని జేరితి నిట వినిపింతు మీకు శ్రీ జనపతు లన్యాయమున వర్తిల్ల
 జనుల కీట్టి దుఃఖములు ప్లాప్తిలు శ్రీ ఘనులు ధర్మముల వర్తనలను గన
 జనుల కీట్టి దుఃఖములు దూరంబు శ్రీ కనుఁ డయ్యలార ! కృష్ణపాలనము
 ఘనులు గొనియాడుచుండ నిట్టి దశ శ్రీ కును గురిఁ గంటిని ధర్మజారాజ్యము
 నను నధర్మలగు బ్రాహ్మణద్వేషులుఁ శ్రీ గన శాస్త్రవిముఖపాపవర్తనలు
 గలరేమొ నన్నుఁ గనరాఁడు గృష్ణుఁ శ్రీ దలరుఁ జెందునొకొ ! నాదుఃఖమునకు
 నిల నతఁ డుపేక్షఁ గనఁ దిలకింపఁగ శ్రీ నలరు నించు ధీరుండు పెరి గలఁడె
 విషయప్రమత్తులు నగు నృపులదాపు శ్రీ విషమని దొలఁగక నిలిచిన సాధుల
 విషమించునట్టి దుఃఖపరంపర శ్రీ విషయమును దెలిపినాడ నే ననుచుఁ
 దన యింటికిగి మఱిమఱియుఁ గనిన శ్రీ తనసుతులఁ దెచ్చి ప్రతివత్సరంబుఁ
 గను రోదనంబుఁ గాధలను కొన్ని శ్రీ వినిపించు జనులు వాపోవు నలఁతఁ
 దను గదియు వఱకు విన రాతనిమొర శ్రీ విని విననియట్లు కృష్ణం డుండెను
 కనె నర్జునుండు తొమ్మిదవసుతుని శ్రీ మునుఁ దెచ్చినట్టె శ్రీహరివాకిటఁ
 బెట్టి యేడువఁగ విధినిఁ దిట్టంగ శ్రీ రట్టు గన కర్మమును దూషించఁగ
 పట్టున రాజుల పాలనంబులను శ్రీ బిట్టు నిండంగఁ దల యూచి యశార !
 ఇట్లు భూసురుఁడు మా యేలుబడినఁ శ్రీ బెట్టు దుఃఖమునఁ గూరుటినాడు
 కంటి ననుచు నాబ్రాహ్మణు చెంతకు శ్రీ నంటి నడచి యో భూసురవర్యా !
 కంటఁ నీ రిడకు మయ్య ! నావంటి శ్రీ దంటయైన విలుకాఁ డొక్కండె
 పురమున నుండిన మృత్యు వడు గిడునె ? శ్రీ పరువుఁ గొనఁబెట్టు నాపరువు వినువ
 ధరణిపతులు నీవన్నటు ధర్మము శ్రీ లరయడేని యా నరపతి నటుడగు
 నరపాలచిరుదు నానికే జెల్లదు శ్రీ వరుసఁ గంటి నే నృపభంకవరుడ
 నరుడ నాపేరు ధర్మజాతమ్ముడ శ్రీ కరినగరవాసి నగుదు కృష్ణుండు
 పరమ బిరుధుండు నాకును గురుండు శ్రీ వర సచివుండును బరమసాధియు

నగుట గనవచ్చి యుంటి నినుఁ గంటి శ జగతీసుర సీవగ మాను మింక
 తగవొప్పు నీదు తనయుఁ బ్రదికింతు శ దిగులు విడు మనఁగ ద్విజాఁడు నగవుఁ గని
 యేటి మాట లవి పోటుమానిసివి శ నీటు నీకెఁ దగు వాట మిదె పొగడు
 పాటిజంటలగు నేటి కాడెదవు శ గీటుఁ దప్ప నటు దీటుఁగొన విచట
 రాముఁడు మేటిబలుండు హరి శౌర్య శ ధాముఁడు వీరులు ప్రద్యుమ్నాదులు
 భీమపరాక్రము లతని నందఱులు శ సామాన్యులుగా నెంచి తూలెదవు
 వారు విన సిగ్గు నోరున్న దనుచు శ జార నాడంగ నూటఁ గల్గదు
 కూరి మింతె చాలన్న ! దారిఁగను శ పేరుపెట్టి నిను బిలువను గాదా
 వారిజాక్షునకె కరుణ వొడమవలె శ తీరు దొలఁగు నాదుఃఖ మంతటను
 మీర నెఱుంగవు వారిమహత్వము శ కూరిమగు సుమ్ము వారి నిరసనము
 వాపోవవయ్య ! నావలెనె నీవు శ నీపటు విందునఁ గొల్ల యగు నయ్య !
 నీపని నటించు ద్రోవఁగ వయ్యా ! శ నీవుణ్యబుద్ధికిని మొక్కులయ్య !
 శోపమందకుమ ! నే నంటి ననుచుఁ శ బ్రావు దుఃఖమున మాటలాడితిని
 చూపున దయఁ గని పల్కరించితివి శ యే పదియె చాలుఁ జూపకు బీరముఁ
 నన విని వార్ధుం డొకెంత కినుకను శ గని ధర్మరత్నఁడుఁ దా నగుట మలఁచి
 వినుమటు భూసుర ! నేఁ జాలనేని శ యనలము శరణ్య మిదె ప్రజ్ఞ యనిన
 ఘనుఁడు భూసురుఁడు తా నులుకుఁ గనుచుఁ విను మలుకు నించు నృప ! నీపలుకులు
 ఘనతఁ గలవై నఁ బ్రావు హరితోడు శ గనుము ననుచింతఁ దొలగింపఁ జాలి
 యుందు రన నలుక మరికొంత నిగ్గు శ చందమునఁ బలికె ధరణి దివిజునితో
 బలుడ నే గాను హరియు నట్ల యగు శ నల ప్రద్యుమ్నాదుల దలఁపుమట్ల
 చిలకింప వొక్కొ ! పాండునందనుడ శ విలసిత ధర్మని ధర్మజా తమ్ముడ
 బలిమిని హరునికా బాహుస్ఫురణము శ కలిమి నలరించి పాశుపతమ్మును
 గొనినాడ నిందు గలిచినాడ సుమ శ విను మృత్యువునుకా గెంటి నీ సుతుని
 ఘనత వెలయ నీకిత్తుఁ దప్పనన శ విని బ్రాహ్మణుండు మరి బుట్టనున్న
 తనయు నటు బ్రతుక జూతువు లెమ్మని శ మనమున మోదము నంది దీవించి
 తనగృహము జేరి సమయంబురాకఁ శ గన నుండె నతని ఫల్గునుండునుకా
 తనపూన్కి దప్పకను గూర్చునుండె శ వనజాక్షఁ డెరిగి యతని నగ్గించె
 గన సమయమయ్యె భూసురుభామిని శ వినఁ జేయవచ్చె బ్రాహ్మణుండు నా
 వనజాక్షఁడు వినఁ జెప్పె బార్ధునకు శ వనజనాభుండు లోలోన ముదము
 తనుఁజేర నర్జునిని నేమరడౌ శ ఘనవీరుం డటు భూసురు నింటికి
 బోవ నూహించి పావనంపుమతి శ దావలించి జలముల నాచమించి

దేవుని మాధవు మొక్కు సెల్లించి శ యా విధమున తన యుక్తశస్త్రముల
 శుభము తనకుఁగా మంత్రాధిదివ్య శ లభయంబుచాపు నందింప వినుతిఁ
 బ్రాభవముఁపెంపుఁ గనరాజి గనుచు శ నభమున వెలుంగు తరణి తేజంబు
 తనయం దొప్పుగ గాండీవంబును శ దనకేల నంది తూణీరయుగము
 ననువొంద భుజములను గదియించియు శ మునుకొనె భూసురు వెంట పురుటిపటి
 దరిని నిలిచి తన నేరిమి పెంపున శ సురగణ మబ్బురమును జెంద తనదు
 శరకౌశలంబు సూతికాగృహము శ పరివేషమంద నందు మిత్రిక
 జొరరానియట్లు బాణపంజరము శ ధరణీసురుండు హర్షమున మెలఁగు
 వరుస తా ధీరతను వాటించియు శ నిరవంది యుండె హెచ్చరికఁ బూని
 జనతతు లబ్బుర మంద భూ గగన శ మును నీరంధ్రముగా గాచియున్న
 విననయ్యె షీతీసురు వనిత గనియె శ దనయుని నచ్చటి జనము గొనియాడ
 వినుటతోడనే పోయె బోయెనని శ జనతతి తత్త్వముననె బల్కినక
 జనవర ! కిరీటియును సిగ్గు నంద శ ఘనుఁ డా భూసురుఁ డట్టె గొణఁగగా
 మును రీతిగాక తనువు తోడనే శ మినున కెగసె నన మఱి వగచి కృష్ణ
 గన నుఱికి హరినిఁ గాంచి యిటు లనియెఁబిను వనజనయన ! మాధవ ! నృపారీ !
 సురపోషణ ! మునిలోకవందితా ! శ కరముఁ డెడు పందె నీ తడవున వడి
 నరుడట వీరుండట పొగరుభూతు శ కరము మిముదూరి నను మోసగించె
 వరుసగాంచి నే నందు నమ్మఁగాఁ శ బురముజేరె నా పుత్తుఁడు దేహము
 తోడనె మాయము పొరుషహీనుం శ డాడినట్టి వచనములు వమ్మయ్యె
 వాఁ డేటిశూరుఁ ? డేటి వీర్యంబు ? శ బీడుగనె వాని పోడిమి ప్రజ్ఞయు
 నేడైన నీదు కృప వడయుదు నను శ పాడిగోరు నాయాసయు బెడిసెను
 దేవ ! జగద్రక్షకుడవు నీవే శ యీవిధిఁబోవగ నేలా యోచన
 తా వంద నపేక్షించుట గాంచియు శ పావనాత్మ ! వినుతుండవు పరమేశ్వ
 రుడవు నగుట సర్వమును డెలియుటను శ బుడమిభరణ ! నిను గని యేగుచుండు
 వడిఁ గన్నశూరు లందరు నీవా శ రడుగిడ రిందున నీయాజ్ఞ గొనక
 గన నిన్ను విడిచి మానవమాత్రుని శ నను దుఃఖము తొలగించు నని నమ్మ
 జనుల హీనమతి నైతి జనార్దన ! శ విను మేటివిల్లు ఏటిబాణములు !
 అని తన్ను నిందఁ జేయ్ భూసురునిఁ శ గని తను జడిముడిఁ గదియ నోర్పుఁ గని
 తన యోగవిద్య మహిమాన్వితుఁడై శ గనె శోభనంబు దిక్పాలపురము
 లగు నిందాగ్నుల యమ నైఋతు లవి శ జగిమించు వరుణ పవన ధనదీప
 లగుదురు వానికి నధిపులు వారలఁ శ దగవొంద నడిగి కానక మరియును

నర సుర యక్ష నిశాచర కిన్నర శ్ర వరుల సిద్ధ సాధ్యుల భేదర కిం
 పురుష నాగ గుహ్యకుల పిశాచుల శ్ర గరుడ గంధర్వ విద్యాధరాది
 లోకములెల్లను ధీశతను గాంచి శ్ర యేకరణిని గనలేక మరలి తన
 వీక ఫలించుమి భూసురుని దెలిపి శ్ర నీకు నిరాశనుఁ గూర్చ బ్రాహ్మణా !
 నాకుఁ దప్పజో ననలముఖంబున శ్ర దోకొని వచ్చెద నీసుతుల నమ్ము
 సోకుఁ గాంచి పరబ్రహ్మమున శ్ర వెదకి నీకు ముదమిచ్చెఁ దడవు నిమ్మనుచు
 వినయమున నచ్చఁజెప్పె రిచ్చగని శ్ర తను భూసురుండు గనఁ దక్కువారు
 వనజనేత్రునకు శరణుల వచింపఁ శ్ర దనవడిని పార్థునికా దాయవచ్చి
 మనము ధృతిఁనూన బలికె నీశోడు శ్ర గొని వత్తురమ్ము భూసురతనయుల
 నునికిఁ దెలిసితిని యిపుడె యర్జునా ! శ్ర యనుచు నతని యత్నమును మరలించి
 తనరథము రాక గని తానర్జున శ్ర మునుకొనుచు నెక్కి గదలి రచ్చోటు
 నర నారాయణమును లిట్టుఁ బొడమి శ్ర ధరణిఁ జరింతురు వీరి కసాధ్యము
 నరయఁ గలుగ దని ధరణిసురునకును శ్ర బరమశుభమ్మును గూరునని ధీర
 తనమ్ముఁ జేకూర్చి వారి విజయంబు శ్ర గననుండి రచటఁ బురవాసు లంత
 వనజనయమండు వర సగరగ్రామ శ్ర వననాటి గోష్ఠ నదీవదంబుల
 సరణి సరోవర గిరుల వారిధుల శ్ర తరమందు ద్వీపముల నేటివరుశ
 సరయుచును దాటి కులగిరుల మీరి శ్ర వరుశను లోకాలోక పర్వతా
 గ్రామమునం గడచియుఁ దరణికిరణముల శ్ర గ్రామదీప్తి మాయు తలమును డాయఁగ
 సమమందె నచట చీకటి రథపుగుఱ్ఱములాగ ముందు నడుగిడ నోపక
 సుదర్శనంబును శత్రురాజమున శ్ర నిదర్శనంబుగఁ దమంబుఁ బాపిన
 ముదంబుగా రథవాజులు వేగముఁ శ్ర గదించి పోవఁగ ముందుఁ గనరాని
 దివిజలేజంబు చక్రముదీప్తిని శ్ర గవిసె నేకముగ నరుడు భయమునను
 గఘటన్న కన్నులను మూయు శౌరి శ్ర దివు లందకు మని నవలఁ బలుకంగ
 నవలఁ బోవంగ క్షీరవారాళి శ్ర భవము ధన్యముగఁ బవనోల్కటమున
 నలలభీషణము భువుల వినువారి శ్ర కెలయఁ దోపింప నందున ద్మూరుచు
 నలరు తమ్మంద దానిమధ్యమున శ్ర వెలయు కోట్యర్క తేజమున మించు
 మనోహరంబగు మణిఖచితంబులఁ శ్ర గనంగ వేయగు స్తంభములరేఖ
 లనూన ముందెండు రత్నమాలికల శ్ర వినంగ నబ్రము భానుశశిదీప్తి
 యతిశయమందని యుతిశయం బచట శ్ర నుతి విరాజితం బనంత వీర్యము
 గతిఁగనఁ బునఠావృత్తి రహితంబు శ్ర సతతమైశ్వర్య విభవసమగ్రము
 నతి యున్నతంబు వ్యవయంబును శ్ర గతిభక్తానికెనయి పరమభాగ

వతుల నివాసంబయి యున్నయట్టి శ్రీస్తుతికి మించనగు దివ్యధామమున
 శరశ్చంద్రచంద్రికల కర్పూర శ్రవర సీహారమరాళ ముత్యముల
 సరణి మీరు ధావశ్యత నువమరః శ్రగరము నిందిందిరేందీవరేంద్ర !
 నీలకాంతిఁ జెలువొందు కంఠముల శ్రవేలఁ గన నరుణ బింబపు ఛాయనుఁ
 బోలు పద్మరాగమణిరాజభ్రా శ్రజల్లు చూపు లలరారు వేయునగు
 చాలు శిరము లొప్పంగ వివృతమగుఁ శ్రజాల భయద వివధామరేఖలను
 లీల జాల పొడవైన నాలుకలు శ్రవెలయు వేడిచూపు లవి సాయం స
 మయ జలజ్వలన కుండంబులునై శ్రభయదము లయ్యెను తేటిచూడగఁ
 నయమున మరియును శ్రేష్ఠగిరి యన నై శ్రనయు వానిభోగతల్పంబునందు
 సుఖమందుఁ గూరుచున్నట్టివాని శ్రనిఖల లోకేశు దరహసితంబే
 ముఖమునం దోపు నొప్పుఁ గనువాని శ్రనఖలభూతమయు నజని తోలిమూర్తి
 నీలాంబుదంబు వర్ణంబు తనువు శ్రచాలన మనంబు నాశ్రితాలయముఁ
 బోలు గమనంబు సనకాదిమునుల శ్రపాలి హృదయాబ్జముల భృంగ కలిమి
 తన వదనపద్మకాంతి పూర్ణశశిః శ్రగననైన కళను మించునట్టి దగు
 ఘనత భవనహిత చరిత గురురొప్పు శ్రకనులు సంపుల్ల సరసిజము లగును
 ననువుగ లక్ష్మీహృదయాంబుజమున శ్రకినునిఁగా దోవునట్టి దేవునిఁ
 కనక కౌశేయవాసుని నచ్యుతు శ్రమునివినుతు మకుట కేయూరహార
 ముల కరకంకణ నూపురకాంచన శ్రమలమణివిరాజితపు మొలనూలును
 కలిగి మఱి కుండలముల నూపురము శ్రలలరు నింప ధరియించ భక్తగణ
 ములఁ బోషించగ పృత్తిగలవానిఁ శ్రదలఁపున మహాదైత్యర మొనఁగువాని
 సునందాది పరిజనసేవితునిఁ శ్రమునీంద్రవర్జిత ముఖ్యమూలగుని
 గనంగ నికరానంద విలసితుని శ్రవిసంగ ముక్తినిఁ జేకూర్చు వాని
 నారద గీతాగానమోదితునిఁ శ్రదారాధిపు తోబుట్టువు రమణుని
 క్షీరార్ణవ మధ్యంపు మందిరుని శ్రనారాయణ చతురక్షరమూర్తిని
 భవ విలయాతీతుని శ్రభంకరుని శ్రభవనోద్ధారకునిఁ బురుషోత్తము
 దివిజనేతనేత్రుని శ్రీవిష్ణుని శ్రరవిశణిసేతుని లావణ్యాంగుని
 నవికారు నజతు నవ్యయు నక్షరు శ్రనవిచారు నిత్యుఁ బ్రవిమలచీత్తుని
 నిరాకారునిఁ జగద్వినుతునిఁ శ్రనిరాలంబునిఁ జద చి దీశ్వరుని
 కరంబు లెనిమిది గల దివ్యమూర్తి శ్రవర శంఖ చక్ర చాపపద్మముల
 శరగణాబ్జ పాశధారియును శ్రస్థిరతరకొస్తుభ మణిధాము శ్రీశు
 శ్రీవత్సవక్షు శ్రీసంధాయకుఁ శ్రశేవలు నిగమారాధ్య యజ్ఞభుజ

భావిభూతృప్తమానవిలసితు శ దేవదేవు కేశవుని భక్తిని
 భావమునందున నకలంకభక్తి శ తవులుకొన వారు తమ కరకమలము
 లను జోడుగూర్చి సావనా! సర్వ శ మునిశేర్వవినుత! భూరిదయాభా!
 కొను నతులనగళ వారిదరిబిలిచి శ కొని కౌగలించి దరహాసపూర
 తోరముగా సాదరమున నిలులనె శ మీరలు నరనారాయణు లనగా
 ధారుణీ ధర్మము నిలుపఁ దపంబును శ గూడి ధీరులై భూమిభారగుల
 బారిభారి వధింపఁ బుట్టితిరి వసుధఁ శ నరయ నాయంశ మీ యందొప్పెను
 పరమహంసులిట మిముఁ జూడఁగోరి శ కర మాతుగమున నను మనివిఁ జేయ
 మీరిందురాకఁ గనుకారణమున శ ధారుణీసురుని సుతులఁ దేవలసె
 మీరింకఁ గొంతఁ జరింపవలె నట శ వా రిచే గొనుడు భూసురున కిండు
 అని సెల వొసఁగిన వారు బ్రాహ్మణుని శ తనయులఁ గొనుచును వందలి సర్వుల
 కనులవిందు నొనరించి యయ్యాది శ ఘననకు మొక్కుచు మరలి కుశస్థలి
 కినిఁ ద్రోవఁ గనుచు బహువేగంబున శ గనిరి తమనెలపు భూసురుని బిలిచి
 తనయు లదె యనుచు నప్పగించి రా శ జనులు కృష్ణార్జునులు యోగపురుషు
 లని వినుతించిరి షీతిదేవుఁ డల్లె శ కని పొగడి వారి నర్జునుండును
 దన గురుని గృష్ణు చర్యల నుతించె శ విను మర్జునుండు మొక్కిన గీతము
 వారిజాక్ష! మునిభక్తమందార! శ సారధర్మగుణ! శౌర్యఘనవీర్య!
 నారదవందిత! నారాయణ! సువి శ చారపరాయణ! కుత్సితవిదార!
 నేరమి గొనకుము నేర్వము శ కూరిమిపెంపున గూర్తు నీస్మరణ
 మీర మేరఁ గననిమ్ము భవాబ్ధిని శ దారనీకు నే నిదె శరణంటిని
 యని వినుతఁడేసె నాయచ్యుతుండు శ మనమున మెచ్చెను మరియాద నింపె
 వినుమా! కృష్ణుండిటు ద్వారకలో శ వనధిమధ్యమున నాపురి విలసిల
 మునుల ధర్మములఁ బోషించె నందుఁ శ గనఁగ నరిభయదుఁ డాధ్యుండు వరదుండు
 తనదానఁ గూర్చి పె క్కధర్మముల శ ఘనత నొనరించి ఫలము సురల కిడి
 జనులఁ బాలించె గలిమి పెంపునను శ బలిమినిఁ దనరె శ్రీ రమావరుండు
 విను మిక కృష్ణుని వంశవిస్తరము శ మనమున కద్భుత మగు మానమందు
 ఘనుండు వసుదేవ నందనుండిట్లుల శ మునుల దీవెనల జనులఁ బాలించి
 తనకాంతల నెనమండ్ర పదునారు శ నను వేల రాజకన్యలను గూడి
 దినదినము ముదము నిక్క దేవేందు శ ననువున ధరణినిఁ దా విభవ మంది
 కనకమణిమయ విమానమండపము శ లను గోపురములఁ బ్రాసాద సౌధ
 ములను బండ్రిశాలాంగణము లాది శ విలసితభవనము లందునను మఱియు

కల మదేభముల మదమున దడిసియు శ నల చతురంగ బలాదిసంచరిత
 సంకులితమైన ద్వారకాపురిని శ బాంకమందు పూదోట లందునకొ
 వింకమంది తేనియలఁ గోలుటల శ వంకఁ గనెడు తుమ్మెదలు కోయిలలు
 మున్నగు పక్షుల ధ్వనుల నలరుఁ గని శ వన్నెమించు లావణ్యము వయసును
 మిన్నగా నొప్పు భవనములమీద శ నున్నత విశాలమును గని కందుక
 ముల నాటలాడు సుందరులతోడ శ నలరుచు వారల పదారువేలకుఁ
 దిలకింప నొకఁడె తా భర్త యగుచుఁ శ గలఁతఁ బడకుండ నన్నిరూపములఁ
 దనపైన వలపు వారలకుఁ బెంచి శ నను బాయఁ డెపుడు అని సంకల్పింపఁ
 గన మనోహరపుఁ గొలకులయందున శ మనము మెచ్చు దగు నదీనదంబుల
 లలిత తనుకాంతి కులుకు లలనలను శ వలచి వలపించి జలకేళిసలుపు
 దలఁపునను మించి గాయకబృందము శ చెలఁగున నుతింపుఁ గనుచుఁ జేరియును
 యు చ్చపలాఢులు నచ్చిన మనములఁ శ గుచ్చి కొగిళ్ల తమ వక్షంబుల
 నచ్చండినట్టి కుంకుమాదులను శ పచ్చిగను పంకిలముల నంటించఁగ
 మెచ్చిన నవ్వుచు వారల తనువుల శ మచ్చిక పెంపున నిర్మలజలమ్ము
 ముంపుఁగొనఁ జల్ల వా రట్లునీయ శ నింపుచుఁ గొంచును నాట లిట్లాడ
 చంపకగంధులు వలువలు నంగము శ సొంపు వెలి గనఁగఁ దొలఁగఁ గొప్పలును
 బెదరి పుష్పములు రాల సుడివడగ శ మదనుని బాణముల మలపఁ గృష్ణు
 నెదలుసోక నొకపేరున గొగిలి శ నుదుము కొనుచు మురిపెంబును గొనుచును
 కరేణుగమియును గరీంద్రునిధమున శ సరోవరములను మొదలుకొని వారి
 పరంబుగల తలముల నిట్లు చెలగు శ తరంబు గని పశదనంబు లిచ్చుచు
 వారిజాఢు లానంద నందనుని శ జేరి మారు నిశితంపు శరములను
 ధీరతఁ గానని విధమున భ్రమలను శ బేరుకొందు రీ హరిగూర్చి చిత్త
 మారసి తాపముఁ బాయ భ్రమ వాయు శ నా రమణుని కైదండఁ గోరుచును
 కీరమ ! కృష్ణుఁడు మామనంబులను శ వరుసను దొంగితె మే మందువలన
 రాతిరి నిద్దుర మాని విలపింప శ నాతీరు నీకుఁ గూకె గాఁబోలు
 పాయగంటి నను నొక కోమలాంగి శ నాతి యొకటి యొకచక్రివాకే నెప
 మూని ప్రియుని రే గాన కట్లయితే శ యానతిసనయను చరణమాలికను
 మానితంబునుచు మఁ కొప్పలందుఁ శ బూని ధరింపఁగ మేముటు లగుదుమొ
 యో మున్నీరా ! నీయుద్భవకమ శ లము మంజులంపు మూర్తి గొనె ననుచు
 నీమెయి రోదసి నింపుచే ధ్వనుల శ మామెయినన నీవు బోలితి విందు
 యో చందమామ ! నీవు క్షయంబును శ నోచి బహుళమున హీనతఁ గుదిరిన

నాచాతుర్యము చీకటినిఁ బూర్తి శ్ర దాచుకొనుకొని బూనిక నెఱుంగవు
 గాన మీహృదయ తమమునఁ శ్ర బాపని నే నటింపు మము చింతఁ జేకూర్చి
 దాని దానవాంతకుండఁ తనకృపను శ్ర మాన మందించి నను దప్పను గద
 మలయ పవనుఁడవు మరుబారి మమ్ము శ్ర లలనలఁ దోపుట కృష్ణు సపాంగము
 వలనొంది నలుకుఁ గూర్తువు తగునా ? శ్ర తలఁగు మపకారమును మే మెరుగము
 నీలవేణులము మావలెనె నీవు శ్ర నా లలితాకారుని శ్రీవత్సము
 చాలుఁ గన్నట్టి హరిని నేవించఁ శ్ర జాలిగొని బాష్పవారి వెలసితివా
 చాలు నీవతని మూర్తితోఁ గలిసి శ్ర మేలుఁ దలఁచి తా దేవుఁడు గనఁడా
 పికమ ! మాకృష్ణు గానమొనర్తువా శ్ర వికటంబే కద నీ చింతలన్ని
 అకట మాగీతముల నటుఁ గూర్చుము శ్ర అకలంకుఁ డతఁడు విని మము నేలుము
 ఓ గిరిరాజమ ! నీవు నిశ్చలతి శ్ర బా గొంది యేమి విశేష మరయుఁడు
 ఆ గుణవరివృత్తు గోరుచుండు శ్ర మా గురుకుచములు శ్రీశుపాదముల
 కొనలు శిఖరములఁ జాలున నొప్పుదుఁ శ్ర దనరు ముదము మా కటు లబ్ధిన
 ఘనమైనమహిమ నొప్పారు నేరు శ్ర లను వనితలార ! మీప్రియునిఁ గదియ
 ననుట కా ఘనుని గృపావృష్టియును శ్ర గనక మీలోచనములు కళలోప
 మును గన్నయట్లు మడుపులను గముల శ్ర మినుకొలట్లుగా మేమట్లు కనుల
 దనరి యానీలవర్ణ దయావృ శ్ర ప్తిని గూరియున్న వారము నిడంబు
 ఓ మంజుహంస ! మముఁ బాలుఁ గొనుచు శ్ర నీమంజుల వచనములు ముమ్మతనిఁ
 గామించఁ జెప్పు మాతవయ్యదవా ! శ్ర స్వామికే చెప్పు మేము సిద్ధమని
 శ్రీమహిభాసతి యొక్కటియె సిరము శ్ర మే మటుగాకను చపలు లనుకొనెను
 మామన సెప్పుడు మన్ననల మీరు శ్ర ఆ మహిమాన్విత మరువ మెప్పుటికే
 నని వలుఁదెజుఁగులఁ గామిను లీశునిఁ శ్ర గనికర మందఁగ వినుతి చి త్రమును
 గొని రాయెంతల నలరించు హరియు శ్ర వనజనయన లవ్వారు మున్నేమి
 ఘనతపము సల్పి యున్నవారలో శ్ర ఘనుని దగదీశు భర్తగాఁ గనుచు
 తమకె గాదు భువనముల భర్తయని శ్ర సమస్కృతుల గృష్ణునికే గూర్తుకా
 వెలఁదులనుఁ గూడ యట్టి భవన మల శ్ర నలరు వనములను నదుల తీరముల
 విలసిలు శీతలతరుల ఛాయలను శ్ర నెలమిని శశికాంతపు వేదులందు
 కొలఱుల తీరములను గిరితటముల శ్ర లలితరుణివాలు కానేక పులిస
 తలములును మఱి గప్పరంపు ది శ్ర ప్పులను గురుచప్పరముల నెమ్మదిని
 కలిగించునట్టి యితర తలంబుల శ్ర నలరుజోడులను నన్నిరూపముల
 లలిత సౌదామినీతల చాలఁగదు శ్ర నలినీలమేళుమును విడంబించు

చును కేళిభేదములఁ బెక్కుగూర్చి శ్రీ వనితల మోదము నింది భవనముల
 ననుకూల మంది వేణువీణాదు శ్రీ లను సొంపు మించు గానముల గూరి
 కవి గాయక మూగధ నూత వంది శ్రీ కవులస్తుతితోఁ గుతుకంబుఁ గనుచు
 నటనటీజనుల నాట్యంబులనుకా శ్రీ అటుల విదూషక పరిహాసోక్తుల
 జటిలవినుతుఁ డా జలజాతన చునుఁ శ్రీ డట వారిసరస సల్లాపములను
 మనసు రంజిల్లఁ బ్రొద్దుం బుచ్చుచు శ్రీ ఘనుఁ డానందమునను నెపుడు వెలయు
 వనిత లాదేవు దయారసాబ్ధిని శ్రీ మునిగి దరి గండు శ్రీ కోర్కు లనువులను
 శ్రీదేవుని నొకగీతమాత్రమునై శ్రీ యాదరంబుఁ గొనియున్న మాత్రమున
 మోదంబు గుదురు కొన వారు దమ్ము శ్రీ వేదనల గనకఁ బ్రీతి నెగడెదరు
 కనుల దర్శించి తనువు లేకముగ శ్రీ మనము లట్టులునుఁ గొగిలుల గనుచు
 నొనరున ముద్దులఁ గొనుచు నంటుచును శ్రీ బెనుపండు దయలఁ బ్రణయఁపు గినుకల
 నగవులచర్యల సేవ లందించు శ్రీ తగవుల విమర్శనముల సిగ్గులను
 జగదవనుఁ బవలు రేలును విడువకఁ శ్రీ దగుల మందియుండుటలు దలఁపులునుఁ
 బలుకులునుఁ జెయువు లన్ని నిలుకడల శ్రీ సలినసంభవా ద్యఖలహేతువులు
 గొలుచు టానంద వసధిక్షాదేలుటఁ శ్రీ దలఁప నగుగాద యాతని చెలియలి
 తనయ తనయ జనపాల వసమాలి శ్రీ ఘనలీలాసరణం బటు రాగా
 తనకాంత లందరకు వరుసఁ దప్ప శ్రీ కను విదర్భసుత యాదిగా పదారు
 వేల కామినుల నొకరి కొక్కరికిఁ శ్రీ జాలున పదుండు బలశౌర్యములను
 పోలందు వారు వారల సంతటె శ్రీ ఓలి దప్పకను బలుకు నమితంబు
 విను మందు ముఖ్యులను బదునెసిమిది శ్రీ ఘనుల నామములఁ జెలిపెదను వినుము
 మును బెద్దకొడుకు రుక్మిణీతనయుడు శ్రీ మునుపటి మదనుఁడె శంభకాంతకుడు
 వినుతింప సుందరుడు మహాత్మమున శ్రీ దనుఁ దలంచినను ముక్తి నిడు నతఁడు
 జనవర ! ప్రద్యుమ్నుడు వరుస నటుల శ్రీ అనిరుద్ధుండును దీప్తిమంతుండు
 భాను సాంబమితృలు బృహదాస్మను శ్రీ లును మిత్రీవిందుడును వృక లరుణులు
 ఘనులు ఘమ్మరుడు దేవబాహుండు శ్రీ వినుమటె శృతదేవుండును నందుడు
 కనఁగఁ జిత్రీభానుడు వరూధుండు శ్రీ జనవినుతి నెగడు కవి న్యగోధులు
 వీరు పసిద్ధులు నాదురు మఱియును శ్రీ వారిబాహునకుఁ ద్రివక్త్ర యందున
 చారుగుణుఁ డుక్తశ్లోకుఁ డనువాడు శ్రీ నారదశిష్యుడు హరిపాదసేవ
 మేర గనినట్టి ధీర వినుతుండు శ్రీ నారులు శూద్రులు హరిఁ గనెడు తెరువు
 లారసి వైష్ణవసత్పత్తినిఁ గల్పించె శ్రీ సారసనాథుడు ప్రీతి నెఱపంగ
 విను వీరందరు కృష్ణుని తనయులు శ్రీ కన నధికబలము నాయువు జ్ఞానము

గనువారె లోపములు నెందుఁ గనరు శ్రీ ఘనతలు వచింప నేండ్లును నోపవు
 వారలకు విద్య నేర్పించు గురులు శ్రీ చేరుదురు మూడుకోటుల నెనుబడి
 జేరువేలు నెనిమిది మరి నూరగు శ్రీ వారిసంఖ్య గణియింప శక్యమెటు
 నరనాథ! వారు మరియు నీధరణి శ్రీ పరమబలశాలురగు ఖలనృపతులు
 మును సురాసురుల సంగ్రామమందు శ్రీ ఘనమైన వీరతను మృతి గాంచిన
 దనుజామరాంశముల క్షీణి బుట్టుక శ్రీ గనిన వారె యని దలంపు ద్వాపరము
 నను జనుల బాధలను గూర్చు దాను శ్రీ జననమండె యదుకులమున మునులను
 మనుప ధర్మమును నిలుప మూర్తిత్వ శ్రీ మును గాంచె నట్లు పురుషోత్తముండు
 వినుము పృథ్వీమునఁ జా రుక్మితనయ శ్రీ తన వనితగాగ ననిరుద్ధుని గనె
 నతఁడు మాశలావశిష్టుండగు వ శ్రీ జుగిని గాంచె బుత్తు వరశోభన గుణు
 నతినిఁ గ్రీమంబున ఘనులు వరుసఁగను శ్రీ జనవర! పుట్టిరి పృథిబాహుండును
 నతనికి సుబాహు డటు నుగ్రసేను శ్రీ డతఁడు శుభ్రసేను గని యిట్లు శ్రీశు
 మనుమలాది వంశంబు నేటికిని శ్రీ దనరు నదియె నేఁ జెప్పితిని రాజ!
 యదువంశంబు నూట నొకటియగు శ్రీ చదురుగన్న యా వంశపు వారలు
 బెదురులేని బలవీర్యసమగ్రత శ్రీ గదిసి సవనములఁ బెక్కు లొనరించి
 వసుధ నుతిఁ గనిరి యదువృష్టు లనఁగ శ్రీ పనఁడుగను భోజు లంధకు లనఁగా
 బిశరుహ నయనుని సంతతి యిటులగు శ్రీ నసమానపదం బబ్బు నిది వినుట
 హరి మురళీగానమును మనోహర శ్రీ పరమమృదువాక్యముల నర్మసరణి
 తరుణ మెఱిగి తరుణులు నేవించిరి శ్రీ పరమమోదమున ఋషిజాలము వలె
 వనమున యమునాతీరమునందున శ్రీ మును గోపకామినులు హరి దరినిగా
 గనిన వరుసలను మనమునఁ దలంపు శ్రీ వెనుకొన పెట్టుల దురితశంతకులు
 జననాథ! మునులు నగు వార లతని శ్రీ ఘనము నెఱిగి ధ్యానముల మునుకొన ద
 రల ముక్తి నెలవు సిరమువాసమగు శ్రీ ఖలజనాపహరుఁ డల బ్రహ్మాదుల
 విలసితారూఢ సుతుల నలరుఁగను శ్రీ నలినోదరునిగా నాగాయణునిగా
 క్షీతిభారహరణు శ్రీశు చక్రధరుఁ శ్రీ బతిత పావనుని బుధవృద్ధయవాను
 సతవదను లగుచు మ్రొక్కుట శ్రీయములతుంకు నిహమునను బ్రతుకులు ధన్యము
 తులతూగ నిక్కు హరిచరితసుధను శ్రీ వలఁచి శుభ్రులఁ గోలఁగ నైనవారి
 తలన దృష్టి గన లేవు భవంబులు శ్రీ కెలన సారూప్య మందు విష్ణుండు
 ననుచు శుకహాని తెలిపెఁ బరీక్షితుఁ శ్రీ డను బెలివిఁ గాంచి యవల విను కలిమి
 గొన ముదము నంది శుకుని మ్రొక్కియును శ్రీ వనజనాభుఁ డ జెప్పమింక యనె
 అని మాత్రుఁ డా శౌనకాదులకు శ్రీ వినిపించ వారు నటులనె నొప్పిరి .

పరమేశ్వర ! వృత్తాన్రినుతచరణ ! శ దరహానితవదన ! కరిపరిపాలన !
 నిరతనిరంజన ! నిత్యశుభదాత ! శ వరద ! శ్రీకృష్ణ ! భవజలధితరణ !
 హరి ! హరి ! విష్ణో ! యనంతశయనా ! శ కరుణాకర ! పరతత్వ ! బ్రహ్మాంబ
 శరణు శరణు శరణేశ ! శుభప్రద శ ధరిణి నీస్మరణచే కలి పారుచుగా
 సురుచిరానంద ! షడ్గుణైశ్వర్య ! శ పరిభూత భక్తమందారుడ వగు
 పురుషోత్తముడవు కరము మామతిని శ నరసి రక్షింపు మరమరను గొనక
 సిరి యురమునగల దేవుడవు నీవు శ వరుసఁగూర్చు జయమున మ్రొక్కు లంది
 శరధి గభీరమునగు నీస్మరణము శ నిరవుగ నిలుపుము మాహృదయ మందు
 గోవిందా ! జై గోపాలా శ్రీ శ గోపాలా జై గోవిందా
 శ్రీ కృష్ణార్పణ మస్తు.

శ్రీ గురు పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమ దాంధ్ర గేయ మహాభాగవతము.

ఏ కా ద శ స్కంధము

రామా ! మునికామ ! గుణాంచిత శ్రీనాయక ! కనకాంగదభూషణ !
ధీరా ! యరిగంభీరా ! దనుజవి శ్ర దారా ! భూరిదయా పర ! సారా !
దేవా ! దేవాధ్యక్షుచుతచరణ ! శ్ర నీవాదివి క్షితిదేవకవచస్థిత
పాననమా నీ నామస్మరణము శ్ర లేవిధినై నను జేయ నఘహారము
భవహరమునై భద్రదాయకము శ్ర నై వలచుకా శ్రీల నెల్ల విడివడక
భవనదీపకా ! ధవళాంగసఖా శ్ర సవనఫలదాత ! శర్వాత్మనిలయ
నిను మనంబునను ఘనులు జొరించి శ్ర దినకరుడు తమము దోలునట్లుగా
తను వాఙ్మనముల నొందిన దురితము శ్ర ననువుజెప్పి నీయనువును గందును
నిను బాగడఁ గానె తనువు వలగొన్న శ్ర జననాది తాపతలు ద్రింపులగు
కనుమ కనికరము సనకాదిజనక ! శ్ర వినుత ! రమాపతి ! విశ్వసాలనా !
వినయసౌశీల్య ! విష్ణునామ హరి ! జననమరణరహితాచ్యుత ! పరేశ !
దురితాత్ములు నిను పరిహసించినను శ్ర వరుగుణాధ్య ! నిను దలపోతలె యని
పరమదురితముల నంటని తలమే శ్ర స్థిరముగనే నీవుకా బొందింతువు
రామా ! కామ్యములను గోరక నీ శ్ర నామచింతనము గన్న ఋషీంద్రుల
కేమి యొసఁగుదువా ! నీమదియెయెఱుగునోమహానీయా ! విరించియెఱుగడు
బూమెలగు నీ యవతారకథలు శ్ర భూమిజనులు దలఁపులను పునీతులు
నగుదు రనియు నిట లక్ష్మీపృసింహుఁడుజగదవనా ! కంసారి ! కృష్ణ ! యని
వగవు దోల యెల్లరును ధన్యులుగ శ్ర జగి గన వచించె భాగవతమునకా
ఏకయుత దశస్కంధవిశదమును శ్ర శ్రీకమలాక్షుని తత్వమెఱుఁగు విధి
ఏ కలంకమును నొందనీని నిధి శ్ర భీకర శంసారాబ్ధికి దరియది
యనుచు న్నొంది వచించు నిందఱము శ్ర మనమున శ్రీహరి నుతించి విందము
వినయముగను శ్రీగజేసు మృక్తియ శ్ర వనజాశను శతినమతిసేసి
కడక విడక పరమాత్ము మది నిల్చి శ్ర బెడుపులేని భక్తిని ముమ్మారు!
జడమతి దొలగగ శుభత నుతించి శ్ర బెడుపు విడచి సురమునుల వాల్చికి

వ్యాసు శుకమునుల వైశంపాయను శ్రీ లా శరణిఁ దప్పకను దోయి లిడి
 రాశిగొను పుణ్య తా నన్నయాది శ్రీ వాసి గన్న కవు లందరికి వంద
 నము నే జేసియు మరియు శకల భూ శ్రీ తములుక శ్రీదేవుని యంశము లని
 మనములోన నిల్పియు నమృతముక శ్రీ గొని కుతుకమునక విసంగ నిట్లనే
 అనఘుఁడు సూతమునీందుఁడు శ్రీధను శ్రీ దనరు శౌనకా ద్యుల మునీంద్రులు
 జనవందితులను పాపదూరులను శ్రీ కనికరించి శ్రీకృష్ణచరిత్రను
 ననఘుఁడు పరీక్షితు డనెడు షీతిపతి శ్రీ సునయుని శోవిదు శుకమునీంద్రు గని
 యడిగిన జెప్పెను భూవర ! భయముక శ్రీ నడపు దీని నాలింపు సుస్థిర
 సుడివడు కలతలు శూన్యములందున శ్రీ చెడుగులేని శ్రీనాథు పదమందు
 ముదము నంద నీ వుండువు భవహర శ్రీ మిదియు సర్వచింతామయాషధము
 శదయులైన మునిమతము లిన్నియును శ్రీ గుదియజేయు దుష్టంపు కర్మలను
 శ్రీకృష్ణుఁడు బలవీరుల యదువుల శ్రీ తా కృపారతిక గని పెం పలర ని
 రాకృతిగా దునుమాడె దునిపించె శ్రీ నా కృతాపరాధులను దనుజాంశ
 జనితులనుక కంసాదికొరవుల శ్రీ తనివి నొందిరా సకలమునీంద్రులు
 తనర ధర్మంపు నడల భూతలము శ్రీ నను దన యశముక నిండించెయు నా
 వనజభవుని కిచ్చిన కార్యశరణి శ్రీ యొనరు దప్పకను షీతిభారమునుక
 దన నైపుణ్యత దప్పించి నంత శ్రీ టన యాదవులుక దర్పమున గాల్గి
 పర భయంకరులు నగుచు నది మించె శ్రీ దరము గొనిరి మదమతి కాలవశము
 సురల యంశముల తారు బుట్టినది శ్రీ వరమతీ ! నీవు వినియుంటివి గద !
 యరులు నశించిన వారు సురలోక శ్రీ వరనివాసముల కేగు కడంకను
 బీజం బది యగు హరితలంపు నదె శ్రీ రాజమునుల శౌపంబు మూలముగ
 భ్రాజతులై సురలోకమంది రా శ్రీ యజతులై న యాదవు లన విభుఁడనె
 మునిచంద్రమ శ్రీకృష్ణు ననుచరులు శ్రీ వినయదూరు లెటులైరి మునులకును
 ఘను లామును లెవరనంగ శుకుఁ డనెను శ్రీ విను మక్కథ యెఱిగింతు భూవరా !
 పరముడు నగు వనమాలి శ్రీధరుఁడు శ్రీ కరుణ నింపె ధర్మమును షీతిపై న
 సురపోషకుఁడగు నిరతు సుశ్లోకు శ్రీ విరాగసమ్మతు విష్ణు జగదీశు
 పుండరీకవరదాయకు ననంత శ్రీ నిండుభక్తి మన మలరగను కనుల
 పండువుగా గని వత్తమని మునులు శ్రీ పిండు గట్టి రా మునివశిష్ఠుఁడును
 జనవినుతుఁడు విశ్వమిత్రుఁ డనితు శ్రీ డును దుర్వాసుఁడు కశ్యపుండునుక
 వామదేవుఁడును వాలఖిల్యులు శ్రీ దా మాంగీరసులు భృగుఁడు నారదుఁడు
 ఆ మహానీయులు మరి కొందరునుక శ్రీ కామాద్యరివర్గ భంజనులునుక

శమదమాన్విత స్వాంతపవిత్రులు శ మమత లన్ని విడనాడి సంతతము
తమ మానస మందిరముల సమ్మది శ రమానాథ ! ఓమ్ నమో విష్ణవే !
యని నుతి మతి సలిపెడు వారలునై శ చినిగిన కౌసీనములు జడలుగా
ఘన కమండలులు దండధరులు నయి శ ధనదుని వలె తమ తపోనిధులకు

:- విశ్వామిత్రవశిష్ఠ నారదాది మహర్షులు శ్రీకృష్ణదర్శనంబునకు వచ్చుట :-

సధిపతులకు వారెందరో శిష్యుల శ సధిశాసనముల హరి నిలుపుభక్తి
విధుల జెప్పుచును ద్వారకాపురికి శ సధినాథుడైన కృష్ణుని సన్నిధి
జేరఁ జేరి రా ద్వారక నగరము శ ద్వారపాలు రది గనియు వచించిన
సారసనేత్రుడు వసుదేవునుతుడు శ దారమానసుడు సకలజ్ఞుడు హరి
జేరె వారి నెదురెక్కు నడవడిని శ వారి మందిరము చేర్చియును తన్ను
సురబృందము పూజించు చందమున శ మీరఁ జేయ కనకాశనములనుగా
వా రుండియు నీ భవనపాలకుని శ నీరదశ్యాము నిగమసారమును
సొంపు నింపు తమ యమేయవాక్కుల శ నింపునను నింపుచును నిట్లు లనిరి
సంపదాంగనాథవ ! పుణ్యరూప ! శ లంపటదూర ! నిలింపవైరిహర !
పెం పడగింపఁగ గంటి మఘంబుల శ జంపులయ్యె మాయశము లవన్ని యు
దంబు నిమ్మునయె నిను జూచినంత శ యంబుజాక్ష ! సర్వేశా ! యీశా !
డంబరంబు పెడు కామాదివర్గ శ జంబులైన యీ ప్రపంచ కలతలు
తాపత్రయ రూపంబు దొలఁగు ని శ నోపనట్టి విజ్ఞానదృష్టి గన
యో పవిత్ర ! పరమాత్మ ! వాసనలు శ మాపనగును శకలంబు నీ వనిన
స్థూ లసూక్ష్మముల గుదిరి యుండునొకొ శ కాలమునందున నపియు నొండె నన
జాలువాడ నీ మాయ కలంగని శ మేలు గూర్తువో నీలాంగవిభవ !
నీ పదంబులే ముక్తిపదములు శ మా పదంబులం దుండ దయ దలఁపు
సాపరాధులను నిరపరాధులుగ శ నో పరేశ ! జేయంగ శక్తి గల
యయ్యపు నీవే నెయ్యము నిల్పుము శ వ్రయ్యలయ్యె హృచ్చిద్రము లభవా !
డయ్యనియ్యకో తియ్యవిలుకాని శ యయ్య ! నిన్ను గన గలుగు నీ దినము
సుదినము మదిలో దడ ధ్వంసముగనె శ జడియ మింక మృతి మొదలు పరంపర
గదియ దింక నీమతిని స్థిరపరుపు శ యదువంశవరా ! యతిజనాదరా !
యను మునుల గనియు ననఘు డిట్లనియె శ జన వినుతులు సుశ్లోకులు పుణ్యులు
వినయనిధులు విజ్ఞానపూర్ణులును శ మనోనియంతలు మహాత్ములరు మీ
రేల వచ్చితిరి ! నిజ మెఱిగింపుడు శ మేలు జాతు నది మీ నుడులు గాడె

చాలితి నంతకు శశ్వద్వినుతుల శ నాలకింపుడి నానేవ లన్ని
 మీబోంట్లకొరక గాద దయాపతు శ లీబోటివాని పెద్దగ నుతింప
 నాబోంట్లపదము మీకబ్బు నిజము శ నాబోతు గోవు వెనుకొనెడు పేమ
 నే బీడు చేయ నాభ క్తవరుల శ నాబంధులార ! నాదర్శనంబు
 గోరు ప్రయోజన మేమన్నను మును శ లారసి కరముల మోడ్చి శ్రీహరే !
 విశ్వమంగళాకార ! శ్రీకృష్ణ ! శ శాశ్వత సత్యనిరూప ! పరతత్వ !
 నశ్వరమ్ము లగు నెల్ల వాంఛ లని శ విశ్వసించితిమి కోర్కు లేవియును
 లేవు నిను గనుట నుతించుటకుగా శ భావమందు తిరపరచి వచ్చితిమి
 దేవదేవ ! నిను గంటి మేగెదము శ మావలంపు నీపై దగ నుంచుము
 అనుచు భ క్తి ముమ్మారు నతి జేయ శ మునులకు విందుగ గోవిందుండను
 వినయ నతుల నర్పించి పంపగను శ మునులు వెనక పిండారక తీర్థము
 గని నిలిచిరి యదుపుంగవు నెన్నుచు శ గనిరి విష్ణుమాయను యదువంశపు
 జాతులందరును కుత్సితాత్ములయి శ మునుల హసితము శాంతచిత్తు లట
 కోపరహితు లట పాపులుగా రట శ తాపదూరు లట తథ్యము గందము
 ఏపగిది నో కోపము రేపియు శ నీపురుషోత్తమునకు నది దెలిపియు
 నవుదము మనమని వా రట చేరియు శ దివులు దోలి దీపము ముద్దుగొను వ
 డువున మతిని కీలకిలలు లో నణచి శ యవినయపరులై మునులకూహకపు
 నతుల జేసియును సాంబుని యువతిని శ నతికినచూపున నలంకరించియు
 వెతలు ముందు తమ్మొందు లక్షణము శ గతిగా నడిగిరి మునివరులారా !
 నతి కడుపున నుండెను ఇదే గాంచుడు శ సుతుఁడో ! సుతయో ! జన్మించుట జెప్పుడు
 నుతి జేతుము మీ యద్భుతచర్యల శ అతివిజ్ఞానులు మీరన వింటిమి
 యనుచు ముసిముసుల నమరు వదనముల శ వినయవంచన నడిగిన నెఱింగి
 జను డిక వేగము నను జాగులేదు శ మనువు జెరుచు మీ వంశమంతయును
 తనుమధ్య కడుపులో నుండు ముసల శ మును గాంతురు ఈ యింతి ప్రసవించు
 నిట నుంటిలేని జెడుదు రిపుడె యన శ మటుమాయ మయ్యె చిరునగపు లన్ని
 డిటవు మతిగ నటు బాపి చీరముడి శ తటుకున విప్పగ బొడమె రోకలియు
 చటులత నుండిరి కుటిలత విడిచిరి శ కిటుకు జెల్లదని దానిక గొనియుక
 పటుతరవేగము నంది శ్రీకృష్ణ శ కుటిలాంతకునిక గని చెప్పి రంత
 మదిలోనంతయు నెఱిగియు తెలియని శ యదును గలవానివలె వాధి జూచి
 యదువంశము జెడు నింక దప్పదో శ యదువీరులార ! బ్రాహ్మణశాపము
 నదల్పరా దది నుతంబు గొంటిరి ! శ కద యన్నలార ! నాకు నశకృమ ! పు

రందరాదులే భూసురుల గన్న శ్ర వందనాదు లర్పించి తొలఁగుదురు
 ఎందు వారి నడ్డంగ వెఱచెదరు శ్ర ముందుకర్మ ప్రేరేప మీ రిట్లు
 నందితి రీ దుష్టకృత్యమును వా శ్ర రెందులకో మిమ్మిపుడే మృగ్ధా
 దిట్టిరి కార్య మ్మే దగు నొక్కో ! శ్ర మట్టుబెట్టి రా మనులు విజృంభణ
 మిట్టి చెట్టకార్యములు సెల్లునే ! శ్ర ఇట్లు జేముడి ! మట్టుస నింకను
 జాటుకొనదు ఆ దుర్దశ విధియును శ్ర దట్టు గావలయు నీ ముసలము గొని
 ఇట్టె జనుడు యీ వనధితీరమున శ్ర గట్టున నుండెడి మహిత చట్రాయి
 బెట్టి నూరి నుసి జేసి యద్దాని శ్ర నట్టె యీ తరంగలందున గలపుడు
 దిట్టత ఏదో జన దిప్పట్టున శ్ర పట్టు జూపఁదగు పెద్ద పట్టునను
 రట్టు బడితి రా శూరుల నెత్తుకు శ్ర మీ కిక్కట్టు చలము గొని
 పట్టె మిమ్ము శ్రోకింపవల దింక శ్ర నిట్టివంకలక బోకు డని తెలుప
 నట్టె జేసి రా ముసలము నుసినిక శ్ర బెట్టియు తరంగలందు గలవియును
 నూర నూర జేపించిన ముక్కను శ్ర పారవేసిరా వనధిలోపలను
 నీరమునకగల మీనం బొక్కటి శ్ర పార మ్రింగె నాచేపచెంతనే
 చేరి తిరుగాడు నొక లుబ్ధకుండు శ్ర దారిచి పట్టెను దానియుదరమున
 నుండెడి ములికిని గనెను వరుసలో శ్ర మెండుకొన్న మొన వాడి గలదాని
 నండ జేసెదను బాణమున మొనగ శ్ర దండిమ్మగంబుల జంపదగు ననుచు
 నయ్యదియొక దైత్యాంతకుఁ డెరుగును శ్ర ఇయ్యన వంతయు నెఱిగి రీవిధిని
 నీయ కాలపుదశల ద్రోయఁగా శ్ర నెయ్యపాయములు నెక్కవు భూవర !
 అనిన వినియు నొక్కొంత చింత గొని శ్ర వినికిఫలంబున నది తోగ్గి సుకుని
 వినయమునను నను ముదంబునొందెను శ్ర ఘనమగు విధినిక దెలుపు దయాళి !
 ఘనుఁ డా వసుదేవుండు చిత్తమును శ్ర ఘనత నిలిపె నెటు తననూసునిగా
 మనమున దలపోయకను కృష్ణునిక శ్ర మునిజనమందారుడు మన్మథునకు
 జనకుఁ డనుచు దలపుంచి సేవఁగనె శ్ర నన వినికొగలవాడ నది యెట్లు
 చిత్తమున చలనగతి మలఁపు పెట్టు ! శ్ర విత్తాదులపై దరలియు వెఱలక
 హత్తుకొనును ఆ నడకల దేనిని శ్ర హత్తుగ ఘటింప నడుచువారలో

—: వసుదేవునకు నారదుండు పురాతనంబగు విదేహార్షభసంవాదంబుఁ దెలుపుట :—

దెలుపఁగదవె ! యన మునితిఁ కుఁడు శుకు శ్ర డలమిని వినుమా ! యది నిత్యముగను
 నలవరఁచునుగా కనియు నారదుం శ్ర డిల జరింపుచును శ్రీకృష్ణుని గని
 కలత లేని మతి నుతించి యంతటి శ్ర నిభయములోనం జేరి వసుదేవు

చేత నర్చితం డయ్యెను కనకము శ్రీ చేత నిర్మింపబడిన పీఠమును
 పీఠి నిడిన నుపవిష్టుడు గాగా శ్రీ నా తపసిని గని శిరము చరణములు
 సోక మొక్కి మహనీయా ! సెపుమా ! శ్రీ పోకనిల్వ దీ తనువు పెక్కైన
 పోకల జించియు వాలించనైన శ్రీ వికలత్వము సార్థకముగ జేపుడు
 వెడ లగదా యిక నేమి సర్వమును శ్రీ చెడువులోనివై తఱలుట గంటిమె
 సుడులునగుక నడియూస లిహమ్మున శ్రీ కడ గన పరమున గతుల గన ననుచు
 నుడువ విందు మీబోటి పెద్దలచే శ్రీ చెడుగు దొలగె మార్గమ్ము వచింపుమ !
 అదియుగాక గోవిందుని పదముల శ్రీ మదిలొ బదిలముగ నిలిపిన బరమున
 గదియు ముక్తి యన విందు నది యెట్లు ? శ్రీ సదయహృదయము బెదరును గదిరెను
 మరణమంద యాతనలు దప్పవట ! శ్రీ అరుణసూర్యు డట దండించు నంట !
 దురితనిలయ మట నప్పరంట ! గద ! శ్రీ హరిసేవల నది కనుల గన రంట !
 నదియెట్లులో సెలవిమ్ము మునినాథ ? శ్రీ ఇదిగాక నొక్కవెత నిరవుగొంటి
 విదితపగతు విను దొల్లింటనేను శ్రీ ముదము నిచ్చు శ్రీశుని పదమున బొడ
 గనియు ముక్తిని గోరక సుతండుగ శ్రీ వనజనయనుడే బుట్టగోరితో !
 కనికరించి యట్లయ్యెడునని వర శ్రీ మనుగ్రహించెను దాని నందితిని
 దైవమాయ నే దప్పనేర నటు శ్రీ నే వలంచితిని సంసారమింత
 చేరనీని దని యెటుగక బుచ్చితి శ్రీ కేవల మతి నిడ నస్థిర మగుటను
 మీర దెలుపవలె తరింపు మార్గము శ్రీ భావమంత నీ కర్పింతు గురుం
 డవు లోకగురుని నుతింతు వెప్పుడు శ్రీ దవులనీవు సంస్మృతివాళమ్ముల
 సరసమతిని శ్రీహరిని సేవించు శ్రీ సరణి నెఱిగించి సంకటము బాపు
 సురమునీంద్ర ! నీ దాసదాసుడను శ్రీ తరింపు గతి వివరింపు వందనము
 అనిన నతని కా యతివరు డిట్లను శ్రీ జనసన్నత ! యది వినుమ వినుపింతు
 అనఘులె ఇట్లడుగంగ జూతుగా ! శ్రీ వనజనయను వర్తనలు చిత్రములు
 ఇనుని దరిని చీకటి లేని యటుల శ్రీ కనకచేలు నతి నలరు భాగవత
 జనుల దురితములు చెందవు సుమతివి శ్రీ నిను నవి యందవు హరిని గనుటచే
 వేదశాస్త్రసమ్మతము శ్రీశు నతి శ్రీ వాదు లేని మతి పీనుల విందుగ
 నాదరించ సంస్మృతి నవయును శ్రీ భేదరహితులను భేదపరుప డా
 జేవుడు వికార శూన్యుడు శుద్ధుడు శ్రీ పావనులుంగా జేయు తను దలచు
 భావముగల యోగముల వారిని శ్రీ బోధ సన్నిధి నతాను గుదురుకొను
 నీవు శ్రీధగొనుమా ! వసుదేవా ! శ్రీ జేవు డెన్నడుకొ జెడ డను తత్వము
 జేవుడె దేవుం డనడి పురుల నుడి శ్రీ జేవేసుల సంబంధ భేదముల

ద్రోవ గనెడి సూక్ష్మంపు తెలివియును శ్రీ నీవు గండు వొక కథ యెఱిగింతును
 యో వరగుణమణి ! పూర్వకాలమున శ్రీ భావశుద్ధి గల స్వామింభవునకు
 సుతుఁడు ప్రియవ్రతు డతనికి పుత్రుడు శ్రీ సతతయశుఁడు యాగ్నిధుఁడు నాగ
 నతనికి నాభియు ననెను సూనునకు శ్రీ సుతుఁడయ విష్ణుఁడు వృషభాఖ్యబాడమి
 నతనికి సూర్యుడు సుతు లుదయించిరి శ్రీ మతిమంతులు సద్గుణశోభితులుగ
 వెలసి రందులో నగ్రజుఁడు భరతు శ్రీ డిల సమస్తమునకు ప్రభుఁడు తండ్రిచే
 నలరు నొంద పట్టాభిషిక్తు డయి శ్రీ విలసిలె ననుజాలు నవఖండములకు
 నరపతులుగ నేర్పడిరి వారికే శ్రీ పేరుల సంకితములుగ జెన్నొందు
 నవి గుళావర్త ఇలావర్తమును శ్రీ నని బ్రహ్మావర్త సూర్యావర్త
 మవి యీ నాలుగును మలయకేతు శ్రీ నవల భద్రసేనేంద్ర స్మృక్కులను
 నవి విదర్భకీటకములు నానగు శ్రీ నవసంఖ్య పుత్రులయి ప్రభువులే
 తక్కిన వారితో దోమృండుగురును శ్రీ మిక్కుటమగు భక్తిని భాగవతులు
 జిక్కరుగా విషయాదుల రతులను శ్రీ మక్కువ జేయకు సంస్కృతి సుఖముల
 కవియు రవియు సంతరితు బ్రబుద్ధు శ్రీ లవల పిప్పలాయన విఘ్నోత్త్రీలు
 అవలద్రోమీశ చమనకరభాజ శ్రీ లవిరళ విజ్ఞానానితులు గుణులు
 నయ్యు స్వేచ్ఛలను తిరుగుదు రెల్లడ శ్రీ నీయవని శ్రీ సరి బోలగు వారలు
 డయ్యు లెందునను హరివలని జెంపు శ్రీ నయ్యము సుమతుల తోడ నొకప్పుడ
 మిగిలిన యెనుబది యొకరును విప్రులు శ్రీ వగ దూరముగా ప్రభుత గైకొనక
 తగ వని కర్మల నిష్ఠ వాటించి శ్రీ భగవంతుని సేవింప నట్లుయి
 జనపతి ! వినుమా ! నరపుణ్యమూర్తు శ్రీ లనయ మోదసమ్మానస వృత్తుల
 డనిసి యూర్ధ్వరేతస్కులు నయ్యును శ్రీ జనవర ! హితసంధాన విద్యచే
 పరిపూర్తులునయి పరమాత్ము డెలిసి శ్రీ చిరకాలమును జెడనివారు నయి
 పురుషోత్తముని శ్రీ సర్వమున గనుచు శ్రీ సరసుండా న విదేహభూములును
 సవనాంతమున దరియరాగ భూ శ్రీ ధవుడు ముదమున పరివారముతో
 జనమున నెదురుగ నేగి దోడ్కొనుచు శ్రీ సవిధిగ నర్చన లిచ్చి కనక పీ
 తముల కుతుకములె నిలయములను శ్రీ వృత్తముల నొప్ప చూపుల వెలిగా
 నమిత మోదములు నంద విభునితో శ్రీ సమముగ నాశీర్వదించి యున్నయెడ
 భూమినాయకుఁడు నెలమి నిట్లనియె శ్రీ నో మహాత్ములారా ! మీరు ముక్తి
 భాముని శ్రీహరిని కరుణాశముదు శ్రీ నామరూపగుణ క్రియాదిరహితుని
 నేదవేద్యు పరమేశ్వరు నవ్యయు శ్రీ నాదిమధ్యాంతరహితు నచ్యుతుని
 మోదదాయకుని మాయాదూరుని శ్రీ పాదు నిల్పు మది బాయక బాగడుచు

బాదు పుచ్చ రెక్కాలమునైనను శ్రీ మీదర్శనంబు నోచిన కలిమిది
 సోదరులు మీర లందరు నాగురు శ్రీ లగుదు రింక భవనీరధి నీదగ
 లేక నాయాశ మందెడు నన్నును శ్రీ మీకరుణ దరిగ జేర్చ వచ్చితిరి
 మోకరించి మిము భజింతు చెప్పడు శ్రీ ఆకమలాధపు నమ్మ నెటు మనము
 సారమేయ సంసారభ్రమణులకు శ్రీ నీరజనాభుని భక్తి నిల్చునెటు
 ధీరులార! యీ మానుషజన్మము శ్రీ మేర శ్రేష్ఠమని రేల విజ్ఞానిల
 చింతలపరిమితి ఇందు నమితమగు శ్రీ సంతసంబు లే దెంతటివారికి
 సంత సౌఖ్యముల నందగోరు చు శ్రీ న్నంతలోన దా మంత మొందుదు ర
 సంత సచ్యుతుని దలఁప భవ్యమని శ్రీ యెంతురు పెరికు వచింతురు పెద్దలు
 సంతరింప నను వెద్ది గాంచవలె? శ్రీ నింత దెలిపి నను శిష్యునిగ గనుఁడు
 డేమ మడిగితిని జెడుటకు వెఱితు? శ్రీ నేమ మేమి బూనగను డేమమే
 ఈ మహి జనులకు ప్రాపునయ్యు మరి శ్రీ గోము నడంతురు కుత్సితకోర్కూల
 నాగ? వారును భూపతి నలరున శ్రీ దోగ జేయంగ నెంచి పీఠి
 వేగక శ్రీశు? మది మూర్తి పఱచి శ్రీ రాగం బొంటక లేక నుతి బూని
 పతితపావనా! భవభయహరణా! శ్రీ గతివి నీవె గా! కల్పపాపహ!
 నతులు పూజలును స్థిరపు మ్రొక్కు లివె శ్రీ పతితులైన యతిజనుల హృత్తలము
 శరము నీకు నివసింపఁ బవిత్రం శ్రీ బలికియుండు నేమముల నెపుడు విడ
 రన్ని నిను గన్న మరల్తు రెలమిని శ్రీ ఎన్న రవల నేమములు శూన్యముగ
 తెన్ను గాంతు రో జగత్పతీ! హరి శ్రీ మున్నది సుకృతమే గనజేయు నిన్ను
 ననుచును నుతించిరి యందు కవి యనెను శ్రీ యనఘుఁడు భూపతి గాంచి యిట్లనియె
 వినుము జనపతీ! వచింతు విష్ణుని శ్రీ ఘనత నది మతిని నేమఱకను విను
 వినయపరులకీ నుడులు మోక్షములు శ్రీ వినయదూరులకు బంధనము లగును
 ఎనయ మూటిచే పుణ్యపాపములు శ్రీ దనరున లేవన? కరుణములు నాగ
 బలుకుదు రార్యులు మనసువాక్కాయ శ్రీ ములు నగు నవియే కర్మలు మూలము
 క్రాలువానికై నయ మెరుగవలయు శ్రీ మేలు గల్గు శాంతంబు చొ ప్పదియు
 నోలి వానిమూలంబు శత్రుమగు శ్రీ దూలపుచ్చ రా దది ముక్తిదమ్ము
 శత్రుము సత్యాచార సుతప మి శ్రీ త్రత్రమున? దీపించు మఱియు
 తత్వ మనృతాధర్మముల పవి శ్రీ త్రత్రై కూర్పుమ! ధనవ్యయమున
 త్రికరణశుద్ధిగ సుకర్మ లమరిక శ్రీ సుకర మగుటకుగ జెప్పుదు వినుమా!
 సకలము నందున శర్యేశుకళను శ్రీ నొకటిగ గని పరులను వీడింపక
 వికటపడక పరతత్వ చింతనచె శ్రీ నకుటిలత గన్న మానసికమగును

వేదశాస్త్రధర్మము వచించుట శ్ర వేదవినుతు తననోర బాగడుటయు
 వాద మొనర్చక మూర్ఖముల మాని శ్ర సదుపాయములక పరహితము బల్కి-
 వాచిక సుకర్మ యగు నుకాయమున శ్ర నాచరింపఁ దగు పెద్దలప ట్టిల
 జూచిన నమృత ప్రీతి మన్ననల శ్ర నోచినంత పరిచర్యల గననగు
 ధనహీనులైన నిటుల గలిగినను శ్ర గనిన ధర్మముల నటు శ్రద్ధ గూర్చి
 వనజనాభునకు సర్పణ మనవలె శ్ర వనజనాభుడన తత్వ పూర్ణుండు
 తనువుల నమరెడు శక లేంద్రియముల శ్ర మనముమొదలు నాల్గింటిని నొకటికొ-
 అపల రెంటినికొ భూతము లై దిటి శ్ర పవనభేదముల నై దింటిలోన
 దవిలి వెలిగించి తా గూడబోక శ్ర నవల వేరుగను గనరాక వలసి
 కూడిక గను ధర్మమున రూపుడయి శ్ర వేడిగోలునక దర్శనీయుడయి
 తోడుగాగ సధిపతుల వే శూర్చి శ్ర జోడుచేసి కలవిధుల నిల్పియును
 వేటు కలయికల నొకటి గనుపఱచి శ్ర తేజీచూడ సర్వాంతరవాసియు
 తీటుట తాటుట తన యిచ్చగాగ ? నూఱడిల్లు పరమాత్మ యతఁడె యగు
 ఇటుల నెరిగి యర్చింప సుజ్ఞాన శ్ర పటిమ యది గలుగ జ్ఞానచక్షు వదె
 దిటవు గొన్న నద్దాన గన నగును శ్ర చిటుకలోన జననాధ ! నిలుపు మెద
 సువిచార మదియు సుజ్ఞానపరత శ్ర ప్రవిమల మగు చిత్తమునందు హరియ
 దివియ జోలె దీపించు చలింపడు శ్ర భవరహితము నగు గాన హరిభక్తి
 వలయు విశ్వ డాతని విశ్వసింప శ్ర దలఁగు నన్ని కలతలు యవి నశింప
 మలయబోడు కామాదుల నంటడు శ్ర విలయ మొందు హరిపదమున వెలుఁగును
 చేయి యేల బల్కంగ రమేశుని శ్ర బాయని వృత్తుల వినుట కనుటయుకొ
 నేయ మొప్ప భాగవత ధర్మముల శ్ర మాయ నడపు పరమాత్ము బాగడ నగు
 దారాదులపై ప్రీతి వహింపక శ్ర నారాట మడఁగి నారాయణ యను
 ధీరాత్ముల కా దివ్యవందితుని శ్ర పారాయణమును బంధన చ్యుతము
 నగు నని జనపతి భాగవతధర్మ శ్ర మగు నెట్టి నడక వలయు నవి దెలియ
 నగు నెట్టిపారు గన భాగవతులు శ్ర తగ జెప్పు డనఁగ నందు హరి యనియె
 ఎవఁడుకన్నులకొ చూపు నిచ్చెనో శ్ర చెవులకు వినుటకు శక్తి నిచ్చెనో
 పవనాదుల సోకుట తనువు దెలియ శ్ర నవకంపు రుచుల దెలియు శక్తియును
 నాలుకయు బడయ జేసెను మరియుక శ్ర వీలు నాసికకు జేసెనొ వాసన
 మేలు నొకంగగ నింక కర్మేంద్రి శ్ర యములకు నలులనె యాయాయ శక్తి
 పాలించును యన్నింటిని నెఱుంగు శ్ర మేలు మనమునకు దాను నిల్పునో
 లట్టివాడు భువనేశుడు విష్ణుడు శ్ర పుట్టువు నొందని పద మిచ్చు ననును

పట్టున మదిని బాఁయని భక్తిని శ్రీ దిట్టత బూనిన వాడు భాగవతుఁ
 డన దగు నిక విను విరాగయుక్తత శ్రీ గనినవాడు నచలాంతర వర్తిని
 మనమునందు స్థిరపరచి యిహమున శ్రీ గనిన వెల్ల సంస్కారణ కల్పవలె
 మాయవెలుంగున నవియు తన గనియు శ్రీ నాయువుగల యంతకాలమున భ్రమ
 బాఁయక యున్నను పరముని గానఁడు శ్రీ గా యినుండు తన కిరణప్రసారము
 లను లోకత్రయము పావనము జేయు శ్రీ ననువు కలిమి భాగవతుఁడు నిక్కము
 గను గని పరమాత్ముని సర్వమయుని శ్రీ ఘనమగు పూజల వలను నుతులచే
 లోకపవిత్రత గూర్చు హరి బాగడు శ్రీ వీక హృదయ తాపముల జోదోలు
 నాకవాసులు స్మృతిజేతు రతని శ్రీ పోకలన్నియును లోకముదములు
 అనిన విని నృపుఁడు ఇంకను విశదము శ్రీ గను వచింపుమా విజితేంద్రియ! యన
 ముని యంతరిక్ష డను మహాత్ముఁ డట్లనె శ్రీ పరతత్వమయుని నిజతత్వము
 రాజమాయ యన నేమొ దెలియ విను శ్రీ పూజితమ్మునగు నిర్గుణబ్రహ్మము
 తేజరిలఁగ నది విపర్యయముగా శ్రీ తేజమంది జన్మించె గుణములను
 విను విషయబంధనముల నదలించు శ్రీ ననువును విచార శూన్యతను గనిన
 జనులు పాపులగువారు మూడవస్థలనె శ్రీ దనరుటయె గాక యింకొకటి గలదు
 శ్రీరమణుని బొందని యవస్థయును శ్రీ నారయ నదియె యధోగతిని గనగ
 గూరునట్టి దగు నో సరనాథా! శ్రీ ధీరమతి వగుచు విను మందు జోరపు
 విను గాగ్రహ్యగాగ్రహ కము గాగ్రహిత్యము శ్రీ గను స్వప్నమ్మున భేదముల వలెనె
 గను మాయాంధత పొందుమా తోవ శ్రీ లను మనము లీనమగుచుండు నట్లె
 జనవరా! మాయ లీనముగ నాత్మ శ్రీ గనఁగ హరిమొదల భూతపంచకము
 చేతపదు నొకటి యింద్రియంబునను శ్రీ యాతరపు భేదముల గుణములచే
 వాతండ గొనుము భూతమయస్పష్టి శ్రీ చేతనం బుండ నాతఁడు వెలుంగును
 విను దేహి కర్మ కలన సుఖ్యుగాని శ్రీ జనన మరణాదులను సుఖదుఃఖము
 లను నిరయ స్వర్గగతుల సుడిలోనె శ్రీ మునుగు చుండు గానగ లేడు ముక్తి
 లంత కాలమా సన్నము గాగను శ్రీ సంతనే గుణద్రవ్య సరూపం
 బంతయు ప్రకృతిని బొందించు నపుడు శ్రీ వంతుగొన నూరు వత్సరాల్ వాస
 లేమి నత్యుగ్రమగు పరముదృష్టి శ్రీ భూములన్ని దహియింప బడంగనె
 స్వామి యనంతని ముఖజనితానల శ్రీ భీమానలంపు జ్వాల నిలసహితమయి
 సకల దిశ నాకృమించ సంచర శ్రీ క వలాహకము లన్ని నూరేండ్లు
 సకలంబు మునుగు వర్షంబు గురియ శ్రీ ప్రకటితంబునగు విరాట్టు లీనము
 గాగ పరమాత్మ యింధనాగ్నివలె శ్రీ యోగమంది యవ్యక్తమున జొచ్చు

నాగుణి గన్న జలంబు తేజముగఁ త ఆగత తేజము వాయు వంద దగు
 గగనమున నదియు నిముడుగతి యుడిగి త విగత శబ్దగుణ మగుచు నది యొప్పి
 తగవున యాత్మను యదిజేసు రాజ ! త మిగుల గల వింది యములు మనంబును
 వానివృత్తులును నడఁగు నహంకార త రాన నది జేరు సీశ్వరుని యందె
 గాన యా మాయ యిట్టిదగు నన్న త నా నరపాలుం డడిగె నిట్లనుచు
 జ్ఞానవిహీను లెఱుంగ జాలుదురె త యీ నరప్రపంచ దుర్లభం బదియు
 దాని నడంచుట ముక్తి తోడుగొను త లే నియమంబున బల్కుడు పుణ్యులు
 ననిన ప్రబుద్ధుఁడు జనవరుని గాంచి త విను మో భూవర ! దినదిన మాయువు
 నినుని యుదయాస్తమయముల నెన్నిన త గన దరుగుచుండ తనువుపై కూర్చి
 యును వనితాశక్తియు ధనాది త చింతను సుతబంధులపై యనురక్తియు
 తను మరులుకొనఁగ మఱచు తత్వమును త గనఁడు సుఖము లేకంబుగ దుఃఖము
 విపులంబుగ జన్మావధిని నంది త యెపుడు గడనకై ద్రోహమున గూడి
 కపటుల దాసియు మదము గొని తిరుగు త చపలుర కెటు సిద్ధించు నావిధము
 యెపుడు సుజన సంగతుల సమమతిని త రిపు లార్చురు దను గనినట్టి దీప్తి
 గని శత్రుమండ మనము నిల్పియును త వినయము శాంతము శమము సహితమును
 యనఘులను వినికీ గని కేవ గుదిరి త ఘనుల సద్గురుల హితబోధల గని
 హరిచరితామృతపానము నందుచు త వరుసల తృప్తి మనము గదియించి
 వరము జితేంద్రియ వశత తా నంది త ధరణి గల స్వభూతములందున
 సరసీరుహనయనుండు వెలుఁగునని త దిర మతి మానము వహించి
 తను నలము ద్వంద్వముల నూటగని త తనసర్వము శ్రీహరి కర్పణ మని
 దన నడక ధర్మసరణి నొనరంద త ఘనమైన శాస్త్రసంగతుల వలపు
 గనుట లవి భాగవతుల చర్యలగు త విను మనఘ ! యిట్టివారు మనలను
 వనరుహనాభుని గనుచు నీమాయ త ఒనరున జిక్కక జితమును గందురు
 నన రా జడిగెను హరిప్రభావము త ముని నుతుఁడు విప్పలాయను డిట్లనె
 నరవర ! జీవాంతర్యామిజ్యోతి త కరము మానసేంద్రియములలో కళ
 పరతత్వరూపి జననాది కలఁడె త వర దైవమునగు త్రిగుణ మహదహం
 కరణము లగుదురు లింగకేరీరుఁడు త ధర నుతింపుగొను చైతన్యరూపి
 ఆతఁడె జీవుండు శక్తియుతుండును త ఆతఁడె దేవుఁ డన ఘనత దిరము
 పతితుఁడు నిరతానందస్వరూపి త యతిజనగోచరుఁ డద్వితీయుండు
 ధాత మొదలుగా సురకీర్తనీయుఁ త డాతతప్రకాశి స్వయంభువుండగు
 ఆతరమున సర్వంబుదానయై త యేతరంబునం దందనివాడగు

జ్ఞాని సుభక్తిని నాని మనంబును శ తాను నిరభిమానము గూడ యోగ
 మూని గన గోర గోచరుండగును శ దాన నొప్పు సిద్ధుణ శక్తియుతుడు
 జననాదు లతని బొంద వాతండె శ గనుము యీలాగు శక్తి ప్రభ గొన్న
 ననఘుడు ముక్తికి నిలయు డో స్పృహ శ విను మిదె యాతని మహిమపరిమితము
 తరణి కిరణ రూపము సర్వమున శ కర మొప్పునట్లు వాని గుటి గాంచి
 సరణి యామూర్తి సన్నిధి గనినటు శ వరమతులు సుకర్మముల సేవిత్రు
 జనవరా ! యనిన యా కర్మలెట్టి శ యొనరున దెలియఁగ వలె యాచరించు
 ఘనుల నియమంబు లే వట్లు నొందు శ నన హవిర్హోతృ డనఘుఁ డిట్లనియె
 విను వేదంబులు దనరు విధింపుల శ ననుకూలము లా కర్మాకర్మల
 వికర్మ ప్రతివాదము లవన్నియును శ సకలలోక వర్జితములు విజ్ఞులె
 యకలంకమతిని నిజము గనలేరు శ సుకరంబు లివియె కర్మాచారము
 లనఘమతీ ! యా కర్మల మెలఁగక శ నలఘుపదంబున జొరదగు యత్నము
 సులువు గాదు బహుజన్మాంతరముల శ వలను నగునేమొ యట్టుల దలఁపక
 వలచి విధిచోదితముల శాస్త్రముల శ కలన నెఱుంగుచు హరిని సేవించి
 భజించవలయును యా దేవు మరియు శ పూజించవలయు లోపల వెలినికొ
 రాజి గొన్న మతి పూతచిత్తుడయి శ లేజ మంది షోడశోపచారము
 లను శ్రీవల్లభు సుందరమూర్తిని శ ఘనత నర్చించి గంధపుష్పాదు
 లను ధూపదీప నైవేద్యములను శ వినుతి గూర్చి యర్చించి సాష్టాంగ
 మైన ప్రణామమును సెల్లించియు శ యైనకొలఁది మరి నుతింపవలయు
 నా నరనాథుఁడు యీశుఁడే కర్మ శ నాని యేమేమి జేయు నేవేళ
 లా నిర్ణయంబు దెలుపుఁ డని యడిగె శ నా నయ నిపుణుఁడు ద్రమిళు డిట్లనె
 నో నరాధిపా ! హరిగుణకర్మల శ నైన విలసనము లెన్నికల నగునె
 ధారుణీరేణు కణముల నైనను శ తారల సమూహ మైనను గణింప
 నేరువు గందురు ధీరత వశమున శ పారము గనరుగ నారాయణు నెడ
 గాన తన యాత్మశృష్టిచే మనము శ చే నందంబును పంచభూతముల
 చే నికరంబగు పురము నిర్మించి శ దానె కళ నంది తాన జేరియును
 ఘన సగుణ నిష్ఠుడై నట్టి పరము శ డనఘుఁడె నారాయణాభిధానత
 గని ముసీంద్రుడై వెలయు దక్షేంద్రియ శ మనముల నేకత గను పాలితంబు
 లైన యన్నిదేహముల బుట్టించి శ దానె సంహార మందించి బోచు
 హరి హర విరించి రూపముల నంది శ నరవర ! యా నారాయణ మహర్షి
 చరితము వచింతు విను మఘహరమ్ము శ పరమ మంగళము ధన్యము నరంబు

విను ధన్యునికేని దక్షువుతీరక యగు శ ఘన సుగుణ యువతి మూర్తి నా సతికి
 మును పుణ్యధనము పొంద బుట్టి శ మునిజన నివహము మోదమున నుండు
 ననువు గన్నట్టి బడరీక నమ్మి శ నను నిలిచె నిష్ఠ లోకశుభంబుగ
 పావనతపంబు గాపింప జూచి శ యేవలనో తనకు భీతిగా నలసి
 చే వర మందెడి తపమును భిన్నము క ద్రోవ నతికింతు ననుచు బలారియు
 దివిజకామినుల కాముని దోడుగ శ దవులగ నాతని తప్పు మలపు డని
 దివులు గొనకుఁ డని ధీతను బెంచి శ గవయ బంపె మునిచెంతకు నానతి
 వనజనాభు మహిమంబు దెలియకను శ వనిత లటు మరుఁడు తమకు బాసటగ
 మునుకొన జేరి యాశ్రమ తలంబు శ మునివరానందకలిత మవ్వనము
 వెలసె సుందరము ఆ రాక కలన శ తలఁపున మన్మథజాలమం దొప్ప
 విలసిల్లె తరులు లతలు కొలంకులు శ కలిమి సౌభాగ్య మెల్ల యం దొప్పు
 చందము గూర్చును రసాలబిల్వము శ లందమించు ఖర్జూర జంబీర
 సుందర కదళీసాల రసాలము శ లందం బటులే మందారంబుల
 ఘనతరువుల ఫలపుష్ప భరితముల శ విను మాలతి మల్లెలు మొల్లలును
 పస మించు నట్టి కుసుమ జాలముల శ పసిమించు మంచరుల మంజుమలును
 రసమాన దిరుగు భృంగసముదాయ శ లసితము లగు కనకాబ్జ కల్పార
 విలసత్సరోహిహారికల నందు శ నల హంసచక్రవాకముల క్రొంచ
 ముల మిధునసందడుల మండితంపు శ కలన నొప్పుచును జలముల పూర్ణత
 లలి నిర్మలంబు లగునటు గుదురఁగ శ తిలకింప నబ్జురము దోపు మంద
 గమనముల సుందరాంగు లటు జేరి శ క్రమమున సుకుమారకుల తనువులు
 శ్రీమలు వెలువడిన చాలున ఘన ఘన శ ర్మములు దిగజార నగవు వలపార
 సురుచియొయ్యారముల నా ఋషినిక శ దరియ నోసరిలు చందము మెప్పుగ
 మరుడు విరి శరములను ముందు బరపు శ వరుసల చూపుల నాతని నింపుచు
 నరవింద ముఖులు అరవిందాక్షులు శ నరవిందవాసి కళల మీరుచును
 రాగ నది గాంచి నారాయణుండు శ యోగమును విడక మూపుల లోగక
 రాగహీనుఁడయి భోగింద్రేశయుని శ జగన్నివాసుని భగవంతు విష్ణు
 సుగుణ వరిష్ణు లోక రోచిష్ణు శ నిగమాంతవేద్యు నిర్మలు సీశుని
 తనయందె తానె గనుచు కనలంద శ గనక నిదానము తనయం దొప్పుగ
 మనము సదానందమున తరిళితను శ దనరి వారి గని నవ్వి యిట్లనియె
 వనబాక్షలార ! జంభారిపనుపు శ నను నను జేరెడు ఛాయ వచ్చితిరె !
 శుంభద్విహార ! వాంఛారంభులు శ గంభీరధృతి గల వారలైన

జృంభణం బేల ? ఇట నాకు జూప శ దంభరహితులై దొలగఁటు త్రమం
 బన నావనితలు సిగ్గునను గూడి శ వినమితశిరులై కరములను మోడ్చి
 మునివంద్యుండవె దేవదేవుండవు శ ఘనత నెఱుంగుట మాబోటి కగునె
 వనితలము చపల మతులము కాముక శ జనులవలెనె మిము గూడవచ్చుటయు
 మనమున గంటివి మా తలంపులను శ విన చోద్యము నీ జితేంద్రియత్వము
 కలయ బడవు ధృతి చాలు పెద్ద గని శ వలపులేని మహాసీయ తపంబున
 తలఁపు మార్చితివి సంస్మృతి సందెడి శ లలన లాది ధనతతుల భోగముల
 నిరసించి కేవలమృతి నిర్మలత శ నరసి విశ్వేశు గొలుచు ధన్యులను
 శరసిజ నయనల వాల్చుపులంత శ వరతపోధనా ! కామరహితుండవె
 కాక గోధమును గూడ జయించితి శ వో కరుణామయ ! నిన్ను నుతిజేయ
 నేకరణి మాకు దోషదు మహాత్మా ! శ నీకుశరి నీవె తపోవిరాజిత !
 కామనిరసింపు గనిన యవ్వారి శ తామసతపంబు పల్వలోదకము
 వే మన్నించయు వందనము గొనుము శ మే మపరాధుల మైతి మది గొనకు
 మని మరల మ్రొక్కు వారికి తనదా శ మనము వికసింపుగా శ క్తిచూపు
 టను వారబ్బుర మంద నూరులను శ వనితల త్రికోటిగణన బుట్టించె
 కని రా యప్పర కాంతలు వారిని శ మనమున మెచ్చిరి తనువిలాసముల
 కనుల కనుబామల కర్ణ గండముల శ ఘనత పాలిండ్ల కటిమధ్యంబుల
 చరణ జంఘారు జఘనముల రేఖ శ కరపద్మములను కంఠ పొంకంబు
 లసితవదన సౌందర్యరాశియును శ వరముగా వారు తము మించియున్న
 అరుదుగొని యందు నూర్వసిని గొనుచు శ శరగున నిందుని గని వచించిరా
 యనఘుని చర్యను అతిఁడూరక విని శ మనమున విష్ణుండని వినుతించెను
 వినిర యెవరేని ఈ శుభ చరితము శ ఘనశుభంబు లాజనులను జెందును
 వినుము మా ఋషభునకు నాత్మయోగంబు శ ఘనతనె పుట్టను గూరె నచ్యుతుడు
 ఖలజనముల బరిమార్చ భారుణ్ణి శ జనన మందు పెక్కుల రూపము గొను
 గన మీన కమత కీటి నరహరి వా శ మన పరశురామ రఘురామ రాము
 డనగ బుద్ధ కల్యాద్యవతారము శ లను చాల్పగలఁడు కీహరి వింశే
 వాని నుతింపగ నొక్కడు శేషుండు శ ధ్యానమును బొంద గరిమ గన డజాడు
 గాన నా దేవుకరుణ గొనియాడు శ మాన మెవరికగు నైన భజితము
 సరసిరుహనయన ! నీ చరణయుగము శ సురనది జనితంబగు నిగమవినుత !
 వరద ! జలధిసుత వర ! సుగుణ కలిత ! శ సురుచిని నెగడెడు కనకఘనసధర !
 సురనికర వినుత ! కుచకలశే లలిత శ వరమృగమద రుచి పరిమిళిత హృదయ !

గరుడగమన ! హరి ! రజతగిరినిలయు శ వరసతి జపంబ తపోవిలసనా !
 కరివరద ! తిమి కమత కిటి నరహరి ! శ సరసబల నిహిత పదకమల ప్రచుర !
 పరశుధర ! దశరథునిసేత ! శ శరమున శిరములు ఓదిగల దనుజుని ద్రుంచిన
 వరబలయుతుడవు యజుని జనకుడవు శ మురదమన కిలికలుష సముదయమ్ము
 నపహరణమున నతుల నిక్కుదువో శ యపవర్గదాత ! యచ్యుతా ! శౌరీ !
 కృపనింపగదే ! తనువులను మాపు శ తపమున మమ్మును జేర్పు మాధవా !
 యని సన్నుతి గన బరపి మగి యనియె శ వినుము జననాథ ! హరి యవతరింపు
 లను లెక్కింప రాదని యంటిని శ మనమున శర్వము సతనిగ జూడుము
 వినుతి నతి నొసగి కృపను చూరగొను శ మనఘ తక్కినను దక్కదు వర మన
 ఘనుడు వసుధీశు డడిగె నారలను శ కనెద రెట్లు జడమతులు ధన్యమును
 వనరుహనాభుని గుఱుతు వారి కెటు శ యొనరు గలదేని దేటపరుపు డన
 దనరె వచింపగ నమసుడనుఘనుడు శ విను మనుజనాథ హరిముఖమునందు
 ధరణీసురులును బాహువులందున శ నరపతు లూరువులను వైశ్యులును
 చరణమాల శూద్రులును గుణకర్మల శ శరణి గనిబుట్టి యుగములధర్మము
 లనుసరంబుగా తరాల నందుచు శ గనెద రజ్ఞానగతి చొరవులను
 గనెదరు హరిని భక్తిసేవింపు శ లను నారులుశూద్రులు గరిష్ఠతను
 గాంతురు ముక్తిని నా కలియుగమున శ సంతకు నడ్డము నడ్డ దట్టిడుల
 వింత గల దిందు కలనారిశూద్రు శ లెంతోపవిత్రులు నాల్గవయుగమున
 మంతనమున హరి సంతసించు నొ శ క్కింత కాలమునె చెంతరానోసగు
 పతిభక్తిని యా జగత్పతిని మన శ మతి నిర్మలతను దలప ముక్తిగను
 గతిచాలులిట్లు లాయుగమందున శ వ్రతదూరులగుచు విప్రులు మదమున
 నిగమముల శాస్త్రపురాణ విధులను శ తగవు దలంపక నిందింపును గని
 భగవద్భక్తుల పరిహసించుచును శ నరయరు దుర్గతి శ దరి చుట్టుకొనుట
 విను మృదులాన్నము పక్వభేదముల శ దనర ఫలరసము లెన్నో యుండగ
 దినునవి యొల్లక జంతుమాంసముల శ దిన నపేక్షించి కూరకర్మముల
 కొడి గట్టి దూష్యమగు శ జీవహింస కడుపు వూర్తికై పెడమతు లగుచును
 వడిగని స్త్రీలను లోలురు నగుచును శ చెడిన వుజ్యులయి తా జెడుట గాక
 కడమవారిని జెడుచు శఖ్యుల శ జడియడు పెద్దల నుడుల గర్హించు
 టలవాడు మూర్ఖు డిలను మోహితుడు శ అలమటలు వాని నలముచునె యుండు
 తలగుడు రెట్లుల నాపాటిజనులు శ వలవున హరిభక్తుల నాదరమున
 సలువిధార్చనల ధర్మముల నెఱిగి శ తలవు మధురివుని నిలిపిన ముక్తులు

నన జనవిభుండు వినతి జోడించి శ వనమాలియు నెయ్యే వర్తనముల
 నేయే యుగముల నేరూపములను శ న్యాయ మందునో యవియును దెలుపంగ
 మీ యమలచరణములను గతిగొంటి శ బాయక ననుగ్రహమును బరపుఁ డన
 కరభాజనుండు నా గుణధుర్యుడు శ వరమతీ ! నరాధిపా ! విను ధన్యము
 హరి కూరదనుజ దుర్మదవిదార శ పరిణతికై బహుతర రూపనామ
 పరత గుణకర్మ సహితమతి యగుచు శ పరిపాటి గాంచు కృతయుగమునందు
 ధవళవర్ణుండు చతుర్భాసుఁడుచు శ పవిత్రవంతయు నిర్మలంపు నడ
 భువులు దీపింప హంసపటిష్ఠత శ దవలి జటావల్కల కృష్ణాజన
 ముల నుత్తరీయ జపమాల కమం శ డలము దండముచు ధరించి తపముల
 వెలసిన గరిష్ఠమతు లగ్నింపంగ శ నలరునందు నీకాలముల నతని
 జనులు యశమునం దింప బలికెదరు శ వినుము హంసుండు సుపర్ణుఁడునుగా
 దనరు నిటులలె వైకుంఠుఁడు ధర్ముఁడు శ ననంగ యోగీశ్వరుఁడు యాశ్వరుండు
 ఘనములుల పురుషుఁ డవ్యక్తుండన శ వినుమిక పరమాత్ముఁడు దివ్యము
 లగు నామంబుల నుతి గూర్తురు రెండగు త్రేతాయుగమందు రక్తవ
 ర్ణమున తానొప్పి చతుర్భుజములనె శ త్నమముగాంచి వేదముల మూటిచే
 సమమతి రూపున హిరణ్యకేసుఁడు శ నమలతను సుక్కువా ద్యుపలక్షణ
 విలసితుండునయి విష్ణుఁడు యజ్ఞుఁడు శ అలకృషీటభన పృథ్విగర్భులన
 వెలయు మరియు సర్వదేవుఁడనగా శ తలఁతు రవ్యయుని నురుక్రముండని
 విను వృషాకపియు నురుగాయుఁడు మఱి శ బయుతుఁ డన బ్రహ్మవాదులను
 ఘనత దను గూర్చి పిలువ నలరు గను శ జనవరా ! ద్వాపరమున శ్యామవర్ణ
 మున నొప్పి కనకవనసధరుఁడునయి శ గన రెండునైన బాహువుల దనరి
 పరముఁడు దివ్యాయుధముల ధరించి శ యురమున కౌస్తుభమణిహార మొప్ప
 వరుస వనమాల కడు రాజుల గ శ ననయ శ్రీవత్సమును చిహ్నముగని
 రాజులు మహాపభు లక్షణముల శ యా జగద్వల్లభుఁడు విష్ణుమూర్తి
 యో జనపాలా ! యాఖ్య లవియ యగు శ పూజితమందగ దెలియు మవ్వీయును
 విను వాసుదేవ సంకర్షణు లన శ విను మటు ప్రద్యుమ్నాని రుద్ధులన
 గన నారాయణ విశ్వరూపులన శ ఘనత సర్వభూతాత్ముఁడన బలికె
 దరు నరపతు లాదిగ సర్వమునులు శ వరుసను కలియుగమున కృష్ణవర్ణ
 మిరుదండ గాంచి కృష్ణనామమున శ నరసఖుం డగుచు దుష్టహాననుడయి
 కరుణ భక్తజన రక్షకుఁడగుచును సరసిజనేత్రుఁడు యజన కీర్తనల
 హరి రామ కృష్ణ నారాయణు లన శ లన నరహరి కంసారియు కమలనాభుఁ

డరయ శ్రీధరుడు నిటు నెన్నిక గను శ ధరణిభేదముల మూడిట యశ మటు
 విను మీ యుగమున ద్రవిడదేశమున శ దనరు త్రామ్రపర్ణియను తీర్థమున
 కనఁగ సహ్యాజా కృతమాలాదిక శ ఘనతమిన్నండు నదుల దోగి యట
 తన పితరుల నర్చింప పుణ్యములు శ తనుడాయు నఘములవి బారగలవు
 మనుజేశ మతియు కావేరి మొదలు శ మునుల గుంతులను తపములు సలిపెడు
 నొనరు గలయట్టి తీర్థక్షేత్రముల శ కును జేరి భక్తి దానశీలురయి
 వనజనాభు భక్తులను దర్శించి శ మునుగొని భాగవతుల చెంత గనుచు
 నొనరున హరినుతి సలుప పాపచయ శ మును మాపవచ్చు జెడని పద మబ్బు
 వినుమిక మా నియమము చాలు లంద శ ననుసరించెదము గనుము మోదంబు
 నా జనవరుండు నతలనర్చింప శ రాజతు లగుచును స్వేచ్ఛను గాంచిరి
 యో జనవరా ! పరీక్షిత ! వారక శ యజతు నచ్యుతిని భజనల మెలగుము
 రాజ ! యాఋషభుసుశులు పవిత్రుల శ నోజబూని తలపంగ మంగళము
 పూజించెను యావిదేహభూపతి శ భ్రాజిత పదంబు తా నందమించె
 ధన్యుడయె నతఁడు జనులెవ్వరేని శ మాన్యమతిని నీచరితంబు వినన
 శూన్యములు దురిత సంతతులు నిజము శ అన్యమెంచకను హరిజేర్చురక్ష
 ననుచునారదుఁడు వసుదేవునకును శ వినిపించె జనక ఋషభపుత్రులకు
 వనజనయనుగను యోగ్యప్రసంగము శ లను గుదురు బోధ యధ్యాత్మవిద్య
 యనఘుఁడు మరి యనె వేదండవరగు శ దేనయ నీకు జనియించె సీతపము
 ఫలించె నిజముగ వగ పేల ! నీకు శ చలించ వలదిక హరిలీల లన్ని
 నిలింప సన్నతములు వింటివింక శ దొలంగె దుఃఖము ముక్తి నీ నెలవు
 భవము ధన్యముగ భవాద్ది గడిదితి శ వలనంస్పృతిని గూడ వెప్పుడును
 భవన ముల భవుల మూలము కృష్ణుఁడు శ ముపురగుశక్తుల కాశ్రయం డతఁడు
 అవతారమందెఖలుల హరింపఁగ శ దవిలి వారి దునుమాడె శిశుపాల
 ముర నరక పాండ్ర కంఠ యవనులను శ వరుస పూతనాదుల పెక్కండ్రను
 దురమున హరించె మరి ధరణీశుల శ నరుడె యనకు నీ తనయు డనంతండు
 అరులటు హరిపద మంది రవ్వారె శ కరము తపోనిధి వగు నీకు నట్టి
 దేవుఁడు సుతుడట వెఱపేల ! నీకు శ భావమ హరిదేశ గూర్పు మిదె యొనరు
 నావిని వసుదేవుఁడు దేవకీయును శ ద్రోవ దెలిసి రాయబ్జనేత్రునిది
 పావనచిత్తులు బంధ విముక్తులు శ శ్రీవరుని శక్తి యుక్తులు సత్యము
 అనిశుకుడుజెప్ప విని పరీక్షిత్తు శ వినయమున నడిగె నవ్వలీ చర్యను
 విన జెప్పుమింక యాదవసంతతి శ కనిన యవస్థలు శ బ్రహ్మాదిసురలు

వనజనాథుని నిజపదము జేర్చు శ వసువులను దేవుడు గన్న ముదము
హరిచరిత్ర లెట్టుసాగ నుద్ధవుని శ పరమభాగవతు నేమి బోధించె ?
పరముని సార్థక బోధవిస్తరపు శ సరణి నెఱిగింపు సంతసము జెందు
సనిస శుకుడనియె నాతని గనుచును శ విను విరిజ్చి సురమునిసిద్ధగరుడు

—: బ్రహ్మాదిదేవతలు శ్రీకృష్ణుని వైకుంఠమునకుఁ బిలువ వచ్చుట :-

లను, చారణ విద్యాధర హారాదు శ లనుసరింపఁగా హరిని స్తుతించుచు
సరసత జాసిరి ద్వారవతి నున్న శ పరముని కృష్ణుని బంధవిదారుని
దురితమోచనుని నీశుసర్వేశు శ నరుణకోటి సంకాశతేజ గని
చరణముల ముట్టి నిలిచి వినుతించి శ కరముల జోడును గూర్చి యిట్లునిరి
యభవ! సర్వేశ! యఖిలలోకేశ! శ యభయదాత! వరయంగ పురుషవర!
శుభదుడవుదలఁప సుకృతస్వరూప శ నభమున వెలుఁగే రాజీవచరణ!
పరమానందా? వరద! ముకుందా! శ నిరతశోభనము నీదివ్యస్మరణ
సరసగుణా! యాదవకులమణి! హరి! శ వరభక్తపారిజాత సరసభా!
యను యశము ధరణి వెలయించితి విక శ దురితతండములు సమసె పని దీరె
తలఁపు పంచవింశోత్తరశతాబ్ద శ ములు జనియె నీవు జనియించునాది
కలియుగము దారు తరుణ మిదియనుచు శ దెలుపవచ్చితమి సెలవేము? దెలుపు
నిలువ దలఁతువే? యటు లొనర్పదగు శ లీలామూర్తిని నీచి త్తమేమి?
విన వేంచేసినవార మింతయే శ వనజనయన! నీ యాజ్ఞ మా వరము
వినిపింపు మనఁగ చిరునగవు గనుచు శ వనజాసనశంకరు లలర సుగల
గని వత్తు నింక వైకుంఠనగర శ మునకు నావిజయమందున జాటుడు
పని దీరు నింక యాదవు లమరులు శ తనువుల నన్యోన్యము విరోధముల
కనలున మీరుచు ధరణిని వదలియు శ నొనరున తమనిజపదవుల గనెదరు
ఇదెయొకట ధరణిభారము దీర్చుట శ ఇదియలోపంబు దెలుప సమయ మిదే
ఇదే నా యానతి నా రాక మిదిని శ సుదినము నందుట అట ముదము నింతు
నని హరి బలికిన విని బ్రహ్మాదులు శ మనము లలర జేజేలు మరలి తమ
యొనికి గలతలము లలంకరించిరి శ వనజనయను డాడిన భంగి జరిపె

—: శ్రీకృష్ణుండు దుర్నిమిత్తంబులం గని యాదవుల నెల్ల ద్వారకనుండి

ప్రభాసతీర్థమునకుఁ బంపుట :-

ఇట ద్వారకలో నుత్పాతంబుల శ తట మెల్లెడలను నల్లుకొనె నిటుల
చటుల మందె యాదవుల మనంబులు శ కుటిలముల వృద్ధిలోపల నొప్పిరి

కనకసాధముల కాకఘూకములు శ్రీ కనకజేరి పవళులనె వాపోయె
 కన నల్లె నశ్వవాలములబుట్టె శ్రీ ననల మన్నంబుమొలచె చిత్రముగ
 వినుము జనపతి ! యటుల మరికొన్ని శ్రీ ఘన భయదము లయి కాన్పించె నిట్లు
 గనక శుక శారికలు రాత్రి నెగసి శ్రీ విన నెగటు గల్గు స్వరములను బలికె
 గనెను మృగంబులు వేరొక జాతిని శ్రీ యొనరు జెడ బుట్టె నుత్పలము లిండ్ల
 ఇనుని బింబ మది ఛాయ వేరయ్యె శ్రీ నని యాదవసంతురు మారి పిలిచి
 కనినారే యీ యుత్పాతంబుల శ్రీ చనుడింక మీరు ఇటనుండి కీడు
 మన కగు ప్రభావతీర్థము జేరుడు శ్రీ వినుడు విధిలిఖతమును దాటగలమె
 యనిన మంచి దని తరలి రవ్వారు శ్రీ గనిరి వేగముల గరితురగాదుల
 తోడ శర్వముల గొనుచు నచ్చొట్టు శ్రీ వీడ కళ దప్పె నుద్ధవుఁ డదిగనె
 తోడుగొన్న విజ్ఞానవృద్ధు డతఁ శ్రీ డాడంబర శూన్యండు శ్రీకృష్ణు
 జేరి పురము రుచి దప్పెను కౌరీ ! శ్రీ యో రమాధిపా ! హరి, దీనకల్ప
 పరేశ ! యదువంశాగ్రణి దేవా ! శ్రీ సారయోగి శందర్శితచరణా !
 నాకు నీవె దిక్కగుదువు గాదే ! శ్రీ నీకు శరణంబు వేడుచుంటి నిదె

-: కృష్ణుం దుద్ధవునకుఁ బరమార్థోపదేశము సేయుట :-

యో కమలనేత్ర ! యాదవక్షయము శ్రీ గా కడఁక గూర్చి తరల నెంచితివె
 యేవిధిన నునికి నన్ను జూతు వొక్కొ శ్రీ భావమున నిన్ను వదలియుందునే ?
 నిను నే ముఱవను నను కరుణ గనుము శ్రీ వినఁగదే నిన్ను ముఱవబోము మ
 జ్ఞనభోజనశయనాసనముల శ్రీ పినతనమునుండి యెడబాటందము
 గనవ నీసేవ పరుల మమ్మిందు శ్రీ వనమాలధరా ! నను ముదము నింపు
 మన విష్ణుఁ డనియె చిరునగవు దోష శ్రీ వినయధురీణా నాయన్న ! వినుము
 మును వనజాసను వినుతి నే ధరను శ్రీ జనియించితి నా లీల వేలయింప
 మునుకొని ధరణీభారము మాపితి శ్రీ గనెద నింక నా నిజభామంబును
 నేటికి నేడవనాటి ద్వారకయు శ్రీ వాటపు గీటున నంబుధి ముంపును
 మేటి శూరులగు యాదవు లందరు శ్రీ నాటికి క్షయమును బొందుదు రయ్యా !

కలియుగంబు రానగు తరుణ మదియె శ్రీ నిలను జనులు ధర్మమును దొలఁగుదురు
 కులముల దగు నాచారము శూన్యము శ్రీ తిలకింపరు సుజ్ఞానపరంబుల
 అతిక్రూరు లగుచు మందబుద్ధులయి శ్రీ మతి కపటంబుల రోషముల గ్రాలి
 అతిరోగంబుల నల్పతరాయలు శ్రీ గతిని నిష్ఫలారంభులు నోచును
 గన నాస్త్రీకులై యొడొరు మెచ్చక శ్రీ జనసీజనకుల బంధున్నేహముల

ననుకూలత విడనాడి దోహదములై శ ధనాదినంగ్రహమున తనువు మఱచి
 మనెదరు నాకాజ్ఞోలి యే లనుచు శ గనుము నిర్మమతనర్హుల సత్వము
 నను ననురాగము బంధమోక్షముల శ కును కాగణంబు నిత్యమున గనవు
 ఇందలి జీవపదార్థము లెక్వయు శ ముందుగను తెలుపు నందవలెనంటె
 నంద మింపు గొను విరక్తి యున్నట శ గందు వన్న మోదంబు కుం దడంగ
 పలువిధకామములను గుణదోషత శ చలనమంది మోహంబు నడలపక
 కలజీవగణము కాటియను బొందు శ విలసిత జ్ఞానఁడవై నీ వట్టుల
 దిరుగుడు పడకను హస్తీపకుం డెటు శ తరము గొని మత్తగజమును గట్టునో
 వరుస నిందియోపేత మనమ్మును శ స్థిరత వెలుఁగొంద సరికట్టి యవల
 పరము గన్నట్టి యాషణత్రయమును శ కరము విశ్రాంతమున సుఖదుఃఖము
 లను నిర్లక్ష్యమున గూర్చి సమత శ గనిన జగంబుల పరమాత్ము లీల
 లనుచు ప్రకృతి పరిచరము లన్నింటి శ ఘనుఁ డా యాత్ముని విలసితములై యని
 దెలిసి యాత్మానుభవ తుష్టి గనుము శ వెలి బోకు మోయి నాహితుఁడవు గద
 విలపింపవలదు వలయు నీకేది శ దెలుపుమా యనిన మాధవున కనియె
 జలరుహలోచన భవశరధితరణి ! శ యల శన్న్యస్తమునంద తర మగునె
 యందరికి దేవ ! నీ మాయచేత శ పొందిక గను నీ పామరుల కట్టి
 చందము దుర్లభమును తలఁపందెను శ ఎందు మనము జేర్పంగ మోక్షమను
 సుందరభవనమునం దొప్పగలదు శ మందమతి దోగు శందు నెఱిగింపు
 ధాతాది దేవతాశముదయంబు శ లే తోవ దప్పి భ్రాంతి గందు రను
 నీతత్వమ్మును దెలియు సుమతులకు శ పాతకముల బడలుట దూరమగును
 పరమభాగవతు లామ్నాయవిధుల శ నిరశనంబు ననుసరణ మట్లు మరి
 హరి ! నీదునామ స్మరణ విశిష్టత శ పరిచయంబు సర్వాశ్రమ పరులకు
 దురితము లడంచు దయ నిగిడింపుచు శ సరణి గురుండవు నీవె నాకరయ
 నన కంశమర్దనం డీట్లు లనియె శ తనసేవ వలరు నా యుద్ధవునకు
 విను పురుషరూపుడగు నీయాత్ముని శ కిని గురుండు నా యాత్ముఁడే యగును
 కుఘధ వృత్తి చరియింపక నమ్మిక శ విపులార్థ మిదియెగా సుగతి గనుము
 నిపుణులై మునులు సాంఖ్యము నెఱిగియు శ రిపుల మలపి యా ధ్యానమున నన్నె
 సకలమూలగునిగా శన్నుతించి శ వికటులుగాకను దురిత నికటంబు
 సుకరముగ దోచి కూర్చి మోక్షమును శ ప్రకటితమ్ముగను వాశము గందురు
 విను మనేక పరములు నెనిమి దాటు శ గను నాల్గు నొకటి గలవాని కన్న
 జనులు రెండుపాదముల తిరుగుటల శ దనరి విజ్ఞానకలిత సూత్రములై

యొనరుగా గలిగి ధరణి యుత్తమం శ బన ప్రాణిజన్మ గాంచ నొప్పెదరు
 వారల నిరంతరము యోగంబుల శ గూర్చి ధ్యానించు యోగు లుత్తములు
 వారల మిక్కిలివారు సగ్రాహ్యు శ సారస్వరూపుని వచింతు పరముని
 ననంతం నన్నే సత్వగుణరూపు శ గనంగ సిక్చిలు నిర్వికారుని
 మనోంబుజమున నా చరణాబ్జము శ కనంగ నేకముగా నిలిపి మఱియు
 పరమాత్మజీవ సమైశ్వరంపు శ వరుససిద్ధిగా విశుద్ధ భక్తిని
 వర శంఖ చక్ర గదా ఖడ్గముల శ బరువడియు శార్ఙ్గమును కౌస్తుభమణి
 ధరించు వానిగ భువనరూపునిగ శ కరంబు నెమ్మది గను భావంబున
 స్మరించుటడుగక తరం బిటుల గన శ నిరంతరం బవ్వారల వరములు
 పరమవిజ్ఞాను లనువారు కారె శ సరసమతిని వినుమొక యతిహాసము

-: అ వ ధూ త య దు స ం వా ద ము :-

పరమధర్మ మెరిగించునది శుభము శ నరయ నిను గూర్చు నిర్మల చిత్తము
 నాక పదునాలుగవతరము ముందు శ పాకరిపు తుల్య వైభవ కలితుండు
 ఏక గొని వివేకమును గూర్చు గని శ యేకరణి ముక్తి గన నగునొ యంచు
 దలంచుచున్నంత వచ్చే నవధూత శ యతి శంకరువలె మునివేషధారి
 యులకున యదువను పేర జెన్నొందు శ చలనరహితుండు నాతాత యతని
 గని నతి యొనర్చి మతివికసిల్లంగ శ యనఘ ! యెటనుండి వచ్చితని యడుగ
 విననాడె యతఁడు అబ్బుర మందగ శ విను నేను నిర్మలుల విజ్ఞానుల
 ఘనుల నిపుణులను గురువులను గనుచు శ వినువా రిరువది నలుపు రయ్యెదరు
 మనుజవరా ! విజ్ఞాని నేనైతి శ నన యదుప్రవరు డాతని గాంచియు
 వినిపింపుము మహనీయ కామాదు శ లను వర్జించియు జనార్దనుని గను
 తెరు వేడి సెపుమ దయామతీ ? యన శ నురు హర్ష మున న్నాల్క డిటు వలెక
 పర ధనదారల పరదూషణములు శ పరవస్తుచింత పరిహరించియును
 వరుసగను ముదిమి రోగము లట్లనె శ కరము తెన్నొందుటకు ముందుగనే
 తనువు మాశనేంద్రియము చంచలల శ తేను గూరక మునె బుద్ధి న్నటుగాక
 మునుపే గళయన శ్లేష్మము గదియని ? మునుమునను శక్తియుక్తులు బలంబు
 లును సన్నగిలుటకును ముందుగానె శ వసజాక్షి దైత్య భంజను శ్రీమని
 ననుసంధింపంగ భక్తి మనమున శ గనవలె సిగ్గము దురితధూమకే
 తువులు నగు నట్టి హరిచరణముల శ దవలీన నుతింపు పవిత్రవంతము
 సవిధి సమయమునా గను యత్నింపంద శ గవయనగు ముక్తి సత్వ మియ్యదియు

కాంతలాది సంతతులన్ని తనకు శ్రీ ఎంతకాలమున యెంత నమరునో
 వింతగాదు గద ధనతతు లట్లనె శ్రీ అంత చింతించు వాని వియోగత
 సంతలో ఘోరదశ జేరు తన్ను శ్రీ సంతరింప నయ్యున్ని వ్యర్థములె
 నీతివివేకత తా గాంచఁజేసి శ్రీ యాతనను బొందు తాప మెక్కుడుగ
 నేతరమున మృతి దప్ప బోడొక క శ్రీ పోతమువలె దా కీడును దొలంగడు
 వనమునను నొక్క కపోతరాజము శ్రీ దన సంతానములును నివసింపగ
 ననువైన నిశేతనము నిర్మించు శ్రీ కొని దాన వసింపుచు నుండి కాలంబు
 జనఁగ భోగానుభవమున తీవ్రత శ్రీ ననురాగాతిశయము తర మెక్కువ
 గను జుట్టుకొనుచు నాహారముగొన శ్రీ దన సంతాన సతీయులంబుగా
 నొక లుబకుండు డెరు లొడ్డియుండ శ్రీ వికటకాల మాసన్నము రాగను
 నికర సుత మోహ పాలిత కపోత శ్రీ మకట దగులందు లేన సంతకు గాంచి
 ధీరతయు జేడఁగ వారికై యేడ్చి శ్రీ కోరి తా నందు జేరి గృహించెను
 గాన మోహంబు పెద్ద గూడినను శ్రీ దాన దుఃఖమయ మానం బందెడు
 ధ్యాన మా హరిని గూరిచి ముక్తివి శ్రీ గానవలె విరాగము చొప్పు వినుము
 విను భూ గగనానిలజలాగ్నులను శ్రీ విను మట్లే శశిభానుకపోతము
 లను తిలిప్ప వనధి శలభ భృంగము శ్రీ లును మత్తగజము ద్విరేఫ హరిణము
 లను పాతీనము పింగళ కురరము శ్రీ విను మిక డింభక కుమారి కాశరత్
 తుల సర్ప లూత సుపేకకృత్తుల శ్రీ వెలయు వీని సముదాయ వృత్తులను
 వలపు గొని వాని గుణముల నెఱింగి శ్రీ వలపును విడచితి నని యతఁడు దెలిపె
 విను మీ వినరం బనుచు మఱి బల్కె శ్రీ ఘనత భూమిచే సైరణయు గంటి
 ననిలున పరహితమును నాకాశము శ్రీ వను కాలస్పష్టి గుణసాంగత్యము
 వనమున శుచిని అన్ని నిర్మలత శ్రీ గన శశి భానుల అధి కాల్ప సత్య
 మున జీవ గ్రహణ మోక్షంబులును శ్రీ వనితాది శఖ్యమును గపోతమున
 అజగరమున స్వేచ్ఛావిహంగముల శ్రీ భుజ మంద గంటి మరి ప్రాప్తభక్తి
 భజించు గంటిని జలనిధి వలనను శ్రీ నిజంబు వెలయగ నిందు ముదమ్మును
 త్యజించితిని నద్దాన శోషణము శ్రీ అజస్రమును నట్లుండు మలయకను
 విను శలభమున శక్తి కర్మ విధి శ్రీ గనఁగ భృంగమున నన్నిట సారము
 వనితావిముక్తి గజమున నెఱింగితి శ్రీ ధనసేకరంబు తేనెటీగచే
 హరిణమువలనను చింతాభరంబు శ్రీ వరుస మీనమున నాలుక చపలత
 శరణి యథాలాభపు సంతృప్తిని శ్రీ వరమతిని గన్న పింగళ వలనను
 కురరము వలనను మోహత్యాగము శ్రీ పరము గంటి నిర్విచార మర్భకు

వలన కుమారికచే సంగరహిత శ్ర మల శరకారునిచే నేకదృష్టి
 దెలిసితి వసింప పామును గనుచును శ్ర కెలసన మందితి నూర్ణ నాభిచే
 తను నిర్మాణము గని మానసమున శ్ర వినుము కణుందుకువలన లక్ష్మ్యగతి
 ననుసర మందెడు జ్ఞానలక్షణము శ్ర ఘనుల మనము లిట్లాప్స నని వాని
 నిలిపితి నా నడలంద జరింతును శ్ర కెలకు గననీను కామాది రిపుల
 కల జీవితంబు పుట్టువాదిగా శ్ర నలము జరామరణంపు వర్తనలు
 ననిలు వశమనుచు దలఁపున నిశ్చల శ్ర మును గూరినాడ కర్మల పరంబు
 పవనమాలి కర్పణం బంచు నెంచి శ్ర మనమును సరికట్టితిని వశంబున
 మితభోజనంబు నాత్మసంతృప్తి శ్ర గతి నందువాడె సర్వసముడగుచు
 వెత లందక త్యాగమున రాజ్య శ్ర సతత మనక తనువులను స్వేచ్ఛలను
 సతికించును వినుమింత హరిమయం బతని భజించినదే యాత్మవివృ
 జనవరా ? మోహవాహిని గడచుట శ్ర కును నావ విష్ణుపదచింతనంబు
 కనకాదులందు పేరాస గొన్న శ్ర ఘనపదము సున్న అది వదలరన్న
 వెలయు నా వెన్నునిక గాంచు మున్ను శ్ర గల కర్మము మంటనుగలియు గన్ను
 లలర నా సన్నతాంగుండు దన్ను శ్ర చెలువంబు మిన్నునక మూర్తి గూర్చు
 ఇందున కొక చరితం బుపమానము శ్ర అందక తై యొకటందె నివసింపు
 మందరము మిథిల నా నొప్పు గన్న శ్ర నది వేళ్ళ సుందరంబు పుర మదియు
 ఇందువదన మణి కుందరదనయును శ్ర బంధుర కుచయును తుందిలము పెద్ద
 చంద మట్టులే మందపు కొప్పును శ్ర మందహాసంబు మందగమనంబు
 చిందు సోయగము కళ లా సుందరి శ్ర యందు ధనాధ్యులు నగు విటకాండును
 సందు నందించుకొను కులుకులాడి శ్ర యందెల మోతల ముంగిటను నిలిచి
 పొందు నిచ్చ దన ముందర దిరిగెడు శ్ర సుందరపురుషుల మనము లాగికోని
 ధనము గ్రహించును మిక్కుటంబుగా శ్ర వనిత తన కబ్బువాని కంటెనుక
 ధనసమృద్ధిగను మతమున మోసపు శ్ర దనము కొడిగట్టి వీధులఁ దిరుగుచు
 నను వచ్చె నేని వంచింపు మున్ను శ్ర దనను వరించిన వాని కను మఱపు
 కన నాయుపతియు నొక్క నా డట్టై శ్ర తన యింటివాకిటను గాచి యుండె
 దను డాయవచ్చువా డెవడు రాని శ్ర యనువున విచారమునుబొంద వనిత
 అనయము ధనమును గూర్చ నెంచియును శ్ర గనను నిద్రయును సుఖలేశంబును
 విను మరియు కామవిషయేచ్ఛకలత శ్ర గని బేల నైతి దృష్టిని గాననె !
 యకటా ! పాపము ! నా చాలు నంటె శ్ర నీ కలత బాయు పెటుల దైవముక్తి
 నేకరణి బోవు మనివేడుధాన శ్ర నా కమలాపతి రక్షించుటెట్లు

కపటవృత్త మిది గరిమ గనరాదు శ విపులదుఃఖ మాకరము కామందె
 విపరీతముగా ధనాశాపీడి శ తాపహాసమును బొందితి నయయో !
 యపవర్గదాత నతిగూర్తు నింక శ యిపుడే మానితి నావృత్త మంత
 మిథిలాపురమున నేను హీన నయి శ పథ మిదిగా జీవించుట రోసెద
 పృథివీభరణుని నేవెంటు బ్రతుకు శ వృథకాలమున్న వైరాగ్యమునై
 వసతి గొందు నీ తనువు సాంపేల శ నుసిపుర్వులతో విణ్మాత్రముల
 కసిమసికా గొన్న కుక్షీచర్యము శ పసి నిలుచు నెలుల ర క్తమాంసాది
 కముల కంపుగొని పై పూతలచే శ భ్రమ లందించుచు చాలు చా లింక
 అమలు నచ్యుతుని రమానాయకుని శ శముని సచ్చిదానందు శర్యేషు
 జగములన్ని తనయందె రమింపగ శ భగవంతుడైన వానిచిత్తమున
 బిగువందు భక్తి దక్కించు కొందు శ జిగిగాంతు నతని మనమున రమింతు
 నింతకు నద్దేవుని బుద్ధి నిలుపు శ వంతున మంటిని యానందందే
 సలతు గని యుందు నైన నేమాయె శ యింతట నుండియె యది యనుభవింతు
 నిట్టి బుద్ధి నే డందుట పూర్వము శ పట్టునకా గన్న సతికర్మఫలము
 దట్టమై యుండుటను గంటి నేమొ ! శ చుట్టమయ్యెనది నన్నుద్ధరించె
 నని లోని కఱిగి శయనాదు లన్ని శ గని విశ్రాంతి మనమును నిలుపుచు
 తనువు విద్యుత్తునుకా బోలు ననుచు శ వనజనయచు నైక్యంబై నిత్యమని
 ఘనత నించు ధ్యానంబు నచ్యుతుని శ గన యోగమంది ముక్తినింబొందె
 అనంతవై భవ మందె నాయువతి శ యనంతకాలము మేరతనువునకా
 గని యందు జొచ్చె ముదిత ముదమున శ వినుము నీ వట్లు హరిని భజింపుము
 మోహ మెటు దొలగునన్న విరక్తియె శ దేహ మనిత్యం బని దెలియుటె యది
 యాహనిలుపు ధ్యానంబెముక్తియు నుత్సాహము నందుటె యానందగృహము
 నందువసింపగ గోరి గేహముల శ నిందున వడలియు మోహమును గోసి
 సందుగొందు రానంద మిప్పుడే శ యెందు నెందు మెలగిన యోగీంద్రులు
 నరనాథ ! యొక్క సుద్ధి వచియింతు శ పరమశుభం బొడగూర్చు నా నడక
 మురు వొందించును ముఖ్యనిలయంబు శ శరణి వినెడు సిద్ధమున మనముంప
 కనకావతీపురము నా నొక్కటి శ ఘనత గని యుండె పురాతనంబున
 దనరు నందొక్క ధరణీసురుండు శ తనకు తండ్రిగా జననమందె నొక
 కన్యారత్నము సద్గుణకాంతి ను శ పన్యసింపగా సిద్ధి నెఱుంగనిది
 ధన్యు లామెనడ లేన్నెడివారలు శ మాన్యములె యా యమ్మ పనులెల్ల
 యామెను గాంచ వరించు మనమ్ముల శ నోమిన ప్రియమున బంధులు కొందరు

నా మహీసురుని గృహమును జేరిన శ్రీ నామె వారి కానందము గూర్చుగ
 పరమంది యుంట భుజించసన్నము శ్రీ తరుణమున సిద్ధముగ నంధుటకై
 సరగునను తండులముల దంపంగ శ్రీ సురుచిరోత్సాహ భరితయై వాని
 వెసను గై కొంచు రోటిలోబోసి శ్రీ ముసలమును కరములను బూని యట్లు
 పశ నందించగ దంచు చున్నంత శ్రీ పసి మించు తనువు గల యా కొమ్మయు
 తనకరములందు మెఱయుచున్నట్టి శ్రీ ఘనతరరత్నపు శంకణముల ధ్వని
 తనమదికి లజ్జదోష నది యుడుపు శ్రీ యొన రేది యనుచు గనె నొక యుపంబు
 పర మవి తీయుటె యని యన్నిదీసి శ్రీ తరమొక్కటియుగ కరముల నిలుపుచు
 తరుణి సంతోషమందె నందునను శ్రీ తరుణోపాయం బది యగు గాదా !
 నరవర ! పరమాత్ముని నట్లే కని శ్రీ పెర తలఁపు లణచి యేక మతి యగుచు
 సిద్ధి త్తమున సంగమును గనుచు శ్రీ ధరయోగము గొన ముక్తి సులభంబు
 అనుచు బోధ గురురంగ వినిపించి శ్రీ కనికరమ్మునను మాయపరం బీ
 కననైన వస్తు పరివారములను శ్రీ జనులు విర క్తిని మోక్షమును గనెద
 రని వచించి యదుప్రవరుని మొక్కుల శ్రీ గొనుచు సంయమియు నిశ్చేచ్ఛనందను
 వినె నీచరిత్ర యదువవధూతచె శ్రీ ముచుచు విన్నది విన భవదోషము
 లను నొంద రట్టి పుణ్యలు హరిపద శ్రీ మొవరుగా నండ నుండును ముదమున
 వినుమో ! యుద్ధవ ! హరిని సమక్షము శ్రీ గనుమా ! మనమున హరిని నేన యన
 మనమున ప్రమదం బుట్టివడ నడిగె శ్రీ వసమాలిని శ్రీకృష్ణుని నిత్యునికా
 వనజనాభ ! నీరూపము గాంచగ ననువే శ్రీ ది ? నాగ భగవంతుఁ డనియె
 విను దయారతిని భూతముల గనుచు శ్రీ మనమున నతిశయ నిద్ర భోజనము
 విను ఘటె సంభాషణము సత్యాశ్ర శ్రీ యును నతిశయమును నతికోపంబును
 గనక శత్రుమున నిలిచి సుకర్మల శ్రీ వసజ్ఞాక్షునకును తృప్తి నందించి
 త్రికరణమైదిని గనినట్టివాడు శ్రీ ప్రకటిత నుతి భాగవతులగు వారలు
 అనువుజెప్పు సవతార చరితలను శ్రీ వినుచు భాగవత జనుల నేవించి
 కనగఘృపూజల వారి మెప్పించి శ్రీ తన కలిమికొలది భోజనాదు లిడు
 నట్టి వార లెప్పటికి దురితముల శ్రీ నెట్టెడు మహితను గన కొప్పుచు నా
 పట్టు సాధింతు రవ్వారి వక్షుడ శ్రీ చుట్టములకన్న పీఠి వారిపై
 నాకు నుద్ధవా ! వినుము నామతము శ్రీ వీకను గొని యర్చించి నుత్తిచిన
 నాకరము వారి శిరమున నుంతును శ్రీ జోక నొసంగుదును నాచక్రింబును
 ఘనులు సనకాది యోగులు మరియును శ్రీ జనవరుఁడు సంబ్రవీముఁడును మఱియు
 ధనుజవరుఁడైన విభీషణుండును శ్రీ యనఘుండున దుక్మాంగదుండును

మునులు జనపతులు దనుజులు మరయును శ్రీ జనుల ధరణినురు లాదిగ నెల్లరు
 మునుకొన్న భక్తి సగుణరూపంబు శ్రీ నన వెలిని పూజ మనమున ధ్యానము
 నిరవు కొనువారి నేమరసు బోతు శ్రీ నరయుమా విధిని నీవు శ్రీధృ గొని
 యనిన సుద్ధపుండ్రు పావూ! కేశవ! శ్రీ నిను భక్తిని ధ్యావించి గోపికలు
 ఘనభక్తి నిల్పి యోగమున తుష్టి శ్రీ గని రట వింటిని నీచే నొకపరి
 ధ్యానమెటు నిలుచు కలత యుడుగు టెటు శ్రీ ధ్యాన మేరితి గూర్వంగ వలయును
 ధ్యానాంగరూప మేపగిది దలపు శ్రీ ధ్యానసిద్ధి సేకూరు వచింపవే!
 దీనశరణ్యా! న్యూనరహితముగ శ్రీ మానము నందెద నీ శ్రురణ గనుట
 యె నగు నాదిక్కు- గనుము మహాత్మా! శ్రీ నీ నయరూపము నాయెడ నింపుము
 నా విని నరకాంతకు డైన శివుడు శ్రీ పావనహృదయ నివాసిత దీప్తుడు
 దేవవినుత శౌర్యోద్భాసుడు శ్రీ నైన పరమేశ్వరుండు నతని కనె
 నో వినయసుందరా! యుద్ధవ! సుమతీ! శ్రీ జీవుడు సర్వశరీరము లందున
 తావ వంది యుండు సూక్ష్మరూపమున శ్రీ పావకుడు దారు వందిన సూటిని
 కేవలండు నచ్చేద్యుడు మరయును శ్రీ భావిభూతముల విన నశింపడు
 దేవదేవుకళ నాతం డుండు శ్రీ కేవలం బటుల నదాహ్యు డౌచును
 చేవ గను భావమున నశోష్యుడగు శ్రీ జీవేశ్వరులకు భేదము లేదను
 పాదున ధ్యానము నిలుపు నుడువుటల శ్రీ నీదు హృదయమున నేను నిలుతు నన
 యో దయానిధే! సనకాది మునుల శ్రీ కాదికాలమున నీ చెప్పినట్టి
 యోగమార్గవిధి యేది యది విందు శ్రీ నోగు దూరముగ సెలవి మృదియే
 భోగింద్రశయన! శ్రీకృష్ణ! దేవ! శ్రీ నాగురుమంత్రము నీపద చింతయె
 నా విని యీశ్వరుడనె నాతని కిటు శ్రీ ఆవిధిని వార లడిగి రే విధిని
 నావలన గాదు దాని వచింపగ శ్రీ నా వింటి నేను నచ్చటనె హంస
 రూపమున వారి కందరికి మనము శ్రీ ప్రాపు తోషముగ గూర్ప దెలిపితిని
 యాపగిదిని వివరింతు పుణ్యుడవు శ్రీ నాపదము నీకు నందును ముందున
 వినుము పంచేంద్రియముల దర్శించు శ్రీ ననువు గలవన్ని నిత్యములు గావు
 మనమున నిత్యము వసించు నాతడై శ్రీ మనమున కతితు డగు బ్రహ్మం బగు
 తనువను గేహము నందున్నవాని శ్రీ గన దేహి యనగ బల్కుదు రార్యులు
 దేహి కర్మానుసరణ జనియించి శ్రీ దేహము నందున భ్రమ నణగించియు
 సాహసుడై సంస్కృతిని నిరసించి శ్రీ యూహించి జ్ఞానమును గని పదిలము
 నందిన బుద్ధిని వెలి బొరసక శ్రీ పొందికల స్వప్నలబ్ధ వస్తువుల
 చందమున దలంచి తను వుండువరకు శ్రీ నందమంది విహరించు నీ యిలను

కొందలమందడు కూర్చడు దుఃఖము శ్ర సందు నిడ డతఁడు భయముల దారడు
ముందున వెలుంగు నిత్యలోకమున శ్ర సందుని పూర్ణపు కళసరణి మనము
కలుషరహితముగ సంతోషవార్ధి శ్ర కలఁకున వసించునని సాంఖ్యయోగ
కలన పూర్తి నెఱిగించితి వారలు శ్ర దెలిసిరి బ్రహ్మము సురలాది వినిరి
సురలాదిగ పారంపర్యమున శ్ర ధరణి వెలసె నది దాని నెఱింగియు
పరమపుణ్యశ్రీయంబులను దిరుగు శ్ర పరమభాగవత జనులను మొక్కిక్కుము
వారల చరణ రజఃపుంజములను శ్ర వార బోసీక శిరముల జేర్చుక
తరమున శరీరమందున నలమిన శ్ర వారి కన్నాదికముల నిచ్చినను
హరిముద్రీధారణ మందినట్టి శ్ర హరి దివ్యనామముల బల్కునట్టి
యనఘు లెల్లరును భాగవతజనులు శ్ర వినుము సంగతిని సంస్మృతి విముఖత
నను సర్వకాలమును దలఁచువారి శ్ర మనముల వసించి భుక్తి ముక్తులను
నరయుదును దరిని విడ బో నెప్పుడు శ్ర వరదుడను వారి కిష్టార్థములను
పర మందింతును నావిని యుద్ధపు శ్ర డరవిందాక్షా! మాధవ! వినెదను
జ్ఞానమార్గ మేవిధము డెలుపుమా! శ్ర నా నిమిత్తమున వందనము గొనుచు
నీ నిశ్చలంబు నగు దివ్యరూపు శ్ర గాన మొనర్పంగ కరుణంపు మనిన
నా నగధరుండు దరహసిత మొప్పు శ్ర నా నర్మిలి శచివోత్తమును జ్ఞానము
విరాగమునులము నగుదాని నెటుల శ్ర ధరాతలంబున గవంగ దగు నని
పరామర్శచే సుఖదుఃఖాధి శ్ర క పరాదికములగు కలిమి లేము లవి
బారులుగా రా రోగశమూహము శ్ర దూరిపై సురుము వృకసంతతి వలె
తారుమారు దళ లందింప తాను శ్ర ధీరతను విడక సర్వ మశాశ్వత

—: భిక్షు గీత :—

మారయ నంచని వెత మానుటయే శ్ర సారతరమైన జ్ఞానంబగు విను
సురగురు శిష్యుడ వైన యో సుజన శ్ర వరా! దుష్టనుల ప్రేక్షదంబులను
తర మంది నట్టికలతల శాంతిని శ్ర పరమందించుట నేరికిని గాదు
పరువపు వాక్కుల నగు నింద ఘాత శ్ర లరయ వాడిశరముల మించి నొప్పు
గన జేయు గాన యవి పాటింపకు శ్ర విను మిక దుష్టన పరిభూతుడైన
ఘనుఁ డొక భిక్షుఁడు తా బల్కినట్టి శ్ర యనువైన గీత మిట ముదం బాలయ
మును కాలమున యవంతిదేశము శ్ర ఘనత దనరారు మంజులంపు పుర
మున ధనాఘ్యుడగు నొక్క భూసురుఁడుతనకు కృషియు వాణిజ్యము స్వేచ్ఛను
దవర దనయొక్క బారావుతులు శ్ర గన దేవతాతిథులను వీడించి

ధనము గడించుచు దుర్వినియోగముః శ్ర గను జోడు గూర్చి లోభి తా నగుచు
 నతి పాపము లని మాటలనైనను శ్ర యతిధి బంధువుల నాదరింపకను
 సతతమును ధర్మశూన్యుడై నన్ను శ్ర మనమున నొకప్పుడేని స్మరింపడు
 కపటియును దురాచార సంగతుం శ్ర డెపు డస్మతంబును పాటి గొనియాడు
 చపలచిత్తుండు పిసినిగొట్టనుచు శ్ర గన రా రాతని బంధుహితులాది
 ప్రియముల గూర్చుడు తా నేవగించి శ్ర నయ మెందు గనక ధనమును గూరిచె
 రయము గనె యథ్థులను బోల దాను శ్ర వ్రయము పూర్వ సుకృతమ్ము నద్దాన
 కనలున గని రాతని పంచవిధము శ్ర లను తీరు గనెడి యజ్ఞ దేవతలు
 ధనము హరియింప సమయము నందిరి శ్ర వినుడు వారు తద్ధనము ధర్మమున
 గాని కామములు గాని బోనివిధి శ్ర నానిన కారణ మే నియమంబుగ
 దానధర్మముల భోగమునందున శ్ర వానిధనము సర్వమున నాశనము
 వాని పూర్వసుకృతమ్ము తోడందు శ్ర దాననే హీను డగుటయు దారును
 కొంత దాయాదు లపహరించి రటు శ్ర కొంత చోరవశ మయ్యె మఱికొంత
 యంతరించె దుర్వ్యయ సంగతినికా శ్ర యింతింత జనులు మోసమున గొనిరి
 కొంత యనలంబు మిగత పృథుపరము శ్ర అంతయు నిటుగా వంతయే దిక్కు-
 గని కాలంబును దాను దూషించి శ్ర దనవా రెల్లరు రోయ దిగులు జొర
 కనుల జలధార లాలుక తా నేడ్చి శ్ర తను దోడెవ్వరు లేని దీనగతి
 గనె నిర్వేదంబును దై వచింత శ్ర మనమున జొనిపెను దీనశరణ్యుని
 దనకు దోడింక వనజనయనుండె శ్ర యని పదిలమంది తా నిటు గీతము
 గొనె నది విజ్ఞానమె విలువ గాంచునది శ్ర మునులు మెచ్చునది నీవు ధృతి వినుము
 నే నకటకటా! యారడి గాంచితి శ్ర నే నాత్మతాపమునను సుడి నిడితి
 గా నా ధనంబు దరలుట యిందుక శ్ర దాన నే నేమి సుఖము గాంచితిని
 అనుభవింప నొక కాని యందునను శ్ర మనము పుణ్యమున బోనీయ గాక
 అనుభవింప కామమునకు గవ్వయు శ్ర తనువును గృశింప జేసితి నందున
 గనిన దేది యన నపకీర్తి దుఃఖ శ్ర మనునవి రెండును పై దురితగతియు
 మేలు దూరమయ్యెను లోభమతిని శ్ర దూలితిని చింత యను సంద్రమ్మున
 జాలిగొని సాంద్రమైన యనలమున శ్ర చాల సెగలు సోకుటల తపించితి
 నీలవర్ణదయ వాని భేదింప శ్ర జాలిన కళచే నొప్పితి నిష్పడు
 యేల దాని దలఁపంగ నైననుకా శ్ర ఈ లాగున ధన బాలముల గలుగు
 కాలదశలు నీ లోక మపుడపుడు శ్ర మే లందగ దలపంగ వలె ననుచు
 గీతము రచించితిని దానివలని శ్ర నేతలను గలుగు నవస్థ లన్నియు

పాతకపు బాంధ లవి క్రాంత లగును శ్రీశ్రీతలమునందు హరిని ధ్యానింప
 ధనము గూర్చునెడ నాయాశంబుల శ్రీ గనునల్లె దాని బెంపుట రక్షణ
 లను వ్యయంబునెడ భీతియు నశింపు శ్రీ గను నేర్చు గొనుట తా నొందు కొంత
 దినట లాదిగా విభ్రమంబునకా శ్రీ కనుట దప్ప పెన గతియు మతి గఱడు
 వినుడు దీన పదియేను విధమూల శ్రీ గన గల్గును పాతకము సత్యంబు
 మునుక గనకుండ విది బలుకువాడ శ్రీ గనగ స్త్రేయంబు హింస యన్యతంబు
 వినుడు కామకోధములు స్మయంబున శ్రీ గన నెటె మదంబు భేదము వైరము
 నవిశ్వాసమును స్పర్ధ దంభములు శ్రీ ఇవి పండ్లొంకును స్త్రీద్యూత మద్య
 వ్యసనములు మూడు గలసి పదునైదు శ్రీ కసిబిసిని నింపు జనుల వేధించు
 పెన పుణ్యరాశి నశియింప గలదు శ్రీ పసి గాంచ వలదు వీని పస లివియె
 తన సహోదరులు జననీజనకులు శ్రీ వనితాజనంబు సుతులు హితులాది
 తన పరివారములును ధనము నెడల శ్రీ గొనెదరు వైరము చంప జచ్చుటయు
 మానముగ నుండు ధన మెంతటిదో! శ్రీ తా నొక్క పూస తనువున సతకడు
 మానుషజాలము తెలివి పెద్ద గని శ్రీ కానలేరు తమముందు గతు లన్ని
 దాన భూసురులు ధర్మహీనమును శ్రీ పూనికను నడచి జనుల దెలుపవలె
 గాని నాడు వారలకు నధోగతి శ్రీ తాను దనుదాన డాయు దప్ప దది
 గన పుణ్యమోక్షములకు నూత్రంబు శ్రీ ననదగు మానవ జన్మ యిం దర్థ
 మునకుగా నిత్యమును క్రూరమతము శ్రీ గొని దా నర్థమును బొందరాదు
 దేవ, ఋషి, పితృ, భూత, జ్ఞాతులను శ్రీ నావిధిని బాంధవులకు బంచి రని
 కేవల నీచత గన్న మనుజుఁ డెటు శ్రీ తోవ గను ముక్తి నరపశు వతఁ డగు
 వినుడు ముక్తిసోపానము ధనమగు శ్రీ తనుధర్మ మమర నద్దాని గనిన
 గన నధోకూపమున దూక నదియె శ్రీ తనుధర్మ మమర లేని యొనరునను
 నే నిపుడు నిర్ధనుడ ముదిమి గంటి శ్రీ నా నమ్మిన ధన మది పరులపాలు
 గాన శక్తుడను మరల గూర్చుటకు శ్రీ దీన చింతయే ధనముగ దలంప
 దగవు నందితిని నాపూర్వపుణ్య శ్రీ మగు గాబోలును నిజము గనుగొంటి
 నగటున విచార మీవిచారమున శ్రీ జగ దవనుడయిన శ్రీమఁడ దోచెను
 మనుజులకు ధనము కామము కొరకే శ్రీ యని గాదు ధర్మమునకు నుపయోగ
 మును వేడువారి కిని తాను దాత శ్రీ ననిపించుకొనఁగ వలె గర్వపడక
 వనజనయనుండు వారి ప్రీతి గను శ్రీ మనము పరిశుద్ధి వడసి ముక్తిగను
 జను లిద్దానిని దలపడగు ననుచు శ్రీ ఘనుఁ డగుచు భిక్షు డనియె విను డదియు
 మును ఖట్యాంగుడు నిమిషమాత్రమున శ్రీ గనను విరక్తిని ధనవనితాదుల

గనెద నే నటుల తీవ్రవిరక్తిని శ మనెడు ముందునను హరియె దయ బోచు
గన నింక దుఃఖ మనుచు నభిమాన శ మును విడిచి భిక్షుడయ్యె నన్నిటను
ఘనత త న్నొంద యజ్ఞానకలిమి శ ఘనమతి బహూరించి ధరిణి సం
చరంబుగనె నాతండు విజ్ఞాన శ పరంబు ధృతివిక గలంపు నండగ
తరించె నిందియజాల వికారము శ వరించె యోగము శ్రీశుని జపంబు
శాంతి గైకొనియే నవధూతచర్య శ సంతు గాంచె సంతోష పరంపర
మంతనము శుభ్రగతి వలపు గూర్చి శ చింతలన్ని పిముఖంబున దరిమియు
కుదురు గాంచె హరిచరణ ధ్యానమును శ బెదర డెందునను శ్రీవల్లభుండె
చదురు గని బోవ సంసిద్ధత గను శ సదయుడు శర్వము నను పోషణ గను
ముదము నించు తను తలచిన వారిని శ అది నే నమ్మితి నన్ను దయ గాంచు
పెద్దలు మెత్తురు ధర్మము ననుసర శ పద్ధతిని వృద్ధి గాంచిన నటైన

బుద్ధి వికసిల్ల దివ్యులు శుభముల శ నొద్దికచే నను జేర్తురు శత్రుము
తనువు బలమునను గూర్చ నాసింప శ ఘన నియమముల జక్కుటనె నోర్తు
ననుచు నిస్సంగుడై పట్టణంబు శ నను గ్రామంబుల విధిచాలు నిలిచి
తనక్షత్తు మాత్రమున భిక్ష గొనుచు శ గనఁ డహంకార మమకారములను
జను లితని ముసలిదనము భిక్షజీవనము శ గని కనికరించు రొక కొన్ని యెడల
గన రతని దయను వారు దుర్జునులు శ గనిన కసరించి పరిభవము నింది
సరసరరా నేవగించి దూషించి పరుషత శ నింపుచు నాతని దండము
కర మూత గొనెడు దాని హరించియు శ వరుస కమండలమును లాగికొంచు
చంక నుంచుకొని తన యాసనంబు శ బింకమున జించి కింకిరిని గూసి
జంకుగొన కతని కంఠను దొంగిలి శ సంకటము నింపుటకు జాలినన్ని
నెపములను బూల్చి జపమాల ద్రెంచి శ కృప దొలగె నిలువ నీక నదలించి
యపహసించి మరి యిచ్చి పుచ్చుకొని శ కుపితు లతని జూడగనె తా మనుచు
విపరీతబుద్ధి గెంటించుచు మఱి శ కపట కుటిల మతు లనుచు తినుటకై
యే నదీతీరముననొ నున్న యెడ శ మానక వెంటనె తలమీద నుమిసి
మానము మరలుప మాత్రము జల్లుచు శ వీని గన చోరు డటు గాని వాని
కీ నియమ మేల ? అని తర్జనముల శ మాన హీనగతి గనజేతు రతని
మానసము శుద్ధి గనుట యెఱుంగరు శ హీనమున కోర్చినాడు నిజ మనుచు
తిట్టుచును మఱియు కొట్టు డనుచు శ గట్టివేయుఁ డని పట్టుల గ డపుచు
కుట్టులోగొన్నవా కీలఁడు ధన శ మృత్యు పరులు గొన బ్రతుకుకై వృత్తి
నిట్లు గొన్నాడు కుటిల నడత యిది శ పెట్టకుడుభిక్ష నెట్లు గిట్టని

ఏ డివుడు ధర్మకేతను డయ్యెను శ పోడిమి జెడె నీ శరీరధారిని
 దాడి బెంచుకొనె కూడు గతిలేక శ కూడబో రితని దాడి తమ కేల ?
 నని చుట్టలు పెక్కుండి నీచుడని శ గనరు వీనివేసంబు జపంబును
 గనిన ముదిమి గైకొన్న కొంగ యగు శ ననుచును సతనిని పానము తనువున
 మనము రోత గొన విడుచుచు పులుగును శ విను మరి చిలుకను పట్టి చుట్టు నటె
 కట్టన నిలుపుచు నీడ బో వదలి శ పెట్టి తఱుముదురు దూగంబున తమ
 తట్టనకు రాడు వీ డనుచు నట్టె శ కొట్టుదు రాతం డాప్రదేశముల
 దిరుగు నెడల నాతండు ధీరతను శ పరమ శాంతమున సరకు గొనకుండ
 సరిగె తనస్వేచ్ఛ జరాచరంబుల శ దరముగొని యందు ప్రవృత్తి బూనక
 తనకైన పరాధవముల నన్నిటి శ మనము భేదమును గూర్చకను ముదము
 నను వాంఛ లిచ్చలను నేది గొనక శ ఘనత లో నెంచి సాత్వికము నిక్క
 గన బోడు సుఖము దుఃఖ మెందునను శ గన దైవికమున నందినట్టి వగు
 దాన కాల శీతోష్ణాదికముల శ మానితంబె యని ప్రాప్తించునట్టి
 వాని దెగడకను తనలో నిట్లును శ మానసంబె సంసారకారణము
 మానసమె కాల గుణ కర్మక్రియలు శ మానసమె పుట్టు గూర్చు వృత్తిగల
 డనుటను దానిని మాపుటయె మోక్ష శ మానుట యగు ననిమటి నిటు దలచెను
 మనమున నేకీభావత జీవుడు శ గను సంస్కృ తింతె గాని జీవునిక
 వనజనయను పరతత్వ మని నమ్మి శ కన నైక్య మంద జనన మెక్కడిది ?
 తనుదాన యంతరించును సంస్కృతి శ గన నిక మమతను జన్మకారణము
 జీవసఖుడు పరమాత్ముడు సకలము శ స్థావరంబుగా సాక్షి తా నగును
 కేవలము విద్యకును శక్తికినిక శ తావలము తానయై బంధచ్యుత
 మున బెలుగు జీవుఁ డభిమాన మంది శ తను నవిద్య జాట్లంగ సంసార
 మును గాంచి పరమునందున మనంబు శ జొనుపుటను మరచి బందితు డందున
 మానసము నిగ్రహమున శాంతి గన శ దానాదు లన్నక్రియలు గొన నేల
 మానసము బంధనమున చుటులమున శ దాన మందినను యని ఫలము నీవు
 యోగులు భజుంబునను దాని గనరు శ భోగులు మనంబునకు లోబడుదురు
 త్యాగ మన్నింట శన్న మనంబే శ దాగు భయము గని దాని తెలుఁ గదియ
 మనమును గెలిచిన వాడె దేవుండు శ మనమున లోగిన వాడె జీవుండు
 మన మనేక మర్మముల భేదింపు శ గను శంకల్పితంపు నార్దురు దోడుగ
 గొని యునేక వాంఛలను నేనలను శ తమ జాట్టి గెలుచు నెంతటివానికి
 గాన మనుష్యుం డీవిశద మెంచి శ దానిదాని నె న్నమును నార్చురిని

సేనాధిపులను మాన మెడలించి శ తాను జయమంద వలె గాని యిందు
 ధనపనితాదుల సామ్రాజ్యమంద శ గని జనవిరోధమున రొప్పు గనుచు
 మనములోని రిపుచయముల నటుంచి శ గనెద రీ పృథివి శాశ్వతదుఃఖము
 నను మునుక గనుచు నది నే గెలిచితి శ జను లటుల గూడ మూఢమతులె గద !
 విను డింక తనువు నిలువున జెడు ? నది శ మనమందు మరులు గొన నేల యరల
 గన నేల ? శత్రుని దలచు తేల ? శ కన నధర్మముల దారు టది యేల ?
 కలిమికి లేమికి దా వగవ నేల ? శ చనెడుకాలంబు దారిని దలంచి
 వల పుడిగి చలనమతి గూల ద్రోసి శ నలిననేత్రు పదభక్తి గన మేలు
 నరుడు తనజిహ్వ తానే గఱచియు శ పెరిలపై నలుగ నేమి లాభంబు ?
 కరము తలఁ పుడిగి పరమానందుని శ పరతత్వమయుని పరదై వంబును
 వరుస గనుచు చింతింప కధోగతి శ పర మందనేల ? అలత బడనేల ?
 జగతి కామ్యముల గోరు టదేలా ? శ సగటున దేహిక దేహసంఘటన
 తగవు చింతించి యాత్మ నెఱుంగవలె శ బిగువు నందవలె సన్యాసమందు
 సకలమును గెలుచునట్టి యోగమున శ యకలంకుఁ డగుచు నత డాత్మ గలయు
 సకలమయుఁడు హరి జన్మరహితుండు శ సకలము దా నయి దాను వేఱగుచు
 వికటమతి విడచి యా తలఁపు గనిన శ నికర మానవు నికేతనము ముక్తి
 కాలము నిలుకడ గాన దది తనువు శ నేలను గలవును గాన కాలరూ
 పాలవాలముగ గుదిరిన నాత్మని శ నాలోకించిన కాలము వశేమగు
 కర్మ మన గలల్ గనిన సేతలగు శ కర్మలత దాని నిరసింప నడగు
 మర్మము లెట్లఁగ నేల ? గ్రహము లవి శ ధర్మమున నరుల నావేశమునను
 నతికించు సుఖములను దుఃఖములను శ సతత మవియె యన గన రాదు కర్మ
 గతిని వారు తోడుగను వేధింతు శ సతత మీఠునుతి వారలు సుముఖులు
 అట్టి గ్రహంబులె పాదార్థాదుల శ దట్టి దృష్టిభేదములను వీడిల
 పట్టు దప్ప బో రనఁగ నరు. లెంత శ గుట్టు గని యాత్మఁ జింతింప వలయు
 అల జడత్వాదు లన్ని జీవునకె శ అల మవు నాత్మని నతఁడు విశుద్ధుఁడు
 వలనొందు దాను చైతన్యరూపి శ ఖలపుతను వాది జడ మని యెఱుఁగుదు
 జడిమ నెరుగ డా పరమాత్మఁడు హరి శ వడి గనఁడు జన్మకర్మాదులనగు
 నడ గనఁడు వీన తనయదే యది శ ముడతలు నడుచును మాయ నెలుగొఱు
 మాయ లావరణ మంది యట్లగుట శ మాయయే లీన మారనియందున
 మాయావిలసనమున తా మీరుట శ న్యాయమందు తా నిందు తపింపడ
 అనలుక్యాలను వీడింపబడిన శ యనువున హిమంబు పడకు గననట్లు

ఘనుఁడీశ్వరునకు వివి యేవి లేవు శ జనులు భజంపుం డా యీశుశరణ
మనజాలు ద్వంద్వములు నన్నగిలును శ గను డభయంబును మునులు దెలసి రది
నే నట్టి తెఱువు నాదరింతు సిక శ బోను ధనాదులనాస లికముందు
నా నయంబు నుతి నతి దా నందును శ భ్యాసము పెంపును తానే గూర్చును
మాన మభిమాన పరత నే గనను శ దీవళరత్నా! జగద్వియత! యని
నే నమ్మనమున హరిని సేవించు శ మాన నీజపము మేలనుచు బలికె
గనుమా! యుద్ధవ! యీ గీతనిష్ఠ శ ఘనమైన పరబ్రహ్మము దృష్టిని
గనెడు దారి దెలుపంగనైన యది శ మనమున నిలుపుము భిక్షు డా విధిని
గనె ముక్తి దీని జనులు పఠించిన శ వినిన దుర్మమత దొలగి సుఖంతురు
నీవు నిఃఖేద మందుమ! యిందున శ త్రోవ ముందు శ్రేష్ఠతను జేకూర్చు
పావనపువస్త్ర వేదియును లేదు శ సావకాశ మట్టుల సేసునుతియె
నని వినిపించిన వసుదేవనంద శ నుని మ్రొక్కి యడిగె మఱి వినెడిబుద్ధి
హరి! రమాపతీ యాద్యంతరహిత శ కరుణామయ! యదువంశశ్రేఖరా!
నిరుపమాన! గోవింద! ముచికుండవరద! శ వేణునాద నుసమ్మోద!
పరమేశ! నీవు నరనారాయణ శ వరమునిరూపములను గుదిరి యుంట
గురుల చెంత విని యుంట నిజంబును శ గురుగుణాకరా! గురు గురుడ వీవు!
సురవినుత! నీదుచరణకమలముల శ శరణ నెద బోవు పరమకృప దెలుపు

భిక్షుగీత సమాప్తము.

:- పు రా ర వ గీ త :-

న్యాయవేదివౌ యో యుద్ధవ! విను శ న్యాయము లన్నిట పరదారగమన
మే యధికదోష మగు నది గాకను శ నేయము విడదగు నారుల కూటమి
దాయ యగునదియె పుణ్యలోకముల శ దాయ నీదు దుర్గతిని తాప మిడు
ట యనఘాత్మా! విను మిందున నొక శ పాయ స్త్రీల విరహంబు గొన్నటు
భూమిని తా చక్రవర్తినాగను శ నామవరిష్ఠత దిగ్గీశ సుతుండై
కామినీ విరహతాపమున జిక్కి శ యీ మహాగీతమును బాడి దాన
విరమించె బుద్ధి నైర్మల్యత గనె శ వరుసన దీనిని వినుపించు వినుము
అతఁడు పురూరపు డను భూపవరుడు శ అతఁడె మీవంశమునకు కర్త యగు
సుతుండగు బుధునికి సుమహిత గుణుండు శ అతఁడూర్వశినే సతిగ దొరకొనియె
సురలోక గామి యగు నూర్వశినికా శ వరవరుడు దన్ను విడిచిపోవు నెడ
త్వర గని యున్నత్తుని వలె లజ్జను శ సరకు గొనక నా క్షోద్రకామముల

కును లోగి దనియ బోక వగవంది శ కల సంవత్సరముల కొలదిని వే
 నను వందుచు రాకలను పోకలను శ తను దా నెఱుంగక పరితాపము గొని
 ఘనత గనె వినుము వనిత రాకున్న శ ఘనుడు విసివి దా విరక్తి జెందెను
 అకట ! కామమున నే దగులుకొనియు శ వికటమతి దనర వెంగలి నైతి నే !
 శకల శీలముల నికర సుకృతములు శ సకుటిలము గాగ దలచితిని దాని
 వలని మతిచేత నూర్వశీ ! యనుచు శ లలన వెనువెంట దిసమొలతో బారి
 చెలియ ! నను విడువ వల దని యెచ్చితి శ కలత మతి గంటి నున్నత్రత నే
 గదియ నుఱికితిని గాసిలి సోతితి శ చదురు గొంటి నంతటను మానకను
 వదరి వదరి బడలిక దప్పుజోను శ ముద మనునది నాయెడలోన లేడ ?
 దాని మెడ వట్టుకొని రాత్రీపవలు శ మానము లెన్నో జనమానంబును
 హీనమును పరచి దాని మోసమును శ గాననైతిగా నుదయాస్తమయం
 బులను నెఱుంగ కీడ్లను పెన్కాల శ మును రొప్పితి నే కీడ్లమృగంబు
 నను వంది వనితచే పరాధవము శ గనుటకు జాలితి నా పద మేడ్డ !
 నా నీతి కేడ ? దారి గనరాదె ! శ యా నిగ్గులాడి పై మోహ మింత
 పిచ్చి గూర్చెనే నెటు దప్పవాడ శ అచ్చ బోను గద ! నానాటిలోన
 నుచ్చతను పెద్దలను గనెడి నాకు శ నిచ్చపల మెచట దారొనియె నన్ను
 అచ్చిగురుబోడి బొందుటయే తోడు శ సచ్చరిత లన్ని కృమము దప్పితిని
 మచ్చితగతిని దా మెలగినట్లు శ నిచ్చను మచ్చిక జూపుచును దార
 నొచ్చితిని నేను మచ్చర్య లిటుల శ కుచ్చితము గాంచె వందితుడ నందు
 అడుదాని వెంటాడెడు వానిని శ నీడ గనవు శిష్టాచారంబులు
 బీడుగను శత్ర్యమును శమము దారు శ పోడి మడగు ధర్మంబుల జాడలు
 తోడు వృధము లోభంబు మత్సరపు శ దాడు లజ్జానము మూఢతను గాంచు
 జపము శూన్యంబు తపము దూరంబు శ కృప లపురూపము గుణము దూష్యంబు
 జనవరుడ నయ్యు వనితకై యెచ్చి శ గన సొంపు దప్పి జనులు నను కంపు
 గొని చేర వెఱవ ననుకూల మీక శ ఘనుల తలపోత మనమునను లేక
 కునుకు పాలిండ్ల గునుకు రతికీడ్ల శ మనువాడ దానికరమున పానము
 వనితాధర మానుట యే భుజింపు శ గొనుట యింతి కౌగిటిన మెలగుటయే
 తను వదియ నేలుబడికి జిక్కించి శ వనిత పుంశ్చలియు నైన యాశగొని
 ఘనపుణ్యము ధీనింప వ్రతములను శ మును నోచియున్న నపి యింధనములు
 కామాగ్నిని నే గూర్చితి గద నా ! శ కామమును నిరసనమును గూర్చగా
 క్రిమాదివిప్రీయుడే తో డందెడు శ నా మానబలము గూర్చ ధ్యానింతు

నా పెరిది రంకుటాలని యెఱిగియు శ్రీ నీవిధిని మోసపోవుటను గాంచ
నావిధిని గన్న దుష్కర్మఫలము శ్రీ నీ విధి మఱలినగాని పరము గన
దీని విడతు నిపు డాలసింప నిక శ్రీ బూనిక విరాగమును జేర్తు నింక
గన సర్వభ్రాంతి త్రాడునందు వలె శ్రీ మనమున నిజంబు నరసి భీతిని
దనరని పగిదిని నిర్మలుడ నగుదు శ్రీ ఘనులు వైరాగ్యమున మనుచుండెడు
విధిని గనెద గద! దాని నే గొనెద శ్రీ మనెద జితేంద్రియమున ముంద నేన
తనువుపై మమత వనితపై మరులు శ్రీ పెనుపునను రెండు ముప్పు నిచ్చునవె
తనువు తనకై న ననువగు జనసీ శ్రీ జనకులకు నైన బంధులకు నైన
తనప్రభునకైన శునకాది ఖగము శ్రీ లను వానికైన ననలునికి నైన
దాప నుపయోగ మందునవి గాదు శ్రీ ఆ పణతిపల్ల నిట్టిజేయగును
రూపింప వనిత సగవులకు లోగి శ్రీ యా పగిది కులుకులకు నుచ్చి గనుచు
లోపలి యసహ్యములను నెడ గనక శ్రీ ప్రాపు గొన్నట్టి రుధిర మజ్జాస్థి
మానము లమరిన విణ్మాత్రములను శ్రీ గానవగు కూటములకు నానగొని
తా నొక నీచపు పురుగుగతి నునికి శ్రీ మానవజన్మపు గరిమ గనమియే
యని మనము నలిననయనుని జేర్చి శ్రీ తన సర్వము హరి కర్పితం బంచు
మునుల సాధువుల భాగవతజనుల శ్రీ గని సతుల జీపము నందుట మేలన
గ నవివేకి యీ శంగతి గొనకను శ్రీ ఘనతేనియమముల నిరసనము గుటిగ
మనువాడె నిర్మలుడును మోడమును శ్రీ తనకు నిలయముగ నొందు నిజమ్ముల
విని తా పిశాచ మునులనే గలంచు శ్రీ గనగ నాడైన నింద్రియవర్గము
లను నింతవరకు గెలుపు గనసీని శ్రీ మును మనమున కనుగొంటి వెలిసితిని
గన నింక మోహమును యమము గొంటి శ్రీ దుసిమెదను దాని ననుచు హరిభక్తి
దను జేర మనము తాపమున ద్రిచ్చె శ్రీ జనవరుడు ముదము గనె నిది వింటివ !
కాన మానిసుల పొత్తు సుందరము శ్రీ మానిత పదవికి గొడ్డలిపె ట్టగు
యో నీతినిపుణ! దాని మరల్చిన శ్రీ దానైవలంచు మోక్షపద మద్ది
యింక విను మిటుల శంకలను మరల శ్రీ పొంకం బందును యథ్యాత్మ దృష్టి
కింకిరితనంబు సంకుచితం బగు శ్రీ నంకం బందును ముదము శ్రుతమునను
విశుము సర్వమును నీకు వచించితి శ్రీ నను నమ్ముకొన్న నిను పృజ్ఞ గూర్తు
గనవు శోకంబు మనెదు దపంబున శ్రీ గనెదు నాభక్తి గొనెదు నాపదము
వనజనాభుఁ డనె యతనిగా గనుగొని శ్రీ విను మేకాంతమునందు మనమ్మును
తిరమంద, జేర్చి కరముల నూరుల శ్రీ వరుస నందించి నాసాగ్రంబున
సురుచిరం బంద దృష్టిని నిలుపుచు శ్రీ పర మనుచును ప్రాణాయామమ్మును

వరుసగొని హృదయమున నన్ను నిలిపి శ కరము న్యాయంబు నగు పదునెనిమిది
యోగసిద్ధులను నెఱిగి యందునను శ బా గొప్పగ నణిమాది యెనిమిదియు
యోగప్రధానము లన మది నిలుపగ శ గుణప్రతిష్ఠతను నిందియముల
మనమునందు బంధించి మనంబును శ నొనరంద నాశ్వునందు గీలించి
కను బ్రహ్మపదము నందు నే నుందు శ నను సర్వేశుని గందు రందుననే
లట్టి భాగవత శ్రేష్ఠ లితరముల శ పట్టులను నెగడు ధర్మకర్మముల
దట్టముగ శన్యసించి నన్నింటి శ గట్టిగను నన్ను గనెద రెల్లెడల
విను పాండునందనుం డర్జునుండు శ దన వైరిజనుల కయ్యము నొనర్చు
మొనయందు ప్రథమ రంగము నందున శ గన విషాదంబు యుద్ధ మొల్ల నని
నను భక్తశరణు జొచ్చి ప్రార్థింప శ వినిపించినట్టి విధము నే నీకు
వినిపింతు వినుము నీవు యుద్ధవా! శ కన వసింతు నే నన్నిభూతముల
చరాచరంబుల నే నుండునట్టి శ పరం బందు మత్స్వరూపంబునక
నిరాడంబరము నిర్వికారంబు శ నిరాలంబమును విరాట్టు నాబడు
జగతి పూర్ణంబు పూజ్యంబు నైన శ జగద్విభుడ నని నిగమ నుతి గాంచు
జగత్ప్రకాశము నందు నారూపు శ జగద్వినుతి గన నతనికి జూపితి
విను భూతములకు నాధారభూత శ మును నేన! సూక్ష్మమున జీవుండును
మనము నేను బ్రహ్మాండమందునను శ వనజాననుడను సుర సమూహముల
ననలుడ నాదును వసువు లందునను శ గన నాదిత్యుల విష్ణువును నేను
రుద్రులను నీలలోహితుడ నేను శ భద్రముతి గన్న బ్రహ్మల భృగువును
భిద్రరహితులగు ఋషుల నారదుడ శ తద్రూపు గన్న యమరధేనువును
నేన గోవులను సిద్ధుల కపిలుడ శ నేను దైత్యులను ప్రహ్లాదుండను
నేన గ్రహంబుల చంద్రుండ నగుదు శ నేనుగులందున నైరావతమును
వినుము హయములను సుచ్రైశ్రీవమును శ ఘనత వెలయు వాసుకిని నాగముల
వనమృగంబులను సింహమును నేను శ గన గృహస్థునయ్యెడ నాశ్రమముల
విను మక్షరముల నకార మగుదును శ ఘనమైన నదుల గంగానదియును
నే కాశ్యప మహాదును నాయుధముల శ నేన గిరుల మేరువును తరులందు
నే నశ్వత్థము నోషధుల యవలు శ నేన యజ్ఞముల బ్రహ్మయజ్ఞమును
దనరు ప్రతమ్మల నహింస నగుదును శ ఘనతరయోగములం దాత్మయోగ
మును నేన నారులందు శతరూప శ యను నామె నేను పలుకులందునను
నేను శత్రుంబు ఋతుల వసంతము శ గన మాసంబు మార్గశీర్ష మును
తారల నభిజిత్తార నాదు నా నేను శ సారమైనట్టి కృతయుగము నేను

ధీరమతి భగవ దాకారంబుల శ చారుతరంబుగ వాసుదేవుడను
 వినుమ యక్షులను ధనదుండను నేన శ గన వానరమాల హనుమూనుండను
 ఘనతర రత్నములను పద్మరాగ శ మును నేన దానముల నన్నదాన
 మును నా రూపము తిథుల శ్రేష్ఠమగు శ నొసరగు నేకాదశి నేను నగుదు
 జనతతిని భాగవతుండ నయ్యెదను శ వినుమ నాభ క్తవర్యుడవు నీవ
 కన నివియు మనమునందు నిలుపు గని శ విన గన నగు శర్వములు నే ననుచు
 నివియు మద్విభూతులు నా నెఱుంగుము శ తవులవలదు సంశయము లనిత్యము
 భవము సారముగ నన్ను దలంపుము శ శవురు నందెదవు నానన్నిధినీ
 యనుచు కృష్ణుండు బోధింప వినియు శ విన జెప్పుమయ్య! వర్ణాశ్రమముల
 మునిజనవందిత మురళీధర! హరి! శ వనజనాభ! దేవకిదేవిపుత్ర!
 అనిన జగదీశుడైన నరసఖుండు శ విన జెప్పి నాల్గువర్ణాశ్రమములు
 ననువైన నాల్గువేదధర్మముల శ ఘనత వెలయు శాస్త్రముల పురాణము
 లను మఱి యితీహాసముల విధిగన్న శ వినిన ధన్యమును జెందు చరితముల
 అనఘ! శమస్తధర్మములు నేను శ మునుల రూపముల నిరూపించినవి
 యనయము శధర్మరతి పావనమతి శ గని విని యన్నిట ను త్తీర్ణుడగుచు
 శకలతత్వ శన్మయుండ నగు నన్ను శ శకలమందు శన్నుతిని నెద గనంగ
 సుకరంబగు నిశ్చింత గొని మనము శ వికట మెందు గననీక భ క్తిని
 ప్రకటితముగ సర్వమునగు ధర్మము శ లకలుషమతిచే విడచి నను శరణ
 మనగ నాధర్మపరుల పాపముల శ మునంగ బడనీక నుద్ధరించి నా
 చనువు నెల్లగొన మోక్షము గూర్తును శ గనుకనే తలంపు నామీద నిలుపు
 ముద మావహిల్లు నో! యదుపుంగవ! శ వదలుమా! భ్రమలు నిను మేలందెడు
 సదయుండవు నగు నేను నీయందు నిలుతు నేను మొదటినుండి నాసఖ్యమును గనిన
 కతమునను కొఱత నందవు మహిమను శ గతి గొనుము అనిన యుద్ధవు డనియో
 యతిజనహా! యుచ్యత! యింకను శ మతివెలయ వినంగ నేమి వలయునో!
 వల నెఱుంగు మీవె శర్వమున గలవు శ దెలియదువు మనములోని వివరమును
 నలినాశనజనకా! పరేశ! యదువర! శ జలరుహనాభా! చతురాగమ నుత
 యుల సురేశాది దిక్పాల వినుత! శ ఖలభంజన కరుణాలవాల! హరి!
 వరద! ముఖవైరి నరకవిదారా! శ సిరివల్లభ! కరి రక్షక! ముకుంద!
 నిరవశేష! విశ్వేశ! పరతత్వ శ నిరయదూర! పరిధాత! విభ్రమా
 నందసంధాత! నందసుతా! యర శ విందలోచనా! యమలా! శమోహ!
 మందమతి నందసీతు నతి యుదే! శ బంధవము నొండ నింక సంస్మృతిని

నందనింక సీచరణాబ్జార్చన శ్రీ ముందు గొనెద నీదివ్యమందిరము
 తందర లడంగె సం దండెద నీ శ్రీ విందు నా కెడిన యానతి జరుపుదు
 నన వాసుదేవు డనె నతని గనుచు శ్రీ వినుము సీమనము గంటి ప్రశ్నముల
 ననుకూలమ్మును నను వందింతును శ్రీ ఘనుల మతము లే దుర్లభము లనుచు
 తలఁతురై న విను నియను శ్రీమ దమా శ్రీ దులు మరి తపంబు సుఖదుఃఖకలిమి
 అల స్వర్గ సరకములు దరిద్రంబు శ్రీ కలవారి విభవములు నెటు లనుటలు
 మొదలుగా డెలియ నెంచితివి సీవు శ్రీ ఇదె వాని యుత్తరముల వివరింతు
 ముదితుఁడవు గమ్ము మానవ్రతంపు శ్రీ పదిలతయు బ్రహ్మచర్యము క్షమయును
 జపతపంబులును నతిథిపూజలును శ్రీ రిపుత దలంపని పరహితంబు ని
 మ్న-పటవృత్తి చౌర్యముల విశర్జన శ్రీ మెపు డీశుమతిని నిడుట లాదిగా
 నియమములు నాగ డెలియు మోయన్న! శ్రీనియమమతి నిందియ నిగ్రహంబు రిపు
 చయముల మితుల సమము గనుటయే శ్రీ భయరహితా ! శ్రీమనంబుగా నెఱుగు
 విను మూఢమతులకును జ్ఞానబోధ శ్రీ లను గూర్చుటయును కామ్యనిరసనము
 సమదర్శనంబు వైష్ణవజనముల శ్రీ నమితభక్తి స్నేహముల దనరుటయు
 సమచిత్తమ్మున ప్రాణాయామము శ్రీ క్రమత సందుటయు కలిమి విద్యయగు
 శ్రీమదమాది గుణరహితమున సీశుఁ శ్రీ నమలుడనగు నను తలపమి యవిద్య
 క్షమను నిత్యతృప్తిని గాంచి మఱియు శ్రీ దమమున నియమ గరిష్ఠత నెగడుట
 విమలత నను చిత్తమున వలంచుట శ్రీ ఉమకు పతియైనవానికి హేతుండు
 గనెడి కలిమి పరభోగ సుఖంబును శ్రీ గన మించు ముఖమె యగునది ముఖంబు
 నను నెఱుంగని యా తమోగుణంబే శ్రీ గన దుఃఖమునగు దరిదుః డెవడన
 కనకలిమి బంధుగురు పరివారము శ్రీ లను భూసురులను సాధుజనంబులు
 మనుభోగ్యంబును గూర్చని యతండు శ్రీ విను శ్రీ క్తికొఁగిది నవి యున్నవాడె
 కలిమి గలవాడు బలవంతుఁ డతఁడె శ్రీ డెలియు మయ్య యిందియ నిరసనుండు
 విలసితసుగుణుండు దుర్గుణదూరుండు శ్రీ నలినాంబకునికా దలంచు నరుఁడే
 నారాయణుండు నమ్ముమయ్య! యిది శ్రీ పరాయణమ్ముగ నాదరము గొనుము
 నాయందు దలఁపు నిలిపియు నిశ్చల శ్రీ మే యనువుగాక కర్మము జ్ఞానము
 లే యునికి గన్న యోగముల రెంటి శ్రీ బాయని నిర్మల చరితులుం గలరు
 వారు జనకాదు లరయ మహాత్ములు శ్రీ వారిజోరె కేవలము భక్తి నే
 నూరిన మనంబు ననువున గాంచిరి శ్రీ వారలు శబరి బలి ప్రహ్లాదుం
 డును ముచికుండాదులు భక్తియుతులు శ్రీ విను మీదేహము చిల్లులది కుండ

గన దానిలోని గంగధారవలె శ దినదిన మాయువు తరుగును గాదా
 జనరా దెవరికి ద్రోబ్బ మృత్యువును శ గనుమా ! జ్ఞానము మృత్యుభయ మడగు
 ననుభవంతుని కరణజోచ్చిన్ శ కనుక నామృత్యువును ఛేదించువు
 నిరతమును సౌఖ్యగతి నాయందున శ పరమును గనంగ తెరు విదియు వినుము
 వరమతీ ! జనని గర్భమున జీవుఁ శ డీరపు గొనును విజ్ఞానం బెల్ల ను
 ధరణిని బుట్టుక తోడనే దొలఁగు శ నరయ దా బోధ జ్ఞానంపునరణి
 నరుఁ డెప్పుడైనను జీవితములో శ గురుల గురుసముల గుఱిచెల్పువారి
 పరహితబోధల గురుతరంబులను శ ధరను వెలయు శాస్త్రముల లోకముల
 పరిపూతమైన చరితార్థములను శ నరిసి జీవేషు నీశుని స్మరణము
 దిరముగా గొనిన కృతకృత్యుఁ డతఁడు శ వరుస నీసరణి తరుణ మెప్పుడనిన
 వినుమ బాల్య కైశోర కౌమార శ మునను నా వెనుక నైన వయసుననె
 నను గనంగ దగును నిదియు దెలిసితివి శ అనఘుఁడ వింకను విను మోషికగొని
 ధనమదాంధుడయి సుజనపీడితుఁడు శ కన నికృష్టచరితుఁడు కపటుడున్
 మైనవానిని శ సముఁడ నే నగుట శ గని వానిపూర్వఫలము బండెనన
 కనలుగాదదియు కనికరమేయగు శ విను మట్టివాని ధనహీనునిగా
 నొనరింతు నతఁడు గనునపుడు సమము శ మనమున దయ సలుపును భూతసమితి
 క్షీడుదలంపం దెవరికి నైనను శ గూడరు దుష్టులు నిర్ధనికుఁ డగుట
 తోడు నాభక్తి పాడిగా మెలఁగు శ వాడు నాచరణ దాసుఁడై ముక్తి
 నొందు నేనట్టి నభిమానరహితు శ కుందును గూర్చక వెనువెంటనుండు
 నందమించు విను శనందనాదులు శ సుందరం బిడయ నానందమింతు
 నారదు మనమిదె యగు నది కుందును శ సారవిముక్తిని బాడిన గీతము
 ఆ రమణీయము నీవు దెలియుదువు శ నేరువున గనుము వారు నారూప
 మన నుద్భవుండు వనజాక్ష మౌక్తి శ వనజనాభ ! నీసృష్టిక్రమంబును
 వినుపింపు వినెద సందియము వదలు శ ననెన నవ్వూచును జగద్విభుండను
 ఘనత నాప్రేరితమున మహదాదు శ లను గుణ మందగ నందంబు గాగ
 నేనందు మాయతోడ బుట్టితిని శ దాన నా నాభిరంధ్రమున ధాత
 నే నందె జననమంత వరమందె శ నేన యతని సృష్టింప నిలిపితిని
 యానతివర్జ మత డందె నిన్ని శ యా నలినోద్భవు నిర్మితములగును
 అతని నూరేండ్ల యరంబుగడప శ నాతని పూర్ణాయువున ప్రళయంబు
 గతిగన నదియే ధాతప్రళయంబు శ వితత మొనరింతు విను మా విధమును
 లీనము ధాత్రీయు గంధంబునందు శ దా నుదకంబున రూపరు నిజముగ

లీన మా జలము రసమునందనను శ దాను తేజమున నశింపునందును
 లీనమగు తేజ మా రూపంబున శ దాను వాయువున మాయు సట్టులనె
 లీనము వాయువు స్పర్శంబునందు శ దాను గగనమున లయంబు నందును
 లీన మా గగన మా శబ్దంబున శ దాను పరమునం దట్టులే యగును
 విను మింద్రియములు మనమున నటుగా శ గను వైకారిక గుణముల నట్లే
 గను శబ్దయుతముగా నిటుల యశంబు శ ఘనఁడైన యీశునందు నొప్పు విను
 నేన యీ యీశు రూపమును దాల్తు శ దాననే గుణములను గూడి యిట్లు
 గా నగుచునుండు గుణయుతుండనయి శ యా నయముచాలునను ముమ్మార్తుల
 రూపు నేను నూ ! శర్గాదులందు శ నా పద్మజుండ నయి బుట్టింతునుగా
 నా పగిది రుద్రుడను నయి హరింతు శ చూపంది విష్ణువన పోషింతును
 జెడ నెప్పటికిని సతతుండ నాదు శ జడమతివిగావు నీగురుఁడు గురుఁడు
 జడు పుడిపె ముందె కొఱుతదిరె నిట శ విశువు శంశయము గను మానందము
 నావిని యుద్ధవు డో దేవమయా ! శ పావనులగు యోగులు కన్ను నిల్పి
 సేవల నర్చనచేయ రూపింప శ నీవు వారికామ్యముల గూర్తు వెటు
 లదియు సెలవిమ్ము సంతత మమరెను శ యదునాయక ! నాస్వామి ! వనజాక్ష !
 బుధజనవినుతా ! పురాణపురుషా ! శ యుదిత నిగమహృదయాంతరాళ ! హరి !
 యన నారాయణఁ డా యనంతుండు శ విను మా విధమును నర్వవర్ణముల
 జనులు నన్ను పూజించు క్రమంబును శ ఘనతనందు నా వరరూపంబును
 కనకలోహాదికములనొ శిలలనొ శ గననటు దారువు మృత్తికాదులనొ
 యొనరు తమశక్తికొలఁది నిర్మించి శ వనజనయను నను భావమున శుద్ధి
 గని సేవింప బ్రసన్నుడ నగుదును శ జనుల కీ లోకమున ధ్యానము నిలు
 వంగ రాదనుచు దెలియు మిందునను శ సంగతి విశేషమును గల దొక్కటి
 రంగుగను మనం బాపనులందున శ చెంగలింపు కుతుకంబు సిద్ధమతి
 చెంగ చెడు నా యనుచరణంబునను శ ముంగల నానందంబులేదుగా
 ప్రతిమావిశేషముల సుందరంబు శ లతిప్రీతి నాకుగా త్యాగరహిత
 మతి దానాదుల భోజనాదులను శ సతతము దలంపునను నాస్మరణము
 గతిగ నెంత రవ్వారును పుణ్యులు శ వెతల బాపు ధర్మమున ప్రసన్నుడ
 ప్రతములును దపములును జపవిధులును శ నతులు నుతులు నాపరము లట్లయగు
 నను దుష్కార్య వశాయిగ దలంపుచు శ మనము విశుద్ధిని ధ్యానము గొంచును
 వనజనాభుండని శాంతరూపినని శ భుజగళయనునిగ దేవేశుఁ డనగ
 నగు విశ్వరూపునిగ కమలనయను శ నిగ యోగి హృదయవాసుని నగమ్ము

నిగ భవహరునిగ లోకనాథునిగ శ్రీ నటు భ్యానమ్మును గూర్చి వెంటనే
 శిరముమొదలు సాగిలి మ్రొక్కినకా శ్రీ కరము నెమ్మదిని నాపదము జెందు
 సరసమతీ ! ఇక బదరికాశ్రమం శ్రీ బరసి పొమ్ము తపమందు నొనర్చుము
 కలియుగాంత్యమున ముక్తి నీకగును శ్రీ వలపు వనరునను నందుదు సుమ్మన
 అలరున జలజాక్షిని మ్రొక్కి యతఁడు శ్రీ చెలిమిని తనువిడనాడక తత్వము
 జెలిసి నిలిచె నా హృదయమున నుంచు శ్రీ నలినభవవినుత యో ! పరమేశా !
 సెలవు గొనెదనని యలమి నవుచున్న శ్రీ జలజాక్షి గనుచు బదరికావనికి
 దారుట కేగను శ్రీరమాధిపుని శ్రీ మీరుభక్తి నేమరక నుతింపుచు
 కూరిమి విరాగ మొకట తా గొనుచు శ్రీ ధీరుడగుచు శర్వమున హరి గనె
 నన పరీక్షితుఁడు వరహాసీ ! శుక ! శ్రీ వనజనేత్రు డా గృష్ణఁ డేమయ్యె !
 ఘను లా యాదవు లే గతిని గనిరి శ్రీ మునివినుతుఁడు రాముం డెలుజ్జెరెను !
 ఆమునివర్యుఁడు యో రాజవరా ! శ్రీ నీమనంబు హరిచరితల వినంగ
 నోమిన ధన్యుడ వలను వినుమా శ్రీ కామజనకుఁడిటు భూభారమడఁగ

—: శ్రీకృష్ణ బల రాములు వైకుంఠమున కరుగుట :—

దుష్టులను జెరుప విక్రమమునంది శ్రీ శిష్టులకును నిజ యోగమును దెలిపి
 తుష్టి సురలుగన దా నిష్ఠమందె శ్రీ శ్రీష్టవాక్యముల నిజపర మందగ
 బలరామునితో తాను పురమువెలి శ్రీ అలరున వసిగని ప్రభాసమందున
 కలన యాదవులు మనోన్మత్తులయి శ్రీ బలిమిని యన్యోన్య శౌర్యంబులను
 నల మునులకాప కారణమున దా శ్రీ నిలువరమందుచు నందుల బారి గన
 తుంగ తుంగలనె గొని యొకరి నొకరు శ్రీ భంగమున గూర్చి నవె యాయుధముల
 రంగు వహింపఁగ వజ్రతుల్యముగ శ్రీ చెంగు గనగ నొకరొకరు నఱకుటల
 సమసిరి హరిరథ కరవీరభటుల శ్రీ కృమమున శర్వులు దెగుట గని వారు
 శ్రీమథయుక్తిగని నవ్వుచుచు దరల శ్రీ నమితవిజ్ఞాననిధి రాముఁడు హరి
 యనుమతిని నొక్కతోవఁ దా నడచి శ్రీ ఘనతరపు యోగమున తనతూపును
 మనమున హర్షముగని తా యనంతం శ్రీ డను నేన యనుచు తానైక్యమందె
 సురలతని పుష్పవృష్టి నెదురుగొన శ్రీ వరిగె తన దివ్యధామము ముదమున
 జరహి సుఖమునను తా నుండి హరిని శ్రీ వరుస దర్శింపుటను గూర్చి నందె
 హరియు మోదమున వేరొక తెరువున శ్రీ వరుస నడచి యొక నికుంజపుంజము
 నరసి యందు విహరించుట నుడుగుచు శ్రీ చరణ మింకొక్క చరణంబు మీద
 పరమేశుని శ్రీ చాటు కొంతగా శ్రీ వరుస విక్రమించిన నొక్క బోడు

వేటకై వచ్చి కదలుచున్నట్టి శ్రీ దీటుగాంచి హరిచరణమును దా
 నూటి హరిణంబు చెవియొనంచును శ్రీ నేటున వేసెను నూటిశరంబున
 అదియు ముసలంపు ముక్కయె యగు నూ శ్రీ కదిసె వాడు హరిగాంచి మ్రొక్కుచును
 వరద ! కరివరద ! కృష్ణా ! యనంత ! శ్రీ పరమపురుష ! నే నపరాధి నైతి
 చరణముకదలిక హరిణ శ్రోత్రముని శ్రీ శరము నంధించివేసితి మహాత్మా !
 శరణు నీచరణములకు నను దురిత శ్రీ పరము దప్పింప సీకరుణవలయు
 నరులపూజ్యుడవు నారాయణుడవు శ్రీ కరము భువనసంరక్షణ కర్తవు
 వర సాధుమతుల గతి బో నైతిని శ్రీ శరణి నీతనువు జూడ దుష్టమయె
 నన వాని గాంచి హరి యిట్లు బలికె శ్రీ వరగుణలుబ్ధక ! పరితపింపకుము
 తనువుల ధరించుటలు గూడు నెట్టి శ్రీ ఘుచులకు దప్పవు కర్మపరంబుల
 చదురులు విమిత్త మాత్ముడవు నీవు శ్రీ ముద మిదియు నాకు నిజపద మండెద
 నిది మునులశౌచమున ఘటిల్లెగా శ్రీ యదువంశమందు నే జన్మించుట
 నీకు వగవు పనిలేదు నాదయము శ్రీ నీకు నీసుకృతమున నాదుభక్తి
 నీకడక గనుము నైకుంతపదవి శ్రీ నేకురు నన్నా ! యన లుబ్ధకుండు
 ఆకమలాక్షుని ప్రసన్నవదనం శ్రీ బాకరణి వాగమృతధార తన్ను
 ప్రాకట సంస్మృతిపరము దప్పింప శ్రీ వీక గొనియె ప్రాయోపవేశమున
 శ్రీకంఠసఖుని శ్రీకామనీసు శ్రీకాళినినుతు శ్రీకై వల్యుని
 నాకమలాశనుఁ డేకాంతభక్తి శ్రీ నే కరుణామయు దలఁచునో యాడే
 వుని శ్రీకృష్ణపరమాత్ము నమ్యతు శ్రీ ననుఘుండు తా గా నిలిపి ముక్తిగనె
 మనముల సురవరు లరుదుగ సుమివృ శ్రీ ప్రిని బరగింపఁగ నట్టితరుణమున
 దారకుండు జేరవచ్చె సన్నిధికి శ్రీ సారసాక్షిగని భక్తిబ్రహ్మిణి
 యో రమేశ ! నిను గనినవె కనులగు శ్రీ సారమైన నీనుతిబల్కు జిహ్వా
 కూరిమి భవ్యమునందు మనంబటు శ్రీ జేరు నీధ్యానపటిమ వొనరంద
 కనులువిప్పి మాటాడుము దేవా ! శ్రీ వినుతినొనర్తును నేపని యొనర్తు !
 నిను జూడకున్న దినములు నింద్యము శ్రీ లనెద నాకేమి బలికెదవయ్యా !
 వరదా ! మునినుత ! ముకుంద ! మాధవ ! శ్రీ ఉరుతరప్రకాశ ! పరతత్వరూప !
 నరసఖ ! నారాయణ ! వాసు దేవ శ్రీ పరమపదము నధిరోహింతువు హరి
 యన నతనిజూచి హరి యలరునింపి శ్రీ వినిపింపు శర్యమును నకూర్చుని
 కిని విదురునకును నవ్యసాదికిని శ్రీ వనితలబాలుర వృద్ధుల నెల్ల ర
 ననుకూలమంద కరినగరంబును శ్రీ ఘనత జేర్పు మని చెప్ప మర్జునుని
 నను ధ్యానమునను పదిలత గనుమను శ్రీ వినయధురీణ ! యను నంతలోన

హరి యస్త్రశస్త్రరాజి రథంబును శ్ర తురంగయుతము సంతర్థానమందె
 పరముని బోధను దారకుడు మరలె శ్ర హరి నిజపదంబు తనహృదిని నిలిపి
 సురవరుల జెలంగ నారదుడుమోద శ్ర పరమున గానము సలుపంగ మంగళ
 ధ్వనులు బ్రహ్మాండమును నిండ విష్ణు శ్ర డును కృష్ణుండును తనరూపునందె
 నిసకోటితేజమున తనదీప్తిని శ్ర వసజభవభవ సురవర ముఖ్యులు
 తను గొలిచి రాగ నిజపదమందెను శ్ర జనవరా ! కృష్ణ దివ్యచరిత్రము
 వినిన వ్రాయ బలియింప శ్రీయశము శ్ర లనయంబు గనుచు విభవశమగ్రత
 జనపూజ్యత గని మునివినుతపదము శ్ర నను వసింతు రంతమున నిజముగను
 జలధిప్రాంతమున జగన్నాథుండన శ్ర నలరందు రూపమున తా నిలలో
 నిలిచె నారాయణుడు జనుల బోచు శ్ర తలపున విగ్రహతాస్వభావతను
 శ్రీనివాసుండు దీనరక్షకుడు శ్ర దాన మనమునను నిలిచి ముద మొసంగు
 నానెమ్మి వినుతి నా దేవుపదము శ్ర లాను విమలతను ధన్యుడ నాదును
 కనుల నెల్లపుడు వసజనయనుండు శ్ర తన నిజరూపము గనునటు దయ గని
 తనదరహాసమై సుధ జలుకుటగా శ్ర నను జూచు ననుచు నమ్మితి సత్యము
 రాజీవనయన ! రమాపతీ ! హరి ! శ్ర భూజనవంద్యా ! నృపశిరోమణీ !
 నీజపమంత్ర భ్యర్చనశమస్త శ్ర మీ జగములందు హ్యప్తి హర్షమదె

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు

శ్రీ గురు పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమ దాంధ్ర గేయ మహాభాగవతము.

ద్వాదశ స్కంధము

రామా ! సురరాజనుతచగణ ! శ్రీ సీరేజాలయవల్లభ ! నృహరీ !
పారావారశయాన ! బుధకల్ప ! శ్రీ ధారాధరశమావర్ణ ! పరమాత్మ !
రాజదళరథాత్మజ ! ఖరభంజన శ్రీ యోజగద్వీర ! యోగీశ్వరసుత !
రాజతసుగుణపయోధి ! భువనపతి ! శ్రీ క్షౌరజనితదుఃఖ తిమిరభాస్కరా !
భానువంశమణి ! బంధనరహితా ! శ్రీ దీనపరిపాల ! దిక్ప్రభుశస్మత !
మానిపోషణ ! మఖసంరక్షక ! శ్రీ మానితసుందర ! మహానీయ ! హరీ !
హరశంస్తాయపదాబ్జవిలసనా ! శ్రీ శరణు విభీషణపక్ష ! శరనిపుణ !
కరివరదా ! యచ్యుత ! పరమేశ్వర ! శ్రీ ధరణిరమణ ! సుగ్రీవశఖా ! విను
నిన్నుగొల్చినను ధ్యానమొనర్చిన శ్రీ మున్నుకర్మలవి కారాకుతాను
ఘనైతనము జొరరా దెప్పటికిని శ్రీ మిన్నయశము నీవన్నె సర్వాత్మ !
కన్నులకగుపించియు పూజగొనుము శ్రీ కన్నతండ్రివలె కరుణను నింపుము
నన్నుతనిజేయు భక్తుల గనుమా ! శ్రీ ఎన్నికకు మిక్కిటపు భద్రమొసంగు
కృన్నన మోదము పొందు గననిమ్ము శ్రీ తిన్నని నుతి యిది మన్నింపుపెద్ద
నిన్నిటు దలంచి భాగవతజనుల శ్రీ నెన్నుచు ద్వాదశస్కంధము గేయము
గా రచింపు బూనికను గణపతిని శ్రీ సీరేజగర్భ రాణిని భాతను
పారిజనయనుని శంకరు శుభకరు శ్రీ గూరిమి నాతని రమణిని సిరినికా
పరబ్రహ్మమును సురుచితేజుల శ్రీ సురనాథశహిత దిక్పాలకులను
సురల మానులను ఋషివరుల భూమిసరయ పుణ్యులను మతియుసర్వమును
కరము కణములను దైవరూపులని శ్రీ తిరమందినట్టి జ్ఞానము పెంపున
కరములుమోడిచి కవుల నతిజేసికేదరితములు దొలంగ దారి యదే యని
వరుసగంటి నీ శరణి శుభమనుచు శ్రీ శరసులు వీనుల నమృతస్వరూప
మనదగు నీచరితమును వినదగును శ్రీ ఘనుడ పరీక్షితు శుకమునిచే వినె
మునులు శౌనకాదులకు నూతుండనె శ్రీ ఘనకథకుండయి దానినె దలంపు
పనుసరంబునగు నాజనవరుండు శ్రీ వినుపింపుము శుకమునిసార్వభౌమ

భావికాలమున కార్యమృతెల్లు ? భూవలయమ్మును పాలింతురెవరు ?
 చేవలెల్లు ? ధర్మముల నడలెలుల ? దేవదేవు డా రమాపతియు నే
 తరమున కుదిరిక నందు నందునను శ పరముని సమ్మితి భయమును దఱిమితి
 నిరయమును పొందనిక సు త్రముగతి శ వరుస పాపింప నుంటి సతీయనుచు
 సురవినుతగుణుడు శుకుడు నృపతికనె శ నరపతి ! దాని జెప్పెద వినుమా
 కరివరదాయకు కరుణ దోచినది శ సరళమతివైన నీ కెఱిగించెద
 వినుమని యనె నిటు భావి నృపులవిధి శ జనులమర్యాద లన్ని సొంపునను
 ఘనుడు బృహద్రథునకు పురంజయుడు శ తనయుడుగాగను నాతనికి మంత్రీ
 శునకుఁ డతని బరిమార్చి నృపతియై శ జనుల పాలింప కొంతకాలంబు
 జనిన నాతనికి జనియించినట్టి శ తనయుని బ్రద్యోతనుడని పేరిడి
 జననాథుడేసె నాతనికి బుట్టె శ మనుజనాథుండు విశాఖరూపుడు
 అతనికి బుట్టును నందివర్ధనుడు శ మతినిడు వీరలు నూరు ముప్పదియు
 నతుకుపై నెనిమిదేండ్లు పాలింతు శ ట్టి జనించు శిశునాగుఁ డనురాజు
 తనయుడగు గాకవర్ణుఁ డాతనికి శ తనయుడగు ట్టేమవర్ణుఁ డాతనికి
 తనయుడు ట్టేత్రజ్ఞుఁ డనువాడు నతని శ తనయుడు విధి సారండు నాతండు
 గను నజాతశత్రుని నాతండును శ గను దర్శకునికా నతనికి జయుండు
 ననఘుఁ డతఁడు గను నందివర్ధనుని శ గను నతఁడు మహానందియు ననగల
 భునులు వీరుకై శునాగులనఁగా శ గన పదిమందియు మున్నూటరుపది
 జను వత్సరములు భూటు నేలుదురు శ విను మహానంది యొక శూద్రశత్రుని
 దాను వరించెయు నతి బలశాలియు శ విన మహాపద్మపతియను సుతుతో
 గానబడరంత ట్టిత్రీయవంశము శ యీ నయంబునను రాజులు శూద్రుల
 ననుసరము నంది ధర్మహీనులయి శ మనెదరా మహిషద్యునకు కొడుకు
 లెనిమిది సుమాల్యు డాదిగా బుట్టి శ జనపతులగుచును నూరేండ్లు ట్టిని
 ఘనతపాలింతు అవల కార్ముకుడు శ మునుముగా రాజనవకము జనించి
 వినుము సంజాఖలను నేలుబడిని శ గనఁగ నొక భూసురో త్రముడు వారి
 మనువు గూలబడ నేయునప్పు డట శ జనులుపాలింప మార్పు లేలంగ
 వినుమా ! భూసురుడును చంద్రగుప్తు శ డనువాని రాజ్యమున గూర్చె నతని
 తనయుడగు వారిసారుడు వానికి శ తనయుడు నశోకవర్ధనుఁ డనఁగా
 నతనికి సుయశస్సను నతఁడు సుతుడు శ నతనికి సయ్యుతు డతని పుత్రుండు
 అతి సుగుణుడు శాలిశూకుఁ డనఁగా శ నతనికే సోమశర్మడు వానికి
 సుతుండు శతధన్యు డతఁడు బృహద్రథు శ నతులనాహసుని గనువీరు మార్పు

లను గూడి నూటముప్పదియు నేడు శ నను వత్సరములు ధరణి నేలుదురు
 వినుమా ! బృహద్రథుని సేనాపతి శ యును ఘనుండు పుంగుండతని నొంది
 గను రాజ్యంబును గను సన్నిమిత్రు శ దనయునిగా నా తనికిను జ్యేష్ఠం
 డను సతఁడు బుట్టు నాతఁడు గాంచును శ తనయుని వసుమిత్రుని సతఁడు గనును
 అతఁడు భద్రకుని సతఁడు పులిందుని శ సతఁడు ఘోషు నాతఁడు వజ్రమిత్రు
 డతఁడు భాగవతు సతఁడు గను సుతిని శ మతిమంతు దేవభూతుఁ డనువాని
 ఈరుసుంగులన పదిమంది వినుము ! శ ధారుణీపతులు నూటపండ్లొండు
 జేరునబ్దములు దేవభూతులై శ తీరు చెరుచు గణ్యామాత్యుఁడు నగు
 ఘనుఁడు వసుదేవుఁ డనువాడు సతఁడై శ జనపతి ! యతనికి భూమిత్రుండన
 దనయుఁడు గల్గెను నాతనికి సుతుఁడు శ విను నారాయణుఁ డనువాడు రాజ !
 ఘను లాగణ్యుల మూడునూరులను శ గన్పై నలుపది యేండ్లు భూమిని
 జనుల నేలుదురు యీ వరుస గుదురు శ మనుజవర ! నాలుగగు నబ్దుల దరి
 గనెడు భూమి పాలించియు మోహము శ నను విడుపు గవరు మానవనాథులు
 గవరు శాంతమును కాలము చలనము శ నను గూరుటయును నన్ని దరలుటయు
 సరపతుల మహిమ లతినాహసమున శ సురగపతి నుడువనేరడు వినుమా !
 ధర చిరకాలము వసించు రెవ్వరు ? శ సగణు లిడి భ్రమలు వీని వడలుమా
 కరి, తురంగ, రథము శీలవై భవము శ పరిమాణపాటి శాశ్వత మెట్టుల
 తగమందదు నిజ మరయ హరిసేవ శ పరతమతి గూడు భవము ధన్యమగు
 గజిబిజి నడింప నిదె పరికరంబు శ సుజనతతు లిటుల భజనల శ్రీవరు
 నిజము నెఱుంగుచు గాన రుచి వెలసి శ నిజతత్వ మరసి ముక్తి జేందెదరు
 సరనాథ ! వినుము కన్యావంశమున శ నరుడుగ సుశర్ముఁడను రా జొకండు
 ధరణి బాలింప బుట్టి యట్లుగా శ సరసన మెలంగు భృత్యుడొక్కండు
 విను మాంధ్రజాతియును దగువాడు శ గన వృషలుండను నాఖ్యుగలవాడు
 జనపతిసుశర్ము హింస నందించి శ తను నధర్మంబు జేర రాజయ్యె
 గనఁగ సతని యనుజుండు కృష్ణుఁడను శ నొనరైన పేరుగల డతఁడు బుద్ధి
 గని రాజ్యమేలు విను శాతకర్ణు శ డనువాడు సుతుఁడు వానికి తనయుఁడు
 ఘనుఁడు పౌర్ణ మానుఁడు నగు వానికి శ దనయుఁడు లంజోదరుఁ తడని సుతుఁడు
 ఘనుఁడటె వలకు డాతఁడు గాంచెను శ తనయుని మేఘస్వాతి యనువాని
 గను సతఁడు దండమాను దనయునిగ శ విను మాతఁడు హాలేయు వతండును
 గను సరిష్కర్మయు నను వానిని శ తనయునిగ సతఁడు తిలకుని నటుగను
 పతనికి బురీషనేతుఁడు సుతుఁడగు శ సతఁడు సునందుని సతఁడు వృకునిగను

నతఁడు జటాపుని నతఁడు శివస్వాతి శ నత డరిందముని నతఁడు గోమతిని
 సుతులుగా గనెదరా గోమతియును శ సుతుఁడు గనుబురీ మంతుని గాంచును
 నతఁడు దేవశీర్షుడను వానిగను శ నతఁడు శివస్కంధుఁ డనువాని గాంచు
 తనయునిగా నాతఁడు యజ్ఞ శీలుగను శ నాతఁడు గను శ్రుతస్కంధుని
 విను మతఁడు యజ్ఞశత్రుని గాంచును శ తనయునిగ నతఁడు గాంచు విజయునిగా
 జనవర యతఁడు చంద్రబీజ గను శ గను నతఁడు సులోమధి యను వానిని
 ఇటుల వెక్కండు బుట్టి నన్నూరు శ తటమందు నట్టి యేబది యారగు
 చటుల గతి దరలు వర్ష ముల పృథివి శ షటుతరపు శౌర్యముల పాలింతురు
 అంత నాభీరులేడ్వరు గర్ధభుశ్చలింత షదుండును గంకివంశజులు
 వంతునపదారు గురు పాలింతురు శ అంతమీద నెన మండు యవనులును
 పరిపాలకులుగా నా బర్బరులును శ ధరణి ప్రజలుగ పదునాల్గురు మునుగ
 దరమంది యేలుదురు మఱియు వినుము శ కురుండులును పదుముపురు నట్లుగా
 పదువొకండు మహానులు పాలింతురు శ పదియు తొమ్మిదగు నూరులు తొమ్మిది
 గదియ హాయనంబులు భూమినేల శ గుదురందెద రందున మహానివంశ
 ముల వారందరు మున్నూరేడుల శ నిల బాలింతురు యా సమయంబున
 కిలికిలానగర భూపతు లందున శ తిలకింప భూతనందుడు వంగిరు
 లును శిశునందుం డాతని భ్రాతయు శ ఘనుడైన యశోనందుడు ప్రవీరు
 డను వారలు వీరత నూరుయారు శ గను నబ్దంబుల నేల నేలేదరు
 వినుమా నృపులకు పదమూడుమంది శ తనయు లుదయించి యందున నాల్గురు
 జనపతులు బాహ్లికమును బాలింప శ గనెదరు మిగిలినవార లేడుగురు
 జనపతు లట్టుల గోసలావనికి శ విను మందుపుష్ప మిత్తునికి సుతుఁడు
 తనయుఁడు దుర్మిత్తుడగు నాతనికి శ జనవరా! యాంధ్రులేడ్వరు కోసలు
 రును నేడ్గురై వైడూర్యులునన శ గన నైషధు లన ఖ్యాతి నందెదరు
 ఘనుఁడు పురంజయు డనువాడు మగధ శ కును రాజుగ జన్మించి శూరుడయి
 దనపరాక్రమము నను రాజులను శ కనలున వంశము లడిచి ధర్మరతి
 దనర పులిందుల యదుమద్రజనుల శ గని వారు ధర్మహీనులు గా గని
 వనరుహనయనుని పూజించ సెప్పి శ వినయవిజ్ఞాన కలితులుగ జేసె
 జననాథ! అతఁడు పద్మావతి నా శ గను పేరందిన పురిరాజధాని
 దనకు నిలయముగ ధరణి బాలించు శ వినుమా! గంగాప్రయాగ తలమున
 జనవరులు శూద్రప్రాయులునుంగా శ గనగ నుపనయన హీనులు పాపం
 డులునగు విపులు నొప్పుచుండగా శ నల సారాష్ట్రావంత్యాభీరుల

సలమాళవార్పు దములదేశముల శ వెలయుదురు ప్రభుత తమ్ము దక్క-గా
 విను చంద్రభాగ ప్రాంతంబులలో శ గన నటు గాశ్మీర మండలమునను
 మనము దుర్మీతి గనగ బుద్ధి చెడు శ తనము వాటించి మ్లేచ్ఛప్రాయులయి
 యీతినేలుదు రాకూరమతు లటులె శ గతినందు సింధు తీరము జనవర !
 అతుల సత్యధర్మముల దయారతి శ నతుక బడదు వారలకు కర్మగతి
 బ్రతుకు దురితగతి బొంద కోర్పులయి శ సతనము నారీశిశుగోద్విజులను
 గనిన హింసింప రోయక పరధన శ వనితాపహారులై సాత్త్వికంబు
 నన నెట్టిదొగా రజస్తమంబుల శ దనరు గుణకృత్యముల ప్రీతి గాంచి
 బల మాయువు తరుగంగ గర్వించి శ జలజలోచనుని శుభదుని వరదుని
 వలనిభక్తినికా దలపు ఘటింపక శ కలిమి గోరి యన్యోవ్యవైరులయి
 చతురు కలహములను పాపమతిని శ అత్తరుణంబున జనులు తచ్చీల
 మత్తుకొన వేషభాషల నేరిచి శ మత్తుగొని పొత్తు కడట మందెదరు
 దినదినము ధర్మములు క్షీణమంద శ గన ససత్యంబు భూమి మొలకెత్తె
 నన వృద్ధిగాంచ నాల్గువర్ణముల శ ధనవంతుడె రాజనగ బరంగెడును
 కలిమి గలవాడె బలవంతుడెను శ కులహీనుడయ్యు కులపెద్ద యగును
 పలుగాకితనము నొడి గట్టియున్న శ తలవటి న్యాయము దీర్చ రా జరయ
 ఏమనగవచ్చు నాకాలమంద శ నేమ శూన్యలయి జారచోరరతి
 కామకోధముల దాస్యమొనర్చుచు శ తా మార్జించిన ధనము వ్యయముగా
 వ్యసనముల దవిలి పశ చెడి లేమిని శ కసిబిసి నందుచు కొండల గుట్టల
 పసినందు కాయకూరలకు దాసి శ రసహీను లగుచు జిక్కి దుర్భిక్ష
 శీతకాలాదికముల తాపముల శ చేత సలమబడి యల్పమతులగుచు
 పాతకాశ్రయులు హీనాయువులును శ నాతరమ్ముననె క్షీణబలులు నయి
 యుండురు రాజుల పాటు లట్టివిగ శ చందము చెడుదురు ధర్మమున చెడిచి
 కులాశ్రమంబుల న్యాయములు వమ్ము శ సులక్షణమ్ములు భూమిని కఱవులు
 రోగము నణపవు ఓషధీలతలు శ యోగు లపహాస్యములకు లోగుదురు
 భోగినేవులను దిట్టుదు రంతట శ త్యాగము లడంగు లోభములు వృద్ధి
 యవుడ ధర్మసంక్షేప ధరణిగా శ రిపుభీషణుడగు భువనపాషణుడు
 కపటుల చపలుల ససత్యవాదులు శ సపరివారముల జంప బటువు గని
 శంబరగ్రామము విష్ణుయశుడు నా శ డంబరహేతుడు ద్విజుడు విశిష్టుడు
 అంబరవర్ణుని దలంచు నతనికి శ సంబుజనేతుడు కల్కియై బుట్టు
 దేవతాబృందములు స్థులు సల్ప శ పాపన మునీంద్ర సన్నుతుల జయము

దావలంచి దేవదత్త మనియెడు శ్రీ కేవలాశ్వమున నారూఢత గని
 తన మండలాగ్రమున ఖండించియు శ్రీ గనును పృథివి సంతయును నెమ్మదిని
 వినుమ జనపతీ ! విగతకూరమును శ్రీ ఘనమైనమోద పూర్ణముగ జనము
 తను వినుతింపగ నిజపదమందును శ్రీ వనజనయనుఁ డా యవతారమును
 గనుట మనము విన బలుక నోచితిమి శ్రీ మనమున నమృత నిలిపి మొక్కుకొదము
 విను మంత ధరణి హరిభక్తి వెలయు శ్రీ జనుల కల్మషులు హరిజపార్చనల
 దనరు ధర్మంబు నాల్గుచరణముల శ్రీ ననఘ ! కృతయుగము జననమ్మందును
 జనపతీ ! చంద్ర భాస్కరభార్గవు శ్రీ లను గురుండునుకా రాశి నొక్కటిని
 గని ప్రవేశమును గన్నయప్పుడే శ్రీ వినుము కృతయుగము అపుడే నటించు
 మనుజనాథ ! నీ జననంబు మొదలు శ్రీ కొని భావికాలమును గూర్చినట్టి
 ఘనత కృతయుగము రా నగు తరుణము శ్రీ జననినతము గని జెప్పితి వింటివి
 యనఘ ! నీ వాది సందాభిషేక శ్రీ మును గూర్చునరకు నగు కాలసంఖ్య
 వేయినారు పదియైదబ్దంబులు శ్రీ ఓ యమలమతీ ! నారాయణుండు
 ఈ యనువున దుష్టులను బరిమార్చు శ్రీ న్యాయమున్నెరపి తన పదమును గను
 ననిన శుకమౌని గని జననాథుండు శ్రీ మునివర ! చంద్ర సూర్యగ్రహమ్ముల
 యనునైన నడన కాలవర్తనము శ్రీ లను వినిపింపుమ యనపరీక్షితుఁ
 గని యిట్టులనియె వినుమ జననాథ ! శ్రీ మునులేడురున్న మండలంబునకా
 సంతర్గతంపు పూర్వముక్షముల శ్రీ చెంతల సమముగ నొకనక్షత్రము
 సంతరింపుగను నశ్విన మొదలుగ శ్రీ సంతయు గననగు నిశికాలమందు
 విను మట్టికాలమగు మనుజమాన శ్రీ మున నూరేండ్లగు నా సమయమ్మున
 ఘనుఁడు జనార్దనుడైన కృష్ణుండు శ్రీ తన నిజ ధామమునను ప్రవేశించె
 అదినముననే కలి రాకగనియె శ్రీ యదువంశంబు కృష్ణుడైనాళ్ళు
 ముద్రమున వర్తిలె సంత కాలంబు శ్రీ గదియక నొదిగియు కలి వేచియుండె
 జనవర ! మఖయం దే దినంబునను శ్రీ ఘనులు సప్తర్షులును చేర నగు నగునొ
 గన నా దినంబు గణన కలియుగము శ్రీ విను కలియుగాబ్దములు ద్వాదశమునైన
 శతములవియు దివ్యుల మానమగును శ్రీ టీతిజనాధిపా ! యా మండలంబు
 గతి గని యిప్పుడు మఖయం దున్నది శ్రీ వితథ మొనర్తును ఆ మహర్షిగణ
 మెప్పుడు పూర్వాపాదజేరుదురొ శ్రీ యపుడ కలి వృద్ధి గాంచు నిధి విశద
 మప్పుడు శ్రీవరుని లీల లీలాగు శ్రీ నపురూపమ్ముల మలపు దుష్టులను
 పనజనాథుండు వైకుంఠమ్మును శ్రీ గనిన దినమాది వేయినర్ష ములు
 జన్మక వాల్మీకి భాదము వందున శ్రీ నొకరందును కృతయుగ ధర్మచక్ర

జనపతు లెందరో ముందుకాలమున శ్రమనము నచ్యుతుని పరమున చేరిచి
 గనిరి యశంబును తపముల యాగములను దాన, జప, వ్రత పరాయణత
 చారు విరాగమునను భోగాదుల శ్రదారసీని మతి వెలయ దేహముల
 సార మెఱిగి వదలియు హరి జొచ్చిరి శ్రవారి యశము లీ నాటను వెలుంగెడు
 శంతను తమ్ముడు దేవాపి యనగ శ్రయంతరంగ నిర్మలు డొక్కండును
 సంతతభ్యాతి నెగడు మరుత్తు శ్రదనంతు మది నిడు మనుకులు డొక్కఁడు
 వీర లిరువురును యోగనియుక్తులు శ్రసారవిజ్ఞాన ధర్మధీరులను
 మీర. వసింతురు కలాపమనియెడు శ్రచారుతరము నగు నొక్క గ్రామమున
 వారిజాక్ష నానతిని కలియుగము శ్రబార కృతయుగము జేరిన యప్పుడు
 సారధర్మముల జనుల బాలింప శ్రమేరగని యవల నారాయణుని
 పారాయణంబు గని ముక్తి గండు శ్రయో రాజవరా! ద్విజులు యుగంబుల
 చారముల కొలచి నడకల గందురు శ్రనీరజవాభుని నేవించిరేని.
 జేరెదరు మోక్షమును మది నెఱుంగును శ్రదార రథోగతి బాడ సత్యమిది
 ధీరగుణ! నే నెఱిగినదంతయు శ్రమేరదప్పకను బూర్వుల చరిత్ర
 సారతరపు నడవళ్ళు వచించితి శ్రనేరరు సతతము నిలువ ధారుణిని
 కాలంపు బాడ లెఱుంగంగరాదు శ్రకాలకారణము పరమార్తయనుచు.
 చాలున పూర్వపు ఋషులవాక్యములె శ్రమేలంద నిలుపవలయు మనంబున
 నీలవర్ణ భజనంబు సత్యమును శ్రపాలింపు దయయు నిష్కపటంబును
 మాలిన్యరహిత ! చిత్త మంహిషయు శ్రనోలి యవన్నియు ముక్తికి పదంబు
 లను మహిపతి వీని వలంచిన శ్రతగవున విష్ణుడు దరిని జేకూర్చు
 సగటున సమయును కలువంబు లెల్ల శ్రనిగనిగల గములు పుణ్యసంఘములు
 భూదేవియు నగు భూపతుల గాంచి శ్రయా విధంబు నీ వెరుగనిది గాదు
 సూ విష్ణురాత ! వినయాంగభూష శ్రసావకాశమున ఐక్యము నిల్ప
 నీకు నెప్పుంగ బూనితిని వినుము శ్రప్రాకటధర్మ మటుండని జనవర !
 వీకగొని నృపులు యొకరొకరు మించ శ్రకొనిరి పౌరుషముల ధరణికి
 యాలముల పగలు చెలరేగ గదిసి శ్రనేల రొంపిగొన రక్తధారలను
 తూలనంది మది సోలుచు రాజ్యము శ్రనేలుదుమ మేమ యని కాలమహిష
 గనబోక నాది నాది నా దనుచు శ్రగన వివేకంబు మఱచి హింసించి
 తనను వది గూర పరితపించుచును శ్రఘనులు సహితంబు సమమిది వదలి
 విను మరియను ధన వనితా సక్తత శ్రమనమున లోభము గూడ మత్సరము
 గొనువారెగాని విరక్తిగానరు శ్రవివదగును వారి కొందరి వచింతు

విను భరత సగర కార్తవీర్యులును శ్ర గనభగీరథుండు నిషధ శంతను
లును గాధి యహషుష కువలయాశ్వులును శ్ర వినవతి రఘువును తృణబిందుండును
గన యయాతి పృథురామ ఖిట్వాంగు శ్ర లును మాంధాతయు శుండుమారుండు
యనఘా ! పురూరవుండు కకుత్స్థుండు శ్ర దనుజవీరులను వినుమటు జనవర !
కనకశివుండు వృత్తుండు రావణు శ్ర దును సముచి శంబరుండు కనకాక్షుండు
గన నికపెక్కురు నృపులు దైత్యులును శ్ర వననిధులలోను గలధరణి కైన
మమతల పలువిధ వికారముల నగు శ్ర శమ మౌఱుగనట్టి నడకల దికుఁగుడు
కృమములను బోయి రా నిలువ రిపుడు శ్ర విమలమతి గాంచి విష్ణువును గొల్చి
కేశవ ! వైకుంఠా ! వాసుదేవ ! శ్ర ఈశ ! జనార్దన ! పృథ్వీమృ హృషీకేశ ! సమస్తా
ధీశ ! సృసింహా ! పద్మనాభ ! స్వ శ్ర గ్గేశా ! శ్ర యనంత ! యని స్మరణమండి
జననజరా మరణముల రహితంపు శ్ర ఘనత ననఘమతులకును నిలయంబు
వనజనయను నుతి యొక్కటియే యని శ్ర మనము సంసారమున మిలప నబ్బు
రెటు ము క్తిగాన హరిని నెద విడకు శ్ర తటము ము క్తి నీ యరచేతిఫలము
పటుతర మందుము నీవన జనపతి శ్ర ఇటు లడిగెమరియు మునివరునిగాంచి
కలియుగము పాపమిళితంబు గదే శ్ర తిలకింప జనులు ము క్తి నెటు గండు ?
విలసనంబెట్లు ? కాలం బే క్రియ ? శ్ర జలజనేత్సుఁ డే మహిమ గనంబడు ?
లోకములు నిల్చు చే విధి ? క్షయంబు శ్ర నే తరణి నైన నెఱుంగనియాత్ముని
నేకమతిని దలఁపుంచి యడిగితిని శ్ర నీకు నతి సెపుము సోకకు మనూయ

—: యుగధర్మ పాక్రికృతాది ప్రకయచతుష్టయ వివేచనము :—

నావిని ముని హర్షమున నిటు లనియె శ్ర పావన నాల్గయుగముల చొప్పును
నీవు వినియున్నవాడ డొయ్యనను శ్ర కేవలంపు పరిమాణ విశదముల
విను ధర్మమూర్తి చతుష్పాదముల శ్ర గను నడక సత్యమును తపంబుదయ
యును దాన మనఁగ నాలుగు నవియగు శ్ర యొనరు చనువందు కృతకు పూర్ణనడ
శాంతియు దాంతియు నాత్మజ్ఞానము శ్ర సంత నిక్క వర్ణాశ్రమంబు లివి
యెంతో నిష్ఠ వాటింపుల సంగతి శ్ర మంతనమ్ము లానంద మయంబును
వంతు గొనెదరా తొలియుగమందున శ్ర సంత త్రేతలో లోపమొక్కింత
శాంతిదాంతి కర్మాచరణమ్ముల శ్ర సంతతానంద మటు గనెద రయ్య !
పాదములమూడె ధర్మమూర్తికగు శ్ర పాడుగొను ద్వాపరమున రెండుగా
సాధనపు నడకగను నా మూర్తియు శ్ర భేద మతి గనరు విప్రార్చనంబు
యాదవమున హింసను నడగ గనుచు శ్ర వాదవల ఘనుల నిందింప రందు

నా యుగము బౌర కలి దారునందు శ్రీ న్యాయము శూన్యము జను లధర్మమును
 నేయము కూరము కామములు మెండు శ్రీ బాయరు శ్రోధము లోభచర్య లఱు
 మదము మదింపున మితమును గానరు శ్రీ గదియుదురు మత్సరముల మునులైన
 ఛాయవిడరు మోహంబు సర్వమున శ్రీ నో యుర్వీశా ! మఱియును వినుమా !
 వడలుదురు కులములను దెగడి శీల శ్రీ మది యుడుగ వలనుగన రాశ్రీమముల
 దురన్నభక్షకులై నిర్దయులై శ్రీ దురుద్దేశ్యముల గురుత్వ మందుచు
 నిరంతరము పరపీడనల రోత శ్రీ పరంబులగు శార్వముల వేగు గని
 భయముల సాధుల నకారణంబుగ శ్రీ నయము విడిచి వైరమున నందించి
 దయ, సత్య, దాన జప, తప, వ్రతముల శ్రీ చయన తోలుత నీనయము నందించి
 త్రికరణమ్ము లట్లుగ నొప్పి మరియు శ్రీ నలమైన వంచనల జాడల గని
 యకలంకమతుల ధనవనితాదుల శ్రీ వికటమును గూర్చ నపహరించియును
 దురితై కమతులు దోషైకగుణులు శ్రీ పరమైకతత్వ శూన్యమనస్కులు
 పరనారిరతులు స్వకాంత విముఖులు శ్రీ ధరణీసుర నిండుకులు వైద్యజీ
 వనులు ధనహీనులై మఱి జననీ శ్రీ జనక, సుత, దార, సోదర, బాంధవు
 లను విసర్జించి సురతాపేక్షల శ్రీ వనితల హీనుల దవిలి మతి చెడియు
 గనరు కులగౌరవముల దుశ్శీలతను మలయుదు రందునను జనంబులు
 గనెదరు భయముల త్రామడాంబరములను బ్రాహ్మణజనములు పరార్థముల
 గొనఁగ నవనాది కర్మలను గూరి శ్రీ యనయమును శూద్రసేవలంద గని
 కుమతు లగుచు శ్రమదమాదు లడఁగక శ్రీ క్రమము దప్పి యన్యాయము వలంచి
 నముని సర్వేశు జాడనేబోరు శ్రీ త్తమాపతీ ! కలియుగంబు నందున
 నొక ముహూర్తమున ధర్మంబువెలయ శ్రీ నకుటిలత దోసి పరితాపము గొని
 యకలంకుడగుచు హరిని స్మరియింప శ్రీ సుకరమగు ముక్తివలను గన నగును
 దాన నీ యుగము శ్రేష్ఠతరమందు శ్రీ దీని గమనింపవేని నీచమను
 దాన తరమటులె గాగ మనంబున శ్రీ శ్రీనివాస ! నరసింహ ! మాధవా !
 దానవాంతకా ! కలుషవిదారా ! శ్రీ ధ్యానారూఢా ! నారాయణ ! శ్రీ
 మానినీధవా ! యబ్జాత్ ! శౌరి ! శ్రీ మానాతీతా ! మానితస్వరూప !
 యని నుతింపుగన క్రతుశతఫలమును శ్రీ గనవచ్చు జనులు నోరు నొవ్వంగ
 వనమాలధరుని బొగడుటయె శుభము శ్రీ జనవరా ! నీవు హరి నటు బొగడుము
 మూడవయుగమున హరికీర్తనంబు శ్రీ గూడు మనఁబున వెలసి శ్రీకృష్ణు
 బాడుచు ముందున కలిదలంచి ప్రేమ శ్రీ వీడరు శ్రీశుని సేవలందునను
 బీడుగాడు హరిభక్తచే ముక్తి శ్రీ తోడంద ముదము భవరహితం బది

యాడితి నిక్కము బెడుపు జడుపుచుకా శ్ర గూడనీకు మనమందు హరిగనుచు
 నీడగను మతని రాదు యముడు నీ శ్ర జాడ గదాధరుండందుండ గనియు
 వేడు మనంతుని నేడు సుదినమని శ్ర పాడుమా మమతచేయు భక్తినుతి
 విను ప్రళయవిశేదములను వనజాక్షు శ్ర డనుసరంబందు లీలల వచింతు
 వనజాసనునకు యుగసహస్రంబు శ్ర ఘనతమానంబు నున నొక్కపగలు
 దనరు రాత్రి యట దానినే మునులు శ్ర గనిరి నైమిత్తిక ప్రళయ మనుచు
 ఘనుఁ డా విధాత లోకంబు లాత్మ శ్ర లోన నిలిపికొని శయనించి ప్రకృతి
 విగ్మమందిన నదియె ప్రాకృతం శ్ర బనెడి ప్రళయముగ బల్కెద రట్టుల
 పగలు నైమిత్తికము రాత్రి యటుల శ్ర తగవున ప్రాకృత ప్రళయము చొప్పుగు
 జగము సృజయించు నాధాతకు నవి శ్ర సగటున రెండుచు నొక్కచినంబగు
 ఇట్టి దినంబులు మన్నూబతువది శ్ర పట్టున గూడిన బ్రహ్మవర్ష మది
 అట్టి నూరు వత్సరంబు లా శ్ర పుట్టుక కమలంబును వానిపట్టు
 గనెడి యాయువది యంత వేరొక్క శ్ర ఘనుఁ డాపదంబునకు బుట్టునుండు
 యసువదియ యగును దాని వివరింతు శ్ర విను ముదము శోభనము గూడు మనక
 ఆ విరించి యవసాన మందునను శ్ర దావురించు నూరేండ్లు వర్షంబు
 త్రోవ గనరాదు పిపాస జిక్కియు శ్ర యే విధమున దరివోని నాకలిని
 తీవరమందుచు నన్యోన్యబలిమి శ్ర నావిరి నిలుపఁగ తము నొకరి నొకరు
 దినుచు కాలవశమున నాశమంద శ్ర నినుఁడు తన కిరణముల నత్యుగ్రత
 గని సర్వదేహముల సముద్రముల శ్ర విను భూములందు రసమంత గొనుచు
 యెవరు మాయంప సంకర్షణాఖ్య శ్ర నవల మదియు గాలాగ్నినా జగము
 దన విజృంభణమునన కాల్చి వెలుఁగ శ్ర జనును నూరేండ్లు సంతమీదటను
 ననిలము లన్నియు నేకముఖంబును శ్ర గని పీచు సర్వమును ధూళిమయము
 అప్పుడు నూరేండ్లు ధారాధరములు శ్ర విపరీతవృష్టి నిందు నానతిని
 విపర్యయము భవనములకుగాగా శ్ర విపుల భీషణత వర్షించ గాన
 వినుము బ్రహ్మాండ మెల్ల జలమయమై శ్ర గన వే రొక్కటి గానరా దందు
 విను మరియు భూమి గంధయులేంబుగ శ్ర గన రా జలమున లీనంబునందు
 అనలమున రసముతోడ జలమింకు శ్ర గన రూపముతో నది యడఁగు వాయు
 వున స్పర్శముతో నా పవనంబును శ్ర మనువుమారు గగనమున శబ్దంబు
 నను శరంబుగా గగనము మహత్తు శ్ర నను దావు గనును విదిలేంబుగాను
 విను తై జలంబునగు నా మహత్తు శ్ర గన నహంకార మందున జేరును
 అదియు వైకారిక గుణయుతమయ్యు శ్ర కుదించు నిందియ చయము దనలోన

అదియ సత్యాది గుణముల గ్రసించు శ్రీ నదియై ప్రకృతిని లీనంబు గాంచు
 వినుమా! ప్రకృతియు ననాది నిత్యము శ్రీ నన నవ్యయంబు వాఙ్మనంబులకు
 గన నగోచరము గుణరహితంబును శ్రీ విను మను మహదాదుల సన్నివేశ
 మును లేని దగుచు స్వప్నాద్యవస్థ శ్రీ లను రహితమగుచు భూతహీనమయి
 గనగ ప్రతర్క్యమగు దాని ఘనులు శ్రీ విన బల్కుదు రిటు మూలభూతమను
 పద మదే ననుచు నీ వది దెలియుము శ్రీ ఇదియై కాలవిపర్యయంబయిన
 యదనున పురుషావ్యక్తులు లీనము శ్రీ గదియుట ప్రాకృత ప్రళయ మనదగును
 వినుమొక విశేష మిందునను గలదు శ్రీ గనగ బుద్ధింద్రియార్థ రూపములు
 జనవరా! భేదములు చాల నిగుడు శ్రీ టను దెలియు జ్ఞాన మాశ్రయం బదియై
 నదె వెలుగు నృపా! దృశ్యాదృశ్యము శ్రీ లాదియు సంతము గలదై స్థితిగను
 ఇది తేజమునకు దీపచక్షువులు శ్రీ నుదాహరణముగ గొనదగు నరవర!
 యవి వేరుగావు వాని విధమునన శ్రీ భువి గను నవన్ని పదార్థమూర్తిక
 గవయ జోడు భేదంబు నిశ్చయము శ్రీ పవిత్రమది యది వింటి వావిధిని
 విను బుద్ధిపుటుక తొలుత కారణము శ్రీ గన నవస్థలను భేదాత్మమయిత
 జననాధ! యోగమందు నాత్మయును శ్రీ గన బుద్ధియుక్తమును గాంచినట్లు
 జీవుఁ డీశ్వరున లయోదయములను శ్రీ తావల మందును అన్యోన్యత గని
 జీవమయుఁడు పరమాత్మ యొక్కండ శ్రీ జీవులు పెక్కులు గా దోచుచుండు
 గన తేజమొకట పెక్కు రంధ్రముల శ్రీ గనుపించు కరణి దెలియవలె నతని
 కనకపు భూషలవన్ని యేకంబుగను శ్రీ దోవు కరణి ఆత్మండ ప్లే
 భానుఁడు మేఘా వరణముల దృష్టి శ్రీ నానబడు కరణి మాయానుసరణి
 తాను నే ననెడు సభిమాన ముడుగ శ్రీ నానందమూర్తి యవుడె దర్శనము
 తానుగా దాత్ముడే తా ననవలె శ్రీ తా ననవలె తొలి యదియు మానవలె
 షకలాంతర్గతు డగును పరమాత్మ శ్రీ సకలమందువలె తనయం దొప్పును
 ప్రకటితముగ నా పరతత్వమయుఁడు శ్రీ వికటమతులకే పరుడుగ కనపడు
 నిరంతరము యోగింద్రు లానిత్య శ్రీ పరంధామునిగా భక్తలోలునిగా
 తరంబెంచి కని నిరసితంబు రన్ని శ్రీ భరం బందువారల రక్షణకై
 కనుచునే యుండులో వెలిని యుండి శ్రీ నిను సర్వకాల దేశములందున
 విను మతఁడు లేక భువనములు లేవు శ్రీ గన నతఁడు శాశ్వతుఁడు నీ వంతియు
 తనువుపై మమత గూరకు మయ్యా! శ్రీ వనమాలిని శరణనిన మేలయ్య!
 నిను తనను నైక్యమును గూర్చునయ్య! శ్రీ కనపు భవభయము నుడి సోకవయ్య
 ఘనుడైన దేవు డొకఁడె హరి యయ్య! శ్రీ జనవర విష్ణుని నేవింపుమయ్య!

జననియుదరమున నిను బోచెనయ్య! శ్ర విను మింతవాని నిను జేసె నయ్య! ఘనుల మీ తాతలను నేలె నయ్య! శ్ర నిను వారివలెనె పాలించునయ్య! అతని మయములే కల్పములన్ని శ్ర యతని యోగములె పోలెయంబులన్ని అతడె సర్గంబు లాదిగా గూర్చు శ్ర నతని లోకేర ధ్యాన మొనర్చుము హరికీర్తనంబు భవజలధి తరణి శ్ర హరి వందనంబె నిరతానందము హరి యర్చనంబె సర్వశోభనము శ్ర హరి భక్తి మోక్షనిధి గనుట యగును వినినాడవు నాలెనప్రళయముల శ్ర ననఘమతీ! హరి వెలయు లీలలను

మును ముందుగానె దెలిసితివి ముదము శ్ర ననుసంధించును హరి కృపామయుడు గనెడు విజయమును జనవర! వినుమా! శ్ర కనకు మొక్కింతయైన సంశయము శ్రీనివాసుండు ముక్తిధామమున శ్ర జ్ఞానసంపూర్ణ తను రాజ్యలుచు ధ్యానసమర్చన గుడురు హంసులను శ్ర దాను మోదమును గనుచు విహరించు తా నట్టి గన్న యానందంబును శ్ర మానిత మతి తను భజించుపూజ్యుల గాన జేయు తమ ప్రార్థబ్రతుడుగ శ్ర గా నయినకాలమును దా నెఱిగియు పూనిక మఱవక మృతిని దూతగా శ్ర దానె పంపించు మఱియు దనరూప మూనిన సేవకులను ముందుగానె శ్ర జ్ఞానవిజృంభణ మాయ సంగతిని దానిమూలమగు వైరాగ్యకలన శ్ర చే నిర్మలంబు గని తనువాదిగ గను మమత లణపంగ హెచ్చరిక శ్ర బూన ధృతిబెంప పంప దారుదురు దానవారి హరియనుజ్ఞ యిదియని శ్ర మానసమున ముద మంది నీర్ధతను తాను గుదిరి ముందుగానె నియతిగొను శ్ర దాన నీతనువు బ్రహ్మార్పణమని చేనందియున్న ధనవసితాదుల శ్ర గాననైన సర్వంబును నలులనె మాని విష్ణురూపమును తా బొంది శ్ర మాన మపరిమితమైన యానంద మే నందమింప యుద్యమంబు గొని శ్ర వే నందు ముక్తి నెలవును హరి గను దాన నీ విలుల హరిని గలయుదువు శ్ర ఆ నయము దరియు నిన్ను నికముందు నేను మృతిగాంతునను భీతిగొనకు శ్ర దాని ముక్తి నందించు దూతయని మానసమున దలపోయు మనుమాన శ్ర మానవలదు సర్వంబు మఱవకుము మానవుల ఖలుల కది భీతిదంబు శ్ర మానవుల సుజనతలకి భయహరము మానుటకుగాదు ధాతామరులును శ్ర దాని దప్పించుకోలేరు యెట్టి జ్ఞానులైన మునిగణంబులైనను శ్ర వేనవేలు కల్పముల బ్రతికినను దాని వివర మింతటిదే ననుచును శ్ర ధ్యానించుము శ్రీమాధవు నచ్యుతు మానమందవిక జన్మభయంబులు శ్ర శ్రీనికేతనుడు నీయం దొప్పును

పరీక్షిత్తు తక్షకునిచే దప్తుండై మృతి నొంద నతనిపుత్రుండు

సర్పయాగము నేయుట :—

నరవర ! మరణపు కారణంబిందు శ్రీ సిరిమిందె యనడు జీవుండారని
వరుసఁజూచు మాకాశయాపునిగ శ్రీ ధరణిగల సర్పఘటములను దనరి
తరమందె కర్మ ఘటనాశనముగ శ్రీ సరణిన తొలి యాకాశమున జేరు
శరీరనిర్మలతను నీశ్వరునికా శ్రీ పరంబెంచి యాపట్టున గలియును
నిరంతరము జపశుద్ధి గంటివి శ్రీ వరంబు నీకగు హరిదయగలందు
తైల మున్నంత వత్తియును వెలుంగు శ్రీ పోలింపుమిటుల జీవులమెలంగుట
యేల జాలి బలమాయువైశ్వర్య శ్రీ జాలము లన్నియు కర్మవశంబులు
నీలోని యాత్మకును పరమాత్మకు శ్రీ నేలాగున భేదంబు గూర్చకుము
నీలవర్ణ పరమన్ని వెలుంగుట శ్రీ యా లక్ష్మీపతి సర్వసమర్థుడు
కాలమతఁడె కలవన్నియు నతఁడే శ్రీ వీలిక నాతని యచుమతిని గొనక
చీమనిటుక్కఱ రాదు భూరమణ శ్రీ సామజవరదుని సన్నతియె నీకు
నోము జపతపము యోగమ్ము లదియె శ్రీ శ్యామవర్ణు డటు చుట్టి రక్షించు
నన జనవరుండు హర్ష మును బొంది శ్రీ ముని తనుకుతుకమునను వీక్షింపఁగ
వనజనేత్ర ! బుధవినుత ! ముకుందా ! శ్రీ నినుగంటి తలపునను ధ్యానమందు
యొనరంది లోన వెలుపల సర్వమును శ్రీ నీవు లేనిచోట లేదని
మనమున . దెలిసితి యది నీ కొనఁగితి శ్రీ గొనుము సర్వమును నాకు నీపరమ
మును ఘనులెందరా ! నీశరణ్యమున శ్రీ మునగు గనరు సంస్మృతినితరించిరి
దిననాథుఁడు తమమును గాననట్లు శ్రీ నను నీ సన్నతి తేజమందించె
గననిక సంసారాంధకూపమును శ్రీ మును నిన్ను గొలిచినట్టి నోముంట
నిను నిట దలఁచితి నీయందె జేర్చు శ్రీ కొనుము సంసిద్ధముననుండు దేవ !
మేలు మేలు శ్రీకృష్ణ ! కేశవా ! శ్రీ శ్రీలలనవినుత ! శ్రీనారాయణ !
జాలిబాపి ననునేలుమాధవా ! తూలనెంతు దురితమును గోవింద !
పోలికనుగొంటి నన్నిట విష్ణో ! శ్రీ బాలువలెను గను మో మధుసూదన !
లీల నిను దెలిసినాడ త్రివిక్రమ ! పలుము వామన ! శ్రీల శ్రీధరా !
నను హృషీకేశ ! దరిని నిలుపుకొను శ్రీ మనఘ ! ముదము నాకది పద్మనాభ !
దామోదర ! శంకర్షణ రూపా ! శ్రీ నామసహస్రముగను వాసుదేవ !
స్వామీ ! ప్రద్యుమ్నా ! యనిరుద్ధా ! శ్రీ కామదూర ! పురుషోత్తమ ! యథోక్త
జా ! నారసింహ ! యచ్యుత ! దేవా ! శ్రీ యో నిర్మలాత్మ శ్రీజనార్దనా !

నా నతిని గొనఁగ దగును నుపేంద్రా ! నీ నిజచరణములకు శరణు హరే !
 శ్రీకృష్ణనామ ! నూరిజనస్తుత ! నీకృప నాపై నిండుకొనియే నిట
 ప్రాకృతబుద్ధిని మలపె శ్రీశకులు నీ సాకృతి నాతఁడు నీవె నాస్వామి !
 శ్యామవర్ణ ! సర్వాంగసుందరా ! నీ నాడుకీర్తనము ముక్తిగనుపదము
 ఈ మహిని నీను మహిమగణన గన నీ మహితపదము మోదమున నబ్బు నా
 గనెడు శుకుండు నపుడు ధ్యానగరిష్టత నీ విను రాజ ! నీవు ధన్యుడవు నగుడు
 వన పరీక్షితు మీకరుణను నే నీ ననఘుడ నై తిని నిను మ్రొక్కుచుందు
 నను నిలాపతిని యాదరమున గని నీ వనిజభవపాత్ర పౌత్రీసుతుఁ డనియే
 శ్రీనాథుఁడు నీ పక్షముండు నిక నీ భూనాథ ! నీవు చిత్తమున గొంతు
 మానంగ నగును ముక్తి శరతలము నీ మానసము మలినరహితంబు నయ్యె
 గద కార్యంబులు పొందు స్థితి దనరె నీ భిదురధరపోషకుని యిచ్చ గాంచి
 ఎదురెందును గననీక యతనికృప నీ వదలక నీ శనిధి మూర్తిగనియే
 రమకవలెనె యని నిశ్చల మందుము నీ గదియ దా యమునిపంపు నీయందు
 గదియ నయ్యెదవు డిత్తమలోకము నీ బెదరురూపణఁగ ముహూర్తికి నీ
 యెదలోన హరిని నిల్పు మెల్లపుడు నీ అదరుగొనకుమా ! నిరాశఁడువును
 బొందనయ్యె నని నతని నతులగొని నీ మందరాద్రిధరు మది బదిలమండ
 ఇందిరాంగ ! జగదవన ! యదునాథ ! నీ సుందరకపోల ! సూర్యకోటికళ
 నందిన శనకసనందనాద్యమర నీ వందిత ! ఓం శ్రీకృష్ణాయనమః
 గోపీమనోహరా ! దుష్టదమన ! నీ నీపాలి ధ్యానపారీణత నను
 గాపాడి యఘము రాపిడిని గూర్చె నీ వాపోవ నింక యమశిక్షణమున
 నోపరాత్పరా ! నా పుణ్యరాశి నీ ఈ పుట్టున భవరోగ మడగంగ
 నీపరంబైన బోధ పినజేసె నీ చూపు నీరూపు ప్రాపు ఫలింపఁగ
 పంచభూతమయ పరతత్వనామ ! నీ యందిత సిద్ధాచార ! విశ్వాత్మ !
 కించిద దుర్లభా ! యనంతా ! య నీ కించనుండవౌ స్థూలఃకస్వరూ
 పకుండవు గంటిని పాపాబ్ధిదాట నీ సుకర మీనాటి నీ సేవగంటి
 నకుటిల హృదంతరాళసంచార ! నీ సకలసంపూర్ణ ! శరణా ! శ్రీవర !
 యనుచు వేంచేసె మునిరాజేంద్రియ నీ ఘను నాకౌరవ రాజేంద్ర కరుణ
 గనుచు శ్రీపాలు పాలందు ముదము నీ నను దారుకొనఁగ నాస్థలమునుండి
 విష్ణు దా భూపతి దర్భాశనమున నీ నొనరున వసించె వపరున విముక్తి
 గనుటకు నిర్భీతి యవధూతవోలి నీ వనజనాభు దర్శనమె యన్నింట

కనుల గనుచు మన మందు హర్షించె శ్రీ విశేష ధన్యులన్ని ప్రణవోద్భవములై
గా నిశ్చలంబు జాగ్రత్తమాధి శ్రీ తా నంది కాయమందు తలంపును
పూనిక చొప్పున తారసిల నీక శ్రీ ధ్యానగరిష్ఠత విశిష్టఁడునుగా
నా తరుణమునకు శాపవిజృంభణ శ్రీ నా తక్షకుండు బ్రహ్మత్వ కళను
ఆతరంబంది మార్గమధ్యమున శ్రీ చూతకు నద్భుతచర్య గన్పడని
భూతలేశు బ్రతికింపఁగావచ్చు శ్రీ నాతురంబుగను కాశ్యప నామని
భుజగ విషహరణ సమర్థుడగు నొక శ్రీ ద్విజుని పిలక్షణచరితు బాడగాంచి
సుజనవరా ! నీవెందుజొర ? నింత శ్రీ నిజశక్తిమీర నేగదని తెలిసి
విజయంబు తనకు సిద్ధి ఘటిల్లఁగ శ్రీ గజపురవల్లభు కాలంబుదెలిపి
దెలియంగ జెప్ప బ్రహ్మలిఖితంబు శ్రీ గలదు క్షీతీశుఁడు ముక్తి నందునని
యల భూనాథునియందు పరమందు శ్రీ వెలయును గాకిల నేల నిలిపెదని
వెలనిక్కు రత్నముల దాన మిచ్చి శ్రీ ఎలమి జొనిపించి మరలిచె నాతని
తలఁపుకొలది తన తలఁపు ఫలింపఁగ శ్రీ నిలవేల్పుచుగుడ దా తీవరమున
నవనినాథు సన్నిధికే జేరఁగా శ్రీ నవసరమందుచుఁ దా నట్లుజేరి
యవిచారశీలపరతగల నృపుని శ్రీ గవయజేరు బ్రాహ్మణులఁ దా జేరి
యొకఫలంబు చిత్రింపు వర్ణరుచి శ్రీ సకలార్థసాధనీయ ఫలశక్తి
సుకరంబు దాన గలదని ప్రభునకు శ్రీ వికటార్తి దొలఁగ నిండని యొసగియు
తా నందు నూత్మరూపున క్రిమియై శ్రీ యానరేందుఁ హింసింపఁ దానుండె
వార లాపండు క్షీతీశునకు నిడ శ్రీ సారంబు నెన్నుచును వారిజాక్షఁ
డీ రూపున సర్వంబు సృజించుగ శ్రీ శారదాధవుని నిల్పుటబుద్ధురమె
యని దానిని దా నాస్వాదించిన శ్రీ జను లచటివార లెల్లరు భీతిని
గని చకితవేగమున జూచుచుండ శ్రీ మనుజుపతిని వీడింప ఘోరంపు
కాళోదరమై రాజును ముట్టిన శ్రీ శ్రీకాంతా ! నీకరుణ నాజన్మ
పాకంబు నందె నని సంతసమున శ్రీ నాకరివేల్పును ముమ్మారు వాసు
దేవా ! యనుచును హరితేజమందు శ్రీ నానైకుంతము నందు జేర్పంగ
జీవునిదేహము బాపి దీప్తిగని శ్రీ యా విధిసందెను క్షీతిసురవచనము
సెల్ల హరిగలసె నభిమన్యుసుతుఁడు శ్రీ ఎల్లజీవాళు లార్తిని గాంచిరి
కొల్లగ నమరులు ముదంబుపేర్చిని శ్రీ బెల్లు గురిపించి రాన్మపతియొడల
విరుల వరుసలవి యుత్కంటముగా శ్రీ నరవరుం డట్లుగా నతని సుతుఁడు
వరగుణయుతుండు జనమేజయుండు శ్రీ కరము శోకమున గూరి విధులన్ని
పరన జెల్లించి రంజిల్ల యంత శ్రీ నురగములతోడ తక్షకుని నుర్వి

మననను పృజ్ఞ సెల్లింతు ననుచు శ జనులుబ్బు తాను మునుల గూర్చుకొని
 యనలుడుబ్బగా యాగంబుజేయ శ వననిధిపరీత భూములన్నింట
 గలసర్పంబులు మంత్రబలంబున శ సల భూనాథుని హోమగుండమున
 విలవిలకుంది పలువిధములగు శ కులమృత్యులన్ని నశియించ తత్తుడు
 భయముననువారి ఇందుని శరణము శ నయముగాంచి యా జంబూరైదైన
 నయపూజితంపు వాసముననుండ శ స్మయముదోప నా యాగమురచించు
 ఘనులగు ఋత్విక్కుల కేంద్రుచేష్ట శ లను రాజుడెల్ల మహనీయమంత్ర
 బలమున నిందుని గూడి తత్తుడు శ అల హోమగుండ మందు జేరంగ
 వలనున రాసగు నట్లు శ్రేష్ఠవాక్కుల శ సహేంద్రతత్తుకాయానుబూ
 హి యని పిలువగా నిందుఁ డాస్థాన శ మమత విడనాడి భ్రంశమునను రా
 చయన బ్రహ్మసృతి తత్తరంబునను శ నయము విషయంబు గూర నృపు గాంచి
 అయరో! యజ్ఞము మానుట హితంబు శ నయమును దప్పుగద విధినియమం బిది
 భయము నింపకుమ! జీవరాసులకు శ జయము నిన్నందె చాలింపు మింక
 విలయము గలుగును విధివ్యతిరేకత శ కలకాలకీర్తి నీకు నిలువరము
 గలుగవలెనన్న! మానుట తగవగు! శ నలువయే యన్ని జీవగణంబుల
 కర్మబలంబున వాని సృజయించె శ ధర్మమిట్లాప్ప యా యానడవడు
 లర్మిలిగా తమ జాతులమెలగు నధర్మమావహిల దాన నశించునె
 నీవేల? యింత కూరకర్మంబు శ భావమున వింపవలయు నెల్లరును
 తా వలంపు కర్మమున బుట్టుదురు శ వే వర్తిలుట పోవుటాదిగా
 నవకాశమందు ఆ ఫలమ్ము నీ శ భువి సంచరించి పాపపుణ్యముల
 దవులు ఫలంబున దారే యందురు శ సవివేకమందు మయ్య! జనకువలె
 సంధి నెఱిగి యాతడు మానినట్టి శ ప్రవిమలంబె నీ యందు వెలయునన
 నతడు విధి మానె పితరులు చెలంగ శ బ్రతికె రా తత్తుడు నిందుఁడును
 అతులమోదమున సురలు కుసుమంపు శ తతుల ష్ఠితీసుని నందలి సభ్యుల
 గురిసిరి నృపుండు యజ్ఞేషు శాంతి శ పరిణత నొనర్చి పురమును జేరెను
 ధరణి ప్రజల బాలించె సుఖితరము శ లిరవుగ నెల్లర వార్షముల గూర్చి
 వినుడో! మునీంద్రులారా! హరియే శ యనయమున బాధ్య బాధలక్షణత
 గనగ దనమాయ దోపించు భూము శ లను సర్వములను మోహమందించు
 యవి నెఱిగి భక్తివివశతను గూడి శ ప్రవిమలాచార భావశీలముల
 సువిచార భావమందు నాతండు శ దవులడు సంస్మృతి నతడు ముక్తిగను

—: శ్రీ వేదవ్యాసుండు వేదములను బురాణములను,
లోకమందుఁ బ్రవర్తింపఁజేయుట :—

నూతుని గాంచియు శౌనకాదు లోకపాతకదూరా! వినుపింపు మింక
యే తరుణమ్మున వేదవిభాగము శ్రీ లా తరంబునకు కారణమున్నే!
ఆ నయంబు మా కెరిగింపుము నా శ్రీ మానసియుండు పలికె నీ పగిది
శ్రీనివాసుడే వేదవ్యాసుడు శ్రీ తాను నా మునిని సన్నిహితుఁడగును
దాన యా మూర్తి వేదముల నన్ని శ్రీ పూనిక గొని విభజించె శుభమ్ముగ
ఆ మునికి శిష్యులగుదురు నల్వరు శ్రీ ధీమహితులు పైలుండు జైమినియు
సుమంతుఁడును వైశంపాయనండు శ్రీ నేమమంది వ్యాసోపదిష్టులయి
కృమమొప్ప నాలుగైన వేదముల శ్రీ సమమతిని యొక్కరొకటి గైకొనుచు
లోకములవ్యాప్తి గొన జేసిరట్లే శ్రీ వీకగొన శిష్యపారంపరతను
నా కలంకులగువారు ధన్యులుగ శ్రీ మీకు దెలిపెదను వినఁదలచితేని
యనినను నూతుని శౌనకుండు కని శ్రీ మునినాథా విను తమిని గొంటి మన
ఘను డా నూతుఁడు వారి కనియె నిటు శ్రీ వనజోద్భవు హృదయమున మొదలిటను
జనియించె నాడమొకటి యది నివృత్త నిరోధమంది మూర్తీభవించి
కనుపట్టెను నా నాదోపాసన శ్రీ ఘనులైన యోగులందున ముక్తులు
గనఁగ నోంకారమందు జనించెను శ్రీ వినతిసందె దా సర్వమంత్రముల
నిగమముల నుపనిషత్తులకు మొదలు శ్రీ నగు శక్తి వేదమతయు ననదగు
జగద్యోతమది త్రిగుణాత్మకమై శ్రీ జగిని నకారోకార, మకారము
లనఁగ త్రివర్ణములై వెలుగొందగ శ్రీ వనజభవుడంత నా ప్రణవంబును
పొనరు పరచె స్వరస్పర్శంతసములను మఱియు నూష్ణములు లక్ష్మీతము ల
క్షణముల నొప్పుగ సకల కర్ణాభ శ్రీ రణన విశేషత నక్షర సమితిని
గుణమంది సమామ్నాయముగ జేసి శ్రీ యజువున ఘనమును గూర్చునట్టి యా
వనజాసనుండు వానితోడును శ్రీ గొని తనదు చతుర్వేదముల బలికె
ఘనత గన చతుర్వేదంబుల నట శ్రీ తనయులగు బ్రహ్మఋషు లవినేర్పిరి
వినిపించిరి తమ శిష్యపరంపర శ్రీ దనరు వేదంబు లిటు ప్రతియుగమున
యట్టి వేదముల పూర్తిగ పఠింపు శ్రీ మెట్టన శక్తిని గనలే రనుచును
పట్టుగొన్న భగవంతు డెఱింగియు శ్రీ పుట్టె పరాశరునికి సత్యవతికి
యా వేదరాశి విభజించె నాల్గు శ్రీ పావనపు భేదముల నామములను
నే వినుపింతును వినుఁడు ఋగ్వేద శ్రీ మావిధిన యజ్ఞ సామధర్వణ

లన పైలుడుగొనె ఋగ్వేదంబును శ వినుడది ఋక్కులసంఖ్య మితమునను
 ఘనతను బహ్వృచ శాఖజునబటగు శ వినుడా పైలుడు నింద్రప్రమితికి
 ననుమతిని బాష్కలునకును జెప్పెను శ ఘనుడు బాష్కలుం డాసంహితను
 నొనరున నాల్గు భాగముల గూర్చి శ తన శిష్యులయిన బోధ్యునకు మరియు
 వినమితుండైన యాజ్ఞ వల్క్యునకు శ గన పరాశరున కగ్నిమిత్రునకు
 నుపదేశించెను వారును నేర్చిరి శ గనుఁ డింద్రప్రమితి తనదుసంహితను
 నిపుణత మాండాకేయునకు జెప్పె శ విపులతను దేవమిత్రున కతఁ డట
 లతఁడు సౌభరియు మొదలగువారికి శ మతిమంతులకును నుపదేశించిరి
 సుతుండగు శాకల్యున కా సౌభరి శ యతిశ్రద్ధబూన నుపదేశించిన
 మతివిశారదుడు దనశాఖ నైదు శ గతుల భాగించి వాత్స్యహాద్గల్యు
 లకును శాలీయ గోముఖుడు శిశిరులకు శిష్యులుగా నుపదేశమిచ్చె
 వినుడు శాకల్య శిష్యుల నొక్కట శ ఘనుడు జాతుకర్ణుడు నానతండు
 తనకు శిష్యులగు బలాంకపైంగులకును వైతాఖేడు విరజుడునాగను
 ఘనులకును జెప్పె సార్థవంతుముగ శ మును విన్నబాష్కలునకు పుత్రుండు
 ఘనుడు బాష్కలియు వాలఖిల్యాఖ్య శ దనరు సంహితను దన మతి వెలయుగ
 జనవినుతిని బాలాయన గార్భ్యులకును కాసారునకును నొనర జెప్పె
 గను డితైరంగున బహ్వృచసంహిత శ మునులచే పెక్కు నాకృతుల గూడ
 దండిబుద్ధి యా వై శంపాయను శ డండగొన్న యా యజుర్వేదమును
 మండనంబుగా గొని రతని శిష్యు శ మండలి కృతువుల నాధ్వర్యులయి పృ
 చండులయిరి సంస్తుతుల నందునను శ నిండుమతిని విను డా వై శంపా
 యను శిష్యుడైన యాజ్ఞ వల్క్యుముని శ తన గురునిపల్ల నపరాధంబును
 నొసరిచినంతన కుపితుడు గురువయి శ తనవిద్య తనకు నర్పింపు మనిన
 నతఁ డటుజేయఁగ నంత వెలి గ్రక్కె శ మతి నది గాంచిరి యజుర్గణమునకు
 పతులైన దేవతలునా గరిష్ఠ శ మతిచే ననుజ్ఞ గొని తిత్తిరులై
 మునుల పొగడికల దాని భుజించిరి శ యనఘమతులు వారలు వానిశుద్ధి
 గను తలతు రవి వేదములగుటను శ వనజనయనుమతి గొనినతెలివిని
 వినుడు తైత్తిరీములు నాశాఖల శ గన నదియె కృష్ణయజుర్వేదమన
 ఆమునివరుండు యాజ్ఞ వల్క్యుండు శ భూమి నవతరించిన విష్ణుడగుట
 ఈమెయిని మరల వేదమ్మును వెన శ గా మనము నచ్చ చెపుగురుఁ డెవఁడో
 ఆ మహాత్ము డిక భానుఁడే యనియు శ ఆమిహిరు తపమానను మెప్పించియు
 హయరూపంబున కనికరించియును శ చయన యజుర్వేదమును బోధించి

నయము వెలయుండె నాశాఖవారు శ నియమవిధానములు వాజసనేయులు
 వెలసిరి భువిలో ఘనత గరిష్ఠులు శ అల యజుర్వేద మదిరెండునయ్యె
 తెలియుడింక సామమును జైమినియు శ విలసితవర్తన చే జదువనయ్యె
 తనకు సుతుడైన సుమతికి జెప్పగ శ తనకు సుతుడైన సుకర్మునికి నది
 వినజెప్ప నతడు దానివేయైన శ ఘనప్రభావ శాఖలు గాగ జేసి
 కోసలుసుతుడు హిరణ్యనాభునకు శ వాసిగ తనసుతుడు పౌష్పంజికిని
 వే సమీచీనగతి నుపదేశము శ నాసింప నిచ్చె కర్మణామయతను
 వారలిరువురును నావంతులనెడు శ వారికి నుదీచ్యుని ను వారలకును
 సారమెఱుంగ బోధించిరి వారలు శ ధీరులును బ్రహ్మవేత్తలై గొనిరి
 వా రేనుసూర్యు డాదురు వినుండు శ సార తపస్సంపన్నత నట్టుల
 సామవేదమిటు వితతము ధరణిని శ ఆమహితా ధర్వణ వేదమును
 సుమంతుడును గొని తనశిష్యుడైన శ సుమతియును వేదదర్శన కీయంగ
 సమమతి నతండు శాల్యానునికిని శ క్రమత బ్రహ్మబలి నిర్దోషులకును
 విమలుడగు పిప్పలాయనునకు శ యమ మందనిచ్చె వారు చేకొనిరి
 వినుఁ డి క బధ్యుడు కుముదుఁడు శునకుడు శ ఘనులు జాబాలి బభ్రువంగిరసు
 లను వారలును శ సైంధవాయునుడు శ అనఘమతి గొనిరి నాల్గువేదములు
 వానికళలు చర్యలు ననంతుని శ సానమందినవె పవిత్రగతులను
 మానులార ! యిక పురాణకృమముల శ వాని నామములు మీరు వినఁగదగు
 వినుడి త్రైయామరుణీయును కశ్యపుం శ దును సావర్ణియు యశ్వతస్త్రిమండు
 హరీతుఁడును వైశంపాయనుండు శ పరేశుభక్తులు వీరలార్యురును
 నిరంతరము హరిస్మరణ నేమరని శ వరంపు మతిగల నాజనకుడైన
 పారాశర్యుని శిష్యవరుండగు శ సారచరితుఁడగు రోమహర్షణుని
 వలనను దెలిసిరి యాపురాణముల శ వెలయునవియు సర్గాదులనెడు పది
 విలసితలక్షణముల చెన్నొందును శ ఇల నవి కొందరు నైదే నందురు
 తెలియుండవి పదియునెనిమిది పురాణ శ ముల నొప్పుచుండు పదివిధములును
 ఘనులార ! బ్రహ్మమును పాద్మంబును శ వినుఁడు వైష్ణవము శైవమునాగ
 గన భాగవతము భవిష్యోత్తరము శ వినుఁ డట్లై నారదీయము మార్కం
 డేయము నాగ్నేయము మరియును శ ఆ యనువె బ్రహ్మకైవర్తంబును
 నేయమటుల లింగము గారుడంబు శ లో యనఘులార మత్స్యము కూర్మము
 వినుఁడు బ్రహ్మాండమును వరాహంబు శ గన వామనంబు స్కాందంబు ననంగ
 ఘనత నెగడు నివి పదునెనిమిదియును శ వినుఁ డటు మరియును నుపపురాణములు

గలవు వీని విన జదువ లిఖించిన శ్రీ గలుగుశుభము లట యవల ముక్తియే
నైపు వానికని సూతుఁడు దెలిపెను శ్రీ అల శుకుడు పరీక్షితునకు జెప్పిన
ననువనచు శౌనకాది మునులకును శ్రీ విని రందు శౌనకుఁడు నూతమునివి

—: మార్కం డే మో పా ఖ్యా న ము :—

ఘనతపసజ్ఞే! మయ్య మృకండుని శ్రీ తనయుడు మార్కండేయుని చరితము
పాపులు పునీతు లే క్రియ ? మూఢుల శ్రీ కే పగిది ముక్తిని ? యన నీపథమాలె
యా పరమేశ్వరులగు హరకేశవు శ్రీ లేవరసంబుల వశము గనవచ్చు
నని నిట్టుల యని నీవచనమ్ముల శ్రీ వినినారముగుట వివరింపు మదియు
నన వారిగాంచి హరకేశవులను శ్రీ ఘనమోదము దనువెలయ నతుల గని
వినుఁడా ముని మార్కండేయుఁడు హరి శ్రీ మనమున వసింప ధ్యానమును గూర్చి
బ్రతికె ముదమునను కల్పములె నోషి శ్రీ సతతం బాయువు తనపరమునంది
యతులు మునివరులు నుతింతు రాతని శ్రీ వితథ దురితముగు నాతని చరిత్ర
మతిమంతులార ! శుభమది వచింతు శ్రీ కుతుకమున వినుఁడు శివలక్ష్మీధవ
నుతు లిందొప్పను ధన్యముచేకురు శ్రీ గతిసమంజసముగా భక్తి నిగుడు
మును కల్పాంతమునను లోకమ్ములు శ్రీ వననిధి మునుంగ జలపూర్ణంబున
ఘనభీతినించు నంధకారమున శ్రీ మునివరుఁ డొక్కఁడునయి చరియించెను
గనె నొకట సూర్యోటితేజునిక శ్రీ గనగ బాలుండు ముదితాస్త్వండును
గా గన్నమాత్రమున నిర్భయమున శ్రీ వేగమంది యాతని హృదయమందు
యోగమెఱుగంగ జేరి వేలేండ్లు శ్రీ బాగొప్ప దిరిగి వటపత్రశయన
మందియున్నట్టి బాలుని మరలక శ్రీ కుందు జిమ్మంగ గనెనన సూతుని
యంద రేకముగ నా దివ్యచరిత శ్రీ విందొనర్చవే ! వినిపింపుము మము
అనిన నూతముని భృగువంశమందు శ్రీ మునిమృకండుండు తనయునిక గూర్చి
ఘనమైనతపము బ్రహ్మచర్యమున నొనరందించెను హరిగూర్చి నిష్ఠ
గని కోవిద నుతిగొనుచుండ నంత శ్రీ వనజలోచనుఁడు కనధవళాంగుఁడు
కవికరమున దర్శనము నొసంగిన శ్రీ మునియు నాదేవులను హరిహరులను
వినుతించి మౌక్తిక వరమడుగుమనిన శ్రీ తనయుని గుణాఘ్య నిమ్మన గమంచి
దని కోర్కెదీర్చి తిరోహితులుగా శ్రీ జననమందె మార్కండేయుఁడునా
చిరకాలజీవి సరససద్గుణం శ్రీ దురుతరతపస్వి నిష్ఠాగరిమను
పరమందినట్టి మృత్యువును దార్చె శ్రీ సరిభవము నందె సంతకుం డతని
పరతేజమ్మున బాలె నిజ పురికి శ్రీ సురనాథుం డా ముని తపము జెరుప

సురుచిరాంగనల యపురసలున్కా శ కరము విలాసం బొప్ప బంచినను
వా రా మునిపగు తపోవసంబును శ సారకుసుమ లతలను సొంపునంద
వరతరుల పుష్పఫలభరితములుగ శ సరసిజకువలయు కల్హారాదుల
సరసిజాకరము లవి మరియు నటుల శ సారసక్రేంచ బక కారండవ
రాజహంస కోయష్టిక సంతతి శ భ్రాజితంబంద మధుకర శుకపిక
రాజ శకుంతారావ మిళితముల శ జేజ మింపొంద కూరములు విడచి
వనమున గలట్టిమృగచయము లెల్ల శ నొనరు నిర్వైరముగ తిరుగుచుండ
కన నబ్బురంబు నింపి గానముల శ కనకాంగు లతని వలపు గొనజేయ
నతఁడు చలింపక వేణువీణాది శ సంతత రవములను చకితుఁడు గాకను
రతనాది భూషితులు నై నవనత శ లతిసుకుమారుల సోయగము గనక
ఘనుఁడు జటావల్కల ధారియైన శ నవలుని పోలిక దపమున విలసిల
వినుఁ డా వనితలు మగిడిరి డాయకశమునుల సోకుటలు ఘణుల ద్రోక్కుటలె
యని నెలవుజేరి యఘవునకుదెల్ప శ మునిమహిమ కతఁడు నబ్బుర మందెను
హరి యతనికి ప్రత్యక్షమై నిలువ శ కరములు మోడిచి శక్తిమై వినుతి
పరమానందము గూర నర్చింప శ వరదుఁడు వరంబు గోరు మనంగన
చిరమాయుష్యం బనంత యుగముల శ నురతర ఖ్యాతిని నంద నా కిమ్ము
దేవ ! యనఁగనటు లగుగాక యపిన శ నా విశ్వేశ్వరు యీశు జగన్నుతు
భావజ జనకుని భవభయ విముఖుని శ భవపద్మభవుల భవ్యతను గూర్చు
తన దివ్యచరణసేవలను హని శ దిననాథకోటితేజు స్వయంప్రభు
కనకాంగద మాణిభూషు వనమాలి శ కనకచేలవిలసితుని నలినాథు
గని యఘరహితా ! యఘలజగన్మయ ! శ వనజనాభ ! నీమాయ దెలియంగ
ఘన మెవరికుండు నిగమనన్నతా ! శ నిను నిర్వికారు నిర్గుణు డనఁగా
ఘనులు వచింతురు నీ వీ జగముల శ గను సృష్టియెట్లు ? విలయంబుదెట్లు ?
వినఁగ మఱి యవియు జనన మెట్లందు శ మును సేకు మొదలు తుది లేనిదెట్లు ?
స్థితి భ్రాంతి వెట్లు ? సగుణుండవెట్లు ? శ మతిగనెద నిన్ను నీ మాయావిధి
నతి గొంచు దెలియ నిమ్ము కలత నిను శ మతి జొరనీకుమ ! యిది నా యిభీష్ట
మనిన చిరునగవు దోప కనికరము శ నను నటుల యనుచు మై నిమిరి తాను
మునివినుతమ్ముల తన నిలయము గనె శ మునియు హరివదలి శివుని బూజించె
నంత నూరేండ్లు ధారాధరములు శ వింతధారలను జగముల నుంచిన
యెంతో గాఢాంధ మునుగ్రమ్మ భీతి శ వంతుగొని తాను తెర వరయుచుండ
నా జలమధ్యము వందు తల మొకట శ తేజమున గాంచె పటపత్యమున

యోజగోని తాను నచ్చటకజేరి శ రాజల్లు నొక్క బాట గన నందు
 విమల చరణములు పద్మములబోల శ కమనీయ పద్మరాగము ఛాయన
 నలరారు నతని గని మ్రొక్కగానె శ నలరున లోపల నరయంగ మనమున
 తలఁపు బాడమంగ దా నిటుజేరెను శ విలసిత ముఖమున నది విచిత్రముగ
 యం దనేక కాలమ్ము విహరించె శ ముందు తా గన్న భువన జాలముల
 చంద మొప్పు సకలంపు భూతములు శ అందునను తనదు నాశ్రమంబును
 గనుచు నాశ్చర్యమును బొంది యందు శ నను తొల్లి గనిన చందమున బాలు
 గనె మరి యిట్టుల పలు తేప లందియును వేసరిక గని హరిని దలంచెను
 విను మబ్బలుని జేరి గొగిటను శ దను జేర్చుకొనెడు ముదమున జూచిన
 వనజనయనుండు తిరోహితమ్మును శ గనె నెప్పటివలె గనె ముని తనదగు
 సెలవును కలగని మేలుకొనినట్లు శ జలజలోచనుని మాయను గాంచెను
 నలరు గొనె మునియు తపమెప్పటివలె శ సలుపుచుండె నిశ్చలమున దరలడు
 శ్రీకంఠరాణి జగదీశ్వరిశు భ్రమాకరంబంద జేయు నుమాపతి
 నాకరణి తపము సలిపెడు మునిసుతు శ నాకార విభూతిని గాంచి చిత్ర
 తరముగా తనకు దోప శంకరుని శ పరమహర్ష మున గని కరము మోడ్చి
 హర ! విశ్వనాథ ! యజ్ఞానధ్వంస ! శ సురవరిష్ఠ ! యపధారు గిరిరమణ !
 పరమేశ్వర ! యో భ క్తజనపోష ! శ యురగహర ! ధవళాంగ ! శంకరా !
 ధరణి తపము నొనరించు వృకండుని శ వరపుత్తుడైన మార్కండేయుని
 వరమున నీవును గూర్చుము హరివలె శ యరువురొక మూర్తు లాదురె డేవా !
 హరిహర భేదం జెరుగరామనియు శ పరమతపమ్మున ప్రకృతిని జయించె
 నితరము జితేంద్రి యత్వమున గుదిరె శ కరమతని నీవు కరుణింపవలయు
 సరణిని ప్రియంబు నా కదిగూర్చుము శ సరస నేతెంతు నీయనుసరణిని
 నన శంకరుండు తా సంతసించి శ విను వానితోడ నే నొక్కమాట
 విన వచింపగన నుంటిని సుమ్మా శ కనుగొంటివా ! నామనము త్రవ్వంబకుని
 వనితవు శక్తివి పరమశుభదాయి శ వన నీవుమాయ యాదిశక్తియన
 ఘనతగలవు నీ యిష్ట మట్లయని శ ముని వనంబునకు వృషభయానమున
 శంకరుండు శాంకరీ యుతుండునయి శ పంకజభవాది సురలు వినుతింప
 కింకరులు కొంద రేతేర వెంట శ పాంకమటు జెంద గగన మార్గమున
 ధరణి కేతెంచి యతనిగాంచిన శ వరతపోనిధియు నగు నా భూసుర
 వరుండు కేవలము నిర్గుణాత్మనే శ చిరమంది యుండి యితర మెఱుంగఁడు
 హరుఁ డేతెంచుట నె న దలంపడు శ పరమేశ్వరిని గనఁడు చి త్తమున

వారలాశ్చర్యమున గూరిరందు శ సారమహిమగల డగుటను శంభుడు
 ధీరతను పాటవమునంది యతని శ సారతరవృత్తి నెగడు హృదయమున
 జేరె యోగమున మాయాప్రభావ శ సారమెరింగిన ధీరులకెల్లను
 మేరలెన్ని జేరికల మెలగెదరు శ మీరలు వినుండు హరుడటు హృదయము
 జేరిన వెంబడి నే మునివరుండు శ యో రజతాద్రిని వాస ! జయహరా !
 వృషభారూఢా ! యుమాపతీ ! విష శ విషయనిర్జితా ! శంభో ! యీశ్వర !
 విషకంధర ! సురభయాపహరణా ! శ విషమశరదమన ! విషధరభూమా !
 హర ! విభూతి రుద్రాక్ష మాలికా శ ధర ! త్రిశూల ! డమరుక విరాజితా !
 అష్టమూర్తి ! యాధార ! జగన్మయ శ ఇష్టమందించ దర్శన మిచ్చితే
 కష్టసంహారి ! కరుణామయ ! యీ శ దుష్టభంజనియు పీఠినిజూపంగ
 వచ్చితిరి శుభము లన్ని నను జెందె శ యిచ్చితిని మొక్కులివె గణింపమా !
 ముచ్చిల్లిక బడదు నాతప మింకను శ బాచ్చె మింతయును లేని మీ కరుణ
 నచ్చు నందితిని నే ధన్యుడ గద ! శ సచ్చిదానంద ! సర్వేశ ! భవా !
 నీవె భూమి మొదలైన భూతములు శ నీవె మహదహంకారము ప్రకృతియు
 నీవె జీవాత్మ పరమాత్మ నీవె శ కేవలంబు నా బ్రహ్మంబునీవె
 కాలగళుండవు కాలస్వరూపి శ కాలకాలుడవు కాలధర్ముడవు
 నీలలోహితుఁ డవును నిత్యమూర్తి శ జాలి దొలంగె హృది లోన ముద మమరె
 అని శన్నుతింప మదిని మెచ్చి యాతని తపశ్చర్యగని చిత్ర మెంచి
 మునిశిరోమణిని పరమశైవుడవు శ ననుగంటివయ్య ! నర్మలిన వరము
 ననువొందగాను మహానీయుండవు శ వననిధివాసుని మాయను గంటివి
 నేను నీవు సకలంబు హరి మయమె శ మానుము భేదము మాయావశములు
 నేను హరిమాయ నెఱిగి నేవించి శ మానమందితిని నిట్టిపదమునకు
 గాన నిరభిమానము నినుబొందును శ దాన శర్వమున భయరహితుండవు
 నా మార్కండేయుడు మోదమంది శ యో మహాదేవ ! వర మీదలెత్తువె !
 ఆ మాధవు చరణాంబుజధ్యానము శ నీ మూర్తివంతమును సర్పించుట
 దాన మృత్యుజయమును నే గాంచెద శ నానందమయుండు నీకు శరణమ్ము
 అనిసంతన నా మహాదేవుఁ డటు శ గన వరమునిచ్చె గౌరీదేవియు
 మునిని పీఠి నొనరించి నతి గొనుచు శ గనిరి యానమున కైలాస శిఖరి
 ఈ చరిత వినిన వ్రాసిన జనివిన శ నా చతురుల దరి జేరదు మృత్యువు
 నోచి యుండు రికముండు ముక్తిని శ నాచయమి సంఘముల జతజేర

నందమింతు రవ్వారు సందియము శ బొంద డిందునను భాగవతపదము
 సుందరమందెద రందు మీరలును శ నందమగు నాకు మీయందరకృప
 నావిని శౌనకుడడుగ మరిబూని శ యా విష్ణునందు మనమును నిలుపుచు
 యో విజ్ఞాననిధి! సుకృతనిధి! శ యా విబుధవందితుండు జనార్దనుండు
 నీ మనమునందు నిలువరమందెను శ మేము నిను జేరి యట్లాప్సగంటి
 మా మనము శాంతినందె హరిచరిత శ లే మమ్ము ముక్తి పదవి జెందించు
 ఈ మహిని మోదచర్య మము బొందు శ మేము నిన్ను నతిజేతు మిం దొక్క
 విషయంబు వినఁగ వాంఛ నొందితిమి శ విషధిజామాతయైన విష్ణుండు
 విషధరహితుండు విషశయనుండును శ విషధిభవనుండు విశ్వేశ్వరుండు
 ధరణి వినతిగను తరణిరూపుండు శ హరియే యటంచు నీవును బల్కితి

-: చైత్రాదిమాసంబుల సంచరించెడు ద్వాదశాదిత్యులక్రమంబును దెలుపుట :-

సరణిగన ద్వాదశముల రూపుగని శ హరి సంచరించు వత్సరమందున
 కనఁగ చైత్రాది మాసము లందున శ వినజెప్పు మతని క్రమరూపు లెట్లు
 మనమును నిలుపుచు ధ్యానింపవలెను శ కనికరము పెంపునను విస్తరించి
 దెలుపు మనిన సూతుండు వారి కనియె శ నలరున హరిదలపున గూర్చి వినుడు
 తోలుత చైత్రమాస పుటాదియందు శ వలను గని సౌరగణ సప్తకంబు
 వనజలోచనుని నియుక్తమందుచు శ జనుల కనుకూల గతులను విలసిలు
 టను పెక్కువిధుల చరియించు నందు శ ఘనుండు పరిక్షిజ్జనపతికి శుకుండు
 వినిపించె నిదియు దానివరుసలనె శ విన సెపుదుమీకు వినుఁ డయ్యలార !
 శ్రీహరి స్వరూపుడే మార్తాండుండు శ ఆ హరికి నతనికిని నభేదంబు
 బాహాటం బటుగాగ నాతండు శ అహాసంబంధపు కాలదేశక్రియ
 లనెడి భేదముల ఋషుల శచ్చుతిని శ గనును నా విధులు బల్కెదను వరున
 లనఘులార ! చైత్రమున సూర్యుండు శ ఘనతదాల్చు నామంబు ధాత యన
 యొనరున కృతస్థలియును హేతియును శ గన నాసుకి రథకృత్తువులస్త్వలు
 ననువారు మరియు తుంబురుండునా శ దనరిన పరిజనులు లను గూరి తిరుఁగు
 వీనుడు వైశాఖమందున నర్యముడనువేర శ పులహుం డోజుండు ప్రహేతు
 లును పుంజికస్థలియు నారదుండు శ గన కంజనీరుఁ డనువారు తోడు
 నను బరించు జ్యేష్ఠమున మిత్తుండనగ శ తను నత్రిపౌరుషేయ తక్షకులు
 మేనక హాహ రథస్వనులును నావెను శ వెంట నందు వర్తిలుట గాంచు

ఘనత నామాథ మాసమునందున శ్రీ వినుడు వరుణ నామము ఖ్యాతిగనియు
మునివసిష్ఠుండు రంభశహజన్యు శ్రీ లును హూహువు శుక్రుండు నింకనుక
గన చిత్రస్వనులను వాఁగూడి శ్రీ దిననడకగనును శ్రీవజ్రమాసము
నను నిందుండెనగ నాఖ్యనుంగాంచి శ్రీ వినుడు విశ్వావసువు శ్రీత్రలునుక
ఘనులగు యేలాపుత్రాంగిరసులు శ్రీ వినుతి నెగడు ప్రమ్లొచచర్యులును
తోడుగా నందు నడకను గుదురను శ్రీ జాడగన భద్రపదమునను వినుడు
పాడి వెలయగను వివస్వతు డన శ్రీ నాడె మింపందు నామమును గనుచు
వివయమున నుగ్రసేనుడు వ్యాఘ్రుండు శ్రీ ఘనుఁ డాసారణభృగు వనుమ్లొచను
లును శంఖపాలుండును పరిచారులు శ్రీ గను చరించు శుభములు చేకూరగ
వినుడాశ్వయుజము నందున ద్వప్త శ్రీ అన పేరుగాంచి ఋచీకతనయుడు
కన కంబళాశ్వుండును తిలోత్తము శ్రీ లును బ్రహ్మాపేతుండు శతజిత్తుండు
యనఘులైన ధృతరాష్ట్రుండను వీర శ్రీ లనువారి గూడి చరింపును గను
ఇనుడు కార్తీక మందున విష్ణువు శ్రీ ననపేర నటన గని పరిచరులుగ
సునయుఁ డశ్వతరుడును రంభయునుక శ్రీ ఘనులు సూర్యవర్చసు శత్రుజిత్తు
లనువారెగాక విశ్వామిత్రుండు శ్రీ గన మఖాపేతు లనువారుజోడు
గని విహరించును మార్గశీర్షమున శ్రీ తననామ మంశువును గాగ నొప్పి
మునివరుడు కశ్యపుడు తార్క్ష్యుండును శ్రీ వినుతిగన్న ఋతసేను ధూర్వాశ్వు
ఘనుడగు విద్యుచ్ఛత్రువు మఱియును శ్రీ వినుడు మహాశంఖుండునను వారల
గొను సహచరులుగ తాను తిరుగునెడ శ్రీ మునులార ! పుష్యమాసమున భగూడు
నన బిలువ నగును పరిసరుల వినుడు శ్రీ కనగస్ఫూజ్యుడు సరిష్టనేమియు
గనుడు పూర్ణాయువులు కర్కాటకు శ్రీ లును పూర్వచిత్తి యనువారలునుక
తనుగమనమందు నను వేళలందు శ్రీ ఘనులార ! యింక మాఘమాసమున
భానుడు పూషాహ్వయము వహించియు శ్రీ ధనంజయుండును వాతుడు సుమేణు
డానందయుతులు సురుచి ఘృతాచియు శ్రీ నా నయముననే గౌతమ మహర్షి
వీరలు పొందుగ తా సంచరించు శ్రీ చారుతరంబుగ ఫాల్గునమాసము
జేర కృతినామమును రూఢిగనియు శ్రీ భరద్వాజుండును పర్చస్వియునుక
గూరిన మతి పర్జన్యుండును నట్లుగా శ్రీ మూర సేనజిత్తును విశ్వేండును
విను డైరావతుఁ డనువారితోడ శ్రీ గను నడక లిట్లు వరుసగను నెలల
నినుని నుదయాస్తమయముల సీవిధి శ్రీ మనమును నుపాసనము గూర్చునట్టి
జనుల దురితసంఘముల హరించును శ్రీ గన శుభయతోక శుఖములను గూర్చు

మునులు నుతింపగ నప్పర లాడగ శ్ర విస గంధర్వులు పాల నలరింప
 ఘనులునై బ్రహ్మవేత్త లై నట్టి శ్ర మునిశిరోమణులు నరువదివేపురు
 వాలఖిల్యు లనువారు నుతింపగ శ్ర నాలుగువేదములును హయంబులుగ
 నాలవాలంబు నందు భానుండు శ్ర బలము బాహువుల నలరెడు స్రోతిష్ఠ
 గనెడు నేర్పునకా శ్రేష్ఠులు రథంబు శ్ర నను వెనుకమోచి ద్రోయు భరంబును
 గొనియుందు రట్టి యనాది నిధనుండు శ్ర ఇనుఁ డాదిత్యుండు ప్రతికల్పమందు
 గనునట్లు కళల కాలయాపనము శ్ర వనజాక్ష మయము లన్నియును నగును
 మునులార ! తెలియ జెప్పితి విశేదము శ్ర జననాధుఁడైన యభిమన్యు సుతుండు
 మునిజనాగ్రణియు వ్యాసులనయుండు శ్ర ననఘుఁడైనట్టి శుకముని ప్రీతిని
 వినిపించె మరియు భాగవతమును శ్ర మన మకల్మషముగా పఠింపి
 విన మాహాత్మ్యము నది నే వచింతు శ్ర ననఘాత్మలార ! వినుఁ డవ్యధంబు
 ననుచు హరిని ధ్యానించె నీవిధిని శ్ర వనజాక్ష మరనేత ! వ్రతపోష !
 కనకచేల ! కారుణ్యపయోదధి ! శ్ర వనమాలి ! విశ్వాత్మ ! శ్రీకృష్ణ !
 యజవందిత ! సకలేశ ! యచింత్యా ! శ్ర నిజదైవము ! వసుదేవనందనా !
 గజరాజరక్ష ! కాటుతఫలదా ! శ్ర భజననివాసా ! నందనిలయ ! శ్రీ
 రమణా ! మృత్యుహరణ ! మునిపోషా ! శ్ర యమలవై రాగ్యహృదయనిలయ ! హరి !
 నమో యనంతా ! దివ్యసంస్తూయ ! శ్ర సమాహితా ! యనమానశాశ్వితా !
 శ్రీమానుషంగుడ వగుదువు జపమున శ్ర భ్రమాపహగణుడవై ముద మిత్తువు
 శమించు భవరోగము నీ స్మరణము శ్ర క్షమాభరణ దివ్యావధనుధలవి
 సమంజసముగా నా ధ్యానమందు శ్ర నిమిత్తమంతయు నీవే శ్రీకా !
 సముండ వార్యజనహితుడవు శరణము శ్ర కమనీయమగును స్వామీ ! నీపద
 కమలార్చనంబు శర్వగర్వితము శ్ర విమలభావబద్ధుడవు నీ వనుచు
 శ్రీమలనిడవు నిను శరణన్న ననుచు శ్ర శమములేని దలఁచితిని విను పరదుండ !
 వని వినుతించియు వారలను గాంచి శ్ర మునితలకులార ! భాగవతరూప
 మున విష్ణుడొప్పు విగతకోకంబు శ్ర గన సంపూర్ణ ప్రమోదం బిదియగు
 పురుషోత్తమునికా పుష్కరంబునను శ్ర పరమగు ద్వారక యందున మధురన
 సరసిజసఖా వాసరమున నెవ్వరు శ్ర పరమభక్తి నీ భాగవతంబును
 స్మరణమునందునో యట్టివరుడగును శ్ర సురచరుల మించి పరమహంసులకు
 సిరమందు నెలవు నజరామరంబు శ్ర పరమమోక్షంబు నగు నెలవబ్బును
 తరించు సంస్కృతి వారిధి నతఁడే శ్ర ధరించువై మన పరలవు భజనము

చరించు మోక్షనివాస విహారము శ కరీంద్రవరదుని వినుతి ఫలమిదియు
 వినుడు పురాణము లవి శంఖ్యసెపుడు శ మనమున నిలువఁగ నగును పరిమితిని
 ఘనతపదివేలు బ్రహ్మపురాణము శ మునులెన్నిరి పాద్యమును నట్లులే
 వేలునగు యేబదియునైదు నటుల శ వే లిరువది మూడగును వినుండిక
 విలసిత విష్ణుపురాణశంఖ్యయును శ వే లిరువదినాల్గును శైవంబు
 పదునెనిమిది భాగవత శంఖ్యయును శ పదులు రెండైదు వేలు నారదము
 విదితముగ నవము మార్కండేయము శ పదిహేనువేలు నన్నూరునగును
 ననలుపురాణము భవిష్యోత్తరము శ గనఁగ పదునాల్గు వేలయేనూరు
 ఘనమైన బ్రహ్మ శైవ రత్న మగును శవినుతి పదునెనిమిదియు వేలునగును
 లింగపురాణము పదకొండువేలు శ శంగతివరాహ మిరువదినాలుగు
 రంగై నస్కాంద మెనువది వేలును శ నందు దోచు మది యొక్కనూరుగను
 ఎనయ వామనము దశశహస్రంబు శ విసగ శౌర్యంబు నంతియే యశాను
 కన నగును మాతస్యపురాణమునకు శ ననువునను చతుర్దశ సహస్రములు
 పదియును తొమ్మిది వేలు గారుడము శ పదియరెండు బ్రహ్మాండ పురాణము
 మునులారా ! యీ పురాణరాజము శ లను మధ్యవేలయు నదులను గంగను
 వినుడు దేవతల బ్రహ్మ దేవువలె శ గనఁగ నక్షత్రముల నిందుబోలు
 గరిమ గను వార్ధులను క్షీరార్ణవ శ మరయఁగ గిరులను మేరునగంబగు
 తరణియగును గ్రహములను జోల్పంగ శ సురవైరుల ప్రహ్లాదుం డన బడు
 వరమణుల పద్మరాగంబనఁగా శ తరుల హరిచందవము బోలు పెక్కు
 పురుషులనారదు డన భేనువులను శ సురభేనువు సూక్ష్మముల జీవుడన
 ఘనతను దుర్జయముల మానసంబు శ వనలుడు వసువుల భానుల విష్ణువు
 విను డటు రుద్రుల నీలలోహితుడు శ ఘనుడు భృగువుగా బ్రహ్మలయందున
 గపిలుడు సిద్ధుల తురగములయందు శ విపులతేజితవు నుచ్చై శ్రీవంబు
 అపురూపముగ వాసుకి తా వగు శ నెపుడు శాంతిగను శర్పరాజముల
 కరము హరి బోలు వనమృగంబులను శ శరణి నాశ్రమములను గృహస్థమగు
 శరశత వర్ణ ములందు ప్రణవంబు శ నిరవున నాయుధముల కార్యుకంబు
 పరమప్రేమలను యహింసనాగను శ వరుశయోగముల నాత్మయోగమగు
 క్రమత యోషధుల యవలు నా బోలు శ విమలసత్యమగు పలికెడి వాక్కుల
 రమనందు వసంతము నా ఋతువుల శ యమలులార ! నెలలందు మార్గశ్రీ
 ర్షము నానెలుగు యుగములను కృతయు శ గము బోల్కినోపు శ్రీమద్భాగవ

తము సర్వవేదముల నిక్కునట్టి శ్ర దమరులు నిత్యము విమల మతి యనుచు
 సమస్కాగ మొనరించి పఠింతురు శ్ర క్షమాభరణుడట దర్శనం బొసఁగు
 దురితములు దొలఁగు శుభములను దరియు శ్ర పరమభక్తి నీ పురాణమును విన
 పరమానందపదంబు తా జేర్చు శ్ర కరవండుడు శ్రీకమలాధీశుడు
 నిరతై భవము లందుదురు వినిన శ్ర నిరయముల తారె దప్పదురు వారి
 పరలోకసుఖములను గూర్చు నిదియె శ్ర కరము నూటార్లు పఠింపు డింపున
 శుకయోగికి నే వందనమొనర్తు శ్ర సకలసంశయము లన్నిదొలఁగు నీ
 ప్రకటితభాగవతము బల్కెగాన శ్ర యకలంకుఁ డతని వర్ణింతు మరియు
 సకుటిలధ్యానమున గూర్తు హరిని శ్ర సకలేశుడు నను సౌఖ్యముగూర్చును
 ననుచు నూతుండు మునులకు వచించె శ్ర మునులును శౌనకు డాదిగ నుతించి
 వసజ్ఞాక్షిని బొగడ్డుచును నందరచటు శ్ర ఘనముదమున వీడియు నెలవు గనిరి॥

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

